

சிவமயம்.

ஸ்ரீ வசிப்ட முநிவர்
ஸ்ரீ இராமர்க்கு உபதேசித் தருளிய
ஞாந வாசிப்டம்.

௩௨-ஆ-ததில

காஸ்மீர தேசத்து ஸ்ரீ அபிநந்த பண்டிதரால் சுருக்கப்பட்ட

லகு யோக வாசிப்டம் என்னும்

ஆரூயிர சுலோகப்படி

வீரை-கவிராஜ பண்டிதர் அவர்கள் புதல்வா

ஆள வந்தான் முநிவரால்

தமிழில செய்யுளாக மொழி பெயர்க்கப்பட்ட

முலம்.

இது,

திருப் பூவண மடாதிபதி,

ஸ்ரீ காசிகாநந்த ஞாநாசார்ய ஸ்வாமிகளால்

பரிசோதிக்கப் பெற்றது.

1937.

காப்பி ரைட்]

[விலை ரூபா இரண்டு.

மீந லோசனி அச்சியந்திர சாலை, மதுரை:—1937.

முக வுரை.

இந் தூல் வசிட்டரால் ஸ்ரீ ராம பிரானுக்கு ஞானகருவதற்கு உபதேசிக்கப் பெற்றதாகும். இது இந் தூற் பெயரைக் கொண்டே யினிது விளங்கும்.

இது சம்ஸ்கிருத ராமாயணம் எனனும் மஹேதிகாசதத்தில் அந்தாக்கதமரய லக்ஷம் சுலோகம் உடையதாக இருந்தது. பின்னர் ஆறு பிரகரணமாக பூவார்த்தம், 458 சர்க்கம் உடையதாக 24000 சுலோகமும், உத்தார்த்தம் 216 சர்க்கம் உடையதாக 8000 சுலோகமும் உடையதாகச் செயதனா. அந்த 458 சர்க்கம் உடைய இரு பத்து நாலாயிரம் சுலோகத்தினை பொறுக்கி கால அரை முக்கால முழுச் சுலோகங்களாக எடுத்தது, ஆறாயிரம் சுலோகமாகக், கான்மீர தேசத்தது ஸ்ரீ அபிநந்த பண்டிதரால் லகு யோக வாசிபட்டம் எனப் பெயர்ந்து வழங்கப்பட்டது.

மும் பத தீ ராயிர சுலோகங்களுக்கும், ஆறந்த போதேந்திர சரஸ்வதி சுவாமிகள் வாசிபட்ட மஹா ராமாயண தார்பரியப் பிரகாசம் என்னும் பெயரோடு ஒரு வியாக்யானஞ் செய்திருக்கின்றார்கள். லகு யோக வாசிபட்டம் என்னும் ஆறாயிரம் சுலோகங்களுக்கும், ஸ்ரீ மும்மடி தேவாசாரியர் சும்மார நரணி என்னும் வியாக்யானமும், ஸ்ரீ ஆத்ம சுகா வாசிபட்ட சந்திரிகை என்னும் வியாக்யானமும் செய்திருக்கின்றார்கள்.

இந்த ஆறாயிரம் சுலோகங்களையும் தமிழில், ஆள வந்தான் முனிவர் ஆறு பிரகரணமாக, மும் பத தேழு கதைகளாக 2055 நான்கு-ஐந்து-ஆறு-ஏழு எண் சீர்க் கழிற் றெழில் ஆசிரிய விருத்தப் பாக்களில் பெயர்த்தனர்.

இத் தமிழ் ஞான வாசிப்ட்ட நூலுக்குக் கோவிலுரா மடாலயம், ஸ்ரீ நித்யாநந்த சுவாமிகள் சம்மார நூணி எனனும வியாக்யாநத் திணை மொழி பெயர்த திணைத் திருக்கினறனர். கோவிலுரா மடாலயம், ஸ்ரீ சுப்பய ஞான தேசிகேந்திர சுவாமிகள் வீர நேகரம் என்று ஒர் பே ருரை யியற்றி யிருக்கினறனர்.

இந்த 2055 செய்யுளையும், திருப் பூவண மடம், ஸ்ரீ காசிகாநந்த ஞானாசாய ஸ்வாமிகள், நனகு பரிசோதித்து, மூலத்தோடு ஒப்பிட்டு, சீர்களை ஓசை குறையா வண்ணம் பிரித்து, படிப்பவர்கட்குச் செளகரியமாக, டபிள் கிரௌன் 1-16 பேஜ் சைசில் 28 பவுண் கிளேஸ் வெண்மை நிறப் பேப்பரில் ஸ்மால பைக்கா புது எழுத்தில் 25 பார அளவில் அச்சிட்டுக் கலிகா பைண்ட் செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. மநஞ் செய்யும் முமுகுக்கட்கு மிகு உபகாரமாகும். தியான ஜந்ய ஞானத்தினையும், விசார ஜந்ய அபரோக்ஷ ஞானத்தினையும் இதனால் எளிதில் அடைய லாம்.

திருப் பூவண மடம். }
1937.

காசிகாநந்த ஞானாசாய ஸ்வாமிகள்.

உ
கணபதி துணை.

ஞாந வாசிப்டக் கதையி னப்டவணை

1. வைராக்கியப் பிரகரணம்.

எண்.	கதை.	பக்கம்.
	பாயிரம்	1
	வைராக்கியப் பிரகரணம்	3
1	சுகா கதை	24

2. முழுட்சுப் பிரகரணம்.

முழுட்சுப் பிரகரணம்	28
----------------------------	----

3 உற்பத்திப் பிரகரணம்.

1	(ஞாந) விணமகன் கதை	35
2	லீலை (மண்டபக்) கதை	42
3	கற்கடி (சூசி) கதை	59
4	ஐந்தவா கதை	67
5	(வஞ்ச) விந்திரன் கதை	69
6	மந்ததின கதை	71
7	பாலன் கதை	74
8	சித்த(சாமபரிக)ன் கதை	76
	உற்பத்திப் பிரகரண இதோபதேசம்	81

4. திதிப் பிரகரணம்.

1	சுக்கிர(பார்க்கவ)ன் கதை	95
2	தாம வியாள் கடா கதை	102
3	வீம பாச திடர் கதை	110
4	தாசூரன் கதை	114
5	கசன் கதை	135
	திதிப் பிரகரணம்	138

5. உபசாந்திப் பிரகரணம்.

1	சநக ராசன கதை	140
2	புண்ணிய பாவநர் கதை	147
3	மாவலி	156
4		165
5	காதி கதை	176
6	உத்தாலகன் கதை	184
7	சுரகு கதை	199
8	பாச விலாசா கதை	207
9	வீதகவவியன் கதை	210
	உபசாந்திப் பிரகரணம்	225

(ஆகாச கமநாதி அபாவ நிருபணம்.)

6. நிருவாணப் பிரகரணம்.

1	புசண்டன் கதை	228
2	தேவ பூசை கதை	255
3	வில்வ பலக் கதை	267
4	சிலைக் கதை	269
5	அருச்சுநன் கதை	271
6	(ஸ்வப்ந) சத வருத்திரார் கதை	275
7	வேதாள கதை	280
8	பகீரதன் கதை	284
9	சிகித துவசன் கதை	289
10	கசன் கதை	332
11	மிததையா புருடன் கதை	335
12	விரதத் திரய கதை (பூநீ பிருங்கீச உபாக்யாநம்)	338
13	இட்சுவாகு கதை	342
14	(மாண)வேடன கதை	353
	நிருவாணப் பிரகரண இதோபதேசம்	357

செய்யு ளகராதி.

௮௮௮௮௮

பாட்டு.	நம்பர். பாட்டு.	நம்பா. பாட்டு.	நம்பா.
அ.		283 அதிகபூசனை	288
அகநகராத்தினே	174 அகநகவன்பின்	153	68
அகநகராத்தி	351 அகநகுச்சீவட	278 அதினோர்கோ	71
அகங்காருகில்	13 அகநகுந்துறக்க	328 அதுதானறியா	346
அகத்தனிற்	135 அகநகுமயிலே	243 அதுதுடை-மா	231
அகத்தியனைய	247	50 அதுதுரியநிலை	214
அகத்தியனகவ	157	130 அதுபுகன்ருவவ	179
அகத்திறுபுறத	361 அசைவிலாவு	284	68
அகமகமென்	142 அடக்கமாயுரை	87 அதுவேயமல	233
அகமிதகுகளி	49 அடாபிறப்போ	225 அதுவேயேது	233
அகமெனலொ	189 அடைக்கலம்	113 அததமநமுதய	115
அகமெனபது	355 அடைத்தகால	97 அததமியாத	39
அகமென-ழி	149 அடையவேண்	12	182
அகமெனனு	315 அடையும்	205	177
அகல்பூதக்	19 அடைவதற்	65 அநதணனறன	195
அகலவாத	241 அட்டருணச்	245 அந்தநிலையே	356
அகிலசத்தியு	71 அணங்குசமா	246 அந்	165
அகிலசத்தியுமா	103 அணிமாதிகுண	301 அநதமகா-தை	348
அக்கடவுட்டூ	274	167 அந்தமற்றொ	76
அக்கரியாகத	277	64	336
அக்கருத்தினு	180	208 அநதருபமெ	218
அக்குருகொரு	277 அதனாலகந்	356 அந்தவநாநந்	213
அகநகததறைந்	74 அதனாலேசாவி	272	245
அங்கத்தின்வரு	297 அதனாலேநீடு	305 அந்திவாஹி	326
	198	312	162
ச	259	59 அபாவமேப	230

அப்படியன்	182	அருந்தாமம்	293	அவவாறா-விவ	166
அப்படியே	45	அருந்தாந	302	அவவாறின்னா	248
	115	அருந்துபோக	362	அவவாததுமத	337
அப்பரிசே	119	அருந்துமட்	158	அவவிடத்தி	195
அப்புமழை	54	அருளியவுத்	186	அழிக்குந்தன	346
அமலவிமமாப	263	அருளசெய	7	அழிவிலாத	159
அமைவிலகா	174	அருள்வாயெ	300	அழிக்கைய-க	355
அம்ம வம்ம	313	அரைநோக்	198	அழுந்துதுரிய	363
	320	அலங்கனமா	195	அழுந்துவசத	342
அயாவில்வி-ர	347	அலாகசக்கு	334	அளவறமெளி	311
அயலோரார	364	அலைசெயவா	5	அளவிலகால	209
அயனாடுறா	188	அலைபுமந்த	83	அளவிறநத	155
அயனாட்டி	343	அலைவிலையா	346	அறக்குறைவை	32
அயனுரைசெ	62	அல்லாதுத	202	அறத்தின்வடி	97
	320	அவததையிது	192	அறவிலாசமா	160
அயனெடு	42	அவததைதனை	224	அறவுநொய	170
அரக்காமா	249	அவரொலாநி	76	அறவேகொடி	73
அரக்கியெனு	62	அவனுக்கெ	361	அறிஞர்க்குல	242
அரசனொழு	304	அவனுரைப்ப	30	அறிந்துசமா	197
அரசனோக்கி	70	அவன்சங்கற	37	அறிநதுளதெ	86
அரசனோரிர	276	அவனமனையா	46	அறிந்தோர	225
அரம்பைத்த	283	அவிஞ்சைத	241	அறிபவறா	84
அரவிர்தவளை	251	அவிவேகிக்கு	13	அறிபொரு-ப்	231
அரனசிரி	193	அவவகையா	41	அறிபொரு-ய	231
அரிந்தபொழு	70	அவவகையிர	323	அறிபொரு-வி	213
அருணன்வெ	202	அவவகையே	253	அறியாமையற	304
அருந்தவப்ப	101	அவவவத்தை	192	அறியானபோல	179
அருந்தலுராப்	294	அவவறிவுசங்	26	அறிவதாயறி	109
அருந்தவன்	40	அவ்வாறானபி	263	அறிவமுநத	78

செய்யு ளகராதி

அறிவாலுய	326 அனைத்தினுங்	136 அனறெனி	136
அறிவிப்போ	321 அனைத்துயிர	149 ஆ.	
அறிவிலாமை	347 அனைத்துளவீ	287 ஆங்கதுவேய	214
அறிவுசம்பா	259 அனைத்தையு	112 ஆங்கப்படியே	164
	173 அனையகாலே	245 ஆங்கவனிலை	26
அறிவெனு	134 அனையகுற்ற		190
	250 அனையவன்க	181 ஆசானமொழி	264
அறுவகையவத	89 அனையவனறன்	77 ஆசில்சுத்தச	240
அறைநதபதமை	90 அனைவருக்கு	154 ஆசைவனபா	207
அறபகாலத		194 ஆடுகினறபிரா	253
அறபமதாஞ்	15 அன்னதன்மை	220 ஆண்டவாசினு	302
அற்பமாயெ	134 அன்னமநது	265 ஆண்டுசெனற	181
அற்பமுள்ள	173 அனனவன்கா	285 ஆதாசசெரு	18
அற்பமுனக்	354 அனனவன்கே	25 ஆதரித்தநறகு	14
அற்புதமீதொன		233 ஆதலாலிராம	321
அற்புதங்கள்	33 அனனா முரி	97 ஆதலாலுயிர	
அற்புதமாய	66 அனனாரொக	165 ஆதலாலுன்	98
அற்றமறுச	184 அனனாள்கும்	326 ஆதலாலவருத	23
அநகபதமுற	198 அனனாநந்த	70 ஆதலாலவிரை	63
அநத்தமாமக	333 அனனாளிவனை	96 ஆதலாலவீர	113
அநநதமாமிவ	318 அனனாளிழல	42 ஆதலாறகாண்	338
அநந்தமாம	150 அன்னாநசம	351 ஆதலாறகுர	267
அநந்தமாய	182 அந்நியமா	342 ஆதலாறபாமா	135
அநவரதமு	184 அன்னேயன	153 ஆதலாற்பன	206
அநநாலவா	31 அன்றிரலலோ	362 ஆதலாறபேதை	294
அநித்தமான	126 அனறியேய	213 ஆதலாண்முதற்	48
	147 அனறுசட	232 ஆதலினாலிவா	63
அனைத்தாசை	341 அன்றுதொட்	246 ஆதலினாறகா	230
	260 அன்றுபோந்	286 ஆதலினாலீ-ன்	317

ஆதலினாற்பத	67	ஆர்த்தனகே	108	இடமார்சத்து	232
ஆதலினாற்ப-ம்	339	ஆலிக்குமின்ப	104	இடரில்பதமொ	9
ஆதலினான்மிச	315	ஆவதாகிய	106	இடிக்குமுகிலி	72
ஆதநத்திலிரு	305	ஆவதாயகால	172	இடுமபைகூர்	110
ஆதாராதேய	282	ஆவரணமில்	191	இட்டமாமிளவ	80
ஆதிகாலததெ	344	ஆவாவிப	169	இட்டமான	279
ஆதிமுடிவின்	271	ஆறறும-மன	199	இதமானவுதாரி	152
ஆதியந்தமி	218	ஆறறுமத்த-ச	260	இதயமயலா	201
ஆதியிலுண்-ன	314	ஆறறுமத்த-தி	286	இதயவிண்ணை	250
ஆதிவியாதிப	263	ஆறறுமத	291	இதற்குநானீ	350
ஆதிவியாதியி	135	ஆறறுமத-றி	292	இதனியல்புரை	112
ஆதிவியாதிகளி	299	ஆறறுமத்த-மா	317	இதனின்முடி	240
ஆத்துமத்தத்து	211	ஆனநிறத்தாற்	123	இதனைமுன்னிலை	35
ஆந்திராவே	296	ஆநந்தத்தின	198	இதுகாரணமா	60
ஆபததுக்கெ	338	ஆநந்தநிராந	114	இதுகொலோ	181
ஆமளவில	177	ஆன வவவவ	208	இதுசொல்லுத	325
ஆயகுணமா-யி	227	ஆனவாதனை	320	இதுதானநவு	355
ஆயதேயத்தி	159	ஆந்மாவைய	30	இதுநமக்கிது	110
ஆயபுசுண்ட	247	ஆனறதோர்	5	இதுநீன்கால	209
ஆயமறையோ	47	ஆன்றவமமந	103	இதுபிரமாண்ட	269
ஆயமநத்தின	81	இ.		இதுபுகலக்கே	54
ஆயமூடர்க்க	239	இகலறவுணாவு	25	இதுபெற்றோயீ	297
ஆயவன்பை	106	இங்குநின்றக	322	இதுபொருட்	152
ஆயவன்றனை	25	இங்குநின்று	58	இதுவறிவுக்கு	88
ஆயவாறக்க	166	இங்குப்பனனு	366	இதுவெனத்தோ	216
ஆயிடையாவ	179	இங்குறறசமாந்	100	இதுவேசருக்	163
ஆயிரவருடஞ்	176	இச்சகமாம்ப	340	இதுவேநன்றி	347
ஆபுதங்களு	106	இச்சையாம்வி	156	இதுவேயேக	279
ஆரியர்பேணுவ	32	இன்னாநபக	90	இத்தனைநாண்	145

இத்திறஞ்சரகு	207	இப்பருவததந	16	இரும்பாலிரும்	82
இத்திறத்திற்	193	இப்பாரிலூண	177	இருவருமவவ	51
இத்திறத்திவ	105	இப்பிறவிமய	256	இருவாவிழியு	96
இத்திறநூறு	278	இப்பெரியசெல	9	இருளனறியொ	41
இத்திறமேழு	88	இமகிரியின	202	இருளிலவிசா	359
இத்திறனேமிக	299	இமையோரி	96	இலங்கியசிர	146
இந்தக்கதையை	71	இமமொழிகளா	117	இலதுளதா	93
இநதநம்பொ	149	இயலறிவனபு	323	இலகைடம்மிற்	269
இந்தநோக்க	232	இயலாராகடவு	261	இலவதந்று	351
இந்தப்புவநத	125	இயலாராகுமப	314	இலலதுளள	160
இநதபபொருள	42	இயலவிஞ்ஞா	284	இலலதுளதெ	228
இந்தமநதிரி	160	இயற்கைகுண	116	இலலவளிலல	286
இநதமநமே	70	இயற்கையாகி	139	இலலாவிடத்து	168
இநதமிகக	195	இயாரினுமி	8	இலலுறுபுகை	154
இநதயாக்கை	49	இரங்கிததேம	325	இலலுறைவோ	200
இநதயோகங்	217	இராகவகேளி	28	இலலுதுநற்குல	52
இந்தவடிவா	315	இராகவாக்கு	365	இலலுயனானீ	183
இநதவருந்த	46	இராகவெகு	250	இலலுனென்	169
இநதவறிவெத்	292	இராசநகுண	132	இலலுனேதேடப்	171
இந்தவளவா	358	இராமனமநத்	27	இலலுனேபுளதா	364
இநதவாறிருக்	353	இருக்கபென	244	இலலுசுற்ற	152
இநதவினாவின	65	இருதயத்தாசை	137	இலலுறறைவிட்	130
இநதவுரைகேட்	47	இருதயத்துண	86	இலலுயறிநதோ	89
இநதவுலகெல்	337	இருதுலையா	128	இலலுயெனும்	84
இநதவொழுங்	199	இருநதமநதிரி	81	இலலுயணணம்	99
இநதிரனிருக்	324	இருந்தயுந்ந	244	இலலுயரைபலவு	108
இந்நிலையில	23	இருப்புக்கயிறு	311	இலலுயகையேநா	272
இப்படியேய	272	இருமையென்	363	இலலுயகையேசி	119
இப்பரிசேதவ	307	இருமையோ	335	இலலுயகையேயி	184

இவ்வளவான	134 இனையவாரி	109 ஈரித்தகுடன்	15
இவ்வாறின்று	312 இனையவன்சே	52 ஈருடலுக்கோ	290
இவ்வாறுதிந	292 இனையயேலை	332 ஈறுசைசவ	17
இவ்வாறுயர்ம்	327 இனபங்கரை	43 ஈன்றியதி	98
இவ்வாறுலக	266 இனபமிதாமி	114 உ.	
இவ்விரண்டிலா	141 இன்றுமென்று	266 உகங்கனாலு	249
இவ்விருவரித	199 இன்றிரவுஉ	201 உகநாலுமுடிவு	272
இழிவறுஞாந	323 இன்னசிருட்டி	172 உகுபனிதோய	192
இழிவுயர்விர	151 இன்னசுபாப	115 உசசமுறுபத	124
இறப்பிலாவி	4 இன்னதன்றெ	157 உடலுள்ளவு	324
இறப்பெனனு	53 இன்னபோதும்	21 உடலுள்ளேவி	298
இறையவனமா	178 இன்னணமேந	210 உடலேநோகரு	174
இறையுமோர	132 இன்னுதனநாடு	205 உடலையிந்து	126
இறைவன்முத	43 இன்னுயிரைப்	191 உடலொலி	7
இனத்தாறபட	59 ஈ.	உடனென	345
மெ	11 ஈங்கிதுபுக	87 உடனபிறந்த	223
ஊண்டா	266 ஈங்குரைசெய	118 உணாவுவிஞ்சி	222
இனிதுநாவா	365 ஈசனாபியங்கு	277 உணடவினப	158
இனிநானசகல	313 ஈசனிடத்தெப்	273 உணடாகிய	228
இனிப்பிறவா	140 ஈசனிடையி	354 உணடானசிரு	319
இனியனவினி	148 ஈசனியறக	257 உண்டெஹுநத	331
இனியிவனசெ	304 ஈசனேபடை	24 உண்மைஞாந	234
இனையகரணந	345 ஈசன்வெறப	221 உத்தமன்றறப	321
இனையசுபம	89 ஈதவருரை	25 உதாரமான	358
இனையதிரவிய	264 ஈததுபவியா	267 உதாரமிக	308
இனையமநமெ	315 ஈதனைததுஞ்	211 உதித்தவிநத	283
இனையமாநக	132 ஈதுபுலச்சே	93 உப்பினியல்பெ	341
இனையமுனறு	234 ஈதுமோரைய	86 உம்பரோடிம	107
இனையயாருமி	239 ஈதுவேறென	219 உயரகைலைப்	257

சேய்யு ளகராதி.

யந

உயாவுறுமதற	189	உள்ளததை	229	ஊற்றமுறுபா	300
உயிரகள்யாவை	334	உள்ளபபகைவ	83	ஊநமிலாஞா	31
உயிர்போலுற	203	உள்ளபடியே	359	ஊஞாபிரவி	343
உயிரினசைவு	230	உள்ளமுடலை	69	எ.	
உராததமதகரி	193	உள்ளினும	133	எக்கருமததிலு	123
உராமாமொரு	281	உள்ளிலொளி	169	எவகணுமுளது	286
உரியபுண	2	உள்ளுணாவி	201	எவகுசினறுவ	343
உருகும்பிறவி	243	உள்ளுமபுறம	226	எவகுமுறை	261
உரைகளுக்கெ	208	உள்ளுநகக்குளி	206	எயகேயெங	164
	67	உள்ளுறுசங்க	85	எயகேயெனி	71
உரைசெய்யா	216	உள்ளுறுதொ	137	எட்டாடொ	263
உரைததபன	213	உள்ளுறுபூர	293	எட்டாமையி	284
உரைததமிரு	183	உற்றபோகங	327	எட்டியறித	366
உரைபகாவோ	40	உற்றமூன்றம	360	என்டிசைபு	178
உரையெனம	319	உனதுகுணத	328	எண்ணமனைத	274
உரைசெய்நா	235	உனதுபாந்த	244	எண்ணமெல்	349
உலகதனுதய	320	உன்னருளா	254	எண்ணிலாவ	113
உலகளித்தவய	30	உன்னலென்	170	எ.சனிலகோ	230
உலகநாமபபெ	283	உன்னலெனா	197	என்னுறுபெ	4
உலகாய்விநிந	353	உன்னருவை	155	எட்டுருநகோ	109
	347	உன்னுறுமந	36	எட்டுநிழில	55
உலகெதுநா	103	ஊ.		எடுபயனாக	189
உவரிநீர்போ	319	ஊகத்தியவா	187	எடுவமுண்ட	279
உளத்தினிலினை	137	ஊகநனமையா	235	எ.தனையெதத	203
உளத்திறச்சம	119	ஊகபுநதியால	161	எ.தனமையி	135
உளநினைவிலா	186	ஊகமினமுகா	138	எ.தா.உடலம்	314
உளமொடுங்கு	91	ஊகமுளதே	34	எ.திருத்தோ	16
உள்ளத்திலிரு	314	ஊக்கமுளதா	83	எ.தலம்	84
உள்ளத்தினமு	141	ஊரா.நாந்த	365	எந்தலையையா	283

செய்யு ளகராதி.

১৬

என்ன லுமு-நி	25 ஏழுவாரிநீ	332 ஒருமையாக	218
என்ன லுமேப	210 ஏறமராமக	112 ஒருவருக்கு	56
என்ன லுமேய	271 ஏறமுனது	343 ஒருவருங்கா	76
என்ன லுமேரி	306 ஐ. ஒலலும்ஊக		301
என்னவிவர்	69 ஐயதுன்ப	159 ஒழிந்துளவுட	286
என்னவுரைத	162 ஐயமற்றன	331 ஒழியாதுள	261
என்னவு-தத்து	311 ஒ. ஒழியாததுய		114
என்னவு-முரி	225 ஒக்கவியற்றி	234 ஒழியாநிலை	367
என்னயோத	216 ஒக்கவுரைந	246 ஒழிவறுமுய	110
என்னயோதி	175 ஒக்கமுனறுக	359 ஒழிவிஊல	171
என்னுயகனறு	43 ஒட்டலாசே	54 ஒழிவிற்றியா	37
என்னுவசிட்ட	367 ஒப்பறுஞாரி	353 ஒழுங்கால்வி	209
என்னுவரைத	37 ஒருகணருசெ	195 ஒளிபுருவத்	188
என்றாவெள்	163 ஒருகணந்திசை	127 ஒன்றாயுணர்	204
என்னிங்கு	163 ஒருகணமுமொ	33 ஒன்றிலணு	348
என்னுடைமை	86 ஒருகாலமா	124 ஒன்றிலேதோ	154
என்னுடை-புந	315 ஒருகால்விரி	68 ஒன்றெனும	151
என்னுமறுதி	242 ஒருகானிடை	310 ஒ.	
என்னுமுரி	355 ஒருக்காலவி	248 ஒங்காரமுடி	223
என்னுளமாத	277 ஒருங்குணா	4 ஒங்குஞ்சிந்	163
ஏ.	ஒருகோணந	45 ஒங்குமாசை	174
ஏகத்தத்துவக்	217 ஒருதலந்தே	335 ஒடுநனனதி	75
ஏகமெஹம்பிர	273 ஒருநிறந்தெ	196 ஒதிற்றென்	73
ஏகலுற்றகூர	325 ஒருபகற	158 ஒதுகின்றபொ	30
ஏகவுருவாயு	238 ஒருபகறசமா	275 ஒதுமளவில	251
ஏகியதீவுக	155 ஒருபாடாரு	324 ஒதுமிச்சாத்	240
ஏகுதலவருத்	148 ஒருமுடர்த்த	318 ஒதுமிவையா	250
ஏதமதாகநா	287 ஒருமூவுலகெ	205 ஒரிடம்விட்	94
ஏதமற்ற	2 ஒருமையாயெ	206 ஒவாதவன்	164

ஒவின்முரிவ	280	கரசாணமய	119	களிகொண்ட	50
க.		கரசாணமுதல	316	கறபகோடி	51
கங்கையினீ	306	கரசாணாதிம	111	கற்பதானம	98
கசனுயாச	138	காணமீரைந	203	கறபத்திறபெ	268
கடமதுடைந்	338	காதலத்தூநீ	290	கறபமளவுமி	328
கடவுளாமுரி	87	காளகாளமொ	237	கறபமாங்க	22
கடவுளபூசனை	303	கரியாய்ச்சம	95	கற்பனவனை	101
கடிகையிரண	53	கருகியகங்கு	32	கற்றவாரிய	22
கடியபாதக	79	கருகியநிறமு	78	கற்றவறிஞர்	325
கடியபுரியட்	272	கருடவாகந	173	கற்றநிறதிலா	161
கடிநமான	250	கருதிமலத்தா	264	கருமார்பிற	350
கடுதத்தோர்	277	கருதியு	8	கருமுறுகந	276
கடுமனவன்	13	கருத்தயருந்	92	கருவுடலாய	255
கட்டியாம்	49	கருதிற்றென	126	கன்றியபந்த	150
ரத்த	121	கருதுநினைவொ	187	கா.	
	169	கருத்ததனூற	66	காகதாலீய	93
கண்டவபப	182	கருத்தின்வல்	76	காட்சியென	59
கண்டனவெ	123	கருத்தெனுமா	16	காண்டியென	313
கண்டறியாவ	293	கருமமிலாமை	211	காண்பரியம	39
கண்டனவனை	84	கருமமேயேது	101	காண்பாணந	142
கண்டநவவு	356	கருமவகையா	11	காதலாற்கட்	148
கண்டனன்கு	322	கருமுகிற்றல	57	காதலித்தவர்க்	128
கண்ணுற்பல்க	294	கருமேருவை	60	காதலும்பய	7
	329	கரையறுபா	260	காதலெல்லா	226
கதலியுறுகரு	290	கலைகளாலு	345	காதலெனும	13
கதலிவநத	72	கலைமுனியே	28	காதலென்று	350
கதிவிரும்ப	50	கலையெலாநி	128	காதலென்னு	171
கந்தமாதந	180	கலலானிறை	247	காதல்செறிபொ	28
கந்தைதண்டு	313	கழுத்துறுகொ	78	காமமுதல்வி	13

காமமுதுசங்	274	கு.	கே.	
காயததிலவே	215	குடநினறுபு	306	கேடானநல
காயமெனுந்	271	குடுமப்பாரத	78	கேட்டகிராத
காயமென்று	132	குடுமபயிலையி	98	கேட்டகுரி
காலசததைத்	232	குணங்குணமி	227	கேட்டநான
காலமதனற	336	குண்டலினி	296	கேட்டமருந்
காலமநேக	197	குண்டலின	336	கேட்டலுமி
காலமுணமை	283	குதமுதலாந்	295	கேட்டவண
காலமேகார	153	குமபனுரைப்	313	கேட்டவேந
காலமொருகா	143	குமபனமெய	322	கேதமிகுந
காலவேற்று	8	குமபயேடமு	330	கேவலமாகி
காலனகர்நிக	91	குயில்களகி	244	கேளாநின
காலனிதுகே	37	குரவனுபதே	264	கை.
காலனீதுரை	99	குரிசிலகேட்ட	333	கைப்பிளொடு
காவலன்பார	316	குருவானவா	325	கையினுலறை
காவினமதர்	14	குருவுமாணக்	288	கொ.
காற்றிலாதவி	164	குரைசெயச	175	கொடிசுடை
காறறிலேய	75	குலவமுடநீ	364	கொடித்துகொ
காநத்திடை	127	குறிதீரவடி	353	கொடியகொலை
கானினநதத	282	குற்றமுமிளப	18	கொண்டபாவ
கி.		குன்றதவறுகு	122	கொதுகினீ
கிஞ்சிலாகிவி	242	கூ.		கொத்தாகிய
கிஞ்சிலுமின்	293	கூடியாடிக்	245	கொத்தாாம
கிஞ்சில்கரண	344	கூடுசெயுந	190	கொல்வதான
கிஞ்சினமாத	294	கூநதல்வளர்	326	கொள்ளறபா
கிரியையொ	327	கூவங்குண	337	கொள்ளுமொபா
கிருதமுதலு	125	கூறுவாயெ	180	கொள்ளுவா
கீ.		கெ.		கோ.
கீற்றுப்பவ	95	கெட்டாதசிற்க	236	கோசகாரப்

யி.பு

செய்யு ளகராதி.

கோசலதே	99	சடஞ்சிய	39	சலநத்திற்	212
	155	சடபாவந்த	259	சறகுணததாற்	141
கோடிமாகோ	268	சடமகலாப்	303	சற்றுமவிசே	232
கோத்திரள்பு	127	சடமசடமெ	214	சநகனெனு	27
கோவலோ	295	சடமதியுயி	276	சநநகரும	314
சு.		சதவுருத்தி	2	சநநத்தின்	340
சுக்காரண	38	சதுமறைநூ	5	சநநமஞ்சி	147
சுகவகங்கந	348	சத்தங்கிரியை	265	சா.	
சுகத்திலுனை	258	சத்தசத்தென்	150	சாகசமொன	129
சுகத்திலே	152	சத்தாசா-கே	233	சாதகத்தால	51
சுவ	262	சத்தாசாமா	233	சாதல்வாழ்	106
சுகநெருள்	280	சத்தாதிக்களா	188	சாதநங்கண	167
சுகப்பேர்ப்பெ	265	சத்தியம்பிர	36	சாதிசுவநத	122
சுகப்பொரு	230	சத்தியாவுக்	204	சாததிரத்திற்	367
சுகலகாரண	203	சத்தையொ	240	சாந்தமாகிச	357
சுகலசங்கந்	242	சந்தத்தமிவ	108	சாநதமுறவ	317
சுகலத்தயா	314	சந்திமுடித	328	சாந்தனாகி	347
சுங்கஞ்செ	103	சந்துறுநாம்	16	சாந்தியேவ	288
சுங்கமடியா	237	சமமதாகச	363	சாரமெனும்	298
சுங்கமறுத	273	சமமயித்தி	222	சாலவும்வாத	200
சுகநற்பசா	44	சமமாகிச்	140	சாலுவநாட்	99
சுங்கந்பத	231	சமனுமாயி	284	சாலையமைத்	303
சுங்கந்பத்தி	279	சம்பத்தாபத	237	சாலுவாகன	220
சுங்கந்பநா	145	சரமழைகனெ	31	சாற்றுமலிந	237
சுங்கந்பமெ	339	சாறபருவமே	12	சானறபிரண	191
சுங்கந்பம்வே	184	சராசரமாமு	66	சான்றவதினி	239
சுங்காழிப	274	சரீரமாதிரா	185	சி.	
சஞ்சரித்து	105	சரைசாவின்	343	சிங்கமெனும்	64
சஞ்சலருப	268		176	சித்தசயமாந்	184

செய்யு ளகராதி.

பக்க

	216 சிறிதுநாளுட	323 சுவையறவு	285
சித்தப்பிரம	168 சிறியசகப்ப	19 சுழுத்திபோ	150
சித்தமாயைம		12 சுழுத்திமௌ	280
			204
சித்தமேதெ	333 சீதவருத்தத	296 சூ.	
பொன	21 சீமானாளுசி	295 சூக்கமாயெ	283
சித்தவஞ்சனை	75 சீவடனாகியா	278 சூக்கமெய்யி	58
	82 சீவடனமறை	273 சூடாலையெனு	290
சித்தம்வேறெ	275 சீவனாயிரு	102 சூழறுமின்ப	150
சித்தன தியல்	87 சீவனினைமு	61 சூநியமென்	224
சித்தனாழி	223 சீவனெவ	35 சூநியமபகு	151
சித்திரமமலி	277 சீவனென்கி	36 செ.	
	268 சீவந்மு-னா	174 செகவகண	218
சிறதனையாங்	27 சீவந்மு-நி	334 செந்திருவா	77
தயாற	296 சீவந்முத்தி	226 செந்நெல	111
தவயத	6 சு.	செபமுந்தவ	43
சிறதனவாத	200 சுகமாயக	192 செப்பியவத்தி	213
சிற்தாமணிய	309 சுகமிருக்கு	220 செப்பியவறி	85
நாமனு	56 சுகமுற்றே	254 செப்பியவிம்	340
	321 சுத்தமாம்ப	77 செயலருந்து	110
சிலாசிலாக	120 சுத்தமாயச்	145 செயலினுரி	362
சிலாமயேந்	120 சுத்தமா-பா	175 செயலுஞ்செ	170
சிலையாக்கா	66 சுத்தமானதற்	219 செயலசெயலி	121
சிறக்குஞ்ச	68 சுத்தமித்தை	334 செயலசெய்கா	38
சிறக்குஞ்ச	363 சுத்தமுறமந	299 செய்வாண	360
சிறிதறிந்த	161 சுத்தவறிவா	40 செய்யகலைம	306
சிறிதாசிச்	257 சுத்தவாதனை	29 செய்யத்தக்	158
சிறிதுகால	331 சுராகுருவி	140 செருவிறல்வே	54
சிறிது-கழிந்த	287 சுவர்க்கும	358 செல்லாதமா	143

செல்லுறு	36	ஞா.	தடமானவத	65
செல்வழியோ	259	ஞாநநோக்கி	57 தடஞாநாற	336
செவவிதாநு	270	ஞாநநோக்கு	251 தடாதொழி	303
செறிதருசங்	291	ஞாநபூமியை	89 தடையினறித	258
	249	ஞாநபூரண	183 தடைவாதனை	241
செறிபாரமு	366	ஞாநமடைந	352 தண்டிலத்தோ	134
	95	ஞாநமநரு	319 தத்துவஞாந	324
செறியுமுடிச்	363	ஞாநமாமமு	335 தத்துவம்பயி	49
செறியும்பதார	359	ஞாநமிகந	308 தத்துறாவு	227
செறிவாஞாந	234	ஞாநமிலா	307 தந்திரியிலெ	34
	327	ஞாநமுற்ற	161 தநதைசொ	6
சே.		ஞாநயோக	330 தநதைதன்ச	5
சேட்டமெ	361	ஞாநராமா	249 தநதையணனை	126
சேருமிந்தவ	265	ஞாநவமுத்த	258 தநதையிலனி	10
சை.		ஞாநவானீ	326 தமரவண்ணு	57
சையமென	209	ஞாநவிணம	1 தம்பியரோ	6
சொ.		ஞாநவிண்ணு	38 தமமிற்றமுண	291
சொருபம்வி	88	ஞே.	தரத்திலயா	245
	90	ஞேயமின்றி	49 தரியாமந	348
சொன்னது	308	த.	தருபயஞ்செ	33
சொன்னவறி	240	தருமவாகட	34 தருமமெல்லா	342
	95	தக்கசாநதி	264 தருமமுழுதை	202
சொன்னநெ	265	தக்கபிரமக	126 தராமறைத்	221
சோ.		தக்கவிசார	236 தலைமைநா	3
சோகநன்மை	358	தக்கனிருகா	248 தலையிறஞாம்	244
சோகமிலை	140	தங்கஞ்சங்	76 தலைவர்தலை	143
சோகமுறு	94	தங்குகாட்சி	194 தலைவனைநோ	323
சோதிமண்டல	331	தசைகளவே	189 தவங்குளாற்	111
சோலைதோறு	79	தசையில	189 தவமகந்தீர	236

செய்யு ளகராதி.

உக

தவமேற்கொ	68 தன்னைக்கொ	82 திசைகாலமா	121
தவனரெல	246 தா.	திடஞாநசுத	260
தளர்ந்தன	131 தாக்கறொ	170 திடமானபாவ	229
தலையாற்ற	81 தாங்கினீர்	81 திடமுடரிச்சு	317
தள்ளினமே	175 தாங்குகின்	48 திதிகாதலரு	166
தள்ளுமுடி	366 தாமதததுட	139 தியாநநீங்கி	330
தற்பரவிசும	131 தாமனாமவி	108 திரணதுனி	349
தநங்களு	346 தாமனோடு	105 திரவாசனை	349
தனதுசபாவ	118 தாயரிவரா	53 திரிகதததே	99
தனதுமநத	236 தாரதநமி	123 திரிதலனுரை	236
தனதுவாத	149 தாவரங்களி	241 திருந்தியவீவ	24
தனதுவீட்	310 தாவுமுதரக்	60 திருப்பாற்கட	166
தனியேயந்	125 தாழ்வுமுயா	63 திலமுளவள	324
தனைத்தான்	72 தானலாதாய	345 திரல்விருத	56
தனைமுதலாய	53 தானலாதான	85	
தனையரிவிரு	80 தாநவருய்	172 தீ.	
தனையறியுநி	90 தாநவரென	112 தீங்கிடாதீர்	341
தனையனொரு	125 தாநவாதிப	106 தீதங்காரஞ்	292
தனையுண்டா	59 தானாகுமிக	65 தீதடையாச்	11
தனையுள்ளு	251 தானமுணா	360 தீதினமுநிவ	356
தன்னதறிவே	261 தானேசங்க	119 தீதுநன்மை	222
தன்னதுளரு	159 தி	தீயமநததொ	61
தன்னறிவிலி	301 திகழாததும	261 தீயவனாமந்	64
தன்னிடததே	296 திகமுநான்மு	3 தீயவீனைக்க	359
தன்னுடைவ	276 திகழ்ந்தவன	121 தீரராமவரோ	149
தன்னுடைய	259 திக்குங்கால	334 தீரநாமெப்	255
தன்னுயிராக்	45 திங்களினுமி	257 தீர்க்கதரிசி	244
தன்னுருவ	117 திங்களுதிக்	327 தீர்க்கததக்க	139
தன்னுள்வி	26 திங்களுதித	328 தீவினையெ	258

து.	தெரிந்துணர்	120	தேயநீடியி	48
துக்கசுகங்க	41 தெரிபவற்றி	341	தேயவாதுணை	152
துஞ்சுமானப	276 தெரிபொருடரிசு	267	தேயுதிடல	268
துணிவுறுதிட	105 தெரிபொருளு	214	தேவபூசைசி	2
துதிகளகட	352 தெரிபொருளொ	339	தேவரிற்றேசு	7
துதிகொடா	2 தெரியாததறி	59	தேவருபசா	172
துதித்தனனி	182 தெரிவதாகிய	204	தேவாதாநய	160
துதிப்பாது	61 தெரிவதாமி	196	தேற்றமாவ	197
துயர்களும்	133 தெரிவுறுவய	22	தே.	
துயிலையுள்	241 தெருளுறாமக	4	தொலைவறுமா	15
துயிலவழிப்	201 தெளிசந்தியா	279	தொலைவினொ	200
துராசையெனு	185 தெளிபரமவ	48	தொல்லுலகிற்	19
துவாபாமாழு	290 தெனியுநீரி	345	தொல்லையதா	297
துனிசெய்சவ	133 தெளிவாளு	281	தொழிலினினை	212
துனிமநச்செ	104 தெளிவின்கி	332	தொழிலினமி	358
துனைதருபல்	115 தெளிவுகெம்	351	தொழிலின்றிக்	153
துனையுமநத	171 தெளிவுடைய	142	தொழுதுமுன்	24
துன்பமினப	342 தெள்ளமுத்தா	66	தொன்மையாம	48
துன்பமெலா	228 தெள்ளறிவெ	259	தோ.	
துன்புஞவாந	288 தென்றிசைசெ	91	தோலிலனறி	169
துன்னுமுறப	1 தே.		தோற்றமென	249
துன்னுறம	6 தேகத்ததேநா	137	தோற்றரவுமா	255
துன்னுபொரு	255 தேகமுதற்பிரி	258	தோற்றமுடை	251
து.	தேங்கமலத	29	தோன்றியவை	94
துயதாயிக	29 தேங்காதுத	191	ந.	
தெ.	தேசகாலத்	264	நக்கன்முதலா	242
தெய்வயோக	190 தேசிகன்சொ	141	நடுவினமுடிவி	144
தெரிக்கும்பொ	163 தேமெனமல	367	நண்புறுமிவ	79
தெரித்தறியும்	42 தேயஞ்ஞயத	149	நம்பிநம்பிய	336

செய்யு ளகராதி.

உரு

நம்மாலதுசே	44	நாடிகளின்	297	நிலபெறுமப	107
நயந்ததெல	165	நாடிகளெல்	300	நிலயானவிச	41
நயநமக்கு	261	நாடுபிராண	252	நிலலாவீட்	336
நாபாலனதற்	318	நாடுமங்குலி	217	நிறக்குநார	243
நரையுறுதீ	18	நாட்டினியல	162	நிறஞர்கானி	187
நலங்கியசி	104	நாமுடலென்	136	நிறைபவநதீ	33
நலனிழிவா	185	நாயகனையி	301	நிறைபெருங்	208
நலனுறுபே	302	நாரதனென	305	நிறையறிவின	308
நல்கியபாதி	79	நாலிரண்டு	179	நிறையெழின	6
நல்லதுகிறு	4	நாவினடிச்	198	நிறபநடப்ப	39
நல்லபுந்தியு	157	நாநாவாம	270	நிற்பரமாயி	287
நல்லவருந்தீ	32	நானெனுமபி	88	நினைப்புகி	214
நல்லறிவுநற்	256	நானெ-பொரு	111	நினையிப்பொ	205
நல்லனதூல	105	நானேநீயாய்	170	நினைவறவெ	7
நல்லாரிடத்தி	61	நி.		நினைவான்மு	347
நல்லினஞ்சே	180	நிகரறுசந்	32	நினறவிண்ணு	281
நல்லோராதீ	167	நிகரிலபரம	38	நினனுரைய	267
நல்வசிட்ட	27	நிகழ்சததா	234	நினனைநீங்	55
நமூவுமநம	306	நிதியுமரசுஞ்	15	நீ.	
நநவிறசுமு	357	நித்தமுறுமு	341	நீங்கருமுண	323
நனிமெய்யா	117	நிராசையாகி	159	நீசமுயாவா	263
நனமையான	232	நிருவாசனை	349	நீடததகுமன்	170
நன்றஞாந	236	நிருவிகற்பசமா	172	நீண்டகநாநீ	255
நன்றமேல்	251	நிருவிகற்பமா	219	நீதியின்றியு	282
நனித்தருமுண்	114	நிர்விகற்-நின	245	நீத்தனபி	100
நன்றுநனறெ	24	நிர்விகற்பத்தி	322	நீயித்தற்கெனை	331
நா.		நிருவிகற்பவாந்	40		
நாசமுற்பத்தி	55	நிருவிகாரபா	263	நூ.	
நாசவடவை	345	நிலைமையென்	365	நூலனைத்தின்	224

நெ.	பகைவேந்த	52 பரந்துதிகரு	219
நெஞ்சிலாத	319 பக்கத்தொடு	43 பரந்துநாட்ட	174
நெடுங்காலம்	93 பக்குவமாத	305 பரமமதனில	354
நெடுநாட்பழ	282 படாசித்துரு	239 பரமமாமீச	173
நெடுநாளின	223 படாபூதந	19 பரமமுணாந	266
நெருக்கமுறு	200 படாமத்ததா	116 பரமமு-தேனெ	246
நெறிகொள்	206 படாமூரக்க	188 பரமமேயெந	75
நெறியிடைவ	103 படிக்கநன்ம	86 பரமமேனி	368
நெறியுறவிடா	208 படிமுழுதுழ	288 பரலோகரு	125
நொ.	பணிதலொளி	343 பரமவிண்ணே	347
நொய்யதா	156 பண்டத்திறப	215 பரமாதித்தனை	146
நொய்யநெ	118 பண்டமனைத	360 பராபரங்க	124
நோ.	பண்டுநான்பூ	55 பரிசலிதையி	121
நோக்கப்பட்ட	170 பண்டைலீலத	57 பரிநதிவவாறு	352
நோக்கியதே	6 பண்ணப்படா	281 பருவங்கடொ	154
நோக்குமபொ	236 பதமபணிநது	9 பருவங்களிலே	37
ப.	பதியொழிநது	304 பலபடச்செய	285
பகருமெலலை	53 பதற்பாயநது	351 பலமதனையொ	307
பகாவரிதாய	39 பதத்ததுருவ	36 பலவுஞ்சூழவு	300
பகவசெய்தன	196 பதநிதாநரு	354 பலவுமொன்று	270
பகவனாகுமி	204 பதமிலிலைவீ	344 பலலஹகட	171
பகறபொழு	303 பதமுத்தநி	344 பலவகைதா	132
பகீரதனாச	289 பதமுறறனை	4 பறக்கின்றப	142
பகீரதனுரை	286 பயமறறே	322 பறவையரசே	244
பகுதமனறி	139 பயமவநது	108 பற்றத்தகுவா	239
பகுதிவழியி	226 பரத்தினதொ	109 பற்றதுகிணணி	193
பகைமந	104 பரத்துயகே	124 பற்றிலதாயநி	210
பகையெலாந	21 பரந்தசொற்	207 பற்றிலாதெ	354
பகைவாதனை	235 பரந்தசித்தி	196 பற்றிலாதமந	164

செய்யு ளகராதி.

பற்றினறித்த	302	பாதுமாமதி	333	பிறிதுமொரு	73
பற்றுமுனிவு	352	பி.		பிறிதொன்று	311
பற்றுவானபற்	175	பிணிசெயாப	22	பிறிவாம்பொரு	36
பற்றுவீடில	331	பிரணயத்தி	217	பிறைநெடுஞ்	56
பற்றுவீடென	147	பிரமத்தின	344	பிறையம்புப	298
பணிபடாமதிய	324	பிரமத்தின்ச	271	பின்னருமன்	295
பணிவாாகடலி	168	பிரமமானுசு	138	பின்னருமுரை	101
பன்மைமோக	281	பிரமனாமேசி	69	பின்னாமூவா	80
பன்மையாமா	267	பிரமவஞ்சு	206	பின்னுமீதோ	165
பன்மையாமவி	113	பிரமவொளி	38	பின்னுறத்தா	20
பன்னிரண்ட	300	பிரமியென	246	பின்னுறுபக்க	14
பன்னுகாரண	35	பிரளயநதா	247	பு.	
பா.			173	புகல்கசன்	2
பாகமார்பதி	3	பிராணனைசை	226	புகலபிரமாண	269
பாசமினறியு	262	பிராணயாம	235	புகல்வறுகுண	299
பாதபமவிதை	276	பிரியமகுயை	237	புகனறநாம	55
பாமபுபோல	299	பிருகுமுநிவ	97	புகன்றவுடன்	316
பாயலொன்றி	325	பிருகுவுமைந	102	புகையார்வ	73
பாயுமநமாறி	360	பிறக்குமுத	172	புண்டரீகவா	187
பார்க்காகுல	205	பிறப்பிலாப	129	புண்ணியனு	156
பாரியையுடை	17	பிறப்பில்லையி	273	புதியனசக்க	47
பாலகனாயுளு	144	பிறப்பிறப்பா	94	புத்திவழியேம	249
பாவமகன்று	61	பிறப்பிற-மபெ	176	புறத்திணர்	349
பாவமதாயா	10	பிறப்பெனுமா	84	புற்திப்பாரா	343
பாவனைதீர்	34	பிறவாதனை	235	புரவலனினை	55
பாவனைமுற	122	பிறவிககட-கா	83	புரியையண	332
பாவனையும்	91	பிறவிக-றநீர	266	புருவநாப்ப	217
பாவிப்பனயா	349	பிறவியாவா	127	புறையுடனெ	17
பழிப்புவிமே	60		218	புலனகளிற்	136

புவநியா	160 பெறற்கொணு	138 பொன்னிற	305
புவியெலா	151 பே.	பொன்னில்	338
புழுமுதலாம்	211 பேசியதன்	146 பொன்னுலக	3
புறத்தகத்து	192 பேசுமிதுதா	365 பொன்னுலகு	20
புறத்திலேபி	252 பேதமில்லாச்	172 போ.	
	252 பேதமுறுபுந்	117 போகங்கா	223
புறப்பேறுக	146 பேதமுறுபொ	203 போகததுக்	293
புறப்பொரு	150 பேதமேவடி	322 போகமயலை	312
புறனும்பூசை	262 பேதிக்குமந	145 போகமுறுபா	27
பூ.	பேராநந்தத	185 போகமொ	256
பூதநெறியா	186 பேரினூல்வீம	113 போகாததுயி	194
பூமகளும	50 பேநமுந்திரை	150 போகிமறை	329
பூமகள்போ	67 பை.	போகியபக	285
	276 பைந்தொடி	14 போகினூரி	253
பூநறவடிவு	167 பொ.	போதவாணி	58
பெ.	பொங்குதொ	348 போதம்பா	74
பெண்மைபா	1 பொய்யதா	334 போதுநா	320
பெத்தவாசை	151 பொய்யாகவு	47 போற்றவண	352
பெரியபிரா	295 பொய்யாகிச்	292 போற்றிரா	1
பெரியவடலி	356 பொய்யாமனி	337 ம.	
பெரியவாறி	4 பொருகடலி	116 மகத்தின்சக	248
பெரியவர்த	127 பொருவில்ச	69 மகாரீர்கட	18
பெரியவர்த	21 பொருளினே	149 மகனறிவே	301
பெரியவுணர்	225 பொருள்கட	360 மகிழ்வாம்	361
பெருகத்திர	82 பொருள்களெ	20 மகிழ்வுசோ	22
பெருகியவி	119 பொருள்களெம்	313 மங்கலப்பு	175
பெருகுமநத	262 பொல்லாதவு	297 மங்காதஞாந	44
பெரும்பெரி	339 பொறிகளின்	222 மச்சாமின்	289
பெருவெளியா	51 பொன்னுட்	96 மடங்கல்வீ	148

செய்யு ளகராதி.

௨௭

மடங்கியமர	328	மந்திரியென	104	மந்ததுயரு	12
மடமைநோய்	210	மயக்கமுபா	250	மந்தத்தைமந	209
மடமையா	308	மயிலிலாமை	157	மநநிறைந்தி	157
மடமையின்	5	மயலின்மை	199	மநநிறை-மாந	9
மடமை-துய	85	மயலின்-யநி	147	மநமணிபேத	105
மடமையொ	31	மரணமாம	18	மநமிலாநி	101
மடிமிசைகொ	7	மருவிதயவி	252	மநமெனும்	104
மடிமிசைவந்	9	மருளுமயநீ	365	மநமேபுருட	98
மடியின்மேல	330	மலரோன	367	மனவன்பேயு	256
மடிவறுபிற	111	மலிநவூன்	79	மநவாநகத	69
மட்டிலாத	50	மலையிசைம	287	மநவாநமு	44
மட்டிலாவி	51	மழையாலவி	60	மநநமெனு	186
மட்டில்போ	312	மறுகுவாத	137	மனிதனென	309
மணிப்பூண்	166	மறுபவமுறா	321	மனையவட்கு	178
மண்டியசுழு	35	மறைதன்மட்	330	மனையுங்கிளை	311
மண்ணுமெ	143	மறைநெறிக	154	மனைவியாக	326
	15	மறையுமிவ	221	மனைவியுமகா	21
மண்ணுலகி	176	மறையோனெ	353	மன்னற்குரையா	43
மதமாமோ	354	மற்றினி	113	மன்னவரெ	52
மதமாவென்	311	மற்றுங்கும	314	மன்னவார்வண	7
மதநிகைப்	329	மற்றுமளவி	97	மன்னவவுன	77
மதிபாற்கா	248	மற்றுமொன்	87	மன்னவனெப்	64
மதியிவ்வா	359	மற்றுநாளே	25	மன்னவன்க	93
மதியையமே	157	மற்றையபா	252	மன்னவன்சந	26
மதியோடிர	346	மற்றெருபு	275	மன்னாவீதோ	309
மததமயிரா	47	மநத்திருள	78	மன்னாவென்	282
மந்தமாருதஞ்	130	மநத்தினமு	210	மன்னுசாந்	20
மந்தாநிலத்	96	மநத்தின்வடி	39	மன்னுவிடய	348
மந்திரிமுன்னு	65	மநத்தினுண்	227		

மா.	மீட்டுமெழுந்	72 முழுதுமாய்	54
மாண்டுவாளா	70 மீட்டுமோரா	275 முழுதுவடி	350
மாதராரிய	329 மீட்டுரைப்பா	63 முறபிறப்பி	29
மாதவனகை	100 மீண்டுமவருந்	309 முறறுமாமபி	263
மாதவன்மு	8 மீண்டுமோக	269 முரிமொழி	8
மானிலத்தி	222 மீண்டுரைசெ	102 முரியகனற	203
மாந்தாதம்		62 முரிவனே	217
மாமடஞ்செ	17 மு.	முரிவுறுபெ	296
மாமாயைரி	180 முகத்திறுற	238 முனையராமு	73
மாய்வுற்ற	44 முக்காறபொ	248 முனைஞ்செ	92
மாருத்ததி	304 முக்குணந்தா	132 முனைஞ்சொ	234
மாலதற்கு	182 முச்சடாவந	62 முன்னநாரு	161
மாலறவெங	135 முடிவறுகால	135 முன்னினற	221
மாவலிப்பெ	158 முடிவிலாதிர	6 முன்னந்தோ	220
மாவுச்சவ	227 முடிவிலாவிச	130 முன்னமொரு	95
மாளாதகா	142 முடிவினஞா	74 முனைவனீ	8
மாறானவிதி	92 முடிவுகநவரு	42 முன்னநுபவ	55
மானிலமுழு	285 முதலானவுட	291 முன்னியகத்த	136
மானுவேட	3 முதலாமியோ	363 முன்னுபொரு	279
மி.	முதிாபருவத	14 மு.	
மிகத்தெளிந	205 முதுதுயர்வி	17 மூகமாய்ச்ச	86
மிகமாலுறு	82 முதுவிவேக	189 மூடலிந்தியந	237
மிகமுயன்று	29 முததியையநய	35 மூடஞ்கிப்பல	362
மிகவருகாமா	41 முந்தியகாலத	122 மூரிக்கயிறும்	312
மிகவுணங்கு	20 முந்துதான்க	181 மூவகையுல	111
மிகவுமத்தது	364 முந்துவெறி	234 மூவராகிரி	167
மிகவெருவலா	340 முந்துறுசக	101 மூவராகியமு	195
மிக்கவருத்த	309 முநதைப்பிர	265 மூவரிலிருவ	75
	162 முயலவறத்	103 மூவருமறிவு	278
மின்னிடத்தி	15 முழுகுதறந	23 மூவாமுதல்	197
மீ.	முழுதுங்கா	160 மூனறுநாடே	302
	10 முழுதுசத்தி	74 மூனறுபூமிப்	363
மீட்டுமுரை	238 முழுதுணாத	100 மூன்றுவகை	340

சேய்யு ளகராதி.

உக

மெ.	மோகவற்ச	147	வந்துறுசித்	24
மெததுகின்ற	83 மோநமுறவ	340	வயிரத்தினு	310
மெததுறுவன்	229 யா.		வாருணங்க	204
மெததென்ற	141 யாதியாதெ	350	வாமபரவிரி	129
மெய்திரிமி	5 யாதியாரபெ	11	வரிசடைபல	99
மெயம்முறை	26 யாதினிறரே	118	வருங்கற்ப	163
மெய்யாகிய	162 யாதினுமுய	151	வருசிற்சா	224
மெய்யாயமு	355 யாதுந்தது	333	வருடமோரா	183
மெய்யான	117 யாதுமென	338	வருணைச்சிர	351
மெய்யுணாவு	112 யாருமின்றி	187	வருதொழிலி	215
மெல்லிதாகிக்	239 யாவருமிரங்	288	வருத்குமற்ற	110
மெனரேல	97 யாமுடைய	179	வருத்தமிலா	200
மே.	யாருமென	356	வருந்தினின்று	60
மேகமனையா	355 யாருரிச்சக	202	வருந்திமுய	81
மேடமாதத	128 யாருமுன	168	வருந்திமெய	129
மேயதன்பத்	131 யானிவைமி	148	வருந்துகிறப	139
மேருகந்தர	106 யானென்றெ	72	வருபவக்கட	330
மேருமந்தர	131 யோ.		வரைகளினு	178
மேருவின்கு	16 யோகநெறி	51	வரையிலே	13
மேலோனாகி	168 யோகபூமிய	362	வலம்புரித	173
மேவலுற்ற	171 யோகபூமியே	358	வலியினாலி	235
மேவியசா	298 யோகமொரு	243	வலியெலா	108
மேவுகதை	68 வ.		வழிபடுமி	5
மேவுதற்கரி	17 வகிந்ததுரி	289	வழியுங்கட	364
மேவுறுதுன	207 வசந்தநாண	302	வழுவறுசத	140
மேனிமூன	131 வசநமாந்தொ	23	வளாபுலமா	11
மேனியிறபு	138 வருசமினீள	62	வளைதருமூப்	80
மை.	வருசவிரதிர	1	வளையாழிகை	212
மைந்தரொரு	68 வருச்சியிடை	294	வளளலேயி	332
மைந்தனில்லா	289 வடிவுபொரு	46	வறுத்தவிதை	230
மைமமல்லமா	24 வடிவுமவார	330	வநம்படிந்	177
மொ.	வண்மையா	131	வனபிலியற்	280
மொய்த்தகூட்	196 வதநமாறு	98	வன்பிறவிப்	92
மொய்யுடனா	136 வந்ததந்தை	333	வன்மரங்க	124
மொழிசத்தா	233 வந்தமகவா	327	வா.	
மோ.	வந்திறைஞ்சு	30	வாக்குமுகங்	63
மோகத்தில்வ	339 வந்துறுபோ	17	வாக்குமௌ	280
மோகமில்லா	361 வந்துயராத	45	வாசுதேவப்	100

வாசுதே-பெய	273	விடலைபால்	216	வினையதுவய	102
வாடாவசரீ	44	விடுதியாலே	261	வினையமுறவ	64
வாதனைப்பா	107	விட்டவணி	254	வினையாசுற	50
வாதனைபுல	190	விண்ணொனெ	337	வினையினமு	37
வாதனைமா	307	விண்ணிறபி	37	வீ.	
வாதனையின்	229	விண்ணைவீட்	337	வீசியவழிக்	274
வாதனையென்	148	விதமாஞ்சுக	362	வீடுபற்றிர	147
வாதனைவடி	137	விதறியோடு	73	வெ.	
வாதனைவலை	103	விதியினூற்	285	வெகுவாய	262
வாயுவடிவா	61	விதியின்வச	72	வெங்காதற்	123
வாராய்முட	187	விதியைநிக	243	வெண்ணிறத	257
வாரியசைந்	346	வித்தினுட்பூ	321	வெந்தமணி	310
வாயுமநத்	82	விரதவநத்	282	வெந்தோடுமா	215
வாழலாமெ	310	வியப்புடை	219	வெம்புதல்போ	203
வாழிவாணி	58	விரவுதோற்	221	வெம்புறுமூப்	80
வாளாசித	145	விராவிவரு	253	வெம்மாயவா	144
வாளாவய	126	விரிசிலையி	270	வெருவாமல	272
வானதிக்கரை	100	விரிஞ்சுணுரு	122	வெலற்கரிய	10
வானதிமூழ்	129	விரிவுறுமு	287	வெறிதிருக்கி	206
வாநநிகரா	122	விருத்தர்ம்	10	வெறியாரும்	141
வாநரம்பூவி	79	விருத்தராய்ந	18	வெறறித்திற	365
வாநவர்தா	45	விருப்பறத்	289		
வாநூர்மதி	43	விரைவிலவ	329	வே.	
வாநிடையோ	64	விலங்குமுறி	310	வேகந்தேபு	342
வாநிலேசு	335	விலங்குறுசி	108	வேண்டியகா	156
வாநிலேமர	329	வில்வக்காயெ	269	வேண்டியவா	190
வானேனுகதி	146	விவிதாரம்	261	வேண்டுவன	93
வான்முதலா	124	விழித்துநோ	196	வேதியன்மு	278
வி.		விழிப்பதுவுமி	144	வேத்தவையி	77
விகற்பமிறந்	61	விழிப்பினே	267	வேந்தனுரை	312
விகற்பமெ	194	விழிமுதற்	220	வேரினோடுக	239
விகற்பவாக்	218	விழுந்தான்	96	வேறுபொ	13
விசயனெனு	273	விழுமியர்சு	19	வேறிலாதெ	114
விச்சையெ	212	விளக்குமிர	116	வேறுமாயே	335
விஞ்சுநீள்	194	விளிவருந்தி	160	வேறொருமா	51
விடயம்யா	161	வினவினோக்	281	வை.	
விடலரும	25	வினையவள்	158	வையஞ்சுதத	126

கதையி னட்டவணைச் செய்யுள் தொகை.

நக

எண்.	பக்கம்.	கதை.	எண்.	பக்கம்.	கதை.
1	1	பாயிரம்	25	184	உத்தராலகன் கதை
2	3	வைவாக்கியப் பிரகாணம்	26	199	சூரக கதை
3	24	சுகர் கதை	27	207	பாச விவாசர் கதை
4	28	முழுட்சப் பிரகாணம்	28	210	வீதகவலியன் கதை
5	35	(ஞாந) விண் மகன் கதை	29	225	உபசார்திப் பிரகாணம்
6	42	லீலை (மண்டபக்) கதை	30	238	(ஆகாச கமநாதி அபாவ நிருபணம்)
7	59	கற்கடி (குசி) கதை	31	255	புசண்டன் கதை
8	67	ஐந்தவர் கதை	32	267	தேவ பூசை கதை
9	69	(வஞ்ச) இந்திரன கதை	33	269	வில்ல பலக் கதை
10	71	மந்ததின கதை	34	271	சிலைக் கதை
11	74	பாலன் கதை	35	275	அருச்சுநன் கதை
12	76	சித்த(சாம்பரிக)ன் கதை	36	280	(ஸ்வப்பந) சத வருத்திரர் கதை
13	81	உற்பத்திப்பிரகாணத்தோடே தாபதேசம்	37	284	வேதான கதை
14	95	சுக்கிர(பார்க்கவ)ன் கதை	38	289	பகிரதன் கதை
15	102	தாம வியாந கடர் கதை	39	332	சிகித துவசன கதை
16	110	வீம பாச திடர கதை	40	335	கசன் கதை
17	114	தாசுரன் கதை	41	338	மித்தியா புருடன கதை
18	135	கசன் கதை	42	342	விரதத் திரய கதை
19	138	திதிப் பிரகாணம்	43	353	(ஸ்ரீ) பிருங்கீச உபாக்க்யாநம்
20	140	ஐநக ராசன கதை	44	357	இட்சுவாகு கதை
21	147	புண்ணிய பாவாந் கதை			(மான்) லேடன் கதை
22	156	மாலவி கதை			நிருவாணப்பிரகாணத்தோடே தசமம்
23	167	பிரகவாதன் கதை			(ஞாந சப்த பூமிகை)
24	176	காதி கதை			ஆக உகை 44-க்கு செய்யுள்
					2555

பிழை திருத்தம்.

பக்கம். வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
2 12	விபாசரோ	விலாசரோ
5 28	நன	நின
22 24	மோக	போக
33 26	பாலி	பாவி
59 7	சூட்டி	சூட்சி
63 14	கணடி	கணடி
113 1	பேரினான்	பேரினான்
151 18	பதனான்	பதனான்
166 16	யிரத்தார்	வயிரத்தார்
170 5	யதீதமா	யதீதமா
209 14	கேணமையின	கேணமையின
225 4	மாண	மாண
232 20	மொழித	மொழித
240 13	யுடைத	யுடைத

80-வது பக்கத்தின் பின், 81—82—83—84—85—86—87-
88 என்று, முதலில் உள்ள, 89—90—91—92—93—94—95—96
என்ற பக்கங்களைத் திரித்துப் படிக்குக.

இந் நூ லாசிரியர் மரபு கூறல்.

தாளவந்த மலரோன்றன மந்த்நுதிதத வசிட்டனயன் றன்பாற் கே
நாளவந்தான் பேரகாத விராமனுக்கங் குபதேச நலகி யிங்கே [ட்டு
யாளவந்தான் வீரையினமா தவப்பட்ட நங்கச்சுவவ தார மாகி
மீளவுந்தான் வந்துதமிழ் வசிட்டார மாயணமும் விளம்பி னானே.

உ. ஓம். சிவமயம்.

ஞாந வாசிட்டம்.

பாயிரம்.

பெணமை பாதியன் பெறறக ளிறறினை
யணமை தூரம றவகத துன்னுவாந
திணமை ஞாநச்சி றபபுயா வாசிட்ட
முணமை யாகவொ ருங்குரை செயயவே.

1

போற்றி ராமன்பு கல்வயி ராக்கியந
தோற்று தூற்றிரு பததிரண டாஞ்சுகன்
சாற்று சீரிரு பததைத்து தற்பதத
தேற்றம வேண்டினா சீரிரு பததெட்டே.

2

ஞாந விணமக ஞுற்பதது நாலதா
மான் லீலைம கிமைதொண் ணூறதா
மான் வுசியு மையெட்டு மேழுமா
மீந மற்றசீ ராயந்தவ ரீரைந்தே.

3

வஞ்ச விர்திரன் *வண்கதை யொன்பதா
நெஞ்சி னுக்கிரு பததிரு நீள்கவி
தஞ்ச பாலகன் நன்கதை யெட்டதா
மெஞ்ச சித்தனி ருபது மாறுமே.

4

துன்னு முற்பததி சொல்லெழு பத்தொன்றா
நன்னர் வெள்ளியு நாற்பதோ டேழதா
மன்ன தாமனு மையெட்டு மூன்றுமர்
மின்ன வீமனி ருபது மைந்துமே.

5

*வண்கதை என்னவும் பாடம்.

துதிக்கொ டாசுரன் ரெல்கதை நூற்றெட்டா
மதிரெ டுங்கசன் வண்கதை நாலேந்தாந
திதியெ னுங்கதை யேழுஞ்ச நகன்றன்
முதிய நற்கதை முப்பது மாறுமே. 6

உரிய புண்ணிய னென்பது நாற்பது
நாகின் மாவலி நாலுட னேம்பதாம்
பிரக லாதன்பி னைப்பெழு பத்திரண்
டரிய காதியு மைந்துடன் முப்பதே. 7

சித்த மாறித்தெ ளிந்தவுத தாலக
நெதை வெண்பதுக் கொன்றுகு றையவாஞ்
சுத்த நாற்பது மாறுஞ்ச ரஞுவாம்
பத்து மேழுமாம் பாசவி பாசரே. 8

ஏத மற்றவெ முபது மாறுமே
வீத கவவியன் மேலெழு பததொன்றும்
போத முந்துப சாந்திபு சுண்டனு
மோத நூறுக வியிலொன் றில்லையே. 9

தேவ பூசைசி றந்தவெ முபதா
மேவும் வில்வமி குபதி னுறதா
மேவ மறறசி லைக்கதை யெட்டதாந்
தாவி லர்ச்சுநன் சாற்றிரு பததொன்றே. 10

சதவு ருத்திரன் றன்கவி முப்பதா
முதவு மையைநதோ டொன்றென்பர் பேய்க்கதை
முதுப கீரதன் முப்பத்து மூன்றதா
மெதிரி கித்வச னெண்பது மும்மையே. 11

புகல்க சன்பதின் மூன்றுபொய் யாமவ
னிகழு நாலேந்து நீண்டவி ரதங்க
ளிகலில் பத்தொன்ப தாமிக்கு வாருவி
நில ஞானம றுபது மாறுமே. 12

1. வைராக்கியப் பிரகரணம்.

3

மானு வேடனு மற்றிரு பத்தைந்தா
மான யோகம றுபது மெட்டுமா
மோன வுண்மைமொழிந்துள வாசிட்ட
ஞாந நூற்கதை நாரபது மூன்றுமே.

13

பாக மார்பதி கம்பதி னுன்கதா
மாக வேயிரண் டாயிரத் தைம்பது
மாக விக்கைந்த திகமிவ வாசிட்டம்
யோக ஞாநத்தி னுண்மையு னைக்குமால்.

14

பாயிரம் முற்றிற்று.

1. வைராக்கியப் பிரகரணம்.

பொன்னுல கத்தினிற் புவியி லந்தரத்
தென்னுடை யுட்புறத் திலங்கு கினறது
மன்னுசிற சோதியே வடிவ மியாவுமாய்த்
துன்னுவ தப்பொரு டொழுதி றைஞ்சுவாம்.

1

திகமுநான் முகன்முதற் நேவா மூவருஞ்
சகலவே தங்களுஞ் சாததி ரங்கனும்
புகலுஞா நத்திறை புரண மானது
நிகரில்வா சிட்டமா நிபுண ஞாநநூல்.

2

தலைமைநான முகன்மநத் தாம னைக்கினன்
சிலையில்ரா கவன்றிருச் செவிக்குத் தெள்ளமு
துலவில்வான் மீகிவாக் குதித்த தத்துவ
நிலைமைவா சிட்டமா நிபுண ஞாநநூல்.

3

ஞான வாசிட்டம்.

பெரியவ ரறிவுறு பெருமை சான்றது
விரிவுறு சிறியவர் மேவொ ணுதது
வரிசையி லுயர்ந்தது வசிட்ட சங்கிதை
யரியமெய்த்ஞ்ஞாநநூ லனைத்தின் மிக்கதே. 4

தெருருரு மகர்க்கிதஞ் செய்யு மன்பினு
லருமைவா சிட்டநூற் கண்ணெ யொப்பளோ
வுரியதாய் பிறவியை யுள்ள தாக்குவள்
பெருமைவா சிட்டமிப் பிறப்பை மாற்றுமே. 5

எண்ணுறு பெருங்குணத் திராமன் றன்மய
நண்ணுற வசிட்டனே நவின்ற ஞாநநூல்
பண்ணுறு தமிழினுற் பாடு கேன்சுதை
மண்ணுறு கலத்தினும் வைக்கு மேழையேன். 6

பந்தமுற றனன்பர பதத்தைச் சேர்கவென்
றந்தரிச் சயமுளா னறிவி லானலான்
சிந்தனைத் துயாகெடச் சிததைச் சோந்துளா
னிந்தநூற் குரியவ னென்று கொள்கவே. 7

ஒருங்குணர் குரவன முயர்வான் மீகனை
மருங்குறப் பரததுடன் வணங்கி வன்பவ
நெருங்குடெந் துயரிலே நின்ற தெருவன
மருங்குணத் திராமனீ யருளிற் கூடென்றான். 8

நல்லது சிறுவன யுரியை நானது
சொல்லுவன் கேட்குதி துயர்செய மோகனீ
வெல்லலா மோகந்தான் சுகத்தின் வேறன்றி
மல்லல்வா னிறம்படைத் தென்ன வந்துறும். 9

இறப்பிலா விந்த மோக மிறையுமீட் டெண்ண மின்றி
மறப்பதே நல்ல தென்று மதித்துயா மரததி னுக்குத்
திறப்படக் காணப் பட்ட தில்லெனச் சித்தி னுலே
யுறப்பெறு மெய்ப்போ தப்போ துயர்பர சுகம தாமே. 10

1. வைவராக்கியப் பிரகாரணம்.

வழிபடு மிதனை விட்டு மற்றுள தூல்க ளென்னுங்
குழிகளிற் புரண்டஞ் ஞாநக் குணத்தினுற் பிறப்போர்க் கெல்லா
மொழிவற வொருவர் செய்தற் குரித்தன்றாயத தானே யுண்டாங்
கழிதலிற பரம விற்பங் கற்பங்க ளாலுங் கூடா, 11

அலைசெய்வா தனையைச் சேட மறவிட னல்ல தென்று
நிலைபெறு முததி யென்று நிமலமா நெறியீ தென்றுந்
தலைமையோர் பகர்வ ரன்ன திருவகைச சநந நல்கி
யுலதரு மலிந மொன்ற தொழித்திடுஞ் சுதத மொன்றே. 12

மடமையின் செறிவே மெய்யாய் மலியகங் காரந் துனறிப்
படர்தரு பிறப்பை மேன்மேற பயில்விக்கு மலிந மென்ப
ரடர்மறு சநந மென்னு மறுகுர மின்றிச் செந்தீச்
சுடமுளை யாவித தொக்குஞ் சுததவா தனைய தென்பர். 13

மெய்தரி நிமித்த மாகத் தரிப்பதாம் விளம்புஞ் சுதத
மெய்தினர் பிறவி யான வநாதத்தி னென்று மெய்தார்
நொய்தினி னோக்க வேண்டு நோக்கெலா நோக்கி யின்பஞ்
செய்திடுஞ் சீவந் முததி சேர்நதவ ரென்ன லாமே. 14

ஆன்றதோர் சீவந் முத்திப் பதத்தினை யடைந்தி ராமன்
பூன்றமா மநதத னுன நெறியினப் புகலக் கேடபிற்
சான்றவிக் கேள்வி யாலே சரைமர ணங்க டாதி
தோன்றலே யெனவான் மீகித் தொன்முரி சொல்ல லுறறான். 15

சதுமறை தூல்க ளியாவந் தரித்தனன் விநோதத் தாலே
யெதுபய மென்ன வஞ்சா திருந்தனன் சின்னாட் பின்னாண்
முதுபய னதிக ளியாவு முரிவர திடமுந காணபான்
கதுமெனக் காத லானுன் கார்நிறக் கமலக் கணணன். 16

தந்தைதன் சரண மான நகமெனுந் தாது பூத்த
வந்தமில் கமலப் போதை யன்னம்போ லணைநது தாழ்நது
முநதைநன் னதிக டேவ ராலய முரிவர் காண்க
ளெந்தைநன னருளிற் காண்பா னெண்ணிய தென்ற னுள்ளம். 17

*முடிவிலா திரந்த தெல்லா முடிவுறு தில்லை நின்னா
 லடியனேன் முன்னம் வேட்ட வாழுநீ யருடி யென்னப்
 படிபுகழ் வசிட்ட னோடும் பார்த்திப னினிதி னெண்ணிக்
 கடிதுபோய் மீடி யென்னக் கார்கழல் வணங்கிப் போனான். 18

தம்பிய ரோடு நன்ன னேகித்தன் னாடு நீங்கிப்
 பம்பிய நதியுங் கானும் பற்றற்றோ ரிடனும் பாலை
 வெம்பிய நிலனும் வேலைக் கரைகளும் விலங்கற் சார்வும்
 வம்பிய லலங்கல் வீர னேக்கினன் மகிழ்ச்சி கூடா. 19

துன்னுறு மமரர் போற்ற மானிடர் துதிப்ப மீண்டு
 தன்னுயர் சிவலோ கததைச் சார்தரு மீச னென்னப்
 பொன்னுல கத்தை மேவும் புரந்தரன் புதல்வ னென்ன
 மன்னுறை யயோத்தி புக்கான் மலர்சொரிந் தியாரு மேத்த. 20

நோக்கிய தேச நீதி துவல்வற்றுப் புலரு முன்னே
 சேக்கைநின் றெழுந்து நித்த ரியமங்கல் செய்துந் தாதை
 நீக்கமில் சரணந் தாழ்ந்து நெடுந்தவ வசிட்டன் முனனோர்
 வாக்கினான் ஞான நீதி வாய்ந்தபல் கதைகள் கேட்டும். 21

தந்தைசொற் படியே தானை தன்னுடன் வேட்டை கண்டும்
 பந்துமித திரர்கள் பினனோர் தமமொடும் பருகி ராநீத்
 திந்துவு முழுதும் போல நிருபருக் கினிய செய்து
 மைந்துட னீனார் தாண்டு புக்கின னினைய நாளில். 22

நிறையெழின் மேனி யெல்லா நெடுஞ்சரற் கால நீர்போற்
 குறைவு நெடுங்கட் செய்ய குளிர்முகம விளர்ப்பத் தும்பி
 யுறையும்வெண் கமலம் போல வொருகையாற் கபோல மேந்தி
 யறைகழ விராம னம்பு யாசநத் திருப்ப தானான். 23

சிந்தனை வயத்த னாகிச செயதொழி லனைத்தும் விட்டு
 புந்தினைந் தியார்க்குங் கூறான் புனையுமோ வியமே போலச்

1. வைராக்கியப் பிரகரணம்.

7

சந்தத மிருப்பை நோக்கித் தமாடி தாழ்ந்து வேண்ட
நொந்தயர் முகத்த னுகி நோக்கரு நியமஞ் செயதான். 24

மடிமிசை கொண்டு தாதை வருந்துவ தென்கொ லென்ன
வடிபணிந் தயர்வொன் நிலென் றனையவ னிருந்த நாளிற்
படிபுகழ் காதி மைந்தன் வருதலும பணிந்து போற்றி
முடியுடை வேந்தர் வேந்தன் பூசனை முறையிற் செய்தான். 25

நினைவற வெளிதின் வரத நின்னுயா காட்சி யாலே
வினையெலாந தவிராது வெய்யோன் மேவிய கமல மொத்தே
னினையதோ ரின்ப மென்று மியைந்திலேன் மழையி லாநா
ணனைதரு மழையு மந்த னண்ணிய கண்ணு மொத்த. 26

உடலொடு விணசென மாகக முற்றென வொழிந்த வாவி
கடமுற வந்த தெனனக் கனைகட லமுத கும்ப
மிடமுற வெய்திற றெனன வெநதைநீ வரத விற்பஞ்
சடமெலாவ குளிாப்ப நின்றென் றளாவெலா மகற்றிற் றன்றே. 27

காதலும பயமு மன்புங் கதமுமவன பிணியு மில்லா
மாதவ விவணீ வரத வரவிது புதுமைத தாகும
யாதுநீ கருதிற் றன்ன தியனறன னுணாதது கென்றான்
மேதகு முரிவன் கேட்டு மெய்புள கெறிநது சொல்வான். 28

மனனவா வணங்க வாழ்வேய வசிட்டன்சொல் மருதோய் பாது
தன்னுயர் குலத்தில் வரதோ யாதலாற நக்க சொனனாய
முன்னுறு செநநீ வேள்வி முயலவதற் கிடையூ ருகி
யினனல்செய யரககாக காற்றா தெய்தின னிரங்கல் வேண்டும். 29

அருள்செய உல்ல நீயென றருமபுகல் புகுந்தே னின்னை
வெருளுறம புலிபோன மொயம்பன விண்ணவாக் கிறைபோல் வீரன்
மருளுறு மரக்கர் காலன் வாய்மைநின் முதன்மை மைந்தன்
மெருளுறு மிராம னென்னுஞ் சிகைமுடிச சேயை யீவாய். 30

தேவரிற் தேச மிக்க வென்பெருஞ் சேமந் தன்னு
லேவரு நிருதர் சேனை யிராமனே யெளிது கொல்லுங்

காவல சிறுவ னென்னுங் கவலையை யொழியென் போல்வா
ரோவலிற் சங்கை யான கருமத்தி னுள்ளம் வையார். 31

இயாரினு மிராமன் மேன்மை வசிட்டனு மியானு மாகி
யாரிய ரறிவே மாட்சி யறம்புகழ் வேண்டி னந்தப்
பேரிய லானை யீதி பெருமையோ கொடாத துண்டோ
வீரிய வரக்கர் மாயதன் மெய்யென விளம்பி விட்டான். 32

முநிமொழி கேட்டு மன்னன முகூத்தமொன் றயர்ந்து சோர்ந்து
தனியொரு சிறுவன மூவைம் பருவததன் சமாகண் டில்லான
பனிசெய்வல் லரக்கர்க் காற்றான் பகைஞர்கோ ளறித நேற்றூ
னனிகமோ டேகி யானே யவரொடு மரும்போர் செய்வேன். 33

முன்னவ னீட்கின் மற்ற மூவரும் ஊழா ரியானு
மின்னுயிர் வாழே னினறி ராவண னொழிந்தோ ரியாவ
ரன்னவர்க் கஞ்சேன முன்ன மிராவண னமாக்கு மஞ்சேன்
வென்னிடப் பொருதும் வீரர் வீரங்க ணிலைமை தாமோ. 34

காலவேற் றுமையா லெல்லாப் பொருள்களுங் கலங்கி வேறு
மேலவ ரிளைத்தோ ராவா வெய்யவன் குலத்துப் பூமி
பாலனா மியான்மேற் செயவ தியாதெனப் பரிகேன் மூப்பாற்
சாலவு மென்றான மன்னன் ருபதன் முநிந்து சொல்வான். 35

கருதிய தளித்தே னென்று கழறிய வாய்மை பொய்த்தாய்
செருவுயர் சிங்க மாரீ சிறுவிவந கியற்கை செய்தாய்
மருவிய கிளைஞ ரோடும் வாழ்தியாம் போது மென்று
பெருமுநி முநிய மண்விண் பெரும்பயம் பிடித்த தன்றே. 36

மாதவன் முநிவு நோக்கி *வசிட்டனு மறுகு லத்தே
சாதனய்த் தசர தப்பேர் தரித்தனை சபதங் காவாய்
திதுறிற் பிழிதார் காப்பார் திருத்திரீ நிறுத்து நீதி
மேதினி கடவா தென்றால் வேந்தரீ கடக்கற் பாற்றோ. 37

1. வைராக்கியப் பிரகரணம்.

9

எரிகாக்கு மழுதென்ன விம்முரிவ னனிகாக்கு மிராமன் தன்னைச, செருவாழ்க்கை யரக்காசெயுந் தீங்கணுகா தெனக்கேட்ட திண்டேரன் வேந்த, னருள்வாய்தத குமரனெது செய்கின்றா' நெனவுழைய ரங்கைகூப்பி, விரிதீர்த்த மாடிவரு நாடுடங்கியுறு துயரம் விளம்ப லுறறா.

38

பதம்பணிந்து வேண்டியபின பண்டைரிய மஞ்சிறிது பண்ணுநிற்கு, மிதந்தருமா தருநிதியு மில்லமுமொபாய் யாதலின லென்னே யென்னுஞ், சிதம்படுற றுகிலடிசில் சீதநீ ராதிகளிற் சிந்தை தீரு, மதந்தவிர்சந நியாசியர்போன் மாநமிராச் சியமகிழ்ச்சி மறுக்க மாற்றும்.

39

இடரில்பத மொழிந்தபல தொழிலாற்போம் வாணனென் நிரங்கிப் பாடு, மடாசெல்வ மாபததுக் கிடமென்றே யாசைதவிர்ந் தியார்க்கு மீயும், படர்கின்ற கருததறியே மிவற்காரே நற்குணங்கள் பயிற்ற வல்லார், தொடாசெயகை யிதுவென்று தொழுதுரைத்தார் முநிகேட்டுச் சொலவ தானுன்.

40

இப்பெரிய செல்வனைநீ ரினக்கலையிற் றனிக்கலையோ லீங்குத் தம்மின், கைப்படுமிம மாமோகந காதலின லாபத்தாற் கலந்த தன்றும், செப்பரிய நிராசையினால் விவேகததால வருமுணாவின் செல்வ மாகுந், தப்பில்பல யுகததான் மோகமபோய்த் தளாவறுந்தற் பதத்தி லெம்போல்.

41

மநநிறைந்து மாந்முடன் மாநவருக் கேற்றவெலா மகிழ்ந்து செய்யு, மெனமுரிவன் புகல்போதி லிராமனுந்தா தையைத்தொழு வா னேகித் தாதை, கணைகழல்கண் முரிவர்பதங் கலமறையோ ரடிகுரவர் கால்க டாழ்ந்து, தனதிருதாள் வணங்கினரைத் தலையாற் சொல் லால்விழியாற் சற்க ரித்தரன்.

42

மடிமிசைவந் திருத்தியென மன்னுரைப்ப வாராது மடித்த னுசைப், படிமிசையிட் டிருத்தலுமே பார்த்திபன்பார்த் துயருணர்வு

படைத்த மைந்தா, முடிவறுநன் னலங்களுக்கு முன்னியல்பாத்
திரமானாய் மூர்க்கர் போல, நொடியுமினி மரந்தளர்ந்து நோக்கினிய
மெய்வாடி நோதல வேண்டாம. 43

விருத்தர்மறை யவர்குரவர் விளம்புபதந் தனைமோக மேவா
தான, கருததுடைய வுன்போல்வார கலந்தனரா னீவாளா கவலா
நின்றாய், வருத்துறுமா பததெல்லாம் வண்மோக மறிலருகும் வாரா
தென்று, பெருத்தமுடி மனனவாகோன் பேசியபின் வசிட்டனிலை
பேச லுற்றான். 44

வெலங்கரிய தீமுயற்சி விடயமெனும் பகையெளிதின் வென்ற
சூரா, கலக்குறுபே தையர்க்குரித்தா மடஞ்செறிமோ கக்கடலிற்
கவிழே லென்றா, னலக்குறுகோ சிகன்புகல்வா னன்மனையை
யெலிநலியு நலிவு போல, வலக்கணுறு காரணமென் காதலித்த
தேதனை யடைதி யனறே. 45

மீட்டணுகா தகத்துயாபோம் விளம்பென்ன முகிற்குரலால்
வெம்மை தீர்ந்து, வாட்டமறு மயிலென்ன மகிழ்ந்திடர்போ யருண்
மூர்த்தி மடவ னேனைச், சேட்டமுறு மாதவநீ செப்பெனமுன்
செப்புதலாற் செப்பு கின்றேன், கேட்டருடி மேலவர்கொன் மறுக்
குரரியா ரொனவினிது கிளத்த லுற்றான். 46

தந்தையிவ னிற்பிறந்து வளர்ந்துபல கலதரித்துச் சதாசா
சத்தால், வந்துயர்நன் னதியாடி வாரிதிருழ் புலியுழன்று வருத
லோடு, மிந்தநெடுஞ் சகமோகத் திச்சையெலாந் தீர்த்ததிதி லின்ப
மில்லை, யந்தமுறல் பிறப்பதற்கே பிறப்பதுமீட் டிறப்பதற்கே
யறித்த மியாவும். 47

பாவுமதா யாபத்துப் பயிலிடமாய்த் தம்மிற்றும் பற்றின் றாயுந்,
தாவுமந் கற்பனையாற் சம்பந்த மாயிருப்புச் சலாகை போலா, மேவு
பெருஞ் செவ்வத்துக் கிடமாகு மெப்பொருளும் விடயத் தாலும்,
பூலவயத் தாலுமென பயன்யரமார் வருவதென பொய்ப்பொய் பொய்
யாம், 48

யாத்தியார் பெற்றதென விக்ஷண்ண நினைவேற்கு வழிச்செல்
வோர்க்கு, மோதுக் காணலில்மு முறைமைபோற் பொருண்முழுதின்
மூளா வாசை, பேதியா விததுயர்போ நெறிநாடிற் பெருந்தருதான்
பெற்ற தியால், வேதல்போல் லேகின்றேன் *விடாடைகல் லாந்
திறவா பெய்ய மோகம். 49

இனமிகழு மென்றஞ்சி யிததுயருக் கழுதாற்றே னீன்ற
மாதர், தநமுதலா மாபததோரக் கெனசசிந்தா வினஞ்சுட லுந் தாந
மாகுங், கனமிலதா முதாரமதா மென்னினுமின் பமபயவாக் கயவ
ரென்ன, வநகரெனத் தாமதியா தரசரைப்போ லடைந்தாபா
லனுஞ் செல்வம். 50

கருமவகை யால்விரிந்த டகட்செவிப்பால் விடமாகுங் கணக்கே
போலார், திருவெனுஞ்சூ றைக்காற்றார் பனிபோலச் சிதறாரர்
சேரா சோந்தோ, நிருவகைக்குங் குளிரந்தினியா நன்றியறி
வோரறிஞ ரினியோரா சூரா, பொருவிலெவ ருந்திருவார் புழுதி
செறி சுடர்மணிபோற் புன்மை சேர்வார். 51

தீதடையாச் செல்வர்மொழி திறம்பாத சூரர்நடுத் தெரிந்து
நோக்கு, நாதரிவர் மிகவரியா நாகஞ்சூழ் குழிவல்லி நனைபோற்
செல்வஞ், சாதநத்துக் கரிதுளத்தை யிழுத்திமைப்பி லிறுநதலை
கீழ்த் தளிரி னுன்ற, வோதுதுளி யொததவுயிர் மத்தரென வகா
யடல்விட் டோடும். 52

வளர்புலமா மராத்நீண்ட மநமயர்வோர் மெய்யுணர்வு வாய்த்தி
லாதோர், தளர்வுறுகா ரணம்வாணுட் டனிமோக மெனுமுகிலிற்
சார்மின் போலு, மளவுபடு முடன்மெய்யென் றமுந்திரா மிதின்
மகிழே மாகா யத்தைப், பிளவிடவா யுடைப்பிடிக்கத் திரைகோக்க
வெளிதிதனைப் பேண வொண்ணு. 53

* விடாடை—இடை வெளி யில்லாத.

‡ காமாகி பாப்புரைப்பாற் காத னீங்கும் என்றும் பாடம்.

சரற்பருவ மேகமெனத் தைலந்தீர் விளக்கென்னத் தரங்க
மென்னத், திரப்படநீங் குவதாகிச் சிறிதுமினோப் பாறாத சிந்தைத்
தாகிப், பரப்புடைய சேட்டையதாய்ச் சூரியமாம் வாணனின் பயனை
நாடிற், ஹரப்பரிய துயராக்கு *மொட்டகததுக் குயிதொலைக்குஞ்
குலே போல.

54

அடையவேண் டியதடைந்து மேற்றுயர மற்றின்ப மளவிலா
தாய்க், கடையதார் தருவிலங்கு பறவைகள்போல் வீணுள்கள்
கழியா தாகித், தடையிலா மநததால் யாழ்வதே யுயாவாணன்
சநந் தீர்த்தோ, ருடையபிறப் புயார்த்தநாங் கிழவேச ரிப்பிறப்பா
மொழிந்த வெலலாம.

55

அவிவேகிக் குப்பாரஞ் சாத்திரமெய் யறிவிலோர்க் கங்கம் பார
நவீலசாந்தி யில்லாதோர்க் குளம்பார மவாவினர்க்கு ஞானம் பாரஞ்
செவிதான வருவாணன் மநம்புந்தி யகங்காரஞ் செயல்க் ளெல்லாங்
குவிபார மாஞ்சமடா சமைபோலப் புந்நிலங் கூடாதார்க்கே.

56

சின்னாணமெயப் பயின்றிளமை தீரட்டை விடுமறிஞா திறம்போ
னீங்கு, மனனாது சுகநிலைமை மாணத்தின பாத்திரமாம் வாணன்
போல, வின்னாது திலிலையிடா மோகததால் வாளாய் தெங்கும்
வாளா, துன்னாநின் றதுபொல்லாப் பொய்யகங்கா ரப்பகையாற்
கினறேன்.

57

மநத்துயரு மாபததும் வளாதொழிலு மகங்கரத்தால் வருமித்
தைப்போற், கனத்தபகை யிலதுநெடுங் காலமவினை யிதுசேர்ந்து
கலங்கா நின்றே, நநததொடுதண் ணீர்நுகரே னரும்போகம்
விளம்புவதென் னகங்கா ரஞ்சேர், திரத்தொழில்க் ளோமமுண
வனைத்தும்பொய் யகங்காரத் தீர்தன் மெய்யே.

58

அகங்கார முகில்படா வாசைமலை மல்லிகையல் வளவிற் ருகு,
மிகுந்துயரில் வகங்காரத் தொழில்பிரிந்தும் பேதைமையின் மிகவு
நொந்தேன், செகந்தனிலா பத்திடமாய்த திரந்துறப்ப தாயுள்ளாய்த்
தியக்க மாபு, முகந்தவிசா ரமுமுணர்வு மிலாவகங்கா ரம்போமா
றுபதே கிப்பாய். 59

காமமுதல் வினைக்குடைந்து கற்றவாநற் றொழிலகலுங் கடுங்
காற் றுற்ற, மாமயிலின் லீலிபோன் றதிதூர நகர்நாய்போல் வாளா
சுற்று, மாமதுகிஞ் சிலுங்கிடையா தருநிதிபெற் றுலுமகிழ்ந் தமைந்
துட் கொள்ளாச், சேமமுறு காண்டகநீர் தரியாபோற் றிரியுமநத்
சீய தன்றே. 60

காதலெனு மனைவியின்பின் செல்கின்ற மனமென்னுங் கடிய
ஞாளி, பேதைமைமே வியவெண்ணைப் பிணந்தின்னு மாறுபோற்
பிடுங்கித் தின்னு, மோதுபெருங் காறறிஞன் முறிந்தெழுந்த
துரும்புபோன் மோக மெய்த, ஞானைமனம் பெரும்பாழின் மிகவீழ
வதிதூர மலங்கத் தள்ளும். 61

வேறுபொய் யாய்ச்செறிந்த வடிவாகி விசாரத்தால் விரோத
மாகுங், கோரமனம் பேய்ப்பிடித்த சிறுவரைப்போற் பலதொழிலிற்
கூட்டா நிற்கும், பாரகன்று பாதலம்போம் பாதலத்தி னின்றகன்று
பாரின் மீளுஞ், சோரமநங் கிணற்றுமாம் பழங்கயிற்றா லெடுப்பது
போற் றொழிலிற் றள்ளும். 62

கடுமனவன் பேய்கனலிற் கொடிதாரு மலைகளினுங் கடத்தற்
கொண்ணு, நெடுவயிரத் தினும்வலிது கடல்பருகி மேருவினை நேரே
பேர்த்துச், சுடுகநிலை விழுங்குகினு நிறுத்தரிது புலன்முழுதுந்
தோன்று மூலங், கெடுமுலகி துண்டெனிலுண் டிலதாகி விலதித
னைக் கெடுத்தல் வேண்டும். 63

வரையிலெழு வளம்போல மகிழ்ச்சியிட ரிளையனைத்து மாத்
திற் றேன்றும், புரையில்வியே கத்தின்மனம் பொன்றிலவை

பொன்றுமெனப் புந்தி செய்தேன், கரைதலறு மோகமெனுங்
காரிருளிற் றெழிற்கடங்காக் காத லல்லா, லுரைதருகா மாதிகளா
முலாகிரை யுணர்வெனும்விண் ணுலாவு மன்றே. 64

ஆதரித்த நற்குணங்க ளாகுவிறற் றந்திரிபோ லாசை யாலே,
சேதமுறுஞ் சொரூபநிலை செறிதரவல் லமையில்தாச் சிந்தை யேங்
கண், மீதுவலை யுறுப்புபோன் மெலியவரு மாசைத்தீ வெதுப்ப
நொந்தேன், கோதிலமு திற்குளிததுங் குளிராதென் றென்மநத்
திற் குறிக்கின் றேறால். 65

பின்னுறுபக் கத்திருன்போற் பேராண்மைத் தீரையும் பீதி
செய்யு, நன்னயநங் குருடாக்கு முபசார்தத் தோர்தமையு நடுக்கஞ்
செய்யுங், கிந்நமுறு காதலெனுங் கிழமடந்தை யொருபொருளுங்
கிட்டா தேனு, மின்னிதிய நயந்தெவர்க்கும் பின்னொரு மனோ
ரதமு மெய்தா தாகும். 66

முதிர்நருவத் தளர்ச்சியான் முடியாத நடநகதி முயல்வா
ளாகி, மதிமகிழ்ச்சி யறநடிக்கு மாடுங்கூத் தியைப்போல வருத்து
மாசை, யெதிர்க்கிடைத்தற் கரும்பொருளிற் சென்றெய்து மமைந்
தாலு மின்பந் தேடுங், கதியறவோ ரிடத்துறையா துலகின்ற
வாநரம்போற் காத றானே. 67

காவின்மதர் வண்டென்னப் பாதலம்விண டிசையனைத்துங்
கணத்து லாவும், வாவிவளர் மயலொன்றே வருத்தமனைத் தினும்
பெரிய வருத்த நல்கு, மேவுமா ணுறைபவர்க்குந் துயர்செய்யு
மாசையெனும் விசேகைக்குத், தேவர்புகழ் மந்திரமாஞ் சிந்தையற
ஊலகிடர்போஞ் சிந்தை யற்றால். 68

பைந்தொடியா ராசைநோய் கெம்பீர மனிதரையும் பதுமந்
தன்னை, முந்திரவிக் கதிர்போலு மிளிர்விக்குங் கனவிடியின் முனை
கூர் வாளும், வெந்தவிருப் புப்பொறியு மெனக்கொடிய மனவேட்கை
மேரு வொத்தோர், சுந்தரஞா ரியர்தீரார் சூரையெல் லாமிமைப்பிற்
றும்பு.செய்யும். 69

1. வைராக்கியப் பிரகரணம்.

நரித்த குடனரம்புறச் செறிந்துபல விகாரியா யிரங்க வாழிப்,
பூரித்த வுடல்பிறப்பிற் பொலிந்தாலுந் துன்பத்தின் பொருட்டே
யாகும், பாரித்த கிற்றின்பஞ் சிறுதுன்ப மதுபவிக்கும் பகர்ந்த
மெய்போ, னேரிட்ட குணமிலதந் துயருளது நீசமுமா நிலவே
றுண்டோ. 70

அற்பமதாஞ் சுகாசுகத்தி லமுந்துமுட னிலையெனினு மழிவென்
றூலு, நற்பலமென் னகங்கானுக் ககமாகிப் பொறிபசுக்க ணலோ
டாறுங், கற்பனைசெய் மததொழுமடி மாகைமனை வியும்வாயாங்
கடையு மாங்கே, பற்பலபல் லென்புகளாந் தோரணமு நாக்ஞாங்கும்
புயினறு தோன்றும். 71

புமர சுஞ்செயலு மிவவுடம்பும் வேண்டுவன
னன்றோ, விதியில்வரு காலறா சிலநாளி லிவையெலாம் வீந்து
போகு, முதிரமொடு தசையுடைத்தா யுடைவதியல் பாய்த்
தாழ்ந்தோ ருயாநதோ ரொத்தே, யதிகசரா மரணமுறுந் தாமறியா
திவவுடலி லுட்கென கொல்லோ. 72

மின்னிடத்திற் சாற்கால மேகத்திற் கந்தாவ வியன்மூ தூரி,
னன்னிலைமை யெண்ணுவோ னெவனவனே யுடனிலைமை நாடு
கிற்போன், மன்னுகிலா தசைந்துபல தொழிற்றாங்கஞ் செறிபிறவி
வாரி தன்னி, லென்னபிறப் பெயதுகினு மிளமைமிகு துயரத்துக்
கேது வாசும். 73

தொலைவறுமா பத்தெளிமை சொல்லின்மை மடமாகைத்
துவட்சி யெய்தி, யுலவுறுசை சுவத்துடனே யுலையியல்பா மறங்குடி
யோத நீரி, னுலைமடவார் விழியநலின் கொடூர்தொடுமின் னிவைக்
கெல்லா மலைவு கற்பித், தலைதலுறு நாய்போல மலமருந்து மற்பத்
தான் மகிழும் வாடும். 74

மண்ணுகரும் விண்மதியை வரவழைக்கு மிம்மடமை மகிழ்ச்சி
பூமோ, நண்ணுகுரு தாய்தந்தை யற்றோர்மூத் தோரொவர்க்கு

நடுக்கங் கூடும், புண்ணுறுசை சவமபயததுக் கிடமாகுங் குற்ற
மெலாம் பொதிநத கூடா, மெண்ணுமவி வேகவிடன் வாழ்மனை
யாம யார்க்குமிதி லின்ப மெயதா. 75

இப்பருவத் தநர்த்தமகன் றிடரில்வீ மெவவநததி லேறி
நெஞ்சா, மொப்பரிய பொந்திலுறை காமனெனும பேயறைய
வுள்ளம வாடுஞ், செப்பரிய விரிவுடைததாய்த தெளிந்துபரி சுதத
மாயச சிறநத தேனு, மைப்புயளு ண்திரீர்போன மதிகலங்கு மெவ
வநத்தின் மயங்கு நாளில. 76

கருத்தெனுமான் மருண்டோடி விடயமெனுங் குழியில்விழக்
காய மெனனு, மருததலத்தி லெவ்வநமாங் கடுங்கான லெழுந்துமிக
வளரா நிற்கும், பெருதததுய ரிளமைநல மெவவளவுண் டவவளவும
பெருகா நிற்கு, மருததிகரு மெவவநமவ வளவுமவிரைந் தெழுந்து
மிக வநர்த்தஞ் செய்யும். 77

எததிறத்தோ ரெவ்வநமா மிடைபூற்றைக் கடநதெளிதி னேற
வல்லோ, ரததிறத்தோ ரேபுருட ரவாகளே தொழற்குரியோ ரவரே
சான்றோர், மெய்ததிறத்தோ சேரிடமாய் விரயநிதி படைத்தரு
ளால் விளங்கா நிற்குஞ், சுததகுண வெவ்வநமிவ வுலகிலுள தோவி
சுமபிற் சூழ்கா ணெடோ. 78

சந்துறு நரம்போ டென்பு தசைசெறி பாணவ யொப்பா
ரெந்திரத் தியங்கு மங்க பஞ்சரத தினிமை யென்னே
கந்தமென் குழலார் கண்ணிற ரோறசை கண்ணீர் புண்ணீர்
சிந்தையிற் பிரித்து நோக்கிற் சீரிதேன் மோகஞ் செய்வாம். 79

மேருவின் குவட்டின் வீழும் விரிதிரைக் கங்கை நீர்போ
லர்மூழ் நிலங்கு கின்ற வணியிழை மடவார் கொங்கை
பூரயன் மயாரந் தன்னி லுற்றபோ துருண்டைச் சோற்றி
தேருறு கவளம் போல நிரைநிரை நாய்க் கிழக்கும். 80

மேவுதற் கரிதாய்க் கேசம் புகையதாய் விழிக்கு நன்காய்த்
தீவினைச் சிகைசேர் மாத ரெனுங்கனற் நிரணம் போல
யாவரைச் சுடாது தூரத் தெரிகின்ற நரகத் தீக்குப்
பாவையர் குளிர்த் மேனி பசையிலா விறக தாமே. 81

மாமடஞ் செறிந்த நெஞ்சின் மனிதராம் புட்பி டிக்கக்
காமனும் வேடன் வீசும் வலையொப்பா கருங்கண் மாதர்
தீமநச சேறா சந்மச சிறுகுழி மீனா மாநதர்க்
கேமவா தனைக்க யிற்றுத் தூண்டிலுக் கிரையு மொப்பார். 82

முதுதுயர் விலங்கு மாகி முடிவில்கா மாதி யென்னும்
புதுமணி வைத்த செப்பாம பூவைய ரின்பம வேண்டே
னிதுதசை யிதுநெய்த தோரென் பிதுநரம பிதுவென் நெண்ணில்
விதுமுக மாதா வேட்கை விரோதமாஞ் சிறிது நாளில். 83

பாரியை யுடையோன் யாவ னவனுக்கே பற்றும் போக
நாரியை யிலலா தாக்குப் போகத்தி னலமெங் குண்டாங்
காரிகை தன்னை நீங்கிற் கருததுறு சகத்து நீங்கும்
பேரியல் சகத்து நீங்கிற் பிரிலிலபே ரின்ப முண்டாம். 84

வந்துறு போதி னன்றாய் வரியளிச சிறகு போலச்
சந்ததஞ் சலிததுத தள்ளற் கரியதாம் போகந் தன்னை
முந்துநோய் மாண மூப்பு முதலவாந் துயர்கட் கஞ்சிச்
செந்தையில் விரும்பே நெங்ஙன் சோவரும் பதத்தைச் சேர்வேன்.

ஈற்று சைச வத்தை யெவ்வநம் விழுங்கு மித்தை
மாறுறு சரைவி முங்கு மயக்கநோய் வருத்த மிக்க
பேறுறு சரைகைக் கொண்டாற் பேரறி வகன்றிட் டோடும்
வேறுறு மணங்கான் முன்னை மெல்லிய லுகலு மாபோல். 8

புரையுட னெகிழ்வு சோர்வு பொருந்திய லோபந் துன்பங்
கரையுறு கருமந் தன்னில் வலியின்மை கடுநோய் தோற்றம்

வரைபொருள் செயமாட் டாமை மைந்தரே முதலோர் நிந்தை
சரைநரை வருகா லத்துத் தருந்துயர் விவித மாகும். 87

விருத்தராய் நடுக்கு வோரை மிததிரர் மைந்த ருற்றார்
கருத்துறு மாதா தாசர் நகைசெய்வர் காணொ ணதாய்
வருத்தமுஞ் சரையு முற்று வலிகுண மிழந்த மூப்பை
யருத்திவர் தடையுங் கட்டை மாங்கழு கடையு மாபோல். 88

குற்றமு மிளைப்பு மேவிக் குறிதன்றி யுளத்தைச் சுட்டுத்
துற்றவா பத்துக் கெல்லாந் தோழியா மாசை துன்னு
முற்றதோர் பரலோ கத்துக் குறுதியே தென்று மூப்பிற்
பற்றுறு பரிகா ராதீர் பயமிகப் படரு மன்றே. 89

ஆதரச் செருக்கு மல்கு மருந்துதற் கரிது மூப்பிற்
காதல்செய் வலியி லாமை கருததெலாம் வெந்து சோரும்
போதுறு நீரூர் முற்றற் பூசினப் பெருங்காய் போல
மேதகு காலன் மாந்தர் வெண்ணரைத் தலையைத் தின்னும். 90

மரணமா மன்னன் முன்னர் வருநரைக் கவரி வீசித்
திராளுறு வியாதி யாதி யாகிங் சேனை செலலுந்
தரமறு நரைவெண் சாந்தார் சரீரமா மனைக்கு ளர்பத்
துரவலி யின்மை சோர்வா மொண்டொடி மகளீர் வாழ்வார். 91

நரையுறு தீவா னுளாம் பேயுட னண்ணி வாழ்வெண்
சரைவெலற் கரிதி யார்க்கு மீடனை மூன்றுந் தள்ளு
நீரைபுலத் தவினொ யாகி நிகழின்பப் பொருள்க னெல்லாம்
புரையுறு மெலியா னூல்போற் காலஞற் பொன்று மன்றே. 92

மகாரீர் கட்டல்கு டிக்கும் வடமுகக் கரலே போலச்
சுகலமும் விழுங்குங் காலன் சுகத்திடை கிழங்கா தில்லெய்
புகலரும் பெரியோ ரேனும் பொருதொரு கணமுந் தாழா
னகிலமும் விழுங்கித் தானே யகிலமாய் நீற்கு மன்றே. 93

1. வைராக்கியப் பிரகரணம்.

வீழுமியர் சுபத்தின் பாலர் மேருவை யொப்போ ரெல்லாம்
பழுதறு கருடன் கொல்லும் பாம்பெனக் காலன் கொல்லும்
புழுதியோ டிலைது நும்பு பொன்மலை புணரி வெள்ளஞ்
செழுமகேந் திரமுவ் காலன் சிதைத்துத்தன் வடிவ மாக்கும். 94

அகல்பூதக் கொதுகிரையு மண்டமெனுங் கனியுகுத்த வத்தி
யாயும், பகலவனே கண்ணாகப் பகற்பொழுது பார்வையாற பதங்கள்
பார்த்துச், சகமெனுந்தொல் வந்ததுலக பாலரெனும் பழம்பறித்
துத் தானே தின்னுந், திகழுலகா மணிமாலக் குணமுன்றூற்
கோத்தணிந்து சிநதுங் காலன். 95

ரியசகப் பழங்குடிலிற் சிதறுலக மணியமனஞ் செப்பிற்
சேர்க்கு, மறிவில்பல பூதமாம் விலங்குகளும் பறவைகளு மளவற்
றெங்கு, முறியவுலர் சகப்பாலை தனிலவேட்டை யாடிநெடு முதுகற்
பத்திற், பொறிவடவைத தாமரைசோ கடல்விளையாட் டோடை
களாப் பொருந்துங் காலன். 96

கைப்படுவோடு புளிபுக்கார்ப் பிவைமுதலாஞ் சுவைபடைத்த
கண்பூ தததா, லொப்பரிய பாறயிரை யாதியாய் வருகின்ற வுத்தி
தன்னாற், றுப்புடையன் விவிதமாந் தோற்றமுள சகங்களினாற்
சுற்றிச சுற்றி, வைப்புடைய வவற்றவற்றும் பெருங்கறபம் பல
காலும் வட்டஞ் செய்யும். 97

தொல்லுலகிற் றோன்றுகின்ற சராசரமாம் பொருளினத்துந்
தொலைத்து மாற்றி, வெல்லரிய சங்கார காளராத் திரிமிகவும்
வெருட்சி மிக்க, வல்லபமா நடையுடைத்தாய் மாதர்கண் மனைத்து
முடன் மருவப் பட்டு, புல்லரிய சகமோகப் பொறிவந்தத்திற் புலிப்
பேடு போல யாழும். 98

படர்பூதந் தொலைத்திரதம பயில்புவி யாம் பாநபாத் திரங்கைப்
பற்றி, மடல்குழற் பலங்கழுநீர் வநசமென வுலகநிரை மாலே குடி,
விடுகோடை யிடிநகைக்கு நரவாரியை விளையாட்டு விகங்க மாக;

நெடுநீர்வன் புயமாம்பஞ் சரத்தினிடை யேந்துகின்ற நெறிய ளாகி.

99

மன்னுசரற் ககநம்போன் மாசின்றிச சரலீணை மதுர மேவி,
முன்னுயர்கா லீணக்கேளீஇக் கோகிலக்குஞ் சாக்கொண்டு முழுது
மின்மை, யென்னுமடற் சிலைதாங்கி யெழுதுயரா னியகணைக ளேந்தி
யெங்குந், துன்னுநட நம்புரிந்து தன்வசமாய மிகவிளங்கிச் சுற்றா
நிற்கும்.

100

பொன்னுலகு தரியணியாம் புணர்பாவ மெனுதூலாற் பூட்டிக்
கட்டும், பன்னாகச் சிலம்புகளைப் பாதலமாம பதத்தணியும் பாதுத்
திங்க, ளென்னுமணி சேரிமகா நெனுமெலுப்பு மணிமேரு வெண்
னும் பொற்பூண், டன்னிருகா தினுந்தரிக்குஞ் சக்கரவெற் பணி
கலையாத் தழுவு மன்றே.

101

பின்னுறத்தாழ்ந் தலைந்திலங்கு முருகன்வா கநமயிலின் பீலி
குடு, முன்னயநப் பெருங்குழிகள் பயஞ்செய்யு மதிச்சடைதாழ்
முடிகள் பூணுங், கந்தியுமை குழற்கவரி மலைநிகர்பை ரவராடுங்
கவந்த மேவும், பன்னயநக் குழிவிளங்கு மிரதிரன்றன் மேனி
யெனும் பலியோ டேநதும்.

102

மிகவுணங்கு சாரீர கட்வாங்கப் பங்குகளால் விளக்கந் துன்று,
மகமுடைத்தாய்த் தனைத்தானே பயஞ்செயது புவநமெலாந்
தொலைத்து மாற்று, மகிலமுமா மொருவடிவின் முடிவட்ட மெனுங்
கமலத் தலங்க லோடு, நிகரினட நம்புரிந்து பெருங்கற்பந் தமில்
விளங்கா நிற்கு மன்றே.

103

பொருள்களெலாம பொருளன்றாங் கடியமந் மகங்கரத்தின்
பொருட்டே யாகுந், தெருளுபா வங்களெலா மபாவமாம் பவ
முடிவு தெரியா தாகும், மருளுமதி யாகுலத்தா லுளம்வெதும்பு
மாணைநோய் வளரா நிற்கு, மிருண்மயநீர் பவரரிய ரெவவநந்தான்
வருத்தத்தா லேகா நிற்கும்.

104.

பெரியவாநண் பதிதூரஞ் செல்கதிகிட் டாதுண்மை பெறற்கொ
ணதாங், கரியமந மோகிக்கு முண்மகிழ்ச்சி தூரமதாங் கருணை
தோன்ற, விரியுமிழி வதிதூரத் தினுமணுகு நிலைமைபோய் வேறும்
வீழ்வோரா, திரியவுடனெழுவர்சிறி யவாகூட்ட மெளிதரிது தெளிந்
தோர் கூட்டம். 105

கொண்ட பாவனை பிறவியாம் பூதங்கள் குலைந்துபோந் திசை
தோன்ற, கண்ட தேசங்கள் பிறசொலாத் திரிந்திடுங் கநகிரி துக
ளாகு, முண்டெ னுந்தன்மை விழுங்கிட வுலகுபோ மும்பாபோம்
புவநமபோ, மண்டு வாரிபோ முடுக்கன்போந் தாநவா வாநவர்
கணமபோகும். 106

சித்தா பொன்றுவர் துருவனுஞ் சிதைகுவன் சிவனயன் றிரு
மார்பன், மத்து வநதனி லொன்றுவர் காலமுந் தருமமு முடிவாகு,
மத்த வானும்போ மயக்கமே தருவதாய வாக்கொடு செவிக்கெட்
டாச், சுத்த மாமபொரு ளொன்றினு விகழ்வுறத் தொல்லுல கிழி
னாகும். 107

இன்ன போதமங் கலங்களா மிருதுவீ தியாத்திரைக் கிது
கால, மன்ன தேயுற விசசுக மிருந்தவா வறபுத முளபோக, மென்ன
வென்னவா ளாநினைத துலகங்க ளிறக்கினற வுயர்ந்தோரை,
யுனனி முந்துறப் பகலெலார் தேடிடா தொழியுமேற் றுயி
லுண்டோ. 108

மனைவியு மகரும் பொன்னு மமதைசெய் தமுதம் போல
நினைவினா னேயஞ் செய்து நீணிலத் துள்ள வெல்லா
மனையவாக் காகச் செய்வ ரருததிக ளான வெல்லாம்
வினையுற முடியுங் காலை விடங்களின் மயக்கஞ் செய்யும். 109

பகையெலாந் தூரத்து தள்ளிப் பாக்கியம் பலவர் தெயுத
விகலறத் துய்க்கு நாளி லெவவிடத் திருநதோ வநது
மிகையறு காலன் கொல்லும் விவிதமா மிடத்தி னின்று
வகுந்தின்வர் தொன்று வார்போன் மனைவிசேய் முதலா மாயை.

கற்பமாங் கணகா லத்திற் கமலயோ நிகளு மாய்வர்
 செற்பமாங் கலைக ளாலே செறிந்தகா லத்தின் சால
 வற்பமு மகத்து நாடி யளப்புறு புந்தி பொய்யாம்
 பற்பல தீதின் மாலும் பயிலுமன் னுயிர்க ளெல்லாம். 111

கற்றவ ரரியர் சாலக் கருமமுந் துயரி னாலே
 யுற்றஞ் சியமா மெல்லா முயிர்தரித துழல்வ தெங்கு
 னற்றவத் திருமு மேலாஞ் செல்வமு மந்தச் செயகை
 முற்றுமாய்ந் துளததே தோன்று மியாமுமம் முறையிற் செல்வோம்.

பிணிசெயா பத்துச் செல்வம் பிறப்பிறப் பென்ப வெல்லாங்
 கணிதமாங் கணத்திற் போகா தனவில்லக் கடிய சூரன்
 றுணிவனோ ரோழை யாலே தூறுட றுணியு மொன்றற்
 பணிதரு கீழோர் மேலாம் பலவட்டம் வருமிவ் வாறே. 113

அனையகுந் தங்க ளாங்காட் டெரியினு லறவும் வெந்த
 நினைவினீ ரிற்கா னற்போ னெடியபோ கங்க டோன்றா
 வினையுறு மரணம வாணு ளிரண்டையும் விரும்பு கில்லே
 னினையதோ ரிடரு மின்றி யிருந்தவா றிருக்கின் றேனால. 114

தெரிவுறு வயதில் வந்த புருதியாற் சித்தந் தன்னைப்
 பரிகரி யாது விட்டாற் பரிகரிப் பதுமற் றெந்நாள்
 விரிவிடம் விடம தன்று விடயமே விடமாந் துன்பம்
 புரிவிடங் கொல்வ தோர்மெய் புலன்மறு பிறப்புங் கொல்லும். 115

மகிழ்வுசோர் வறவு சார்வு வாழ்வுசா வென்ப வெல்லாந்
 திகழ்வதா மறிவு சான்றோர் சிந்தையிற் பந்த மாகாப்
 புகலுறு மாயு வாயுச் சிதறிய புயனி ரொக்கு
 நிகரறு மோக மேக மிசையெழு நெடுமின் போலும். 116

மாந்தர்த மிளமை நில்லா திவையெலா மந்ததி னெண்ணிச்
 சாந்திகொள் பெரியோர் நீவிர் சமாதியோ கத்தைச் சார்மி

ஐயந்தவென் சிந்தை சீவ நாயகன் வசமா கைக்கே
யேயந்தது நிலையு மெய்தா திறைவனைப் பிரிந்தாள் போல. 117

ஆதலால் வருத்தங் குற்ற முபாதியோ டைய மின்றி
மீதுறு மோக மின்றி விளங்கிய நிலைமை யேது
காதல்செய் யின்ப மிக்க விடயமாங் கரலில் வீழ்ந்துந்
திதுறா நிலைமை யேது தீயினு ளிரதம் போல. 118

வசநமாந் தொழிலே யன்றி வருபவந் தான்வே நிலில
யசைதரு புனலை யன்றி யளக்கர்வே நிலாத தேபோ
னசையுறு பெரியோ ரெங்ங னவையுறு துயரந் திரந்தா
ரிசையநீ யுணர்ந்த தந்த நிலையினே யெனக்குச் சொல்வாய். 119

இந்நிலை யிலதா வேனு முளதியம பாரா வேனு
மந்நிலை யைய மின்றி யகங்கர மின்றி யானே
துன்னுற மாட்டேன் செய்வ தேதெனிற் சோறும் வேண்டே
னன்னய நீரும் வேண்டே னலம்பெறு துகிலும் வேண்டேன். 120

முழுகுத றுந் மாதி நியமங்கண முழுதுஞ் செய்யேன்
விழுமிய கருமஞ் சம்பத் தாபத்தின் மேவே னியாக்கை
நழுவுவ தன்றி யொன்று நயக்கிலன் மௌநி யாகி
யெழுதுமோ வியம்போற காமம் கோபம்பற் றினறி நிற்பேன். 121

எனவுரைத் தமல சீத மதியென வினியோ னின்சொல்
வினவுநல் விவேகந் தன்னால் விரிந்தலர் மரத்தி ராமன
மநமகிழ் முநிவர் முன்னர் வாய்மொழி யமைந்து நின்றான்
கருமுகின் முன்னர்க் கேகா ரவந்தவிர் கலாபி போன்றே. 122

1. வைராக்கியப் பிரகரணம் முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம்—136.

1—1. சுகர் கதை.

மைம்மல மாமோ கத்தை மாய்த்திடும் புதுமைத் தான
செமமல்வா சகங்கள் கேட்டுத் திருநதவை யிருந்தோ ரெல்லா
மிமமொழி கேட்ப போல வெழுப்புள குவகை மிக்கார்
விம்மல்சோ சித்தர் சேனை விண்மிசைக களித்த வன்றே. 1

நன்றுநன நென்னுஞ் சொல்லு நன்மலர் மழையுங் கூடி
யொனறியோர் கழகை பாதி யிழிந்தபின் னூழி காலம
வன்றுய ருழன்று சிந்தை மயங்கிய யாங்கு ளெல்லா
மினறிரா கவனசொ லென்னு மின்னமு தமையப் பெற்றோம். 2

திருநதிய விவன்சொ லாலே தெளிவுறு சிந்தை பெற்றோம்
பெருந்தகை முரிவா சொல்லும் பொருளினிப் பெறுது மென்னுப்
பொருந்திய விண்ணி னினறு பூதலத் திழித் லோடு
மிருந்தபே ரவையோ ரெல்லா மெழுந்தெதிர் கொள்வ தானார். 3

வந்துறு சித்தர்க் கெல்லாம வசிட்டனுங் காதி சேயு
முந்துபூ சனைகள் செயதார் முரிவருக் கவருஞ் செயதா
ரந்தரல லவையின் வேந்து மருச்சனை யவர்க்குச் செய்தா
னந்துமன் னவர்க்கு மன்னார் நன்சொலாற் பூசை செய்தார். 4

தொழுதுமுன் னிருநத செங்கட் டோன்றற்கு முபசா ரங்கள்
பழுதிப்பூ மழையா னல்ல மொழிகளாற் பரிந்து செய்து
வியூமிய குணத்தான் மிக்கோன் விரத்தியாய் விளம்புஞ் சொற்கள்
முழுதுநல் லுதார மாகி முடிவிலற் புதமா மென்றார். 5

ஈசனே படைத்த தாகி யெண்ணிறீ முயற்கி மிக்க
மாசுறு மாயை தன்னில் வருசுக மரிது சாலத்
தேசுறு சதுரச் சிந்தைச் செல்வனுக் குணரற் பாற்றேற்
பேசுறு நாங்க ளெல்லாம் பேதைய ரென்னச் சொன்னார். 6

ராதவ ருரைத்த பின்ன ரிராமனை யினிது நோக்கிக்
காதிசே யுரைப்பா னீயே களங்கமில் புந்தி யாலே
தீதற வனைததுங் கண்டாய தெளிவுறப் பிறிதொன் றிலலைப்
போதமார் சுகனு நீயும் புந்தியா லொப்பீ ரன்றே. 7

இகலற வுணர்வுற் றோனு மிளைப்பற நயந்தா னென்று
மகமுநி யுரைப்பக் கேட்ட வள்ளலு முரைப்பா னையா
வகமறு முணர்வுண டாயு மாறுதன் முன்ன மின்றிச
சுகமுறப் பின்னுண் டான தெவ்வனஞ் சுகனுக் கென்றான். 8

என்னலு முநிவன் சொல்வா னெழுபிறப் பறுக்கு ஞாநந்
துன்னிய சுகனு நின்போற் றொல்லுல கியல்பை நாடி
மன்னிய விவேக முண்டாய் மாசறு முணாவு பெறறு
மந்நில யைய மாகி யாறுத லற்றா னன்றே. 9

விடலரு மசைவு விட்டு விடயத்தின் மீண்ட நெஞ்சன்
வடவரை யுறையுந் தாதை மருங்குற வெயதி யிந்த
விடருறு மாயை வந்த தெவ்வன் மிறப்ப தெவ்வன்
ரொடாபிலா ருடைய தெமமட டென்றிது தோன்றிற் றென்றான்.

அன்னவன் கேட்ட வெல்லா மறிவுற வுரைத்த போது
முன்னரா னுணர்ந்த வாறே மொழிந்தனை யெனவச சொல்லா
னன்னிலை பெருமை கண்டு நல்லுணா வெனக்குத தோன்றா
மன்னவன் சநக னெனபான் வழுவறு முணாவின் மிக்கோன். 11

ஆயவன் றனையே கேட்கென றருளொடு தாதை யேவப்
போயினன் சநகன் வாழும் பொனமனை வாயிற சோநதான்
றுயவன் வரவு கேட்டுச் சோதிப்பான கருதி மன்ன
னையின னில்லை நாளே ழிருந்தனன் விகற்ப மில்லோன். 12

மற்றுநா ளேழும் யேறே ரிடத்துற வைத்த பின்னா
பொற்றிர ளழகா ரந்தப் புரத்திடை நாளேழ் வைத்துச்

சிறந்திடை மகளிர் போகஞ் சிறந்தவூ ணளிப்பத் துய்த்தான்
குற்றமும் குணமு நாடான் குளிர்நிறை மதிய மொத்தான். 13

மன்னவன் சநகன் நரத போகத்தின் மகிழ்ச்சி யாவு
மன்னவன் முன்னஞ் செய்த வவமதித் துன்ப மியாவு
மின்னவன் மநதைச் சற்று மிழுத்தில விளமென் நென்றல்
பொன்னச லத்தின் மிக்க பொருப்பினை யிழுக்க வற்றே. 14

ஆங்கவ னிலமை நோக்கி யடிபணிந் தாசன் போற்றித்
தாங்குல கததின் செய்கை தவிர்ந்துபே நனைததும் பெற்றே
யிங்குறு பொருளே தென்ன வெங்ஙன மாயை தோன்றிற்
றேங்கிய தெங்ஙன் போவ துள்ளவா றுரைசெய் யென்றான். 15

மெய்ம்முறை முரிவன் கேட்ப வேந்தனும் வியாசன் சொன்ன
வம்முறை யுரைதத லோடு மறிஞனும் விவேகத் தான்முன்
னிம்முறை யறிந்தே *நீயு மெந்தையு மதுவே சொன்னீர்
மொய்ம்முறை தூல்க ளெல்லா மொழிபொரு ளொன்றே யென்றார்.

வேறு.

தன்னுள்விகற் பித்தெழுந்த விகற்பம் போகிற் நவிர்த்துமொ
யையிற்பயனோ சற்று மிலில, யின்னவகைத் தோருண்மை யியம்ப
வேண்டு மியாவர்மயக் கமுமாறறு மிறைவ வென்ன, மன்னனதற்
குரைசெய்வான் முரிவ நீயே மதித்துணர்ந்தும் பிதாவுரைக்க மறுத்
துங் கேட்டா, யன்னிலையே நிச்சயமிந் ககண்ட ஞான வாகாய
புருடனுள னயலொன் றிலில. 17

அவ்வறிவு சங்கற்பத் தாற்கட் டுண்ணு மதுவிடில்லீ டுமந்த
வறிவு தன்னைச், செவவிதின் யறிந்தனயுற் போகத் திச்சை
செகக்காட்சி யனைத்தினையுந் தீர்தி யானு, யெவ்வமற நிறைமரத்தா
லடையற் பால யர்வுமடைந் தாய்காட்சிக் கெட்டா தொன்றிற்,

* நீயு மெந்தையி னதுவே என்வும் பாட்டும்.

கவ்வையற வடைகின்றாய் முத்தனாய்க் கருத்திலுறு மயக்க
மெணுங் கவில தீர்வாய். 18

சுகனெனு மன்னவர்கோ னிவ்வா ரோதத் தன்னிலையாம்
பரம்பொருளிற் றளர்ச்சி யாறி, யநகசுகன் பயநீங்கிச சோக மாறி
யயர்வகன்று செயலடங்கி யையந் தீர்ந்து, கநகவரை யேழிநிரு
விகற்ப மான கலங்காத சமாதியிற்சிற ககநத் துற்றான், நிகரணைச்
செறிவருட மீரைஞ் ஹூற்றிற் றிரியொடுநெயம மாண்டலிந்த தீபம்
போன்றே. 19

சிந்தனையாங் களங்கமறச் சுத்த னுகித் திரைகடலிற் செறிந்
தொன்றாந் திவில போல, வந்துறுவா தனைபோய்த்தற் பதத்தொண்
றாணன் மாயாமோ கந்தீர்ந்து வருததந் தீர்தா, னந்தநெறி யுனக்
குமா மறிய தெல்லா மறிந்தமநத் திற்குரிய வடைவே தென்னிற்,
சந்ததமு மகிழ்ச்சிசெறி போக மெல்லாந் தனதெனனுஞ் சுத்ததாத்
தைத் தவிர்ந்து நின்றல். 20

போகமுறு பாவனையாந் பொருளல் லாத பொருளிலெழு பந்த
நிலை பொருந்த வன்பாஞ், சோகமுறு பாவனைதான் சாந்த மாகிற்
றுயர்பந்த மிகத்தேய்ந்து துலைந்து போகு, மிராகவனே வாதனையி
னோமை வீடா மிகப்பொருளின் வாதனையி னிறுகல் பந்தஞ்,
சேகறவென றவர்க்கேது வின்றிப போகத் திரள்வெறுப்பா மேல
வரே சீவந முததர். 21

இராமன்மநத் துணாபொருளே பொருள்வே நிலை யென
வுயர்ந்தோர வாக்கினு லியமபக் கேட்டு, மாமநத்தி னிளைப்பாறி
யைய நீங்கு மகத்தான விவனுக்கு மதித்துச் சொல்வா, னேமமுறு
காலமுன் றறிந்தோ னுகி யிரவிகுல குருவாகி யெல்லா நோக்கி,
நாமவுரு டினைத்துக்குஞ் சானரூய நினற நல்வசிட்ட னெனச்
சபையி னவின்ற பின்னர். 22

நல்வசிட்டன் முகநோகுகி யுணர்தி யோமுன் னுமிருவர் பகை
நீங்க நல்லோ ரெல்லாந், தொல்வினைபோய் முத்திபெறக் கமல

வேதா சொன்னதனி ஞானத்தின் றொகுதி யெல்லாங், கல்விமிகு
மிராமனுக்குச் செப்பல் வேண்டுங் காதநீர் மாணுக்கன் கருத்திற்
சொல்லுங், செல்வவுப தேசமே ததுவே ஞானச் செழுநூலின்
பொருளுமிது சிறப்பு மீதே. 23

காதல்செறி பொல்லாமா ணுக்க னுக்குக் கற்பித்த வுபதேசங்
கருநாயத் தோலுண், மேதகுபா லெனவசுத்த மேவு மென்று மிகு
காதி சேய்பலவும் விளம்பக் கேட்டுத், தீதனுநா ரதன்வேத வியாத
னாதித் திரண்முரிவர் நன்றிதெனச் சிறப்புச் செயதார், காதிபுதல்
வணனோக்கிக் கமலத் தோனோ கமலமுரி புதல்வனிலை கழற
லுற்றான். 24

கலைமுரியே நீர்மொழிந்த படியே செய்வேன் கற்றுணர்ந்த
பெரியோர்சொற் கடப்பா ரியாரே, நிலயில்பவ மயக்கமறப் பதும்
வேதா றிடதமலை மேலுரைத்த நிமல ஞான, மலைவின்மநத் திருக்
கின்ற துரைப்பே னென்ன வஞ்ஞானத கொடுதிகெட வகண்ட
ஞானத், தொலைவில்பர பதமெவர்க்குந் தோன்று மாறு சுததவிந
யத்துடனே சொல்வ தானான். 25

1—1. சுகர் கதை முற்றிற்று.

1. வைராக்கியப் பிரகரணம் முற்றிற்று.

ஆக விருததம் 161.

2. முழுட்சுப் பிரகரணம்.

இராகவகே ளிப்பவத்தி லென்று மெல்லா மியல்புறுநன் முயற்
சியின வியார்க்கு மெய்து, மாகலைநன் னூன்முயற்சி யொன்றா
மொன்று வருநூலி லாமுயற்சி மற்றி வற்றின், சோகமினூல் வழி
வீடா நூலி லாமை துன்பமாஞ் சைசவத்திற் றொடரு மிந்தான்,
மோகமினல் லோர்கூட்டங் குணங்க ளாலே முயற்சியுறு பெரி
யோர்க்கு முத்தி பேறும். 1

முற்பிறப்பின் வாதனையின் வயத்தி னின்றேன் முயற்சியிலே
 நென்செய்கேன் முனிவ வென்ன, வற்புதனே தன்வருத்தமுயற்சி
 யாலே யடையலாம் பரமபத மயல்வே நின்று, சொற்பயில்வா
 தனைத்திரளின பேதஞ் சொல்லிற் சுபமசுப மெனவிரண்டாஞ்
 சொன்ன வற்றில், வற்புறுமுற் பவந்தோறுந் தொடர்ந்து வந்த
 வாதனையே ததுவொன்றே மருவி நிற்கும். 2

சுத்தவா தனைதொடரி லதனான் மெல்லத் தூயபர பதம்பெறு
 வை சுத்த மல்லாப், பெத்தவா தனைதொடரிற் றுனப மாக்கும்
 பெரிதுவருந் தியுமிதனைப் போக்க வேண்டும், வைத்தசுப மசுப
 மெனும் வழியி ரண்டால் வாதனையா ரதிபெருகில வருத்தத் தாலே,
 மெத்தமுயன றசுபவா தனையைத் தளளி மிக்கசுப வாதனையின்
 மேவி நிற்பாய. 3

மிகமுயன்று வருந்தாமற் சமமாகின்ற வேண்டுகொளாற் றன்
 முயல்வால் விநோதந் தன்னாற், பகாமநமாஞ் சிறுமகவை நிறுத்தல
 வேண்டும பலபிறப்பிற் பரிசயங்க னகலப் பண்ணி, யகல்சுபவா
 தனையுதித்தான் முயற்சி பேறா மையுறினுஞ் சுபமுயல்வை யதுதீ
 தலல, திகழ்மநமபோயத் தற்பதத்தைத தெளியு மட்டுந் தேசிகனுந்
 சொல்வழியிற் செலவு வாயே. 4

தூயதா யிகத்தினிதாயப் பெரியோர் மேவுஞ் சுபத்தினான்
 மநவழுக்குந் தூயரு மற்ற, நேயமாம பதமேவி யதுவுந் தள்ளி நிலை
 நிற்பாய மீட்டணுகா நெறிய தாக, மாயைநினை வொழித்துநிறை
 சாநதி யினபம் வழுவாம லுதாரமா மதியா லெயதி, யாயமொழிப்
 பொருண்முன்பின கருது நெஞ்சை யமர்சமஞ்செய் தாநமாவி
 லதுசந் திப்பாய. 5

தேங்கமலத் தயனுரைத்த மொழிகே ளென்னச் செப்பியகா
 ரணமேதென் றிராமன் கேட்ப, வோங்குமுநி யுரைசெய்வான் முடி
 வற் நெங்கு முளதாகி யனைத்தினுக்கு முறையு ளாகி, வீங்கு
 பொருள் களில்விளக்க மாகி மேவு மெய்ஞ்ஞாந விண்ணினு

விண்டு வந்தா, ஞங்கவன்றன் மரக்கமலத் தயனுண் டாகி யகிலமந
விகற்பம்போ லளித்தா னன்றே. 6

உலகளித்த வயன்றானே நானா வாக வோங்கியபா ரதவருடத்
துயிர்க ளெல்லா, மலகிறுய ருறக்கண்டு புதல்வர் நோவுக் கழுங்கு
பிதா வெனவழுங்கி யவர்க ளுய்வான், பலகருமந் தவந்தாந நதிமந்
றெல்லாம் பவந்தீரா ஞாநத்தாந் பவம்போ மென்றே, கலகமிலா
மநததளித்தா னென்னைத தன்போற் கமண்டலமுஞ் செபவுடமுங்
கையிற் காண. 7

வந்திறைஞ்சு மென்னைத்தான் மகிழ்ந்து மேவும் வநசத்தின்
வடபாலோர் மடன்மேல் வைத்தென், சிந்தைதனை நாழிகையோ
ரிசண்டு மாயை சேர்கவெனச் சபிததலுமே தியக்க முற்ற, புந்தி
யுடன் மெய்யுணர்வை மறந்தேன் கல்லாப் புல்லரைப்போற் புலம்பு
மெனைப் போதன் பார்த்து, வெந்துயரென் னெனமாண விறைந்த
வாழும் வீடுறுமா றுங்கேட்டேன் விளங்கச் சொன்னான். 8

ஆந்மாவை யறிந்தலைவந் திருந்த வென்னை யயன்பாந்தது
நாமேரின் னறிவை மாற்றி, யூன்மாயை பின்பொழித்தே முயிரே
லாநின் னுபதேசம பெற்றுயய வுபாயஞ் செய்தோ, மேன்மாயும்
வினாரிறைந்த சம்புத் தீவின் மேவியபா ரதவருடம் விரைவின்
மேவித், தான்மாளாக் கிரியினர்க்குக் கிரியை சாற்றிச் சாதநமுள்
ளோர்க்குணர்வைச் சாற்று கென்றான். 9

அவனுரைப்ப வந்துயிர்க ளுளநா ளெல்லா மாகுவனிங் கொரு
செயலு மாசை யில்லை, யிவணிருந்து சுழுத்தியுறு செய்கை யாலே
யிடர்மநத்தைக் கடந்துசெயல் யாவுஞ் செய்கேன், கவருறுமென்
செயலொன்று மில்லை வீர கலைநிறைவும் பேதைமையுங் கருமத்
தாலே, விவரமதா யாராய்ந்து மேன்மை யான மெய்க்குருவைக்
கொண்டுணர்வோர் மேதை மிக்கோர். 10

ஓதுகின்ற பொருண்முழுது முன்பின் கூட்டி யுணர்பவர்க்கல்
லதுயசுவை யொப்போர்க் கெல்லார், தீதகன்ற குருவுண்ணை

செப்பா ரன்றே திகழ்சமமே விசாரமொடு செறிசந் தோடஞ், சாது
சங்க மெனவீட்டின் வாயில் காக்குஞ் சதுட்டயரு முறவாகிற்
றடைவே னுண்டோ, மேதினிகா வலர்மனையிற் கடைகாப் பாளர்
விடுவதுபோல் வீட்டிலவர் விடுவ ரன்றே. 11

அந்நால்வர் தமிலொருவ ரன்பா னுலு மனைவருமொத் தன்
பாவ ராத லாலே, பன்னாளு மிகமுயன்று யாது நீத்தும் பற்றி
யொரு வரையேனும் பழக வேண்டு, மன்னாது பிறப்பறுக்க நல்லோர்
நன்னூன் மாதவத்தா லறிவைமுதல் வளாக்க வேண்டு, மின்னாது
மாயையெனு நஞ்சம் போத மென்கின்ற காருடமந் திரததான்
ரீனும். 12

சாமழைக் ணெய்தன்மலர் மழையை யொக்குந் தழற்பள்ளி
பணிரீறிற் சயந மொக்குஞ், சிரமரிதந் சுகமுறுநித திரையை
யொக்குந் தேகமரி வதுகலவைச் செறிபு சொக்கும், நிரலதிக
நாராச மருமம் பாயத னெடுங்கோடைச சிவிறியினன் னீரை
யொக்கும், விரவரிய விடயமெனும் விடவி டீசி விவேகமிருத
தவர்க்கல்லால் விலக்கொ ணுதே. 13

ஊனமிலா ஞாநதூல் விசாரத தாலே யுயர்வீடு நண்ணுமென
லுண்மை யன்றோ, தானறியு மதுபூதி ஞாந நன்னூற சற்குருவிம்
மூவகையுந் தமமி லொத்தே, யானவகை யியற்றிலவிடா தாநமாத
தோன்று மற்பவறி வினாகறற வரிய மெய்ந்தூ, லீனமுறு மடமை
தெறு மிதுபோன் மற்ற வெந்ததூல் கருமடமை யிகவா தன்றே. 14

மடமையொடு வாழ்கின்ற வாழ்வி னீசர் மனைதொறுமோட்
டிரந்தூழ்கை வரிசை யாகு, மடர்தநநட் புறவுபா தேசந் தீர்த்த
மாச்சிரம மெய்வருதத மனைததி னுலுந், தொடருதவி யில்லமந
வருத்தத் தாலே தூயபத முறுமுதநித துவார பாலர்க், கடவகுணங்
கேட்டியுயர் சாந்தி வந்தாற காதலுந்துன் பமுங்கதிர்முன் ககருல்
பொற்போய். 15

நல்லவருந் தீயவரு மன்னை போல நம்புதற்கா யமுதுண்ண
நண்ணி னாலு, மல்லன்மலர் மகட்புணாந்த போது மொவ்வா
மகிழ்ச்சிதருஞ் சாந்தியுளோர் மாணஞ் செல்வங், கொல்லமரெய்
தினுமசையார் புலனைந் தாலுங் குறறமுநன் மையுதுகர்ந்து குளி
ரா வாடா, தொல்லறிஞர் மகமபுரிந்தோர் முனிவர் மொயம்பர்
தூயவரியா ரினுமவிளங்குந் தூயமை யோரே. 16

ஆரியர்பே ணுவதாகி யயலோர்க் கெல்லா மரிதான சாந்தியமு
தருந்தி மேலோர், சீரியவீட் டினையுறரா நீய் மந்தச செயல்புரிவாய்
நன்னூலாற் றெளிந்த சதத, நேரியபுந் தியினாலே விசாரந் தன்னை
நிறைத்திடுக வதுநிறைந்தா னிகரில புந்தி, கூரியதாய வீணெரும
விசாரந் தானே கொடும்பவரோய்க் கருமருநதாங் குறிப்பு 17

கருகியகங் குலின்மறையாக் கதிர்க்கு மட்காக் காண்பரிய
பொருளெல்லாங் காணுங் கண்ணாற், நெருளுநரா னுருலகம வந்த
வாறென் செறிபிறவி யாரதெனூந் திகழ்வி சார, மிருளுமுமா பததி
னுக்கு மருந்தா மப்பா லேற்றமுள சந்தோட மேதென் றேதில்,
வருபொருளி லினபமறத் துய்த்து வாரா வனபொருளிற் றுன்ப
மிலா மகிழ்ச்சி தானே. 18

நிகரறுசந் தோடவமு தமையப் பெற்றா னெடும்போக நஞ்சா
மந் நிறைசந் தோட, மகலுறவா சையில்விழுநெஞ் சறிவை நோக்கி
லழுக்குறுகண் ணடியிலா நமம்போற் றேன்ற, மகிழ்குணமெய்
தியபுருட மகிமை யோனை மாதவரும் நராகிபரும் வணங்கா நிற்பர்,
சகமெனுமா யையையெல்லத் தக்கோர்க் கெல்லாந் தப்பாத சகாய
மாஞ் சாது சங்கம். 19

ஆறக்குறைவை நிறைவாக்குஞ் சீம்பத் தார்க்கு மாபத்தைச்
சுபமாக்கு மசுபந் தன்னைச், சிறக்குமுயர்ந் தவாகூட்ட மென்னுங்
கூங்கைச் சீதரீ ராடினார்க்குச் செந்தி வேள்வி, யிறக்கரிய துவந்தாரந்

2. முழுட்சப் பிரகரணம்.

33

தீர்த்தம வேண்டா மிடாபநத மறுததெவாக்கு மினியோ ராகிப்,
பிறப்பெனுமவே லைப்புணையா முணர்வுசான்ற பெரியோரை யெவ
வகையும் பேணல் வேண்டும். 20

நிறைபவந்தி ருபாயநான்கா மிவர்க ளோடு நிறைநட்பார் பவக்
கடலை நீத்தா ரன்னாய், குறையுமந மோகநதீ ரிச்சொற் கேட்பாய்
குணமவிரும்பா திச்சொல்லைக் குறிக்கொண் டோர்க்கு, மறை
யுணாவு வலிதினவருங் காம மாத்ரி மயக்கமறுஞ் சரற்கால வாவி
நீர்போற், கறைதவிாந்து மநநதெளியுங் கவசத தோரைக் கணைகள்
போன் மிடிமுதலாங் கவலை தாக்கா. 21

தருபயஞ்செய் மாயைமந மீரா தாகுஞ் சம்பாவந் தரங்கந்தீர்
சாக ரம்போன், மருவலுறும விசாரததான் மிக்கோர்க் கெல்லாம்
வாரிதிபோ லாழமுமபொன் வரைபோன் மொய்ப்புந், திருமதியின்
குளிராசியுமவந தெயது நன்னூற் செட்கையினல் லோர்புந்தி
செவ்வை யான, கருமவழி மகிழ்வெய்து மறுவி லாத கற்புடையா
டனமனையிற் களிக்கு மாபோல. 22

அற்புதங்க ளானேததுமிலா விவனுக் கந்த வருஞ்சீவந் முத்தி
பத மடைவின் முற்றுஞ், சொறபுலனுக் கதீதனா யுலகர் போலத்
தோனறிடுவோன புந்தியிலோ தொழிலபற் ருதோ, னற்பயன்
பொல் லாப்பயனாற சுகஞ்சோர் விலலோ னண்ணியது புசித்தினிதி
னன்றாய் நிற்போன், பொற்புறுநல் லாசார விரோத மான போகநக
டமிற்சிறிதும் பொருந்தி டாதோன். 23

ஒருகணமு மொழியாமற சுகம தாகி யுடல்கடவா னாய்ச்
சான்றோ ருசாவி னாலே, பெருகியவிவ வீட்டுநெறி விசாரஞ் செய்
வோன் பிறவிதீர் மெயஞஞாநம பெற்றோ னாகி, வெருளுமறு பிறப்
பினுறான் தாயா யோநி விதநமுறான சிறிதாகி மினிர்போ கததின்,
மருளுமநப் பாவியநாய் வெருள்கோர் தாயர் வயிற்றின்மலப் புழு
வென்றே வழங்கற் பாலோர். 24

தருமவர்க டம்மிற்ற மெய்தப் பட்ட தருமமொடு பெரு
டேடுஞ் சரிதை யோராய்த், துகறர்தம் மிடத்திலினைப் பாறி மாறுத்
தூரியமெனுஞ் சாந்திநில நோன்று மட்டு, மிகுநல்க ஞபசாத்தி
யொழுக்கம் போத மிக்கவர்கட் டாவியற்றால் விசாரம் வேண்டு
நிகரிலா விசாரத்தாற் றேன்றி நிற்கு நிமலதூரி யத்தினினை
நிகழ்த்தப் பார்த்தே.

25

பாலனைநீர் தூரியமதி னினைப்பு நீக்கிப் பவமென்னுங் கடலு
டந்து பாருஞ் சேர்த்தோன், சிவனென நின்றாலுஞ் சிவத் தன்மை
தீர்ந்தாலு மில்லறத்திற் செறிவுற் றாலுங், கேவலஞ்சந் நியமந்
யிருந்த போதுங் கிளர்சருதி மயக்கத்தாற் கிடைப்பட் டாலு, மியு
வதுஞ்செய் துந்தவிந்தும் பயனென் றிலலை யிமகிநியு ருக்கல்
போ லியல்பி னிற்பன்.

26

ஊகமுள தேற்கிறுவ நுரைபுக் கொள்க கொழிந்ததய னுண்
செயினுந் திரண் மொப்ப, கேகவியி லாய்வுறக் கெனிது தோன்ற
வியம்புமுல மாநமொலா மேக தேச, மாகநினை லாயுருவ மற்ற ஞர்
மாகார மாமுலமைக் கண்டா தென்னு, முநராந் பவமில்லா விகற்பத்
தாலே மொழிஞதர்க்க மறிவழிக்கு முயல வேண்டாம்.

27

தந்திரியி லெழுமிசைபோற் சாத்தி முன்னுந், சற்குணத்தின்
ஞாநமெழுந் தம்மிற் றுமா, மிந்தவிரண் டுந்குணமு மலரும் போல்
வினிதுவளார் திடுமொக்க விரண்டுந் கற்கில், வந்தனஞ்சுந் தனித்
தனியே யிரண்டுந் கற்கில் வருபயனென் றிலதாமில் வாய்மை
கேள்வி, முந்துமறம் பொருளின்பங் கீர்த்தி லானுண் முழுதனக்கு
மாக்கெளிவான் முத்தி னல்கும்.

28

2. முழுக்கப் பிரகாண முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம்—189.

3. உத்பத்திப் பிரகரணம்.

3—1. (ஞாந) விண் மகன் கதை.

முத்தியை நயந்தோர் செய்கை மொழிந்தனஞ் சகங்க டோன்று
மததிற் மினிது கேட்பா யதுபவப் பேற்றி னாலே
யொத்துமுன் னிலைப்போ பெற்ற வுணாவுநஞ் சீவ னிததைச்
சித்தொடு புமான கந்தை முன்னிலைச் சீவ னென்ப.

1

சீவனெவ் வறிவி னாலே தெரிவுறு மதுப தார்த்தந்
தாவுறும் விவித மான சங்கற்ப விகற்ப முற்று
மேவிய மயக்கந் தன்னால் விரிந்தநீ ரிலையா மாபோற்
பூவல யங்க ளாகிப் பொலிந்தது புகன்ற சீவன்.

2

பன்னுகா ரணமொன் றில்லைப் படைக்குமுன் படைக்க வேண்டு
மென்னும்லீ லையினாற் றானே யியைந்தகா ரணம தாகி
முன்னுறு பொதுவாங் காட்சி மொய்ப்பொருட் டிளங்க ளாகித்
தன்னுளே சகமாய்க் காற்றுட் சலநம்போ லறிவுட் டங்கும்.

3

எல்லையி ரிசைசுள் காலம புறம்பெனு மிவற்றிற் கேற்ற
பல்லுரு வாயெங் கெவவா நெழுந்ததப் படியங் காஞ்ஞ்
செல்லுமிந் நெறியா லிந்தச் செகமெனும் பிரம கற்பம்
புல்லுகா ரணமி லாத பொருளெனப் புந்தி செய்க.

4

இதனைமுன் னிலையாஞ் சீவ னிமைப்பினிற் படைத்த தாகு
மதன்வடி வாகி நிற்கு மதுமாந முதல வெல்லாம்
விதமுறு காட்சி மெய்மமை பந்தமஃ தின்மை வீடாந்
திதமுறு மிதுபோ மாறு செப்புதாந தெரியக் கேட்பாய்.

5

மண்டிய சமுத்தி தன்னில் வருகளுப் போவ தென்னக்
கண்டன வுலக மெல்லாங் கற்பனை முடிவிற் போக

ஞான வாசிட்டம்.

வேண்டரு மலைவு தோற்றம் பெயரொலா மின்றி யாழ்ந்து
தண்டலி லிருடே சின்றித் தனித்ததோ ருண்மை நிற்கும். 6

சத்தியம் பிரம மாந்மா பரமுதற் சாற்ற வேணடி
யித்திறப் பெயர்மே லோரா விடப்பெற வந்த வாந்மா
சித்திர மாகத் தானே வேறுபோற் நிகழ்ந்து தீது
மெத்திமேல் வருசீ வப்போர் மேவிய போல வாகும். 7

சீவனென் கின்ற சொல்லும் பொருளுமாய்ச் செறிநத வாந்மா
பாவனை மநநத் தாலே பருததெழு மநம தாகு
மேவரும் பிரமந் தன்னில் வேலையி லலைபோல் வந்து
தாவுறு முள்ளந் தானே நினைந்தவா சகங்கற் பிக்கும். 8

உன்னுறு மந்ததி னாலே யுலகமா மிந்த்ர சாலந்
துன்னுறும் பணிக ளென்னுந் சொற்பொருட் பொன்னை யன்றி
யன்னிய மில்லைப் பொன்னுந் பணியென வறைய வேண்டா
பன்னிய வுலகாந் சொற்குப் பரமன்றிப் பொருள்வே நிலில். 9

செல்லுறு கான லாற்றிற் றேனன்றிந் திரைகள் போல
வில்லையா மந்ததி லுண்டு போலெழு மிந்த ஞால
மல்லல்செய் மோகம் பந்தந் தமமல மவிததை மாயை
புல்லுசம் சார மென்றே ஞானிகள் புகலப் பட்ட. 10

பந்தத் துருவங் கேட்டுணரிற் பரவீட் டுருவு மேல்வெளியா
மிந்தச் சகநீ நான்முதலா மிவைமெய யென்றல் பந்தமதா
மந்தக் கருதது நிற்பளவு மரிதா முத்தி வித்தினிடைத் [வெலாம்.
தொந்தத் தருப்போற் காண்பவன்பாற் றேனரு துறையுங் காண்ப

பிரிவாம் பொருளின் மரத்திருந்த பேதப் படியே யுதரத்திற்
செறிவாந் சிருட்டி சமக்காந் சிதைவந் துண்டாய்ச் செறிவதுபோ
லறிவாந் சரீரி யெனும்பொருளி னகன்ற வுதரத் தங்குரமாய்
நெறியா சகத்தின் வடிவமெலா நீங்கா வியல்பாய் நிறைந்திருக்கும்.

பருவங் களிலே விதைமுளைக்கும் படிபோற் காணப் படும்பற்றிற்
கருதுங் கருத்து முடலெடுக்குங் ககரத் துதித்தோன் கதையாலே
யிருளுஞ் சகத்தி னுற்பத்தி யெளிதாய் விளங்கு மிதுகேட்பாய்
பெருகுங் ககரம் பிறப்பிடமாய்ப் பிறந்தான் மறையோர் பெருங்
குலத்தோன். 13

ஒழிவிற் நியாந முயிர்க்கிதமவீ றுடையோ னெடுநா ஞய்ந்திருப்ப
விழிபு முலகை விழுங்குறுநா மிவனை விழுங்கா திருந்தமையென்
னழிவு செய்யு மெனதுகலி யழுந்துங் கல்லின் வாண்முனைபோற்
கழிய மழுங்கிற் றெனவெண்ணிக் கால னவனுர் கடிதனைந்தான்.

வினையின் முயலவார் தங்கருமம விடுவ துணடோ வெனமறையோன்
மனையின் வாயிற் புருமளவின் மண்டு மூழிக் கடுங்கனல்போற்
கணையங் கடுநதீ யெரித்திடவுங் கடிது புருந்து கண்டவனைப்
மனைசெய் கரமா கிரத்தாலும் பற்றி யிழுத்துப் பயனற்றான். 15

அவுன்சங் கறப புருடனைப்போ லசைவற் நிரூப்ப வடர்ப்பரிதா
யிவனங் ககன்று சமன்பாற்போ யிவவர றுரைப்ப ஃமனுரைப்பான்
புவநங் கருமத் தூஷன்றிப் பொன்றா துதவிப் பொருளையே
தவறும் படிசெய் கருமங்கள் சகாய மாகச் செல்கென்றான். 16

கால னிதுகேட் டவன்செய்த கருமந் தேடி ஈதியோடை
ஞாலந் திசைக ளெலாமுழன்று நண்ணு தாக மீண்டெய்திச்
சீல நமனுக் குரைசெய்யச் சிந்தித் தவனு முரைசெய்வான்
மூல விசமபிற் பிறத்தலினுள் முடிவி லவனும் விசம்பன்றோ. 17

விண்ணிற் பிறந்தோன் காரணத்தை மேவா மையினுற் கருமங்கள்
பண்ணிற் றிலன்கா ரணமிலதேற் பண்ணுங் கரும முளதாமோ
வெண்ணற் குரிய சகாயமுனக் கிலதா மென்று யமன்கூற
நண்ணற் கரிதென் றுயர்கால னடந்தான் மனையி னனினியநது. 18

என்னு வுரைத்த முரிமுகம்பார்த் திராம னுரைப்பா னீயிசைத்த
வன்னுன் சயம்பு விஞ்ஞாந மங்க மாளே னென்றாகத்

ஞாந வாசிட்டம்.

துன்னு நின்றேரூன் பிரமனெனத் துணிந்தே நெனலுந் தாயமுநீ
முன்னு முரைத்த தயன்றனையே மொழிந்த கதையின் முறைகே
ளாய். 19

செயல்செய் காலன் யமனுடனே செப்பும் வழக்குத் தாமுணர்ந்தே
முயரு மதுவி னந்தத்தி லுலக மெல்லா முண்டெழுந்த
வயர்வில் கால நயன்றனைபு மடர்ப்ப முயன்ற வப்போதிந்
றுயரில் காலன் முகநோக்கித் துங்க யமனாங் கிவைசொன்னான். 20

நிகரில் பரம வாகாய நிமல வடிவாய் நிற்கின்ற
விகலி லயனை யடர்த்தற்கென் றெண்ணு மெண்ண மெளிதாமோ
திகழும் வெளியே வடிவாகிச் செறிந்த பூத வடிவிலனாய்ப்
புகல்சங் கற்ப புருடனைப்போற் பொன்ற தயனும் பொலிந்திடுமால்.

ஞாந விண்ணாய்க் கேவலமாய் நடுவு முடிவு முதலில்லா
தான சுயம்பு வாம்பிரம மடுத்த தனது மநவசுததான்
மான முருவ முடையதுபோன் மன்னு புமான்போல் வயங்கிடுமா
லீனா மலடி மகன்போல வீதுமெய்ம் மையினால் வடிவிலதாம். 22

என்று காலன் றனக்கியம னிசைத்தா நென்றேரூன் முகநோக்கி
நின்ற வாதி வாகியமாய் நிகழ்ந்த வாதி பெளதிகமா
யொன்று முடல முயிர்க்கெல்லா முபய விதமாம் பிரமனுக்குத்
துன்று மாதிரி வாகியமாஞ் சூக்க வுடலொன் றுயதென. 23

பிரம வொளியாற் பிறந்தசகம் பிறக்கு முயிர்க்குக் காரணமாய்
விரவு மதனா லுயிர்க்கெல்லா மேவு முடல மிரண்டாகும்
பரம பிரமத் தினையொழியப் பயில்கா ரணமேவே நிலாமையினால்
வரலி லயனுக் கோருடலாய் மருவு மாதிரி வாகியமே. 24

சகக்கா ரணமா மயனுக்குத் தானே தோன்று மநவடிவாய்
மிக்த்தாஞ் சகத்து விரிந்திடலால் விரிந்த வெல்லா மநவடிவென்
றுகப்பா லுரைத்த வகிட்டனைப்பார்த் துலக மாயை தனைவிரித்த
மகத்தா மநத்தின் வடிவுதனை வகுத்தோ தென்ன முநிசொல்வான்.

சடஞ் சீயமா யெங்கணுஞ்சேர் தனிரெஞ் சக்குப் பேரொழிய
வுடனாங் ககநந் தனைப்போல வுள்ளும் புறம்பு முருவிலதாம்
படர்தீர் மெய்ப்பொய் யெனுமபொருளிற் பயிரேற் றரவே மரமாகுந்
தொடர்சங் கற்ப மெங்குளதாந தோன்று மரமு மங்குளதே. 26

மநத்தின் வடிவு சங்கற்ப மற்றிவ விரண்டு மொன்றாகு
மநர்த்த மோக மலம்பந்த மவிததை மாயை தமமுதலா
மினதத பெயர்சங் கற்பத்துக் கேற்ற பெயரா மிதுநழுவிற்
கந்தத சகக்காட் சியும்போருங் கதிாவிட் டெறிக்கும் பரவடிவம். 27

நிற்ப ஈடப்ப வெனுமனைத்தி னிழிலா டாது வெறி திருக்குந்
தற்ப ணந்தா னெப்படியோ தானே விளங்கு மப்படியே
கற்ப முறுநீ நான்முதலாங் காட்சி விகற்ப மெலாமடங்கி
யற்ப மெனினுங் காட்சியறி லதுவே தனிக்கே வலநிலைமை. 28

காண்பரிய மநக்காட்சிப் பொருளை யெல்லாங் கனவுதரு கனவு
போற காட்டா நிற்கும், பூணபதிலா மநஞ்சலந சததி யாலே பொலி
யுமசை யுந்தியங்கும போகு மீனும், வீணபயிலுஞ் செருக்குமிரு
மகங்க ரிக்கும் வேற்றுருவாம் பெருங்கற்ப மேவும போதிற, சேண்
படவெல் லாப்பொருளுந் தீர மாயந்து செறியுமுப சாந்தமே சேட
மாகும். 29

அத்தமி யாத சோதி யருக்கன யளவி லாதாய்
மெத்திய பிணியி லாதாய் மேவரும் பிறப்பி லாதா
யெத்தலங் களினு மென்று மியாவுமா யாவுந் செய்து
முத்தியு மாகி யோங்கு முதற்பரம் பொருளொன் றுண்டு. 30

வேறு.

பகர்வரிதாய் முத்தரார் பயில்வ தாகிப் பரமுதலாம் புதிதான
யலபேர் பெற்று, சிகவுணர்சாக், கியுர்புருட னுன்னுஞ் சத்த

ஞாந வாசித்தம்

வேதாந்தம் விளங்கினோர் பிரம மென்றுந், துகளறுவிந் ஞானிகள்
விஞ் ஞாந மென்றுஞ் சூரியர்கு நியமென்றுஞ் சொல்லப் பட்டுந்,
திகழிரவி தேசுக்குந் தேசாய் நின்று தேசனித்துத் திகழ்வித்துத்
கிகமா நிறகும். 31

உரைபகாவோ னுசாவிடுவோன் கேட்போன் காண்போ னுண்
பவன்சுந் திப்பவனா யுலகின மெய்யிற், நிரமுறமே வ்யுமேவாப்
பொருளி னினநுந் திககான்றே செனச்சித்தின் நிகழ்ச்சி யுண்
டாம், விரைமநமவோர் கரணமல ரண்டநு காயாய விணனெழுமா
யைக்கொடியை விதிர்க்குந் காற்றும், புரைசெயுடற் செப்பனைத
துணை மணியாய் நிறகும் புணாபுரியட் டகவுடலைப் போய்மீள்
32

சுததவநி வாதலா லாகாய பாகுனையாற் சூழ்விண் னுஞ்,
மத்திறனே யெப்பொருளும் பாவித்த போதுள்ள ததுவா மந்தச்,
சித்திடையே மூவுலகுந் திடர்காண லெனத்தோன்றிச் சித்தையும்
'பல்கா, வித்தனையுஞ் செய்யவுநதா னித்தனையுஞ் செய்யாம லிருக்கு
மன்றே. 33

நிருவிதந் பவாநமாவிற் சுகத்தோற்ற மொடுக்கமிவை நேரா
யில்லை, மருவிதந் பேதமுருப் பராபரமா மப்பொருளை வயங்கக்
கண்டாற, பெருநரக்கட் டறுமைய மறுங்கரும மறுமென்றான்
பெரியோன் வள்ள, லொருகடுகிற் பொன்மேரு புகிலனரே பிர
மாண்ட மொடுங்கு மென்றான். 34

அருந்தவன்சொல் ஈானூலா னல்லோராற் நிங்களா லன்றி
நாளாம், நெரிந்துவிடும் பன்னூலின் சித்தாந்த மிதுவித்தனைச்
சிறதை செய்யிற், புரிந்தபுவி யிராநீற்கப் போயொளிக்கு ிட்டை
யுடன் போத ஞாநம், விரிந்துணர்வோர்க் சூயச்சிகுக் முத்திபெற
லாமிதுவே விதேக முத்தி. 35

என்பதுசொல் வியமுநியை யுடலிறந்த வீடுமுட லிருந்தவீடு,
என்பதுநான் வழிபுரியற்ற நவில்கென்ற நிராமனுக்கு நல்லோன்

சொல்வான், வன்பலசெய் கையிற்பயின்று முன்றோன்றும் விண்
டோன்றா வகைமை யுற்றோ, ரினபமுற வருஞ்சீவர் முத்திபதம
பெற்றுயர்ந்த வியலபி னோரே. 36

மிகவருகா மாதிகளாம் விகாரமடைந் துமவிண்போன் மிக
நொய் தானோ, ரகமெனலின் றிசசெயல்கள் செய்தாலுந் தவிர்
தாலு மழுத்த மற்றோர், சகநெறிகள் செயதிடினு மநகியர்போற்
கண்டுஞளிர் தனமை சானறோ, திகழ்மரமு நினைவுமிருந் துஞ்
சிறிது மில்லாதோரே சீவர் முததா. 37

துக்கசுகந களிலமிழ்ந்தி மிதவாத புந்திரில சபாவ மானோர்
புக்கசுமுத் தியினனவாய நனவின்றி வாதனைதீர் போத முற்றோர்
மிக்கசம மாயுலகால் வெருளாம லுலகினையும் வெருட்டா மேலோர்
சிக்கநநன் னினைவிருந்து நினைவிலா தவரிவரே சீவர் முத்தர். 38

நிலையான விச்சீவர் முததியைவிட் டுடலிறந்தா னிறைந்த வாயு
விலையாம னிற்பதுபோ லுடலிலலா முததிபெறு மதனின் றன்மை
தொலையாது மறையாது தோன்றாது நணிததல்ல தூரத் தல்ல
விலையாது முடியாது நானலலப் பிறனல்ல கொன்று மல்ல. 39

இருளன்றி யொளியன்றி யளவன்றி யிலவன்றி யியல்பொன்
றின்றிப், பொருகின்ற பூதங்கள் பலபொருள்க ளன்றிரிறை புரண
மாகி, யுருவன்றி யருவனறி யுளதன்றி யுண்டில்ல யன்றி யொன்
றாய், வருகின்ற திரிபுடியி னடுததோன்று மறவாது மதித்துக்
கொள்வாய். 40

அவ்வகையாம் பரவடிவை யறிவுநிறை வறவிரிவா யருள்வா
யெனற, செவவியவன் ளலுக்குமுரி செப்புவான் பெருங்கற்பஞ்
சேர்ந்த போதி, லெவவகைமூ லங்களுக்கு மூலமாம் பிரமமே
யிலங்கா நிற்கும், வவவுமநத் தொழின்மாற்றித் தனைமாய்ததாந்
பெயரிற்றத் வஸ்து வாகும். 41

தெரித்தறியும் பொருளுணைக்காச் சீவவறி வதுவாகச் செப்ப
லாகும், விரித்தபுல னதுபவித்து மதுபவியா மநமதுவாய் விளம்ப
லாகும், புரித்தவணர் வொளிநெஞ்ச முலகிவற்றி னறிவதுவாய்ப்
புகல லாகும், பருத்ததொழிற் செய்யினுங்கற் போலிருக்கு நிலையது
வாய்ப் பகர லாகும். 42

முடிவுகந வஞ்ஞாந மில்லாநீ டியிலதுவா மும்மை யாகி
யடாதருஞா துருஞாந னேயமெழுந தொடுங்குமிட மதுவே யாகுந்
திடவிசுமபன் றுயிருந்தும் விசும்பான நிலையதுவாஞ் சித்தம் புந்தி
படர்மநம்போய்த் தாவரம்போற பெறுமுளறி வொப்பாமப் பரம
ரூபம். 43

அயனொமொல் சங்கரனுஞ் சதாசிவனு மிந்திரனு மருக்கன் றானும்
வியனிலுப சாந்தராம வேலையினி லுபாதிதெலாம் விட்டு நீங்கிப்
பயனில்சக மென்கின்ற பற்றகன்று சிந்மயமாம் பரம ரூப
முயாவிகற்ப மிலாவடிவா யெங்குநிறை சிவமாகி யொன்றாய் நிற்கும்.

3—1. (ஞாந) விண் மகன் கதை முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம்—233.

3—2. லீலை (மண்டபக்) கதை.

இந்தப்பொரு ளையம றுத்தினைப் பாறுமாறேரர்
முந்தக்கதை கேள்குண முற்றிவி வேகமுற்றேரன்
விந்தைப்புயத் தோன்பது மப்பெயர் வேந்தன்மண்மேற்
சிந்தைக்கினி தாங்குண லீலையச் செம்மறேவி. 1

அன்னுனிழல் போன்மநம் போலய லற்றவன்னு
ணன்னையகன் மூப்பிறப் பின்றிநற் காணையாகி
யெந்நாளுமொத் தின்புற வென்கொலு பாயமென்னத்
தொன்னுண்மறை யோர்க்குரைத் தானவர் சொல்லவற்றார். 2

செபமுந்தவ மும்முத லியாடையுஞ் சித்திரல்கும்
புவநங்களிற் பொன்றுதல் போக்கரி தியார்க்குமென்ன
விவன்சிந்தைசெய் வாளிறை வற்குமுன் யாமிறந்தாற்
கவலொன்றறத் தற்பத வாழ்வுகை கூடலாகும்.

3

இறைவன்முதற் சாகிலச் சீவனை யிந்தவீட்டி
ஹையும்படி செய்தது வென்னையு வந்துகாண்க
நிறையின்பமெய் தியிருப் பேனிது நேருமாறு
மறைதந்தவா ணிபத மேத்துவன் வாழ்த்தியென்றே.

4

மன்னற்குரை யாதூநன் மந்திரங் கற்பம்வல்லோர்
சொன்னததின்னின் றுசுரர் பூசுரா பூசைபண்ணி
யந்தத்தைநா ணுன்கினுக் கோர்பக லற்பமாயுண்
டின்னிட்டையா லேமதி பத்துந டந்தவெல்லே.

5

வானார்மதி லீபரணீற வாணிம கிழந்துதோன்றி
நீநாடிய தென்னென நீன்பவ மாநெருப்புக்
காளுவமு தக்கதி ரேயகத் துன்பமென்னும்
பாநாளகற் றுங்கதி ரேயெனப் பாதமேத்தி.

6

என்னாயகன் றுஞ்சிலச் சீவனிங் வில்லினிற்க
முன்னாகவுன் னைநினை போதினென் முன்புதோன்ற
வன்னாயவ ரங்களி ரண்டும் ளித்தியெனன
நன்னாமக ளன்பொடு நல்கிந யந்துபோளுள்.

7

பக்கததொடு திங்களு றும்பரு வங்கடோக்காற்
றொக்கிச்செறி நாளதிற் கூம்புதொ டாந்தவாண்டு
புக்குற்றதோ சச்சிமைப் போததி னுபியாதி
மிக்குத்திரி காலவன் நேர்விரைந் தோடலோடும்.

8

இன்பங்கரை யற்றிட லீலையி ருநதவெல்லே
முன்பன்சில நாளிலி றந்தன னன்னம ன்னா

டுன்பஞ்சும் வெம்மைபொ ருதுயிர் தஞ்சமுன்னே
முன்பின்றிவிண் ணின்றுசொன் மாதிவண் மோகமாற்றி. 9

மாய்வுற்றவேந் தைமல ரான்மறை வித்துவைப்பா
யேய்வுற்றபூ வுலரா மெய்யழி யாதுசீவன்
பாய்வுற்றக லாதுபொன் மண்டபம் பற்றிநிற்குந்
தோய்வுற்றிவன் றேரன்விரை விற்றுயர் தீர்தியென்றான். 10

வாடாவச ரீரிதன் சொற்படி மன்னிவைத்தா
ளோடாதவா வியுடை யாளுளத் துன்னவாணி
நீடாதுவந் தாளென தன்பினை நீங்கிவாழ்தல்
கூடாதவன் சேர்வுழி கூட்டுதி வல்லையென்றான். 11

மநவாநமும் வாநமு மாசறு ஞானவாஹு
மெனவாநமுன் நின்முதல் வாநமி ரண்டுமின்றிக்
கநஞானவா நெய்துதல் கண்டதை விட்டுப்போத
நனவாயய லொன்றையுந் ருனடு ஞானவானும். 12

சங்கற்பசா லந்தவிந் தாலுப சாந்தமாகித்
துங்கப்புவி யாவையு மாகிய சோதிதோன்று
மிங்கற்பமுங் காண்பன வில்லைவெ ழும்பொய்யென்ற
லங்கப்பொழு தவவறி வாலது சேர்தலாகும். 13

நம்மால்து சேர்க்கென நாமக ணல்கியேக
விம்மாதுவி கற்பமி நந்தச மாதியெய்தித்
தம்மாலுறை கூடகல் புள்ளெனத் தாவுநெஞ்ச
மைம்மாலுறு கூட்டினை மாற்றின ளக்கணத்தில். 14

மங்காதஞா நவிசம் பூடொரு மாநகர்க்கே
வெங்காதல னெட்டிரண் டாண்டுள வீரனாகிச்
சிங்காதந மேற்செறி வேந்தருஞ் சேனைநாலும்
பொங்காதந மாதரும் போற்றவி ருத்தலோடும், 15

வேறு.

தன்னுயிர்க்கேள் வனையந்த லீலை நோக்கிச் சபைபுகுந்தான் மிகவியந்தாள் சபையைச் சூழ்ந்த, மன்னவரு முனிவரரு மறைவல் லோரு மங்கையரு நாற்படையு மற்று ளோரு, நன்னிலமுங் குன்று களு மூரு நாடு நதித்திரனும் பலபொருளு நண்ணி நோக்கி, மின்ன னையாண் மீண்டுதன திடத்தின் மேவி வெண்ணிறவா ணியை ிருப்பினோடும்.

16

வந்துயரா தரத்திருந்த வாணி தன்னை வணங்கியென தன்ப னுக்கு மரித்த பின்பு, பரதமுறு மயக்கமே ஷட்வாய் நிற்கப் பழைய படி பிறப்புற்ற படியீ தென்ன, விந்தவுல குறுமயக்கம் போகச் சொல்வா யெனலீலை கேட்டலுமே யிறைவி சொல்வா, ஞந்துசிருட் டியின்முன்பு மயக்க மட்டே யுருவாமிச் சிருட்டிவே றுதித்த தாகும்.

அப்படியே யுன்கணவற் கிரண்டாஞ் சென்ம மாயினதா லீது ரைப்ப வறிந்து கேட்பாய், மைப்படிவி லாலிமல ஞாந விண்ணின் மற்றொருபான் மாயாமண் டபமொன் றுண்டாஞ், செப்பரிய விசம் பென்னு மயூரப் பீலித் திரையாலே மறைத்திருக்குஞ் செம்பொற் குன்றங், கப்புறுபொற் றாணிலுறை யுலக பாலா காரிகையா ரொனும்பொறிகள கலநது நிற்கும்.

18

ஒருகோணந் தனிப்பூதப் புற்று மாங்கே யுறைகின்ற மலைக ளெனு மோடு முண்டாம், வருகாதற் புத்திரர்கூழ் விருத்த வால மறையவனாங் கொருவனுறை மனைய தாகுங், குருவான வாயுவின் மார்க் கத்து லாவு கோலவிமா நப்புழுவின் குழுவை மேவு, மரு கான விண்ணிலுறை சித்தர் கூட்ட மானகொது கிரைகின்ற வரவ நண்ணும்.

19

வாநவர்தா நவரென்னுந தீய மக்கண மதர்த்தவினை யாட் டோசை மாற தாகு, மானதொரு மாமாயா மண்ட பத்தி லாங் கொருபா லொருகோணத தகத்தி னுள்ளே, மாநமிசு மலை

யென்னு மோட்டி லொன்றின் மலைகளினு லாறுகளால் வரங்க டம்மான், மேனலமார் நகரொன்றுண் டதனில் வாழ்வோன் வெங் கனலோன் வேதியரின் மிகவு மிக்கோன். 20

வடிவுபொருள் வயதொடுக்கஞ் சேட்டை விஞ்சை வசிட்ட னுக்கொப் போனந்த வசிட்ட னென்றே, படியுமுணர் வினனல்லன் பெயரா லிர்தப் பநவனையும் வசிட்டனெனப் பகர லாகு, மடிபரவு மருந்ததியை யொப்பா ளந்த வருந்ததியி னுணர்வினான் றமைந்த பேரா, னொடியவருந் ததியாகு மிவற்குத் தேவி நிலத்திலிவள் விண்ணிலவ ணிகாயே நிலிலே. 21

இந்தவருந் ததிகணவ னென்று சொன்ன விவ்வசிட்ட னம் மலையி னிலங்கு சாரன், முந்தியொரு நாளிருப்ப வேட்டைக் காங் கோர் முடிநிருபன் சேனையொடு முன்வர் தெய்த, வந்தநிரு பனை நோக்கி வசிட்டன் நேர்வா னாகோவகோ மன்னவர்வாழ் வறவு நன்றஞ், சுந்தரமாம் புவிக்கரசாய்ச் சேனை சூழத் துணைக்கவரி பரிமாறச் சுகிப்ப மெந்நான். 22

கொடிகுடையி னிழனெருங்க வாழ்ந்து மாதர் குங்குமக்கொங் கையின்மூழ்கிக் குளிப்போ மெந்நான், முடிவறுமிப் பயனென்று பெறுவ மென்றே மொய்காத லன்றுமுதன் முனைத்த நெஞ்சன், மடியறுதன் கருமத்தி னின்றான் மூப்பு வந்சஞ்சேர் பணியின்வா மனைவி நிற்போ, லடிபரவி யெனைவேட்டும் வரமு மீந்தே னந்த னனு மிறப்புற்ற னுசை யோடும். 23

அவன்மனையா காசத்திற் சீவா காச மாய்நின்ற னாகாச வடிவா னேனே, கவறுருமுன் னுளமுந்து சங்கந் பத்தாந் காவ லன்ற னேயாகிக் கலந்து நின்றான், றவமறையோன் சவமாக ம்னைவி சோர்த்து தன்னிதயத் திரண்டாகிச் சரீரந் தன்னை, யுலமையறு கணவனுடன் சவமாய்ப் போக்கி யுயர்க்க வுடலொடவ னுடன்போ யுற்றான். 24

ஆயமறை யோன்மக்கண் மனையும் பூமி யடவிகடா வரங்க
ளெலா மங்கே யுண்டாய், மேயவுயிரா போயவற்கு நாளெட் டாகும
விண்வடிவாஞ் சீவனுமவ வீட்டி னிற்கும், போயபவத் துனக்கன்ப
னான வந்தப் பூசரன்பு பதியாகிப் புணாநதா னன்று, தாயவருந்
ததிப்பெயர்கொள் பநவி யாகித் துணைவியா மந்தமடத் தோகை
நீயே. 25

புதியனசக் கரவாகந் துணைய தென்னப் பூதலஞ்சே ருமை
யொடுபு ராரி யெனை, வதிகநலத துணைவரா மிருவ ராயிங் கரசு
செயு நீரவரே யாத லாலே, மதிநுதலாய முதற்பிறப்பின் மயக்கஞ்
சொன்னோ மற்றிதுதான் மயக்கமாத திரம தாகு, முதிதமுறு
மாகாய வுடலாஞ் சென்ம மொளிபெறத்தோன் றியதென்ற ஓலகி
26

புரை கேட்டலுமே லீலை சொல்வா னிறைவிபொய்யே
யியம்பினையீ தெங்ஙன் கூடு, மந்தணன்வீட் டிறைசீவ னதுவெங்
கேயோ வந்நியமா யிருந்தயா மடைந்த தென்கே, முந்துறுமவ் வேற்
றுலகத் திருப்பா ரந்த மெய்கிரிக டசதிசைகண முற்றுஞ் சேர,
வந்தினிதிவ கியாங்களுறை மனையி னூடே மருவுமடை வெப்
படியோ மாசி லாளே. 27

மத்தவயி ராவதமோர் கடுகி னோர்பான் மறிபடுமோ வடமேரு
வந்தோர் கஞ்ச, வித்தினிடைப் புருந்திருந்தோ வண்டின் குஞ்
சான் மிகநெரியு மோகொதுகு வெகுணடு மோதி, யுத்தமியற்
றிடச்சிங்க மநேக மததோ டோரணுவி னிடைப்புருமோ வுரைத்த
நின்சொ, லிததிறமே யொன்றுக்கு மிசையா தாகு மெனலீலை
சொல்லுதலு மிறைவி சொல்வாள். 28

பெய்யாக வுரைத்திலம்யா மிதனி னுண்ணை புகலக்கே
ளெனைப்போல்வார் புத்தே ணீதி, மெய்யாகக் கொள்வதலாற் பேதி
யார்கள் வேதியன்றன் சீவனவ னூரில் வீட்டி, லெய்யாமை யுறை

ஞாந வாசீட்டம்.

கின்ற திந்த நாடு மிவவரசும் விண்வடிவே மிவற்றை யெல்லா,
மையாரும் விழிமடவா யந்த விண்ணே வடிவான வவனறானே
மகிழ்ந்து பாக்கும். 29

தொன்மையா மநதநினை வுங்க ளுக்குத் தோன்றாது வேறுகித்
தோன்றுங் கண்டாய், பன்மையா நனாநினைவு கருவிற் றேன்றாப்
பரிசெனவம் மரணத்தின் பான்மை தோன்றாத, தன்மயமாஞ் சத்த
தினால் விளங்கு மநதத தடஞாந விசுமபிடையோர் தனிமூ லைக்கே,
வன்மையா மிப்பூமி தோனறி நிறகு மநநினைவிற் கண்ணடியில்
வயங்கு மாபோல். 30

தெளிபரம் வணுவாஞ்சிற் சொரூபத் தொன்றுஞ் செகமெலா
மொளியுருவாயச் செறிநதி ருக்கு, மொளிபெறவுள னேயுள்ளே
யாத லான்முன் ஐரைசெய்த பூமியுஞ்சித் துள்ளே தோன்றும்,
மொளிபெறவீ தறியென்றே வாணி கூற வேதியெனட் டாம்பகலில்
வீந்தா னென்றா, யெளிதிடெலமக் கநேகவரு டங்கன் போன தென்
னெனலீ லைக்குமீண டிறைவி சொல்வாள். 31

தேய நீடியில் லாமைபோற் காலமுஞ் சிறிதுநீ ளியதல்ல
மாய பேதமிற் சிற்சுடர் தோனறிடு மாத்திர மொழிந்தில்லை
மேய பொயமர ணத்தினு லொருகண மெயமமறந் திடச்சீவன்
போய தன்னபா வனைமறந் திப்பவம் பொருந்துபா வனையெய்தும்.

தாங்கு கின்றதீங் கிதுவித னான்மிகத் தாங்கிடப் படுவோநாம்
வீங்கு கின்றநம் மெய்யிது பிதாவிவன் வீந்ததித் தனையாண்டிங்
கோங்கு கின்றநஞ் சுற்றமீ தின்பமா யுறைவிட மிதுவென்றே ம்.
தேங்கு கின்றபொய் மரணமூர்ச் சைத்திறந் தெளிந்தபின் சிந்திக்கு

ஆத லான்முதற் பவமறைந் திப்பவ மறியலா யினதென்னப்
போத மாமவிழி நீதர வகோவகோ புரணமாய்த் தெளிவுற்றேன்
காத நீர்வுற வனையவ ருறைவிடங் காட்டென் விவனோத
வேத நாய்கி யுரைசெய்வா ளதற்கிந்த வினையுடல் விலங்காகும். 34

இரத யாக்கையை மறந்துவே றறிபுதற நிலங்குசிற் சுடாமெய்யா
மந்த நல்லறி வேவடி வாயமல மறுத்தியே லதுகட்டு
தரத மக்கொரு வடிவிலா வுலகநக டமனியம பணியாகி
வந்த வாறென வுங்கண்மோ கத்தினுன மதித்திடப் படுமன்றே. 35

வம்பயில வாதனை யன்றியே சகங்கடன் மயமாகா
மெத்து செய்தொழில் விட்டில யாதலான் மேவுதற கரிதுன்றை
சுதத தற்பத மெமமனோ நிற்பது தொடாமந வடிவாக
வைத்த சூக்கமெய தீர்க்கபா வினியினுல் வளர்ந்துபே ருடலாகும்.

கட்டி யாம்பனி வெம்மையாற் கரைந்துபோங் கணக்கென
மெய்ஞ்ஞானஞ், சுட்டி நோக்கலும் வாதனை விடுதலுந் தூலமா
முடல்விட்டுத், திட்ட மாகிய சூக்கமெய நிலபெறுஞ் சீவந்முத்
தியுமாகு, முட்ட ஞானமே நிறையுமுன் னிவவுட னிறுத்திமுற்
பவங்காண்பாய். 37

என்ற வாணியை யத்திற னியற்றுமா றென்னென விவன்கேட்கத்
துன்று சிந்தையும் வசநமு முசாவுமத் தொலபொருட் பொருட்டாகி
நீனற வின்பமு முதாரமும் விராகமு நிறைந்துநீன் சகமென்று
மொன்று மிலலெனக் கலைவழி யூகமா யுணாவாசா தகராறோர். 38

ஆக்மி தங்களிச் சிருட்டியின் முன்வரு மபாவமா தலினென்று
மிகவு மிலலெனத் தெளிதரு போதமும் வேறுகாண பனவற்று
நிகழு ஞாதததாற் காமமே முதற்பகை நீங்கிட வரதெய்துஞ்
சுகமு மென்றிவை சாதக மாகவே தொடர்வார்சா தகராறோர். 39

ஞேய மின்றிய ஞாதமே ஞாதமு நினைத்துமேற் பெறும்பேறு
மாய வந்நிலப் பரிசய முததியென் றதிற்பரி சயம்பண்ணற்
றாய தோற்றர வெனறந்த விரவிலே சொன்னவ ரிருகோருங்
காய வாதனை யறிவறச் சமாதியைக் கலந்தசை வறநின்றார். 40

அங்கு வட்கள்பத தளவென வறிவினா லாகிய வடிவுற்ற
மங்கை தன்னொடு முனனுள் ஞாநத்தால் உயங்கிய கலைமாதூர்
துங்க விண்ணிடை யெழுந்தன ரளவறு தூரநீங்கி கிடவேகிப்
பொங்கு மூழியி னெடுங்கட லீனையவான் புகுநதிவை யிவைகண்டார்.

மட்டி லாததாய்த் தெளிநதுகோ மளமதாய் மந்தமா ருதத்தின்ப
முட்டி லாததாம் விசம்பிடை மரத்தினு முடுகித் தர்கடுன்றி
யட்ட மெங்கணு மரக்கரும் பிசாசரு மளவினறி நாய்காக
மொட்ட கங்கரம் போன்முக யோகிரி யொழுகுவின் ணுழல்வற்று.

களிகொ ண்டகத் திடாகிரி திரள்களுங் காற்றினா
வெளிறு ககையுஞ் சுவரிலா மனையிடை மேவிலீ ணையின்பாட
மெளியு நாரதர் தும்புரு காநமுஞ் சித்திரத் தினிற்கோட்டுந்
துளிகொள் கற்பத்தின் முகில்களு மாதர்தந் தொகுதியு முளதாகி.

எல்லை யின்றிய யோசனை தூரங்க ளியார்க்குமெய் தரிதாகிக்
கல்லை யொத்த விறுகுறத் திரண்டரீள் காரிரு ணடைத்தாகி யிச்
யொல்லை யோடுதே ரிரவியுங் கனலுமே யொப்பதா மொளியுண்டா
சொல்லு மித்திர ளியாவையும் பற்பல விடந்தொழந் தொடர்வற்று.

கொதுகி னீடிர ளத்தியின் காயிடைக் குமுறுவ தெனவெங்குஞ்
சதுமு கன்றரு முயிரெலா மனைவுறுந் தன்மைமூன் றுலகுண்டா
மதுல வாரகங் கடந்தனர் மீட்டுமோ ரவரியின் வரவெண்ணிப்
பதும வண்டத்தை நீக்கிவே றண்டத்திற் பருப்பத நகர்புக்கார். 45

வினையர் சுற்றமுந் தனையருந் துக்கமாய் வெம்பு
மனைய வேதியன் மனைபுகுந் தார்கண்ணி லணுகா
ரினைய போதின்மெய்ச் சங்கற்ப மெய்திய லீலை
மனையு ளோரெமைக் காண்கெனச் சங்கற்பம் வகுத்தாள். 46

பூமிகளு மலைமகளும் போல்வாரை வந்தெய்வம் போலு
கிமன்றே, தாமவர்கண் டருச்சித்தார் தலைமகன்பார்த் தெமதண்ணீர்

தாதை மாய, யாமணுஞர் துயரொழிப்பீ ருயர்ந்தோரை யெதிர்த்
தோருக் கெய்தா துண்டோ, மாமதியி னீரென்னத் தலைதடவித்
துயரொழித்தாள் வயங்கு லீலை. 47

இருவரும் வயினமறைந்தா ருலகத்தின் சற்பாவ மிவவா
றாகும், கருதியது முடித்தனமேற் கருததென்கொ லென்றுகலைக்
கந்ரி கேட்ப, மருவுசமா தியிறகண்ட மனனவையோ ரெனைக்
காணு உகையு மிந்தத, திருமனையோரா கண்டமையு மென்கொ
லெனச் செப்பென்றா டெய்வ மன்னுள். 48

சாதகத்தா லன்றியிரண் டொன்றாகா தகம்பாவந் துணைநீங் காமந்
போதமடைந் துணையதனா சத்தியமாஞ் சங்கற்பம் பொருந்திற் றில்
யாதலினு லவாகாணு ரகம்பாவ மறவறி வறித லாலே [லை
பேதமற நீவிதிக்க விவாகண்டா ரெனவாணி பேச லோடும. 49

பெருகெளரியா யுன்னருளான முழுதுணாந்தேன் முக்குணத்
தின் பிறப்பு மற்றே, னிருஷ்டவாயப் பிரமத்தி லகன்மெண்ணூற்
றுடல்பலவா யெடுத்தேன முன்ன, மொருகனிமா யாவிகற்பத
தோருலகாந் தாமரைமே லுறைவண டாக, மருவியவிஞ் சையாமக
ளாய வாதினீதி தானமனித வடிவு மானேன். 50

வேறொருமா யாவிகற்பத் தாமகளாய்த் தழையுட்கும் வேடப்
பெண்ணாயச, குறைவிலப் புள்ளரசாய்க் கொதுகுமுதற் பலப்பிறப்
பிற சுழன்று சோந்து, சீறுகடற றிரையிலசை திரணம்போன்
மாயையிலே தியங்கி னேனை, யேறுவிததாய உரையென்ன விவள
சொன்னு ளிருவரும்விண ணெழுந்து போனா. 51

யோகநெறி யால்விண்போய்ப் பதுமனிட்டுச் சோந்துசவ வுடல
கண டப்பா, லெகியிவன் மறுபிறப்பாம வேதனையெய தலுமவன்
மே லெதிர்த்து யநது, வேகவினை யாகியொரு வேல்வேந்த னமர்
துடங்கி மிகவு மோத, மாகமயி லனை பார்க் னோக்கினு ரிருபடையு
மலைந்த வன்றே. 52

மட்டிலா விருபடையு மறவிநடுக் குறவெம்போர் மலைக்குங்
காலே, யெட்டிலோர கூறாக வெதிர்த்தவளு விவன்சேனை யிறத்த
லோடும், பட்டுளோர பிணக்குன்றான மறைந்தனனோ சமார்கண்டு
பயப்பட் டானோ, தட்டிலா வெய்யவனபோ யிருணிறைந்த திருப
டையுந் தணந்து போன.

53

பகையேந்தன் படைவாங்கப் படாதசிறு படையோடும் பரிந்து
மீண்டு, தகைவேந்த னாமியத்திற றுயிலுதலு மிவர்களுமத தலத்தி
லெய்த, நகையாராத நிலவனைய விவரொளியா வினப்பாறி நயநக்
கஞ்ச, முகைதோன்ற விழித்தெழுந்து புகழ்திறைஞ்சி யருச்சித்
தான் முன்னின் றேறரை.

54

இவனதுநற் குலப்பழமை லீலைக்கு விளம்புவிப்ப வெண்ணி
வாணி, யவனருகிற் றுயிலமைச்சன விழிக்கவென வெண்ணுதலு
மவனப் போதே, கவர்துயில்விட டெழுந்திறைஞ்சக் கண்டகலை
மகவனைக கருணை கூடாது, புவரபதி குலத்தொன்மை புக
லெனற ளமைச்சனவை புகல லுறறன்.

55

மன்னவரென மதுகுலத்தின் மன்னவனாறு சும்பரதன் மன
னர் மன்ன, னன்னவன்பத் திராதனை யளித்தானமற் றவனகில
ரதனைத் தந்தா, னின்னவனபே ரிரதனைத்தா னீன்றானிங் கிவன்
சிந்து ரதனைப் பெற்றான், சொன்னவனசேய் சைலரத் தவனுக்குக்
காமரதன றேறற லானான்.

56

இனையவன்சேய் மகாரதனமற நிவன்சிறுவன் விணடுரத்
னிவன்கு மாரன, வினையமிகு மனோரதனிங் கிவனளித்த விடுரத்
னிவ வேந்தர் வேரத், னினையிவற்குச் சுமித்திரையா மையிரண்டு
வ்யதிலிவற் கரசு நல்கி, னினவொடுங்கும பிதாவரமே னீங்கின
னிவன்செங்கோ னெறியி னின்றான்.

57

என்பளவில் கேந்தனைநின் முதற்பிறவி ஞாநத்தா லெளிது
காண்கென், மன்யினொடு கையின லவன்முடிபை நாமகடொட்

—ருள லோடுந், தன்பகையா மறவிருள்போய் லீலையுடன் வாழ்
பதுமன் றானாய்க் கண்டா, னின்பமுற வியப்புற்றான் மாமாயை
பிருந்தபடி யெனனே யென்றான். 58

தாயரிவ ராற்றெளிந்தே நெனநாடி யவர்சரணந் தலைமேற்
குடிப், போயபவத் துடனீங்கி நானொன்றா மிவவுடலிற் புக்க
பினனைச், சேயவெழு பதுவருடஞ் செனறதாற் செய்ததெலாந்
தெளியா நினறேன், மாயமிது வெனகொலென மனைவன்கேட்
டலுடகருணை வாணி சொலவாள். 59

இறப்பென்னு மாமூர்ச்சை யெய்தியபின் னப்பொழுதவ
விடத்திற் றானே, பிறப்பென் னு மாமோசம் பெரிதுண்டாம் விண்
போலப் பிறங்கித் தூயதானு, சிறப்புள்ள வுனமறதிற் செயதொழிலா
மயக்கமே தெரியா நின்ற, ஐறத்துன்னு மெழுபதாண் டினக்ககன்ற
தென்பதனை யுணர்ந்து நோக்காய். 60

கடிகையிரண் டினினெடிய காலமுறுங் கனகொக்குங் கழிந்த
வாண்ட, படியுறுமா யாவிகற்ப நனவிலே னெகுவிதமாய்ப் பரந்து
தோன்று, நெடியபிறப் பிறப்பென்று நினக்கிலில் மெய்துந்நாந்
நினக்கு ருப, முடிவில்பதத திருக்கின்றாய சகமெல்லாங் கண்டி
ருந்து முழுகுங் காணாய். 61

எல்லாமா மியல்பின லுன்னுலுன் னிடத்திலிருந் திலங்கா
நின்றாய், சொல்லாமைந் தரைப்பிடித்த தொட்டிலிற்பேய் சுடலை
யிற்போந் தொன்மை போலப், பொல்லாத மூகர்க்குப் புவியுறுதி
யாய்ததோன்றும் பொன்கா ணுதோ, எல்லாது பணியென்பர் தற்ப்
பத்தைக் காணுதோ ரகில மென்பர். 62

தனைமுதலாய்க் காண்கின்ற சகமெல்லா நீள்கனவாஞ் சகத்
திற் றோன்று, மிணையபொருள் களுங்கனவிற் காண்கின்ற பொருள்
களா மென்று தேர்வா, யணையபொருள் களுங்காணு வறிவுமாத்

திரமபடிவா யனைத்து மேலி, வினையில்செறி வாய்க்கனமாய்ச் சத்த
மா கிப்பிரம விண்ணே யுண்டாம். 63

முழுதுமாய் முழுதடைத்தாய்ச் சத்திமுழு துமுள்ள மூர்த்தி
தானே, பழுதிலா தெவவிடத்தெப் படிதோன்று மவவிடததப்
படியே தோன்றும், வழுதிலா மெயஞ்ஞாந நி"லலீ"ல பொருட்டா
ளும் உழங்கப் பெற்றாய், நழுதிலா வுணமையொடுந் தெளிந்தனை
யாம் போதுமென நவில லோடும். 64

இதுபுகலக் கேட்டரச நெனையடைந்தோர் களும்பேண்டிற்
றெய்தா நிற்பர், புதுமணிகே ருமைப்பணிந்து புகழ்ந்தேன்வேண்
டியதெய்தல் புதுமைத் தாமோ, பதுமவுட னுனடைவ தென்
றென்ன விப்போரிற் படுவை பட்டா, லதுபுகுவை யெனக்கலைமா
தளிததலுமேற் றலத்தொருவ னறைவ தானான். 65

அப்புமழை சொரிந்துவரு மடாசேனைக் கடலெங்கு மடர்ந்து
நிற்க, வெப்புடைய கனற்கொழுந்தா லிந்நகரஞ் சாம்பராய் வேகா
நின்ற, திப்புதுமை கண்டிலைக்கொ லிகல்வேந்தே யென்பளவி
லிறைஞ்சார் சேனை, முப்புவநங் கருநடுங்க மோகரிக்கு மோசை
செவி முடுகக் கேட்டான். 66

ஒட்டலர்சே னையின்முழக்கு முலைநதலறு நகரொலியு முருமே
றென்ன, முட்டியெழு உடவநல்போன் முழங்கநலின் புகையெங்கு
மூடிக் கொள்ளக், கெட்டனகண் களுஞ்செவியங் கிளர்நகர முழிந்
ததுவிக் கேடி யாவுந், திட்டமுற லீலையும்வா ணியும்வேந்து மந்திரி
யுந் தெரியக் கண்டார். 67

செருவிறல் வேந்தன் றேவி தெருமந்து நடுங்கி வந்தான்
வருமிகுள் பாங்கி மன்னா மாளிகை மகளிர் யாரும்
பெருகிய நிகியுங் கொண்டார் பேணலா ரென்னக் கேட்டா
ன்றருது தேவி யுந் ஞாடைக்கல மென்று போனான். 68

எதிரிழில் போல வந்த லீலையை யிந்த லீலை
யதிசய மெயதி நோக்கி யருங்கலை மாதை நோக்கிப்
புதிதுநா னிவரு வந்த பொருளெனகொ லென்ற லோடு
மதிநிற வாணி யந்த மயக்கந்தீர்த் துரைப்ப தானாள். 69

நின்னைநீங் காது வாழ நினைத்தனன் மாண கால்த்
தன்னதவ விடத்தே பெற்றா னன்பின லுனது காந்த
னின்னலகூர் மாணந் தன்னி லெண்ணிய தெய்து மியார்க்குந்
தன்னெதி ருற்ற தன்றித தோனறுமோ தருப்ப னததில். 70

நாசமுற பத்தி மூர்ச்சை நனாக்கனாச் சுழுத்தி யெல்லா
மேசுற வொன்றி னுள்ளொன் றில்லையா லிலதுண் டென்ன
மாசறு மயக்க மட்டே மட்டற வளரா நின்ற
தாசறு மதுப வடக ளிருவகை யவற்றைக் கேட்பாய். 71

முன்னது பவத்துக் கேற்ற முறைமையாய்ச் சிலவை தோன்றும்
பின்னுறு புதுமைத தாகிப் பேதமாயச் சிலவை தோன்றும்
நின்னுட னின்னா சார நின்குல நின்னொ டூக்க
மென்னவே மன்றி நின்ற னெதிரிழில் போல லீலை. 72

புரவல னினைவா லுன்னைப் போலிவ டோன்றி நின்றாள்
விரவுமிப் போரிற் பட்டு விரோதன் பதும னென்னு
நரபதி யாகு மென்ற நாமகள் லசநங் கேட்டுப்
பரவின புதிய லீலை பணிந்திது பகர்வ தானாள். 73

பண்ணொன் பூசை செய்த பாமகன் போலு நீயே
விண்டவ ராலென் காந்தன் வீடின லுறைவ தெங்கே
கண்ணொ ணங்கே யிந்தக் காயத்தோ டெய்தி வாழத
தண்டலில் வரநல் கென்னத் தந்தன மென்ற லோடும். 74

புகன்றநா மகளை நோக்கிப் புராதந லீலை சொல்வா
ணிகழ்ந்தவென் னுடலோ டன்றி நின்றவேற் றுடலை மேவி

யுகந்தலோ காந்த ரத்து முயர்கிரி நகரி னாடு
மகன்றவா நெனகொ லென்ன வாரணத் தன்னை சொல்வாள். 75

வேறு.

ஒருவ ருக்குநர் மொன்று நல்கல முணர்வின் வண்ணமே
யுயிராக ளெய்துமாற், கருதி முநதிநீ கதிவி ரும்பினாய் காத விததசுற்
கண்ண ளித்தனம், பெருகு காதலா விரத வண்ணமிப் பேதை
வேண்டவிப் பேறு நல்கின, மிருத யத்திலே நினைந்த தெய்திடு
மெமது பாவையா வியார்க்கு மென்றனள். 76

திருல்வி ரோதன் சினமி குத்தனன் றேரி லேறினன் சேனை
யோடுபோய, மறலி யூபுகும் வழிரெ ருக்கமாய் மருவ லாரெலா
மடிய மோதினா, னிறலு றுகொலென நெண்ணி யன்பறா லீலை
வாணிதா ளேததி யனையே, விறன்மி குந்துநின் கருணை மேவியும்
வினையின் மாளுமோ வேந்த னென்னவே. 77

கதிவி ரும்பலாற் கலைவி ரோதன் கப்பி லாப்பதங் கலப்ப
தாயினா, நெதிரி யானவிச சிந்து வென்பவ னிகலில் வெல்லவென்
நெனையி றைஞ்சலால், விதியில் வென்றவன் வேந்த னாமென
விளம்பு போதிலே விடிய ரேன்றலு, மதிர மோதிமே லடர்ந்த
வெங்கனத் தநிக மொன்றுமற் றழிந்து போனதே. 78

சிந்து நாமனுந், திருல்வி ரோதச் செல்வ வேந்தனுஞ் சிலை
களேந்தினா, ரிந்து பாதுவுந் திசைகள் யாநமு மெய்யும் வாளியா
லெங்கு மூடினார், முந்து வெங்கணத் திரளே ரிந்துதீ முடுகி
யூழியின் முடிவை யொத்தலு, முந்து பாகனுந் தேரும் வில்லுமற்
றுயர்வி ரோத னொருவ னுயினான். 79

பிறைநெ ஞ்சுரங் கவசம் வீழ்வுறப் பிரித்து மெய்யெலாம்
பிளந்து சிந்தலும், பெஹைய ழிந்துவீழ்ந் தவனை நோக்கிவெண்
புண்ட ரீகையைப் புதிய லீலைபார்த், திறைவ னுவிபோ மெல்லே

யாயினு னிவனை நண்ணா நேக நல்கென, வறைத லோடுமவ வன்னை நல்கினு எவனும் விண்ணினெய் தாகி யேகினுள். 80

கருமு கிறமலங் கடநது வாயுவின கதிக் கடநதுவெங் கதிரி னெல்லவிட், டருகு தாரகா பதம கன்றுமே லயனை யாதியா மமர் நாடொரீஇ, மருவு மிந்தவண டம்பி ளநதுபோய் வாரி யாதியாய் வளைந்த யாவையு, முருவி யெல்லவு முடிவு மற்றதா முணமை ஞாந விண் னெல்லெ யெய்தினுள். 81

கற்ப கோடிவெங் கருட ஞேடினுங் கடக்கொ ணுவத்திக் காடு காய்ததபோ, லுற்ப வங்களா மண்ட கோடியொன றென்றை நோக்குற துளவ வற்றினு, ளற்ப மின்றியா வரண பேதமே யயல்வ லாப்புறு மண்ட மொன்றனுட், டற்ப தநகடந் தெய்தி யம்புயச் சவநகி டந்தமண் டபம டைந்தனள். 82

தமர வண்டுஞ் மலரின் மூடுமிச் சவச ரீரமாத் தரணி பாலனே, யெமது நாயகன் கருணை வாணியா லென்கொன் முன்ன மிங் கெய்தி னோமென, வமர வெண்ணிவெண கவரி வீசியங் கன்ப னோர்புறத் தௌரி ருந்தபின், கிமல ஞாநியாம் விதல்வீ ரேதன் மேவு சேவ்விண் மீது போயதே. 83

ஞாந நோக்கினு லவனை நோக்கிவிண் ணடந்து பின்வரு நங்கை மார்தமைத், தான றிந்திடா தகன்ற சேவர்போய்ச் சவமி ருந்தமண் டபம டைந்திடப், போன மாதரும் புதிய லீலையைப் புரிந்து நோக்கினுர் டொன்செய் மண்டபத், தான சேவனைத் தகைந்து மீளவு மம்பு யாசநத் தவணி றுததினுள். 84

பண்டை லீலைதன் மேனி கண்டிலாள் பாம டந்தையைப் பணிந்து கேட்டலு, மண்டு சிந்தைபோய் நிறைச மாதியான் மறிந்து வீழ்ந்தமெய் மாண்ட தாமெனக், கொண்ட மைச்சர்வெங்

கனல்கொ ளுத்தினூர் குரம்பை யோடுநீ குல யத்துறி, லண்டர்
வானினின் றுடலொ டேகினு ளந்த லீலயென் றதிச யிப்பரால்.85

சூக்க மெய்யினோ டிருந்து வாதனைத் தோற்ற மாறறலாற் றால
காயநீ, போக்க லாயதென் றிவளுக் கோதியப் புதிய லீலயிப்
போது காண்டுகளு, வாக்கின் செல்லியுண் ணினினைந்த வெல்லையின்
மறைந்து நின்றவா நிறைந்து தோன்றலும், பாக்கி யங்கள்போற்
கண்ட லீலயப் பாவை மார்பதம் பணிந்தி றைஞ்சினுள். 86

போத வாணியும் பழைய லீலையும் புதிய லீலையும் புணர்ந்தி
ருந்துழி, சாதி மெனமலா வாசம விட்டெனச் சலச மாதுயித்
தடைவி டுத்தலும், வாத ஞபமாய நாகி யுடுபோய் வறந்த மெய்
யெலா நிறைந்து லாவிடச, சீத மாகிரெய்த் துளிப ரந்துகண் டிறந்
தெ முந்தனன் செத்த மன்னவன். 87

இங்கு நின்றுளா ரெவர்கொ லென்றுவா ணிமுழு முக்கமொத்
திவனு ரைத்தலு, மங்கு நின்றுளான் வணங்கி யிப்பவத் தடுத்த
தேவிநா னருகு தாழ்ந்தவிம, மங்கை யாரென வெண்ணை யொப்பநீ
மறத்தி லெண்ணலான் மகிழ வந்துளா, டுங்க வாணியிங் கிருந்து
ளானெனத் தொல்ல லீலையே தோன்ற வோதினாள். 88

பகரு மெல்லையிற் பதமி றைஞ்சுமிப் பதம வேந்தனைப் பாம
டந்தைதன், நிகழு மங்கையாற் சென்னி தீண்டநீ தேவி மாரொ
டுஞ் சிறந்து வாழ்வறப், புகழுஞ் செல்வமும் பெருக வையகம்
பொலிக தீதெலாம் போக வெங்கணு, நிகழு மேன்மையோர் நிறைக
நீடெனா சிமல வாணிதன் னிலய மேவினாள். 89

வாழி வாணிநா மங்கை வாழிசொன் மாது வாழியென் றினித
வாழ்த்தியே, யாழி மன்னனுந் தேவி மார்களு மபுத மெட்டியான்
பாச செய்தபின், னேழி நம்பவந் துடைத்து வாணிமணி னியம்

சேவ்முத் தியிலி ருந்துபே, ரூழி பேரிஜஞ் சிறிது பேர்விலா
வடலி றந்தவீ டொன்றி மேலினர்.

3—2. லீலை (மண்டபக) கதை முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம்—323.

3-3. கற்கடி (சூசி) கதை.

காட்சி யென்னுங் குற்றமறச் சதித்த லீலை கதையாலே
யாட்சி யான சகமென்னு மதிபா ரததை யறவிவொய்
சூட்டி யான வுலகமெனுந் தோற்ற முடைததாய்ப் பேதமற
மாட்சி ஞாந சகவடிவாய் வயங்கும பிரம மேயுளதே.

அதனுக் கிணையாய்ப் புகலரிதா யகன்று நிறைந்தாழ்ந் தமலமதாய்ச்
சதம தறிந்தோர் களுமியல்பு சாற்றற் கரிதாய்ச் சாந்தமதாய்த்
திதழும் மசையாக் கடலென்னத தீப மென்னத் திகழ்கின்ற
முதன்மைப் பிரமத் தொளிதானே முழுவில் பரமா கியசீவன்.

தனையுண் டாக்கு நீள்விறகாற் சற்றா நெருப்புத் தமிழ்ப்பதுபோ
வினைய சீவன் கனவறிவா லியானென் றுணர்ந்து சுககற்ப
நினைவி னாலே யகங்கரிக்கு நிறைந்த சீவன் காரணமாய
வனையுந் சித்த மரம்பகுதி மாயை யெனும்பேர் வகுததுரைப்ப. 3

இனத்தாற் படரு மறம்பரம னேது வாயிப் படித்தோன்று
 ஈனத்தால் விரிந்த சகமெல்லா மந வடிவே மற்றில்லை
 கனத்தாற் கரைதீர் பலயறிவாங் கல்லோ லச்சிறு கடல்பொங்குந்
 றுகொப்பச் சித்த வசததாற் சுகந்திரமாம். 4

தெரியாத் தறியிற் ள்ஃ.எனத் தெளியா மையினு லுலகுண்டா
மரியாப் பிரமத் ஃன் மறந்தும் பேத மிலாகதுபோற்

பிரியாச் சித்தர்கள் பேத மில்லை யிதுபோலத்
தரியாச் சகங்களுக்குச் சற்றும் பேத முளதாகா.

இதுகா ரணமா மொருகதைபண் டிகலா ராக்கி யியம்பியது
முதுவாம் வினாவா லறிபொருள்கண் முழுதுந் தெளியத் தெளிவிப்ப
ததுநீ கேட்பா யிமவானுக் கயலுத் தரபா லமாகிற்பான்
விதுவா மெயிற்றுக் கற்கடிப்பேர் பேழ்வா யாக்கி மின்கண்ணுள். 6

கருமே ருவைப்பெண் வடிவாகக் கைகால் வகுத்த தெனத்திரிவா
ருருமே றினைய சிறுநகையா னோடா மீன்போ லுழலகண்ணுள்
பெருமே னியைத்தாங் கிருகுறவரும் பேரீச் சென்னப் பெரிதுடை
வருமே கததைப் பிளக்குநகம் உயிடு ரியத்தின் சுளகொப்பாள். [யான்

பாழிப் புவிமே லுயிரையெலாம் பகலு மிரவுஞ் சொரிந்திடவு
மூழிக் கனல்போ லவியாத வுதரக் கனலா லுள்ளழிந்து
காழிக் கிளர்நா வலன்றீவிற் காணப் படுமன் னுயிரெல்லா
மாழிக் கிடைவீழ் நதித்திரன்போ லருந்திற் சிறிதா ருயிர்நிற்கும். 8

மழையா லவியுங் காணலென உயிற்றி லெரியுஞ் சிறிதவியும்
பிழையா திதனைத் தவம்புரிந்து பிரம னருளாற் பெறுதுமென
முழையா ரிமய கிரிமேவி மூழ்கி யொருகா லுறநின்று
புழையார் விழியா னவொளிற் பொலியுங் கதிரை யெதிரீனாக்கி. 9

வருந்தி நின்று வுயர்தவத்தில் யருட மோரா யிரஞ்செலுத்தத்
திருந்து கமலத் தயன்வந்தான் நீயோ ரெனினு மருந்தவத்தாற்
பொருந்து ருத் பொருளுண்டோ புண்ட ரீகன் போதவுமுன்
னிருந்த படியே யிருந்தாக்கி யிதயத் திமைஞ்சி யிதுநினைந்தான். 10

தாவு முதரக் கனறணியச் சற்றா மிரும்பாற் சமைந்தவொரு
சீவ லூசி வடிவானுற் சகத்தோ ருடலங் களிற்புகுந்து
மேவு மிரைகள் வேண்டியது விழுங்க லாமென் றுணர்வாளை
யாவ தெண்ண முணக்கெண்ண விசைத்த உயனுக் கிவளிரைப்பாள்.

துதிப்பார் துணையே நான்சீவ சூசி யாக வேண்டுமென
விதிப்பான் விகார பூருவமாம் விசேசி யாக மெய்க்கொண்டுஹேவோர்
குதிப்பாய் தூர்ச்சேட் டையர்மூர்க்கா கொடியோர் கொடிய தலத்து
கதிப்பால் விரும்பா வுணவுண்போர் கருத திற் சுவாசத் துடன்கலந்
[து. 12]

நல்லா ரிடத்தி னீயெய்தி னுமே விதித்த மந்திரத்தாற்
கொல்லா தொழிவாய் தீயோரைக் கொன்று தின்பா யெனமலரோன்
சொல்லா முன்ன மலைபோல்வாள் சூசி யுருவாஞ் சீவனுமாயப்தாள்.
பொல்லா தவாஞ் சினததடித்தோர் பொனறும் படியுள் றுறப்புகுந்

வாயு வடிவா யுட்புகுந்து மணணில் விணணிற் பல்லுயிர்க்
னாயு வெல்லா மிருவடிவா யநேக கால மருந்தியபின்
னையு மந்ததா ளாயவமே யுழன்று வருந்தி யூசியுமாயத
தேயும் படியே கெடுத்ததெமைச் சீசீ யாசை யெனத திகைத்தாள்.

தீயம் நத்தொடு யாமவ மேபல சீவன ருந்தினமா
லையது விட்டன மென்றிம லானிடை யெய்தரி தானதவ
மேயின ளொன்றுநி னைப்பிலள் சஞ்சலம் விட்டுண வற்றொருமித
தாயிர மாவரு டங்கள்செ லுத்தலு மற்றது உல்வினையே. 15

பாவம் கனறும் நந்தெளி யப்பர பாவனை தன்வயமே
மேவலு மிவவுல கத்தையி கழ்ந்துவி ருப்புவெ றுப்பிலளாய
மாவரு டங்களொ ராயிர ரின்றபின் மன்னுணா வுற்றதெனக்
கேவலம் வந்திவ னுக்கொரு வாய்மைகி ளத்தினன் மாமலரோன். 16

சீவனின் முத்திய டைந்தனை சிந்தைதெ ளிந்தனை தொல்வடிவாய்ப்
பூவல யத்தறி வில்லவா தீயவர் பூரியா மெயயிரையா
யாவிவ ளர்த்துறை கென்றய னேகலு மததுவி தப்பரமே
பாவனை யுற்றொரு செய்தொழி லற்றப தத்திலி ருந்தனளால். 17

விகற்பமி றந்தச மாதிநெ டும்பகன் மேவினன் மீளவிடா
வுகப்பொடு நெஞ்சொடு கூடின டொல்பசி யுன்னின னுனெனுமா

றிகத்துள மட்டுமு டற்குள தானவி யர்கைவி டாததனாற்
சகத்தில ரக்கர்கு லத்தொழி லானத சைப்பலி கொள்வனொனா. 18

அயனுரை செய்தது மப்படி யாதலி லந்தவு ரைப்படியே
கயவரு டற்பலி கொள்ளுவ னென்றுக ளிததிம வானயல்போய்
வயமிகு வேடுவா மண்டல மேவிவ நத்திலு றைந்தினா
ணயமுறு மந்திரி தன்னொடு மங்கொரு ரபதி நணணினைனா. 19

மூச்சுடா வந்துறி னுங்கரு கத்தகு முற்றிருண் மூடிாவு
டச்சமு ராவார் சோதனை செயதலு மங்கவள் கண்டளவே
பச்சிரை யாமிவர் மெயயறி வில்லவர் பாமர ராகியுளா
ரிசசக மேலுயிர் வாழிலி கம்பர மெங்குமி டும்பையொனா. 20

மீளவு நின்றுணர் வாளயன் முன்னம்வி தித்தது மிப்படியே
கோளற வந்தப யன்கவ ராதவர் கொச்சைம நத்தினரே
நீளரி னைந்துணர் புந்தியு நற்குண நீர்மையு மெய்தியுளார்
மாளவ தஞ்செய நெஞ்செழு மோவிவா வன்றுயா மேவுகரோ. 21

வேறு.

வஞ்சமினீள் புகழ்வாணாள் வகுப்பரிய சுகமமர்ந்தோர் வணங்க
லாவா, ரெஞ்சலிலா வாவியினு மினியவரா தலினவருக் கிடரே
உந்தா, லஞ்சலென வுயிர்கொடுத்து வளித்திடேயெண் டினராவ
ரன்பா னோர்க்குத், தஞ்சமுறக் காலனையு முறவாக்குந் தன்மை
யினா தக்க சான்றோர். 22

அரக்கியெனு மியாமுதலா யுயர்ந்தோரை யாதரிக்கு மன்பு
கண்டா, லிரக்கமுறப் பொன்போல யாவரே விரும்பாதா நிகலோ
கத்திற், புரக்கவரு ணிறைமதிபோற் புணர்ந்தோரைக் குளிர்விப்பர்
புணரா தோரே, பரக்கழியா விறந்தோராம் புணர்ந்தோரே முத்தி
முதற் பயன்பெற் றோரே. 23

ஆதலினு லிசுர்தம்மை யறிஞரோ வறிவிலரோ யார்கொ லென் னச, சோதனையாம் வினாவுரைகள சொல்வோமென் றுருமேறுந் துணுக்கென் றஞச, மீதுறநின் றுற்பரிதது வெவவிடிக்குப் பின னுலி வீழ்க்குங் கார்போ, லோதரிய கொடியவந விசம்புக்கு மதி யிரவி யொப்பீ ரென்னு.

24

மீட்டுரைப்பான் மாயையெனும் வெவவிருட்பா றையின்கீழே மிளிர்ந்து மாபு, மீட்டமுறு புழுப்போல்வீ ரெனக்கிரையா யிக்கணத தே யிறக்க வந்தீர், சேட்டமுளார் போலிருந்தீர் தீயவர்போன றீரெவரீரீ செப்பு மென்னக், கேட்டளவே கொலையாக்கி கேளென்னத திறல்வேந்தன் கிளதத லுறமுன.

25

எவவுழிநின் றனைநீயிங் கிசைத்தகெலா , சல் போலச், செவவிதுகேட் டனமென்ன வரக்கியுநன் றென றெதிரே சிரித்த லோடும், வெவவியபல் லொளியாலே வெளியாகக் கண்டிறையும் வெருவ லின்றி, மைவரைபோல் வாய்திறநது வாளாரீ வருந்தலென மன்னன் சொல்வான்.

26

எய்தாரின் றுளபயனுக் கியற்றுதா ரில்லயா மென்ற போது, நெய்தான கருமத்தி னொயதானோர் விரைந்திடுவா நெயமை தோன்ற, வைதான புந்தியினு லாறுதலா லறிவுடையோ ரனை ததுஞ் செய்வர், வெய்தாவுன் போல்வாரைக் கொதுகெனவீ சிடுமெனங் லீரக் காற்று.

27

ஆதலால் விரைவையொழி யுன்கருததை யுரையெனக் ளருகு வந்தோர், காதுலா லிரந்தபொருள் கனவிலுநல் குவமென்று கழற லோடும், போதமுநகல் வியும்வலியும பொறையுமள விலரென்றே புந்தி செய்தான், மேதகமா மவருரையை மிகவியந்தா ளிழிவிலா மெய்ம்மை கண்டாள்.

28

வாக்குமுகங் கண்களான் மாறுபடா துயர்ந்தோர்தம் மறுவில்
?ல யுண்ணினைவு மறியலா மேலோர் தாமே

பாக்கியம்போல் வந்தெய்திற் சந்தேகந் தெனியாதார் பதக ராகுந்
தாக்குமுரை யாலிவரை யறிதுமெனா யாவார்நீர் சாற்று மென்றான்.29

வினையமுற வரக்கியிது விளம்பிடமந் திரிவிளம்பும் வேடர்க்
கெல்லா, மினையவன்மன் னவனமைச்ச னானாரு மிருட்போதி
லெங்கு நாடி, யுனரிகர்வா ரைச்சோதித் தொறுக்கவுயி ரொடுக்க்
வுயிர் நிறுத்த வந்தோம், நினைவிதுவந் ததற்கென்றா விவன்கூற
மீண்டந்த நிருதி கூறும். 30

தீயவனா மந்திரியா னல்வேந்தந் தீவேந்தந் தீமை யில்லாத்
தூயவனா மந்திரியாந் தீவேந்து நல்வேந்தந் தொடர்ச்சி போல
வாயநெறி மன்னவரா லமைச்சருமப் படியாகு மாத லாலே
நேயவியே கத்தமைச்ச ணுண்டாகி லெப்பயனு நிருபர்க் குண்டாம்.

மன்னவனெப் படியுலகின மன்னுயிரு மப்படியா மகிமை தானு
நன்னடுவு நிலைமையுமெய்ந் ஞானதூ நெளிந்தவர்க்கே நண்ணு நிற்கு
மன்னதுகந் நிலவொன்னி லரசாமைச் சர்க்களென்போ ரபத்த ராகு
மின்னகூல யிலதாகி லெனக்கிரையா யிளமைநல மிழந்தீ ரின்மே.32

சிறுகமெனா முட்குளையான் செப்புகின்ற வினாக்கூட்டிற் சிறை
செய் கின்றே, ஹங்கண்மதி யாற்றிறந்தா லுயிரவாழ்வீ ரெனவருத்
தென ஹரைசெய கெனனாத, துங்கநர பதியுரைப்பத தொல்லாக்கி
நல்லமுதத துளிகள் போல, வங்கவருக் குரைத்தவெலா மிராகவகே
ளெனவசிட்ட னருள லுற்றான். 33

ஆண்டநிரை பலகோடி பலவாயு மொன்றமெங் வஹுவி
ஹள்ளே, விண்டகடற் குமிழிகள்போல் விரிந்தொடுங்கும் விண்ணு
பும் விண்ணன் றேது, தண்டறவுண் டாயிருந்து மிலாததெது சரித்
தேயுந் சரியா தேது, கண்டிடநில் லாதாயு நிற்பதெது சித்தாயுங்
கல்லா மேது. 34

வாநிடைபோ விபுமெழுது கின்றதெது வித்திடையின் மாந்
தீள், போல, வீரமிலா வெவ்வஹுவி லுலகமெலர் மிருக்கின்ற

தியாதி னின்று, மானகடற் றிரைநுரைபோ லொருபொருளும் பிரிவாகா தமைநத நீரு, மீனமறு நெகிழ்ச்சியும்போ லேதோன்றி யிருமைபுமெங் கொருமை யாகும். 35

இந்தவினா விற்பயனை துமமுணர்வா லேதோன்ற வியம்பு வீரேற் கந்தமுற வென்குழன்மே லெப்போது மிருக்கின்ற கமழ்போ தாவீர் மந்தமுறு புந்தியினால் வகுததுரைக்க மாட்டாது மயங்கு வீரேல் வெந்தவயிற் றெரிகனறகு விற்காவீ ரென்றரக்கி விளம்ப லோடும்.

மந்திரிமுன் னுரைசெய்வான் மாசிலாப் பரம்பொருளை வகுத் துச் சொன்னாய், சிந்தைமுத லாமபொறிக ளாறா லு மெட்டரிதாந் திறத்தி னாலே, யந்தமிலசிற மாசுதிரமாய் விண்ணிலுநொய தாம் பரம மனுலே யாகு, முந்துபிர மாண்டமெலா மவவனுவி லேதோன்றி முதிர்ந்து மாயும். 37

தடமான வதன்புறமில் லாமையினால் விண்ணுஞ் தணிப்போ தத்தா லிடமான விண்ணனா மின்னதெனத தெரிவரிய வியல்பி னாலே திடமாக விலதாகுஞ் சற்பாவத தாலுளதாய்ச் செப்ப லாகும் [ம். புடமாக விளங்குதலாந் சித்தாகு மறிவதிலாப் பொருட்டாந் கல்லா

தானாகு மிகநொய்தா மாகா யத்திற் சகத்திரளாந் சித்திரத் தைத் தானே கோட்டு, மாநாத வுலகமெலாந் தனது சோதி யாத லினா லதற்குவே நயலொன் றில்லை, நீநானுஞ் சகபேத வடிவந் தானு நிற்கின்ற வதன்வடிவாய் நீநகா தென்றும், நாநாவாம் பொருட்புணர்வா னடந்த தாகு நடக்கவிட மிலாமையினா னடவா தாகும். 39

யகான் றிலாமையினா லல்லு யாகு மநவரதஞ் சத்தையிலுண் டாகு மென்று, புடைபெயாநன் மதியமைச்சன் புகலக் கேட்டுப் போதவியந் ததற்பின்பு பூப னேயுன், னுடைங் வுணர் வுரையென்ன வவனுஞ் சொல்வா னுலகத்தி லுறுதியிலா

வுறுதி தானே, தடையறுசிற் பரம்பொருளி னுறுதி யாகுந் தந்
பரத்தி னியல்பின்னஞ் சாற்றக் கேளாய். 40

கருத்ததனாற் சங்கற்ப விகற்ப மெல்லாங் கைவிடுதல் கைக்
கொள்ளப் படுவ தாகுந், திருத்தமுறு தன்விரிவுங் குவிவு தானுஞ்
சிருட்டியுங்கற் பழுமாகுந் திரள்வே தாந்தத், தருத்தமுறு வாக்கி
யததி னிட்டை யாகு மவவேத வாக்கியத்துக் கயலு மாகு, முருந்
திகழு முள்ளதில திரண்டி னுக்கு முள்ளாகு மவையிரண்டி னுருவு
மாகும். 41

சராசரமா முலகனைத்து மருநு பததாற் ருன்செய்யும் விளை
யாட்டாளு சகமாய் நின்றும், புராதநமா மொருமையினிற் பிரியா
தாகும் பூரணசுந் மாததிரமாம் பொருளே சொன்னாய், நிராசை
யுளத தவறியும் பரமீ தென்று நிருபனுரைத் திடநிருதி நெஞ்சுட்
கொண்டு, விராவமுத மழைசொரியக் குளிர்த்த வாபோன் மிகக்
குளிர்த்தாள் சாந்தமுத விளம்ப லுற்றாள். 42

. அற்புதமா யமுதமா யறிவே யாகி யத்தமந முதயமிலர் வருக்
கண் போலாய்ப், பொற்புமிகும் புந்தியுள வும்மைப் போல்வாந்
பொன்னடியை முடியாகப் புனைந்தா ரன்றோ, தற்பரமா முலகானும்
வேந்தக் கூறார் தமையுணர்ந்தோ ரைச்சோந்தாற் றளர்வுண்
டாமோ, நற்பயன்போல் வருமுமக்கிங் கரிதின் மேனு நான்செய்யுந்
கைம்மாறு நவிலு மென்றாள். 43

சிலையரக்கர் குலமென்னு மெட்டிக் காட்டிற் செறிகனித்தே
மூலவையாய் சுகத்தி லொன்றுங், கொலைபுரியா தொழியென்று
வேந்தன் கூறக் கொலையொழிந்தே னென்றாக்கி கூற லோடுந்,
தொலைவருமு னுணவாநீ செய்யு மாமென் சொல்லெனமன் னவன்
கேட்பத் தொல்ல நாளி, லலைவில்சமா தியிலிருந்து பசியை வென்
டே னவவகையே யின்றுமிருந் தாற்ற லுற்றேன். 44

தெள்ளமுத தாழ்ணையால் வேண்டுங் காலந் தேகமுட
தப்பாற் தேகந் தீர்வே, னுள்ளநிறை யுணர்வுடையே னென்றுங்

3—4. ஐந்தவர் கதை.

கொல்லே ஐண்மையென வுரைத்தேக வுன்னு வாளைக், கொள்
ளரிய நட்பெளிதிற் கொண்டேம் நீயெங் குலமகளா யெம்பதிக்குக்
கூட வேகிற், கள்ளருட லிரைதருது முடல்போ மட்டுங் கருது
முடல் வாதனைகள் கழலா கண்டாய். 45

பதகருட லிரையைக் கைக்கொண டரும்பசி
போய்ச் சமாதிதினை யடையிவ வாறு, காதலுடன் பலகாலஞ்
செய்தி யென்று காவலன்கூ றவுமாக்கி களிகூர்ந் தேகப், போதக
மன் னூர்தமது நகர மேலிப் பொன்மனைபுக் காரிரவி பொலிய
வந்தான், பாதகாமு வாயிரரை யாறு நாளிற் பாரததிபனீந் தான
ரக்கி பற்றிக் கொண்டான். 46

பூமகள்போ லங்கிருந்த வடிவைக் கங்குற போதிலொழித் தரக்
கர்குலப் பூவை யாகிப், பாமரராம் பாதகரைத தோணமேற்
கொண்டு பார்த்திபுளே டமைச்சனுக்கும் பண்பு கூறி, யேமமுறு
மிமகிரியிற் சமாதி மேவ வேகினு ளின்றளவு மிநத வாரே, கோம
கனு மரக்கியுநட் பாளு ரென்று குரிசிலுக்கு வசிட்டமுரி கூறி
லாலல். 47

3—3. கற்கடி

ஆக விருத்தம்—370.

3—4. ஐந்தவர் கதை.

உரைசெ யூசி கதையாலே யுண்மை யாகிப் பரமான
கரையில் பிரம மேயுளதாங் காணப் படுவ தொன்றில்லை [டோர்
வரையில் சிருட்டி களின்முதலாய மநமே விளங்கு மிதுபொருட்
புரையில் கதைகே ளொனவசிட்டன் புயன்மே னியற்குப் புகல்கின்
[முன். 1

மேவு கதையாற் சிற்சத்தி விரிவே யுலகென் றறுதிவரும்
வாவு மநமாஞ் சிறுமகவு மடமை யாலே வெறும்பொய்யே
தாவு சகப்பேய் வரக்காணுந் தனைப்போ திக்கி லறிந்திடர்போம்
பாவும் விகாரம் பலசேசுந் பவமா மவற்றை விடல்வீடாம். 2

ஒருகால் விரிஞ்சன் சிருட்டியெலா மொடுக்கி யிரவி லுறங்கியபின்
வருகா லையின்மீண் டுலகளிப்பான் வாளைஞ் குதலு மந்தாலே
பெருகா றின்ற விண்ணிடையே பேத மான பலசிருட்டி
யருகா றின்ற பழகண்டா னூர்செய் தனரென் றதிசயித்தான். 3

அதிலோ ரிரவி வருகென்னு யாரே யளித்தா ரெனக்கேட்பக்
கதிரோன் வணங்கி யுரைசெய்வான் கரைதீ ருலகின் காரணமாம்
விதியா ரீய் தறிந்திலையேல் விளம்பக் கேட்பாப் வெண்கயிலைப்
பதியா கியநா வலந்தீவற் பரப்பா மிடத்தோர் பக்கத்தில். 4

சிறக்குஞ் சுவர்ண தடமென்னுந் தேச மொன்றுன் மைந்தர்களாய்
னிற்சுஞ் சிருட்டி படைத்தததி னெடுங்கா சிபன்றன் குலத்திடை
பிறக்கு மறையோ னரிந்துவெனும் பெரியோன் மக்கட் பேறின்றிப்
பறக்குங் கருத்தாற் றேவியொடும் பரமன் கயிலைப் பதிமேவி. 5

தவமேற் கொண்டு பாதவம்போற் சலமே யருந்தி வருந்திடுநாட்
சிவனுண் மகிழ்ந்து வேண்டியதென் செப்பு மென்னச் சிரம்பணிந்து
கவலை தீர வீரைவர் கிலேதேர் புதல்வர் வேண்டுமென
வவனங் களிப்ப விவர்களிப்போ டகன்றார் புதல்வ ரவதரித்தார். 6

மைந்த ரொருப துளராகி மறைநூ னிறைந்து வளர்ந்ததற்பின்
றந்தை தாய ரிறந்தேகத் தநயர் கயிலைத் தலமெய்திச்
சிற்தை செய்வார் நல்குரவு தீர வுயர்வன் னியராவோ
மந்த நிலைசுற் றுதலினு லதிக நிலைமன் னவராவோம். 7

அதுவுஞ் சிறிதாம் புலியனைத்துக் கரச ராவோ மதுசுற்றர்
நிதிதுன் னியலிந் திரராவோ நிகழ்த்து மதுவு நெடிதல்ல

பதுமஞ் செறியு மயனாதல் பழுதில் பதவி யெனத்துணிந்தா
ருதித மநத்துப் பதின்மருமொத் துயரும் பதுமா தநத்திருந்து. 8

பிரம னாமே கிருட்டியெலாம் பிறப்ப தெம்பா லென்றுள்ளே
திரம தான மநத்தாலே கிந்தித் தூடலிற் சிந்தையற
மரம தென்ன விருத்தலுமே வருநாட் பலபோய் மனோபாவ
முரம தாகி யயனா ரொருப துலக முளதான. 9

மநவா னகததி விவாபதது வகையிற் கிருட்டி தந்தனரா
வினமா மவற்றி லோரிசவி யானு மென்னு வேகினனாற்
கனமா மநத்தின் விரிவாலே காணுஞ் சகங்க ஞ்ளவாமென்
நவா கநததோன் மநததாலே யளிததா னிராமற் கருள்செய்தான்.

3—4. கிந்தவர் கதை முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம்—380.

3—5. (வஞ்ச) இந்திரன் கதை

பொருவில் சகத்தை யளிப்போனும் புருடன் றானும் புகன்மநமே
கருது மநத்தின் செயல்செயலாங் காயச செயல்கள் செயலன்றும்
பருதி யுரைசெய் புதுமறையோர் பதுமா தநராய்ப் பார்படைத்தார்
பெருமா மநத்தி னுயர்சததி பிறரா லறிதற் கெளிதாமோ. 1

உள்ள முடிலப் பாவிக்க வுடலா யதன லுள்ளயரும்
வெள்ள ஞாநத் தவருள்ளே மேவா நின்ற பாவனையாற்
பொள்ள வுடலி னலந்தீது புந்தி செயயார் புராதநாட்
கள்ள வினைசெ யகலிகையுங் கரவிந் திரனு மிதற்கொப்பாம். 2

என்ன விவர்க் ளாரென்ன விராமன் கேட்ப முநிசொல்வான்
முன்னர் மகத நாடுண்டோன் மொழியிந் திரத்துயும் மநனென்றோர்

மன்ன னவனுக் குயிர்போல மகிழும் தேவி யகலிகையாஞ்
சொன்ன நகரி லொருவனுளன் றூர்த்த னவன்பே ரிந்திரானும். 3

அன்ன ளந்த வகலிகையு மவ்விந் திரனுஞ் செநிகைதகேட்
முன்ன ளிந்த வகலிகையு மிவவிந் திரனை யினிதனைந்தா
டொன்னுட் பிரிந்தோர் கூட்டமெனத் தூர்த்த சூடா மணியுடனே
கின்னாண் மகிழ்ந்தொன் றுமளவிற் செங்கோ லரசன் செவிப்படுத்
தார். 4

கேட்ட வேந்தன் மிகமுநிந்து கிளரு நீரி லமிழ்வித்துங்
கோட்டு மதமா வெதிரிட்டுங் கொடுத்திக் கொழுந்திற் குளிப்பித்தும்
வாட்டுங் கசையான் மோதுவித்தும் வருததஞ் செய்ய வருந்தாம
னாட்ட மெதிர்பார்த் துளமொன்றி நகைசெய திருந்தார் நலிவுண
ரார். 5

அரச னோக்கி மிகவியப்புற் றறவும் வருத்த வருந்தாவா
றுரைசெய் திடுமி னென்ற லுமே யுள்ளங் களிப்பா றுரைசெய்வார்
வரைசெய் புயத்தா யெங்கண்முக மதியி னமுதம் விழியருந்தக்
கரைசெய் யரிய களிப்பான்மெய் கானேம் வருத்தங் காண்பேமோ.

அரிந்த பொழுது முடற்றுன்ப மறியே மொன்றி லன்பாகிப்
புரிந்து பற்று மந்தினுடல் பொன்ற வரினுந் துயர்தோன்றாத்பார்
தெரிந்த பொருளின் மனமுந் திற் றேகத் தொழில்வே மெவர்காண்
விரிந்த முரிவர் சாபமும்பல் வினையு மதனை மீட்பரிதாம். 7

மாண்டு வாளா போனவுடன் மட்டொன் றில்லை யவையெல்லாந்
தாண்டு மந்ததா லுண்டாகுஞ் சலத்தா லன்றிக் காடுண்டோ
தூண்டு மநமே முதல்வடிவாய்த் தூல வுடலம் போனாலும்
வேண்டு முடல்கள் விரைந்தெடுக்கும் விரியுங் கனவிற் செயல்போல.

இந்த மநமே யொடுங்கிடலு லேது மறியா தெனக்கேட்ட
வந்த நிருபன் பரதனெனு மருகின் முரியை முகநோக்கிச்

சிந்தை மயலுற் றிருந்துமிவர் சிற்பா வனைசெப் பினரென்றா
புந்தி மகிழ்ந்து புறநாட்டிற் போமென் றவரைப் போக்கினால். 9

3—5. (வஞ்ச) இந்திரன் கதை முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம்—389.

3—6. மந்தத்தின் கதை.

இந்தக் கதையை வினையாட் டென்ன விசைத்தோ மெவர்க்கு
மந்தத் தமதா முடலொன் றயலா முடலொன் றவற்றிற்
சிந்தைச் சரீரம் விரைவிற் செயல்க ளெல்லாஞ் செய்து
தொந்தித தலையு மற்ற தூல வுடலொன் றறியா. 1

என்றான் வசிட்ட னவனை யிந்தச் சடமா மந்தத்துக்
கொன்ற வடிவ மிலதா முள்ள வடிவை விரிதது
நன்ற யுரைப்பா யென்று ஞாநக் குரிசில் கேட்பப்
பொன்ற விதிசொற் படியே போத முரிவன் புகல்வான். 2

அகில சத்தி யுடைத்தா யந்த மாண பரமம்
புகல்சங் கறபத் தோடே பொருந்தும் வடிவே மநமா
மிகலுஞ் சததோ டசத்தா யிரண்டி னுள்ளுந் தோன்றிப்
பகருந் தொழில்க ளோடே பயில்பா வனையு மஃதே. 3

எங்கே யெனினுந் தோன்று மிந்த மந்ததை முத்திச்
சங்கே தததா லாகந் தன்னிற் கூட்டி னன்றும்
பங்கே ருகளே தியதோர் பழைய கதைநீ கேட்பாய்
வெங்கே தழுமச் சழுமாய் வெறும்பொய் யாமோர் வநமே. 4

அதினோர் கோடி நீள மந்த கோடி காத
பிதிலோர் புருடன் கண்ணை யெண்ணி லாத துண்டியோன்

சிதரா நின்ற நினைவோன் சேணு யகன்ற வடிவோன்
பதரா நின்ற கணையம் பலவுங் கரத்தாற் பற்றி.

5

தனைத்தான் சிதற மோதித் தகர்ந்தே யுலறி யலறி
யனைத்தாந் திசையு மோடி யவசமாகி யடிபட்
டெனைத்தா முறுப்புந் துளா யிருளாய் நடுக்க மிருந்த
வினைத்தாழ் வுறுபாழங் கிணற்றில் வீழ்ந்து நெடுநாண் மெலியும். 6

மீட்டு மெழுந்து வந்து மெய்யின் மோதிக் கதறி
யோட்டந் தனிலே சுழலு முயாமுண ணிறைந்த கருவேற்
காட்டின் முறிய விழுநது கனலிற் புழுப்போற் பதைக்கும்
வாட்டந் தவிர்நது கதலி வந்ததின் மகிழ்வற் றிருக்கும். 7

கதலி வந்ததை விட்டு கருவேல் வந்ததற் சுழலும்
பதறிக் கிணற்றில் வீழும் பலகா லுழலக் கண்டு
விதரா வகையாம் பற்றி வீணே வருந்து நீயா
ரெதுசெய் கின்றாய நினைவென் னென்ன வவனீ திசைத்தான். 8

யானென் றொருவ னில்லை யிகுகோர் டெயலுங் காணே
னீரின் றுரைக்க நீனைந்து நின்னாற் றளரா நின்றே
னூனென் றியவெம் பகைநீ யுன்னா லின்ப துன்ப
நானின் றறிந்தே னென்று நல்குந் தன்னை நோக்கி. 9

இடிக்கு முகிலின் மழைபோ லிரங்கிக் கதறி யழுதா
றெடிக்கு ளடுகை விட்டு துணுக்கந் தன்னை நோக்கி
வெடிக்க நகைத்தா னெடிதா மீள வெமது முன்னே
தடிக்கு மங்க மனைத்துந் தானே யடைவே தவிர்ந்தான். 10

விதியின் வசத்தா லிவனோ றிடமே மேவ லுற்றா
னெதிர்வந் தொருவ னயலே யிவன்போ லடியுண் டேக
முதல்வந் தவனைப் போனா மொய்ப்பா யுணர்த்த வந்தப்
புதிகன் றானும் போனான் பழைய வடிவ மொழிய.

பிறிது மொருவன் வந்தப் பெரிய கிணற்றில் வீழ்ந்தான்
சிறிதல லாத காலந் திருமபி யேறக் காணேம
வெறிதுன நியவவ வந்ததில வேறு மொருவன வரலு
மறிது மென்னத தகைந்தே யான தெல்லா முரைத்தேன். 12

ஒதிற் றென்றுங் கேளா தூர்பி யிகழ்ந்து மேன்மேன்
மோதிக் கொண்கி போனான் மூர்க்க ரவினைப் போல்வார்
வாதிப் புறுவார னிறைநது வயிர முள்ளாற் செறிந்து
பீதிக்கி டமா யிருள்கூழ் பெருங்கா டின்று முள்தால். 13

அறவே கொடிதாய வெந்த வடவி யெனினு மறியார்
நறவே கமழ்ந்து குளிர்த நத வநமபோன் மகிழ்வா
மறவே லரசே யென்ற வசிட்ட முரியை நோக்கித்
துறவே புரிவா யிவற்றைத் தோன்றச் சொல்வா யென்றான். 14

கேட்ட குரிசி லறியக் கிளர்மா முரிவ னுரைப்பா
னாட்ட வடியு முடியு நடுவு மினறிப் பொய்யாந்
கூட்ட மாகி யாழ்ந்து கொடிதாய் விகறப் றெடிதா
மீட்ட வுலகத் தியல்பே யாமுன் சொன்ன வந்மே. 15

புகையார் வந்ததிற் புருடன் புலம்பிச் சூழலு மந்மே
தகையா நின்ற நாமுந தனிவி வேகந் தானே
பகையா மிதனா லுள்ளம பரத்தை யறிந்தா நின்தான்
மிகையார் மநங்க ளிகழ்ந்து வேட்கை வசத்தோ டினவால். 16

விதறி யோடு மநங்கண் மேவு நரகங் கிணறு
கதலி வந்மலின் னுலகாங் கருவேல் வரமண் னுலகாஞ்
சுதறி விழுந்த கிணற்றிற் றிருமபி யேறா தொழிந்தோன்
பதறி நரகம் புகுந்து பாவந் தொலையா ததுவாம். 17

முனையார் முள்ளென் றதுதான் மோக மனிதர் மடவார்
நினையா விற்ப துன்ப நின்னா லடைந்தே னியே

வினையா மென்ற துணாவால் வீயு மநொந் துரைத்த
தனையா ரழுத தென்ற தாசை யறுக்கு மலக்கண. 18

போதம் பாதி யாகிப் புரண மாகா மந்தான்
காதல் விடினொக தயாதல் கதறி யழுத ததுவாஞ்
சீத மாக மகிழ்ந்து சிரித்து நின்ற தென்ற
தேத மில்லா ஞாநத் தேக மாந மகிழ்ச்சி. 19

முடிவின் ஞாநத தாலே மோகம் விட்ட மந்தான்
வடிவை மாயக்கும் பொழுது மகிழு மதுவே மகிழ்வாம்
நெடிய மொயம்பி னாலே நிறுததிக் கேட்டே மென்ற
தொடிவின் ஞாந வலியா லுள்ள மொருப்பட் டதுவே. 20

அங்கத் தறைந்து கொண்ட தடர்கற் பனைக ளாலே
பங்கப் படுவன் றுயராம பரந்தோ டினதென் றதுதான்
மங்கத் தருவா தனையான் மருண்டு சுழல்வ தாருஞ்
சங்கற் பழமவா தனையுந் தனைத்தான் வலைபோற் றனைக்கும். 21

கோச காரப் புழுப்போற் கொடுங்கற் பனைவா தனையாற்
பாச மடைவ ரியாரும் பகாந்த மததின் கதையை
மாசி லாத மந்தான் மதிதது மந்ததை மாய்ப்பாய்
தேச முடையா யென்று தெளிந்த வசிட்ட னுரைத்தான். 22

3-6. மந்ததின் கதை முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம்---411.

3-7. பாலன் கதை.

முழுதுசித் தியுமரங் புரணமா யென்று முடிவறு பிரம்மா
வதுதான், பழுதினஞா நீக்டம் மந்தலா தில்லைப் பரமமா கிதிலிந்
கில்லை, யெழுதருந் சத்தி யாவுமா யிலங்கு 'பினைவகனொர் காவு

மொன்றுளதாம், வழுவினாப் பிரம முடையசுற் சத்தி மறிதரு
முடல்களிற் றேன்றும். 1

காற்றிலே யசைவுங் கல்லிலே திடமுங் கனலிலே குடும்வான்
றனிலே, தோற்றலா மையுநன் னீரிலே நெகிழ்வுந் தொலைவுறு மாய்
விலே மாய்வு, மூற்றமாம் விதையின் மரங்களுந் போல வள்ளுறை
பிரமசத திகடா, மாற்றல்சால கால தேசசித திரத்தா லவனியிற்
சாலிபோற் றேன்றும். 2

பரமமே யெங்கு மென்றுமுண் டாகும் பயின்மந நத்தினுன்
மநமாந், தரமறு பந்த முசுதிபே ருலகாந் சததிக ளினைத்தாமாய
ரிற்குந், திரமறு தனையாக் கண்ணெசொற கதைபோற் செப்பிய
விவையெலாந் திரமாந், கரமலர் முகிலே யென்றலு மந்தக் கதை
யினை யிராகவன் வினவ. 3

சித்தவஞ் சனையின் மூலமாந் கதையைச் செல்வனுக் கருந்தவ
னுரைப்பான், மெய்த்தக விலாதோ சிறுவனீ யன்னை விரும்பி
யோரா கதைவினம் பென்னச, சததியம் போல வெறும்பொய்யே
யுரைப்பா டாணிபன் குமரோரா மூவா, சுத்தவீ ரமுந் குணங்
களுஞ் சிறந்தோர் குடிய நகரிலே யுறைவோர். 4

மூவரி விருவர் பிறந்தில ரொருவன் மூலமாந் கருவினு
மில்லை, யாவதுங் கருதித் திரிபவர் விண்ணி லளவறு பழமாச்
சோலை, மேவலு மதனிற் செழுங்கனி துயதது வெம்பசி தனிந்து
மேற் சென்றா, காவரு காக மூன்றுநன னதிகள் கரைபொரு
திரையொடுங் கண்டார். 5

ஒருநன் னதியி லிரண்டுநீ ரிலலை யொன்றுவெண் மணலதா மிதனி
லாமுநீர் துளைந்து பருகினு ரந்தி யாகிமேல் வருநக ரடைந்தார் [று
வீடுமூன் னுதிர்ந்தா ரதிலிரண் டில்லை மேன்மாந்ரு சுவரிஸர் தொன்
கையுங் வலந்திந் சுவரிஸர் வீட்டிந் குடிபுஞ் திருந்தனர் குமார். 6

ஒருவருங் காணு நகரிலே வெளிவீட் டுறைபவர் கநகபாத் திரமூன், நருகுறக் கண்டா ரதிலிரண் டோடா மறவிலுந் தூளியா மொன்று, சொருபமில் கடத்திற் றுரோணமூன் நதனிற் றுரோண மூன் நகன்றுமிக் கிருந்த, பருவரி சியைத்தாஞ் சமைத்துவா யில்லாப் பநவரெண் ணிலாக்குமூன் படைத்தார். 7

அவரெலா நிரம்ப வுண்டபின் மிகுந்த தருந்தினர் வேட்டைக ளாடி யிவர்கணமூ வருமங் கிருந்தன ரென்ன விளமையா னமபினன் சிறு புவரும மிவவா நறிவிலோர் காண்பர் புகனமந விரிவுசங் கற்பம[வன விவரமா மிதனா லுலகமா மிதனை விடுநிரு விகற்பமா யிடுநீ. 8

3—7. பாலன் கதை முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம்—419.

3—8. சித்தன் (சாம்பரிகன்) கதை.

தங்கள்சங் கற்பத் தாலறி வில்லோர் சாஸமோ கிப்பர்நல் லறிஞர், பொங்குநல் விசார மதியினான் மயங்காா புத்தியாற் பொய்ம் மையை யொழித்துத், துங்கமெய் யுணர்வாய் பந்தமற் றிருந்துந் தொடர்புறு பந்தமுண டென்று, பங்கமுற் றயரே மமலமா யழியாப் பரம்பொருள் பந்தமுற் றிடுமோ. 1

அந்தமற் றென்றாய் விகற்பமற் றறிவா யழிவிலாப் பரம் பொரு ளிருக்கப், பந்தமுற் றவரார் முத்திபெற் றவரார் பாவனை விகற்பமே யனைத்துஞ், சிந்தனை விரிவு பந்தமா மதனைத் தீர்ந் திடன் முத்தியா மந்ததின், சொந்தலீ லையினற் றூரமா மணித்துந் தூரமு மண்ணிதாய்த் தோன்றும். 2

கருத்தின்வல் லமையாற் கற்பமோர் கணமாங் கணமொரு கற்பமா மிவற்றைத், திருத்தமா யுணர்த்து மொருகதை யதனும்

செகமெனு மிந்திர சாலங், சூருத்துவ மான மருத்தினு எரிருக்குங்
கொள்கைதோற் றிடுமென வுரைப்பா, நெருத்தனிங் கரிச்சந்
திரகுலத் துள்ளா னுததர பாண்டவ நாட்டோன். 3

செருதிரு வாணி புகழ்மகன் விர்தை செறிபுயன் லவணனும்
பெயரோன, மந்திர நிறைந்த வமைச்சர்தற சூழ மணிகொள்கிங்
காதநத் திருப்ப, விர்திர சால வல்லவ நெருவ நெய்தின
னிறைஞ்சினின் றேததிச, சந்திர னீனைய பீலிகை யேந்தித் தராபதி
காணகெனச் சுழற்ற. 4

சுததமாம் பரத்தாற் பலவித சிருட்டி தோற்றிட மாயைதோற்
றுதல்போற், சித்தனாற் காட்டிச் சுழற்றுறு பீலித் திகிரியை மன்
னவன் பார்த்தா, னத்தலந் தனிலே சைந்தவ தேசத் ததிபதி விடுத்
தவோர் தூதன், மத்துறு புரவி யொன்றுகொண டெய்திச்
சதமகன் பரிக்குறே ரென்று. 5

மன்னவ வுனக்கென் றெருக்கோன் விடுத்த வயப்பரி யென்
றலுஞ் சித்த, னின்னது போல்வ தில்லை யிதனி லேறுவா பென்
றன னிணையோன, சொன்னவை கேட்டுச சித்திரம் போல்த
தூரகமே நாட்டமாய் வேந்தன், கன்னலீ ரிரண்டங் கிருந்தன
னறிஞா கவிலதீர் சமாதியுற் றென்ன. 6

வேத்தவை யிருந்தோ ரையமும் வியப்பு மிருந்தன ரும்பிய
கமலப், பூத்திர ளோடை பேரற்குவந் திருந்தார் போதமோ ருபா
தியோ டிலைந்து, மூர்த்தமோ ரிரண்டு சென்றபின் மவிசின் முன்
னுற வீழ்வுறா நின்ற, பார்த்திபன் மன்னை யயலுளோர் தாங்கப்
பாந்துழன் மருந்தெளிந் துணர்ந்தான். 7

அனையவன் மன்னை யமலநெஞ் சினைநீ யயர்வுற வந்ததென்
னென்ன, வினையமந் திரியர் வினவலும் வேந்தன் விழித்திது
கேளுமென் றுரைப்பான், றுணையுறப் பீலி சுழற்றியிச் சித்தன்

சொல்லிட மயங்கியிப் பரிமே, னினைவுற வேறி வேட்டையின்
பொருட்டா னீணெறி கடிதுறச் சென்றேன். 8

அறிவறு மறத்தா லயர்வுறு போகத் தறிவினார் மருண்டுபோ
வதுபோற், செறிநெடுந் தூரம் பரியினுற் சென்று தீயினு லியா
டையும வெந்து, பொறியெழும் பாலை வந்ததிலே புருந்து புரவியு
மியானுமெய் வருந்தி, யெறிசடா மேற்பா லெய்துறு மளவு மிடருற
மயங்கிநெஞ் சிளைத்தேன். 9

குடும்பபா ரத்தை விவேகிகள் கடக்குங் கொள்கைபோற் பாலை
யைக் கடந்து, நெடுமபிணை நாவற கடம்பெலு மிச்ச நிறைந்துபுட்
குரலினு னிரம்பி, யிடும்பைதீர சோலை யெய்தலு மாங்கோ ரிளங்
கொடி பிணித்ததென கழுத்திற், கடும்பரி யெனைவிட் டகன்றது
கங்கை கலந்தவர் பாவமே யென்ன. 10

கழுத்துறு கொடியா லூசல்போற் றாங்கிக் காவுறை தென்ற
லாற் குளிர்ந்து, முழுத்திற மோகத் தழுந்திரெஞ் சயர்ந்தேன்
முழுக்குறம் பூசனை நியமம், விழுத்தகு நல்லூ னினன்றியே நிசியாம்
வீண்பொழு தணையவப் பொழுதிற், பழுததவல் லிருளுந் துன்பமுங்
குளிரும் பல்லறை யோசையுந் துணையாய். 11

மந்ததிரு ளகற்று மறிவுபோ லந்த வல்லிரு ளிரவிவர் தகற்றப்,
புனைத்துறு கொடியை யறுத்தவ ணிறங்கிப் பொழில்புகுந் தொரு
வரைக் காணேன், கனத்ததோர பகலி லெட்டிலொன் றுன கடிகை
யங் ககன்றதற் பின்ன, நினத்தலா ளொருத்தி தன்னைமுன்
னெதிர்த்தே னிரவினை மதியெதிர்த் தன்ன. 12

கருகிய நிறமுங் கருநிறத் துதிலுங் கைத்தலத் தந்நமு மாகி,
யருகுவந் துறலும் பசிப்பிணி யாற்றா தவளைநா னன்னமே
யந்நந், தருதியென் றிரத்தேன் பசியினு லெவர்க்குந் தாழ்வுவந்
துறுமெனல் கண்டேன், வருதவஞ் செயர்தோர் விருமபிய பொருட்
கிபரண் நுதிநவ ளளரித்தில ளந்நந். 13

சோலதோ றுழலு மவள்பிற கேகிச் சோருமென் பசித்துயர் சொல்ல, நீலநின் றுரைப்பா ணீசாகந றிகையா னினக்கென தந்நமா மென்னின், மாலையிட் டெடங்கன் சேரியிற் பிதாழுன் வந்தெனைப் புணாதியே லிந்த, வேலையி லளிப்பே னென்றலு மியைந்தேன் விருப்பொடு மனித்தன ளந்நம.

14

நல்கிய பாதி யநநமு மருநதி நாவலின் கனிச்சுவை பருகி, யொலகிய துயாபோ யிருததலும் புறத்தி லுலாவுநல் லுயிரென வெண்ணப், புலகிய கரத்தாற் பறறினள பிதாழுன் போயினள யாதரா சரீர, மல்கிய பயஞ்செய நாகிலே கொடுபோய மறுக்கமே செயபுமா றென்ன.

15

நண்புறு மிவனென் னாயக னாக நல்கெனத் தாழைபும பொருந் திப், பண்புற விருவர் தமையுமே தாள பந்தந வநத்தினின் றகனறு, கண்புகத் தோனறுங் காலதூ தரைப்போற் கருநிற் தவனகொடு போகி, யுண்புலால் வீசுஞ் சேரியி லடைந்தா னொருப் படு மணஞ்செய்வா னுனனி.

16

வாநரம் புரவி குக்குடங் காகம் வராகமென் பனவரிந தெடுப்ப, ஐனரம் புணங்கப் பறவைவீழ்ந தலைப்ப வுலவிய சிறுவா கைத் தசையி, லீனவீ யிரைப்ப வுதிரமு மென்பு மெல்லையில் சேரியி லெய்திக், காநரம் பைகளே நாட்டிய குழலிற கடிமணந தொடங்கினர் களிப்பால்.

17

மலிநலுன் றுன்னுஞ் சிறுகளு ளோக்கி மருகனல் லவனென மகிழ்ந்தாள், கலியினுங் கறுத்த கூன்கிழ மாமி கடையாமற் றியா ளருங் கூடி, யொலிபடு பறைகண் முழக்கினர் மதுவு மூன்களுஞ் சமைத்தன சவலை, நலிதரு பாவம் யாதரா சரீர நல்குமா றெனவவ

18

கடியபா த்கங்க ஓருவுகொண் டனைங் கடையர்கல் யாணரா ளேழின், முடித்த னவனேர் டெண்ணி கழித்தேன் முகிண்முலை

பூத்தவன் வாணன், கொடியதோர் விபத்து தருந்துயர் போலோர்
குழந்தையை யளிக்கவக் குழந்தை, வடிவற வெந்த கட்டைபோ
னிறதது வளர்ந்தது மூர்க்காதம் மறம்போல். 19

பின்னாமு வாணடிற் பேதைமை யளிக்கும் பிறப்பென
வொருமகப் பெற்றா, என்னவண் மீட்டு மாசையிற் றோன்று மநர்த்
தமே யென்னவோர் குழவி, தன்னையு மளித்தா ளிவரொடு நெடு
நாட்டங்கினன் குடும்பபா ரத்தி, னின்னலா லவாதா பத்தினால்
வருநது மிடும்பையாற் சரைத்ததென் யாக்கை. 20

வெம்புறு மூப்பான் மெலியுநா ளந்த விந்தவெற் பருகுறு
சாரற், பைம்புயன மறுத்து மண்ணினீர சணடிப் பசியினு லுயிரெ
லாம் பதைப்பக், கொம்பொடு கொடியு மபுலலும்வெந தெவகுங்
கோடையாற பொடிபட வரலு, மெம்புதுக் கிளைஞ ரிறந்தவ ரநேக
ரெங்கணு மேகின் ரநேகர். 21

தனையரி லிருவர் தோள்களீ லீருப்பத் தலையின்மீ தொரு
வனைத் தாங்கி, மனைவியோ டேகி மெய்யொரி கொளுத்த மாய்வுறா
தந்தநா டகன்றோர், பனையடி கிடிலின் மைந்தரை யிறக்கிப் பதைப்
பொரு சிறிதொழிந திருந்தேன, வினைநா கேறிப் பழவினை
யோடே மேவிய வின்பம தென்ன. 22

வளைதரு மூப்பால் வழிவருந் துயரான் மைந்தர்க ளிருவரை
யனைக்கக், களைகொலோ துயிலோ சாயந்தனண் மனைவி கண்டுளங்
கரைந்துநா னிருந்தே, னினையவன் றுயிலா தென்மடி யேறி
யிருந்துநீர் சொரிதா வழுது, விளைபசி யாற்றே னுதிரமு மூனும்
வேண்டுமிப் போதுதா வென்ன. 23

இட்டமா மிளவ லென்னெதிர். பதைப்ப வென்செய லேதுமற்
றுயிர்போய்க், கட்டைபோ லிருந்தேன் விடாதவ னழுத் கண்ணி
சூரீர் கண்டறிக் கரைந்து, மட்டிவன் வாரா ளென்றுயிர் விடுவான்

5. உத்பத்திப் பிரகரண இதோப தேசம்.

வனக்கனல் வளாதத்தில் வீழ்க், கிட்டிரின் றுகைத்தே னிந்தவா
சந்தின கீழ்வுற வீழ்வுறு மளவில. 24

தாங்கினீர் பலருஞ் சயசய வென்னத் தாக்குறு பல்லிய
முழக்க, வீங்குணர் வற்றே னீசனன் றுகி லவணா மன்னவ
னானேன், நீங்குறு சித்தன் செயலின்மோ கித்தேன் சீவனுக்
கவத்தைக ளநேகம், பாங்குற வுளவென் றறிந்தன னென்று பகர்
யொளித்தனன் சித்தன். 25

இருந்தமந் திரிகள் சித்தனன் நிவனென் றேற்றில னிமைப்பி
னுண் மறைந்தான், பொருந்திய வுலக மநவிரி வென்றே புலப்
படக் காட்டுவான் விடுத்த, திருந்திய தெய்வ மாயையீ தாகுஞ்
செப்புமிச் செயலினாற் றீரப், பெருந்தகை பாததின் விகாரமே
மநமாம் பேருல கென்றன ரென்றான். 26

3—8. சித்தன் கதை முற்றிற்று

ஆக விருத்தம்—445.

3. உத்பத்திப் பிரகரண இதோப தேசம்.

ஆயம நத்தின்செ யல்செயலர் மதனா லொழிந்ததொ ழிந்துளதா
மேயம நத்தின் லைவொழித்தோர் மிகவு நல்லதி யாநத்தோர்
தூயம நமாயி டில்வெற்பாற் சழலாக் கடல்போற் பிறப்பிறப்பா
மாயைம யக்கங்கெ டுமென்னு வசிட்டன் மீணமு ரைசெய்வான். 1

தனையர் நிற்கும் பலபோகச் சங்கந் பஞ்சேர் மநவிருத்தி
முனையால் வளரு மாமாயை மோக் மென்னு நச்சுமாம்
வீனையர் னீன்ற மநநாய்க்கு மேலோர் விதித்த பரிகார
மனையா தெளிதா யதனாலே யியற்ற லாகு விதுகேட்பாய். 2

மிகமா லுறுபல் பொருள்களையு மேவா தொழிததோர் மந்மவென்றோ
சுகமா யெளிதாயத தனகஞரித்தார் துயர்தீர் நிராசை யறிவரியோர்
சுகமார் மனித புழுவுவாப்பா சான்றோ ருரைதத தூற்பழகி
யகமா நினைவு தீர்மநத்தா லயரு மநதைத திருப்பிடலாம். 3

இரும்பா லிரும்பு திருந்துவபோ லியற்று மநத்தான் மநந்திருந்துந்
திரும்பா நிராசை வடிவாகிச் செறியுந் தன்னு லியற்றுவதாய்
விரும்பா நின்றோரக் கெளிதான வெய்ய மநத்தி னுபசாந்தி
பெரும்பா ரந்தீர் நற்கதியாம பிறிதோர் கதியு நன்றாகா. 4

வாவும் நத்தைய சங்கற்ப வாளா லறுக்கினி றைந்தெங்கு
மியாவும் துவாம்பொ ருடோன்று மிந்த வழிநினை றறிவாலே
மேவும் நதைவி முங்கியதின் மேலா மாயாவி கற்பமெலா
மோவும் தியால நிவுகடந் துளத்தை விழுங்கும் பொருளுணர்வாய். 5

வருந்தி முயன்று மநந்தன்னை மாற்றி யில்லை யுண்டென்னு
திருந்த பதத்தி லிருந்திடுவா யிடாநீர் செல்வ மிடரின்றிப்
பொருந்த வேண்டு மநமவென்றும் புவந மூன்றுந் துரும்பாகுந்
திருந்த வினிதென் றனகெல்லார் தீதாய்த தோன்றின் மநமாளுந்.

சித்த விண்ணிற் நிகழ்நிவாந் தியாநத தாலே யறிவென்னு
மொத்த படையா லையமற வுளத்தை யறுப்பா யறுத்ததற்பின்
மெத்து துயர்போ மவனிவனுன் மேவு மென்ன ததுவிதுவாய்
வைத்த விவையே மநமிதினை மறப்பாம வாளா லறுத்திடுவாய். 7

பெருகத் திரண்ட முகிலெல்லாம் பெருங்காற் ருலே யொருவுதல்
வருகந் பனைரா சத்தாலே மநம்போ யிறக்கு மநமிந்தாந் [போல்
பொருகந் பார்த மாருதமும் பொங்கு கடலும் புலியனைத்து
முருகச சுடுபன் னிருகதிரு மொருகால் வரினு மிடருண்டோ. 8

தன்னைக் கொண்டே தனையறுக்கிந் ருளாய்ச் சுகல் பூமிக்கு
மூன்னைத் தலைமை போலின்ப முகிர நிறைந்து வுக்கற்பனைக்கே

ன்னித் திகழ்தம் பதம்பர் நிச் சுகத்தை யடைவாய் பலவாக
வுன்னிப் படர்கற் பனைச்செல்வ முடைய மநமே யுயிர்ப்பகையாம்.9

உள்ளப் பகைவன் பலவிதமா யுறுகாட் சிகளால் வெல்லாமற்
றெள்ளத் தகுசந் தோடமெனுஞ் செல்வ முடைய நிராசையினும்
கள்ளத் தனிரெஞ் சினைவெல்லாய் கற்றோர்க் கன்பாய் நிர்மலமாய்க்
குள்ளக் குளிரந்தாங் காரத்தாற் கூறா காது சமபாவம், 10

தாழ்வு முயர்வு மில்லாத சமபா வனையாற் பிறப்பில்லா
வாழ்வு நல்கும் பரமபத மாறாப் பதமா மலையாலே
வீழ்வு றாத மநமரிதாம் வெம்மை கனலை விடாததுபோ
லாழ்வு செய்யு மலைவுமந மகலா வறிவி னலைவுமநம். 11

அலையு மந்த மநமுலகா மலைவு போகின் மநங்கெடுமிந்
நிலையே தவமு தூற்கருதது நிமல வீடுந் துணிபொருளுந்
துலைவி லலைவே மநமாயை தொடர்வா தனையு மதன்பெயரா
மலையு மநமு மதுவதனை மாறா விசாரச் தான்மாய்ப்பாய. 12

மெத்து கிணற வாதனையை விட்டான் மேலா நலமுளதாஞ்
சத்தி னைசத்தி னிடைநின்று சைதந் நியததிற் சாட்டியததி
லொதது நடுநின் றலைவதுவே யுள்ள மாகு மிவவுள்ளஞ்
சித்தின் முயல்வாற் சித்தாகுஞ் சடத்தின் முயல்வாற் சடமாகும்.13

ஊக்க முளதாய் மநமொன்றி லுறைக்கி லதுவா மாதலினும்
றாக்கு மநத்தை மநத்தாலே தள்ளி யேறித தளர்வின்றி
யாக்க மழிவில் பதம்விரைவி லடைவாய மநத்தை மநத்தாலே
நீக்க வலதாந தகைமைத்தா நிருப னிறுத்து ரெறிபோல. 14

பிறவிக் கடலிற் காதலெனும பெருவாய முதலை பிடித்தோக்க
விறவுச் சுழியாற சுழலுமவாக் கிதய நாவா யெட்டாவா
மறமூற் றுளததை யுளத்தாலே மாயததுப் பிறப்பில் வருந்தாம
ஊறவுற் றுணை நீ யுய்விப்பா யுயிர்க்குப் பிறரா லுய்வுணடேர். 15

எந்த வெந்த வாதனைக ளிதயத் தெழுந்த வையெல்லா
மந்த வந்த விடத்தழிக்கி லதுவே மாயைக் கழிவாரு
முந்து போக பேதமென மொழிந்த விருவா தனைவிட்டு
வந்த பாவா பாக நகண மாற்றி விகற்ப மறமகிழ்வாய்.

16

வேறு.

அறிபவற் றுசை யறிவது தானே யவிததைபு மருமுமாண் டது
வாம், பொறிபயி லாசை துன்பமா ரிராசை புகலரு முத்தியா
மின்பம், பிறிவறு தனது முயற்சியா லுண்டாம் பேதைய ருண்
டெனு மவித்தை, செறிதரு பொய்யாப நாமமாத திரமாய்ச் சித்
தெனத தோந்திடி லிலதாம்.

17

எனறலு மிராம னவிததையின் செல்வத தெழுந்தற நெருங்கு
மிவ விருடா, னென்றுமிந கின்றி யெவவகை நீங்கு முரைத்தரு
ளின்னநீ யென்ன, உன்றவ ஹரைப்பான் வன்றுயர் முட்சேர்
வன்பவக் குழியின்மன னுயிரை, யொன்றவீழ்த ததனோ டொக்க
வீழ் மாயை யுண்டெனி னுண்மைநோக் கிலை.

18

பிறப்பெனு மாயைக் கரையதா யெங்கும் பீறிவறு பெரும்
பொரு டோன்றி, விறப்புறு மாயைக் கிசசையே வடிவா மிதனுடை
நாசமே வீடு, சிறப்பில்சங கற்பஞ் சிதைந்திடி லிதுதான் நேய்ந்
திடுஞ் சித்தெனுங் கதிரோன், புறப்படி லிதய விசம்பில்வா தனை
யாம் பொங்கிருள் போமெனப் புகல.

19

கண்டன வனைத்து மாயையே யென்றாய் கண்ணெனுந் தத்து
வத் தாலே, தண்டற வதுதான் கரைந்துபோ மென்றாய் தத்துவ
மாவதே தென்ன, வெண்டவ னுரைப்பான் காண்பவற் றிடைசென்
றெய்திடா தெங்கனுஞ் சமமா, யுண்டென லாகி நாமமற் றுயர்ந்த
வுணர்வுதற் பரமமா முணர்வே.

20

இவையெனு மனைத்துஞ் சிற்கந மாகி யிறப்பிலாப் பிரமமே யென்று
நவைபுறு மநமர்ந் கற்பனை யில்லை நாசமும் பிறவியு மென்னு

மவையெலாம் புவந் மூன்றினு மில்ல யறுவகை விகாரமு மில்லைக்
கவையறு சம்மாங் குறிபெறு மறிவு மாத்நிரங் காணநின் னுளதால்.

கேவல மாகிக் கேவல வொளியாய்க் கேடறு சுத்தமாய் விரிவா
யோவலி லறிவு மாத்நிர மாகி யறுதுய ரொன்றுமற் றுறி
மேவரு மிரத மனைச தினுக் கொத்து விகாரமற் றுளபொரு ளிடத்தே
தாவறுந் தனது நினைவையே விரும்பித் தன்வயத் தெழுந்ததோ
ரறிவு. 22

செப்பிய வறிவு முடிவில்சங் கற்பஞ் செய்ததிற் சென்றிடு மிதுதா
னிப்பிர மத்தின் மநமதா மிதனுக் கெண்ணில்சத் திகளுள வாகுங்
கப்பிலா தெங்கு நிரந்தரஞ் செய்யுங் கடுமையா மிம்மந் தனிலே
யப்பிலே தோன்றுந் திரைகள்போற் பேத மாகிய வல்லபந் தோன்
றும். 23

உள்ளுறு சங்கந் பத்தினுற் றேன்று முள்ளமற் றதனிநு
லொடுங்குந், தள்ளுறு காற்ற லெழுந்ததிக் கொழுநது சமீப்பதுங்
காற்றினுற் போல, நள்ளுறு பிரம மனதுநா னென்று நாடுதன்
மகத்துறு பந்த, மெள்ளுறு மிடமும பிரிவிலாப் பொருளே
யாமெனு மழுத்தமே லீடாம். 24

மடமையுந் துயரு மவயவ நிறைநத வடிவமு முடையன
னென்றே, படர்தரு மவற்றிற் கேற்றபன் னடையாற் பாசமும்
பந்தமு முளதாஞ், சடமுறு மிவற்றி லேதுமொன் றல்லேன் றசை
நாம் பென்புந் ரல்லே, னுடலின்மே லான பரமநா னென்னு முறுதி
யோர் மாயைசெந் னுணாந்தோ. 25

தானலா தான வுடன்முதற் பொருளிற் றுனெனும் பாவனை
யாய், ஞானமா மாயை யுணாவிலோர் விதிக்க வுள்ளதா முணர்வு
ளோர்க் கிலதா, மாநத நினைதத் தைம்பொறி யியற்று மன்னவாக்
கமைச்சுர்போல் வினைவி, லானநன் மதியான் முயற்சியாற் போகத்
தானைவா தனைவையே உறுப்பாய். 26

என்னுடை மைந்த ரென்னுடை நிதிநா னிவனவ னிதுவது
யென்னு, மின்னுடை நிலைமை யிந்த்ரசா லத்தால் வீங்கிய வாத்தனை
யோங்கும், நன்னுடை நிலையஞ் ஞாநமா நிலைபோய் நாசமா யையிற்
கருத் தொழிவாய், நின்னுடை வடிவி லவற்றைநீ யென்றே நினைவி
லார் போல்வருந் துவதென்.

27

முகமாய்ச் சடமாய்ச் சுகாசகங் களிலே மூழ்கியோர் பயனற
வருந்துந், தேகமார் நீயா ரகோடகோ வீதோர் சித்திர மிருந்தவர்
காணு, யேகமாய் மெய்யா யிலங்கிய பிரம மெங்குமா யிருக்கவர்
தோன்றாச், சோகமாயப் பொய்யாய் விளங்குறா மாயை தோன்றுறா
திருக்கவர் தோன்றும்.

28

படிகநன் மணிகள் பற்றிபாய் நிறங்கள் பற்றறப் பற்றுறும்
படிபோன், முடிவறு தொழிலிற் பின்விருப் பின்றி முடித்தியென்
றருந்தவ வசிட்ட, நெடிதுரைத் தலுமே பரததுவ கேளாய் நிறை
குணத் திராகவன் கேட்டு, மடியறு விதய பங்கய மலர்ந்து வசிட்
டனை நோக்கியீ துரைத்தான்.

29

அற்புத மீதொன் றிருந்தவா நென்னே யம்புய ஞாளு
லாலே, வெற்பினம் பிணிப்புண் டறநெரி வதுபோல் வெறும்பொய்
யா மாயையா லுலகம், பற்பல துயரம் பயில்வதாந் திரணம் பருவயி
ரத்தின்வன் புறல்போ, லுற்பல மிலங்கு மதனினு லேற்கு முறுதி
யை யென்றுமீட் டொரப்பான்.

30

ராதாமோ ரைய மென்மநத துளதா வியம்பிய லவணனு
மன்னன், மாதய ரடைந்த தென்னெனக் கேட்ப வசிட்டமா முநி
யதற் குரைப்பான், நீதகன் மநத்தா வியற்றலா லந்தச் செயல்பய
னுடல்புகித் திலதா, லோதுறு மந்த மன்னனோர் நாளி லுபவரத்
தொருவுறு யிருந்து.

31

இருதயத துணர்வான் பிதாமகன் குருவா மிராசுகு யஞ்செய்
கீவா மெனனாக், கருதிய மநத்தான் மகத்தினுக் குரிய கல்பனைக்

எனைத்துமுண் டாக்கிச், சுருதிநூல் வழியே சாலையிற் புகுந்து
துறவரை வரிததருச் சித்து, வருதிரென் றிமையோர் களைமறை
மொழியால் வரவழைத் தாமழல் கிளப்பி. 32

கடவுளர் முநிவர் மறையவர் பூசை கடைப்பிடித் தாரொரு
வருடந், தொடர்புற நடத்தித் தன்பொருண் முழுதுந் தொலைவுறத்
தாநமா வழங்கித், திடமுறு மறத்தான் முடிததின் பகலுஞ் சென்
றது விழிததன் னிதனா, லிடவிய மநமே துன்பவின் பகக ளெய்
துறப் புகிப்பதென் றுணர்வாய். 33

சித்தன தியல்பு செப்பிடக் கேண்மோ திருந்திய லவணன்
முன் னெய்தி, வித்தையான் மயக்கஞ் செய்துள சித்தன் மீண்டு
போ யொளித்தன னாக் கே, யித்தனை செயலுங் கண்ட னிருந்த
வெமமையீ தென்னென வினவ, வததிறல் வேந்து மியாவருங்
கேட்ப வகத்துணார் துரைத்தன மனைததும். 34

ஈங்கிது புகல விராகவ கேட்டி யிராசகு யததிலே லவணன்,
பாங்குறு மறத்தாற் றொருதவா யாரும் பன்னிரு வருடம்வன்
றுயரிற், றீங்குறு வருத்த முறதலான் மகவான் சேணினின் றொரு
வனை யேவ, வாங்கவன் சித்த னாகியே லவணன் கருந்துய ரளித்து
டகன்றான். 35

மற்றுமொன் றுரைக்க வள்ளலே கேட்பாய் மடமையாம் பூமி
யேழ் பதமா, முற்றுள ஞாந பூமியேழ் பதமா மொழிநதவிப் பதங்
கடம் மிற்றும், பற்றுள் வாகு மொன்றொடொன் றளாவிப் பயில்
வன் பதங்கண்மட் டிலவா, மற்றமில் சொரூப நிலபெறல் வீடா
மதினமு வுறுதனா னென்னலே. 36

அடக்கமா யுரைத்தே மல்தறிந் தவர்க்கு மறிகிலர் தவர்க்குநற்
குறிசு, டொடக்கமில் சண்மரத் திரமதா மறிவின் சொரூபநின்
றசைவிலா தவரே, விடற்கருங் காம முதற்பகை கடந்தோர் மெய்

யறி விலார்கடப் பரியோரா, துடக்குறு காட்சி விதத்தில்வீழ் மறிவே
நோக்கருஞ் சொருபத்தி னமுவல. 37

சொருபம்விட் டகலன் மோகமாம் வேறு சொல்லிட முன்பு
பின் பிலலை, யொருபொரு ணினைவை யொழித்துமே லப்பா லொரு
பொரு ணினைவுறி லந்த, விருபொரு ணடுவு ணினைவற விருக்கு
மிதுசொரு பத்தியல பிதுதான், மருவுகற் பனைமாண் டசைவில்கற்
போலாய வருநஞ்ச் சுழுததிதீர் வடிவாம். 38

நானெனும் பிரிவும் பேதமு மற்று நல்லறி வாயசை யாத
மாநத நிலையே சொருபமா முனசொன் மடமையாம் புவிபதங் கேட்
யீனமாம விரது நனவுமே னனவு மியன்றமா நனவுமந நனவி [பா
லானதோர் கனவுங் கனவுமிக் கனவி லடர்நனா வருசுழுத் தியுமே. 39

இத்திற மேழு மோகமாய் நெருக்குற் றிவைபல பெயர்களை பெய்துஞ்
சித்திலே சின்றோ ரறிவுபே ரின்றிச் செறிமல மின்றிமேல் வந்து
வத்தியா நிற்குஞ் சித்தசீ வாதி வருபெயா செயல்களுக் கிடமாய்
வித்துரு பமதாய் சின்றிடு மதனல் விதைநன வாழுதற் பதமே. 40

இதுவறி வுக்கு முதலவத் தையதா மிதத்துறப் பிறந்தபின்
னிவனா, னிதவென தெனப்பண் டிலாமையா னெய்தா யெழுந்
துள வறுதியே நனவா, மிதுதனை யொழிய விவனவ னானே யிது
வது வென்னதென் மெண்ணு, மிதுமுதற் பிறப்பிற் றொடர்ச்சி
யாய்ப் பருக்கு மிந்தரிச் சயம்பெறு நனவாம். 41

அறிந்துள தெனினு மறிசிலா தெனினு மழுந்துறத் தானது
வாகிச், செறிநதுள நனவிற் சித்தராச் சியமே செய்வது நனக்கனா
வாகு, மெறிந்தகா னலினீர் சுத்திகை வெள்ளி யிருமதி யிவைமுதற்
புலவாய்ப், பிரிந்தபே தக்க ணனவிலே பூசுகும் பெற்றியாற் கனவு.
பஸ் வீதமாம். 42

அற்பகா லத்தி லநேகமாளு செயல்கண் டறிந்தன மெனுங்
கந வழிந்து, முற்படு செயலை நினைவது கநவா முநதுகண்
டதனைநா என்குந், பிற்படக் காணும் பொருள்களை மறந்து பெரும்
பொழுது துணர்வுற நோக்குஞ், சொற்பந நநவு போனா வுக்கே
தோன்றுமிச் செயல்கநா நநவே.

43

அறுவகை யவத்தை யகற்றிய சீவ னடைந்துள வவத்தையி
னியற்கை, யுறுசட மாகி மேல்வருந் துயாகூ ருணர்வுள தாமிது
சமுத்தி, துறுபுய நங்க ளிதனிடையிருளிற் றொலையுறு மிப்பத
மேழும், பெறுவன பேத மொன்றுதா ருகும் பேதைமை யவத்தை
யிவ வேழும்.

44

ஞாநபூ மியைமுடிவிற் பேத மாக நவிலுவர்வா தியர்வற்றி
னமக்கு நல்ல, தானதிவை யிவையறிதன் ஞாந மாகு மறிந்தவிவந்
றந்தமே யழிவில் வீடா, மானமுறு சுபம்விருமபல் விசார மெய்தன்
மநஞ்சிறுக லுண்மையிலே மன்னி நிறற, லீனமறு சங்கற்ப மறல்ப
தாராதத வெண்ணமறுத் திடறுரிய மிவையே ழாகும்.

45

இவையறிந்தோர் மோகமெனு மளற்றில் வீழா ரிவற்றியலா
முத்திவரி லிடாமிண் டில்லை, நவையுறுமோ கததொடுநா மடைவ
தென்னே நல்லோரா னன்னுலா னன்றா ஞாநச், சுவைபெறுது
நிராசையினு லென்று நாடல் சுபம்விரும்ப லாகுமிந்தச் சுபேச்சை
முற்றிக், கவையறுநல் லோரியற்கை யாசா ரங்கள் கைவருதல்
விசாரமாக் கருதல் வேண்டும்.

46

இனையசுபம் விரும்பலொடு விசார மென்ற விரண்டுநிறை
தலும்விடயத் திச்சை மாற்றி, நினைவுகுவி வதுசித்தஞ் சிறுக லாகு
நிகழ்த்தியவிம் மூன்றா லு நெஞ்சந தன்னில், வணைதருமவ விரததி
லுண்மைப் போத மன்னுதலே யுண்மையிலே மருவ லாகு

மனையனவிந் நான்காலு முண்மைப் போதத் தழுந்தியயற் சங்கமற
லசங்க மாகும். 47

அறைந்தபத மைந்தாலுந் தானும் போதத் தழுந்தியவின் பத்த
மைவாற் புறனு முள்ளு, முறைந்தபதார்த் தங்கண்மறந் தயலோர்
வன்பா லுணர்வதுவே பதார்த்தநினை வெழுதித் லாகு, நிறைந்த
விவை யாறலும பேதம் போக்கி நிலைபெறுதற் சுபாவத்தே நின்ற
றானே, மறைந்தபொருள் வெளியாக்குந் துரிய மாகு மாசறுசீ
வனின்முத்தர் வழியீ தாகும். 48

சொன்னதன்மே லுடலிறந்த முத்தர் மேவுந் துரியாதீ தப்பத
மாந் துரியச் செல்வந், தன்னுணர்வாற் றனையறிந்த பெருமை
சான்ற தலைவனு லெய்தலுறுந் தன்மை யாகு, மன்னியவிப் பத
மடைந்த சீவந் முத்தா மகிழ்ச்சிமறுக் கத்தழுந்தா மரபி னாலே,
யந்ரியர்சொல் வழிதுயில்விட் டெழுந்தார் போல வடுத்தனசெய்
செய்யா ராகி வாழ்வார். 49

இஞ்ஞாந் பதமேழு மிகவும் புந்தி யெய்தினர்க்கல் லது
தோன்றா விவற்றை யெய்தி, லஞ்ஞாந் மிலேச்சனே யெனினுந்
தேகி யதேகியெனி னும்முத்த னைய மில்லை, மெய்ஞ்ஞாந் மென்பது
தான் மறத்தின் கட்டு விடுதலிது பெறிலிதுவே வீடு பேறும்,
பொய்ஞ்ஞாந் கானலினீர் முதலா மோகம் பொய்யெனப்போ
மடமையும்பொய் யென்னிற் போகும். 50

தனையறியு நிட்டையுளோர்க் கெய்த லாகுந் தத்துவபூ மிக
ளறிந்த தலைமை மேலோர், நினையவுந்தா ழவுமுரியார் பொறிக
ளென்னு றெடும்பகைவென் றோழியா நிலையி னின்றோர், துணை
தருபல் ழுயிரிறைஞ்ச மேலாய் வாழுஞ் சுரோந்திரந் நரோந்திரந்
தரும்பாய்த் தோன்று, மனையபெரும் பதம்பெற்றோ ரவரே யர்கு
மல்லாதோர் பவக்கடலி லமிழ்ந்தா நிற்போர். 51

உளமொடுக்கு முபாயமே யோக மாகு முணர்வுறுபு மிகனிந்த
 வுபாய மாகும், வளமிகுமிப் பூமிகளா லன்றி யிந்த மாதேவ பெரிய
 பத மருவ லாகா, உளவறநீ நான்றான்வே றென்று மின்றி யபே
 தமா யநாமயமா யமூல மாகிக், கிளாசகமாய்ச் சாநதமா யறிவா
 யொன்றாயக் கேடின்றிப் பெயரின்றிக் கீழ்மே லின்றி. 52

பாவனையு மபாவனையு முதலு மீதும் பற்றுமுள தும்மிலதும்
 பலவுந் தோ, உளமுடைய வுடைய னிலைக ளின்றி விண்ணிலே
 யிட்டு மீதும், உளமுடைய வுடைய னிலைக ளின்றி விண்ணிலே
 வெட்டரிதா யிட்டு மீதும், உளமுடைய வுடைய னிலைக ளின்றி விண்ணிலே
 யாசை யொடுக்கிப் பற்றுமுள தும்மிலதும். 53

மேறு.

எடுககையாம் மயிமிதும் பெரும்பிரம மிதாமாயை யேற்றங்
 கேன்மொ, வி மதலு வுடைய னிலைக ளின்றி விண்ணிலே
 விட்டு மீதும், உளமுடைய வுடைய னிலைக ளின்றி விண்ணிலே
 போய்ப் பற்றுமுள தும்மிலதும், உளமுடைய வுடைய னிலைக ளின்றி விண்ணிலே
 வெண்ணி, தோலுடைய சமைந்து போனான். 54

தென்றிசைசென் றனன்மீட்டுந் திக்குவிச யஞ்செய்யச் செல்
 வான் போல, முன்றிகழும் விநதகிரி முற்பட்டான வடக்கொழிந்த
 மூன்று திக்கிற, துன்றிகளர் வநமெல்லாரு சுற்றினு னனநொந்
 தான் சூழ லொன்றி, லன்றுகரு தியகருதது வடிவெடுதத தெனப்
 பழைய வடவி கண்டான். 55

காலனகர் நிகராமக் கடியவநத் துலாவுதலுங் கடையர் செய்
 கை, போலவன்முன் சஞ்சரித்த தலங்களுமச் சேரிகளும் பொருந்
 தக் கண்டான், சாலவியந் தானந்தக் கடையர்கடைச் சியர்குடிக்க
 டப்பா வண்ண, ஞாலநா பதிநோக்கி வியப்பினுன் மநமயக்க
 நண்ணி நின்றான், 56

கருத்தயருந் துயர்க்கரைப்பக் கண்கரைந்து மெய்க்கரைந்து
கதறு நின்ற, விருத்தையர்தங் கூட்டத்தின் மிகமெலிவால் வாடி
விட்டு விமமி விம்மி, யொருத்திமுத னுளிறந்த தன்கிளைஞர் பெரு
ரெல்லா முரையா நின்ற, பெருத்தநெடுங் குரலாலே யிவ்வாறு
புலம்பினாள் பேத மாக.

மாறான விதியாவென் மடிவிட்டு மடிந்துபோ மைந்தர் காளோ
வேறாகி யெத்துர மேகினீர் யாமுகத்தே விழிக்கின் றீரோ
கூறான செங்குன்றின் மணிமாலைத தோளாலே குளிரப் புல்லி
யாறாத வென்னெருப்பை யாற்றுவா யோமகளே யந்தோ வந்தோ

முன்னஞ்செய் தவத்தினுற் றேடாத மாநிதிபோன் முன்வ
தெய்திப், பொன்னஞர் நின்குலத்தோ ரவர்மயல்விட் டென்
மகிளப் புணர்ந்து வாழ்ந்த, மன்னனா மருமகனே மறந்தனையோ
மதிமுகத்தை வந்து காட்டாய், *பின்னநா யகவுனக்கென் பேதை
செயுஞ் சிறுபிழையாற் பேதித் தாயோ.

வன்பிறவிப் பேராற்றில் வல்வினையா குந்திரைகள் வந்து
கூடித், தன்பிறவி யரசியற்கை தவிர்ந்தெமது தையலுக்குத் தலைவ
னாகிப், புன்பிறவிப் புலையரைப்போற் பூதலத்துப் புரந்தரனும்
புன்மை பூண்டான், மின்பிறவி நிற்கரிது மிகக்கொடிது மிகக்
கொடிது விதியே யென்றுள்.

என்றமுது வவள்புலம்பி யிசைத்தவெலா நனிகேட்ட லவண்
னாகே, நின்றளதன் சேடியரா லவடுயரந் தனையாற்றி நேயத்
தோடுங், கன்றியநின் னிடரோது நீயார்நின் மகளார்நின் காத
லோரா, ரொன்றுமொழி வறமொழியென் றிவன்வினவப் புலத்
கிழத்தி யுரைப்ப தானாள்.

* பிந்த முறும்படி என்றும் பாடும்.

ஈதுபுலேச் சேரியிதி லொருபுலைய னென்கணவ னிவனுக்
கிங்கோர், மாதாபிமந் தனளவளை யிந்திரன்போ லொருமன்னன்
வந்து சேர்ந்தான், போதுநெடும் புணர்விதத விதியாலே யவண்
மூன்று புதல்வர்ப் பெற்றா, னேதுறுநல் வினைபோலத் தீவினைவர்
தென்கிளைஞ ரிறந்து போனார். 62

நெடுங்காலம் வாழ்ந்ததற்பி னீலமுகிற் றுளிவறண்டு நிலனீர்
சண்டிக், கடுங்கால னிகர்கலியாற் றிசைதிசைபோய்க் கடைய
ரெலாங் கழிந்து போனார், நடுங்காரின் றனதுயருந் தனிமையுமே
துணையானே நாங்க ளென்ன, வடுங்கால டேவல்வேந்த னமைச்ச
ரைப்பாத் ததிசயிததா னவச னாகி. 63

வேண்டுவன கொடுத்திவளை வெந்துயாதீர்த் தந்நகரின் மீண்டு
மேவி, நீண்டவுல கத்தியல்பு மாயையினவல் ஷபமுமவ னெடிது
கண்டான், காண்டகைய பரம்பொருளு நாமுரைப்ப வறிந்தமைந்
தான் கருணை வள்ளா, லீணடியலிம் மாமாயை கடப்பரிய வன்
மோக மியற்றுங் கண்டாய். 64

இலதுளதா முளதிலதா மிம்மாயை வல்லபத்தா லென்ன
லோடுங், கலநமுறு சொறபநத்திற் கண்டதெலாஞ் சாக்கிரததிற்
கண்ட தென்னே, குலமுநிவ வெனக்கேட்ட வள்ளலுக்கு முநி
யுரைப்பான கொடிய மாயை, யலகறுமோ கம்புரியுந் காதிகதை
யாலிதுமே லறிய லாகும். 65

காகதா லீயம்போல் வாதனையின் வசததிலுளந் கலந்து நிற்கு
மேகமுறத் தம்மிற்று மென்றுணர்வி னிலைநின்றோ ரியம்பா நிற்ப
ராகலினான் முன்னாள்நிற் சித்தனும் புலேச்சேரி யாகக் கண்ட
மோகமதே பின்னாளுங் கண்டதுவே றன்றுநா மொழிந்த வேந்தன்.

மன்னவன்கண் டுளகநவின் மதிமயக்கந் தன்னையே மலையின்
சார; ஸன்னவரு நன்னினைவா லறிவுற்றார் லவணனா மறிவின்

ரோற்றம், துன்னிவரு கடையர்மநங் களிற்றோற்றக் கடைய
 ரொனத தோன்றும் போத, மின்னரா பதிமரத்திற் ரோன்றியதான்
 மாமாயை யேது செய்யா.

67

தோன்றியவை விளக்கத்தா லுண்மையா மைம்பொறிக்குந்
 தொடர்பாய் நிற்கு, மான்றபதார்த் தங்கனெலா மறிவினா லொழிந்
 துண்மை யாக மாட்டா, வேன்றறிவா னறிபொருளா மிரண்டி
 னிடை யறியாநக் கியைந்த ரூப, மூன்றியறி பொருளறிவா
 னறிபொருள் யுற்றிடுவ துயாந்த வீடு.

68

பொறிப்பொருள் யுள்ளமுறி லுந்நினைவு வுண்மை
 யறி, பொறுப்பு இல்லா சடமிலதா யுடையாய்ப் பிரியே
 வெட்டு, ஈழியுந் துன்புலாந் துன்புலாந் குடும்பியெனத் துன்பை
 மாற்றித், ஈழியுந் படிமநாடுந் துவக்கத் து விருத்தபடி
 துணைநு நிற்பாய்.

69

பொறிப்பொருள் பட்டைதனைப் பிணித்துழற்றும் வாதனையாம்
 பெரிய பாச, மறப்பொரிய முயற்கியினா லுததுகொய் பரமமா
 மறிவின் முன்னே, புரப்பொய் யாமுள்ளம் புலவகிற் பங்க
 னெனும் பொய்யைக் காட்டுந், சிறப்புளவிண் ணிலதாய் மிலதான
 நீலநிறஞ் செறிய தேதேபால்.

70

சோகமுறு சங்கற்ப நாசததான் மரமாளிற் ரொன்று தொட்ட
 மோகமெனு மூடுபனி விட்டகலுஞ் சரங்கால முதிர வந்தான்
 மாகம்வினா குவதென்ன நல்லறிவு மாத்திரமாய் மாயா தாதி
 யேகமாய் வடிவினறிப் பிறப்பிறப்பி லாப்பிரம மிலங்கு ரொய்தாய்.

3. உத்பத்திப் பிரகரண இதோபதேசம் முற்றிற்று.

4. த்திப் பிரகரணம்.

4—1. சுக்கிரன் (பார்க்கவன்) கதை.

எழுது வோனு மெழுதிடமு மெதிர்காண் பொருளு மிலதாகி
வழுவி லாத விண்ணிடையே வந்து தோன்று மோவியந்தான்
பழுதின் மேவுந் தனைத்தானே பாரா நிற்கும பலபொறியு
நழுவு துயிலி னாலன்றி நாவான் மேவுங் கருவொக்கும். 1

கரியாய்ச் சமமாய் நொய்தாகிக் கலந்த விகற்பந தீரறிவிற்
பரியா நின்ற வுலகமெலாம் பற்றி பாயதல கண்ணடியிற்
மெரியா நின்ற பொருள்போலாஞ் செறிகா ரணகா ரியமின்றிப்
புரியா நின்ற வுலகெல்லாம் பொலிந்து பிரமத திடையிருக்கும். 2

சொன்ன வுலகங் கருக்குருவந் தோன்றா நின்ற மாத திரமாம்
பிநந் மின்றி யாவையுமாய்ப் பேரா வறிவாய்ப் பெருவிண்ணாய்
மன்னு பிரம மொன்றென்றே வருந்தி முயன்று பாலிப்பா
யன்ன நிலையே கைவந்தா லிலவற றுள்ள மறிவுருவாம். 3

ஶீற்றுப் பலசே ரொருகற்போற் கினருஞ் சகன்கள் செறிபிரமா
தோற்றப் படுமா லிரண்டென்னத தொடர்கா ரணம்பே நிலாமையி
லாற்றச் சுகமென் றொன்றிலதா மறிவே யுளதா மனைததுலகுந் [ஹ
தேற்றப் பிரமத் திருக்குமிவை தெளிய வெளளி கதைகேட்பாய். 4

முன்ன மொருநாட் பிருகுமுரி முதுமந் தாமால வரைச்சாரன்
மன்னு தவஞ்செய் யுழியவன்றன் மைந்தன் மதிமான் மதியினையோ
றன்ன தாதை கழற்பிரியான் றனிமெயஞ் ஞாந மஞ்ஞாந [ன்
மென்னு மிருபார் வையினடுவே யியங்கா நின்ற பெரும்பத்தோன்.

செறியந் தரத்தே நிற்கின்ற திரிசங் குவைப்போற் சுக்கிரனு
மறிவோ டறியா மையினடுவே யமரு நாளி லவன்றாதை
பிறிவில் சமாதி யுறநிற்பப் பிரியா வெள்ளி தனியிருந்து
வெறிய விசும்பை நோக்குதலும் விண்மா தொருத்தி வரக்கண்டான்.

மந்தா நிலத்தா லசைகின்ற மந்தா ரஞ்சுழ் மலர்க்குழலா
 டந்தா வளத்தின் பிடிபோலத் தனியே வரலு மெதிர்நோக்கிச்
 சிந்தா வசனா யவன்வடிவைத் தியாரித் திருகண் முகிழ்த்திருந்து
 முந்தா நின்ற வேட்கையினான் முடிவின் மனோராச் சியமுயன்றான்.

பொன்னாட் டணங்கே யிவளந்தப் பொன்னாட் டியானும்
 போய்ப்புகுந்தே, னின்னாட் டமர நிவர்போற்ற வெழில்கூர் சிங்கர்
 தந்ததிலிவன், மின்னாற் செறியு முகிலென்ன வேந்தா மிவனைச்
 சூழ்ந்ததுமதன், மன்னாற் களிக்கு மரமபையாதஞ் சமூக மிவையென்
 னுள ததுணர்ந்து.

8

இமையோ ரிறையை யிவன்வணங்க விவனை யவனு மிறைஞ்
 சியபின, னமையா விற்ப விண்ணாட்டி லகலா துலவு மவ்வளவிற்,
 சமையா கொங்கை யரம்பையருட் சொன்ன வவண்முன் றேன்
 றுதலுங், கமையா வன்பாற் கண்களிப்பக் கண்டா னவளுங் கண்
 னுற்றான்.

9

இருவா விழியு நீனைவுகளு மேக மாக வுறப்பற்றி
 யுருகு மளவிற் சங்கற்பத தொன்றும் பிழையா வுயர்வெள்ளி
 கருகு மிருணமூ கெவென்று கற்பித் திடலுங் கற்பார்த்தப்
 பருவம் போலு மிருள்கூழ்ப் பலரு மகன்றா பலதிசையும்.

10

அன்னா ளிவனை வந்தணைய வழகார் தருநீ ழுலிலொருபாற்
 னுன்னா முயங்கு யோருயிராய்த் துன்ப மில்லா விற்பத்தி
 னன்னா ளாகச் சதுரியுந் நாலு நாலு நடந்ததற்பின்
 முன்னும் புரிந்த தருமமெலா முடியு முடியு மெனுங்கருத்தால்.

11

விழுந்தான் புலந் மண்டலத்தின் மெய்யை மந்தா னிவன்
 சீவன், கொழுந்தார் மதியின் கலேசோந்து குளிர்த்த பனியாய்
 நெல்லாகிச், செழுந்தா ணெல்லைத் தசாரண தேச மறையோன்
 சமைத்தருந்த, வெழுந்தா துவமாய்ச் சுக்கிரன்வந் திவன்பா ரியை
 புரீன் மகவானான்.

12

அன்னான் முரிவர் தொடர்ச்சியினு லரிய தவமோர் மதுக்
காலம், பொன்னார் வரைகுழ் வந்ததிடையே புரிந்தா னவனங்
கொருபெடைமான், மனனு லொருசேய நரவடிவாயச் சாத னு
னவனனபாற, பின்னு நின்ற பேதைமையாற பேரா வுண்மை நிலை
பெயர்ந்தான். 13

மறறு மளவில் பிறவிகளின் மருள்வா தனையாற் பிறந்திறந்து
முற்று முயர்க்கங் கையின்றடத்தோர் முரிவன் மகவாய் முரியானு
பறறு முயிப்போய முதற்காயம பவந னுலும் வெயிலாலும்
பெற்று வளாதத பிருகுவினபாற் பெரிது முணங்கி யென்பாகி. 14

பிருகு முரிவன் பெருமையினுற் பிணங்கு மிருகம் புள்ளினங்க
ளருகு மஹுக் லறமணமே லவக முழுதுங் கெடாதிருப்பத
திருகு மநநதிர் சமாதியிலே தெய்வ வருட மாயிரம்போ
யிருகண் மலரத தவமுரிவ னிட்ட மகவை யெதிர்நோக்கி. 15

அறத்தின் வடிவா யஞ்சலிசெய தருகே யிருக்கு மகற்காணு
வறக்கு முடலின் கங்காளம் வறுமை வடிவா யெழுந்ததென
நிறக்கு நிரப்பாக் கியமவடிவாய் நிற்ப தென்ன வெதிராகிடப்பத்
துறக்கு மநததான் பிருகுவெனுந் துய்ய தவத்தோன நனிரோக்கி.

மென்றோல் போர்த்த வெலுப்புமனை வெளிக டோறுந் தித்திரிப்புள்
சென்றோ வெது முதராகை செறியு மணடு கத்திரள்க
னொன்றோ டொன்று பாய்வதுங்கண் டுற்ற வாறென் னெனவறிவா
னின்றோர் கிலன்முஞ் சினனென்றே நேய மைந்தன் மனைநினைந்
தான். 17

அடைத்த காலத் தன்றியென் தரிய மகவை யகாலத்திற்
அடைத்த காலன் மனைக்கணத்திற் அடைப்ப னென்னு விடைப்பா
விடைத்த வார்போற் பிருகுமுரி வெகுண்டு சாப மிடரினைப்பக் [கன்
கிடைத்த காலன் னுருகுங்கிக் கிளரையும் பூத வடிவெடுத்து. 18

வதந மாறுங் கரமாளும் வாளுங் கயிறுங் குண்டலமும்
பதந கவசத் துடன்மேவிப் பார்த சேனை புடைகுழ
விதந முரியை வரதனுதி வேண்டிக் கொள்வான் மெத்தென்ன
ரிதந மூல மெனுங்கால னிமல முரிவற் கிவைபுரைத்தான்.

ஈன்ற நியதி பாலிக்கு மியாங்க ணின்னை யீறில்லா
வான்ற தவததாற் றுதிசு திடுது மல்லா தில்லை யாதலினுற்
சானற தவததை யெங்கோபத் தழலாற் சுடுத நகவன்றூற்
ரேன்று மூழிக் கதலுமெமைச சுடாது நின்சொற் சுடவற்றே. 20

குடும்ப வலையிற் பிணிப்புண்ட கோடா கோடி யுநத்திரரு
நெடும்பங் கயக்கண் மாதவரு நிலையா மென்னுற நெலையும்
ரிடும்பை புலகி லெனைக்கடந்தா ரில்லை யாரு மெனக்கிரையாம்
படும்பல் லுயிரு மியாம்படுத்தல பகுதி யாய பழநியதி. 21

எமது விதியன் றிந்நியதி யென்று முள்ள படியாகு
மமல விழியிற் செயலோனு மருந்து வோனு மிலவாகும்
விமல மல்லா விழிக்கிவர்கண் மிகவு முளவாம் விதிவயத்தாற்
றமது நினைவாற் பல்லுயிருஞ் சரிக்குங் கற்ப முடிவிற்போம். 22

கற்ப தான் மறைதருசிற் கண்ண தெங்கே சிரடதையதாய்
நிற்ப தெங்கே யுயர்வெங்கே நெடியோர் விளங்கு மிந்நெறிக்கே
யற்ப ரான குருடரென வயர்வ தென்னத் தம்வினையா
லுற்ப விக்குஞ் செயல்பாரா துருத்துச் சபிக்க வுரியாயோ. 23

மரமே புருடன் மற்றில்லை மந்தின் செயலே செயலாகுங்
கநசீ வரததாற் சேவனுமாங் கவரிச் சயத்தாற் புந்தியுமாஞ்
சினவு மபிமா நத்தாலே தீய வகவகா ரமுமாகுந்
தனது விகற்ப சாலததாற் ருனே சுகமாந் தனிமரமே. 24

ஆத லாலுன் புதல்வனுந் யிலவில் சமாதி யமர்போதீற்
காத லாலே சுக்கிரனாங் காயந் தன்னை யிவணிநுத்தி

மீதில் விச்ச வாசியெனும் விண்ணுட் டணங்கை மேவியபின்
ஞோது புலியிற் றேசார்ண வொருவே தியன்பா லுற்பவித்து. 25

கோசல தேசந் தன்னிற் கொற்றவ னாகத் தோன்றி
வீசலர் வந்ததி னூடே யேடனா யுதித்துக் கங்கை
மாசல மருவு பாரின் மராளமாயப் பெளண்ட ரததிற்
பேசரு நிருப னானுன் பெருங்கதிர் குலத்து வந்து. 26

சாலுவ நாட்டிற் பாது மந்திரத தலைவ னானுன்
மேலுயர் கற்ப காலம் விஞ்சையர் வேந்த னானுன்
வாலுணர் வுளதா யங்கோர் மாதவன் மதீல யானுன்
சேலுகள் சவலீ ரததிற சோந்தசா மந்த னானுன். 27

திரிகத்த தேசந் தன்னிற் றேசிகச் சைவ னானுன்
முருகர்கூழ் வேட ருரின் மூங்கிலா ரணிய மாளு
னரிணத்தோர பிறப்பாய்ச் சீர்ண சாங்கலத தமர லுற்றான்
விரிவில்கூழ் பனையின் காட்டில் வெஞ்சினப் பாதத ளானுன். 28

இவவண்ண மந்த யோரி யிழிவுயர் வாக வெய்தி
மைவண்ண மந்ததி னாலே வாதனை வயத்தி னின்று
மெய்வண்ணக் கங்கை மாட்டோர் மெய்ம்முரிக் சூமார னாகிப்
பொய்வண்ணப் பொறிக ளென்னும புன்பகை யறுத்து வென்று. 29

வரிசடை பலவுங் கட்டி வாசுதே வப்பேர் மேவிப்
புரிதவத தெண்ணா ருண்டு பொருந்தின னினது மைந்தன்
றிரிதரு கருவை யொத்த சித்தத்தின் மயக்கந் தன்னைப்
பரிவுறக் காணடி யென்னிற் சிற்கணற் பார்த்தி யெனரான். 30

காலனீ துரைப்பக் கேட்ட கிலமுரி ஞாநக் கண்ணுற்
பாலகன் செயகை யெல்லாம பார்த்தனன் கணத்தி னெல்லே
மேலதா மொளியாற் றேற்ற மாத்திரம் விளங்கி நல்ல
சீலமார் புந்தி யென்னுந் தெளிந்தகண் ணடியிற் பாய்ந்த. 31

வானதிக் கரையி னின்று மந்தரச் சார லிற்றன்
மேனியில் வந்து சார்ந்த மெய்ம்முரி வியந்து சால
ஓநமில் காலன் றன்னை யொன்றலா வேண்டு கோளா
லானதோர் காத வில்லா வருமுரி பகர்வ தானான்.

32

முழுதுணர் தரும நீதி முதல்வனீ கால மூன்றும்
பழுதறத தெரிதி நீயே பாலராய்ப் பரம ஞாந
மெழுதலி லிளைஞ ராகு மெம்மனோ ரென்ற லோடுங்
கெழுதகை யுலகை நக்குங் கேடறு நிலைமைக் காலன்.

33

மாதவன் கையைப் பற்றி மந்தரக் கந்த ரத்தின்
மீதகன் றமா ராற்றை மேவின னியரி லாங்கே
பேதமாம் வாச தேவப் பெயரொடு மிருந்த சேயைக்
காதலான் முரிவன் கண்டான் காலனு மிதினைச் செய்தான்.

34

இவகுற்ற சமாதி நீங்கி யிவனெமைக் காண்க வென்று
சங்கற்பஞ் செய்த லோடுஞ் சமாதிவிட் டிவரை நோக்கி
வெங்குற்ற மில்லா மைந்தன் பணிதலும் விரும்பி யாருங்
துங்கத்தோ ரொருகன் மீது மூவருஞ் சூழ்ந்தி ருந்தார்.

35

வாசுதே வப்போ மைந்தன் மற்றிவா தம்மை நோக்கித்
தேசடை யுமது நல்ல தெரிசநப் பேற்றி னாலே
மாசறு தவததா னூலான் மகங்களாற் றறத்தாற போகா
வேசறு மோகந் தீர்த்தே னிதிலமு தின்பஞ் செய்யா.

36

என்றுரை செய்தோன் றன்னை யியன்முரி யினிது நோக்கி
நன்றுயர் ஞாநஞ் சேர்க நவைதரு மடமை தீர்க
வுன்றனக் கென்ற லோடு மூநக்கண் ணிரண்டு மூடிப்
பொன்றலின் ஞாநக் கண்ணாற் புராதந மெல்லாங் கண்டான்.

37

நீத்தன பிறவி யெல்லா நிமிடத்தின் ஞாநக் கண்ணாற்
பார்த்தபின் வியந்து சொல்வான் பகுதியா மிகுதி மோகந்

கோத்தஞா லங்க ளாகிக் கோரவென் மறத்தி னூடே
யாத்தமாய் வளரா நின்ற தகோவகோ வீதொன் றென்னே. 38

கற்பன வனைத்துங் கற்றேன் காண்பன வனைத்துங் கண்டே
னுற்பவத் தநேக கால முழன்றவெந் துயருந் தீர்ந்தே
னற்பய னறிவைப் பெற்றே னுமினி யைய வேகி
யெற்படர் மந்த ரத்தி லிருக்கின்ற வுடலைக் காண்பேம். 39

கருமமே யேது வாகுங் காயகங் காளந் தன்னை
யிருகண னேக்கி யின்ப மெய்துவா னினைந்தே னியாது
மொருசெயல் வேட்கை யில்லை யொழிப்புறு செயலு மில்லை
வருதிரா லென்ன வன்னார் மந்தரங் கணத்திற் சோந்தார். 40

முந்துறு சகத்தி னெல்லை தெளிதரு மூவர் தாமும்
வந்துழி முன்னேச் செநம மருவிய வுடலை மைந்த
னந்தமின மகிழ்வா னேக்கி யருந்தவப் பிதாவை நோக்கி
யிந்தவன் கங்கா ளங்கொ லீன்றுநீ வளாதத தென்றான். 41

பின்னரு முரைப்பா னைய பெறலருஞ் சுகநக ளாலே
முன்னநீ வளர்த்த காய மொய்துய ரனைதது மாறி
யின்னல்கூடா காத லைய மிதாகித மெல்லா மின்றி
மனனிய சுகம தாகி மநமிறந் திருந்த தன்றே. 42

மநமிலா நிலையி னன்றி மன்னுயிரக் கின்ப முண்டோ
கருமுறு சுகசம் போகக் கடலிலே திளைக்க லாகு
மநகபே ரறிவு சாந்த மறிவுளோர் தாப நீங்கித்
தனதுயர் நிலையா மிந்தத் தனியுடல் வாழ்ந்த தன்றே. 43

அருந்தவப் பயனா லிந்த வற்புதங் கண்டே னென்ன
விருந்தவக் கால னேக்கி யிவவுரை யிகந்து மாற்றிப்
பொருந்திய வுடலின் மன்னர் புரிபுகு மதுபோற் புக்குத்
திருந்திய வசுராக் கெல்லாந் தேசிகச் செய்கை செய்வாய். 44

என்றுசுக் கிரணே யேவி யிவரிரு உரையும் வாழ்த்தி
 நின்னுழி மறைந்தான் கால னீத்தவர் மறுகி நின்றார்
 பின்றைய வாச தேவப் பேருறு கருத்தை நீக்கி
 வன்றகை வெள்ளி முன்ன மருவிய வுடலிற் புக்கான். 45

வினையது உயத்தி னாலே வெள்ளிசே ருடலந் தன்னைத்
 தனைநிகர் பிருகு வேத மந்திர சலத்தா லாட்ட
 நனைதலு நாடி யெல்லா நயமபெறப் பிராணன் றாங்கி
 யனையவ னெழுந்து தாதை யடிபணிந் தருகு நின்றான். 46

பிருகுவு மைந்தன் றானும் பிறங்குமந் தாதகிற் காநிற்
 றிருகிய சித்த மென்னுந் தீப்பகை தீர மாற்றி
 வருகிறை யிலாத நீர்போன் மாசறு நிலையில் வாழ்ந்தார்
 கருணைமா முகிலே யென்று கற்றுணர் வசிட்டன் சொன்னான். 47

4—1. சுக்கிரன் கதை முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம்—563.

4—2. தாம வியாஸ கடர் கதை.

மீண்டுரை செய்வான் முற்றும் விசாரத்தோர் தொழிறீர் நெஞ்சோர்
 நீண்டதோர் மநம விட்டோர் நிகழ்சுக வறிவை யுள்ளோர்
 பூண்டொ காட்சி தன்னிற் போஃபோயக் கொள்வ கொண்டோர்
 காண்டகு தன்னைக் கண்டோர் காணுதோர் தனைக்கா னுதோர். 1

சீவனா யிருந்து காணுஞ் சிற்பர தத்து வத்தே
 மேவிய நனைவு யுற்றோர் வெம்பவ மேக மார்க்கத்
 தோவலில் சுழுத்தி யுற்றோ ரோர்முதிர் நிராசை யாலே
 பாவனை நலனிற் நீங்கிற் பயிலும்வா தனையை மாய்த்தோர், 2.

வாதனை வலையைச் செற்று மறப்பந்த மாற்றி விட்டார்
காதல்செய தேற்றின் வித்தின் கலங்குநீர் தெளிவ தென்ன
மேதகு விஞ்ஞா நத்தான் மெய்மையாஞ் சபாவந் தானே
யேதமற் றொளிரு முன்ன மியம்பிய வியல்பி னோர்க்கே. 3

சங்கஞ்செய் மயல்போய்த தொந்தந் தவிர்ந்தொன்றைச் சார்வ தின்
சிங்கிசெய் கூட்டி னின்றஞ் சேணுறச் செல்லும் புட்போற் றிச்
றுங்கமோ கத்தி னின்றந் தூய்மநம் வெளியிற் போந்து
பங்கமா மையந் தீரப் பற்றெனு மனைத்துந் தீரும். 4

ஆன்றவம் மறம்பூா ணத்தை யடைந்துபூ ரணவெண் டிங்கள்
போன்றுற விளங்கு மிந்த நிலையிலே பொலிவுற் றோகண்
மூன்றுமூாத் திகளாந் தேவ முதல்வாக்குங் கருணை செய்வ
ருன்றிய விசாரத தாலே யுயர்பொரு ளெய்த வேண்டும். 5

உலகெது நாமா ரென்ன வுற்றுநின் றுணரு மட்டுங்
கலகமா பிறவி மோகங் கங்குல்போன் மூடி நிற்கு
மலகறு முலகுந் தாமு மழிவிலசிற் சோதி யென்றே
சலநமில் கண்ணுற் கண்டோர் தததுவ நிலைமை கண்டோர். 6

அகிலசுத தியுமா யொன்ற யந்தமா மறிவு தானே
சகலபா வனைக்கு முள்ளா மெனக்கண்டோர் தமமைக் க டா
பகாவுறு நானு மில்லே பிறிதிலே பரமே யுண்டென்
றிகமுற வுள்ள தில்ல திடையுறக் கண்டோர் கண்டோர்.

முயல்வறத் தாமே தோன்று மொய்திசைப் பொருள்க டம்மின்
மயலறச் செல்லுங் கண்போன் மாசறு நீராா புந்தி
செயல்களிற் செல்லு மன்றே தெளிந்துபல் போகந் துய்த்தாந்
றுயாசெயா தறிந்து சேர்ந்தாந் சோமருந் தோழ ராவார்.

நெறியிடை வந்தோர் கூட்ட நெறிசெல்வோர் காணு நேர்போந்
பாக மெல்லாந் சேதநர் காண்ப ரே

யறிவிஞன் மறதை வென்றோர் ஈற்பமே பெரிதாய்க் காண்பர்
பிறகது துயரா மென்றே பெரியன போகம் வேண்டார்.

9

நலங்கிய சிறைதீர் மன்ன னகர்மட்டு மகிழ்வு கூரு
மலங்கல்வேல வெற்றி வேந்த னவரியுஞ் சிறிதென் றெண்ணுங்
கலங்குறு மறதை வெல்வோர் கைகையாற் காலகள் காலா
லிலங்குபற் பல்லா லங்க மியாவுமிப் படிமுன் சேர்க்க.

10

பகைமற வெற்றி யல்லாற் பவக்கடல் வங்க மில்லை
வகைபடு முலகிற செல்வர் வரிசையோர் மறுவி லாதோர்
மிகையுயர புருடா கீர்த்தி மிக்கவ ரெனபோ ருள்ளக்
குகையிடைத தொழிலக ணஞ்சார் கொடுமநப் பாம்பைக் கொன்றார்.

மறமெனும் வினையை வென்றோர் மலரடி முடிமேற் கொள்வா
மினநர கங்க ளென்னு மிராச்சியத் திருந்து வாழ்நத
முனமுறு பாவ மென்னு டும்மதக் களிற்றி னுறுங்
கநமயற் படைக ளாலுங் கரணமாம பகையை வெல்வாய்.

12

துணிமற்ச் செருக்கு மாப்ததுத் தொடர்பொறிப் பகையை வெல்லிற்
பனிபடு பதுமக் கான்போற படர்ந்தவா தனைகண் மாளுந்
தனியறி கொன்றே யென்று சாதித்திம் மறமவென் மட்டுங்
கனியிருள் செறியும் பேய்போற் கருத்தில்வா தனைவர் தெய்தும்.

13

மந்திரி யெனலா முண்மை மருவுறும் விசாரத் தாலே
யிந்திரி யங்க ளென்னு மிடர்ப்பகை யறுத்த லாலே
தந்திரி யெனலா மிட்டஞ் சமைத்தலா லேவ லாளா
நொந்திரி கிலாத வுள்ள நோக்கிய விவேகத் தோர்க்கே.

14

ஆலிக்கு மின்பத் தாலே யன்புறு மனைவி யாகும்
பாவிக்கு மியுல்பி னாலே பாவந தந்தை யாகுஞ்
சீலிக்கு முறுதி யாலே தேடரு நட்பு மாகுந்
துலிக்கும். வினைக் கில்லாத் தாய்மறம் விவேகத் தோர்க்கே.

15

நல்லன தூல்க ளாலே நல்லன நெறியை நோக்கி
நல்லன தியாநஞ் செய்து நல்லது பவததை நண்ணி
நல்லன சிததி நல்கு நல்லதாய்த் தன்னை மாய; து
நல்லதோ தாதை யாகி நல்லவர்க் குள்ளந் தானே. 16

துணிவுறு திடமாய்ச் சாலத் துகளற நோக்கி யூதும்
பிணியறக் கண்டு ஞாநப் பேருணர் வுணர்த்தப் பட்டார்
பணிவுறு மிதயந் தனனிற் பழுதிறன் குணத்தி னாலே
மணியென விளங்கா நிற்கு மாசுறு முள்ளந் தானே. 17

மநமணி பேதச் சேற்றின் மறைந்தொரு வருக்குந் தோன்றாக்
கநமுறு விவேக நீராற் கழுவினாற் சித்தி காட்டும்
வினவுறு விவேக வன்பான் மெயம்மையை மதியாற் கண்டு
சினமுறு பொறியை வென்று தீர்வரும் பி,வி தீர்வாய். 18

திசுதிறத் திவனா னென்றே யிறுகிய வறுதி வீணை
மததிறம் புந்தி யாலே யழுத்தமா யகற்றி மற்ற
மெய்ததிறம் பற்றி நீயா மதினினறு விழைநத செய்வாய
பொய்த்திற மநததி னோடே புசித்தவை பந்த மாகா. 19

வேறு.

தாம் னோடுவி யாளக டாசுரர் சாரு நீதியை நீயனு காடொழி
வீம பாசதி டாசுரர் நீதியை மேவி வேதனை தோகென வோதலு
நாம் மேபகர் தாநவ ராரொன ஞாந வீரன்வி லுவிட மாமுநி
யாம் தோதிட வாதர மாகிய தேது நீயதின் மேவென வோதுவான்.

சஞ்ச நித்துயர் பாதல மேவிய சம்ப ரப்பெய ராரொன தாந
வன், வஞ்ச முற்றிய மாயையில் வாழ்பவன் வன்ப டைக்கட லாலம
ரேசனை, யெஞ்ச லித்திட வானவா தாமுமே யிவன்சு முத்தியி
லாகிய போதினும், விஞ்ச உம்பர மேவிய போதினும் வெம்பி
யெற்றினர் தாநவர் மாளவே. 21

ஆய வன்பைய நிந்துயர் சம்பர னொரு வன்முரு மன்றிநன் முண்டிக, னேய விங்கிவர் தம்படை முன்செல வேலி னன்பொ தங்கெவ ரும்பட, மேய வண்டர டர்ந்தன ரென்றலும் வே மிஞ்சிய சம்பரன் வந்திட, மாயை விஞ்சைரி றைந்தவ னென் றெதிர் மாகர் நின்றிட வஞ்சியொ துங்கினர்.

மேரு கந்தா மும்பர டைந்தனர் வீதி யெங்கும் ரம்பையர் நின்றழ, யாரு மின்றிய விந்திரன் றன்பதி யீசன் வென்றபு ரங்களெ னும்படி, நேரு மங்கிசொ ரிந்துதி ரும்பின னீடகன்றுள் வந்தனர் பின்றையு, மூருள் வந்தன ரென்றுபெ ரும்படை யோய்வி லன்பெரி துந்தினன் விஞ்சையால்.

ஆவ தாகிய தாநவா பற்றற வாகி தேவர்கண் மோதினர் மற்றது தாப மாயசு ரேசன்வி தித்துள தாம னோடுவி யாளக டப்பெயர் மூவர் மாயையி னுல்வர லுற்றவர் மூரி மேருவு லாவுவ தொப்பவர் பாவ நாவுச வாதினை யற்றவர் பாச மாமபி மாநரி னைப்பிலர்.

சாதல் வாழ்தல்க ளிப்புறல் சோர்வுறற் ரும வாகைகொள் வெற்றிக டோல்விகள், போதன் மீடல னைத்தையு நாடலர் போர் செய் வோரைமு ருக்குவர் கேவல, மாத லாலிவா பற்றலர் சேனை யை யாசு கங்கொட ப்ரிப்பா ப்ரிப்புரார், பாத லாசுரன் வெற்பினர் வேலையர் பாரு ளாரிவர் பிற்செல வேலினுன்.

தாந வாதிபன் விட்டெந் தும்படை தாள்க ளோடுகி ரித்திரள் வந்தென, மீன வேலைப ரப்பில்வி ரிந்தென மேலி னூர்க்கிசி ருட்டிமு டிந்தென, வாந நாடரு மப்படி வந்தனர் வாயு வோடுநெ ருப்பும் லைந்தென, வான சேனைகண் முட்டியு டன்றன வாத லான்மறு கற்பம்வி னைந்ததே.

ஆயு தங்களெ ரிந்துநெ ருங்கிட வாக மெங்கும்வி முந்தன் வெற்பென, மாயு மங்கமு மிழ்குரு திக்கடன் மாகி ரங்கட தும்பியு லைந்தன, காயும் வஞ்சர டர்ந்துமு டுக்கினர் காது மும்பர்த ளர்ந்

தோட வுற்றனர், சாயு மண்டர்கள் பின்னொடர் வுற்றனர் தாம
னும்பிற ருந்திசை முற்றுமே. 27

உம்ப ரோடிம றைதமை கண்டில ருந்து மூவரு நின்றதி
ரும்பினர், சம்ப ராசரன் முனபுற வந்தனா சங்க வாவ வொன்செய
லென்றுகொ, டம்பு யாசநன் முனபுற டந்தன ரனபி னோடுப
ணிந்துபு கனறனர், பெம்பு தீநிகா சம்பரன் வஞ்சமும வெங்கண்
மூவர்து ரந்துதொ டாந்ததும். 28

வேறு.

கேட்ட நான்முக னஞ்சலென் றிவ்வுரை கிளசுதா
னீட்ட மாகிய வருடமோ ராயிர மிறந்தால்
வாட்டு சம்பரன் போரிலே யரியினான் மடிவான்
வீட்டு மவவள வுஞ்செயத தக்கது விதிப்பாம். 29

என்ற தாமனும் வியாளனுங் கடனுமென் பவரைச்
சென்ற ஹைத்தமர் செய்வது திரும்புவ தாகத்
தொன்று தொட்டுநீர் தொந்திக்கின் வாதனை தொடாந்து
நின்ற கண்ணடி நிழலென மந்ததிலே நிறகும். 30

நிலபெ றுமபடி நானெனும் வாதனை நின்றால்
வலைபு குந்தபுள் ளாமென மூவரு மடிவர்
கொலைசெ யறகெளி தாசையே யுயிர்க்கெலாங் கூற்றாயத
தொலைவி றுனபமா நிராசையே துன்பமி லின்பம். 31

வாதனைப் பாசத் தாலே மன்னுயி ரெல்லாங் கட்டுண்
டேதமா மந்தப் பாச மிறுகுமே லிடரைச் செய்யும்
வேதனை யிலதாந் தீர நழுவுமேல் வேட்கை யாலே
தீதிலோ ரனேகங் கற்றோ தீரென் னினுங்கட் டுண்பார், 32

விலங்கு ஸு சிங்கம் போல வேட்கையா லயரந்தோர் தாழ்வர்
கலங்கன்மி னென்று வேதா கண்டுழி மறைந்த பின்னர்
புலன்கொள லனைத்துங் கேட்ட புலகவர் பொன்னாட் டெய்தி
பிற் தண்டம் பீற நெடியதுந் துமியோ டார்ததார். 33

ஆர்த்தன கேட்ட வந்த வசார்பா தலத்தி னின்றும்
வோத்தனர் பொருகி வந்து டெம்படை யமரர் மீது
தூர்த்தனா காலம் போக்குஞ் சுராபொரு துடைந்து போகிப்
பேர்த்தும்வந் தமாசெய் தோடிப் பினனுமவர் ததனைச் செய்தார். 34

இயலகை பலவு பாய மிறந்தரீன் காலஞ் செய்ய
வைவரு திடம தான நானெனும் பழக்கத் தாலே
மெய்யவ ரானென் றன்னும் வேட்கையை விருப்ப முற்ற
ரவவகை யாலே யுள்ள மகப்பட்டு நின்ற தன்றே. 35

பயம்வந்து பிடித்துக் கொள்ளப் படர்தரு மோகங்
வயர்வுறு மாசா பாசத் தழுநதியென் செய்து மென்ன
துயருற விளைத்துக் காயந் துஞ்சுற திருக்கு மாறு
மயலுறு தந் தா லின்பம வருவது மெவ்வா றென்றார். 36

சந்தத மிவ்வா றெண்ணத் தளைப்புண்ட மந்தத் ராகி
யந்தமி நீர மின்றி யமரென்ற லறவு மஞ்சிப்
புந்திரொந் திறப்போ மென்றும் புகலிட மெமக்கே தென்றுஞ்
சிந்தனை யாலே கெட்ட சித்தத்தாற் றியங்கிச் சோர்ந்தார். 37

வலியெலா மிழந்து முன்னே வந்தொரு பெயர்நின் றுலு
நலிவுற மாட்டா ராகி நடுக்கினர் விறகு மாண்டாற்
பலிதரு மவியை யங்கி பருகிட ஈல்ல துண்டோ
வொலிதர வுறைத்தெ னஞ்சி யோடினாற் பொன்றிப் போனார். 38

தாமனும் வியாளன் றுணங் கடனுமுன் சரித்த மார்க்கந்
தொமறு முணர்வுண் டாகச் சொல்லினம் விநோதத் தாலே

மாமந மலிவே கத்தை வரம்பறப் பழகி விட்டார்
பாமரப் பிறவித துன்பம் பற்றா திந்த வண்ணம்.

39

இனையவர் நியாய நீயிவ் கெய்தலை யென்ற லோடு
மனையவர் பரத்தி னின்று முதித்தவா ரறிய வேண்டு
முனைவகூ றென்றி ராமன் மொழிதலு முநிவன் சொல்பான்
றுனையுது தாமன் முன்னோ தோற்றமாத் திரமெய யானோர். 40

எதிருது தோற்ற மெய்யா யிவாகளபோ லிங்கு யாமும்
விதியதாய்ப் புறத்தி லொன்று மேவலம் வீர னேரின
மதியினு னெனலும பொய்யே மதியினீ யெனலும பொய்யே
யதிராசுரம் றாமன் முன்னு மவாகூண் டெனலும் பொய்யே. 41

பரத்தின தொளியே மெய்யாய்ப் பாரித்தோர் சீவ சத்தி
திரததுறு சம்ப ரன்றன் நியாநததா லசைதது மூன்று
யுரததவுல் லாச மேவிற் றுரைததவித திறத்தி னாலே
வரததுறு மவரு நாமும் வாயமையே யெனகு மிலலை. 42

அறிவதா யறிலே மெய்யா யமலமா யனைததா யாறிப்
பிறிவுறு வரவு போக்கில் பிரமமே யுளதா மந்தச்
செறிபொருட் சத்தி தோற்ற மாததிராசு சகமாய நிற்கும்
பொறிகன்பல் காட்சி பொய்யே பொருணமெய்யே யெனது வாழ்
வாய். 43

4—2. தாம வியாள கடர் கதை முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம்—606.

4—3. வீம பாச திடர் கதை.

இதுமக் கிதூச மக்கென் றிரங்குறு பொல்லா வாழ்வா
லுதவியோர் சாம்ப ரே று முறப்பெறு துதார மிக்குச்
சுதமுறு முலக மெல்லார் துரும்புபோற் காண்போர் தம்பால்
விதங்க ளினேத்தும் வாரா மிருகங்க ளுலர்புற் றீண்டா.

உளத்துறச் சமர்கா ரஞ்சே ருண்மையை யுணர்வோர் தம்மை
யளக்கரும் பிரமாண் டம்போ லட்டதிக் காளர் காப்பர்
கிளப்பருங் குணத்தி லன்பாய்க் கேள்வியில் விருப்பா யுண்மை
விளக்குறு வருதத மிக்கோர் நராரினீரோர் மிருகந் தானே.

செயலநந் துயரும் ருலுஞ் செயத்தகாச் செயல்க ளாகா
வியல்பலா வழியா லுண்ண விராகுவை யமுதங் கொன்ற
தயலெலாம் வசமா யாபத் தீனைத்தும்போ யென்று நன்ற
முயலுநற் குணங்க ளாலே மொய்புக மெய்தி னோர்க்கே.

ஒழிவறு முயற்சி தன்னு லாகத்தா லுயர்ந்த னூலா
லிழிவற வியற்று வோகட் கெப்பய னெளிதி னெய்தா
வழிபடு நன்னு லாளர் வருபயன் கருத்தாச் செய்யி
லழிவற முற்று முற்றி யளவறு பயனை நல்கும்.

வருத்தமற் றச்சஞ் சோக மதமின்றி நன்னுற் பின்போ
யொருத்தரா லேவ லின்றி யுலாவுக நசிக்க வேண்டா
வருத்தங்க ளார்த்த மாகு மளவில்போ கங்க ளேயாம்
பெருத்தவா பத்தாஞ் செல்வம் பேரின்ப நிராசை தானே.

இடும்பைகூர் சங்க மின்றி யியற்கையா சார மெய்திக்
குடும்பமார் துயர்சிற் றின்பங் குறித்திடாப் பெருமை யோர்க்கு
நெடுமபுகழ் வாணன் செல்வ நிறைகுண மனைத்து முண்டாய்ப்
படும்பலுன் வசந்த காலக் கொடிகள்போற் பலிக்கு மன்றே.

தவங்களாற் றெய்வ நீராற் சாத்திரங் களிஞாற் போகாப்
பவங்களை யுயர்ந்தோர பாதம் பணிநதுபற் றறுக்க வேண்டு
மவங்களாங் காமங் கோப மறவுந்தேயந தியற்கை யான
சுவங்களி னடநது நன்னூற் றுறைநின்றோ ருயர்ந்த மேலோர். 7

நானெனும் பொருள்கா ணாதோர் ஞானவா காயங் காணார்
நானெனும் பொருளைக் கண்டோர ஞானவா காய மாவார்
நானெனு மகங்கா ரக்கார ஞானவிண மதியை மூடி
னெனொப் பரம வாமப னன்மலா விரியா தன்றே. 8

மடிவறு பிறவி யென்னு மரததிர ளெனதீ தென்னு
நெடியபல் பணைக ணீட்டி நிரயமாங் காய்கள் காய்க்கு
மூடிவறு துயராங் கார முளையாக விளையா நிற்கு
மிடியிலா ஞாத தீயால் வேரொடும வெந்து போமே. 9

என்றலு மிவவாங் கார மெவவுரு வுடைத்தெவ வாறு
வென்றிட லாகுந் தேக மேவியு மேவா தாயு
நின்றொரு காலம வென்ற னேருறு பயனே தென்றா
நன்றுணா வள்ளல் கேட்ப ஞானமார் வசிட்டன் சொல்வான். 10

மூவகை யுலகி லிந்த வகங்கர மும்மை யென்று
மேவரு மிரண்டு நன்ற மிகவுமொன் நீர மாகும்
யாவதும் பரமு நாமே யீறில மெமைய லாதோர
பாவனை யிலதென் றோரும போதமே பரமாங் காரம். 11

செந்நெல்வா லினுஞ்சற் றுகிச் செகங்களுக் கயலா யென்று
மன்னுது மெனக்கொள் போத மன்றையாங் கார மாகு
மிந்நில யிரண்டுஞ் சீவன் முததர்பா லிருந்தீ டேற்றித்
நல்குளு சுழல்வுறு பநத நல்கா. 12

கரசர ணாதி மட்டா நானிது வென்று காணுந்
திரமது தானே மூன்ற மகங்காஞ் செகத்தோர்க் கெல்லா

முரியதா மிகவும் பொல்லா துற்பவ மென்னு நச்சு
மரமெழு மூல மாகும் வருந்தியு மொருக்க வேண்டும்.

13

கொடிதிது கொடிது சாலக் கொடிதிதன் கொடுமை யாலே
முடிவறு முயிர்க ளெல்லா மோகமுற் றறிவு கெட்டார்
கடிதிலவ விரண்டி னாலுங் கடிந்திதெவ வளவு விட்டாய்
படிவுறவ் வளவே யெய்தும் பரமமாந் தற்ப தார்த்தம்.

14

ஏற்றமா மகங்கா ரங்க ளிரண்டினுற் பரம மெய்தி
பூற்றமா மவற்றை நீக்கி யோரகங் கரமு மின்றி
யாற்றலா னிற்றி யென்னி லறவுயர் பதம தாகுந்
தோற்றுட னானே னுமை சுருதிகள் சொல்லு முத்தி.

15

இதனியல் புரைக்கக் கேண்முன் னிசைத்துள தாமன் முன்னே
ரதமுற மடிந்த பின்ன ரினையசம் பரன்வே கித்து
மதமுறு மிமையோர சேனை வதஞ்செய்வா னுபாயந் தன்னை
விதமுற வினைய வாறு நினைத்தனன் விஞ்சை வல்லான்.

16

தாநவ ரெனமுன் னஞ்செய் தாமனை முதலா மூவர்
ஞாநமில் லாமை யாலே நானென தென்று பொய்யாய்
வாநவர் போரின் மாண்டார் மற்றினி ஞாந நன்னூற்
போனவர் விவேகத தோராய்ப் புணர்ந்தமா யத்தாற் செய்வேன்.

17

மெய்யுணர் வுறுத லாலே வெறும்பொய்யா மகங்கா ரத்தி
ணையுறர் விண்ணோர் சேனை நவிவுற வெல்ல ரென்னு
மையுற மறத்தி னெண்ணி மாயையா லவரைச் செய்தான்
மொய்யுறு வேலை தந்த மொக்குள்போன் மூவர் வந்தார்.

18

அனைத்தையு மறிந்தோர் தம்மை யறிவேன வறிவாற் கண்டோர்
வினைத்தொட ரிலாதோ ரொன்றின் விருப்பமும் வெறுப்பு மில்லோ
நினைத்துள நிகழ்கா லத்தி லெய்திய நிலையி னிற்போர்
கினைத்துணை யெனினு னைய மிலாதவர் தெளிவு சான்றோர்.

19

பேரினான் வீமன் பாசன் றிடனெனப் பிரிக்கப்பட்டோர்
சீரின லுலகை யெல்லாந் திரணமாய்த் தேருஞ் சததர்
பேரூரிலே போமி னென்று சம்பரன் புகலப் போகி
நேரிலா வமர ரோடு நெடுஞ்சமா புரிய லுறறார்.

20

எண்ணிலா வருடம் வெம்போ ரியற்றின ரிவாக னெஞ்சிற்
றுண்ணென வெனதி யானாந் தோற்றா வுதித்த போது
துண்ணறி வாலே யாமா ரென்றுற நோக்க லோடும்
புண்ணிய மிலாதோ வாழ்வு போலது பொய்யாயப் போகும்.

21

பன்மையாம் விசாரத் தாலே படரகங் கார மற்றோர்
சந்மமே மரண மேயென் றஞ்சுறு சலிப்பி லாதோ
நிந்மல ரெளிதின் வந்த பொருள்கொள்வோர் நிகழ்ந்த வெல்லாந்
தொனமையா நவமாங் கண்ணாற் றுகளறச் சமமாய்க் காண்போர்.

ஆதலால் வீர ரான வவர்களா லமரா சேனை

காதலாற் புசிதது மாய்க்குங் காமுகர் செலவம் போலப்
போதலே புரிந்து திக்கிற் போயொளித துலக முண்ட
மாதவா சரண மென்றே மாயனைச் சோந்த தனறே.

23

அடைக்கலம் புகுந்த வாடுனாக் கஞ்சலென் றபய நல்கி
விடைததுவந் தமரின் மோதும் விணடுவோ டரும்போர் செய்து
படைக்கல நேமி யேவப் பாயகன நீய்க்கத தீயந்து
தொடைததுழாய மாபபன் வாழந் தூயவை குந்தம பக்கார்.

24

மற்றினி யிந்த வாற்றால் வாதனை யாலே பந்தம்
பற்றுறு மதனை நீங்கிற் பந்தம்போம விவேகத தாலே
யுற்றறி வுண்மை சேரி லுளததில்வா தனைபோம் போனா
லற்றமில் சித்த நெய்தீர் தீபம்போ லாகு மன்றே.

25

4—7. வீம பாச தீடர் கதை முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம்—631.

4—4. தாகுரன் கதை.

~*~*~

ஒழியாத துயர்மாயை யெனுமா பத்தை யொழிக்கமா நாசுந்
ருபாய மாகு, மிழியாத மெய்ஞ்ஞாநப் பொருளை யெல்லா மியம
கேட் டயராம லிதயங் கொள்வாய், பழியான போகத்தி னிச்சு
தானே பந்தமா மதுவிடலே பரம மாகும், வழியான பன்னூலா
பயன்கொ லென்ன வருந்தாம லிவ்வழியே வருதல் வேண்டும்.

இன்பமிதா மின்பமிதா மென்ற வெல்லா மெரியெனந்
செனநினைக வேற்றத் தாழ்வாய்த், துன்புறுபோ கம்பலகா
மேர்ந்து நெஞ்சிற் றேயாம லெளிதருந்திற் சுகமே யாகும், வன்
பயின் மறத்தோற்ற நாச மாகு மறத்தினது நாசமே மகத்தா
தோற்றம், நன்பரம ஞானிகணெஞ் சிறந்து போகு நடைவிலங்க
மறிவிலர்க்கு நவைகூர் நெஞ்சம்.

ஆரந்த நிராந்த மிரண்டு மில்லை யசைவுமசை வின்மைபு
மவைபு மில்லை, யீரந்திர் சத்தசத்தன் றிவற்றுக் கெல்லா மினை
யல்ல ஞானிமந மென்ற லோடுந், தானந்த மிலாவறிவா யுலகி
மேலார் தததுவத்தி லுலகிநுக்குந் தன்மை தன்னை, ஞாநந்தா
வனர்பொருட்டா யுரைப்பா யென்று நாதனியம் பிடவசித்
னவிலவ தாளுன்.

வேறிலா தெவ்விடத்து மேவி நின்ற மேவாம னுண்மையிஞ்
வேறும் விண்போற், கூறிவாச் சிற்பாவ மென்கு நின்றங் கூறு
மவற்றென்றுங் கூடிப் பற்றுப், பேறிலாச் சங்கற்ப மனைத்
மின்றிப் பேரின்றி யழிவின்றிப் பேத மின்றி, பூறிலா வாகா
கோடி கூறு வுரித்தவற்றி லொருகூற்றை யொப்ப ரொய்தாம்.

நன்றிதரு முண்மைமூதற் பெயர்கள் பெற்று ஞானிகள்
ஞானமா ஞாந மாகி, பொன்றுமல் வருவான் குடும்ப ரூப மொ

றாகித் தனைத்தெரிவித் துணர்வே மெய்யாய்த், தன்றுணைச்சிந்
மாத்திரததுக் கயலற் றிர்த்த தொததாமத தாமயமாஞ் சகங்க னெஸ்
லார், துன்றுதிரை முதலாகப் பிறந்த வெல்லாஞ் சூழ்கடலில் வேறா
காத் தொடாச்சி போலாம். 5

துணைதருபல் பிறப்பாகிக் கொடிதாய்ப் பொல்லாச் சபாவமாந்
தனையறியாச் சுமடர்க் கென்றுந், தனையறிந்தோர்க் கொளியுருவா
யெல்லா மொன்றாயத் தாளுக வறுபவிக்குந் தன்மை யாலே, நீனை
வொடுசெய வோன்செயகை செயலிம் மூன்று நிகழ்விக்கும்
பாவித்த நீனைவுக் கெல்லா, மனையசுனை யாய்நிற்கும் பிறவிப் போக
மருந்துவோர்க் கப்போக மாகி நிற்கும். 6

அத்தமந முதயமில்லை யெழுத னின்ற லயல்போதல் வருத
லெனு மனைதது மில்லை, யித்தலததி லில்லையிலா திருக்க வில்லை
யித்திறமாஞ் சிததுமல மில்லா மெய்யாய்ச், சுததமுறு தானேதன்
னிடத்தி னிற்குஞ் சொன்னநெறி யேசகமாய்ச சொல்பே ராலே,
மெத்தவெரு ருபமாந் தற்சு பாவம விரிந்தெங்குஞ் சிறபெயரால
விளங்கி நிற்கும். 7

இன்னசபா வந்தானே யொளியாய் நிற்கு மிருளாகு மொன்றாகு
மீறில கூறாந், தன்னுடைய தொழிலாலே தானே பூர்ண தத்துவம
விட டிவனவனு னென்னுந் தன்மை, யுனனியபா வனையாலே
மெள்ளச சீவ னுருவாகிக் குடும்பியெனு மூகத் தாலே, பன்னியநா
நாத்துவததி லழுந்திப் பாவா பாவமபற றுதல்விடலாம் பதத்தி
னிற்கும். 8

அப்பதத்தி னின்றுபுரி யட்ட கத்தை யளவிலசை வால
மைக்கு மமைத்தி டாதா, மிப்பரிசி னினறுரவே வடிவ மான
வெழுபிறவி வகைமலை யியற்று மெங்கு, மொப்பரிய தற்பிரம
சபாவத் தாலே யுரைதததெலா மெழுமீண்டு கிமாடுங்கிப் போகு,

மெய்ப்படிவ மில்லாத விண்ணிற் காணல் விரிவதுபோற் சித்திநினைவு விரிந்து தோன்றும்.

9

படர்மதத்தாற் றனைப்பிறர்போற் றேன்று மாபோற் பகுத்தலிலா வந்தச்சுற் பாவந் தானே, யடர்பொயபோற் றேன்றியதாற் சத்த மாதி யைம்புலனு மேதொன்ற லறியா நின்றாய், தொடர்நின்ற வதுவிந்த வார்மா வாகுந் தோற்றமெலாந் தானாகித் துன்னிநின்ற, விடமுடைய பரப்பிரம மிதுவே யீதிங் கிருப்பதுவும் பெயர்மலமா மிதினவே றிலை,

10

பொருகடவிற் றிரைமுதலாய்ப் பிறந்த வெல்லாம் புனலாகி விளங்காமற் புழுகி யாமோ, பொருபொருளாம் பிரமமாத் திரமே யல்லா லுபயமெனுங் கற்பனைப்பே ரொன்று மில்லை, யெரியிடத் திற் குடுமாத திரமே யல்லா லிரண்டுண்டோ வவவகைபோலென்று மொன்றஞ், சரியைகிரி யாயோகப் பதத்தின் முற்றிச் சாதநவக ணிறைந்தவர்க்கே சாறறல் டேண்டும்.

11

இயற்கைகுணஞ் சோதித்து முன்னே பின்னே யாவையுமாப் பிரமநீ யென்னல் வேண்டும், வியப்புறவா சையிலுழல்வார்க் கிவவா றேதின மீளாத தீநரகில் வீழ்த்த தாகுந், தியக்குறுபோ கத்தாசை தீர்த்து புந்தி தெளிந்தமகத் தாவார்க்கே திகழத் தோன்றும், மயக்கமற வுணர்த்தவுல்ல குருவைக் கிட்டா வருநதியுநதன் பிறப் பறுக்கு மகனு மாங்கே.

12

விளக்குமிர வியுமலரு முண்டா யுண்டாம் வீசொளியும் பகற் பொழுதும் விரையும் போலத, துளக்கமில்லித துண்டாகி லுண்டா ஞாலந் தோற்றரவு மாததிரமே சொருப மாகுங், கிளத்தபர மார்த் தத்தா லில்லை யென்னக் கேட்டலுமே பாற்கடல்போற் கெம்பீரத்தா, லளக்கரிதாய்ச் சீதளமா யமல மாகி யற்புதமா நின்மொழி யென் றண்ணல் சொல்வான்.

13

இம்மொழிக ளாலிமைப்போ திருளா மீள விமைப்போதோ
வொளியாகு மிவவா ருகி, மைம்முகிலா லற்பமாய் வெய்யிற் சீதம்
வந்துவருது போகினற மழைநா ளொத்தேன், மெய்ம்முநியே யநந்த
மாய்ப் பலவா யொன்றாய வீயாதா யளக்கரிதாய் விளக்க மெய்திச்,
செமமுறையா மாத்துமதத துவததுக் கிருதச் செய்தொழில்கள்
வந்தவா செப்பு கென்றான.

14

மெய்யான பொருளுடைய வாக்கி யத்தின் மெய்ப்பொருளாய
முன்னொடுபின விரோத மின்றிக், கையாரு நெல்லியெனக் காட்ட
உல்ல கட்டுரையே யாமிவகு கழறிற் றெல்லா, மெய்யான ஞானவிழி
வெளியாயப் போதம் விரியவுதித் தாலென்சொன மன்னும்
விததைக், கையாரு உலிதெளிதென் றுள்ள வாறு கலக்கமற
நிலைநின்று காண்டி யன்றே.

15

தன்னுருவ மாயவதற்கே முயல்வ தாயுத் தம்மான வலித்
தையினற் சகல மான, வின்னலுறு குறறமிலா வித்தை யெய்து
மெய்கணைகள் கணையாலே நஞ்சை நஞ்சாற, றுன்னுபகை பகை
யாலே தீது தீதாற றுடைப்பதுபோ லவிததைதனைத் துடைத்தல்
வேண்டு, முன்னியுறப் பாததலுமே யிதன்சு பாவ மொழிநது
போய்த் தன்மாய்வா லுதவு மின்பம்.

16

நனிமெய்யாய் மாயையில தென்றிவ வாறு நாடுவாய் ஞானியாய்
ஞெய்ம் பெற்றாற், றுனிசெயுமீ துளமாயை யறிதியன்றே துகளிலா
நறபோதந தோன்று மட்டும், பனிமாயை யில்லையென வென்
சொல லாலே பழுதில்லா வறுதியுறப் பற்றி நிற்பாய், புசிதமுறு
பிரமமே யெல்லா மென்று புநதியிர்கண டோரமுத்தி பொருந்தி
னோரே.

17

பேதமுறு புநதியே மாயை யாகும் பெரிதுவருந் தியுமிதனைப்
போக்கல் வேண்டும், போதமுறு பேற்றினு லன்றி மாயைப் பொரு
நதியின் கரைதோன்றிப் பொருந்தத் தோன்றி; லேதமறு

மப்பதமே யிறவா லீடா மிம்மாயை பிறப் பிடமே தென்ன வேண்டாஞ், சேதமுறக் கொல்வழியே தென்று தேர்வாய் சிதைவுற்ற லிதனியல்பு தெரியு மன்றே.

18

யாதினிற்ரோன் றியதென்றும் யாதீ தென்று மிறந்தநெறியாதென்று மிறந்தாற் றோன்று, மாதலினால் வன்றுயரின் சாலை யான வவித்தையெனு நோய்க்குமருந் தருந்தச் செய்தாற், நீது பயில் பிறப்பென்னுங் கடலின் மூழ்காய் செறிகாற்றத் தன்னுரு வாஞ் சேணி மன்றாம், சாதமுறத் திரிவதுபோற் றன்பாற் றோன்றுஞ் சத்தியின லாத் துமதத் துவரின் றொல்கும்.

19

நொய்யநெடுஞ் சிற்கடறன் னிடத்தே யற்ப துடக்கத்தாற் கணம்விளங்கு துண்மை நோக்கா, லையமறத் தற்பதமொன் றகண்ட மென்றே யழுந்துவா யக்கடலி லைசந்து சற்றே, மொய் யறிவாஞ் சிற்சத்தி கணகா லத்தின் முழுதுறுசத் தியினுலு முழங் கத் தோன்றித், துய்யவிடங் காலமொடு தொழில்கண் மூன்று தூயனசத் திகடம்மைத் துணையாய்ச் சேர்க்கும்.

20

தனதுசுபா வத்தையறிந் தந்த மான தற்பதத்தி லிருந்துஞ் சிற் சத்தி தானே, யெனதுருவிவ வளவென்றே யறியற் றற்போ லெண்ணுறுமிப் படியுருவை யிதுபா லிக்கி, லறுகதமா யப்பொழுதே பெயர்க ளெண்ணே யாதியாம் பார்வைகள்வந் தடையா நிற்குங், ககவிகற்பந் தருவடிவாய்ச் சித்து ருபங் கவரிடங்கா லந்தொழிற் குக் கலந்த பற்றும்.

21

ஈங்குரைசெய் சித்தினுடை யுருவந் தன்னை யாவருஞ்சேத் திரக்கியனென் றியம்பா ரிற்ப, ராங்கதுவும் வாதினையைச் செய்யா நின்றே யகங்கார பாஹினையை யடையா நிற்கும், வாங்கருமான் காரமுரிச் சயிப்ப தாகி மலிநமுறு புந்தியா மலஞ்சேர் புந்தி, வீங்கிய கற் பனைவடிவாய் மநந் நெஞ்சாம் விகற்பமிசு மநம்பொறியாற் றெல்ல வந்தே.

22

கரசாண மயவுடலைப் பொறிக ளென்பர் கவல்வுறவிப் படியன்
ரோ கலந்து சீவன், விரவியசங் கற்பமெனும் பாசத தாலே வீக்
குண்டு துனபவிலை வீசப் பட்டுத், தாமறவீ னதையடைவே
யடையா நிற்குளு சததிமய மாமநமித தன்மையாகிப், பொர
வகங்கா ரதைமேவிக் கோச காரப் புழுப்போற்றன் னிச்சையினுற்
பூனும் பந்தம். 23

தானேசங் கற்பித்துத் தந்மாத் திரத்தாற் றனிவிலையா முட்
டொழில்க டன்னைக் கட்டக், கானேறு சிங்கமவிலங் குறற தென்
னக் கவலையினுன் மிகவுமநங் கரைநது சோரு, மாளுத் மநம்புந்நி
ஞாநஞ் செட்கை யகங்கரமவா தனையுடலம் பகுதி மாயை, யூனான
மலங்கருமம் பந்தஞ் சித்த மோதவிததை யிச்சையென வுரைப்ப
ரன்றே. 24

அப்பரிசோ ரோரிடத்தி லோரொன் றுக வாசாபா சத்தினு
லமைததுச் சொன்ன, வெப்பபரிய சகவிரிவா மிவறறை யெல்லா
முட்கொள்ளும் பலமிதனி லொன்று மிலலை, கப்புடைய நெடு
வடததை வடததின் வித்துக் கரநதிருப்ப தொக்குமிடாக் கவலைத்
தியின், வெப்பமிகக் கோப்பாம பெடுத்தது றுக வேட்கையெனுங்
கடற்றிரையான் மெலியு முள்ளம். 25

பெருகியவித் துயர்களா லவச மாய்த்தன் பிதாமகனை மறந்து
மிகப் பீடையுற்றுக், கருகியவிம மநாதன்னை யளற்றி லானைக்
கரையேற்றி விடுவதுபோற் கரையி லேற்றாய், வெருவுசரா மரண
மெனும் விடததால் வெந்து மிகுநலநதீங் கெனும்பகையான் மெலியு
நெஞ்சிக், கருள்புரியா நராமனித வடிவமான வரக்கரே யருள்வடிவ
மான வள்ளால். 26

இவவகையே சிற்பாவ சீவ பேத மியல்வடிவாம பிரமத்தி
னிடையே நின்று, வவ்வியபா வணையாலே வந்த கோடி வாரானின்
றனகோடி வருவ கோடி, தெய்வவரை யருவிநீர்த் துளிபோல்

வந்தோர் சிலர்பிறவி யொன்றிரண்டு மூன்று சேர்ந்தோர், நைவரு
செந் மங்கள்கிலர் தூற்றின் மிக்கோர் நாடரிய பவஞ்சிலந்
ணண்ணி நின்றோர். 28

சிலர்சிலர்கள் கின்னரர்கந் திருவ ரானோர் சிலர்விச்சா தாமு
கா துரளாய ரோர், சிலரருக்க ரிமகிரணன் வருண னானோ
சிலர்பிரமன் றிருநெடுமால் சிவனாய நின்றோர், சிலர்மறையோ
சிலரரச ராகி நின்றோர் சிலர்வணிகர் வேளாண்மைச் செயல்
னின்றோர், சிலர்விலங்கு பறவைகளுந் வனவாய் வந்தோர் சிலரின
காய் பழமூலந் திரண மானோர். 29

சிலர்மயேந் திரசைலஞ் சைய மேரு தென்மலய மந்தரமாய்ச்
சிறந்து நின்றோர், சிலர்கடம்பஞ் செம்பீரந் தாலஞ் சாலஞ் சிறந்த
தமா லங்களாய்ச் செறிந்து நின்றோர், சிலருவரி தயிர்நெய்ப்பாற்
கருப்பஞ் சாறு தேனெடுநீர் பெருங்கடலாய்ச் சேர்ந்து நின்றோர்,
சிலாதிசைகள் சிலர்நதிக ளாகி நின்றோர் சிலர்மேலோர் சிலர்கீழோர்
சீவ ரானோர். 29

கையினு லறையுண்ணும் பந்து போலக் காலஞ்

லாத, மெய்யிலே புகுந்தலுதது விவேகம் பெற்றும் விரகி
லார் சிலர்பிறப்பின் மீண்டும் வீழ்ந்தார், மையினுன் மூன்றுலகாம்
பண்தி செய்து வருநிற்கும் போமாகி வளர்ந்து வாளாப், பொய்
யினுன் மிகவிரியும் வேலை யூடே பொருதிரைபோற் பரபதத்தே
புரிந்த மாயை. 30

தெரிந்துணர்ந்தோ னிவ்வாறு செப்ப லோடுஞ் சீவனஞ்
மற்ப்பதத்தைச் சேர்ந்து நின்றும், விரிஞ்சனெனும் பெயர்பெற்ற
தெவவா மென்று வித்தரத்தா லுள்ளபடி விளம்பு கென்னு, விரிந்த
மன்கேட் டலும்வசிட்ட னுரைப்பான் வள்ளா வந்தநெறி கேட்
புதுமே யகில ஞாலம், புரிந்தநெறி யறிதியிதன் மன்மை மெல்லாந்
புந்தியுறக் கேட்டுணர்வு பொருந்து வாயே. 31

வேறு.

திசைகால மாதிகளாற் றன்னுடைய சத்தியினுட் றிரியாச் சீவன் பசையான லீலையினுற் றிசைகால மாதிகளாற் பயின்ற மேனி யிசையாநின் றுளபோதே சீவனுக்குப் பரியாய மென்னப் பட்ட வசையான வாதனையின் வசத்தாலே யுலயமுநங வந்து தோன்றும்.

செயல்செயலின் மைகளிரண்டுஞ் சேர்ந்தெழுந்த மரச்சத்தி செயலே மேவி, யியலபின்முத ளெயதாகிச் சததவிதை யிரதத்தி லெழுவ தான, வுயாதருவிண பாவனையைப் பாவிக்குங் கணத்திலே யுடனே யந்த, வியனலேவின் றனனெறியா லந்தமநங் கந்தையினே மேவு மனமே. 33

பரிசலிதை யிரதத்தி லெழுவதாங் காற்றைசீவைப் பாடி துன்னும, விரிதருவிண காற்றிரண்டின மெய்நெருக்கி லேரின்றும் வெந்தீத தோன்றி, யிருதிமசசத தப்பரிசந் திடமாகப் பழக்கமுறு மியல்பி னாலே, யுருவதன்மாத் திரைமேவு மிம்முனறி னுடன்மேவு முள்ளந் தானே. 34

கணத்திலிர தத்தியல்பைப் பாவிக்க நீரறிவக் கருத்தி லுண் டாங், குணத்தினையத திறங்கொடுங் கூடுமநங் கணத்திலே குறித்து நாடி, மணத்தினைப்பா விததலுந்தன் மாததிரததாற் பாரறிவு வருமிய வாறே, தணதத்பூ தததன்மாத திரமவளைத்து வளைததுருவாய்ச் சகமாயத தோனமும். 35

திகழ்ந்தவனற் பொறியென்னத் திகழ்வடிவை விண்ணிலே தெரியக் காணு, மகங்கரமாந் தொழின்மேவிப் புந்தியுடன் விதை யோடு மணுகி யந்தப், புகனறதெலாளு சோனதுபுரி யட்டகமா யுயிர்களுளப் பூவில் வண்டா, மிகுந்தகடுங் கூட்டரவாற் பாவிக்கு மிகவிளங்கு மேனி தன்னை. 36

பாவனைமுற் றிடத்தூல மேனியாய் வில்வத்தின் பழம்போற்
சித்த, மேவுகரு விற்பாய்ந்த பொன்னிறம்போன் மிகவிளங்கி
விமல விண்ணிற், றாவரமுண் டாய்நிற்கு மந்தவொளி தன்னுடைய
சபாவந் தன்னும், கேவலமேற் றலேகீழ்காற் பக்கங்கை நடுவயிருத்
தோகும்.

முந்தியகா லத்தினால் வெளியாகி நின்மலமா மூர்த்தி யாகிப்
புந்தியொடு சத்துவமொய்ம் புச்சாகம் விஞ்ஞாநம் பொறியு மேவு
மந்தவவ னேயகில பிதாமகனாய் முழுதுணர்ந்த வயனா மன்னாண்
சந்தரமா யுத்தமமாய்த் திகழ்கின்ற தன்வடிவைத் தோனற ரோக்கி.

குன்றாத வறுகுணத்தோன் மூன்றுகா லமும்வெளியாக் குறிக்கீ
கும் வேதா, வொன்றாகிச் சிம்மயமே யுருவமாய்க் கரைகாணு
வயர்வா நத்தின், முன்றானுண் டாகியதென் னெனநினைந்து
னழக்கிலா முழுஞா நக்கண், ணன்றாவப் போதுதித்தோன் ப
கோடி சிருட்டிமுத னடத்தக் கண்டான்.

சாதிசுவந் தருமமெலா முணர்ந்தவற்றை லீலையினும் றான்கற் பித்த
னோதரிய லீலையினும் சங்கற்பத் தாற்பிறக்கு முயிரை யெல்லா
மேதமுறு கந்தர்ப்ப நகரம்போ லறம்பொருள்வீ டுன்ப மெய்த
மேதகைய பலகோடி சாத்திரங்க ளவர்க்காக விதித்தான் வேதா.40

விரிஞ்சணுரு வாமநத்தா லிச்சிருட்டி யிற்சிருட்டி மேவி *நின்றும்,
புரிந்தலரு மலரெல்லாம் வசந்தகா லத்தினும் பூப்ப தொக்கும
பிரிந்தசுரர் நரர்முதலோர் தத்தஞ்சங் கற்பத்தாற் பிறவி யுற்றார்
தெரிந்தனைய¹ சங்கற்ப மறிப்பிறவார் நெய்மாண்ட தீபம் போல. 41

வாநதிக ராமனைத்துங் கற்பனைமாத் திரம்வாளா வளர்
நிற்கு, மானசக நரவுதனிற் கருவுபோ லிராகவனே யறிதி
யன்றே, யீனமுறப் பிறப்பில்லை யிறப்பில்லை வெவ்விடத்து

* நின்ற எனவும் பாடும்.

மொன்று மென்றும், ஞாநபர மார்த்தத்தா லிவையெல்லாம் பொய்
யாக நண்ணு மன்றே. 42

வெங்காதற் பெரும்பாம்பு நெளிபுற்றங் குடும்பபரம் வெறும்
பொய் யென்றே, யிங்காசை யறநீக்கி யெல்லையிலாப் பரமபதத்
திருந்து வாழ்வாய், சிங்காரக் கந்தாப்ப நகரிருந்தென் சிதைவுந்
றென் நீதோ நன்றோ, பங்காண மனைமக்கள வாழ்ந்தாலென் கெட்
டாலென் பாச மாயை. 43

தாரதந மிகுமென்னிற் றளையாகு மப்பாசந்
கொண்டா, லாரதனை யறுத்தகலும் விரகுடையா ரறிவில்லா ராசை
விஞ்சிக், கூரிதையா மப்போகத துழன்றுழக்குந் கொடுத்துயரைக்
குறித்த போதே, தீரதையா மறிஞர்க்கு விரததியுள தாயச்சிததந்
தெளியு மன்றே. 44

ஆனதிமத் தாற்குடும்ப பாரவியா பாரத்தி லணுகும் போது,
போனபொருட் கிரங்காமற் பொருந்துபொருண் மாத்திரமே
புசித்து வாழ்வாய், தீனமுற வருபொருளைச் சிந்தியார் வந்த
பொருட் டிதென் றெண்ணார், ஞாநபர ரானோக்குச் சபாவமாங்
குணமிதுவே நளினக் கண்ணாய். 45

கண்டனவெல் லாம்பொய்யென் றுள்ளத்தி லினத்தினும்
வெங் காத னீத்த, பண்டிதரா முழுதுணர்ந்த பெரியோரை யீராது
பாச மாயை, யுண்டிலையென் பவற்றிடையின் சுததமாம் பதம்புந்
பூன்றப் பறறி, விண்டவுடற் குட்புறம்பா முலகைநீ பற்றுதலும்
விடலும் வேண்டா. 46

எக்கருமத் திலுமிச்சை யரிச்சையற நின்னுணர்வை யெய்தி
னோர்க்கே, யக்கருமங் களிலறிவு பற்றாதா மரையிலேசே ரம்பு
போலத, தொக்கபொறி விடயநலஞ் சுவையறநின் மரமாரத் தோன்
றில் வீரா, தக்கவுணா வுணாதோனாய்ப் பவக்கடல்கள் கடந்
சுநந் தீரந்தாய், 47

உச்சமுறு பதம்வேண்டி லனைத்துவா தனையிலுநின் றுள்ளந்
தன்னை, நிச்சயமா முணாவாலே நீக்குவாய் மலரினமனை நீக்கு
மாபோற், றுச்சமுறு வாதனையார் தாங்ககீர் பயக்கடலிற் றுனை
வார்க் கெல்லா, ம = சமந நல்லறிவு மரக்கலமாய்க் கரையேற்று மய
லொன் றுண்டோ. 48

பராபரங்கண் டோரனைத்தும் பின்செல்வ ருலகியல்பு பற்றார்
நீங்கார், சுராலயநந் தநவநததம் பற்றார்கன் குறிய்த்தந் துயர மெய்
தார, விராவுறிய தியுத்தள்ளார வெயயவண்டோ லதுசரிப்பர் மேன்
மை சான்றோ, ரிராகவனே யிவ்வாறு நடத்தியென வசிட்டமுநி
யியம்ப லோடும். 49

பரத்துவகே ளிவவாறு பரமமுநி பரமபதம் பகரக் கேட்டுத்,
திரத்துவமா நிறைந்தான்போற் சீராம நமலமாய்த் தீர்த்து சித்தந்,
தரத்துவமை யில்லாத மெய்ஞ்ஞாந நல்லமுதாற் றதும்பித தண்
ணென், றுரத்துவளர் சந்திரனபோ னிறைவுற்றான் வசிட்டனு
மீண டிரைப்ப தானான். 50

ஒருகால மரன்படைப்ப னொருகால மயன்படைப்ப
மெல்லா, மொருகால மரிபடைப்ப னொருகால முறிவர்படைப் புள்ள
தாரு, மொருகாலம புயத்துதிப்ப னொருகால்வா ரியினுதிப்ப
னுயர்ந்த வேதா, வொருகாலண் டத்துதிப்ப னொருகாலின்
லையுதிப்ப னன்றே. 51

வன்மரங்க ளேநெருங்கு மொருபடைப்பி லொருபடைப்பின்
மனிதர் துன்னும், பன்மலைக ளேநெருங்கு மொருபடைப்பி லொரு
படைப்பிற் படர்மண் னாகுங், கன்மயமா மொருபடைப்பி லொரு
படைப்பிற் றசையமாய்க் காண லாகும், பொன்மயமா மொரு
படைப்பி லிப்படியே பலவிதமாம் பூமி தானே. 52

வான்முதலா மண்முதலா நீர்முதலாந் தீமுதலா மற்றை
வாயுத், தான்முதலா ழிப்படியே சிருட்டிதொறு மோரொன்று

தலைமை யாகும், யான்முதலோ ரயன்கிருட்டி தரிசநமா வுனக்
குரைத்தே னிந்த வாற்றான், மேன்முதலா நியமமிதற் கொன்றாக
விலதுபல விதமாய்த் தோனறும். 53

கிருதமுத லுகநாலு மீண்டுமீண் டுற்பவிக்குங் கிளத்து
ஞாலத், தொருபொருளும் வளைததுவளைத் தநந்தமடங் குற்பவமா
யுடலா தில்லை, யிருன்பெருகு மாமாயை வன்னனைக்கு முன்னிலை
யா மியாமிங் கோத, வருமறைதோ தாகூரன் கதைகேட்டி யிராம
கென உறைவ தானுன. 54

வேறு.

இந்தப் புவநத் தூடே யெழிலார் மலரின் பொழில்வாய்
மந்தக் குவிர்கால் கமழு மகத தேசந் தன்னிற்
கநதக் கதவி கடம்பு கன்னி காரஞ் செறிந்து
சிறதைக் கினிதா கியதோரா சிறப்பா மலையி னிடத்தே. 55

பரலோ கஞ்சோ தவமே பண்ணி யயன்போ லுயர்ந்த
சரலோ மாவின் மைந்தன றுஞ் ரபபெயா முரிவன்
சரலோ கத்தின் குருவின் றேன்றற் கசனை யொப்பா
னரலோ கத்தின மேலா னவைதீர தவததாற் பெரியோன். 56

தனைய னொருவ னோடுஞ் சரலோ மாவா முரிவ
னனைய கிரியின வநததி லநேக யுகஞ்சென் றதற்பின்
புனையுங் கூடு கழிந்து புட்போ வதுபோற் போகி
வினைசெய் யுடலை விட்டு விண்ணோ வடிவை யெடுத்தான். 57

தனியே யநத வநததே தாகூ ரப்போ முரிவ
னினிய தாதை யிறவுக் கிரங்கி யுதகத் தியற்றும்
புரித மான பிரம பூசை முழுதும் புரியான்
கனியு நெஞ்ச னன்றில் கதறு மாபோற் கதறி, 58

தந்தை யன்னை பிரிவாற் சால வெம்பித் தளர்ந்த
மைந்தன் றன்னை யஞ்ளால் வந்தே வதைகண் டருளி
முந்து றும னின்று முநிமா மகவா முநிவா
சிந்தை தெளிந்தோய் தெளியாச் சிறியோ ரெனநொந் தயரேல். 59

அறித்த மான குடும்பக் தபத்த முணர்கின் றிலையென்
சரித்த பொழுதே மரித்தல் சற்றுந் தப்பா கண்டாய்
பணித்த விழியோ டயாவாய் பகலோ ணுதயஞ் செய்தா
வினித்தன் னிலையத் தமநத் தெய்தா னென்பா ருளரோ. 60

வாளா வயரே லென்று மறைந்து தெய்வ முரைப்பக்
கேளா வுணர்ந்து தளருங் கேத மொழித்து நிலையாய்
நீளா ரணத்தின் படியே நீரின் கடன்கண முடித்து
மீளா நெறிசேர் தவசுதின் மிகவும் விருப்ப மாணன். 61

தக்க பிரம கருமந் தன்னாற் றவமே செய்வான்
றொக்க சங்கந் பத்தாற் சுத்தா சார மிருந்தான்
மிக்க ஞாந மில்லான் விசுத்த மான புவியிற்
புக்க விடங்க ளெல்லாம் புரித மன்றன் றென்றா. 62

வையஞ் சுத்த மல்ல மரத்தி னுனியே புரித
மைய புட்டோ லாங்கே யமர்தற் கான தவமே
செய்ய கிற்போ மென்றாச் சிந்தை யார நிலைந்து
வெய்ய கனலை மூட்டி விண்ணோர் குழுவை நிலைந்து. 63

உடலை யரிந்து வாங்கி யோமஞ் செய்ய லோடுங்
கடவு ளவர்க்கென் முகத்தாற் கலவே தியன்மெய்த் தசைகண்
மிடறும் புயமு முதல வேவ தென்னே யென்றாச்
சுடருங் கனலோ னினைந்து சுருதி முநிமுன் றேன்றி. 64

கருதிற் றென்ன வென்னக் கைகண முகிழ்த்துத் துதித்துப்
பரிசுத் தமதா மிடமிப் பாரிற் காணே னதனாற்

தருவிற் றலையிற் றளிர்மேற் றலந்தந் தருள்வா யென்ன
வாழும் றுதவிக் கனலோன் வாரித திரைபோன் மறைந்தான். 65

காநத் திடையோர் கடப்பங் காரின பதத்தைக் கடந்து
வாநத் துயர்ந்த ததனமேல் வருபல் லவமென் றவியின்
ருனத் தைய மின்றித் தாசூ ரன்ற னிருநது
மேனற் றவமே செய்வான் மிகவும் விரும்பு மறத்தான். 66

வேறு.

ஒருகணந் திசைக ளினைதழையு நோக்கி யுறைததபத் மாதநத்
திருநதான், பெருகிய திசைகண முழுதிலுந் திருமயிப் பிரமபா
வனையறி வரிதாயக, கருமமாத திரத்தி னிறபதாயப் பலமாங்
கற்கசம விரும்புற மறத்தால, வருடமைந் திரண்டு மகங்களு
நடத்தி வாநவர்க் கவியுண வளித்தான். 67

கோத்திரள புரவி மனிதரா லியற்றுங் கோதறு வேள்விகண்
முற்றுஞ் சாத்திர விதியா லியற்றிள்ள காலந் தவறற நடநதமை
யாலே, மாததிர மான மறமிகத் தெளிந்து வரம்பில தாதலு
மாங்கே, நேத்திர மான ஞாநமவந் தெயதி நிறைநதனன் வலிதி
னன் னெஞ்சம். 68

பிறவியா வரணங் கழிந்துவா தனைகள் பேரற மாண்டுள
பெரியோ, னிறவிய தளிர்மே லிருத்தலு மொருநா ணிமலமா
வழிகளுக் கெதிரே, புறவிரி மலரின் மேகலை யுடுத்த வுயர்வந்
தேவதை தோன்ற, வறிவனு நோக்கி யார்கொனீ யென்ன வழகிய
வணங்குரை செய்வாள். 69

பெரியவர் தம்பாற் பெறலரு நேயம் பெற்றவர் விரும்பிய
வெல்லா, மரியண வெனினு மிமைப்பினி லெளிதி லணுகுமென்
றய்யமற் றறிந்தேன், நெரிவருண முரிவ நீயுறை வநத்திற் செறிவந்
தேவதை யிங்ஙன், விரியலர் கொடியாம் விரோதவீட் டிடையே
விருப்பொடு மிருப்பவ னானே. 70

மேடமா தத்திற் பிறைபதின் மூன்று கலையுற மேவிய நாளிற்
 னொரு மதன னுயாகிரு நாளி னரதந வரத்திலே வந்து, கூடிய
 வரதே வதைக்கணந் தன்னைக் குறுகினைன் பாங்கியர் முழுதந்,
 தேடரு மைந்த ருடன்மகிழ்ந் திருந்தார் சிறுவனில் லாதயான்
 றளர்ந்தேன். 71

காதலித தவர்க்குக் கருதிய தளிக்குங் கற்பக மனையுநீ
 யிருப்ப, நாதனே நாத ரில்லவா போல நான்மகம் கிரங்குத னை
 னோ நீதரல் வேண்டும புதலவனை யன்றி நினனரு ளென்பொருட்
 டிலதேற, நீதறு மதலை யிலதெனுந் துன்பஞ் செந்தழன் மூழ்கியே
 தீர்ப்பேன். 72

என்னலு முரிவ னகைத்தொரு மலரை யீந்தொரு மதியிடு
 யெளிதா, யனனமே மகவைப் பெறுதியா னீமுன் னருங்கனன்
 மூழ்குவே னென்னா, வினனலால் வலித்து மகவுவேண் தெலா
 லினிதுநீ யீன்றிடு மகவும், பின்னுறு வருத்த ரெறியினுன் ஞாநம்
 பெறுமெனப் பேசினன் பெரியோன். 73

கேட்டவண் மகவு கிடைத்ததே யென்று கிளர்முக மதிரிலாங்
 குலாவ, மீட்டும் முரியை நோக்கிரின் னேவல் விரும்பியீண்
 டெறகுவ னென்ன, வாட்டமின் முரிவ னியைரதிலன் விடுப்ட
 வந்தன ளனங்குதன் னிடத்திற், சேட்டமா மகவை யளித்தனன்
 கலையாற் செறிதரு மதியென வளர்த்தான். 74

இருதுவே யாண்டே யெனுங்குழி களிஞ லிறந்தன வாழிரண்
 டாரண்டு, திருமுரி பாத மகவொடு மடைந்து சென்னிதாழ்ந் தெதி
 ருற நின்று, பெருமைகண் டருள்வாய நீதர யானே பெற்றவிப்
 பெருங்குணக் குமா, னருமறை னூல்க ளுனைத்தையு நானே யளித்
 திட வறிவின லறிந்தான். 75

கலையெலா நிறைந்தும் பிறப்பிலா ஞாநங் கண்டிலன் கடற்
 பவத் துயரா, லலைவுறா நின்றான் மனையுணர் ஞாந மளித்தியென்

றணங்குரை செய்ய, நிலைகொண்மா னுக்க னமக்கிவ னுக்கி நீயகல்
கெனவவ ளகன்ற, டலைமைசேர் முரிவன் ருளினை விடாது
சற்குண மதலையு நினரான். 76

வருந்திமெய்ஞ் ஞாநம் பெறத்தகு மகவை மாதவ னருளினான்
மெல்லத், திருந்திய கதைக் ளளவைக் ளிதிகா சத்திலே செப்பிய
திறங்கள், பெருந்துணை மறையின் முடிவிலே துணிந்து பேசிய
பழம்பொருண் மற்றும், பொருந்திய நெறிக ளநேகமாய் விரித்துப்
பூரண போதமே புகன்றான். 77

வானதி மூழ்க வதுநெறி யாக வானிலே மறைந்துபோ
யொருநா, ளானவேழ் முரிவர் பதவிரின் றணுகி யினையதா ஞான்
வாழ் கடம்பின், றுநமே மேவி யிருப்பொழு திருந்து தாபதன்
றநயனுக் குரைத்த, ஞாநநற் பொருள்கள் கேட்டன மதனை
நாமுனக் குள்ளவா றுரைப்பாம். 78

பிறப்பிலாப் பிரம மிதுவென வறுதி பிறப்பதோர் கதையிது
கேளாய், சிறப்பதோ ரரசன வீரமும் புகழுஞ் சிறந்தவன் றெளிஞ்
னும் பெயரோ, னிறப்புறு முலக பாலரா யுள்ளா ரவனுடை
யேவலை முடிமே, னிறப்புறு மணிபோற் றுங்குவ ரெவர்க்கு நிலை
பெற நிறுத்தொணு நெடியோன். 79

சாகச மொன்றும் விரும்புவோன் பலவாச் சாலவும் வியப்புறு
தொழிலோன், சோகமு மகிழ்வுந் தருவதாய முயலுந் தொழில்
களின் றெகுதியை யெண்ணின், மாகட லலைக் ளெண்ணினுந்
தொலையா வாட்படை வாயுவந் நிகளி, லேகமு மிவனை யடர்வுறு
தாகு மிருகையால் விண்ணெயென் செயலாம். 80

வரம்பற விரிந்து லீலையாந் புரிபு மட்டறு முயற்சிக ளனைத்
துந், திரம்பெறு தேவர் மூவரா லெனினுஞ் சிறிதுபித் செல்லக்
புரிதாம், பரம்பிய விவனுக் குடலமா வெல்லாம் பரிப்பவர் மூவருண்

டனைய, ரூரம்பயி லுலகை யடர்ந்துநிற் பவர்க ளுத்தமன் மத்திம்
81

முடிவிலா விசம்பிற் றேன்றியாங் குறைவோன் மூவகை
புடலுடை முதல்வ, னெடியவவ விசம்பி லவன்றரு நகர நீண்டவீ
திகள்பதி னாலா, மொடிவறு பகுதி மூன்றினு லெழிலா ருபவநம்
வநங்கள்செய் சூன்றங், கொடிகர் முத்த மாலையேழ் வாவி குளிர்
கொதிப் புளவிரு தீபம்.
82

என்பன நிறைந்த விந்நக ரத்தி லிவன்றரு மபவர கினங்
கண், முன்புறு கீழ்மே னடுவெனும் பதங்கண் முழுதினு முழல்வுற
விதித்த, வன்புறு தூண்கண் மூன்றுள வெலுப்பு மரங்களாற்
செறிந்தன புண்ணீர், மென்படர் தோலா நெய்த்தினி தான
விரிமயிர்க் கற்றையான் மேய்ந்த.
83

மந்தமா ருதஞ்சூழ் சாலக மொன்பான் மருவின வைம்பொறி
யென்னுஞ், சந்தர விளக்கால் வினங்குவ விரண்டு தோளெனுந்
தோற்றமு முடைய, வந்தமில் பரம பாவனைக் கஞ்சு மகங்கரப்
பேய்கள்காத் தளிப்பச், சந்தத மிலாத மாயையா லந்தத் தரணிபன்
சுமைத்தபா வறைகள்.
84

அசைதரு மினிய பாவறைத் திரளி லகங்கரப் பேய்க்ளோ
டுலாவிக், குசைதரு விநோதம் விவிதமா வியற்றிக் கூடுறை
புள்ளென வுறைந்து, விசையினு லவற்றை விட்டகன் நயலே மேல்
வரு பாவறை விதித்து, நசையுற மேவிப் பூதவா வேச நண்ணினர்
போலவ னடிக்கும்.
85

இவற்றைவிட் டவற்றை யெய்துவ மென்றே யெண்ணுற்
வப்படி யெய்து, மவற்றினின் றிறப்போ மென்றெனு நினைவா
ஸப்படி யிறந்துபோஞ் சித்தங், கவற்றியா லிலையப் பிறந்திற்
தூழலுங் ககரமே யிவற்றினுக் கிடமார், தவற்றினை யெய்தி
நீளவுந் தோன்றுந் தவழ்திரை நீரிலே வரல்போல்.
86

மேனிமூன் றுடையோன் சிறந்தகந் தர்ப்ப விதித்தவ் ரனைய
தற் புரத்திற், ருனினி திருந்து தொலைவற மேன்மேற் றழைப்பறு
காரிய வசனா, யீநமா மொருகா னன்மையா மொருகா லென்
செய்வோ மென்றிடு மொருகான், மானமா மொருகான் மயக்குறுந்
தெளியும் வருந்துறு மகிழ்வுறும் பல்கால். 87

தளர்ந்தன னென்னுந் தடித்தன னென்னுந் தாழ்ந்தன
னுயர்ந்தன னென்னும், வளர்ந்தன னென்னுந் குறைந்தன
னென்னு மாருத மோதுறு கடல்போ, லுளந்தன லந்த மன்னவன்
சுழல்வ துரைப்பதெ னென்றலு மைந்தன், கிளந்ததா டையையீ
தெளிஞனென் றுரைத்த கீர்த்தியோ னுரெனக் கேட்டான். 88

உண்மையா லந்த மன்னனை யுரைத்தால் வரும்பிறப் பிறப்
பெனும் பொய்யி, னுண்மைநன் குணர்தி யென்றுதா ருர னுத்தம
மைந்தனுக் குரைப்பா, னெண்மய மாகிப் பொய்யெனத் தோனறி
யிடமுற விரிமுயற் சியதாய்க், கணமய லான பிறவியி னிலையைக்
கட்டுரை யாகமுன் னுரைத்தோம. 89

தற்பர விசம்பி லுதித்தசங் கற்பஞ் சாற்றிய தெளிஞனா
மன்னன், பற்பல காலுந் தோன்றியு மறையும் பரம்பிய வுலகதன்
உடிவா, மற்பசங் கற்ப முளதெனி லுலகுண டதுவில தெனிலுல
கிலதா, முற்படு மூவர் முதலிய தேவர் மொய்த்தமெய் யவயவ
மதற்கே. 90

மேயதன் பததிப் பாச்சன்மாத் திரத்தால் விரிஞ்சனும்
பாவனை மேவி, யாயசங் கற்பம வடிவிலா விண்ணி லமைத்தது
முப்புவி ஈகா, நாயக ரீரே ழாகிடு மீரேழ் ஞாலமே னகருறு
தெருக்க, யேனா லங்கள் செறிபொழிற் றிரள்கள் சொல்லிய
வருமுப வரமே. 91

மேருந் தாமே முதலவந் நகரின் மேவிய விநோதவெற்
யினமானு, சூரியன் றிங்கள் காறறினா லசையாச் சுடாகளா றித்தில

மாலே, நீருயர் நதியின் நிரள்களாம் வாவி நிகழ்த்திய வேழெனு
மவைதான், பேரியல் வடவை கமலமாய்ப் பூத்த பெருங்கய
லேழுமே பெரியோய்.

92

இனையமா நகராஞ் சகத்திடை முன்ன மியம்புசங் கற்பமன்
னவனாள், வினையினால் உந்த வுடல்கள் பா வறையா மேற்பதத்
திமையவ ரென்றும், வனையகீழ் பதத்தி னாகரே யென்று மனி
தரே நடுப்பதத் தென்றும், துணைதரு வாத வெந்திர விசையாந்
சுழல்வன தசைச்சுவ ரகங்கள்.

93

பல்வகை தானே யியங்குறு முடலாம் பாவறை தோழமங்
வேந்த, னல்வழி யுணர்வை நோக்குற நடுங்கு நலமிலா வகங்கா
மென்னும், உல்லவிப் பேய்கள் பொய்களா யிருந்தும் வந்துமெய்
போலெழு மவற்றோ, டொல்வதாம் விநோதம் புரிதருங் கணத்தி
லுண்டுமா மில்லையு மாகும்.

94

காயமென் றுரைத்த பாவறை தோழங் கடலிடை யலைகள்
போற் றோன்றி, மாபுமே லியற்று மனைகளில் விடாமல் வருமிவ
னியற்றிய வெல்லா, மேயதோர் கணத்தில் வீண்களாய் நசிக்கும்
வீணிலே திரிதரு மிவன்ற, னாயதன் சங்கந் பத்தினு லிருக்கு
மவவள வருந்துய ருழக்கும்.

95

இறையுமோர் சுகமந் நிரங்குவோன் றுனுண் டென்பதோர்
பாவனை யாலே, நிறைசக மியற்றுந் தானில தென்றே நினைத்திழ
லக்கணத் திறந்து, குறைவறு கதிர்முன் னிருனெனப் போகுங்
குறித்தசிற் றின்பமுந் நமிழு, முறைவறு மிவனுக் குடல்கண்மூன்
றுளவா முத்தம மத்திம மதமம்.

96

முக்குணந் தானே மூன்றுட லாகி மூலமா மூன்றுல கிற்கு,
முக்குணந் தன்னிற் றமங்கொள்சங் கற்ப மாவது பகுதியின் செய
லாம், முக்கமாய் வருந்திப் பாதலப் புழுவார் னாயசத் துவங்கொள்

சங் கற்ப, மிக்கந் றரும ஞாநம்வீ ளெதாய் வேந்தர்வேந் தென
மிக விளங்கும். 97

இராசத குணசங் கற்பமில் வலகி வியல்புறு குடும்பியா
யியங்கும், விராவிய வந்த மூன்றையும் விட்டு மெய்ம்மையாய்த்
தானில தென்னி, னிராகுல மாக வனையசங் கற்ப நிமலமாம பரபத
மடையுந், துராசையாம பாவை யனைததையு நீக்கித் துகண்மந
98

உள்ளினும் புறத்து மெழுந்தசங் கற்ப மொருக்கிட வொருப்
பட நினைவா, யெள்ளருந் தவங்கன் கற்பகோ டிகணீ யியற்றினும்
பாதலம் பூமி, தள்ளருந் துறக்க மேவினு முனக்குச சாற்றுசங்
கற்பமாய் வல்லாந், நெள்ளிய பரம பதத்தினை மேவத் தியக்கமி
லுபாயம்வே நிலிலை. 99

துயர்களும் விகாரங் களுமிலாப் பிரம சுகஞ்செய்சங் கற்பநா
சத்தை, முயலுதி நனிசங் கற்பமாங் கயிற்றின் முடிவறு பாவனை
யெல்லா, மியல்புறு கோவை யாலெழு மந்தக் கயிற்றினை யெளி
தினி லறுத்தான், மயல்கொள்பா வனைக ளெங்ஙனே தூளாய்
மடியுமோ வறிகில மைந்தா. 100

துனிசெய்சங் கற்ப மின்றிமுன் வந்து தோன்றிய தொழில்
வழி நிற்பாய், பனிசெய்சங் கற்ப மாண்டிடி லறிவு பாவைக
ளனைத்தினும் பற்றாத, தனியுயர் பிரம பதமடைந் தகில விகற்பமாந்
தனையெலாந் தள்ளி, யினியனா யேகத துவத்திலே சுழுத்தி யிதய
முற நிற்பமே பெறுவாய். 101

என்னலு முயாசங் கற்பமே தென்ன வெழுந்ததும் வளர்ந்
தது மாய்ந்து, சன்னமா கியது மெங்ஙன மென்று தவஞ்செய்தா
ஞரனை மைந்தன, பன்னியே கேட்பு வதற்கவு னுரைப்பான்

பரமமா யுண்டெனல் வடிவாய், மின்னிய சமமா மறிவுகாண் பவந்
றின் மேவுற வெழுதல்சங் கற்பம். 109

அற்பமா யெழுந்து தானுள தாகி யடைவிலே பையப்பையப்
பருத்துத், தற்பர மரமாம் வெளியினை மூடிச் சடத்துவந் திடத்தி
லுண் டாக, வற்பவ முகில்போல் வளர்வுறு மைந்தா வுணர்வுகாண
பவற்றினை யுன்னி, நிற்பதாந் தனக்கு வேறுபோற் கண்டு நிகழ்த்து
சங் கற்பமாய் நிகழும். 109

அறிவெனும் விதைசங் கற்பமா முனையா மினையசங் கற்பமாந்
தன்னைப், பிறிவுறத தானே செய்துதான் பிறக்கும் பெரிதுற
வளர்ந்திடுந் தானே, செறிதுய ரொழிய வின்பமொன றில்லை யாத
லாற் செப்புசங் கற்ப, நெறியுற நினைவே னிற்புறு நிலையி னிமிட
மும் பாவனை நினைவேல். 104

இவவள வான பாவனை யாலே யின்பமா மினையசங் கற்பந்,
தவ்வுறப் பெரிய முயற்சிகள் வேண்டாந் தாக்குபா வையெலா
மொழித்த, வவவகை யாலே யிறந்துபோந் தன்னெஞ் சலர்வுறு
பூவினைக் கசக்கிற், கைவரு வருத்த மொன்றுள தாகுங் கழறிய
விதற்கது வேண்டா. 105

எழுந்தசங் கற்ப பாவனை விட்டா லிறந்துபோ மிதனையிங்
கிதனா, லழுந்துற மாய்த்து மரத்தினுன் மரத்தை யறுத்துநின்
னறிவினீ நிற்பா, யுழுந்துருள் பொழுதின முடியுமீ தரிதோ வுலக்
மும் வாநமு மொக்கு, முழுந்திய பொய்யாய்ப் போம்விகற் பத்தான்
முனைத்தவை யன்றிமுன் னிலதால். 106

தண்டலத் தோலுஞ் செம்பினிற் களிம்புஞ் சம்பந்தந்
தொழில்விசே டத்தால், விண்டுபோ மதுபோற் புருடனு மலத்தை
மேவியே போக்குத வியலுங், கொண்டசந் தேக மொழித்துநீ
முயல்வாய் குருவின்வல் லபவிளக் கந்தாங், கண்டன மெனல்வீ
ணுகுநீ தானுங் கண்டன பரம்பொருட் பொலிவே. 107

எனவவ ருரைத்த யாவையுங் கேட்டவ் விரவிலங் கவரைநா
னெய்த, மநமகிழ்ந் தருச்சித தென்னொடத் தளிர்மேல் வதிந்தன
னிருவரு மெய்ம்மைக், கநகதை களிஞற் காதலுற் றவர்போற்
கங்குலைக் கணமெனக் கழித்தவ, வநகனை நீங்கிக் கங்கையுற்
றனனா னவன்கதை பேரலுமிச் சகமே. 108

4—4. தாகூரன் கதை முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம்—739.

4—5. கசன் கதை.

—

முடிவறு காலந் தன்னின் மொழிதரு மாண்டு தூறு
நொடியள வெனினும் பற்றா திதனையே நெடிதாய் நோக்கி
யொடிவறு பார வேட்கை யுறுவதென பொருள்க ஞன்னிப்
படாவதா முள்ளத் தாசை பறறற வொருக்கி நிற்பாய். 1

மாலற வெங்ங னின்றா யங்ஙனே வாழ்வாய் பாரிற்
கோலநன் மணிகன் வேணடா திருக்கவுங் குறுகிப் பாபுந்
தூலநன னிழல்போ லுணடா மாத்திரந் தோற்ற மாந
னூலமும பரமந் தன்னி னலமபெறத தோன்று மன்றே. 2

ஆதலாற் பரமந் தன்பா லகாத்தனே கர்த்த னேயென்
றேதுபா வணைக ஞண்டா முற்றபற் றிலாமை யாலே
சாதமி லகர்த்த னாகுஞ் சநநிதி மாததி ரததான
மேதகு கத்த னுமிவ விரண்டலால வேறு மேவா. 3

அகத்தனிற் கததன் றன்னி லமைந்ததே ததனி னிற்பாய்
முகத்தமா மிரண்டு மின்னி முளைத்தெழு மநதை தூங்கி

மிகத்தனி திரமாய் நிற்றி யகத்தனா விளம்பு நேரிற்
சுகத்தனா நிற்றி யேனு நன்றிது துயரொன் றில்லை.

முன்னிய கத்த னாகி யான்சக முறைசெய் கின்றே
னந்நிய நினைவி லாமை யாலதில் விகார மில்லை
யென்னது நீநான் செய்தேன் செய்திலே னென்னும் பார்வை
யுன்னிய பொழுதே துன்ப முடலைநா னென்பா ருண்டோ.

மொய்யுட னானே யென்னின் மூவேழு நாகு மல்தே
வெய்யவன் றுயரா மேனு மெய்யையா னென்ன வேண்டா
வையமில் கேள்வி நல்லோர் நினைவரோ வனைத்தா மூனுங்
கையுறத் தின்ப ரேனு நாய்ப்பிணங் கவரார் நீசர்.

நாமுட லென்னு மாசான் ஞாநக்கண் குருடாய்ப் போகுந்
தோமுறு மதனைத் தூரத் தூர்ப்பரேற் சோதி ஞாந
மாழுகி விலாநி லாப்போல் வயங்கிடு மினைய கண்ண
லேமுறு பிறவி வேலை யிருங்கரை யெளிது தோன்றும்.

அனைத்தினுங் கத்த னல்லே னவனிவ னல்லே னென்ன
நினைத்துளத் துறுதி யாகி நிற்றியா லல்தின் றென்னி
லனைத்தினுங் கத்த னானே யளவறு மதுநா னென்ன
நினைத்தசை வொன்று மின்றி நிச்சய மாகி நிற்பாய்.

அன்றெனி லொன்று மல்ல வொன்றுநா மாகு மென்றே
நின்றவிப் பதத்தி னன்றா நிற்பதந் தனினீ நிற்பா
யொன்றெனும் பதத்தைக் கண்ட வுததமர் தன்பா னிற்பர்
துன்றுவா தனையே பந்தந் தொல்லைவீ டதனைத் தீர்தல்.

புலன்களிற் பழகிச் சித்தம் பூண்டவா தனைகண் முன்னே
யலம்பெற மாற்றி வீட்டிற் கடுத்தவா தனையுந் தீர்வாய்
நலந்திக முருள்சர் தோட்ட ரப்புகா கெயிற் நாளு
நலந்தவிர் குணங்க ளாக மறத்தழந் தாது செய்வாய்.

உள்ளுறு தொழில்கண் முற்று மொருக்கியோ ருணர்வைப் பற்றி
மெள்ளவாங் கதுவு மந்தக் கரணங்க ளுடனே விட்டுத்
தள்ளுவ வெல்லா மெத்தாற் றள்ளினு யதுவுந் தள்ளித்
தெள்ளுணர் வுள்ளஞ் செயகை தேசிரு ளினைத்தூந் தீர்த்து. 11

வாதனை வடிவ மான விவைகளு மற்றி வற்றைப்
பேதமாய்ப் பழ்கு வோனும் பிராணனி வியக்கந் தானு
மியாதுழ லத்தோ டீர்த்து விண்ணக மென்ன நின்றா
வியாதுதீர் சாந்த னாயென் னாயின யதூர் மெய்யால். 12

உளத்தினி லனைத்து மாற்றி யுலகிலோர் பற்ற தின்றித்
துளக்கிலா நிலையி னின்றோன் றுகளறு முத்த னொ
னளக்கரு மீச னொவா னவன்மிகு சமாதி தானுங்
கொளத்தகு கருமந் தானுங் கூடினும் விடினு மூத்தன். 13

இருதயத் தாசை யொன்று மிலாமையா லெண்ணப் பட்ட
கருமங்கள் செய்தூந் தீர்த்துங் கையுறு பயனென் றிலலை
யொருவழிப் படநீள் கால முளமொருப் படுத லாலே
பெருகுவா தனைதீா நெஞ்சிற் பேசுதூ லனைத்தும் வேண்டா. 14

மறுகுவா தனைக் டூர்த மெளந்தை யொழிய வேறே
ருறுகதி நல்ல தில்லை யுணர்வன் வுணர்நத தாகுந்
துறுதிசை பததுஞ் சுற்றி மீண்டதாந் தொல்ல ஞாலத்
தறுதியா யுண்மை கண்டோர் சிலர்நின்றே ரவத்தின் மாய்வோர். 15

தேகத்தை நோக்கி யன்றே செகமெலாந் திரிவ தல்லா
லேகத்தை நோக்கி யன்றே வெங்கணும் பஞ்ச பூத
நாகத்தை மண்ணைக் கீழை நாடினு மாறு காணே
மோகத்தை விடுது மென்றே திடமுற்றார் மூழுதும் பற்றார். 16

ஊகமின் மூகர்க் கெல்லா மூழிவெங் கடலாஞ் செந்ம்
மோகமி லூகத் தோர்க்கு முன்னுறு கோவின் ருளாஞ்
சோகமின் ஞாநி நெஞ்சிற் றொடர்ந்தசிற் றின்பம் பற்றப்
போகமில் சிற்றூர்ப் புன்பெண் பொலிநகர் விடலைக் கென்னும்.

பிரமமாஞ் சுத்த வேலை நுரைகளாம் பிறங்க லெல்லாம்
பரமவா தித்தன் முன்னர்க் கானலாம் பரவை ஞாலந்
திரமதா மிதனை முன்னே செப்பினன் வியாழன் றந்த
வரமகன் கசனும் பேரோன் மற்றது வள்ளல் கேட்பாய்.

கசனுயர் சமாதி நீங்கி யொருபகற் களிக்கு நெஞ்சன்
வசமறத் தழுத முத்த வசநத்தன் யாது செய்கேன்
றிசையுற வெங்கு செல்கேன் நீர்ப்பதென் கொள்வ தென்னு
மிசையுயர் கற்ப நீர்போன் மேதினி யெங்கு நானே.

மேனியிற் புறத்தி னுள்ளின் மேலொடு கீழிற் றிக்கில்
வானில்வை யகத்தி வெங்கு நானன்றி மற்றொன் றில்லை
யானிலா விடமு மில்லை யெனதிடத் திலாது மில்லைத்
தானிகழ் பொருள்வே றில்லை சச்சிதா நந்த மென்றான்.

4-5. கசன் கதை முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம்—759.

4. திதப் பிரகரணம்.

பெறற்கொ ணுதசத் துவகுணப் பிறப்பினர் புவிமே
னிறத்து வாழ்வது வான்நிகழ் நின்றமதி நிகராம்
வற்குந் துன்பத்தில் வாட்டல ரிரவ்தானி வரினுஞ்
சிறக்கும் பொற்கம லத்தலர் குவியுமோ சிறிதுங்.

பகுத மன்றியே மற்றுள தொழில்களிற் புற்றூர்
தகுதி யாகிய மேலவர் நெறியிலே சரிப்பர்
மிகுதி யானிறைந் தசைவறு முளத்தினுண் மிகுவர்
தொகுதி யானநட் பருண்முதற் குணங்களாற் சுடர்வார். 2

இயற்கை யாகிய குணத்தின ரிழிவுயர் விரண்டு
நயக்க லாதவர் சமமுளோர் நன்னெறி நடப்போர்
வியக்கு மாறுதன் கரைகடா வேலையை யொப்போர்
மயக்கி லாதவ ரிரவிபோ னியதியை வழாதோர். 3

கொள்ளற் பாலது துயரினா தவர்நிலை குறுகத்
தள்ளற பாலது தீயவா நெறியெனுஞ் சழக்கே
யெள்ளற் பாலதா முலகமே தியாமெவ னென்றே
தெள்ளற் பாலது குரவரா லறிவினாற் நீர. 4

வருந்து கிற்பது தனையறி நெறியிலே மறத்தார்
றிருந்து கிற்பது கருமத்தி லுழந்திலாச் செய்கை
பொருந்து கிற்பது தீயவ ரல்லவர் புணர்ச்சி
யருந்து கிற்பது நானென்ப தாக்குகிற் பதுவே. 5

தீர்க்கத் தக்கது நரம்பெலும் பெனுமுடற் றியக்கம்
பார்க்கத் தக்கது முழுதுயிர்க் குள்ளுறை பரம
மீர்க்கத் தக்கதே ரிரவியி னிடத்திலும் பாரி
னீக்கத் தக்கிலாப் புழுவினுஞ் சிததொன்றே நிற்கும். 6

தாம தத்துட னிராசதஞ் சாத்திக மென்னு
நாம முக்குணப் பிறவியு முயற்சியா னண்ணுஞ்
சேம முத்தியைச் செய்திடுஞ் சாத்திகச் செய்கை
யிராம வுததம ராகவ வென்றுமீட் டுரைப்பான். 7

4. திதிப் பிரகரணம் முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம்—766,

5. உபசாந்திப் பிரகரணம்.

5-1. சங்க ராசன் கதை.

சரர்குருவின் மகனுரைத்த படியேயிவ் வுலகெலாஞ் சொரு
மாகும், விரலியநீன் பிறப்பிறப்பா மிம்மாயை யிராசத்தா மதத்தை
மேவும், புருடர்தரித் திடவற்றாய்த் தூண்சுமக்கு மண்டபமே
போல நிற்குந், திரமுளசத் துவகுணத்தூன் போல்வார்கள் சந்நயந்
தீர்ந்து நிற்பார்.

வழுவறுசத் துவகுணத்தோர் தோலுரிக்கு மாவென்ன மாய்
பாச, நழுவுவரெல் லாம்பிரம நாமதுவே யென்றெண்ணி நாமு
வேறே, முழுதுலகம் வேறென்னு மோகமொழிப் பாய்பிரம மூலத்
சித்தி, லெழுவனகற் பீனயெல்லாங் கடலிலை போன்மெய்ய
யிலை யன்றே.

சோகமிலை மோகமிலை பிறப்பிலை பிறப்பிறப்பிற் சுழல்வ
நிலை, யேகமென விங்கென்று முள்ளபொரு ளேயுள்ள திரங்
வேண்டா, மூகமுற வருவனபோ வனநினையேற் றெந்தனை
ளொன்று மில்லா, மாகநசத் துவகுணத்தோ டொருவனா யிட
ரெல்லா மாற்றி நிற்பாய்.

சமமாகிச் சொருபத்தே நிலையாகித் திரமதியாய்ச் சாந்த னாகி
யமர்மந மெளநியாய் நன்மணிபோற் றெளிந்துதுய ரனைத்து
தீர்வாய், நிமலமுற நிகழ்காலத் தொழிற்செய்தி யாவையினு நே
மின்றி, நமதெனக்கொள் றுதல்விடுத லிரண்டுமறத் துன்பமெல
நாசஞ் செய்வாய்.

இனிப்பிறவா முடிவான பிறப்பிலை மெய்ஞ்ஞான மெளித்
லுண்டாம், பணிச்சுடர்மெண் ணித்திலங்க ளுத்தமமா மூங்கில
லாற் படுவ துண்டோ, செறித்தவரின் மேலோராய் நல்லோரா

மித்திரராய்த் தெளிந்தோ ராகி, யறித்தமறு முத்தராய் ஞானிகளாங்
குணமெல்லா மவரைச் சேரும். 5

மெததென்ற சரித்திரததி னவர்தம்மை யுலகெலாம் விரும்புந்
தன்மை, கொத்தொன்று வரமூங்கிற் குழலிசையான் மகிழ்
விலங்கின் கூட்டம் போலு, மித்தன்மை யாவருக்கும் பொதுமை
யினு லியம்பியதா மிதனில் வேறாய்ச், சத்தென்ற வழியிரண்டேழ்
பவந்தீர்ப்ப வார்க்கவற்றைச சாறறக் கேண்மோ. 6

தேசிகன்சொற பிழையாம லதுட்டிக்கிற் பையப்பையத்
தியக்க நீங்கிப், பேசியசென் மத்தாத லடுத்தசில பிறப்பினு லாதல்
பேரும், மாசறுவிற பத்திசிறி துணடாகு மநத்தாற்றன் மநநத்
தாலே, யேசறுமா காசபலம வீழ்வதுபோன மெய்ஞ்ஞாந மெளிதி
லுண்டாம். 7

இவவிரண்டி லாகாச பலம்போல மெய்ஞ்ஞாந மியைந்த
தன்மை, செவவியவள் ளான்முன்னோர் கதையாலே யான்செப்பத
திருந்தக் கேட்பாய், தெவவுலகி லாபத்தென் றென்றுமிலோன்
விதரணத்தோன் செல்வ மிக்கோ, னவவியமில் விதேகநா டரசான்
வோன் சநகனெனு மரசர் கோமான். 8

சற்குணத்தாற் கடலனையான் சக்கரத்தா னெனவுலகந்
தாங்கு ரீரா, னற்குணஞ்செய் வசந்தனா னறுமலர்கூழ் நந்தநத்தி
னயநது மேவி, தற்குரிய தந்திராகள் புறநிற்பத் தனியனாய்ச் சரிக்
கும் வேலை, சிற்சுரிய மநமுடைய சித்தர்கணம பாடுவபண்
செவியிற் கேட்டான். 9

வெறியாரும் பொருப்புறைவோர் விழிப்புலத்தின் மேவாதோ
விளமபு கீத, நெறியார்மன் னவன்கேட்ட படியுரைப்ப நெடியவனே
நினைவிற கொள்வா, யறிவானு மறிபொருளுங் கூடியகூட் டரவி
லெழு மறிவா நந்தம், பிறியாத வாந்மதத துவத்தெழுந்த
தாமதனைப் பேணல் செய்வாம், 10

காண்பானுங் காண்பனவுங் காட்சியும்வா தனைபுடனே ஈழ வுட்சி, சேண்பாவு காட்சிக்கு முதலொளியா மச்சொருபு சிந்தை செய்வா, மேண்பாலா முள்ளதில் தெனுமிரண்டி னிடை யெய்தி யிறவி லாதாய், மாண்பான வொளிக்கெல்லா மொளியாமச் சொருபத்தை மதித்தல் செய்வாம்.

11

அகமகமென் றனைத்துயிரி னிடத்துமிருந் தநவாத முரைபு தாகி, நிகழொளியா யார்மதத் துவமான சொருபத்தை நினைத்தல் செய்வார், திகழிதய குகையுறையுந் தேவதையை விட்டயவே தெய்வந் தேடன், மிகவரிய கௌத்துபத்தை யெறிந்துகிறு மணி தேடும் வேட்கை போலாம்.

மாளாத காதலெனும் வற்சநா பிக்கொடியின் வரத்தைச் சுட்டு, நீளாசையனைத்துமறுத் தவர்க்கன்றோ விப்பயன்றா னேழ் நிற்குங், கோளான பொருளனைத்தின் முன்பொடுபின் பினிணை யிலாக் குற்றங் கண்டு, மீளாத பாவனையாற் கட்டுண்பாந் வேசுரிசிய வேறென் நன்றால்.

12

எழுந்தெழுந்து சேறுகின்ற விர்திரியப் பாம்புகளை யிதயந் தன்னி, லழுந்துவிவே கத்தடியால் வச்சிரங்கொண் டுந்திரன்வெற் படர்வ தென்ன, விழுந்திடமோ துறவேண்டுஞ் சாந்தியிறற் சமமேவி யிடர்தீர் நெஞ்ச, முழுந்துசுக வடிவார்தற் பதநிலையைப் பெறுமிதுவே முத்தி யென்ன.

தெளிவுடைய சித்தர்கணந் திகழ்வுறப்பா டியகீதந் தெளியுந் கேட்டுக், களிதருவெஞ் சினக்கருட னொலிகேட்ட பாம்பென்னக் கலங்கி மன்னன், குளிர் பொழினின் மகமடைந்தா னனைவரையும் விடைகொடுத்துக் கோயில் புக்கா, னளிர்சுதைசெய் மேனிலத்தி லொருவனே யிருந்துநனி நாட ஹற்றான்.

13

பறக்கின்ற பறவைகளின் சிறகென்ன வநவாதம் பதைத்து லர்வி, யிறக்கின்ற வுலகடை நோக்கிவாய் விட்டாங்கி யியுழை

ஹற்ற, னறக்கன்றி யவத்திலுழன் றலமருமில் வலகிடையா
னந்தோ வந்தோ, நிறக்கின்ற மயக்கத்தாற் கல்லிடைகற் போலு
ருண்டு நெரிந்தே னந்தோ. 16

காலமொரு காண்முடியா திதனிடையெண் ணூரூண்டோர்
கணமு மில்லை, சாலவிது தீனமதித்து வன்காத விடைவீழ்ந்து
தளர்வ தேனான், மூலமதி யாற்கெட்ட வெனைப்போல வீனரார்
சொல்லற் பாற்றோ, சீலமறு வாணைப் பெரிதாக நினைவதே
சீசீ யந்தோ. 17

எல்லையிலா வண்டத்தி லியானாரும் புவிநோக்கி லிறையு
மில்லை, யல்லலுறு மிதுபெரிதா வாதரிதது நிற்பதே யந்தோ
வந்தோ, புல்லிமையற் றினிதாகி யுதாரமாச் செயப்படாப் பொருளி
தென்னத், தொல்லுலகி லொருபொருளுங் காணேனித் தொடர்ச்சி
நில யென்னே யென்னே. 18

தலைவர்தலை மேலுறைவோர் நாட்களினாற் றுழந்தோர்க்குத்
தாழ வீழ்வர், நிலயில்பெரு மையையுறுதி நினைக்கின்ற நெஞ்சே
யின் னினைவீ தென்னே, தொலைவில்பெரும் போகநகன் பெரி
யோர்கள் கிளைபோடுந் தோன்றித் தோன்றி, யுலவுமமாண் டார்
முன்னு ளிந்நாளிங் கிவையனைத்தி லுறுதி யென்னே. 19

மண்ணாடு மன்னவரு மவர்தந்மு மாண்டனதுண் மணலை யொக்கும்
விண்ணாடு மிந்திரா மவரவாழ்வும் போயினவின் மீனை யொக்கு
மெண்ணாடும் பிரமருமண் டமும்பூதங் களுமிறந்த வெல்லை யில்லக்
கண்ணாடு மவையெங்கே நின்வாழ்க்கை நிலையென்னே கவலு நெஞ்
சே. 20

செல்லாத மாயையிரு ளிரவிலே தேசமயத் தியக்க மான,
பொல்லாத நீள்கந்வாஞ்ஞ் குறியத்தி விச்சையிறை பூண்டே
னென்னிற், கல்லாத புல்லியனென் சீசீநா னநவரதங் காணு நாட்க,

ளெல்லம்போ யினபோமா லிறவாதொன் றாய்நன்ற மெழிஞ்ஞ
காணென்.

நடுவின்முடி வினிலடியி னன்றான பொருளொன்று ஞால்
தில்லைப், படுபொருளெல் லாமிறப்பா மலத்தினு லேபுசப் பப்
தன்றே, கடுவினைக ண்டோறுங் காய்துயர நாடோறுங் கரை
யொன் றில்லாக், கொடுமைகளே நாடோறுஞ் செய்கின்ற ரறிவில்
லார் குரம்பைக் கூத்தால்.

பாலகனா யஞ்ஞாநத் தழுந்துவனற் காளையாய்ப் பாவை
மாராந், சாலவருந் துவன்விருத்தன் றானாகிக் குடும்பத்தாந்
றளாந்து சாவ, னேனலவிய னென்காலத் தென்செய்வான் மாயக்கூத்
திருந்த வாறே, ஞாலமெலா மாடரங்காய்ப் பொறிமேள மாய்மநப்
பேய் நடிக்கு மன்றே. 23

உள்ளத்தின் முடிமேலே யில்லாமை வீற்றிருக்கு முலக்
லென்றுந், தெள்ளுந்ந நல்லறத்தின் சிரத்திலே யெப்பொழுதுந்
தீமை வாழு, மெள்ளந்ந விற்பததின் றலேமேலே துன்பங்
ளிருக்கு மென்றந், கொள்ளத்தக் கனவான் குற்றமிலாப் பொரு
ளேது குறிப்பு னேற்கே. 24

பிப்பதுவு மிமைப்பதுவுஞ் சகத்தோற்ற மொடுக்கமா
மேலோ ருண்டாந், பழிப்பரிய வன்னுர்முன் னென்போல்வ
ரென்னென்று பகர லாவ, ரிழிப்பரிய விசித்திரமாஞ் சம்பத்த
மாபத்தா மிதயங் காயி, லொழிப்பரிய விசித்திரமா மாபத்துஞ்
சம்பத்தா முள்ளம் வேண்டில். 25

வெம்மாய வாழ்வன்றே துயர்க்கெல்லாம் பிறப்பிடமாய
வீளம்பு கின்ற, தம்மாலிங் கிதனிடையே யழுந்துமவர்க் கின்பமுள
தாவ தெங்ஙன், மைம்மாயை யென்னுமாம் பணியிலேபு காப்பழத்
தால் வரம்பற் றோங்க, விம்மாஸ்செய் மந்மவேரா பிம்மநந்தான்
சங்கற்ப மென்ப தாகும். 26

சங்குமப நாசத்தா லெளிதாக மநநாசந் தானே யெய்து, மங்குற்ற மநமிறக்கிற சநமர ணங்களுனு மாமு மாயு, மிககிப்பா லெனைத்திருடுவ கள்ளினைக்கண் டேனகண்டே னிவன்பேர் நெஞ்சம, பொங்குறற நெஞ்சத்தா நெடுநாடுநெடு தேனின்றிப் பொன்று விப்பேன்.

27

இத்தனைநாண் மநமுததைத் துளைத்திலே னின்றிதுளைத் தியைநத நூலாற, சித்திரமாயக் கோத்தனின் முழுதுணர்ந்த தேசிகராற் றெளிந்தே நெல்லாஞ், சுத்தபர மாநநதந் தோற்று விக்கு நல்லறிவாஞ் சோதி பெற்றேன, மெத்தவிவ னெனெனதிங் கிவையெனும்பொய் யுள்ளொழித்தேன மீண்டு நாடேன்.

28

பேதிக்கு மநமென்னும் பெரும்பகையை முழுவலியாற் பிளந்து வென்றேன, வாதித்த துயரெல்லா மாற்றினே னுபசாந்த வாழ்பு பெற்றேன், சாதித்த விவேகமே யுனைவணங்கி னெனென்று சநகர் கோமான், சேதித்த மநவலைவெல் லாமொழித்துத் தானேசித் திரம்போ னின்றான்.

29

வாளாசித் திரம்போல நெடிதிருந்து சநகர்பிரான் மாய்த்து நெஞ்சை, மீளாநல் லுபசாந்த நிறைநெஞ்சா லுலகியல்பை மேவிப் பார்த்தான், றுளாணமை யாலியற்றும் பொருளேது கைக்கொள் ள்த் தக்க தேது, கோளான கற்பனையென் சபாவவறி வாமெ னக்குக் குறிக்குவ காலே.

30

சுத்தமாய்ச் சொருபமா மென்னுருவ லால்வேறு தோன்றக் காணேன், வத்தியான் வாராத பொருண்யவேன் வந்தபொரு ளினைத்தூந் தள்ளே, னித்தமாய்த் தன்னிலையி னிற்குமென தறி வருவி னிலையா நிற்பே, னுத்தவர் மேதுவரு ம்துவருக வென் றமுந்தி யொருமை யாஞ்ஞன்.

31

வானேரு கதிரிரவி நாளியற்றும் வாறென்ன வந்து வந்த
தானேதோன் நியதொழிலைப் பற்றின்றிச் செய்துமெனச் சந்
னெண்ணித், தீனைய உருகாலஞ் செல்கால மிவையளவுஞ் சினை
செய்யா, னூனேறு நிகழ்காலத் தோரிமைப்பி னகைதலோ
ஹற்றான்.

பேசியதன் விசாரத்தாற் சநகர்பிரான் பெரும்பேறு
தல்லால், வாசியுள மற்றொன்றால் வந்ததல்ல வாரீச மலாக்க
மாலே, யாசிலதாய்ச் செவ்வியதாய்த் தனதான விசாரத்தா லடை
தல்லாம், நேசிகளில் லாவீனார் செய்தொழிலாற் பெறலானே
கற்றொருபம்.

புறப்பேறு களைவேண்டி யியற்றுகின்ற புண்ணியத்தை
புகியி லுள்ளோர், சிறப்பான நல்லறிவு மிகவேண்டு மென்றுமுத
செய்யிற் பேறு, மிறப்பான வாபத்து விளைநிலமா யிருந்துத
வேலை யாகிப், பிறப்பான நச்சுமர வித்தாகும் பேதைமையை
பிளக்கல் வேண்டும்.

இலங்கியசின் தாமணியா மிதயமெனுஞ் சரக்கறையி லிருக்கு
போதந், கலங்கலிலா விவேகியர்க்குக் கருதுபொருள் கற்பகம்போ
கணத்தி னல்குந், துலங்குவிசா ரம்படைத்துப் பேதைமைபோ
நல்லறிவு தோன்றி னோரை, விலங்குகவ சத்தோரை யம்புகள்போ
காமாதி விகற்பந் தாக்கா.

பரமாதித் தன்மறைத்துக் கறுத்தறிவற் றுக்களித்து
படர்ந்து மீண்டு, திரமான வசங்கார முகில்விவே கக்காற்றற்
சிதறிப் போகும், வரமான பதம்வேண்டிற் றன்மறத்தி னொசமுதன்
மாற்ற வேண்டு, முரமான புவியைமுத லுமுதன்றோ விளைபயன்
ஹுகின் றாரே.

5-1. சநக ராசன் கதை முற்றிற்று

ஆக விருத்தம்-802.

சுருதிநாமம்

5-2. புண்ணிய பாவநர் கதை.

மோக வற்சநா பிக்கொடி முளைத்தெழு மூலஞ்
சோக மாசண மிருந்தர சாள்வதோர் சூழ
லாக மேமுத லியானெனக் காணுமஞ் ஞாந
மேக மாகிய பராபரந் தோன்றினு லிறக்கும். 1

அறித்த மிசசக மென்பதை நாடொழு மகத்தி
னுனித்து நோக்கினர் சாகனைப் போலநுண் ணறிவாற்
றனித்த மெய்ப்பொருள் பக்குவத தறிகுவர் தநத்தால்
மனித்த ராற்கரு மத்தினுற் றேவரால் வாரா. 2

சந மஞ்சினர்க் கவருடை முயற்சியே சரணந்
திருமு மிநகிவ னுனெனுஞ் சிறுமைதான் சிதையி
லநக மாயுல கெங்குமாம் விசால்முண் டாகு
மநனு நததன துயர்ச்சிதான் காணபுற வருமால். 3

வேறு.

பற்றுலீ டென்றி ரண்டிற் பற்றலும் விடுத றுனு
முற்றவை மநத்து ஁ருப முயர்பந்த மதுவே நிலீலை
முற்றுறு பற்று லீட்டின் மோகமுந் துயரும் விட்டுத்
துற்றுள பற்று லீடு துடைததசை யாது நிற்பாய். 4

மயலின்மை யறிதத மின்மை மடமின்மை வருதத மின்மை
செயலின்மை கரும மின்மை தியக்கின்மை விகற்ப மின்மை
பயமின்மை துவட்சி யின்மை பகையின்மை குறைவொன் றின்மை
கயமின்மை கடிந மின்மை கடிநமாயக் கழற லின்மை. 5

வீடுபற் றிரண்டு நீத்த மேலவ ரிடத்து மேலி
நீடுவா தனைக ளின்னி ரிகழ்த்திய குணங்க ணிற்கும்

பீடுறு நினைவர் நூலாந், பிணிப்புற்றுப் பிறவி வேலை
பூடுற மயன்மீன் வாரு முயர்ந்தவா தனையாஞ் சாலம்.

வாதனை யென்னு மிந்த வலைபுந்தி வாளா லீர்ந்து
மோதுகு றைக்காற் சிந்து முகிலெனச் சிந்தி நிற்பாய்
பாதவங் குடாரத் தாலே படுப்பபோ னெஞ்சை நெஞ்சாற்
நீதற மாய்த்து மேலாம் பதத்திலே திரமாய் நிற்பாய்.

எகுதல் வருத றுஞ்சல் விழித்திட லிருத்த னிறற்
லாகிய ஷெல்லாம் பொய்யென் றமுந்தியுள் ளாசை தீர்வாய்
சேகுற வலையுஞ் சித்தம் பகுதியாற் சித்தின் பின்னே
போகலூன் மணத்தாற் சிங்கந் தனைத்தொடர் டுசை போலாம்.

மடங்கல்லீ ரியத்தாற் பெற்ற தசைதினனு மார்ச்சா லம்போற்
றொடர்ந்துசென் மனனுஞ் சித்தாற் றோன்றிய பொருளைப் பற்று
படர்ந்துகாண் பவற்றைப் பற்றின் மனங்கெடாப் பந்தம் போகாத்
கிடங்கொள்காண் பவற்றை நீக்கிற் சித்தம்போய் முத்தி யாகும்.

யானிவை யிரண்டு மில்லென் றெண்ணிமே ருவைப்போ னிற்பா
பூனிற மில்லா விண்போ லுளத்தனாய் நல்லு ளத்தே
தானுமவை யமுமாய்க் காண்பான் காண்பன தம்மி னூடே
மேனிகழ் காட்சி யென்னு நின்னைநீ விடாது தேர்வாய்.

இனியன வினிமை கொள்வா னிரண்டும்விட் டிவற்றி னூடே
தனிரிக ழினிமை நாடித் தற்பர மயமாய் நிற்பாய்
நனிபல துய்ப்பான் றுய்ப்ப திரண்டுக்கு நடுவே தானே
யநிசம்பற் றின்றி நிற்கு மதுபற்றி யதனு னிற்பாய்.

காதலாற் கட்டி லுய்யார் கயிற்றினுற் கட்டி லுய்வா
ராதலா லாசைக் கட்டை யசங்கற்பத் தறுப்பாய் நானென்
றோதுபா வுனையை நானென் னாததோர் வாளால் வீட்டி
யேதமில் சுபாவம் பாவித் தெழுபவ மிலாஹீ டெய்தி.

அனைத்துயிர்க் கச்ச மில்லா நிலநிற்பா யதுல வென்ன
வினைத்தொட ரகம்பா வத்தின் வேட்கைதி ரென்ற நின்சொன்
னினைத்திடிந் மிகவு மாழ நீடகங் கார நாசந்
தனைச்செயி லுடவ் மென்னு மேதுவைத் தவிர்க்கின் றேனாள். 13

அகமென லொழிக்கிற் றானே யங்கமு மடியி லீர்ந்த
நகமென விறக்கு மன்றே யென்றுயர் நாதன் கூற
மகமுநி யுரைப்பான் வள்ளால் வாதனை மாற்று மாறு
நிகழ்வுறு தேய ஞேய மிரண்டென நினைப்பர் கற்றோர். 14

இந்தநம் பொருட்கு வாண ளியாமிவை யெமக்கு வாண
ணந்துறு மிவறற லன்றி நாமில்லை நமமா லன்றி
வந்தவிப் பொருள்க ளிலலை யெனுநாத துறுதி மாற்றிப்
புந்தியா லுசாவி யாமும் பொருள்களும் வெவவே நென்றே. 15

பொருளினோ மல்ல நாமு நமதல்லப் பொருளு மென்றே
தெருளுற்றுட் குளிரந்தி யாவும் விநோதமாய்ச் செய்யு நெஞ்சான்
மருளு நிச்ச யத்தால் வாதனை விடுத றானே
யருள்பொழி மேக மொப்பாய் தேயமென் றறிவா யன்றே. 16

தனதுவா தனைமாண் டெல்லாஞ் சமமதா நெஞ்சாம் பண்ணி
யெனதெனா துடலை நீக்கி னிர்தவா சனைநா சந்தா
னநகமா ஞேய மாகு மகங்கர மயம தான
வினவுவா தனையை முற்றும் விநோதமாய் விட்டோர் மேலோர். 17

தீரரா மவரே தேயத் தியாகஞ்செய் சீவந் முத்தர்
வேரறத் தொழில்க ளோடே வாதனை விட்டுள் ளாறித்
தூரமா ஞேயம் விட்டோர் துகளறு முத்த ராகும்
வீரனே யிலையி ரண்டின் விடுதியுந் தம்மி லொக்கும். 18

வேறு.

தேய ஞேயத்தின் நியாகங்கண் முத்தர்பாற் செறிவ

தேய ஞேயத்தின் நியாகங்கண் பிரமத்தைச் சேர்ந்த

தேய ஞேயத்தின் றியாகங்க ளிடரெலாந் தீர்ந்த
தேய ஞேயத்தின் றியாகங்கள் தேடருஞ் செல்வம்.

வேறு.

சூழறு மின்ப தூன்பந் தொடர்வுறி லொருகா லத்து
மாழுதன் மிதத்த லில்லா வவர்களே சீவந் முத்தர்
கேழுயர் மகிழ்ச்சி யச்சுஞ் சினமின்மை பொருமை கேத
மூழுறு மிவற்றை நோக்கா வுளத்தினர் சீவந் முத்தர்.

சுழுத்திபோ லாறி நின்ற பாயினத் தொழிலி னாலே
பழுத்தநெஞ் சதனா னீங்காச் சாக்கிரம் பயில்வோர் நானும்
விழுத்தரு கலைகள் சூழ்ந்த மதியென மேலோர் மேவ
முழுத்தமும் பிரிவி லோரே முத்தரென் றுரைக்கத் தக்கோர். 21

புறப்பொருள் விட்டா லுன்னே பூண்டமா வென்று சொல்வர்
மறப்பற வுனைத்தும் விட்டான் மாண்டமா வென்று சொல்வர்
திறப்பட வெனக்கீ தாக வென்றெழுஞ் சிந்தை யாசை [மே,
துறப்பில்பொன் விலங்கா மித்தைத் துவக்கமத் துடைத்தல் வேண்

சுத்தசத் தென்னப் பட்ட சகலபா வுனையி லென்றுங்
கொத்தற வாகை மாற்றிக் குறைவில்பே ருளத்த னாகிச்
சுத்தால் லுதார மாண சொருபத்தி னிற்பாய் பெத்த
முத்தமா மாசை யின்ப தூன்பங்கண் முழுது றீக்கி. 23

பேரமுந் திரையு மில்லாப் பெருங்கடல் போல நிற்பாய்
மானவ கேண்மற் றொன்று மாசிலா விசார முள்ளோர்க்
கானரிச் சயநா லுண்டா மடிதலை மட்டு நானே
யீனலுந் தவர்தாய் தந்தை யென்பதோ ரறுதி தானே. 24

கன்றிய பந்த மாகு மிதுமெய்ம்மை கருதா வாற்றா
னின்றன வுனைத்தின் மேலோ னெல்லிவ்வா லினுஞ்சம் நேரா

னென்றிரண் டாவ தான நிச்சய மெய்து மென்னி
லொன்றிய முத்தி யுண்டா முத்தமர்க் குடைமை யாகும். 25

புலியெலா மெனது ஞபம் பொன்றுத லிலனா னென்று
குவிவறக் காண்டன் மூன்றா நிச்சயந குறைவில் வீடா
மவியுறு முலகு நானு மனைத்தும்பொய் விண்போ லென்றுந்
தலாகில மென்ற னாலா நிச்சயந தனிவீ டாகும். 26

பெததவா சையதா முன்னே பேசுநிச் சயம தொன்றுஞ்
சுததவா சைகளா மூன்று நொயயவாயத துகளில் சீவந
முததர்பால் விளங்கு மிந்த மூனறினு ளெல்லா நானென்
னொதததோர் நிச்ச யததை யுறிற்பின்னை யுள்ளஞ் சோரா. 27

சூரியம் பகுதி மாயை பிரமஞ்சிற் சோதி ஞாந
மீகமில் புருட னாந்மா வீசாநன சிவமே நிதத
மானவை யெனன லாமொன றிரண்டெனு மகல்பே தத்தால்
வானுயர் சகமப டைக்கும் விநோதததால் வளரு மொன்றே. 28

ஒன்றெனும் பரம ஞபத தொருசுததி யொருமை யாலே
நின்றெழு கின்ற தன்றே சின்னது பிறர தென்றும்
பொன்றிய திருந்த தென்றும் பொருள்களிற் கருமந் தன்னி
லென்றுமின் பததுன் பங்க ளிதயததி லூன்ற வேண்டாம. 29

யாதினு முயர்ந்து மானாய் பதம்பற்றி யிதய மென்றுஞ்
சேதமா யின்பத் துன்பஞ் சோகிலார பிறப்பிற் சேரார்
சாதுகொன் பகைகொ ளொத்தல் தஞ்சமவல் லபங்க ஞுள்ளோ
ரோதிய நெறியிற செல்லு முத்தமா பிறப்பிற் சேரார். 30

இழியுயர் விரண்டு மெண்ணு ரிச்சைகோ பங்க ளெய்தார்
தொழிறொழி லிலாமை விட்டோர் துன்னிய பிறப்பிற் சேரா
ரெழில்பெற விளங்கி யார்க்கு மினியன வினிகிற் சொல்வோ
ரழிபொரு ளீனத்தின் சால்பை யறிந்துளோர் பிறப்பிற் சேரார். 31

வேறு.

தேயவா தனைநீங்கிப் பூர்ண மாகித் தெளிந்தவிழி யிமையாமற்
சீவந் முத்தி, யாயபா வனையாலே சொரூப மேவி யநவரத முலகில்
விளை யாடு வீரா, மாயவா சையநீக்கிப் பற்ற றுத்து வாதனைபே
யுள்வெளியாய் வாகி யத்தே, மேயவா சாரமொலா மியற்றி
மென்றும் வேண்டியவா றுலகில்விளை யாடு வீரா.

சுகத்திலே புறத்தொழிலி லாரம் பித்துத் தனியிதயத் தாரம்
பஞ் சற்று மின்றி, யுகத்திலே செயாதோ னாய்ப்புறத்தே செய்வோ
னாகியே யுலகில்விளை யாடு வீரா, வகுத்தவகங் காரம்போய்ச் சித்தந்
தேறி வாரம்போ னெய்தாகி மாசொன் றற்று, வெகுத்துவமா
மடையாள மனைத்து மின்றி வேண்டியவா றுலகில்விளை யாடு வீரா.

இதமான வுதாரியாய்க் கடிநா சார மின்றியா சாரங்கட்
கெளிது பின்போய், விதமான வனைத்துக்குஞ் சார்பை நோக்கி
வேண்டியவா றுலகில்விளை யாடு வீரா, புதனாகி நிராசைதனை
யுள்ளே தேக்கிப் புறத்தேயா சையிற்றொழில்கள் பூண்டான்
போலா, யதனாலுட் சிதனமாய்ப் புறம்பெய் தாகி யநவரத முலகில்
விளை யாடு வீரா.

இவன்சுற்ற னிவன்பகைவ னிவனா னென்னு மிவ்வெறும்
பொய் யிராமரீ யிறையு மெண்ணே, லவம்பற்று நொய்யமந்த் தவர்க்
கிவ் வாறா மறிந்தோர்க்குச் சுகமுழுது மகலாச் சுற்ற, நிவந்துற்ற
பலகோடி பவமோ கத்தா னீபகைரீ யுறவென்பா நிமிடந் தோறு,
முவந்துற்ற மயக்கிதுவாம் பரமார்த் தத்தா னுலகெல்லாம் பகை
யாகு முறவு மாஞும்.

இதுபொருட்டா லிதிகாச மொன்று கேள்பண் டியைந்ததுக
கையின்கணையி னீரிருடி ன்மந்த, ரதுலமயேந் திரகிரியி. னையலே
வாழ்வோ ருருத்தவத்தோர். தீர்க்கதவ னளிக்க வந்தோர், சுதாரம்னை
தோர் புண்ணியபா வ்நொன் றுள்ளார் தந்தையொடு கங்கையின்புற

றவஞ்செய் நாளிற், பொதுவுறச்செய தவப்பயனாற் கால முற்றிப் புண்ணியனும் புண்ணியவான் போதம பெற்றான. 36

அங்கவன்பின் னவனான பாவ னன்பா லறிவுடைமை பாதி யள வாத லாலே, செங்கதிரோ னுதிப்பதன்முன் னருணன் றேன்றச செங்கமலங் கிண்கணியாயச் செய்வ தொத்துத், துங்கவறி யாமையு மெய் வீடு மின்றித் தோளாவெந் திரம்போலத் துண்டு நின்றான்; பொங்குதவத் தீர்க்கதவ னென்னுந் தந்தை போகத்தி லிச்சை யெலாம் புந்தி தீர்த்தான். 37

காலமே காரணமாய்க் குடும்ப வாழ்விற் காதலொழித் தறச் செறிந்த காயத் தன்னைச், சாலமிகு தொழிற்பறவைக் கிடமாங் கூட்டைச் சாநவியின் கரைவரையிற் றானே தீர்த்தான், கோலி யொரு சீமைசுமப்பான் குறித்த வெலலை கொண்டுபோய்ப் போடுவ போற் குரம்பைப் போட்டு, மாலுறுபற் றென்றின்றிப் பூவி னாற்றம் வானுறல்போற் பரமபத வாழ்வு பெற்றான். 38

தொழிலின்றிக் காட்சியெனுந் துன்ப மின்றித் தொல்லறிவு தோன்றிடமாஞ் சொரூபம் பெற்ற, வழிவின்முநி யிறத்தலுமே யவன்றன் பன்னி யம்புயரின் றகலளிபோ லங்கம் விட்டான், விழிகணிகா தாயதந்தை யிறப்பக் கண்டு மேற்செயவேண் டியகிரி யை விதியிற் செய்வான், வழிபடுபுண் ணியன்முயனரான் யாவன் றானும் வருத்தமெனுங் கடற்புகுந்து மயங்க லுற்றான். 39

அன்னையன் னெயென்னு மென்னை யீன்ற வையாவை யாவென்னு மந்தோ வந்தோ, வெண்ணெயென் னெயென்னு மாற்ற னாகி யெரிமிதித்தாற் போற்காந் மெங்கு மோடுந், தன்னே ரின் முன்னவனை நோக்கித் தேரான் மம்பிமிகத் தளவுற்றான் மளரா முன்னோன், மின்னோரு முடற்கிறத்த லியல்பே யென்று வேறென்று நினைபாமல் விதியே செய்தான். 40

மறைநெறிகண் முடித்ததற்பின் சோகத் தாலே வாய்மூட
விளவறனை வந்து சார்ந்து, நிறையறிவாம் புண்ணியன்பா வநனை
நோக்கி நெஞ்சுழிக்குந் துயரமைந்தா நீத்த லென்னே, பொரு
மிகுநின் பிதாரின்ன தன்னையோடும் பொருந்தியிருந் துளபுதத்தி
பொலிவைக் கேளாய், குறைவுநிறை விலதென்றுந் தனதாய்
தானாய்க் கோதிலதாம் வீடெனும்பேர் கூற வற்றாம்.

அனைவருக்கு மேவுமிட மதுவே யாகு மறிஞருக்கு மெய்யுட
மதுவே யாகுந், தனையகலா வப்பதத்தில் வாழுந் தாதை தனையோ
கித் தளருமது தகவோ தம்பி, துணைபுனலி னோட்டத்துக் கெய்து
யள்ளத் தொகுதிபோற் பிறவிதொழந் தொடர்பாய்ப் போன
வனையுறுநின் றாய்தந்தைக் கிலக்க முண்டோ மனைமக்கள் சுற்ற
மொரு மட்டுண் டாமோ.

42

பருவங்க டொறும்பெரிய வரத்திற் காய்க்கும் பலங்கள்போற்
பவங்கடொறும் பார்த சுற்றங், கருதுங்கா லிறந்தவவர்க் கிரங்க
வேண்டிற் கற்பமள வலறினுமோர் கரையுண் டாமோ, சொருப
மிலா வஞ்ஞாநக் காரன் மேட்டிற் றொடர்ந்தவா தனைக்கோடைச்
சுழல்வெங் காரந், பெருகுநீர் சுகாசகமார் திரைகண் மோதிப் பேத
மொரு கரையின்றிப் பிறழு மன்றே.

43

இல்லுறவு பகைநேயங் கோப மாசை யிழிவுயர்வா திகன்வடிவ
யெழுந்த ஞாலம், புல்லுறுதன் னுமமாத் திரத்தி னாலே பொலிந்து
விரி கின்றதல்லாற் புறனி லுண்டோ, நல்லுறவா நினைத்திடின
லுறவே யாவர் நண்ணாராய்ப் பாவிக்கி னண்ணு ராவர், கொல்லுறு
நஞ் சமுதிர்ண்டின் குணங்கள் போலுங் குறித்திடுபா வனைக்கட்டு
குலைந்தா லுண்டோ.

44

ஒன்றிலே தோன்றியனைத் துருவ மான வுணர்வுக்குப் பகை
புறவென் றுரைப்ப தெங்ங், னின்றியொழி தசைபுண்ணீர் தோல
கண் மேய்ந்த வெலுப்புப்பஞ் சார்ந்தன்னி லியாமா டென்று, நினை

வணீ நின்மறத்தா னினீனந்து நோக்காய் நிமலமாம் பரமவிழி நெறியா
 னோக்கிற், பொன்றுதயர் நீயில்லை நானு மில்லைப் புண்ணியபா
 வநனெனல்பொயப் போதந் தோன்றும். 45

ஏகியதீ வுகடோறும் பிறந்த சென்ம மெண்ணவொண்ணா
 வந்நாவற் பெருந்தீ வததிற், கோகிலமாய் முன்பிறந்தாய் விலங்கு
 மேகங் குன்றுமர மூவநபுட் குலங்க டமமிற், போகியசென்
 மததொகுதி புகல வொண்ணப் பொருந்துமவற் துன்கிளையாய்ப்
 போனார்க் கெல்லா, மாகுலமுற் நிலையென்னீ யவற்றின் மட்டோ
 வநந்ததே சப்பிறவி யுறையக் கேளாய். 46

கோசலத்துந் தெசார்ணவத்தும் பெளண்ட ரத்துங் குச்சரத்
 துந் துழாரத்துங் கோக நத்தும், போசலத்து மேகையத்துஞ் சாளு
 வததும் பூபதியாய் வானரமாயப் புழுவாயப் புலைய், மாசலத்திற்
 கரணடமாயப் பதங்க மாகி மாசனமாய் வேசரியாய் மட்டில்
 செந்ம, நீசகல வாதனையாற பிறநத போதி னின்கிளைஞர்க் கிரங்
 காத நீதி யென்னே. 47

அளவிறந்த பிறவிதொறும் பிறந்தோர்க் கெல்லா மன்னைதா
 தையையெண்ணி லகன்ற காரிற், கிளர்மரங்க டருஞ்சருகை
 யெண்ண வற்றாங் கேதமுறக் கணக்கில்லைக் கேளாய் மைந்தா,
 தளாவினறிப் பாவாபா வனைக ளின்றிச் சராமரண மற்றவுனைச்
 சங்கி யாதே, யுளமுறநோக் காய்துயர்விட் டஞ்ஞா நத்தை யொழித்
 லுள்ளபடி யுன்னைக் காண்டி. 48

உன்னுருவை நீகாணு ஞாநக் கண்ணி லொன்றலா வாசை
 யெனுங் காச மூறு, மன்னதுதீர்த் துளக்கமலத் துள்ளே நொய்ய
 வறிவுடைய வுன்மறத்தா லுன்னு, லுன்னை, யின்னபடி யென
 நோக்கி முயக்க மெல்லா மிறையுமற வொழித்தின்ப மெய்தி

நிற்பாய், பின்னவனே யெனமுன்னே ஹரைத்தா எனென்று யென
தகைக்கு வசிட்டமுநி பேசி னானே.

5—2. புண்ணிய பாவநர் கதை முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம்—851.

5—3. மாவலி கதை.

புண்ணிய ஹரைத்த ஞானம் பொலிந்தபா வநன்ற னுள்ள
நண்ணிய விடியற் கண்ட ஞாலம்போல் விளங்கித் தோன்றத்
திண்ணிய விருவர் தாமுஞ் சித்தராய் விவேக ஞானத
தெண்ணிய கரையை யெய்தி யியம்பிய வந்ததி ருந்தார்.

வேண்டிய கால மெல்லாம் விநோதமாம் விளையாட் டெய்தி
யீண்டிய காலஞ் செல்ல யாக்கைதீர் வீட்டி லெய்தித்
தூண்டிடு திரிரெய் யில்லாச் சுடர்கள்போற் சாந்த முற்றார்
மாண்டிடு முயிர்கட் கெல்லா மரபிந்த மரபு போலாம்.

அநந்தமாம் பிறப்புற் றருகக் ககிலமு மயலன் றுகிற்
சினந்திட னயத்தல் வேண்டா வாதலாற் செறிந்த யாசைக்
கந்தனை விடுவ தல்லாற் கதித்துற வளர்க்க லாகா
மந்தனில் வளர்க்கிற் சிந்தை வநிக்கு விறகா மன்றே.

இச்சையாம் விறகு மாண்டா லெண்ணமாம் வந்நி மாளு
சிச்சய மாருந் தேயத் தியாகமா நெடுந்தே ரேறி
மெச்சிய வுதாரக் கண்ணால் வேட்கையான் மிகவும் வாடுங்
கொச்சைஞா லத்தை நோக்கிக் குறைவற விருப்பாய் தீரா.

வேறு.

நொய்ய தாயொரு மயலின்றி நோயெலா நீங்கி
மெய்ய தாகிய பிரமமா நிலையிது வீரா

வைய மின்றியிந் நிலையுறி லறிவில ரேனு
மையன் டேவல ரிராமநீ யிவவகை வாழ்வாய். 5

நல்ல புந்தியும் விவேகமு மெனவிரு நண்பா
லல்ல நீர்த்திடு மொருவரை யென்னினு மணுகிற்
சொல்லு பல்பொருட் சுற்றங்க டுடக்கறத் தீர்த்து
புல்லு திண்மையி னுலன்றித் துயரெலாம் போகா. 6

மயலி லாமையா னூல்களான் மகத்துவ முதலா
முயர்கு ணங்களால் வருந்தியு மநத்தினை யுய்க்கிற்
றுயாக ணீங்கும வுலகுறு செல்வமுந் தொக்குப்
பயன ளிக்கினு முயர்வுறு மநமெனப் பயிலா. 7

மநரி றைந்திடி லமுதமாய் நிறைந்திடும வையந்
தனது தாட்செருப் புலகெலாந தோன்முச்சந் தரம்போற்
கநரி ராசையா னிறையுநெரு சாசையிற கவிழா
திருமு மாசையா னிறைமநங குறைவென்றுந் தீரா. 8

அகத்தி யன்கவர் கடலென நன்னெஞ்சை யழிக்கு
மிகுத்த மாலிலா மநமென நிறைமதி விளங்காப்
பகுத்த பாற்கட னிறைவுறப் பரிமளக் கோக
னகத்தி னுயகி திருமுக நலம்பெறத் தோனா. 9

மதியை மேகம்போல் வெண்டலச சுதையினை மைபோ
லதிக நன்னெஞ்சை யாசையாம் பேயழ கழிக்கும
பொதியு மாலெலா நீக்கிவன் பவப்பயம் போக்கி
முதிர்ம நத்தின்மால் பிணிப்பறின முததிவே றுளதோ. 10

இன்ன தன்றெனி லிராகவ மாபலி யென்ன
நன்ன தாகிய புந்தியான் ஞானமே நேர்வா
யன்ன தேநல னென்றலு மனையதே தென்று
சொன்ன மாமுநி தன்னையே யிராமனுஞ் சொன்னான். 11

வினாய உள்ளலுக் கருந்தவ னுத்தரம் விளம்புந்
தனது தோள்கனா லுலகெலா மஞ்சுறச் சயித்தோன்
பிராகி சார்ங்கியை முதலினர் தாழ்வுறப் பெரியோ
னநாகி யாமெனப் பாதலத் தரசுசெய் யதுலன்.

மாவ லிப்பெய ராணுயர் விரோசநன் மைந்த
னாவ லிப்புறு கோடிபத் தாண்டா சாளுன
காவ லிற்றிகழ் மேருவின் கிரமணி கதுவு
மேவ லிற்பொலி சாளர மேனிஸ மேவி.

ஒருப கம்றனி யிருந்தன னிவையிவை யுணர்ந்தான்
பெருகு போகங்கண் முனிந்தனன் பிறவியை நினைந்தான்
பொருவின் மூவுல கங்களிற் போகங்க ணெடுநாட்
பருக நல்குநம் பேரா சாலென்கொல் பயனே.

எய்து போதினி லினியவா யெங்கனே யெனிஹு
நெய்தி னீங்குமிப் போகத்தி னின்பமே துவவி
னெய்த னோக்கிய ரின்பமு நெருநல்போ லின்றுஞ்
செய்த செய்வதே யல்லது கண்டிலஞ் செயல்கள்.

15

உண்ட விற்பமே மீளவு முண்கின்ற தொருநாட்
கண்ட காட்சியே மீளவுங் காண்கின்ற துவந்து
கொண்ட கோலமே மீளவுங் கொள்கின்ற தென்றால்
விண்ட மேலவர் நாணுற தொழிவரோ வெறுத்து.

16

அருந்து மட்டினி தென்றதே மீண்டுமீண் டருந்தித்
திருந்தி டாதபுன் னிறுவர்போற் செயலறி யாது
வருந்து கின்றன நாள்பக்க மாதமாண் டுகங்கள்
பொருந்தி வந்ததே யல்லது புதிதொன்றும் வாரா.

17

செய்யத் தக்கன யாவையுஞ் செய்துமிச் செயலா
லுய்யப் பெற்றதென் செயன்மறித் திலாததொன் றாவ

லையப் பாடற யாதினா லெய்துமப் பொருடான்
மையப் போகத்தா லொழிந்துமேல் வருநெறி யாதே. 18

அழிவி லாததா யந்ரிய மாகிய வதுசேர்
வழிய தேதெனச் சிறதிப்பான் மறத்தொன்றை நினைந்து
மொழிய லுற்றன னறிந்தன மெனறொரு நொடியில்
விழிபெ ருத்திடப் புருவமே லேற்றினன் வியந்தான். 19

தன்ன துள்ளுற நினைதத்து விளமபினன் றானே
முன்ன மிங்கியான் கேட்டனன் முழுதுணா முதன்மை
யென்ன ருமபிதா விரோசநன் றன்னையிப் படியே
யனன ஊன்புகன் றனனென விவையெலா மறைவான். 20

ஐய துன்பமு மின்பமு மென்பன வனைத்தின்
மைய லியாவையு மடிந்ததோ ரிடமெது மறத்தின்
வெய்ய மோகந்தீ ரிடமெது வேட்கைக ளெல்லாங்
கைய றப்பட்ட விடமெது கருணையா லுரையாய். 21

நிராசை யாகியே யிளைப்பெலா நீங்கிட மேது
விராவு பேரின்பத தழுகிதாய விரிவிட மேது
பராப ரந்தெளிந் துணாநதநீ பகாதியென னெஞ்சை
யராவு துன்பம்விட் டிளைப்பெலா மாறுதம் கென்றேன்.

எந்தை யப்பொழு துரைசெய்வான் மைந்தகே ளியம்ப
வந்த மற்றற விசாலமா யளவற வகன்று
சுந்த ரத்ததாந் தேசமுண டண்டதகின் றொகுதி
வந்து தித்திருந் திறப்பதம் கிடமதாய் வயங்கும். 22

ஆய தேயத்தி லைம்பெரும் பூதமு மில்லைச்
சேய குன்றில்லை வநமில்லை தீர்த்தங்க ளில்லைத்
தூய தேவரோ முதலிய தொல்லுயி ரில்லை
நாய கன்பெருஞ் சூடொலு மொருவனே, நண்ணும்; 23

முழுதுங் காண்பவன் முழுதினுஞ் செறிபவன் முதல்வன்
பழுதில் சாந்தனாய் நிறைந்துவா ளாவுமுற பண்போன்
வழுவி லாவிவ னாக்கிய மந்திரி வசத்தாற்
றழுவு செய்கைக ளியாவையு நடத்திடுந் தானே.

25

இல்ல துள்ளதா முள்ளது மில்லாதா மிமைப்பிற்
புல்லு மந்திரி நினைத்திடி லிகனென்றும் புதிக்க
வல்ல தில்லையொன் றறிகிலன் மன்னனை விடாது
செல்லுந் தன்மையாற் கேவல மனைத்தையுஞ் செய்யும்.

26

இந்த மந்திரி தன்னெதி ரியாவையு மியற்ற
வந்த மனைவ னெனறுமே காந்ததத னொரு
மைந்த வென்றுரைத் தருளிய பிதாவைநான் மகிழ்ந்து
புந்தி யாலந்த வகையெலாம் வினவினென் புகழ்ந்து.

27

அறிவி லாசமா யாதியும் வியாதியு மின்றி
நிறைவி தானவத் தேசமே ததுதனை நேருந்
திறவி யாதது யாதினு லெய்துமத் தேசத்
திறவி லாதவம் மன்னனார் மந்திரி யாவன்.

28

புவந மியாவையும் விநோதத்தா லுடர்த்தவென் புயத்தா
லவனம் மந்திரி யுடனடாப் புறாவலி யமர்ந்த
தெவன ஹந்தருள் கென்றது மென்பிதா விசைப்பான்
கவன நீள்வலி மந்திரி வேகமார் கடப்பார்.

29

தேவர் தரிவ ரெண்ணறு கோடிக் டிரண்டு
மேவ வென்றிலா சூலநே மிகண்முத லென்ற
மேவ ரும்படைக் கலமெலா மவன்மிசை விட்டான்
மாவ ருங்கல்லி லறைந்தபூ வெனமுனை மடியும்.

30

விளிவ ருந்திற லந்தமந் திரியந்த வேந்தா
லெளிது வென்றிடி ல் வணங்குது மிவ்வகை மின்று

லளிய மேருவை யசைப்பினு மசைப்பரி தாகு
மொளிகொ ளுநகபுந் தியினலால் வெலப்படா நெருங்கே. 31

ஊக புந்தியா லல்லதவ வமைச்சீன யுறறல்
வேக நாகம்போ லெரிததிலும் வேந்தனோ டமைச்ச
னேக ராச்சியஞ் செய்யுமத தேசமு மியாவுஞ்
சோக மற்றிடக் கேளென விரித்திது சொன்னான். 32

முன்ன நாஞ்சொன்ன தேசமோரா முடிவிலா முத்தி
மன்ன னெனறது மாசிலா மணியென வயங்குந்
தன்னில் வேறிலா வாததும தததுவந் தானே
யன்ன வேந்தனா லமைத்தமந் திரிமந் மாகும. 33

விடய மியாவையு மொருப்பட வொருக்கிநல் விராக
முடைமை யாவது பரமமாம பூகமென் றுரைத்தேந
தடையி லாமரம விராகத்தால் வெலப்பட்ட தன்மை
படைசெய மததமா தொழுவத்து ளகப்பட்ட பண்பே. 34

கறற நிந்திலா மந்ததைநாற் கூறெனக் கற்பித
துற்ற போகத்தி லுபயமு தூல்வழி யொன்றும்
பெற்ற தேசிகன் பூசையி லொன்றுமாயப் பேணிற்
றுற்ற கங்குல்போய் விலே கமாரு சுடர்வந்து தோன்றும். 35

சிறித நிந்தவர் மந்ததைநாற் கூறெனச் செய்து
பொறிவ சததொன்றுந் தேசிகா பூசையி லிரண்டு
மறியு தூறபொருண் மந்ததேதார் கூறுமே யாக்கி
னெறிவி வேகத்தா லொன்றுணர் ஞாநமே ரிரம்பும். 36

ஞாந முற்றவர் மந்ததைநாற் கூறென நாட்டி
யான தூலினும் விராகத்து மதுபவந் தனிவ

மான நற்குரு பூசையின் வட
லீன மற்றநன் முத்திவர் தெய்திடு மெளிதின்.

வேறு.

மிக்க வறிவால் விசாரத்தான் மெய்ம்மை யுணர்வு நிராசையுநீ
யொக்க வென்றுங் கைக்கொள்வா யூற்ற மான நிராசையினூற்
றக்க விசாரம் விசாரத்தாற் றவிரா நிராசை தம்மாற்றாந்
தொக்கு நிரம்பும் வாரிதியுந் தொடர்மே கமுந்துன் னுதல்போலாம்.

நாட்டி னியல்பு வழுவாம னட்டோர்க் கிதமா நற்பொருள்க
ளீட்டி முன்ன மதனாலே யினிய குணத்தி லுயர்ந்தோரைக்
கூட்டி யவரா னிராசையினக் கூடி யதனால் விசாரத்தைத்
தீட்டி யதனால் மெய்ஞ்ஞானத் தெளிந்தான் முத்தி சித்திக்கும்.

என்று முன்ன மென்றந்தை யிசைத்தான் மெய்வ சகாயத்தா
லொன்று மொழியா தின்றுணர்ந்தே னுணர்வு பெற்றேன் போக
னின்ற வரசை யின்றொழித்து நிராசை யென்னு நிதியாலே
துன்றி நொய்தா யுபசார்தச் சுதையிற் குளிர்த சுகம்பெற்றேன். 40

அந்தோ வந்தோ விதுநெடுநா ளறிந்தி லேனின் றறிவுற்ற
சந்தோ டத்தை யென்சொல்வேன் சகல நினைவுஞ் சமித்தாறி
நொந்தோ ரின்ப துன்பத்தா ளோவா திருக்கு மிடமிதுவே
யுயந்தோ ருறையும் பதமிதுவே யுபசார் தத்தி னுயர்விதுவே. 41

என்ன வுரைத்து நானுரென் னுருவ மேதென் றியான் விளக்கத்
தன்னை யறியுஞ் சக்கிரனைத் தாழ்ந்து வினவித் தத்துவத்தை
யுன்னும் பொழுதே யஞ்ஞான மோடு மென்ன வுசநாவை [பா
முன்ன வேண்டு மெனக்கண்கண் முகிழ்த்து நினைந்தான் முழுதன்

மெய்யா கியசச் சிதாரந்த வெளியே வடிவா கியவெள்ளி
யுய்யா நின்ற மாவலிமுன் னுதிப்ப வவனு முவந்திறைஞ்சிக்

கையார் மணியா லுயர்மலரார் காலி லருச்சித் துரைசெய்வா
னையா நின்னன் பெனையெழுப்ப வடியே னுரைப்ப தறிந்தருள்வாய்.

என்னிவ குள்ள தப்பாலென னெல்லை சொல்லப் படே
முன்னு மெல்லை யில்லாதென் சொல்லு நாளுர் நீயாரிம்
மன்னு முலக மேதெனறு மயக்கங் தீர வருளென்ன
வன்ன தெல்லார் தெரியவிரித தவனுக் கிவனன் றறிவிததான். 44

வருநகற் பகவிண விரைந்தேக வந்தேன் பலசொல் லியும்பயனென்
சுருங்கச் சொல்லும் பயன்கேளாய் தோன்ற விடகுள் ளதுவுஞ்சித்
தொருங்கப் புறததுஞ் சித்தெல்லை யுள்ள துஞ்சித தெல்லையற
நெருங்குற் றதுஞ்சித் தியான்சிதது நீசித துலக நிறைசிததே. 45

இதுவே சுருக்க மிவவறுதி யிதயங் கொண்டிவ உகைக்கேற்ற
மதியா னின்னை நினைநீயே மாறா துணாந்து நோக்குதியே
லதனா லந்த மாம்பதத்தை யடைதி யோரே முருநதவரும்
புதிதோரோ தெயவ காரியததிற் புகுந்தா ரியாமும் போகுதுமால். 46

என்ன வெள்ளி யேகியபின் னெல்லா மறிவா முலகினைப்பாத்த்
துன்னா வொக்கு மொக்குமெனக் குசநா வுரைத்த துணமையதே
முன்னா மவரி சித்துலகு மூன்றுஞ் சித்து நான்சித்து
நன்னா லான திசைசித்து நாட்டு கின்ற தெலாஞ்சிததே. 47

தெரிக்கும் பொருளுந் தரிசநமுந் தீர்த்து வெறுநிந மலவடிவாயப்
புரிக்கு முதயம விடாதெனறும பொலியும் பரமப் பொருளானேன்
வரிக்குங் காட்சி யிலாவறிவே வடிவா யொருகா லேயெங்கும்
விரிக்கு நிறைவா யுபசாந்த வெளியா யறிவா மிகுபொருளுன். 48

ஓங்குஞ் சிநமாத் திரப்பொருளா மோங்கா ரததை யுண்ணினந்து
தூங்குந் தியாந பரனுகித் தொடர்சங் கற்ப மெல்லாம்போய
வாங்குந் தொழிலே டணையைய மநந ஞாந ஞேயமிவை [ன்.
தாங்கு ஞாதா வனைததுமறத் தனிச்சித் திரம்போ னெடிதிருந்தா

காற்றி லாத வினக்கொளிபோற் கலங்கா திருந்த மாவலிதான்
சீற்ற மயநீர்ந் தறநிறைந்து சிந்தை யென்னு மாசின்றித்
தோற்றுஞ் சத்தா மாத்திரத்தாற் சுடர்விட் டெறித்த படிசொல்ல
லாற்றன் முகிதீர் சாற்காலத் தறவே தெளிந்த விண்போலும். 90

ஆங்கப் படியே யவனிருப்ப வவன தேவற் புரியசா
ரோங்கற் கோயின் மேனிலத்தை யுற்றா ருயர்மா வலிதானு
நீங்கற் கரிய நிருவிகற்ப நிலைகூட சமாதி ரெடுமபோது
தேங்குற் றதற்பின் விழித்துணர்ந்து மமதை தீர்ந்த சிந்தையனும்.

பற்றி லாத மனத்தாலே பயின்றி ராச காரியங்கண்
முற்று மியற்றி யாபதது முதிர்ச்சம் பததுஞ் சமமாகக்
குற்ற மில்லாக் குறிப்பாலே குறிப்புற் றின்ப துன்பத்திற்
சற்று மிதவா தமிழாது சமபா யினையிற் றுளுனும். 92

ஓவா தவன்ற னுள்ளெழுந்த ஆகா போகம் பலகோடி
பாவா பாவம் பலகோடி பரந்த தெல்லா மினைப்பாறி [களி
மேவா நின்ற னெவ்விடத்தென் விண்ணின் மண்ணில் வேட்கை
றாவா நின்ற மனத்தனைத் தன்ன திதயத் துள்ளைப்பாய். 93

எங்கே யெங்கே மனமோடி யினையோ ரென்ன வீழ்ந்தழுந்து
மங்கே யங்கே நின்றெழுப்பி யகண்ட வறிவி லடைவிப்பாய்
சங்கே தமதா யிவவாறு சாதித் துளமா மதகரியை
வெங்கே தமறத் தளைத்தெல்லா விசாரத் தாலும் வீடணவாம். 94

5—3. மாவலி கதை முற்றிறம்

ஆக விருத்தம்—905.

5—4. பிரகலாதன் கதை.

பின்னு மீதோர் கதைகேட்பாய் பிரக லாதப் பெயரோனுந்
தன்ன துணர்வான் மெய்ஞ்ஞாந ததது வததைச் சாதித்தா
னன்ன துரைப்பா மிரணியன மசுர வேந்த னிறந்தளவே
யின்னல் கூரு மவன்மைந்த னிதய நடுங்கி யிவையுணர்ந்தான். 1

எனது தாதை முதலசுர ரெனது குலத்தோ ரெண்ணிறந்தோர்
கநக மேரு வனுவென்னக் காய நிலைமை பெரிதுடையோ
வரசு யோரி யதிகார மாற்ற வல்லோ தரவல்லோர் [தார்.
புனைவண் ளெவோ னெனுங்கனலிற் பூனை வீபோற் போயொழிந்

அன்ன ரொக்கும் பேரசுர ரழியு மூழிப் பெருங்காற்றும்
சின்ன கங்கன் போன்மடிந்தார் செறிநுண மணலிற் பலகோடி
யின்ன ளவனுக் கஞ்சாதா ரியாரு மிலலை யெமபகையா
மின்னார் நேமிப் படையோனை வெலவா னுபாய மீதொனநே. 3

எத்தன் மையினு லெண்ணுகினு மிதில்வே றுயாந்த நெறியில்லை
தத்துந் திரைப்பாற கடலுறைவோன் சரண மன்றிச் சரணில்லை
சித்த மிந்தக் கணநதொடங்கிச் சோக நாரா யணன்சரணம
பத்த னுகி நானவனாய்ப் பகிரா தொழிக பாவனையே. 4

நயந்த தெல்லா மெளிதருளு நாரா யணய நமவென்னு
முயாந்த திருமந் திரமென்ற னுளததில் விணணின் மாருதமபோற
பெயாநது நீங்கா துள்ளுறைகப் பேணி யரியைப் பூசிப்போ
ரியைந்த வரிதா மப்பூசை யியற்றிற் பலன மலதிலலை. 5

அந்த நெறியா லரியுருநா னுகி யரியைப் பூசிப்ப
னிந்த வுடன்மா தவன்வடிவா மிதனில் வாயு வடிவாகிப்
பந்த முறுவோன் பராபரன மிவனே பிராண பவநததின்
முந்து மோட்டத் தாலிரண்டா முருந்த னுகிப் புறத்துறைவான். 6

அவ்வா றுன விவ்வரியை யகில வுபசா ரங்களைபுந்
தவ்வா மநத்தா லுளதாக்கிச் சதாபூ சீனயே சமைப்பனென
விவ்வா மெண்ணிப் பாரமெலா மெடுத்துச் சமக்கு மநத்தாலே
செவ்வான் மணிப்பாத் திரதுப தீபங் கந்த மெலாஞ்செறித்து.

மணிப்பூண் களும்பீ தாம்பரமும் வாடா மலரு நல்லமுதுங்
கணிப்பி லாத பொருளெல்லாங் கருத்தாற் பாவித் தருச்சித்துத்
தணிப்பி லாத வன்பான்முன் றந்தப் புறத்தின் பொருட்டிராளாற
பணிப்பா யவனை யுட்போலப் பரிந்து புறத்தும் பூசித்தான்.

ஆய வாறக் கணந்தொடங்கி யகண்ட வடிவப் பரம்பொருளா
மாய னடிக ளருச்சித்தா னவனைப் போல வாளசுரர்
தீய குணம்விட் டெல்லோருந் திருமாற் கடிமைத் திறம்பூண்டார்
மேய மன்னன் குணமன்றோ விரிந்த வுயிரின் குணந்தானே.

திதிகா தலரு மவர்க்கரசுஞ் செங்கண் மான்மேற் சினந்தீர்ந்து
புதிதா கியபத் தியிலடிமை புக்கா ரென்று புரந்தராலுந்
துதிவா னவருங் கேட்டலுமே துணுக்க மோடு வியப்பெய்தி
யதிபா தகர்க் ளெம்பெருமாற் கன்பா கியதென் னெனவயிர்த்தா

திருப்பாற் கடலிற் கணவளருந் திருமான் முன்பு சென்றஹுகி
விருப்பாற் றுதித்திந் திரன்முதலோர் மேக மேனி யனைநோக்கி
நெருப்பாந் தன்மை யசுரரெலா நினைப்பா வித்து நின்வடிவா
யிருப்பா ரானுன் மாயையென வெண்ணி னோமீ தென்னென்னு.1

கொடிய கொலைசெய் வல்லசுரர் குணங்க ளெங்கே பெறவரிய
முடிவ தான பிறப்பெங்கே முகுந்தன் பத்திப் பேறெங்கே
கடிய தீயோர் நற்குணங்கள் கலந்தா ரென்று கதையல்லா
னெடிய மாலே நிற்பத்தி நீசர்க் கெல்லா நெருமதோ.

எனற விண்ணோர்க் கெம்பெருமா னிமையோ ரஞ்சா'தொழியாண ஈடு
வேன்றி பயிலும் பிரகலாதன் மீண்டும் பிறவாங் பிறப்புற்றான்

கன்று துயர்போய் மெய்ஞ்ஞாநக் கண்ணால் வீடு காண்குவனா
லொன்று மிதனிற் கைதவமென் றுணரற் பால திலதாகும். 13

நல்லோரோ தீமை யுறிக்கேடாந தீயோர் நன்மை யுறினன்றா
மெல்லோ ரும்போ மெனவருளி யெமமா னாகே மறைதலுமே
கல்லோ லஞ்சூழ் கடனின்றுங் ககநா லயஞ்சோந தமரொலாம
புல்லா ரென்ற வசுரருடன் புரையி லாத தமரானா. 14

என்பு குளிரும் பத்தியினா லிமைப்போ தொழியா தெப்போது
மன்பு கூட நெடுமால யசுரர் வேந்த னருசுகிததான்
வன்பு பயிலு முக்கரணம் வழுவாப் பூசா பலததாலே
முன்பு விவேக மாந்த முதிர்வும விராக முளைத்தெழுந்த. 15

சாத நங்கண் முதற்குணங்கள் சால வுண்டா யிவனெஞ்சங்
காத லான போகத்திற கவலும் பற்றுக் கழன்றனவாற்
சீத முதது முத்துடனே சோநதாந பற்றுச சோவுறுமோ
வாத லாலே போகத்தி லமுநதா துள்ள மாறினதே. 16

பூன்ற வடிவுங் காணாமற் போகத் துள்ளா மமுந்தாம
னன்ற வுச லாடுவபோ னல்லோ னுள்ளாந திரிவதனை
மூன்று சுகத்தின் சான்றான முகுந்தன் றிருவுள் ளததுணாந்து
சான்ற குணத்தோன் பூசுக்குந தனிமா மனையிற் றுனடைந்தான். 17

மூவ ராகி நின்றமுதன் மூல மடைந்த படியறிந்து
தேவ தேவன் றினைமுன்னர்ச் செயலி னிரட்டிப் பூசனைசெய்
தியாவ ராலுங் காண்பரிய வெம்மா னம்மா வெதிரந்தனனென
றாவ தான படியன்பா லவனைத் துதித்தா னசுசோசன். 18

அண்ட மென்னு மொருவீட்டி லரிய பொருள்சேர் சரக்கறையே
சண்ட பாறு வென்வதயாத் தமுமற் றொளிருந் தம்பரமே
கண்ட வுயிர்க ளினைத்திற்குங் களைக ணுன வான்றுணையே
புண்ட ரீகை நாயகமே போற்றி போற்றி மிகப்போற்றி. 19

மேலோ னாகிச் சுகம்படைக்கும் விளையாட் டுடைய வித்தகரே
நாலோ டொருப தெனுமுலகி னண்ணு வுயர்ந்த நற்பொருளே
யாலோ னாகிக் கண்வளாநத வையா மெய்யா வருண்மூர்த்தி
பூலோ கத்தி னுயகமே போற்றி போற்றி மிகப்போற்றி.

கேத மிருந்த வசுரரெனுங் கிளைததா மரைக்கு நெடும்பனியே
வேத நெறிசசெல் லமரரெனும் விரிதா மரைக்கு வெய்யோரே
பேத மறுத்தோ ருள்ளமெனும் பெருநதா மரையிற் பிரமரமே
பூத மனைத்தி னுயகமே போற்றி போற்றி மிகப்போற்றி.

என்ப தான துதிபலவு மிசைப்ப விதயங் குளிர்ந்தருளி
யன்ப மறுத்துப் பிறவாவா ருய வரங்கே ளெனக்கருணை
முனப னுரைப்ப உனைத்திய முளரி யினுஞ்சேர் முதற்பொருளே
துன்ப மில்லா வுயர்பதமே ததுவே யருள்வா யெனச்சொன்னான்

சித்தப் பிரம மெல்லாம்போய்த் தெளிந்த பரம சுகம்பெற்றுச்
சுத்தப் பிரமத் தினைப்பாற முடிவாம் விசாரந் தோன்றுகவென்
றத்தப் பதும் மமைத்தருளி யமல னேக வவன்றுதியான்
மெத்தப் பரவி மலர்நூவித் தொழுதான் விவேகி களின்மிக்கோன்

பணிவார் கடலிற் றிரையென்னப் பரம புருடன் மறைந்ததற்பின்
னினிதாம் பதுமா தநத்திலிருந் திறைஉன் றுதிக ளேத்தியபின்
சரியா விசாரந் தந்தளித்தான் சநந மறுக்குந் தனிமூர்த்தி
நனிநா நம்மை யாரென்று நாடு வோமுள் ளென்றினைவான்.

யானார் முன்ன மெவளுனே னிந்தப் புவி யா டம்பரத்தி
லானா திருந்து நின்றோடி யழுது சிரித்து மகிழ்ந்தயாந்தே
னாரா வான சுகமல்லே னகங்கல் புல்லு மண்மரங்க
டானாய்ப் புறம்பா யசேதநமாஞ் சகநா னென்னத் தக்கதுவோ.

இல்லா விடத்துண் டாய்முக மெனலாய்க் காற்றி லியங்குவதாய்ச்
செல்லா நின்ற சிலநாளிற் சிதைந்து சடமா முடனுனே

நில்லா தாய்ப்பொய்க் கேதோன்றி நிராகா ரமதா யறிவினறிப்
புல்லா வறிவிற் செவிக்குணவாயப பொன்றுஞ் சதத நானுமோ. 26

தோலி லன்றி யறிவரிதாய்த் தோற்ற மின்றிக் கணத்திறந்து
கோலு மறிவா லறிந்தறிவு கூடாப் பரிச நானல்ல
காலி லசைந்து வசுததுருவாய்க் காதன் மிக்குக் கணத்திறக்குந்
தாலு வுணவாயத் திரவியத்திற் சனிததுச் சடமாஞ் சுவைநானே.

கணததி ன்மகருவ காணபவற்றிற் காட்சி தனன்ற பறருகிப
புணாப்பில் காணபா னிடத்திறக்கும் போத மில்லா வொளிரானே
குணக்கு மூக்கா மசேதநததாற குறிப்ப தாகிச் சடமாகி
மணக்கு நொய்ம்மை நியமங்கள் மருவு கந்த நானுமோ. 28

என்தற் நெண்ண மெல்லாம்போ யிளைப்பற் றைந்து பொறிமயல்போ
யநக வறிவாயத தொழிலின்றி யறியும பொருட ரறிவேயாய்க்
கநமா யுள்ளும் புறம்பினுநிட் களமா யுண்டா மாத்திரமாய்ச்
சந்ந மரண மிலாவென்னை தயங்கக் கண்டேன் சத்தியமே. 29

ஆவா விப்போ துள்ளபடி யறியு நெறியி லெனையறிந்தே
னோவா விகற்ப மறற்றிவுள் ளொளியாஞ் சீவ னுருவிதுவோ
தாவா தெவரு முளநானுந் தத்து வததிற சகமெல்லா
மேவா நின்ற விரவிமுதற் கடமீ ருக் விளங்கியதால். 30

உள்ளி லொளியாற் கணற்பொறிக ளொளிர்வ தென்ன வைம்பொறி
தெள்ளி யறியு மென்னாலே செறிசித் திரமாய்த் திகழ்ந்தனவாற்புந்
றள்ளி லயனே டுட்பட்ட தனிக்கற் பாந்தத் துயிரிணத்தும்
வெள்ள வெளியா மப்போது மீனா தொளிரு மென்வடிவே. 31

இவனா னென்றுள் ளேபற்று மெண்ண மெங்கே யெல்லையறப்
புவந் மெல்லா நிறைந்தொளிரும் போத வடிவா மென்றனக்குக்
கவுரு மரப்பா வனைதானே கருதி லுண்டோ முடிவில்குக்
துவமை யில்லா வுபசாந்த வுணர்வாந் கண்ணே யுலகெங்கும். 32

நோக்கப் பட்ட நோக்கெல்லா துண்மை யறிவா நோக்கொன்றே
யாக்கப் பட்ட வுயிரனைத்தி னாகத்தா யறிவ திலாவறிவாய்த்
தாக்கப் பட்ட தொன்றில்லாத தனிததத் துவமாய்த் தனையன்றிப்
போக்கப் பட்ட தில்லாவெம் பொருட்டு வணங்கிப் புகழுதுமால். 33

அறவு நொய்தாய்ச் சமமாகி யவிகா ரமதா யதீதமா
யிறவு நிகழ்வோ டெதிராவென்ன வெண்ணுங் கால மூன்றிலதாய்ப்
பிறவு நினைக்கு நினைவின்றிப் பேத மற்ற வறிவாலே
நிறைவி தான சத்தியெலா நேரே செய்யப் பட்டனவே. 34

தாக்கற் றொன்றி லறிவுக்குச் சமமே யொழிநது கண்டதிலே
வாக்குக் கெட்டா மையினாலே வசநங் களிநாற் சமந்தோன்றாநீனத்
நோக்கற் கரிதாம் பொய்ப்பொருள்போ னொய்தா யழியா நிராசைத்
தேக்கிற் சமபா வுனைதானே திரைதீர் கடல்போற் சேடிக்கும். 35

செயலுஞ் செயலி லாமையுமாய்த் தியங்குஞ் செயலிற் சேரறிவு
பயிலும் வலையிற் புட்போலப் பந்த மடையு மாதலினான்
மயல்வெங் கோப மிரண்டாலும் வருந்தொந் தனையா மயக்காலே
யுயிர்க ளெல்லா நிலப்புழுப்போ லொன்று மகலா தாகுவதாம். 36

நீடத் தகுமன் னுயிர்க்கெல்லா நெஞ்சத் துறைவாய் நெடுநாளாக்
கூடப் பெற்றே னுனையிந்தக் குறைவில் பேற்றை யார்பெற்றார்
தேடப் பட்டாய் பெறப்பெற்றாய் தெரிய நின்றாய் விகற்பமெலாம்
வீடப் பட்டா யெதுவானு யதுவாய் நின்றாய் மிகத்துதிப்பாம். 37

நானே நீயாய் நீநானுய் ஞாந வடிவாய் முடிவின்றித்
தானே யாகி யண்டத்தின் றிலையாய்ப் பரம தத்துவமாங் [திபே
கோனே யுனைத் தொழுகின்றேன் கொண்டன் மறையா நிறைம
லானேர் நினைவு களின்மறையா வெளியா முருவே யுனைப்பணிசே
ன். 38

உன்ன லென்னு மாவரண மொன்று மில்லா வெளியாகித்
தன்ன தான சுகவடிவிற் றானே விளங்கித் தன்வசமா

மென்ன துருவை யான்பணிகே னிருந்து நடந்துஞ் சாந்தமுற்று
மன்ன தன்ன திலதாரு மனைததுஞ் செய்தும் பற்றிலதாம். 39

பல்ல வங்க டனையசைக்கும் பவநன் போல மநமுதலாய்ச்
செல்லுங் கரணங் கனையிந்தச் சித்தாம் புருட னசைத்திடுமால்
வல்ல பாகர் நடத்துகின்ற வாசித திரள்போற் றனதான
வல்லன் மேவப் பொறியெலலா மவனே பரிக்கு மநவரதம். 40

இவனே தேடப் படுகிற்போ னிவனே துதிக்கப் படுகிற்போ
னிவனே தியானிக் கப்படுவோ னிவனான் மரண மயக்கொழிந்த
திவனே யெளிதி னெய்திடுவோ னிவனே நன்ற யறிகிற்போ
னிவனே யெல்லா மநக்கமலத் திடையி லிருக்கு மிசைவனடே. 41

மேவ லுற்ற போகத்தில் விருப்பு வெறுப்பு மெனக்கில்லை
யாவ தெய்து மதுவருக யாது போரு மதுபோகப்
பாவ மிருமிவ வஞ்ஞாநப் பகைவ னாலே விவேகமெனு
மேவ மில்லாப் பொருளெல்லா மிழந்தே னுணர்வா லவைபெற்றேன்.

துனையு மநத்தான் மநமறுத்துத் துயர்செய் யகங்கா ரந்தீர்ந்து
நினைவா னினைவு போயசையா நிலக்கே தனிக்கே வலநின்றேன் [த்
வினையா நினைவற றகங்கரமபோய் மேவு மநமபோய்த் தொழிலினறி
தனையே நிகர்கே உலததொடர்ச்சித் ததது வததென் வடிவிருக்கும்.

காத லென்னுங் கட்டறுத்துக் காய மென்னுங் கூடகன்று
சாதன் மேவு மகங்கரமாந தனிப்புள் னெங்கே பறந்துளதோ
வேத மறுநீ நாளுனீ யென்னு மொருமை யிருமையதா
யோதும் விதியான் மீண்டொன்றி யுயர்நீ நாளு னீயானேம். 44

ஒழிவி லுலகின் சீரெல்லா முண்டா யிருந்து நீயிலையெல்
விழியி லவர்க்குப் பேரொழில்கூர் மினனா ரைப்போல விளங்காதால்
வழுவி றேவே சயசாந்தி மன்னு மிடமே சயவேத
முழுதுக் கயலே சயவேத முனைத்த விடமே சயவென்னு. 45

பிறக்கு முதலே சயவென்றும் பிறவா முதலே சயநாளு
பிறக்கு முதலே சயவென்று பிறவா முதலே சயவென்று
சிறக்கு மறத்தாற் சிந்தித்துச் செம்பொற் பெயரோன் நிருமதலை
பறக்கும் விகற்ப மில்லாத பரம சமாதிச் சுகமுற்றான்.

நிருவி கற்ப சமாதியிலே நிகழ்சித் திரம்போ னிலபெற்று
வருட மையா யிரஞ்செல்ல மாற வொருபார் கையினிற்
வருண மணிகுழ் பாதலத்தி லரசி லாம லசுரரெலாங்
கருடன் முதற்புள் ளினங்கவரக் கலங்கு குளமீ ளினமொத்தார். 47

ஆவ தாய காலத்தி லினத்தா முலகி னெறியினத்துங்
காவல் புரியுந் திருநெடுமால் கடல்வாய் விழித்துக் கண்வளர்வான்
றுவல் வருடக் கார்நாளிற் றுயிலத் தவிர்ந்து வொருகாலச்
சேவல் கூருந் திருவுளத்திற் செகத்தி னெறியைச் சிந்தித்தான். 48

பேத மில்லாச் சாந்திபதம் பிரக லாதன் பெற்றிருப்ப
வேதன் சிருட்டி யழிந்துளவால் வெவ்வா ளசுர ரிலாமையினு
லேத வசுர ரில்லையெனி லிகலற் றிமையோ ரெல்லோரும்
போத வுபசாந் தியராகிப் பொருவில் வீடு பொருந்துவரால்.

தேவ ருபசாந் தியையடையிற் செந்தீ வேள்வி தவமெல்லாம்
போவ தாகிப் பயனெல்லாம் பொருந்தா தெகையும் பொன்றிடுமா
லோவ லுற்ற கிரியையெலா மொழிந்தாற் பூமி யொடுங்கிடுமாற்
கேவ லத்திற் புலியொடுங்கிற் கிளருஞ் சிருட்டி யற்றிடுமால். 50

இன்ன சிருட்டி சூரியமா யிரவி மதியோ டெலாமிறக்கிற்
பின்னர் யாமும் வடிவொழித்துப் பேத மில்லாப் பதமடையோ. 51
சொன்ன காலத் தலாகிடையே தொல்ல ஞால மெலாமிறக்கி
லுன்ன னலங்காண் கிலமிதனுக் குறுகி யுபாய முணர்ந்தனமால். 51

தானவ ருய்க வுய்த்தாற் சமருண்டாஞ் சமரு முண்டேல்
வானவ ருண்டா முண்டேன் மகந்தவ முண்டா முண்டே.

லானதோர் சிருட்டி யுண்டா மன்றெனின் சிருட்டி மாளு
மூனமி லசுரர் கோனிவ வுடலொடு மூழி வாழ்க.

52

பரமமா மீச னாலே பாலிக்குங் கடவு ணீதி
திரமுற விவவா நென்று சிந்திதத செங்கண் மாய
னரவணைப் பாய னீங்கி யசுராகோ னருகு சேர்ந்தான்
பிரமலோ கத்தை யொக்கும் பெரியபா தலந கர்க்கே.

53

வேறு.

கருட வாகநத் துறைபவன் கவரிசேர் செங்கைத்
திரும டநதைவாழ் வலத்தின னைம்படை செறியு
மிருபு தத்தினன் நேவரு முநிவரு மிறைஞ்ச
வருளு நாயக னசுரனை யுணாதினென் றருளி.

54

வலம்பு ரித்தொனி கிளப்பினன் மாதிரம் பிளப்ப
நிலம்பி ளப்புற நெடுநதிசை பிளப்புற நிமிர்ந்த
வலம்பு மோதையான் மெல்லென மெல்லென வறிந்தா
னலம்ப யப்பறு தற்பதத் தொனறிய நலலோன்.

55

பிராண சத்திதான் பிரமரக் திரகின்று பெயர்ந்து
புராத நப்படி நாடிக ளாலெங்கும் பொருந்தி
விராவ லுற்றன வொன்பது துவாரத்து மேவப்
பராப ரத்தினை யறிந்துளோ னறிவுசம்

56

அறிவு தோன்றியுட் பிராணதர்ப் பணநி
யறிவ தாம்பொரு ணைக்குற்ற தன்னதா மறிவு
பிறிவ தாமறி பொருளிலே மறத்தன்மை பெற்ற
பிறிவி லாமுகந் தர்ப்பணத் திருமைபெற் றதுபோல்.

57

அற்ப முள்ளமங் குறித்தலு மரும்பவிழ் வுற்ற
வுற்ப லங்குள்போன் மெல்லென மலர்வுற்ற வொண்கண்

ணிற் பதாய்நரம் புறுபொறி யறிவுக ணிறைய
நற்பி ராணனு மபாநனு மெங்கனு ரடந்த. 58

அமைவில் காற்றுற்ற பதுமம்போ லசைவினை யடைந்தா
னிமைக ளுக்கிடை யளவிலே மநந்தடித் தெழுந்த
சமைவு மததெரி கண்மநம் பிராணன்மெய் தயங்கக்
ரமால் காண. 59

பரந்து நாட்டங்க ளோக்கின மநமும் பருமை
நிரந்த ரித்தன வவவயி னவன்றனை நெடுமால்
சுரந்த வன்புட ளோக்கியே யருள்செய்வான் றாயோய்
புரந்த ரன்புக முனதுசீர் நோக்குவாய் புரிந்து. 60

உடலை நோக்குதி யகாலத்தி லுன்னுடை யுடலை
விடநி னைப்பதென் பற்றுதல் விடுதல்சங் கற்பம்
படர்கி லாவுனக் கபாவமும் பாவமு முடலிற்
றொடரிற் சேதமென் னெழுதியா லிருத்தியாற் றாயோய். 61

சீவந் முத்தனா நீயிந்த வுடலொடுஞ் செங்கோற்
காவ லாளனாய்ச் சுமையறக் கற்பமட் டிருப்பாய்
பாவ கன்சுடப் பன்னிரு ககிர்சுட வுலகம்
யாவ துங்கெடா திருப்பநீ யிறப்பதென் வாளா. 62

ஓங்கு மாயையாம் பாசத்தா லுறப்பிணிப் புண்டு
வீங்கு முள்ளுணர் வதன்வழி யோடியே மெலிந்து
தாங்கு செய்கையான் மநமிகச் சலிப்பவர்க் கன்றோ
தீங்கு மேலிய மரணந்தான் சிறப்பது சகத்தில். 63

அகங்க ரத்தினை யகற்றியோா பற்றின்றி யனைத்துஞ்
சுகந்த ருஞ்சம மானவ ராயுவே சுகமா
முகந்த வாசையுஞ் சினமுமற் றுட்குளிர் மதியாற்
செகங்க ளின்கரி யானவ ராயுவே சிறக்கும். 64

பற்று வான்பற்று பொருளிரண் டும்பயில் பந்த
மற்ற போதுப சாந்திதோன் றிடுமது நிலைமை
பெற்ற போதுவீ டெனுமபெய ரநிலை பெறுமால்
வெற்றி வீரசிங் காதநத திருத்தியால் விளங்க.

65

குரைசெய் சங்கின தோசையாற் குமுறுற வந்த
புரையில் வானவர் மங்கலப் பணிசெயது புகழ்
விளைவி லின்றுனை மாமுடி மிலைச்சவ னானே
யரசு செய்கநீ யூழியி னளவென வருளி.

66

மங்க லப்புனல கொணர்கென மஞ்சந மாட்டிச்
சங்கு சக்கரந் தரித்தன கைகளாற் றானே
புங்க வத்திரள் போற்றிடப் பொன்முடி சூட்டி
யங்க ணச்சுத னசுராகோ னுக்கிவை யறைநதான்.

67

தள்ளின் மேருவும் புவரமு மருக்கனுஞ் சசியு
முள்ள நாளெலா மரச்செய் துயாகென வருளிக்
கள்ள மாயையின சிருட்டியொன் றொளிததல்போற் கணத்தில்
வெள்ள வானவா குழாததொடு மறைநதனன விண்டு.

68

என்ன வோதிய வசிட்டனை யிராகவ னோக்கி
யன்ன தானவர்க் கரசனாய வீடுற்ற வறிஞன்
தன்ன துள்ளமெய்ப் பாததிலே தனமய மான்
பின்னர் மால்சங்கி னோசையாற் பிறந்ததெப் பரிசோ.

69

எனவி னாவது மிராமனுக் கருந்தவ னுரைப்பா
னனல்ப யின்றவித் தாமென வமலவா தனைதான்
கனமில் சீவந்முத் தருக்கெலா மிதயத்தின் கணனே
சநந வங்குர மீண்டில தாகியே சாரும்.

70

வேறு.

சித்தமாய்ப் பரம மங்கித் தோற்றஞ்சா னுதார மங்கிச்
சித்தமாஞ் சாத்தி கத்தைத் துன்றியே விடாம லொன்றிச்

சுத்தவாத் துமத்தி யார மயமதாய்த் துவக்கொன் றில்லாச்
சுத்தவா தனைக ணித்தஞ் சுழுத்திவா தனைபோ னிற்கும். 71

ஆயிர வருடஞ் சென்று மங்கமே யிருக்கி லுள்ளே
மேயதா மவவ வத்தை மெல்லென வெருபா னின்று
தேயல தாகித் தோன்றுஞ் செறியுமவ வவத்தை யாலே
தூயநற் சீவந் முதத நுணர்ச்சியைத் தொடர்வ ரென்றான். 72

5—4. பிரகலாதன் கதை முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம்—977.

5—5. காதி கதை.

பிறப்பிறப்பாம் பெயருடைய விர்த மாயைப் பெருமையினை
முடிவுபெறப் பேச பொண்ணு, வறப்பெரிய தன்மநத்தை வென்
றான் மாளு மல்லதொரு வகையாலு மகற்ற லாகாச், சிறப்புடைய
வன்மாயை விரிவி னுள்ள சித்திரந்தோன் றிடவுனக்குச் செப்புங்
காதை, மறப்பறுசுந் தையனாகிக் கேட்டி யென்ற மனுகுலரா
யகனுக்கு வசிட்டன் சொல்வான். 1

மண்ணுலகிற் கோசலமா மண்ட லத்தின் மறையவர்கோன்
காதியென வழங்கும் பேரோ, னுண்ணினைந்தோர் கருமத்தைக்
கிளையை நீங்கி யொருவரம்புக் கொருவாவி யுதகத் தூடே, நண்ணி
யணி கழுத்தளவா யமிழ ரின்று நற்றவஞ்செய் தெண்டிங்க
ண்டந்த வெல்ல, கண்ணருளான் மாயவன்வர் தவன்முன் றேன்
றிக் கருத்தென்கொ லளித்துமெனக் கழற லோடும். 2

சலரின்றுங் கண்டியேறிக் காதி யென்னுந் தவமறையோன்,
கைதொழுது சகமண் டத்தி, லவகிலுயிர் மறக்கமலத் தகலா

வண்டே யச்சதனே யநந்தாவென் றன்பாற் போற்றிச், சலநமறு தற்பரத்திற் சம்பந திததுச் சநநமா ணத்துருவாற் சகங்க ளாகி, யலமருநீ டாச்சரியஞ் செய்வ தாய்நீ யளித்தமா யையைக்காண வருடி யென்றான்.

3

அந்தணன்வேண் டலுமாயை காண்டி கண்டா லகற்றுதியே லகற்றுக்கென வருளி மாயன், கந்தருவ நகரம்போன் மறைத லோடுங் கருணைமூர்த் தியைக்கண்ட களிப்பி னாலே, சந்ததமுட் குளிராகாதி யந்தக் கானிற் றவததொடுகின் னுளிருந்து தானே யோர்நாட், சிநதனையி லரியுரைதத வுரையை நாடித் தேமலரோ டகச செனறா னன்றே.

4

வநம்படிந்தங் கதனுட்செய் விதிக்கே வேத மந்திரமுந் தியாந முந்தான் மறந்து காதி, யினம்பயிறன் மனைக்கேதான் றன்னை நேராய லிறந்தவனா கக்கண்டா னினததோ ரெல்லாங், கன்ம்பட டுமாய்த் திருபுறத்து மலறத் தேவி காற்கடைக்கே வீழ்ந்தலறக் காதன மாதா, தநம்பருகத் தருவனபோ லணைத்துக் கொண்டு தழன்மிதிததாள் போற்பதைததுத தளரக் கண்டான்.

5

ஆமளிவி லடுததன்செய தழுஞ்சுற் றததா ரனல்கொளுத்தச் சாம்பரா யங்க மெல்லா, மீமமுறக் கண்டானச் சலத்தி னூடே யிருக்கின்ற காதிதன் திதயத் துள்ளே, தோமுறுமா குலமிகுந்த புந்தி யாலே துகளறததன பாற்றன்னாற் றேன்றக் கண்ட, வேமுறுசெய் கைகண்மேலு முள்ள வெல்லா மிராகவகே னென நூரிவ னிசைப்ப தானான்.

6

இப்பாரி லூணநாட்டோ ரூரி னெல்ல யிருக்கின்ற நீசனாய்க் கறிப்போர் துறகண, மைப்பாவை யொருத்தியிற் றொருகு லாகி வருந்திவளர்ந் துறுகாலம் வந்த வெல்லே, கைப்பால னூய்ப்பிறந்து வளர்ந்து வெந்த கரிக்கட்டை போளிறத்துக் காளை யாகி, யொய்

பாகி நாய்க்கறிப்போர் குலத்தில் வந்த வொருகடைச்சி தனைமணஞ் செய் தொருமை யானான். 7

வரைகளினும் வரங்களினு முதலா யெங்கு மநமுழயி ரும்போல வாழு நாளிற், றரையிசைதன் குலம்விளங்க மைந்தர் தம்மைச் சரிப்பித்தான் சிலநாளிற் சரைவந் தெய்தி, நரைபெருக வந்தலுமே தழையாற் செய்யு நன்மனைதா ரத்தியற்றி நண்ண லுற்றான், புரையறுமா தவர்போலங் குறையு நாளிற் புத்திரர்க்குஞ் சரைவந்து புகுந்த தன்றே. 8

மனையவட்கும் புத்திரர்க்குந் தனக்குஞ் சேர வார்த்திகம்வந் ததுநோக்கி வருந்து நாளிற், றனையொழிய வனைவரையுங் காலன் மாய்ப்பச் சந்ததம்வாய் விட்டலறித் தனியாற் றுது, றினையழிந்தோ ராசையும் றநேக தேச நெடிதுழல்வான் கீரமெனு நீதி நாட்டிற், புனைமுடிமன் னவனகறிற் புகுந்து வானிற் பொற்றெருப்போ லொருதெருவிற் போகும் போதில். 9

இறையவன்மாண் டன்னுலகங் காக்க வேறோ றிறைவனைக் கொண் டேகுதியென் றேவிச் செம்பொ, னிறைமணியா லலங்க ரிதது விடுத்த தந்தி நிருபதியா ரொனத்தேடி நேரோ போதக், கறைவடிவோ டுவன்கண்டா னிவனை யந்தக் கறையடிகா ணலங் கரத்தாற் கழுததி லேற்ற, வுறைதருபா னுவினுடன்செல் லுதய நாக மொதததுபல் லியஞ்சூழ்ந்த துவரி யொத்த. 10

என்முசையுஞ் சயசயவென் றிறைஞ்ச வந்தா னிவனிறை யெனீ றலநகரித்தா ரொழில்கொண் மரனார், பண்டையமைச் சருஞ் சேனைத் தலைவர் தார்பும் பணிதலைக்கொண் டார்தாணி பால னாகி, மண்டலமெங் கணுஞ்செங்கோன் முறையி னோச்சி மர்பினும் கவல னெனும் வண்பேர் பெற்றுத், தொண்டையித் துரர்விரும்பக் கீர நாட்டிற் சுடர்மணிச்சிங் காதநமேற் றோற்ற மிக்கான். 11

நாலிரண்டு வருடமுயர் கவல னென்னு நாய்க்கறிக்குங் கடை யனர பதியாய் வாழ்ந்து, மேலதற்பின் னொருநாளிற் றனிய னாகி மெய்யவங்கா ரங்கனெல்லாம் விட்டுத் தானே, காலினடந் துயர் மனையின் புறமுற் றததிற் கடைவேடத் துடனுலவு கால யாங்கே, நீலிமையா நிறத்தோர்நாய்க் கறிக்கு நீசர் நேர்வந்தா வீணையிசை நிரப்புங் கையார.

12

யாழுடைய காலிக்குண் மேலா மற்றே ரிருண்டநிறச் சிவந்த விழி விருத்த னெய்திக், காழுடைய நற்கீர மகிபன் றன்னைக் காண டலுமே காதலுடன் கடைஞ்ச னென்னு, மூழுறுதொல் பெயர் வினவி நெடுங்கா லத்தி னுறவாநீ யெங்ககன்ற புறைவ தெவங், குழுறுநல் விதியாலே கண்டே னென்னுத் தொடாபெல்லா முன்றா படி தோன்றச் சொன்னான்.

13

அதுபுகன்ற வவன்றன்னைக் கவல னான வரசனிகழ்ந் ததிர்த் தூர்ப்பி யவணின் றுங்கே, கதுமெனவுள னோகுதலு மிவற்றை யெல்லாங் கனங்குழையார் சாளரத்திற் கண்ணிற் கண்டார், புதுமையின னினரூரின் றுழியே கண்டு பூபதியா மிவன்கடைஞ் சப் புலைய னாமே, லெதுசெயப்பாற் றினியென்றே துணுக்குற் றேங்கி யிடருற்றா ரிவன்கலங்கா திதயத் தெண்ணி.

14

அறியான்போ லவற்றையெல்லா மறைத்து முன்போ லாத நத்தி லிருக்கவுமங் கவனை முன்னஞ், செறிவான வஞ்சியர்மந் திரியா யாருந தீண்டாத சுவத்தைப்போற் றெரிசி யாராய்ப், பிறி யாது நின்றனரச் சநத்துட் சோந்தும பேதமா யிவன்றனித்த பெற்றி கூறிற், பொறியாருங் கல்விதந் மியாது மின்றிப் புறநாட்டி லுறும்பதிகள் போலு மன்றே.

15

ஆயிடையா வரும்புலையாய்க் கறிப்போ னாலே யநேகநாட் பாத கமே யண்டத் லர்னோம், போயினியோர் சார்ந்தயினு மூய்ங் மாட் டோம் அனரிதகிரம் படிதிறிற் புருது னென்னுத் தியில்விழ் நிச்சயித்

தந் நகரோ ரெல்லாஞ் சிசுக்கண்முதல் விருத்தார்கடை சேரக் கூடி
வீயிலுறை வண்டுகள்போ லெரியில் வீழ்தார் வேந்தனும் புலை
கடைஞ்சன் மிகவு நொந்தான்.

14

நல்லினஞ்சேர் தவிறசித்தந் தெளிந்து நன்றா நாய்க்கறிக்கும்
புலநிருப னாடு கிறபான், புல்லியநந் தொடர்பாலித் தேசத்
துள்ளோர் பூரியரா யநல்புருந்து பொன்றிப் போனா, ரல்லலுட
னினியமையு மென்ன நாடி யாவிலிடத் துணிர்தனலில் வீழும்
போதிற், பல்லவம்போ லெரிகடைஞ்ச னுடலிற் றுக்கப் படிபுன
லுட் காதிபுடல் பதைத்த தன்றே.

17

மாமாயை நின்றகன்று தெளிந்த காதி வருமுஞர்த்த மோரி
ரண்டின்ம யக்கநீங்கி, யாமாரென் காண்கின்றோ மென்செய்
தோமென் நெல்லாழுண் ணினிணந்துசலத் திடைநின் றேறி, யாமா
விப் படியன்றோ வுயிர்க ளெல்லா மரணியத்துட் சினப்புலிபோ
லவாவி யோடித், தோமாரு நெடுமயக்கின் மநமோ கித்துத் துவந்
துயரந் திரந்தான்.

18

அக்கருத்தி னுடன்சிலநா ளகற்றி நின்றா னாச்சிரமத் தவ்வ
யிலே ரதிதி யெய்த, மிக்கமகிழ் வுடன்றேன்காய் விரும்பி யூட்டி
வெய்யவன்போஞ் சந்தியிற்றம் விதிகள் செய்து, தக்கசய னங்கள்
பயின் றிருவர் தாழந் தத்துவநூற் கதைகணமொழி சமயந் தன்னி,
லொக்கவுறை யதிதிதனைக் காதி ரோக்கி யுத்தமரின் னுடலுணங்கி

19

கூறுவா யெனுங்காதிக் கதிதி சொல்வான் குவலயத்துத்
தரதிசையிற் குலவு செல்வந், தேறுபுகழ் கீரமெனுந் தேசந் தன்னி
லியான்மாத மொன்றிருந்தே னினியோர் வேண்ட, வாறுறயா
னுறைநகரி லொருவ னென்பா னனுகியுரைப் பாணிந்நாட் டரசா
யிவ்வூர், மாறுபடா தெட்டாண்டிங் கொருவன் வாழ்ந்து மற்றவ
னாய்க் கறிப்பவனு மரபு நோன்ற.

20

வேறு.

அனையவன் கனல்புக் கிறந்தன னாங்கே யந்தண ரனல்புகுந் தவிர்தா, ரெனையரென் றிசைக்கே னென்றலு மதுகேட் டியம்பிய தேசம்விட் டேகிக், கனதிரைக் கடவுட் புனற்பிர யாகைக் கரை யிலப் பாதகங் கழிப்பான், றனைரிகர் மறையாற் சாந்திகள் செய்து சாந்திரா யணஞ்சரித் தினைத்தேன்.

21

என்கொண் டதிதி யியம்பலங் காதி யென்னுடைச் சரிதையீ தென்னாத், தன்றனி யுளத்தி லதிசய மிக்குத் தன்னு டைப் புலச்சரித திரமாய், முன்றிக ழியற்கை காணபது விரும்பி முந்துள நாடுக ளகன்று, சென்றுபுக் கூண மண்டலத் தனிற்றான் செனிததுறை யிடமெலாங் கண்டான்.

22

முந்துதான் கண்ட படியெலாங் கண்டு மொய்சடை முடிமிகத் துளக்கிச, சிந்தையில் வியந்து நான்முகன விவிதச் செய்கையை நோக்கிமேற் சென்று, னந்தநல் லாண மண்டல நீங்கி யணிதிகழ் கீரநா டணுகி, வந்துதான் முன்னஞ் செய்தன வெலலாம் வழுவறக் கண்டுகேட் டறிந்தான்.

23

இதுகொலோ முன்ன மியம்பிய மாயோ னெனக்கறி வித்தமா மாயை, புதுமையா மிதனை நன்குற வறிந்தோன் புந்தியா லென் பது கருதிக், கதுமென வந்தத் தேசரின் றகன்று கனவரைச் சாரலி னணுகி, யதுலமா தவனோ ரங்கைநீ ருணவா யரிமகி ழுருந்தவம் புரிந்தான்.

24

ஆண்டுசென் றளவே யமமலைச் சார லருந்தவ னுசகிர மத்தி, னீண்டமா னீல முகிலெனத் தோன்றி நிறைதவக் காதியை நோக்கி, யீண்டிய வெமது மாயையின பெருமை யியல்புறக் கண்டனை யினிமேல், வேண்டிய தென்னைக் கிரிததடத் தியற்று கிமய்த்தவ மெதுபொருட் டென்ன.

25

துதித்தன னிறைஞ்சித் தொழுதனன் கரிய துங்கமா முகிவி
னைக் கண்டு, கதித்தசா தகம்போற் களிப்புறு காதி கருணையங்
கண்ணனை நோக்கி, விதித்துநீ காட்டும் வினையிருண் மாயை விளங்
குற விதுவெனக் கண்டேன், மதித்தவம் மாயை மருமநா
னறியேன் மயக்கமெய் யானதென் னென்றான். 26

மாலதற் குரைப்பா னந்தனா விந்த மண்முத லியாவையு மநத்தின்
பாலுற விருப்ப தன்றியே புறத்திற் பயிலவதோர் காலமு மிலதா
மூலமில் கனவு மயக்கமு மதமு முதலிய நெறிகளி லியாருளு
சீலமாய் நோக்கி யதுபவிக்கின்றார் சிந்தையுட் சகமிருப் பதுவே. 27

அநந்தமாய் விரிந்த சகத்திர ளெல்லா மயர்வற வமர்வதற்
கிடமா, மநந்தனா விந்த நாயப்புலத தன்மை வெளிசெயின்
மற்றிதில் வியப்பென், கனநதரு பத்திப் பாச்சலின் வயத்தாற்
கடைப்புலத் திறந்தெநிற் துளதா, முனந்தொட ரதிதி தானுமப்
படியே மோகங்கண் முழுவதுங் கண்டான். 28

கண்டவப் படியே நாயப்புலத் தன்மை காகதா லீயயோ
கத்தால், வண்டொற யூண கீரமண்டலத்தோர் மநத்தினும் பத்தி
பாய்ந் துளதா, லெண்டரு பத்திப் பாச்சலொன் றொருகா லெண்
ணறு பெயர்க்குமுன் றேன்றும், விண்டநெஞ் சியற்கை காகதா
லீய நிலைமைபோல் விசித்திர கதியாம. 29

அப்படி யன்றோ சொப்பன மொன்றை யநேகமா னிடர்தனி
காண்பர், கைப்படு விரோத மொன்றிலே மகிழ்வார் காதல ரநேகமா
னவாகன், செப்பிய கடைஞ்ச னானவப் புலையன் றிருமனை யூண
மண் டலத்தே, தப்பற வந்தக் குறியினான் முன்னே சனித்துள
னப்படித் தானே. 30

அத்திறந் தானே, தமரெலா மிறப்ப வந்நிங் தேசத்தை
படைந்தான், சத்திர நீழ்ந்மிக் கீரதே சத்திர நிலைவனாய்ப் பின்

கநல் புக்கா, னுத்தம மாரின் னுளத்திலே வெறிதே யுன்னுசம்
பநதமா யதனா, பத்திபாயந் துளதா லப்படி யாகப் பகாபுலக்
கடைஞ்சன தியற்கை. 31

இவனவ னானீ ததுவென தென்றே யிடரின்மூழ் குவாறி
வில்லா, ரவனியா முழுது நாமெனு முண்மை யறிந்தவ ரழுங்கின்
றயரார், பவநமா பொருளிற் பகிர்வுறு மனர்த்த பாவின புந்தியிற்
பொருந்திக், கவருற ரதனா லிவாகண்மோ கத்திற் கவல்வுறா
தத்துவங் கண்டோ. 32

ஞாநபூ ரணமெய் தாமைபான் மந்ததி னண்ணிய மோகத்தை நாடி
யீனமென் நகற்ற வறிகிலே யிதனா லிந்தமோ கத்திலே கணத்தி
னீரனி யமிழ் லுற்றினை யிந்த நெடியமோ கத்திகி ரிக்கு
மாந்தந் தானே யச்சதா மதினை உலிந்தடர் வுறிலது நலியா. 33

எழுதிநீ கிரியின் முழையிடை வருட மீரைந்து தவானி
யியற்றின், முழுதுமாய் முடிவொன் றிலாதமெய்க்கு ஞாந முற்றுதி
யென்றுபின் முகுந்தன், நெழுதகு தோற்ற மெழுந்துழி மறையத்
துயருறு மோகங்க ணீங்கிப், பழுதறு காதி கற்பனை யெல்லாம்
பற்றறுத் தருந்தவம் புரிந்தான். 34

வருடமோர் பத்தின் ஞாநபூ ரணனாய் வாழ்ந்தனன் பின்னரே
தன்தாம், பொருவில்சற் பாவ மடைந்துயாந் தோனாய் பொருநகிய
பயந்துயர் நழுவிப், பருகுறு போகத் திச்சையற் றுள்ள படியிலே
சந்ததஞ் சுகமே, யுருவமாஞ் சீவந முத்தனா யாறி யுவாமதி யென
வுள நிறைந்தான். 35

5—5. காதி கதை முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம்—1012.

சுப்பிரமணியம்

5—6. உத்தாலகன் கதை.

இவ்வகையே யிம்மாயை யறநெடிதாய் வெலற்கரிதா யேறித் தாழ்ந்து, வெவலியமா மோகநகன் விளைவித்துப் பரமத்தின் மேவி நிற்கு, மவவகையா லுரைக்கின்றே னாவாதஞ் சொரூபத்தை யடையா தாரைப், பவவமென வருநதுயரின் மூழ்குவிக்கு மிம்மாயைப் பண்பு தானே.

1

சித்தசய மாத்திரமாந் தெய்வமருந் தாலன்றிச் சென்ம வெந் நோய், சத்தியமே பிறமுயறகி யாவையினுந் தீராது தகைமை மிக்கோய, வைததரிடல காலததுக் கணத்தில்வரு மியல்புறவா கியத்தாற பற்றி, யொததுவரு மெதிராகால மிறந்தகா லங்கருநா ருளமி லாதார்.

2

சங்கற்பம் வேட்கையறு சந்தாநங் கணந்தோறுந் தவிர்த்தி யென்னின், மவகுமற மனோலயந்தா னதுவாகு மனோலயததை மருவு போதம், பங்குற பிரததியச்சே தநமாகு மதற்குமனோ பாவ மென்ப, தவகுத்தா னிலாவியல்பா மாதலினுன் மனோவிகற்ப ன்றிப் போமே.

3

அற்றமறு சத்தியமு முயர்சிவமுந் தற்பரம வவத்தை தானு முற்றறிவு நிறைசுகமு மலமறலு மநப்பந்த முழுதந் தீரத லுற்றவவி வேகததை யொழித்துறுதி பூகததா லுறுதி யாகக் குற்றமறு சற்புருடர் கோதறுதூல் களின்மந்ததைக் கூட்டி யென் றும்.

4

அநவரத முரைத்தல்விடல் பற்றலிமைப் புறல்விழித்த லனைத் துஞ் செயது, மநமறு சுகவானாய்ச் சற்சிந்மாத் திரபரனாய் வாழ்தி மைந்தா, கனமலமாடி காண்பவைதீர்ந் துள்ளத்தின் மலமறுததுக் காதற் பாசு, மெனவுயர்கோ ஹையயறுத்து நின்னறிவிந் தற்பரனா யிருத்தி யன்றே.

5

நலனிழிவாஞ் சங்கேதத் தாசையெனும் விசேகிகையை நண்ணு
யாகிச, சலனமுறு விருபபுவெறுப் பறவுணாவின சாரபரந் தானுய்
வாழ்வா, யலகறநா னிவனவனீ ததுவெனதாம் வாதனைக ளறுத்
தொன நென்றே, நிலவியநிட் டையிலாறிச் சந்திரமாத் திரபரனும்
நின்று வாழ்வாய்.

6

எனதுபிற ரதுவென்னு மெண்ணமறச் சகநிலையி லிரண்டற்
றொன்றாய்க், கனவயிரத் தம்பமென வுணர்வுருவைப் பற்றிநிலை
கண்டு நிற்பா, யநகமுட னமலமா யகண்டமார் தன்னறிவி லமை
வென் றுண்டாரு, சநமயக் கததுக்குக் காரணமாம் பிரிவன்று
தவிர்த்து போமே.

7

பேரானந் தததின்ப நிலையினியல் பிணைநோக்காய் பின்னை
நிற்கும், வாராத நல்லமுதம் வந்தாலு முயிர்தொலைக்க வருநஞ்
சொக்குஞ், சோராமெய் யுணர்வுடைமை தூரிதா மநந்தடித்துத்
துன்று மாகிற், காரான முகிழ்குழு மறைத்தாலுண டோமதியங்
கண்ணின் காட்சி.

8

சரீரமாத் திரத்தாசை புந்தியாற் றுனல்லா தனதா னென்றே,
பரிவுறலான் மக்கணமனை குடும்பமெனும் பாவனையாற் பருக்கு
முள்ளம், விரியுகவ காரவிகா ரததினான் மமதைமல விநோதந்
தன்னு, லுரியவென திதுவென்னும் பாவனையான் மிகப்பருக்கு
முள்ளந் தானே.

9

ஆதிவியா தியின்விரிவா லவைமாரித் தேறுதலா லகற்றல் பற்ற
லூதியமா முயற்சியினுற் பிறவிதொறு மிகப்பருக்கு முள்ள மைந்தா
மாதர்மணி தநமுதலா நேயததா லிலாபத்தால் வருலோ பத்தார்
போதுபொழு திவைவன்றா நலத்தினுற் பருத்துள்ளம் பூரிப் பாமே.

துரூசையெனும் பால்பருகித் தொல்போக மெனுங்காற்றூற்
றொடர்மொய்ம் புண்டா, பிராகமுறு வழியுலவி மரப்பாம்பு மிகப்

பருக்கு மிராம கேளாய், புராதநவுத் தாலகன்போ லேம்பூதத் தையும்
பொடியாய் போகப் பண்ணி, நிராகுலமாம் புந்தியினு விதயத்தே
நினைத்தியென நிகழ்த்த லோடும். 11

அருளியவுத் தாலகனு லெந்நெறியா லேம்பூத மறுத்துத்
தன்னுட், கருதியதென் னென்றிரா கவன்கேட்ப வசிட்டமுனி
க்ருணை வள்ளால், பெருகியவைம் பூதத்தை விசாரத்தாற் பேதித்
துப் பிரம மெய்தி, யொருமைபெறு நிலையுடைய வுத்தால கன்கதை
யா முரைப்பக் கேட்பாய். 12

கந்தமா தநமென்னுங் கனவரையிற் கற்பூரங் கமழா நின்ற,
கொந்தலர்சோ லைச்சார லுறைபவனுத தாலகப்பேர் கோதி
லாதோ, னந்தமுரி வரன்முன்னே சிற்றறிவன் விசாரத்தோ
னகண்ட வாழ்விற், சிந்தையிடர் தீரவினேப் பாறாதோன் புந்திநலந்
திருந்தப் பெற்றோன். 18

பூதநெறி யாற்றவத்தா னூற்பொருளால் யமரியமம் பொருந்தி
நீராம், நீதறுநல் விவேகந்தான் சேர்தலுமே யவனினைய சிந்தை
செயதான், கேதமற வினேப்பாறும் பதமேது மறுபிறவிக் கேடி
லாத, மேதகைய பதமேதிங் கிதுவன்றோ முதல்விராவின்
மேவற் பாற்றே. 14

உளநினைவீ லாவிமல பரபதத்தே நெடுங்கால மொன்றி யொன்
றாய்க், கிளர்கனக் வரைச்சிகரத் துறைமுகின்போ வினேப்பாறக்
கிடைப்ப தெந்நாட், டளர்வறவீ தியற்றினமே லெவையியற்றத்
தக்கவெனச் சலிததுச் செல்லு, மளவறுபோ கச்செல்வ மென
துளரின் நெக்கால மவிழ்ந்து போமே. 15

மரமெனுந் திரைமோதி மதத்தெழுந்த பேராசை வாரி
தன்னிற், புனிதமுறும் புந்தியினு லழுந்தாமற் கரையேறிப் போவ
தெந்நா, ளநவரதந் தொழிறொழிலி லாமைகளீயோய்ப் பற்றுவீ

டின்றி யுள்ளே, டியாம் பதமேவி யெக்கால மகிழ்வுறு
வேன் றளரா நின்றேன் 16

கருதுநினை டொழித்தொடுங்கிக் கார்வரையின் முழையிடத்
திற் கருங்கற் போல, நிருவிகற்ப சமாதியினு லெக்கால மசைவற்ற
நிலையி னிற்பே, னொருமைபெறு தியாநத்தா லினிப்பாறு மெனனு
டைய வுச்சி மீதே, குருவியினங் கூடமைததுக் குடியிருப்ப தெக்
காலங் குஞ்சி யாலே. 17

வேறு.

ஊகத திவவா றுன்னிமிக வுததா லகனுட் பரவசஞ
யேகத தியாநஞ் சாதிப்பா னிருந்த விருந்த விடந்தோறும்
வேகத துகளு மநக்குரங்கு விடயக் கொம்பு களிறபாயச்
சோகத் திறந்தீர் மகிழ்ச்சிபெறுஞ் சொருப சமாதி பெறநிலனல். 18

நிறனா கானி லிவகையே நிலையற றுலகோன பினனொருகாற்
புறனா காட்சி யொழிந்திடலாற பொல்லா மநமாம் வன்குரங்கு
திறனா நிருணமு டியதெனனத தியாநங் களிலே யுள்ளழியா
வறனா கிரியி லுலகதழல்வுற றறவே வாடி யலமந்தான. 19

யாரு மினறி யாராலு மெயதற் கரிதா கியமுழைதான
சாரு முததிப் பதமெனலாந் தன்னி லொருகாற றனிமேவி
யாரு மலைக்குன் றியின்றழைமே லருணச் சருமம் விரிதததன்மே
லோரு மநத்தின செயல்குறுக்கி யுணர்வான் புத்தன போலாகி. 20

புண்ட ரீக வாதனத்திற் புத்தன் போலுத் தாமுகளு
யண்ட மிரண்டு மிருகுதிமே லாக்கிப் பிரமாஞ் சலிபணணி
மண்டு கின்ற வாதனையின் மருளு மநததை மீள்வித்துத்
தண்ட லில்லா நிருவிகற்ப சமாதிப் பொருட்டிவ வகைநீனந்தான்.

வாராய் மூட்ட மந்தேனின் மாய வரழ்க்கை களித்பயனென்
நீதா விவசே முடிவித்குணஞ் செவ்விற் பெரிதோர் சேருவசே

வாரா உழுதாஞ் சாந்தியைவிட் டழியும் போக மாதரிப்போ
ரேரார் மலர்க்கற் பகக்கான்விட் டெரிகூர் விடவெங் கானுறுவார். 22

அயனா டெற்றாய் பாதலத்தி லணுகி னாயா கிலுஞ்சாந்தி
வியனா ரமுதை யொழிந்தந்த மிக்க நிருவா ணம்பயிலாய்
பயனா யதுபோல் விசித்திரமாய்ப் பாவாபாவ மயவடிவே
யியல்பா மிந்தச் செயல்கள்பெரி திடரா மெனறு மினிதாகா. 23

சத்தா திகளா மித்தொழில்க டம்மான் மண்டே கம்போலப்
பித்தாய் மூர்க்க மநமேயேன் பிரமிக் கினறாய விடாதவமே
யெத்தாற் சிறிது தீனையடைந்தா யெதிலே யின்ப முறுகின்றாய்
நித்தா ரமுதாய்ச் சமமாகு மதினீ நிலைசே ராநெறியேன். 24

வேறு.

படர்மூர்க்க மாமனமே வீணய்த் தோன்றிப் பருக்கீ
செவித்தொழில்கள் பயின்று சததந, தொடாகின்ற புந்தீ
மிருக மேபோற் றஞ்சறவேண டாதோலின் றொழிலை மேவி, யடர்
பரிசோன் முகமாகு மதனாற் றுன்ப மடியாகப் பிடிக்கன்பா
மியானை போல மடமைமிகு மூர்க்கமா மநமே யென்று மாறாத
வாபத்தை மருவ வேண்டாம். 25

ஒளியுருவத திரனோக்கு விழியின் செயகை யுற்றுநீ வெவவி
ளக்கை யுணரா தாகி, விளிதலுறும் விட்டிலபோல் வேக வேண்டா
வெய்யமந மேநாவின் விருத்தி மேவி, யெளிதருந்தி யுணவுகளி
னிரத்த தாலே யிரைத்தாண்டிற் கவர்மீன்போ விறக்க வேண்டா,
நளினவித யததுளையி ரெறிபோயக் கந்த நாட்டத்தாற் கட்டுண்
ணை னனைவண டேபோல். 26

உரைத்தமிரு கவகளிறு விட்டின் மீன்றே னேசைசூ ரொளி
யிரத நாற்ற மென்ன, நிரைத்தவிவற் றொன்றொன்றான் மாயந்து
ிக்கு ஈண்டியைந்து நேரே கூடிக், கரைத்தலுண்

பவர்க்கின்ப மெங்கே யுன்றன் கட்டுக்கு வாதினையே
சாலம், புரைத்தெழுநெஞ் சேயதுவே போரு மாகிற் பொருவில்சய்
மஃதுனக்குப் புகலுங் காலே. 27

வேறு.

எதுபய னாக நிற்கிங் கித்தண்ட மியான்செய் கின்றேன்
முதுவிசா ரத்தின மிக்க முதன்மையோர்க் குளமொன் றில்லை
யதிகமா முடிவில் சிததுக் கற்பமா நிலையென் னெஞ்சில்
விதியதா யுளதோ யானை வில்வக்காய் புகுத லுண்டோ. 28

தசையில் பாதந் தொட்டுத் தலைமட்டும் வெவவே ருயர்து
மிசைவுற யானங் கில்லை யானெனு நிலையெங் குண்டோ
திசையெலாம் விழுங்கி மேலாஞ் சித்ததாய்க் காண்ப தின்றி
யசைவற வெங்குந் தானு மென்றுல கனைத்துங் காண்கேன். 29

உயர்வுறு மதற்கு நாம கற்பனை யொருமை பன்மை
வியன்மகத் தனுபென் றோதும் விதமுறு குறிகள் காணே
னியலறி வாத லாலே யான்காணு மென்பா னீயே
துயாதரு மேது வாகத் தோன்றினை பேதை நெஞ்சே. 30

முதுவிவே கத்தாற் போத மொய்ம்பினு லிந்த வுன்னைக்
கதுமெனக் கொல்லா நின்றேன் காணுதி கவலை நெஞ்சே
யிதுதசை யிதுபுண் ணீரீ தெனபிவை யுளவு யிர்ப்பாய்ப்
பொதுளிய வாத மிங்கே யகமெனல் பொருந்திற் றெங்கே. 31

தசைகள்வே றுதிரம் வேறு தடியெனபு வேறு மெய்யி
லசைவுவே றறிவு வேறு வகமெனல் பொருநதிற றெங்கே
விசைவிழி யிதுதோ லீது வியன்செவி யிதுமுக் கீது
பசைவுறு நாலி திங்கே யகமெனல் பயின்ற தெங்கே. 32

அகமென லெங்கு மாகு மற்பமிங் ககமன் ருகு
மிகசூமிந் நல்ல நோர்க்கே நோர்க்கு னெறிவே றில்லை

புகரில்சின் மயனா மென்னைப் போதமிழ் றூர்த்த நெஞ்சே
மிகவருத் தினையான கன்றை வனச்செந்நாய் வெருட்டு மாப்போல்.

தெய்வயோ கத்தா லின்று தேறினன் சொருபச் செம்பொன்
கைவழி கவாஞ் ஞாநக் களவன்மீண டிவனைச சேரே
னைகைப் புலன்க ளொன்றா வாதனை யறறி ருந்துந்
தைவரு புறனிற் றத்தம புலன்களிற் றுவா றினற்.

34

வாதனை புலன்கட் கெல்லா மன்னுகா ரணமன் றாகு
மாதலான மூக்க மாண லைம்பொறி நீவிர நெஞ்சி
னேதவா தனைகண மாற்றிக் கருமங்க ளெல்லாந் செய்வீர்
வேதனைத் துன்ப மொன்றுங் கிஞ்சிலு மேவா தென்றும்.

35

வேறு.

கூடுசெயுந தன்வாயி னூலாற் பொன்றுங் கோசகா ரக்கிருமிக்
கூட்டம போல, வோடுபுல னெனுஞ்சிசுக்காள் மயலால் வீணே
யுலாந்திவீர புலனெல்லா முறையு ளான, நீடுநந் நெயொடுங்கிப்
புலன்க ளோடு நீவேறற் றுததுமதத் துவததை நேரே, நாடுதிபற்
றறொன்றாய முத்தி யான ஞாநவடி வினைநிலையாய நன்னு
வாயே.

36

ஆசகலா விடயவிட விடுசி யாகி யந்தமா நானெனும்வா
தனையைத் தீர, மாசறவிட் டிச்சையெலா மொழிப்ப தென்னு
மந்திரபுத் தியினாலே மறுசென் மம்போயத், தேசமுறு பகவானு
யசச மெல்லாந் தீரவிடமா வாய்மநமே திரள்சங் கற்பம், வீசதரு
மயல்கொடியாய் நீயாங் காட்டை வெட்டிநெடும பூமியிலே விரோ
தஞ் செயவேன்.

37

வேணடியவா வினையாடித் தற்ப தத்தை மேவினன்கே வலமா
னேனி வெற்றி புற்றே, னீண்டெயர் நிருவாண மானேன் செய்வ
திலநானேன் பிறிவந்தே னீண்டெய் தற்றே, னீண்டெளி வுண்ட

மையொளி யுடைமை யுண்மை நிகழ்வுடைமை யறிவுடைமை நீங்கா
மெயம்மை, மாண்டசக முடைமையுப சாரத நீர்மை மகிழ்வுடைமை

38

ஆவரண மில்லாமை யுதாரத் தன்மை யழியாத தேசுடைமை
யகண்ட நீர்மை, யாவதுநதா னுமுறைமை யசச மினமையேகமாந்
தன்மைமந மெழுநதோ டாமை, யோவலிலா துடனுறையிக்
குணங்க ளென்னு முததமிகள் சுமங்கலிக ளொப்பி லாதார,
பாவனையொன் றுஞ்சொரூப மடைநதேற கெனதும் பன்னியரா
யுளங்கவரும் பாவை மாடே.

39

தேங்காது தன்வசமாய விரிந்த புந்திச் செயலாலே யிவ்வாறு
திறத்தி லெண்ணிப், பூங்காவி சிறிதலாந்தாற போலப் பாதிப்
புரைவிழியோன புண்டரிகா தந்ததிற் புலகி, யோங்கார மேனோக்
குந தொரிய தான வுத்தமனீண் முழக்காலே யுச்ச ரித்தான,
பாங்காக நாவறையு மணியி னூடு பயின்றுதடை யறநேரசை படர்வ
தேபோல்.

40

சான்றபிர ணவமோது மவன்றன் சித்துத தற்பத்ததை
நோக்குதலுந தனியோங் கார, மூனறறவெவ வளவுமே லுற்று
நின்ற துயராதகன்று விமலமா முணாவிண் கண்ணே, மூனறரை
மாத திரையுடைய பிரண வத்தின முற்கூறு வெளியாக முழங்கி
யெங்கு, மானறபிரா ணங்கடொரி கினப்பு மெயயி லழகிதாய்க்
யதிரு மெலலை.

41

இன்னுயிரைப் புறத்தகற்ற வல்ல தான விரேசகப்போ கிரமந்
தா னியாக்கை முற்றுங், கொன்னுறுபா ழாக்கினதா னிறைநது
யாரத குமபமுநி குரைகடலைக் குறைத்த தேபோற, பின்னமிலகிற்
சுவைநிறைந்த வாகா சத்திற் பிராணநிறைந் துளவிதயப் பெருநதீ
மண்டி, யன்னவுடன முழுதுமெரித் துளதோங் காரத் 'தாதியாங்
கிரமத்தி லவத்தை யீதே.

அவ்வவத்தை வேண்டளவு நிகழ்ந்த தன்றே யடையோகத் தாலல்ல வடையோகந்தான், வெவவிடர்நல் குவதன்றே வதற்குப் பின்பு வியனோங்கா ரத்தினது வேற்றுக் கூறு, தவவலறச் சம நிலையா மவச ரத்திற் சலநமிலாக் கும்பகப்பேர் தரிக்கப் பட்ட, வெவவமறு கிரமமுள தான தன்றே யியம்பியவிப் பிராணங்க ளெல்லாற் றிற்கும்.

43

புறத்தகத்துங் கீழ்மேறிக் காகா சத்திற் புரிந்தசையாப் பிராணங்கள் புரண மாகித், துறததுருத்தி யிடைதடைப்பட்ட டணபோனின்னு தோன்றிமுத லேயுடலைச் சுட்ட வங்கி, நிறத்தவிடி போற்கணததி லவிநத தன்றே நீகார வெளிநெனவெண் ணீரூ யங்க, முறத்தெரிந்த தாலதற்கே யுடலென் பெல்லா மொழுங்காகத் தோன்றிராம் புடனே நின்ற.

44

சுகமாய கருப்பூரப் பாய நன்னிற் றுயில்வதுபோ லெலும்பு நிரை தோன்றிற் றன்றே, மிகமோது பவநத்தா லந்த நீறு விசைந் தெழுந்து கணப்போதில விசுமபைச் சுற்றித், திகழ்வான சூர்ந் காலந் தனனின் மேகஞ் செறிபனிபோ லோரிடத்திற சென்று சேர்ந்த, விகலாத விவவவத்தை வேண்டு மட்டு மியலோங்கா ரத்திரண்டாங் கிரமத் தெய்த.

45

அவததையிது நிகழ்ந்ததட யோகத் தன்றூ லடையோகம் பேரிடரை யளிப்ப தன்றே, வவற்றினிற் பின் பிரணவததின் மூன்றாங் கூறா யமையுமுப சாந்திதரு மவச ரத்தி, லுவப்புறுபூ ரணததாலே பூர கப்பே ருளகிரமம் பிராணங்கட் குணடா யிற்றூ, லுவத்திரமி லாஊந்த வவச ரத்தி லுயிரெல்லா முணர்வினமு தத்துட் புக்க.

46

ஊகுபனிதோய்ந் தாலொப்ப வதிசீ தத்தை யுற்றபிராணங்க ளெல்லா மொழுங்கி னாலே, ககனமுறு புனைதண்கா ராகு மாபோற் றுகணநடு வுறமதியாய்க் கலையின் கூட்ட, மிகவுநிறைந் தந்தமதி

மண்டலத்தில் வியன்சுதைதா ரையையுயிராகண் மேவப் பெற்ற, திகழ்விசம்பி னின்றிழிந்த வழுத தாரை சேடமா முடனீற்றிற் சென்று வீழ்ந்த. 47

அரன்சிரரின் நிழியமுத கங்கை போன்ற வழுததா ரையிலே யமலமாகிக், கரங்கொரு நான்குடன்வெண மதிததே சாகிக் கருணைமால் வடிவெனனக் காண லாகி, யுரங்கிளருத தால கன்மெய தோனறிற் மன்றே யுயரமுத மயமான வுயிராக னெல்லாங், குரமபையது தலைநிறைத்துச் சூழ்ந்துள் ளான குண்டலிரி தலைப் பூரை குயிற்றி லின்ற. 48

இத்திறத்திற் பங்கயவா தந்தி ருந்தோ னியாக்கைநில யழியாம லியற்றிப் பின்னர், மத்தமுறு பிரமரமபோற் சிழ்நு நெஞ்சை வன்பிறை நகைவுற்றான மௌரி யாகி, மெத்துபிரா னபாந வேக நோக்கி மெல்லெனவுண் டாக்கினன்வல் விடய னின்று, தத்துபுலன் கலைவருந்தி வேறு செய்தான் சற்றுமறப் புறப்பரிசந் தள்ளி னானே. 49

பற்றறுதிண் ணியமதியோ னுள்ளே.தோன்றும் பரிசுமெலார் தன்னுகின்ற பார்வை யாலே, யறறனவாக் கினன்மூல வாயில் செம்மி யங்கததொன் பதுவாயி லநில மெல்லாங், குற்றமற முகம டைத்தாற் புறத்து வாரங் கும்பத்துக் கடைபடல்போற குறித்த டைத்தா, னுற்றலய மெனுங்குணத்தைச் சேர்ந்த நெஞ்சை யுயரிதய வாகாயத் தொடுக்கி னானே. 50

உரத்தமத கரியையுபா யுத்தால் விந்தத் துட்குழியிற் சேர்ப் பதுபோ லொடுக்கி நெஞ்சைச், சரக்கநம் போனிமல தெளிவைச் சேர்ந்து தள்ளினான் பற்றிபாய் தன்மை யாலே, வரததுடைய லிகற்பமெலா மீள் மீள் வருவனவேண் டியபுடியே வந்து தோன்று,

பரப்புறுதோற் றங்களைவன் னெஞ்சான் மாய்த்தான் பகைவரைவா
ளாற்குரன் படுப்ப தேபோல.

51

விகற்பமெலா மிறததலுமே யிதய விண்ணில் விவேகபா துவை
மறைதது விரிந்த கங்குல், சகததின்னு ளஞ்சநத்தின் பார்த்தப்
போதே தன்னுள்விவே கததாலே தவித்தா னத்தை, யகத்திரு
ணை ருய்க்கெடலுஞ் சுடர்வந தெய்த வம்முரிவ னதனையுங்கண்
டகற்றி மாய்த்தான், நிகழ்ச்சியொளி யகலுதலுஞ் சுழ்னறு நெஞ்ச
நிசியினடுப் போலுறக்க நேர்ந்த தன்றே.

52

போகாத துயிலினையு மறுத்தான் றாக்கம் போகுதலு மாகாச
போதம் வந்த, தாகாச போதமழிந் திடலும் வலலை யவன்மநமோ
கஞ்சேர்ந்த வந்த மோக, நோகாமன் மந்ததினவிட் டேகு மாறு
தூக்கினுன் பேரிதய நோக்கு மிக்கோ, னேகாத விரவுதரு மந்த
கார மிவவுலகி னின்றகற்று மிரவி போல.

53

வேறு.

அின்ன காலையி லிருள்சுடர் துயில்மயக் கனைத்தையு மறுத்
தோட்டி, மன்னு மோரவத் தையையடைந் தொருகணம் வருத்தமா
றியதுள்ள, மின்ன நீர்த்துட னேயனைத் துருவமா மறிவையெய்
தியதனறே, நன்னெ டுகரை தடுக்கநின் மெதிர்த்துமுற்
றலரிமைந் திடுநீர்போல்.

54

விஞ்ச நீள்பகற் பரிசயத் தாலுந்தன் மெய்யறி வுணர்வாலும்
நெஞ்ச சிரமய மடைந்ததா விரணிய நிகழ்ச்சிலம் பாமாபோல்
வஞ்ச வன்மநத தன்மைபோய்ச் சிர்மய மருவிய மந்திரச்
செஞ்செவ வேவல்லை வேற்றுமை யானதாற் சேற்றினுட் குட.

மென்ன. 55

தங்கு காட்சிவிட் டமலமாய் ஞாந்ததின் சமமடைந் தது
போதம், பொங்கு வாரிதி திரைமுத்தற் பகிர்ச்சிபோய்ப் புனல்சம
மடைந்தென்ன, வெங்கு மோர்மதி யாயறி வுற்றவ னீறில்போ

கத்தெண்ண, மங்கி யாண்டண்டம் பரித்துயர் தமலசிந் மயவிசும்
56

அவவி டத்தினிற் காண்பது காட்சியற் றந்தமா நல்லின்பஞ்
செவவி யாந்த முற்றன னமுதமார் தெண்கடற் குளித்தென்ன
மெயவி டக்கழன் றதீதன யொருதல மேவினன் சதாநந்தப்
பெளவ மாயின னெங்கணு மொத்தத் பாவமே வடிவானான். 57

அந்த ணன்றன தறிவெனு மந்தமா நந்தமா நிலையோடை
வந்த மாந்தது சரர்க்க நத்திலே வயங்குமா மதியென்ன
வுந்து காற்றிலா விளக்கென வோவியத துருவெனத் திரையில்லாச்
ஓர் கருக்கொண்டு பொழியலாச் சேண்முகி லென
நின்றான், 58

இந்த மிக்கபே ருலகினிற் றறபதத் திருக்குமம் முனியைக்கண்
டந்த ரஞ்செறி சித்தர்வின் ணவர்குழு வற்புதப் பலபேரும்
வந்து சுற்றின ரரம்பையா நிரம்பினா வாசவன் றனிமூதூர்
தந்த ளிப்பவ னங்கவை யனைத்தையுந் தள்ளினன் விருப்பின்றி. 59

அலங்கன் மாதரிங் கிதங்களைச் சைசவத் தறிகிலா னெனச்சுற்றுங்
கலங்க லாதகெம் பீரமா மதியினன் கடவுள்வான் பேற்றெண்ணம்
விலங்கி யனனதன் னாந்த வீட்டிலே மேவினன் மதியாறு
துலங்கி யோங்கிய வுத்தரா யணத்திலே சுடர்விடு கதிரெனன். 60

மூவ ராகிய முதல்வரு மமரரு மொய்த்தசித் தரும்வாழுஞ்
சீவந் முத்தியாம பதமடைந் தருந்தவன் செறியுமா நந்தத்தி
னோவ லின்றிய நிறைவின லாந்த முதிர்ச்சியாம பதமுற்ற
னாவ தானபே ராந்த மதுவிலவ வறிவினாற் றிகழ்வுற்றான். 61

ஒருக ணஞ்செறி வருடநா றெனன்னு முயாந்தவப் பதமுற்றோர்
வருப வந்தரு மேதுவாய்க் காண்பன மருவுமிவ விழிமேவார்
பெருமை யானவிப் பதத்திலுத் தாலகன் பிறைகளோ ராறிலே
யருகு றுட்கை சித்திபூ மியைக்கடிந் தமைந்திருந் துணர்வுற்றான்.

விழித்து நோக்கினன் சித்தரை யவர்களு மிக்குய ரிவன்
றன்னைப், பழிச்சி யன்பொடு பகவநீ காணடியெம் பணிதல்பொண்
னுலகத்தி, விழிச்சு மிவவிமா னததுவந் தேறுதி யிந்திர பதத்
திற்பவ, கழித்த பூமிக ளனைத்தினு மில்லதோர கற்பமப் பயன்
றுயப்பாய்.

63

பகவ செய்தன தவமெலா மிந்திர பதமுறற பொருட்டேயென்
றகம லர்த்துரை பன்னிய சித்தரை யதிதிய ரெனநோக்கி
முகம லர்த்துபூ சித்தனன் மயங்கலன் முந்துறு பெருஞ்செல்வ
மிகவி ரும்பலன் வெறுக்கலன் நிண்ணியோன் விபுதரே குதிரென்
றான். 64

மொய்த்த கூட்டத்தை விடுததனன் றன்செயன் முயன்
றிருந் தனன்போக, பெத்த நீங்கிய வவனையச சித்தரும் பின்பு
சின் னாட்பேணி, சித்தம் விட்டனா தாங்களே யகன்றனர் சீவந்
முத் தனுங்கானின், மெய்தத மாதவ ரிடங்களிற் சுகததிலே
வேண்டள வுலாவற்றான்.

65

ஒருதி நத்தெல்லை யொருமதி யெல்லமற் றோர்வரு டத்
தெல்ல, பெருகு மாண்டெல்ல யெல்லையோ ரோர்காற் பேதமிற்
றியாதத்தின், மருவி யொன்றிடம் விழிக்குமந் நாணமுதல் வருந்
தொழில் களிற்சேர்ந்து, நிருவி கற்பமே யாயின னொருமையாய்
நின்றனன் சித்தோடும்.

66

பரந்த சித்தின தொருமையின் செறிவினைப் பழகலாற்
பெருஞ்சித்து, நிரந்த ரித்தெங்குஞ் சமமதா யினன்புவி நிறைவுறும்
வெயிலென்னத, திரந்த ருஞ்சித்தி னொருமையை நெடும்பகற்
செறிபரி சயஞ்செய்ய, வரந்தை தீரந்தசற் பாவசா மாநிய மடைந்
ரதனாலே.

67

தெரிவ தாமிவற் றுதயமத் தமமுறான் சித்திர ரவிபோலப்
பெரிய தாய்ச்சூ மீன்பமாம் பதவியின் யேற்றினு லுபசாந்தி

புரியு நெஞ்சினன் பிறவியு மையமும் போய்ச்சரற் ககநம்போல்
விரியு நிர்மல சாந்தமெய் யொளிரிறை வேதந வடிவானான். 68

என்ற வசிட்டன் றனைவள்ள லெதுசத் தாசா மாரியமென்
றன்று வினவ வவனுரைப்பா னகல்சிற் சாமா நியவடிவா
யொன்று கொன்றா யில்லாமை யுறுபா வனையி னுறைப்பாலே
தன்ற னுள்ளவ கரைந்தேகிற் சததா சாமா நியமதுவே. 69

தேற்ற மாங்காண் பணநீங்கிச் சித்தி னிடையே சித்திறக்கிற்
சாற்று முயற்கொம் பெனநொயதாஞ் சத்தா சாமா நியமதுவே
தோற்றம் புறனுள் ளாயபலவாயத துவக்க மாகு மிவையனைத்து
மாற்றி யகன்று மநநிற்கி லதுசத் தாசா மாரியமே. 70

உன்னு வெதிர்காண் பனவொன்று மொழியா தியாமை யுறுப்பென்
தன்னுற் றன்பா லிறக்குமெனிற சத்தா சாமா நியமதுவே [னத
முன்னு முடல்சேர் முததருட லிலதா முதத ரிருவாக்கு
மென்னு ளினுஞ்சேர் பெருங்கண்ணீ திதன்போ துரியா தீதபதம்.

அறிநது சமாதி யடைந்தோர்க்கு மதுபூ தியினின் நெழுநதோர்க்கு
செறிநது தோன்று மூடாக்குத தெரியா தாமிப் பெருங்கண்ணு ள்
முறிந்து பிறவி யறுஞ்சேவந் முதத ரான சித்ததேரலாம்
பிறிந்தி டாவிண் பயில்காற்றும் பெரிதா மண்ணி விரதமும்போல்.

மூஉர் முதல்வா நவரென்னை முதனா ரதனை முதன்முநிவர்
மேவ லுற்ற திப்பெருங்கண வேற்றுப் பயமெல லாநசிப்பித்
தோவ லில்லா விப்பததி லுத்தா லகனுற் றிருநதனா
லாவ நீர்வ தெவவளவவ் வளவுஞ் சகமா மகத்திடையே. 73

கால மநேகளு சென்றதறபின் கந்த மாத நக்
கோல முழையி லம்முநிவன் சூரம்பை விட்டுக் சூரம்பையிலாச்

சீல முத்த னாயிருப்பேன் நீர்வென் றென்றே சிந்தித்துச்
சால நல்ல தளிர்ந்தவிசிற் றனைத்த பதுமா சந்திருந்தான். 74

அரைநோக் காக நோக்கியிருந் தபாந வாயி லடைத்ததனாற் [க்கி
புரையொன் பதுவா யடைத்துளத்தாற் பொறியும புலனு மொன்றா
திரையில் கடல்போற் றன்சித்தின் செறிவைப் பாவித் தாருயிரின்
விரைவை நிறுத்தி வணங்காமன மேனோக் கியகந் தாததினனாய். 75

நாவி னடிச்சென் றறச்செறியுண் னைவி னடியை யுடையோனா
யோவின் முகக்காந் தியனாகி யுள்ளிற் புறனின் மேற்கீழில்
வாவும் விடயத் தினிறபாழின் மருமங் கணனுமு றானாகி
வீவ தான வெயிற்றினிரை வெயிற்றி னிரையை மேவானாய். 76

அங்கத் துயிரின் மிகுதிதகைந் ததனா னெய்தா யவீர்முகத்தோ
னங்கத் துருவுள் ளுணர்வுருவே யாகி யெழலாற புளகிப்போ
னங்கத் துருவுள் ளுணர்வுருவே யாகிப் பழகி யறிவொன்றா
யங்கப் பொழுதப் பழக்கததா லகத்துத தமமாஞ் சுகமடைந்தான்.

ஆநந் தத்தின் பெருக்கைநுகர்ந் ததனாற் சிற்சா மானியம்போய்த்
தானந் தமற வெலாம்பரிக்குஞ் சத்தா சாமா நியமடைந்தான்
நீநந் தவிாசம னாயிருந்தான் சிந்தா குலமெல் லாந்தீர்த்தான்
மாநந் தருமா நந்தமிலா மகாநந் தத்தான் முகமலர்ந்தான். 78

அநக பதமுற் றிடல்புளக மாறி நெடுநா ளிற்கரைந்து
மருமம் பிறப்பின் மயக்கமுமபோய மகாசத் துவமாயோவியம்போற்
கநமில் ககநத் துவாமதிபோற் கதியிற் சின்னா ளினிற்சுவறி
யிரை தொளியின் மரப்பைசக ளிறப்புப் போலா யிறப்புற்றான். 79

5—6. உத்தாலகன் கதை முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம்—1091.

சுப்பிரமணியன்

5-7. நாகு கதை.

இந்தவொழுங் காலுணாலை யுணர்வினா லுணர்ந்துலகி லியங்
கா நின்றே, யந்தமறும் பெருமட தத்தே யாறுதியாற் காணகின்ற
வனைதது மாளச், சந்ததஞ்சா தித்தனைப் பெறுமளவு தூல்குரவன்
றனிரெஞ் சாலே, பந்தமறு த்ததுவததை விசாரித்தே பெற
வேணடும பதுமக் கண்ணாய். 1

மயலின்மை சாதனைதூற் பொருட்போதங் குருயமமாம் வழிக ளாலே
யுயாபதவி பெறலாகு மன்றியுணா வொன்றினா லுறுதற் காமா
லியலுபதே சமபெற்றுக் கூரியதாயக் களங்கமிலா திருக்கு மாகில்
வியனுறுசா தநமுழுது மிலதேனும் புந்தியினால் வீடு கூடும். 2

என்றானை முகநோக்கி யிகத்தொழிலோ டிருந்தேயுஞ் சமாதி
யெய்தி, யொன்றான வுணாவற்றான் போலிடர்தீர்ந் தானொருவ
னொருவன செய்கை, யின்றனாயத தனியிடத்திற் சமாதியடைந்
தானிவரின் மிக்கோ னேவ, னன்றாக வருளுகென விராகவன்
கேட் டலுமவசிட்ட னவில்வ தானான. 3

ஆற்றமதத் துவமன்றான் முக்குணத்தால் வருஞ்சகமென்
றறிந்தோக் குள்ளே, தோற்றுகின்ற சீதளமே ததுதனையே
சமாதியெனச் சொல்லு மனறே, பூற்றமறக் காண்பவற்றோ டுறவு
நமக் கிலதென்றே யுரததுத தணனென், நேற்றசமா தியிலிருப்ப
னொருவனொரு வன்றொழிலோ டிருப்ப னன்றே. 4

இவவிருவ ரிதயமுந்தண் ணென்றிருக்கில் வேற்றுமையோ ரிரையு
யவவியத சீதளமே யந்தத்தவப பயனுவ வதுபூ திக்கே [மில்லை
கவவியிருப் போனுள்ளவ காரியததா லையுமென்ற கவலை யாகுஞ்
செவவியவச் சமாதாந முன்மத்த நடநம்போற் சிறப்பின் றாகும். 5

வருத்தமிலா வும்மத்த நடத்தினன்வா தனைமாய்ந்த மந்ததோ னாகிற், நிருத்தமுற வவன்கூத்துத் தெளிவுற்றோன் சமாதிக்ருத தீர நேராம, பெருத்ததொழிற் சேரறிஞர் பெரியவனஞ் சேரறிஞர் பேத நாடி, லொருத்தரொருத தரைவிஞ்சா நிருவருமொத் தைய மில்வீ நெற்ற ரன்றே.

6

சாலவுமவா தனைபோகி லிம்மநஞ்செய தொழில்புரிந்துந் தான் செய யாதாஞ், சீலமந நெடிதகலி லருகிருந்தாரா செப்புமொழி தெரியா தாப்போற், றூலமநந தொழில்விடினுஞ் செய்ததாம் வாத்தினையே துன்னு மாகிற், கோலவுட லசைவறினுங் கநவிலே வரைநின்றுங் குழிவீழ் வார்போல்.

7

தொலைவினொழிற் செய்யுமநந் தொழினீங்கி லதுதானே சுகச மாகி, யலைவறுகை வல்லியமும் பரமாதந தமுமென்றே யறிவாய நெஞ்சி னுலைவுதிர மெனுமிரண்டு மதயாநந் தியாநமெனு முபயத துக்கு நீலபுதுகா ரணங்கனா மாதலிலிம் மநமுனைக்கு நீர்மை தீர்ப்பாய்.

8

சுந்தனைவா தனையின்றித் திரமான் மகத்தினையே தியாந மென்பு, ரந்தவுப சாந்தமுமக் கேவலத்தன் மையுமென்று மதுவே யாகு, மிந்தவுயர் பதப்பொருட்டு வாத்தனைசா லவுநேர்மை யெய்த வேண்டுஞ், சந்ததம்வா தனையில்லா மநந்தொழிலில் லாப்பதத்தைச் சாரு மத்தால்.

9

நெருக்கமுறு வாசீனையே நெஞ்சினது தொழிற்றிரமா நீங்காத் துன்பம், பெருக்கவிடு மாதலினால் வாத்தனையை மிகநேர்மை பிறக் கச் செய்வாய், வருக்கமுறு பலபொருளி னானெனும்பா வனை மந்த்தான் மாற்றி யெங்கு, னிருக்குதியங் னுனமிருப்பாய் வரையிலே மனையிலே யெங்கே யேனும்த.

10

இல்லுறைவோர் சமாதாந விதயத்தோ ரகங்கரமா மேதந் தீர்த்தோர் புல்லுமனை யேகாந்த வநமாநுங் கடைவீதி புக்கிக் காண்போர்

செல்லவர வுலாவியும்பற் றுமையினுற் கடைவழிச்செல் லாதார்போ
நல்லறிவு நிறைந்தோர்க்கு மப்படியே காடொக்கு நாடு தானே. [ல்வார்

துயில்விழிப்புச் சொல்லச்செலவு தொடர்ந்தாலு மகமுகமாந்
தொடாபா லென்றும், பயினமனையூர் நாடெல்லாம் பழுவம்போற்
காண்பவரே பரம சீலர், செயிரிலா வகமுகத்தா லெல்லாமா காச
மாய்த் தீருஞ் சித்த, முயிரனையாய் சீதளமவந் துண்ணிறையிற்
சீதளமா முலக மெல்லாம். 12

இதயமய லாலெரியி லுலகெலாங் காட்டொரிபோ லெரிந்து
தோன்று, முதயமுறு முயாககெல்லா முள்ளிருப்ப தேபுறத்து
முண்டாய நிற்குஞ், சதைபயிலூர் புவிகால்விண் டொருவரைநீ
ணதிதிக்குச் சூழநத வெல்லாம், புதைதலுறு முட்காண தத்து
வத்தின பங்குகளாய்ப் புறத்தி னிற்ப. 13

உள்ளுணர்வி லின்புறுவோன் பொறிகளாற் கரும்ங்க்
ளுய்ப்போ னுயர், தள்ளுக துக்கவசஞ் சராதோ னநவரதஞ்
சமாதி யுற்றோ, னுள்ளுகின்ற தனைப்போலெவ வுயிருமெனப் பிறர்
பொருளக ளோடே யென்ன, வெள்ளுபயத தாலன்றி யியல்பாலே
கண்டானே யெல்லாங் கண்டோன். 14

இன்றிறவு வந்தாலுங் கற்பாந்தத் தெய்துகினு மிலங்கு ஞாநி,
கன்றியசேற் றுறுபொன்போற் களங்கமுறா னெல்லாமாய்க்
கண்ணா யாறிப், பொனறலடி முடிவின்றி யொன்றாயின் பத்தள
வாய்ப் பொலிதே சாகித, துன்றியகாட் சிகளிலலாக் குறியுடைத்தா
மெனச்சுருதி சொல்லு மன்றே. 15

எல்லாமென் றுரைத்ததெலா மறிவித்தற் 'பாருட்டேயா
மிசையச் சொன்ன, சொல்லாலென் யாதலினா
லோமென்று துணிக வித்தை, நல்லாயிங் னுள்ளதோ

ரிதிகாச நவிலக் கேட்பாய், புல்லாரென் வேடர்குலச் சரகுவப்பே
ரோன்சரிதை புதுமைத் தன்றே. 16

இமகிரியின் கோடான கைலைவரை யினிலேம சடர்க்
கென்னு, மமர்வரிவில் வேடருள ரவர்க்கரசன் சரகுவெனு மகை
யா வீரன், சமரிலையாற் கோமுறையா லருணமுனிவா லுலகநெந்
சழைக்கு நாளி, னமதுவலி யாலுலகை நலிகுதுமே லவர்சோடி
நமக்கே யன்றே. 17

அல்லாது தண்டமுறை யியற்றேமே லுயிர்காப்பற் நவத்தின்
மாயும், பொல்லாதிவ் வரசென்றே யூசலா ளெத்தினனாய்ப் புந்தி
நைந்தான், மல்லாரும் புயத்தவன்பான் மாண்டலிய முரிவரலும்
வணங்கிப் போற்றி, நல்லாயுன் வரவினா மிகவாழ்ந்தே னல்லோரி
ஞாட்டிய் பட்டேன். 18

ந்ருமமுழு தையுமுணர்ந்த பகவரீ நெடுங்காலந் தளர்வு
தீர்ந்தா, யருவினையே னையப்பா டறுத்தியா லையம்போ லாநதை
யுண்டோ, விருநிலததென் கோற்கீழோ ரென்கருணை முனிவுகளா
லின்ப துன்ப, மருவுகின்ற கவலையைக்கண் டரியேறறின் முன்
நரிபோன் மறுகு கின்றேன். 19

அருணன்வெயில் போலெங்கு நிறைசமமென் மதியிலே
யஹு கு மாறு, கருணையின லுணர்த்தியெனுங் காவலற்கு மாண்ட
லியன் கழறு கிற்பான், பொருவறுதன் விசாரத்தா லிமைப்
போதின் மநவமுக்குப் போகா நிற்கும், வருசுரந்தா லந்தோன்று
மாத்திரத்து மூடுபனி மாய்வ தேபோல். 20

யானாசிச் சகமெங்ஙன் பிறப்பிறப்பெங் னுனமென்றே யிதயத் துன்
ரானும லிப்படியே யாராயின் மகத்துவமே யடைதி சாலத் [ளே
தானான சுபாவன யிருந்துள்ளின் விசாரத்தாற் றுளே நெஞ்ச
நீராடும் படிதோன்றித் தன்னுருவிட் டிளைப்பாறித் துன்ப நீங்கும்.

வெம்புதல்போய்த் தண்ணென்ற வுன்மநதுக் கிவ்வுலகின்
வியாபா ரங்கள், செம்புகர்வே ழத்தினுக்கான் குளப்படிபோற்
றேன்றுமா நீந ரெஞ்சுக், கம்புவியிற் றெழில்சிறிதே யாகினுநீந்
திடவரிதா மாவின் பாதப், பைம்புன லுங் கிழக்கொதுகுக் கெல்லை
கரை காணாத பரவை யன்றோ. 22

எததனையெத் தனைநீததா யகிலத்தைப் பரஞ்சுடரா யெறிக்
குஞ் சோதி, யத்தனையத தனைதோன்று மெநநாணமட் டனைத்
துமவிடா யந்நாண மட்டுந், தததுவமாம் பொருளெயதாச சகல
முமபோ னுறசேடந தானுஞ் சித்தந், தொத்தறவேற் றுமையெல்
லாம போகாதேற் சமமான சோதி தோன்று. 23

பேதமுறு பொருளொருமை தோன்றுதேற் றன்னைத்தான்
பெறுவ தெங்கே, யாதலினுற் றனைப்பெறுதற பொருட்டாக்
வனைத்தினையு மகறறல் வேண்டு, மேதமற வனைததையுமவிட்
டாயென்னிற் சேடிதத திறவா வீடா, மேதகைய பதமதுவாஞ்
சரகுவெனும் பெயாகோததி வேடா வேறதே. 24

வேறு.

சகல காரண காரிய பரம்பரைத தன்மையாஞ் சகமேவி
மிகவ ளாந்தவத துவின்மல வாதனை மநத்தினை மிகநீக்கித்
திகழு மங்கமா மதையுமேல் விடுதியேற் நீதது நலனுண்டாம்
புகழ்ந ராதிப வென்றுதன னிடமுறப் போயினன் நவப்பாலன். 25

முநிய கன்றபின் னெயினாகோன் றனியிட முநதிறன் மதியாலே
யரிச நானென்ப தாரென நாடின னடிமுதன் முடியீரூந்
தனியு டம்பைநா னென்பது புதுமையாளு சடவுடல் காணகேளுன்
றுனிசெ யிவவுட லசேசநந தசைமுதற் றுன்னுமா தலினன்றோ. 26

காரண மன்னியஞ் சடமெனுங் கணக்கினு
னக்கில வுடன்முத னுனலுன சேடமே

விரவு சேடனே சேடமா மின்னதும் ஷேரென்றும் நெறிகின்ற
தூவி தானவே ரென்றினும் நெறியுடீ துயர்ந்ததத துவமாகா.

தெரிவ தாகிய விதனையு மகற்றவன் நெறிபொரு ணானோமா
பெரிது சேடமாய் விகற்பமற் றமலமாம் பேரறி வியானாகு
மரிய யன்சிவ னிந்திர னந்தக ணதியா மிடந்தோறும் [தம்.
சுரிகொண் முததினுண் ணுலென நிற்குமார் றேன்றுமிவ வுயர்போ

பகவ னாகுமிவ வாத்தம் தத்துவம் பரமமாஞ்
சுகநி கழ்ச்சியா நோயின்றி வெருவுறுந்
கருப முற்றையும் விழுங்கியெப் பொருளினுங் கலந்துநுண்
மிகும பாவபா வங்குளற் றயனுறை வீடள வுளதாகி. [க]

சத்தி யாவுக்கு முறைவிட மாமிது தனித்தனிச் சத்தாகிப்
பததி யாகியிச் சுகத்தினிற் காண்பன யாவையும் பலவாகச்
சித்த சைந்தள விசாலமா மல்லது சிறிதும்வே நிலதாகுந் [தே.
தொத்து பற்றின்றிக் காண்பதற் நெழுபவந் தொடர்மயக் கமுமற்

சமுத்தி யின்றிர முற்றவன் ரெழிலெனத் துகளறு சமனாகி
யழுத்த மாகிய வாத்தம் தத்துவத் தமாநதன னெனத்திரந்து
விழுத்த கும்பத மெய்தினன விவேகத்தின் மெய்மைநிச் சயத்தாலே
வழுத்த நுந்தவக் கெளசிகன் விப்பிர மரபினை யடைந்தென்ன. 31

வரகு ணங்களா மனைத்துமிற் றுயில்பவன் மரத்தொழி னிகராகி
சரகு வென்பவ னைசவறு சிகையினும் றுலங்குறு சுடரொத்தான்
விரவு நல்லரு ளருளின்மை விருப்பொடு வெறுப்புமச் சாந்தொந்தம்
பரவு நன்மதி மூடமென் நினையவும் பயில்வற நிகழ்வுற்றான். 32

வேறு.

ஒன்றாயு ணர்ந்தச ரகுப்பெய ருத்தமற்கும்
பன்னுதனெ னும்பெயாப் பார்த்திப மாமுரிக்கு

நன்றானவன் பால்வரு நன்மைந யந்துகேட்பாய்
குன்றர்புயத் தாயென மர்தவன் கூறலுற்றான். 33

பார்க்கர்கு லப்பரி கப்பெயர் பாரின்வேந்தாம்
வீரக்கழ லோன்சுர குப்பெயர் வேந்தனண்ப
னீரக்கன மாரிம றுததலி லியாருந்துஞ்சக்
கோரக்கனன் மண்டுதல் கண்டு கு லேந்துநொந்தான். 34

இன்னாதன நாடுவிட் டேகிவ நத்திலெய்தி
யன்னாதாம் போய்த்தவஞ் செய்தவிழ் பன்னமூணய்ப்
பன்னாதநா மம்படைத துத்தவப் பான்மையாலே
நன்னாதலும பெற்றன னற்றவ மொப்பதுண்டோ. 35

ஒருமூவுல கென்னும டததொரு மித்திருநதான்
பொருண்மேவுகின் றசுர குப்பெயர் பூபன்றன்பால்
வருவானெதிர தோன்றலு மறறவ னனபோடெய்தி
யிருவோருமன் புற்றிருந் தின்னன பேசலுற்றார். 36

நினையிப்பொழு தெய்தலி னீங்கரு மின்பமுற்று
வினையற்றதென் றசுர குப்பெயர் வேந்தைநோக்கி
யுனையுற்றுமாண் டவவிய னேதிய ஞாநமொப்பத்
தனையுக்குமெயம் மைப்பதஞ் சார்ந்தன னியானுமென் னு. 37

மிகததெ ளரிந்துகெம் பீரமாய்ச் சமமதாம் விழியா
லிகத்து றுந்தொழின் மன்னவ வியற்றுதி கொல்லோ
பகுத்த காலத்தை யறிவுறு நினதுபா வுணதான்
றொகுத்த வாதியும் வியாதியுந் தொடர்கிலை கொலலோ. 38

அடையும் போதினி தாகிய போகததி லமுந்தா
திண்டரி லாய்கொலோ சங்கற்ப மற்றினப் பாறித்

தடையில் சாந்தமாய் மூத்தியாய்ச் சலநமொன் றில்லா
நடைப யின்றுயா சமாதியை நண்ணினை கொல்லோ. 39

வெறிதி ருக்கினுந் தொழிலினை மேவினும் விடாம
லறிஞ னென்றுதான் சமாதிவிட் டகன்றவ னாகுந்
செறியு ஞாநஞ்சேர் மநத்தினா சகததொழில செயினும்
பிறிவி நததுவ ிட்டராயச் சமாதியிற் பெயரார். 40

பிரம வஞ்சலி யுடன்பது மாதநம் பெறினும்
விரவ சாந்தர்கள் சமாதியின் மேலவ ராசைத
திரண பாகக னாகிய சிற்றுணர் வொன்றே
வரசு மாதியாம் வெறிதிருக் குமதன்று வள்ளால். 41

ஒருமை யாயென்று மநமிநந் துண்மையை யுணரில்
வரசு மாதியாஞ் சொல்லினார் மநத்தினி னிறைந்தோர்
மருளின் மெய்ம்மையோர் மதிதம்மை மறக்கிலா சிறிதுந்
தருந்தொ ழிற்றிற மறக்கிலாக் காலமே சமமாம். 42

நெறிகொள் காற்றுத்தன் கதியினை மறப்பிலா நெறிபோ
லறிஞர் புந்திவே றறிவதில் லறிவையே யயரா
பிறிவில் புந்தியி லொருமையோர் சமத்துவப் பெரியோர்
செறிதொ ழிற்பிறி வகற்றினோர் தற்பதம் பெற்றோர். 43

ஆத லாற்பன்மை யொருமையா முடற்றொழி லினைத்திற்
போது செய்கிலா வுத்தம வாக்கினுந் பொலிந்த
சேத நத்தவ ரெவ்ஞார் சித்திர மாகப்
பேத மற்றறி வறிந்தனை தற்பதம் பெற்றாய். 44

உள்ளு றக்குளிர்ந் தனையுலா மதியென வுள்ளத்
துள்ள கங்கரத் துயரநத் துரிசற றிறைந்தாய்
தள்ள லாநில பெற்றெங்கும் விளங்குதி தானே
தெள்ளி யோயென்ற பரிகற்குச் சுரகுமேற் செப்பும், 45

பார்த்த சொற்களாற் பயனென்கொல் பயனெலாம் பாறி
 நிரந்த ரஞ்சம மாய்மநந் தன்னுளே நிகழ்ந்து
 சுரந்த வின்பமாய் நிகரிலா வொருவிழி தோன்றித்
 திரந்த னிற்றெரி கின்றதா லென்றனன நெளிந்தோன். 46

5—7. சுரகு கதை முற்றிற்

ஆக விருததம்—1137.

5—8. பாச விலாசர் கதை.

ஞ் சுரகு பரிகனென் நிசைதத விருவருஞ் சகத்
 தொழுங் கெண்ணிப, பத்திசெய தொருவர்க் கொருவாபு சிததுப்
 பரிந்துதம பணிதலை நின்ற, ரததியாத துமமே நிததமும் வடிவா
 யகமுக மாய்மகிழ் வெய்திச், சித்தினை விடாம லதுபவிப் பவாக்குச்
 சிறிதுமோ ராகுலஞ் சேரா. 1

ஆசைவன் பாசத திரளிளுற கட்டுண் டரும்பிணி யீக்கடிக்
 கணுங்கி, யேசறு போகக் கதைகளான் மொததுண் டிச்சைமுட்
 கோலின லுலைநது, காசறு கருமச சேறறிலே யழுந்திக் கடுஞ்சகக்
 காட்டிலே சுழன்று, வீசமா மோகத தளிர்நிழற் றுயிலும் வீரனே
 சேரு மெருது. 2

மேவுறு துண்பப் பெருஞ்சுமை சுமந்து மீட்சிபோக் கிவை
 யுடற் புண்ண, யீவறு பிறவிக் குழியில்வீழ் சேவ வெருததினை
 யிக்குழி நின்ற, மோவலின் முயல்வா லெடுப்பதே வலியா முயர்ந்
 தஞா நிகளுற வுளதே, னாவிகர் நாவாய தருவபோ லூக நல்குவர்
 பவக்கடல் கடக்க. 3

எவவிடத் தில்லை நல்லஞா நிகளா மீர்ங்கனி மலர்குளிர் சோலை
 யவ்விடங் காணன் மேடதா மாங்கே யமர்பவ ரறிவிலா ரன்றோ

கவவிய செல்வ நட்புதால் சுற்றங் கருமமா திகனெலா முதவர் :
செவவிய மநமே யுதவுறல் வேண்டுஞ் சீவனைச் செல்கதி யேற்ற. 4

நெறியுற விடாம லுடனுறை நட்பா நெஞ்சமாத் திரத்தினைக்
கூடிச், சிறிதுநா டெலுஞ் சீவனுய வுறுமாற் சிங்கியா மிரதலு
னுடீல, முறிதரு காட்ட மோட்டினே ராக முற்றறு க
ளேக்கி, யறியிலிவ வளவா லறிந்துசோந திடலா மண்டரு .
சுபே ரறிவை. 5

நிறைபெருங் கடலொத் துரையெலாங் கடந்து நிகரறப்
பற்றற வெறிதாய்க், குறைவில்சிற் சுடரின் கொழுந்துடன் கூடிக்
கோதற வசைவறக் குலாவு, மறைவறு துரிய விழிவெளிப்
படுமேன் மற்றத னுடனது நிகரா, முறைமையிற் றுயில்வோக்
கண்ணிதா வுலமை மொழியலாய்த தோன்றிடு மன்றே. 6

ஆனவவ வவத்தை வடிவெலாம் பரிக்கு மம்பரம் போலகன்
றுளதா, மீனநெஞ் சுடன்கே ரகங்கா மிறந்தா லெப்பொரு
ளிடத்தினு மிருக்குந், தீனமில் பரமா நந்தமாய்த் தோன்றுந்
திகழ்பர மாததும வடிவாந், தானனி முயலிற் கிடைத்திடுந் துயில்
வோர் தன்மைபோற் றம்மினா டெவதாம. 7

உரைகளுக் கெட்டா துளத்தது பவிக்கி லுறுவதா முரைத்த
வத் துரியங், கரையறு மிவைகண் முழுதுமப் பொருளாங் கற்பரி
ணுமியா முள்ளம், வரைவற வொடுங்கி லுட்புற மெங்கு மன்னிய
சராசர வடிவாம், புரையறு தேவ தேவனும் பரமப் பொருளது
பவப்படுந் தானே. 8

வேறு.

துதற்பின் வீடய வாத்தனைக ளுறுவ தாரு மதற்பின்னர்
ததப்பி லாத பொருளினுடை விளக்க மாரு மதற்பின்னர்
ததப்பண் பில்லாச் சமத்துவத்தாற் சொருபந் தன்னிற் பரிணும
ததத்தி லுளதா முயாந்தோர்க்கு மெண்ண வொண்ணு வடிவிதுவே,

மறத்தை மறத்தான் மாய்விதது மாசில் பொருளுணைக் காரேலோர்
திருதது முலகின றுயாமாயாச சித்த மிறக்கிற செறிசுகத்தார்
கந்தத வுணாவின் மதிரிகமுந கழறு மிதற்கோ ரிதிகாச [கே. 10
மினத்தி வினியாய் கேடடியென விசைத்தான் வசிட்ட னிராமனுக்

சைய மென்னு நெடுங்கிரிமேற் றவவத் திரிமா முரியுறையு
ளுயய வதன்பா லிருமுநிவா சூழ லொன்றி னுறைகிற்போர்
மெய்ய ராகு மவவிருவாக் கிருவா பிறந்தா வியன்புதல்வா
செய்ய விலாசன் பாசனெனச செப்பும் பெயரோரா செறிநண்போர்.

ஒழுங்கால விருத்தி பெற்றிருந்தோ ரொன்றே யிரண்டாயினவென்
வழுங்கா வுளத்தோ ரவாதந்தை யன்னை யெனபோ ருயிரிறப்ப [ன
விழுங்கா நின்ற பொருமலொடு மேறசெய பிதர்க்கள் விதிகண்முடித்
தெழுங்கா தலினு னொருநிரங்கி யிருபா லகன்றா ரிருவருமே. 12

அளவில காலம் வந்ததுறைந்தா ரரிய தவத்தா லுடல்வாட்டிக்
கிளரு மாசை விட்டகன்றா கிட்டப் பெற்றா கேணமையினு
லுளமுந கண்ணுந களிப்பெயதி யுயர்ந்த விலாச னுரைசெய்வான்
வளரு முலகி னல்லுறவே மன்னு முயிர்போல் வந்தனையால். 13

இதுநீள் கால மெங்குறைந்தா யிதய விடர்தீர்த் தனைகொல்லோ
பொதுவா யுனை யறிந்தனையோ போத விஞ்சை பலிததனவோ
சதுரா நலனுண டாயினையோ சாற்று மென்ற மொழிகேட்டு [கி.
முதுவாய் மையினாற் பாசனிறை மொழிந்தான் விலாசன் முகநோக்
உயிர்போ லுறவே விதிவயததா லுன்னைக் கண்டே னுளங்குளிர்த்

செயிரசேர் பிறப்பி லுழல்வேற்குச் சிறந்த நலனாற் திறனெங்கே
பயில்வ தறிவ தறிவளவும பாபு முள்ளவ கெடாதளவும
வெயில்வெம் பவநீங் காதளவு மிக்க நன்மைத் திறமெங்கே. 15

மறத்தின் முளைக்கு மாசையெலாம் வழத்த குடாரத தான்மரம்போ
கந்த வேரோ டறுமளவுங் கண்ணு ஞானம் பெறுமளவு [ற்
மறத்த பேதம் போய்ச்சமமா மளவும் போத முறுமளவுஞ்
செரித்து மரிக்குந் துயரல்லாற் சிறந்த நன்மைத் திறமெங்கே. 16

மடமை நோய்க்கு மாமருந்தாய் வருமாத் துமதத் துவப்பேற்றை
விடரின் தவர்க்கு வன்பிறப்பாம் விடேசி மேன்மேல் வந்திடுமா
விடரின் பத்தி னிடைப்பட்டு மிறப்புப் பிறப்பில் வீழ்ந்தலைந்துந்
தடமா ருலகி லுழலுயிரகன் சருகி னுலர்வ ரென்றிசைத்தான். 17

5—8 பாச விலாசர் கதை முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம்—1154.

5—9. வீதகவ்வியன் கதை.

இன்னணமே நன்மைவினாக் தம்மிற்றா மியம்பியுறை யிருங்
ருக்கு, முன்னியநற் காலத்தான் முத்திதரு மெயஞ்ஞாந் முந்திற்
தன்றே, யன்னதின லுரைக்கின்றேன வெம்பவததை ஞாந்தா
லன்றி மாய்க்கப், பின்னையொரு நெறியில்லைப் பாசத்தாற் பிணிப்
புண்ட பிணிநெஞ் சுச்சே.

பற்றிலதாய் நிம்மலமா மநவிவகா ரம்பயின்றும் பந்த மேவாப்,
பற்றுளநெஞ் சளவிறவம் படைத்தாலும் பந்தமே பயிலு முள்ளிற்,
பற்றிலதா யினியதொழில் பயில்சுவன் புறத்தொழில்கள் பண்ணி
னாலும் பற்றறப்பண் ணவிடினும் பண்ணுவோன் புசிப்போனும்
பான்மை மேவா.

என்னலுமே பற்றுவ தெத்தன்மை யெப்பற்று லெய்தும்
பந்தர், துன்னரும்வீ டெப்பற்று லெய்தலாந் தொடர்பற்றைத்

5—9. வீதகவ்யியன் கதை.

துடைக்கு மாறென், பன்னுகெனு மிராமனுக்கு முநிபகர்வா னுட
லுயிரைப் பகுப்ப தொன்று, முன்னுகிலா துடலினைம் புதல்பற்றா
மதனாலே யுளதாம் பந்தம. 3

ஈதனைததுளு சொருபமே யானிங் கெததை யிச்சிப்பே னெதை
யிகழ்வே னெனல்பற் றின்மை, மாதயாதீ ரிதுசீவந் முத்தர் மெய்
யின் மன்னுமா வியானிலைப பிறரு மில்லே, மேதகுமின் பங்க
ளெலா மேவின் மேவ மேவாதேன் மேவாதா யிடுக வென்றே,
யோதியவா ழுள்ளேபற றினமை யுண்டே லுயாவீட்டுக் கிதுநெறி
யென் றுணாதி யன்றே. 4

கருமமிலா மையைவிரும்பார் கருமம் பற்றார் கருதுபவன்
விட்டிரண்டு கண்டா லொப்போ, மருவியப் றிலாதவரென
றுரைப்பா மேலோர வருகரும பலாதிகளைக் கருமத தாலே, யொரு
வலற மததாலே றிபுண மாக வொருவுதலப் றினமையென
வுணாதி யிததாம், பெருகவளா தொழிலினததுங் குற்றந் தீர்த்து
பெறலரிய முத்தியையும பேறா நல்கும. 5

புழுமுதலாம் பல்பிறப்பிற் றேனறிப் பல்காற் பூதமெலாங்
கடற்றிரைபோற பொனறுந் தன்மை, பழுதுதரும பற்றினது
படாச்சி யாகும பற்றுததா னிருவகையா மவற்றி னென்று, நழுவு
பய னிலியொன்று வணங்கற பாற்றா நவின்றபய னிலிமூடா நண்
ணற் பாறறும், வழுவுறுதத துவமுணாநதோக் குடைமை யாக
வணங்கறபாற் றும்பற்று மருவுந் தானே. 6

ஆததுமதத் துவவுணர்வால் விவேகந் தனளு லடைவாக வுண்
டாம்பின பணுகாச செந்ம, மேற்றமுள தொழுதகைய பற்றீ தாகு
மீதன்றிப் பயனிலியாம் பற்றே தென்னி, லூற்றமுறு முணர்
வினநீ யுடல் முன்னு முறுபொருளி னுலுண்டா முலகந் தன்னிற்,
ரேற்றிற்முதி பிறவிமீண் ளென் தாக்குந் தோற்றலே யிலையிரண்டுந்
துணைந்து கொள்ளே. 7

வளையாழி கதைகரத்த செங்கண் மேனி வணங்கப்பாற்றும் பற்றின் வசத்தி னாலே, யினையாமல் விவிதமாந் தொழிலி னாலே யெவ்வுலகு நன்றாக விரங்கிக் காக்கு, முனையாத விஞ்ஞானக் கதி சேர் சித்த ருலகபா வகராதி யுரைத்த வாறே, வினையாடி வணங் கப்பாற நென்னும் பற்றால் விரிந்தசக மூர்தத்தின் மேவி நின்றார்.

8

கேடான நல்லதெனு நினைவி னாலே கிளர்போக வசத்தாலே கிட்டி நெஞ்சம், வீடாத பயனிலியாம் பற்றி னாலே வெறும்பிணத் துக் கழுகுபோல் வீழு மன்றே, பாடான பயனிலியாம் பற்று னோர்க்குப் பன்னரகங் களுமவீடாயப் பணணப் பட்ட, வீடான பயனிலிப்பற் றுள்ளோ ரென்னு மிளவிறகா னரகவெரி யெரியு மன்றே.

9

விச்சையெனும் விழிநன்றாய் விளங்கப் பட்டு வெம்மாய விட் யத்தின் மீட்சி யெய்தி, யிச்சையுறு பற்றென்ப தெங்கு மில்லா வியன்மததோ டிருப்பவரே யிறவா முததர், நிச்சயமா யெப் போது மெவற்றின் பாலு நிற்பவனா யனைத்துடனு நிற்போ னாகி, யெச்சையலுஞ் செய்வோனாஞ் சீவந் முதத னியற்றியலிம் மதத் தின்ற னியல்பு கேளாய்.

10

தொழிலினினை விறபொருளில் விண்ணின் மேல்கீழ் குழ் திசையிற் புறப்போகத் தொகுதி தம்மி, விழிதருமைம் பொறி நடையி லுள்ளி னிற்கு மின்னுயிரிற் சென்னியிலா நதத்தி னாலி, லழியும்விழி களின்மூக்கிற் புருவந் தன்னி லகங்கரத்திற் சீவனி னுள் ளாகா சததில், விழிநனவிற் சொப்பனத்தில் சுழுத்தி தன் னில் வெள்ளைமுத னிறமைந்தின் வியன்வண் ணத்தில்.

11

சலாத்திற் நிரத்திலடி நடுவி லீற்றிற் சமீபத்திற் றூரத்திற் சரீராங் கத்திற், பலபண்டந் தன்னிற்சே தநதகிற் சத்த பரிசாதி களின்மகிமை பயிலின் பத்தி, லுலவுவரத் திற்போக்கிற் காண்

5—9. வீதகவ்விடன் கதை.

பண்பி லொருசிறிதும் பற்றாம லுணர்வி லாறி, நிலவியகாண் பன
சிறிது பயின்று மெங்கு நிராசையாய்ப் பரசுகத்தி னிற்கு நெஞ்சே.

செப்பியவத திறநின்று பற்றொன் நின்றிச் சீவத்தன்
மையைச்சேராச சீவந் முதத, ரிப்புலியிற் ரொழிலெல்லாஞ் செய்க
தீக விற்பவுணர் வன்செயகை யியற்றி னாலுந், தப்பறவே விட்
டாலுந் தொழில்க டம்மாந் றருபயன்க ளொருசிறிதுந் தாக்க
மாட்டா, மைப்புயல்கள் பலவிதமா யெழுந்த போதும் வாகுகததிற்
பற்றாத வகையே போல.

13

அன்றியே யதுதனையுந் தீர நீக்கி யறிபொருளின் முடிவான
வறிவாற் றுன்னி, யொன்றுமுப சாந்தனாய்ப் பளிங்கு போலுள்
ளொளிமேவிச் சீவனொரு மித்து நிற்ப, னென்றுணர்சிற் சுகராகிப்
பெரியோ ராகி ஞாநபர ராய்ப்பரம நன்றாய்ப் பெற்றோர், நின்றசை
வார புறத்தினுமயிற் பீலி போல நிலைகலங்கார மேருவைப்போ
னெஞ்சி னுள்ளே.

14

அறிபொருளை விட்டகன்ற லழியுஞ் சித்த மந்தநிலை வியாபார
மனைத்து மில்லாச், செறிநனவிந் சுழுத்தியா மிதனை நாளுந்
தீராத பரிசயமே செய்யச் செய்யப், பிறிவினமுது துரியமா
மென்பா மேலோர் பிழையிலா விதனிலே நிலைமை பெற்றுக்,
யிறுமா நந்தவே காந்த சிலக் கொள்கையா லநாநந்தங் கூடு

15

அந்தவநா நந்தமா நந்த மெனனு மறிவினதீ
யடைந்து ளோனைத், தொந்தமிலா யோகியெனச சொல்ல லாகுந்
துரியாதீ தந்தனையுந் துனனி னோனும், பந்தமுறு பவமபோய்த்தா
மதததால் வந்த பலவபிமா நங்குள்போய்ப் பரம விற்ப, நந்தலிற்றன்
மயமாஞ்சற் பாவந் தன்னி னன்னீரி லுப்புப்போ னன்ற
யொன்றும்.

16

சடமசட மெனுநோக்க மிரண்டி னூடே தனியாகி நின்றபு
தத்து வத்தை, யிடவியபே ராரணிய முதலாம் வேத மிராமனே
பலகாலு மியம்பு மன்றே, படருறுகாண பனகாட்சி மேவும்
போதிற் பரம்பொருளின் பறறுகிப் பயின்ற விற்பந், திடவறுபு
தியினவடிவா மாத லாலே திகழ்பிரம சாரமெனச் செப்புந் தானே.

தெரிபொருளுந் தரிசநமுஞ் சேரும் போதிற் சேர்ந்தசுக
வறிவுமிகச் சிறந்த தாகுந், தெரிபொருளால் வளைப்புண்டாற் பந்த
மாகுந் தெரிபொருளை விட்டகன்றாற் றிட்டக்கொள் வீடாந், தெரி
பொருளுந் தரிசநமுஞ் சேரும் போதிற் சேர்ந்தவது பூதியிடர்
தீர்ந்த தாகுந், தெரிவுறவாங் கதுபற்றி நிற்பாய சீரின் நிரநிலையாஞ்
சமுத்திதினைச் சேரு வாயே. 18

அதுதுரிய நிலையடையு மடைந்த போதி லாந்மரத்தான்
மூலமல வணுவு மல்ல, திதமுறுமுன் னிலையல்லப் படர்க்கை
யல்லச் சித்தகிததுண டில்லையெனுந் திறங்க ளல்ல, வுதிதமுறு
நானல்லப் பிறனு மல்ல வொருவனல உரேகனல வுலக மென்றே,
யிதுவெனக்காண பனவாகிச் சித்த மாகி யிருமுன்றிந் திரியத்துக்
கிடமாய் நிற்கும். 19

ஆங்கதுவே யதீதபத மாத லாலே யதுகிருகி லனமெங்கு
மதுவே யாகும், பாகுறுவீ டென்றம்ப ருலகி லில்லைப் பாத
லத்திற் பூதலத்திற் பார்க்கி லில்லை, வீங்கியவா சைகனெல்லா
மிறந்த கால விரிந்தமர மிறப்பதுவே வீடென் றோது, மோந்
கியவீ டெனக்குளதென் றுள்ளே யெண்ண முண்டாகின் மீண்டு
மர முற்ப விக்கும். 20

நினைப்புமிகி லிவனுக்குப் பிறப்பி றப்பு நீங்காது வன்பந்த
நிலைய தாகு, மனைத்தினுக்கு மதீதமா யுருவ மெல்லா மாகியகன்
றுத்துமதத் துவமே நிற்கில், வினைத்தொடராம் பந்தமெது முததி
யெது வேறத்கிந் அதையக்கெடுப்பாய் மேல தாகத், தனைத்

தெளிந்து நிறைந்தமல நெஞ்சாய் நல்ல சாந்தியையுற் றோர்விரும்
பார் சற்று மொன்றும். 21

வெந்தோடு மாபத்தாங் கருவேற் காட்டை வெட்டுமழுப் பரம
சுக மேவுந் தாநஞ், சந்தோடஞ் சாந்தியெனு மரப்பூங் கொத்துச்
சாற்றுறுமிந் நிராசையுறிந் றளாவு தீரு, மந்தோபாபா குளப்படியா
முளையா மேரு வாசைகுரு விக்கடா மவநி மூன்றும், வந்தோ
புன் றுரும்பாகு நிராசை பூண்ட மாறாத வலங்கார வடிவு
ளோர்க்கே. 22

காயத்தின் வேறாகத் தன்னைக் கண்டோன் காயமீ ரினுமறி
யான் கன்னற் கட்டி, தீயிற்கா யினுமரிந்த போது மின்பந் தீராத
வாறுபோற நெளிந்த ஞாநி, மாயத்தின் மோகத்தாற் பேத மாகான்
மணந்தபர புருடன்மேன் மநஞ்சோ மடகை, நேயததான் மனைத்
தொழில்கள் செய்யு மாப்போ னிகழ்தொழிற்செய் யினும்பரத்தி
னிலமை நீங்கான். 23

பண்டத்திற் பற்றின்மை யாலே சித்தம் பயில்சாந்தி முத்தி
தரும் பகாந்த முததி, பிண்டத்தோ டிருந்தாலு மிராவிட் டாலும்
பேறாகும் பற்றறுதத பெரியோர்க் கென்பா, மணமுற்ற நேயமற்
வாழ்வோ ரின்பம் வருஞ்சீவந் முததராம் வளானே யததாற்,
நெண்ணுற்று வாழும்வர் பந்த முற்றோர் சொன்னமூன் றுமவனே
தூய முத்தன். 24

வருதொழிலின் விருப்புறன் வத்த மாந வழிநில்லான் சென்ற
வற்றை மதத்தி னெண்ணான், கருமமுழு வதுமியற்றாந் தொடர்
பந் தத்திற் கலந்தவர்பான் மநம்பற்றான் கவலை கூடான், மருவிய
வோர் பத்தர்பாந் பத்த னாகும் வஞ்சகர்பால் வஞ்சகனும் வாலர்
தம்பாந், பருவமுற வாலனும் விருத்த ரானோ பால்விருதத னாந்
தீரர் பாலு மாங்கே. 25

விடலைபால் விடலையார் துயருந் றோர்பால் வெந்துயர் முறு
நிலைமை விடாத புந்தி, திடமுளதா மாநந்த நிறைந்து தோன்றுஞ்
செவவியனும் புண்ணியர்தஞ் சிறப்பே செய்யு, மடமையிலா வறிஞ்
ஞந் தெளிந்தோ னாகு மதூமுள ஞந்தீந மநமில் லோனாஞ், சுடர்
குளிரின் மதிகருகி லெலிகீழ் நோக்கிற் றுளங்கிவிய வான்சீவந்
முத்தன் றாயோன். 26

இதுவெனத்தோன் றியவெல்லாஞ் சிற்சொ ரூப மிவவண்ணம்
பலசத்தி யிலவகு மென்றே, புதுமைகளின் வியப்புறார் சீவந்
முத்தர் புனலசைவால் வேற்றுமையே போலத தோன்று, முதுசுழி
போ லவும்விண்ணின் மயிலின் றேகை முன்புகடி தசைத்தலுமே
முத்தின் கூட்டங், கதுமெனமெய் போற்றேன்றல் போல வந்தான்
நரத்தசக மநத்தசைவாற் கடிது தோன்றும். 27

வேறு.

என்ன வோதலு மியாதினா லசைந்திடு மியாதினா லசையாது,
சொன்ன நெஞ்சுகந் திருத்தலா நெறியெது சொல்லெனு மிரா
மற்குப், பன்னு மாதவ னுரைசெய்வா நெள்ளிலே யெண்ணெயும்
பனிதன்னின், மன்னு வெண்மையும் போன்மநத் தசைவுதான்
மருவியே மிகத்தோன்றும். 28

சித்த நாசத்தி நெறியிரண் டியோகமுந் தெளிந்தஞா நமு
மாகு, மொத்த யோகந்தான் மரத்துறு தொழிலினை யொருவழிப்
படமாற்றல், சுதத ஞாநந்தா னலம்பெறக் காண்பதாந் தொடர்ந்
மேதென்னின், மெத்து மாகம பூடண ருரைத்தது விசையு
ரசைவாகும். 29

ஊரசெய் யாருயிர் தடைப்படி லுள்ளிமு மொழியுநெஞ் சனை
வற்றூந், புரைசெய் செந்மம்போ மாகித்தன் போய்விழிந் புனை
தொழில் போமாபோல், வரைசெய் மார்பனே யென்றலு முட

வெணு மனையின்வின் ணிடைநாளும், விரைவி லோய்வற வழல்
பிரா ணுதியை விலக்குமா நெதுவென்றான். 30

முநிவ னேதுவா னூலொடு மறிஞரை முன்னியே விராகத்தை
நனிமு யன்முகற் றிதனிஞற் குடும்பமா நடைவிலங் கதுவிட்டுத்
தனிரி ராசைதா னிறைந்திடில் விரும்பிய தற்பொருட் டியாநத்தா
லரிச நீன்பக லொருமையே விளங்கிட வடுததசா தனைதன்னால். 31

ஏக தததுவக் கநபரி சயத்தினு லிவவுயிர் தடையெய்துந்
தேக பூரகா தியிலுயி ரிளைப்பறத் திடமுறு பழக்கததா
லூக மாகவே காந்தமுற் றுள்ளுணா யோகபா வனைதன்னான்
மேக மேனியாய் பிராணனி லசைவுதான் விலக்கிடப் படுமன்றே. 32

வத்தினுச சாரண முடிவின்ற பிறந்தசொல லுறுமுணமை
விரவு நாட்டததாற் றுயில்பவ னுணர்வுதான டெளிப்படி லுயிரிற்ரு
பரவு தாலும லஞ்செறி யிதழினைப் படருநா வாற்றள்ளி [ம்
புரவி னுலுயர் புரையிலே பிராணனை யோட்டினு லுயிர்நிற்கும். 33

நாடு மங்குலி பன்னிரண டெல்லையி னுசியி னுணிதன்னி
னீடு வாநத்தி லறிவுக ளிறநதிடி னிலபெற வுயிரிற்ருந்
தேடு சாதனை யாலுயா புரைவழி சிங்குவை மேலவிரலீரா
நூடு போயுயி ரெல்லையி னின்னுணர் வொளிக்குமே லுயிரிற்ருந். 34

புருவ நாப்பணை கண்மணிப் பாவைதான் பொருவில்சாந் தியின்மா
தெருளுங் கேதந வறிவங்கு தெரிவறிற் றிரிவுரு துயிர்நிற்குங்முந்து
கருது கின்றவிந் நெறிகளா லநேகசங் கறபகற் பிதபேதத
தருள்செ யுமபல தேசிகா சொற்களா லசைவற வுயிர்நிற்கும். 35

இந்த யோகங்க ளறிவெலர் மிளைப்பற வியற்றுசா தனையாலே
வந்து மேற்பிற வாநவர்க் குபாயமாய் வந்துறும் பழக்கத்தா

ஊந்து மாருயி ரசைவுதான் கெடுமெனி ஊள்ளமுஞ் சமிததாறுஞ்
சிந்தை தான்சமித் தாறுமேற் செல்கதி சேடமாய் விடுந்தானே. 36

விகற்ப வாக்கெலா மெப்பத நோக்கியே மீளுமப் பதந்தானே
விகற்ப மற்றிடிற் சேடிக்கு மெனமுநி விளம்பலும் விறல்வீர
னிகழ்த்தி யோகத்தை யுறுமநம் பொறிகளி நெறிசெலாச் சமந்
தன்னை, நிகழ்த்தி னுயினி யுண்மைஞா நததையு நிகழ்த்தென
முநிசொல்வான். 37

ஆதி யந்தமி றேற்றமே தன்வடி வாகிய பரமிங்குச்
சோதி யாய்நின்ற தென்னுமிவ வுறுதியே துகளறு மெய்ஞ்ஞாநம்
பேதி யாநின்ற கடபட வடிவமாம் பெரும்பொருட் பலசத்தி
திதி தற்பரம் வேறில தெனறுணர் திண்மையே நற்காட்சி. 38

செகங்கண் மூன்றினு முண்மையாம் பொருளறி திறமெது
வேனச் செப்பில், செகங்க ளியாவையுந் தற்பொருள் வடிவேனத்
திரமுறு நிறைவாகுஞ், செகங்க ளியாவையுந் சொரூபமே யிதிந்
றிக முபாவபா வனையெங்கே, செகங்க ளிற்செறி பெத்தமுத் திக
ளென்த் தியங்குவேற் றுமையெங்கே. 39

பிரிது காண்பண் வில்லைநெஞ் சில்லைமெய்ப் பிரமமே யவையாகிச்
செறியு மாலிவை யாவுமொன் றுகிய சிற்பர விசும்பாகு
நெறிகொள் பந்தம்வீ டெங்குள விதுவென நிகழ்பெரு வடிவாங்கி
குறிய றும்பெரும் பிரமமே நின்றது குறைந்திறந் ததுநெஞ்சே. 40

ஒருமை யாகவே யுணர்வின ஊணர்தியா ஊருவைநன் குறநோக்கிந்
தருவுவ கற்களும் படங்களு முதலிய சற்றுமவேற் றுமையிலை
மருவு சங்கற்ப மெங்குள சீவனும் வையகப் பொருளியாவ
மருக லின்றிய சாந்தரு பம்பெறு மடிமுடி வுறநோக்கில். 41

அந்த ரூபமெப் போதுநீ யாகுவை யண்ணலே யிரண்டொன் றெண்
ழந்து பேதத்தாற் சரைமர ணங்களைன் றுன்னுறு மயக்கத்தாற்

றெந்த வுள்ளத்தாற் றுன்றனிப் பிரமமே தோன்றுகின் றதுதன்னை
சிந்து கின்றீ டிரையினும் பன்மையாற் றெரிதருஞ் சலம்போல. [ந்

சுத்த மானதற் பரத்தினைத் தழுவியே தொடர்ந்தவுண் மதியாலே
யொத்து நிற்பவர் தம்மையெப் போகம்உந் துறுபிணி செயஉற்று
மெத்து போகத்தை முதலிய பகையெலாம் விசாரமே மிருந்தோர்தம்
புத்தி யைச்சிறி தசைத்திடா வசநதனும் பொருப்பசை வதுமுண்
டோ. 43

உரைத்த பன்மைக ணினைவிலே யுள்ளவா முண்மையா யிலவுள்ளே
நிரைத்த பல்வகை வாவியிற் பிறிவிலா நிகழ்தரு நீர்போலக்
கரைத்த லன்றியிவ வறுதுசோ மதியுளோ களங்கமில் வீடுற்றோர்
புரைத்த லன்றியே நலனுறக் கண்டநற் பொருளுமிங் கிதுதானோ.

ஈது வேறென்று முததிசென் றுறுநெறி யியம்புதுங் கேள்வீரா
வீத கவவிய னென்றொரு பெருந்தவன் விந்தவெற் பிடைவாழ்லோ
காத லாலுயா கண்மகாண டத்திலே காலமட் டறநின்று [ன்
கேத மாதியே வியாதிவன் பவந்தரு கிரியையான மிகநொந்தான்.

கற்பமாஞ் சமாதியின பொருட்டுமுன்
யைகளெல்லா, மொருவி விட்டனன் பந்நசா லையினிடை யுற்ற
னன கலைததோனமேன், மருவு பெத்தபங் கேருகா சநத்தநன்
வருகுதி மிசைவைத்த, விருக ரத்திரள் விரலின னிவ்வகை யிருந்
தன னொருப்பட்டி. 46

பரநது திகுருறு மநத்தினைப் பையபபையப பாரத்
நிரந்த ரிததனன் புறததுள பரிசங்க ணீத்தன னொழுநகாலே [ளே
துரநத சித்தத்தின் நிரரிலே விரும்பினன றுகளறு மநத்தாலே
புரந்த நற்றவ வீதகவ வியமுநி புலப்பட நினைவுற்றான். 47

வியப்பு டைத்திது மீளுவித் திருக்கவும் விசையுயி ரசைவுற்றுத்
தியக்கு நெஞ்சகந் திரரிலே யன்றியே சிறுசரு கெனவோடும்

பயக்கு மின்பமில் கடரின்று படமுறும் படரின்று கடமெய்து [ல்]
மயக்க மேவுபல் பொருள்களிற் போய்விழு மரங்களிற் குரங்கேபோ

விழிமு தற்புல னாய்மநத் துவாரமாய் மேதையிந் தியமென்றே
யொழிவி லாவ.பி தாநஞ்செ யைம்புல னுணர்ந்துகாண் புறுநானே ;
கழியு மிந்தியங் காளவ மாகவே கலங்குகே னந்தோநீ
ரழிவில் சிந்மயப் பகவனாய்ச் சகலசான் றுகிரின் மனனானே. 49

அன்ன தன்மையுந் தறிவினான் மிக்கயா னறிந்தகண் முதலெந்தும்
பிந்ந மாகியே வானுல கத்தினைப் பிரிந்தபா தலம்போலாம்
பந்ந கங்கனும் வழிச்செலு மவர்களும் பறையரு மறையோரு
மென்ன வச்சமுந் துயாந்தசிந் மாத்திர மிந்தியத் தருகெய்தா. 50

சாறு வாகனாய்ச் சாரண னுகிராந் தடந்திசை பலியேற்கப்
பாறு நெஞ்சமே வீணிலே வருந்துதல் பயனில படிமீதே
யாறி யேவிலே யாடுநீ யுனையறி வென்னும்வா தனைபொய்யாம்
வேறு பாடுதான் மிகுந்துள மநத்தொடு மெய்யுணர் வொன்றாகா. 51

சுகமி ருக்குன னானென வகங்கரத் துன்மதி யிதுதீதா
மகம திப்பின லிவனவ னாகுநா னென்னுமிவ வாரம்ப
மிகவ கற்றுவா யுன்வடி வெதுவெனில் விசாரமின் மையதாரு
மிகவி சாரத்தா லழிந்திடும் பரிதியா லிருள்கழி வதுபோல. 52

முன்னந் தோற்றமந் திப்பொழு துனக்கென வருவின்றிம்
முறையாலே, பின்னுந் தோன்றலெ யென்னுடை நெஞ்சமே பெரி
துநீ பெறுநன்மை, யின்ன நீர்தெய்வ சகாயத்தா லிடரிவா வின்ப
முந் தியானென்றுந், துன்னு சாந்தனாய்த் துரியமா மென்சொரு
பத்திலே சுகிக்கின்றேன். 53

எனவொ ருப்பட்டு வாதனை தீர்முநி யிந்திய மலைவின்றி
மனனை வன்யினு னிறுத்தினன் விமகினை மாய்த்திச் சிகையுள்ளே

நனிய டங்கல்போ விவனுயி ரொழுங்கிலே நன்கொடுங் கினமூக்கி
னுனிநுண் பார்வையாற் சிறிதலர் கமலமே நோக்கங்க ணிகரான. 54

சிரங்க முத்துட ருநங்கள் சமமுறச் சிலையிலே வகுத்தென்ன
நிரந்த சித்திர மென்னமுன் ஹூறியான் டிருந்தன னிமிடம்போற்
பரந்த காருநாள் வெள்ளத்தி னெக்கரிற் படிந்ததிங் கிவன்மேனி
யுரங்கொண் மாமுநி யுணர்ந்தனன் மண்ணினு ஞடலசைந் தில
தென்றே. 55

தரைம றைத்தலா லறிவிலே தோன்றிய சரீரத்தி லுயிர்முற்றும்
புரைக ளியாடையு மடைதலா லசைந்தில போதமுற் பவித்துள்ளே
விரையுந் தன்மந வடிவமா யிதயத்தில் விரிந்தறிந் ததுயாவு [ன்.
நிரைகொள் சொப்பநம் போலவ னவையி னெஞ்சற விவைகண்டா

சசன் வெற்பயன் முநிவனா தூறியாண டிருந்தது தூருண்டு
காசி லின்பவிச் சாதா னுனதுங் கடவுளர் தொழவிண்ணில்
வாச வன்னென வைந்துக மிருந்தது மதிச்சடை யிறைவற்கு
நேச மாங்கண மாயொரு கற்பநா னின்றது மவன்கண்டான். 57

விரவு தோற்றர வாலிவை யனைத்தையும் வீதகவ விய
ளேக்கிப், பானுக் காட்செய்த பலத்தினு லிறந்தன வறிந்துகாண்
வலியுண்டாய்ப், புரண மாகமுற் பவங்களிற் பொன்றிமுன் பேரய
தன் னுடன்முற்றுவ, கரவ றக்கண்டு வீதகவ வியப்பெயர் காய
மாய வாக்கண்டான். 58

மறையு மிவவுட லெடுத்துமென் மெண்ணிநன் 'வான்கதி
ரவன்பாற்போய், முறைசெய் பிங்கலன் றனைக்கொணாந் தெடுப்
பது முடியுமென் றொருப்பட்டா, னறையங் காறறுரு வாயப்புரி
யட்டக வங்கமாய்க் கதிரோன்பாற், பொறைகொண் மாமுநி சேர்
தலு மிதயத்திற் புகுந்தவா றினன்கண்டு. 59

முன்ன நின்றபிங் கலன்றனைக் கதிரவன் முழுதுணர்ந் துடனேவ
வன்ன வீதகவ வியப்பெய ருள்ளமு மாதிதத னுண்ணின்று

தன்ன தாக்கையில் விந்தவெற் பருகுபோய்ச் சார்தரக் கதிரோனாற்
சொன்ன பிங்கலன் வந்துகை நகத்தினுற் றென்னில முறக்கீறி.60

மாரி லத்தின யகழ்ந்துபிங் கலன்றர வருங்களே பார்தன்னின்
மோந மாம்புரி யட்டகம் புகுந்தது மொழிந்தபிங் கலனபோனா
னா மாதவன் மூழ்கினன் செபிததன னரிச்சித்தான் கதிரோனை
ஞாந நெஞ்சினு னிறையுடன் முன்புபோ னலநதிகழ்ந ததுயீண்டும்,
வேறு.

சமம யித்திரி சாந்திசீ ரறிவருண் முதிதை
யமர்கு ணங்களா யினத்தினு நெஞ்சபற் றின்றிக்
கமர்கொள் விந்தநீத தடக்கரை நாள்பல கழிதது
நிமல நெஞ்சினுற் பராபர முணர்முநி நினைப்பான்.

62

பொறிக ளின்றிரண் முன்னமே நிறுத்தினம் புரிந்து
நெறிக்கொள் சேடத்தைக் கூடியே மலையென நிற்போ
மறியத் தோன்றியு மறைந்தபோ லாகுது மறைநதுஞ்
செறியத் தோன்றின மொத்துநிற் குதுநொயம்மை சேர்ந்து.

உணர்வு விஞ்சியு முறங்கின னெக்குதுஞ் சுழுத்தி
தணிவ றப்பெற்று முணாந்தவ நெக்குதுஞ் சமனாயக்
கணமும் வேறறத் துரியமே பற்றியிக் காயத்
தணவி நின் றுமோ ரசைவறு சோதிநா மாவேம்.

64

என்று நாடிநற் றியாநத்தி லாறுநா ளிருந்து
சென்று ணர்ந்தனன் கண்டியில் சேர்பது களைப்போ
லொன்று சித்தனாய் வீதகவ வியப்பெய ருயர்ந்தோன்
ஹன்று சீவந்முத் தியிலடைந் தநேகநாட் சுகித்தான்.

65

திது நன்மையின் வீடுபற் றுஞ்சிதைந் தேக
வீத கவவியன் விருப்பொடு வெறுப்பெனஞ் சிலனாய்ப்
போதன் மீளலும் பிறவியுங் கருமமும் போக்கி
யோது தேகந்தீர் கேவல வீடுற வுணர்ந்தான்;

66

சித்த னொரு யொருபகற் கிரிமுழை சேர்ந்து
பெத்த பங்கயா சந்தின்ன றுன்றன்னிற் பேச
மெத்து மாகையே நிராசையை மேவுதி முநிவே
யொத்த ளாறுதி வினோதித்தே நெடும்பக லும்மால். 67

போகங்கா னுமைத்தொழுதே நெடுநா ளும்மாற் புவியில்வீளை
யாடியவா போதும் போதுஞ், சோகந்தீ ரிவவீடு மறக்கச செயத
சுகங்காளுங் களைத்தொழுதேன் றுயாகா ளும்மா, லாகந்தான்
வேகலின லன்றோ வன்பா லாததுமத்த துவமுணாந்தே னாத
லாலே, யோகளுசேர் முததியெனக் குதவி னீரீ ருபகரித்த
68

நெடுநாளை நண்பனா முடலே யுன்னை நீக்குகின்றேன் மெய்ஞ்
ஞாந நிரமபக் கற்றுக், கெடுங்கேடுன் னுலுனக்குத தேடிக் கொண
டாய் கிளராசை யெனுநதாயே கேளா யென்சொற, மடுமாறி நனி
வாடித தளர வேண்டாளு சாந்தன யானகன்றேன் றரும மேரீ,
யடுங்கோர நரகந்தீர துறக்கத் தேமுன் னுக்கினையால் வாழியுனைத
வே னன்பால். 69

ன்பிறந்த நண்பரா முயிராகா ளும்மை யொழுங்கிலே
யொழிக்கின்றே னுய்ந்து வாழ்தீர, நடநதகலகே னுனென்ன
விவவா றுள்ளே நாடுமந மேடணைக ணன்ற யாறி, யிடம்பெறநின்
ரோங்கார மெல்ல வோதி யிகப்பொருள்கள் புறததுள்ள விதயத
துள்ள, தடம்பெரிய றுண்ணியமு வுலகி லுள்ள சங்கறபத தமைநத
வெலார் தள்ளி னுனே. 70

ஓங்கார முடிவாகத் தீர்க்க மாண வோசையெனு
பொறிக னுறற, தேங்காத புலனெல்லா காறறுத
தீர்வதுபோற் தீர்ந்தனன்சே ணிடையே. கங்கு, போலி

ருண்மாத திரமுன் றேன்றி நிகழ்தலுந்தன் ளினன்சோதி நேர்
முன் றேன்றப், பாங்காகக் கணமதனைப் பார்த்துத் தீர்த்தான்
பயிலிருடே சிரண்மெறப் பாறிப் போன.

71

அவத்தையிது தனைமநததாற் பற்றி மேலோ னங்குதிதத மந்
திரண் மென்ன முற்றுந், தவிராதனளோ ரிமைப்பிலதற் பின்னப்
போதே சரித்தசுசி வறிவொததுச் சால நொயதாய, நிவக்குமொளி
பெறுமறிவைப் பெற்றுப் பாதி நிமிடம்பா தியிலெண்ண நீக்கி
நின்றான், றுவக்குறுகாற் றசைவுவிடல போலச் சித்தின் றொடர்
காட்சி மாற்றினான் றுகளி லாதோன்.

72

வருசற்சா மாரியத்தை யடைந்தான் சத்தா மாத்திரமே வடி
வானான் சுழுத்தி மேவி, யிருபொற்குன் றெனநின்றான் சுழுததி
பூற்ற மெய்தியபின் றுரியவடி டெளிதி னுறறு, னருகுற்ற நிரா
நந்த மாயு மாயா வாநந்த மாயசததா கியுஞ்சுத தாகி, யொருவுற்ற
வசநங்கட் கெட்டா தான வொருபொருடா னுயநின்ற னெப்பி
லாதான்.

73

சூரியமென் பார்க்கதுவாய்ப் பிரம மென்று சொல்லுவார்க்
கதுவாயவிரு ஞான மென்று, தானியமபு வோர்க்கதுவாயப் புருட
னாகிச் சாங்கியாக்கு மியோகியர்க்கி சன்ற னாகி, யீனமில்சை வாக
மார்க்குச் சிவனாய்க் கால மென்பாருக் கதுவாய்மத தியர்கட்
கெல்லா, மானமுறு மத்தியமாய்ச் சமமாய்க் காணு மநத்தினர்க்
கெல் லாமான பொருடா னானான்.

74

தூலினத்தின் சித்தாந்த மேதெல் லோர்க்கு நோக்கியதே
தோர்ந்ததே தெல்லா மேது, ஞாலமெலா முறைவதே தசைவொன்
றில்லா நல்லதே தொளிக்குமொளி தருவ தேது, பாலுறுதன்
னதுபூதி யொன்றாய்க் காணப் பட்டதே தொன்றாயும் பலவா
மேது, சாலுகளங் கம்படைததும் படையா தேது சகலமுமா
யலாததே ததுதா னானான்.

75

அடாபிறப்போ டிறப்பின்றி யாதி யன்றி யாதியா யொன்றாகி
யநேக மாகித், தொடர்ச்சுகள நிட்களமாய் விண்ணி னெய்தாய்த்
தூய்தான நிலையீச னாகி யொல்லேத, திடமுறவே முப்பதினா யிர
மாண டெல்லேச் செருக்குறவேண டியபடியே சுகத்து லாவிப்,
படாமநீண் டெழாதவகை சமித்தொன் றானான் பகர்வீத கவவிய
னும் பரம யோகி.

76

5—9 வீத கவ்வியன் கதை முற்றிற்று.

ஆக விருததம்—1230.

5. உபசாந்திப் பிரகரணம்.

ஆகாச கமநாதி அபாவ நிருபணம்.

எனன வுரைத்த முனிதன்னை யிராம னோக்கி யுரைசெய்வா
ஹன்னு சீவந் முததியினோ ருடலகட் கெலலா மாகாயந்
தனனி னட்டததன் முதலான சததி காணே மென்னென்ன
வனன் வினாவுக் குததாங்க ளறிய வுரைத்தா னருள்வசிட்டன். 1

பெரிய வுணாவில் பெத்தாகனும் பேணு மருந்தான் மந்திரத்தாற்
கிரியை தனனாற் காலததாற் கிளர்ந்த யுகத் தாலியறறின்
விரியும் விண்போக் காதிக்களை மேவா நிறபர் மெய்யுணர்வோர்க்
குரிய வல்ல விவையவர்க ளுண்மை நோக்கே விடாதுறுவா. 2

அறிந்தோ ரறிவா லறிவினிடத் தமைவ தல்லா லாசையின்பின்
பிறிந்தோ டாககர் சகப்பொருளின் பேத மெல்லா மாயைகளே
மறிந்தே மாயை கெடவென்றோர் மறிதது மதனின் மூழ்குவரோ
செறிந்தே யறிஞா களும்விரும்பிற் சித்தி யுறுமுன் பகரொழுநகால்,

கேட்ட மருந்து மந்திரங்கள் கிரியை கால மூகமெலா
நாட்டுஞ் சித்தி களைநல்கு நல்ல முத்தி தரமாட்டா
தேட்ட முளதே லொருத்தற்கொன் றதுதா னியற்றிற் சித்திக்கும்
பூட்டு மாசை உந்தனுகா புரண போத முடையோர்க்கே.

காத லெல்லா மிறந்தொழிந்தாற் கலங்கா ஞானோ தயமுண்டா
மாத ரஞ்செய் சித்திகளி னமிழ்வேர்க் கப்பே றடையாதென்
றோது முரியை யோகிகடா மூழி கால முயிர்வாழ்தற
கேது மூல மெனக்கேட்டா னிராமன் மீட்டு முறிசொல்வான். 5

பிராண னசையி லசைந்திடுவர் பிராண னடங்கிற் கற்போல்வர்
பிராணன் றன்னைத் தரித்தலினுற் பெருநா ணசியார யோகிகடாம்
பிராணன் றன்னி னெஞ்சத்திற் பிறக்கு மசைவுட் புறனடங்கிற்
பிராண னுச சூப்பிரண்டும் பெருந்து ரததி லேகிடுமால். 6

உள்ளும் புறம்பு மசைவின்றி யுயிரு மநனு மொடுங்குமெனிற்
றள்ளு ரும லொருக்காலுந் தாது வெல்லாந் சடத்துறையுந்
தெள்ளி யறிவ தறிந்தாசை தீர்த்து புந்தி தெளிந்தியங் [ர். 7
கொள்ளும் பந்த மெலாமறுததோ ரன்றோ வுண்மை குறித்தறிந்தோ

என்ற முரியை விவேகத்தி னெழுச்சி யாலே மநமிறக்கிற்
றுன்று கின்ற மைத்திரியை முதலாங் குணமெவ விடத்தொன்றுங்
குன்ற மனையா யுரையென்ற விராக வற்கு முரிகுறு
மொன்று மருவு முருவுமென வுளத்தி னுச மோரிரண்டே. 8

சேவர் முத்தி தனிலுருவ நாசஞ் சித்தந் தனக்குளதாந்
தாவி லுடனீர் முத்திதனிற் சாற்று மருவ நாசமுறு
மேவு சித்த முண்டாகி விடரா மிறக்கின் மிகுமின்பம்
பாவி யுள்ள மெழாதபடி பண்ணி யதைநா சம்பயில்வாய். 9

பகுதி வழியின் குணபார மென்தென் றபிமா நம்பண்ணற்
றகுதி யுண்மை யறியாது தளர்நெஞ் சாஞ்சி வனுமதுவே

தொகுதி யான சகாசுகத்தைத் தொடர்ந்து நிற்குஞ் சகாதிகளின்
மிகுதி யசையா திம்மரமே மிகுமா யைக்கு விளைமுளையே. 10

மரத்தி னுண்மை யுரைத்தனமேன் மரத்தி னாசஞ் சொல்க்கேட்பாய்
கந்தத்த கிரியை யுயிர்ப்பசையா வகைபோற் சமமான காட்சிதனி
லினத்த வின்ப துன்பங்க ளிறைபு மசையா திருப்பவாக்கே
யந்தத் மான வுள்ளந்தா னழிந்த தென்ப ரறிந்தோரே. 11

மாவுச் சவமா பத்துக்க மந்தந கார்ப்பண் ணியமதநகண்
மேவுற் றனபே தியாதெவரை யவர்க்கே யுள்ளம வீந்துளதாந்
தாவற் றெழுந்த பேதைமையே மநமா மதுவே தவிர்த்தொழியி
லோவுற் றுள்ள நாசமெனு முறுபே ருணமை புதித்திமொல். 12

ஆய குணமா மைத்திரியா திகள்சோ நல்வா த்னையடைந்து
திய மறுசெந் மழுமிலதாஞ் சீவந் முத்தர்க் கந்தமந
மோய மநதுக் கிதுவாகு முருவ நாச மிதுதனிலே
மேய குணங்கள் வசந்தத்தின் விரிபுந கொததா மெனவிளங்கும்.

வேறு.

தத்துற்ற வுள்ளத்தி னருவ நாசஞ் சரீரமிலா முத்தியினிட்
களமாய்ச் சாரு, மெத்துற்ற நற்குணங்க டரிக்கு முண்மை வீந்
துளதாய் மேனியிலா விமல வீடாய்ச், சுததத்தா யுடநீர்ந்த முத்
தாக் கெய்துந் தொடர்பாயசசத் துவநாசஞ் சொருப மாகிச,
சித்தத்தி னருவநா சப்பேர் பெற்ற திகழ்பதத்தி லொன்றுமில்ச்
செப்பு தற்கே. 14

குணங்குணமி லாமைசீர் சீரி லாமை குலவுதய மததமந மகிழ்வ
சூயை, யிணங்கொளிவல் லிருளிரவு பகன்முச் சந்தி யியலுண்மை
யில்லாமை யிடையொன றில்லைப், புணாந்துளதற் பதமதுதான்
மாயக் கூடதும் புநதியுமவென் நகண்றவாக்குப் புகலே யாகு,
மணங்கவருந காற்றுமுத லனைத்தி னுக்கு மருவிடமாய் நிற்கின்ற
வாநம் போல, 15

துன்பமெலா மிறந்தறிவே வடிவா யேகச் சுழுத்தியாய்த் தாம்
தரா சதந்தோன் றும, லின்பமிஞர் தழகாமப் பதத்தே விண்ணி
னியாக்கையாய்ப் பெரியோரா யிலங்கு மேலோர், வன்படர்நெஞ்
சறவுறைவ ரென்ற லோடும் வளர்கொடிமுந் திரிகைநிகர் மாயைத்
கேது, முன்பயில்வித் ததற்கெதுவித் ததற்கென் வித்து மொழிந்
தவதற் கெதுவித்து மொழிவாய நாலும். 16

என்றிரா கவன்கேட்ப வசிட்டன் சொல்வா நெழுந்துளவா
ரம்பசுபா சுபங்க ளென்னுந், துன்றுமுளை தந்தருளு மேனி
விததாஞ் சொன்னபெரு மாயையெனுஞ் சூழ்கொ டிக்கு, நின்றவுட
லெனும்விததுக் கெதுவித தென்னி னீண்டபா வாபாவ நிறைந்து
நானுங், கன்றுதுய ரெனுமணிக்கு வைப்பாஞ் செப்பாங் காதலின்
பின் னோடுகின்ற கவலை நெஞ்சே. 17

இல்லதுள தெனுமிந்தத் திரணெஞ் சாலே யெல்லையறப் பிறக்
குமா லிதனைத் தானே, புலலுகின்ற கனவிலது பவிப்ப ரன்றே
புவிததொழிலாவ கொடிகளே பொருந்திச் சுற்று, மல்லன்மந
மெனுமரத்துக் கிரண்டு வித்தா மாவியசை வொன்றாமவா தனைய
முத்தஞ், சொல்லுமிரண டாவதா மென்று கொள்வாய் சூரியன்
நெறல் குலமவிளங்கத தோன்றுந தோன்றால். 18

உண்டாகி யெவவிடத்து முற்ற போத முயிரசைவா லுணர்
வுறும்ப் போதந் தன்னை, மண்டாமற் றடுக்கைபெரு நன்மை யாகும்
வளர்போதங் காண்பவற்றை மருவு மாலாற, றணடாத காண்பவை
யே மறத்துக் கென்றுந் தவிராத துயராமத் தனிப்போ தந்தான்,
மிண்டாத சுழுத்தியிற்போ தம்போ னிற்கில் வீடதுபே றதுவிமல
பதம்வே றில்லை. 19

ஆதலா லுயிரசைவால் வாதனைப்பா லமுத்தத்தா லறிவைவிரி
வாக்கா யென்னி, லோதுபிறப் பறுமறிவின் விரிவே யுள்ள முள
ளத்தா லிவவநந்த வுயிர்கள் வாழ்வாஞ், சேதநயோ கிகளெல்லாம்

5. உபசாந்திப் பிரகரணம்.

பிராண யாமம் தியாநமருந் தூகத்தின் நிறங்க ளாலே, பேதமா
மொடுங்குவது பொருட்டா யன்றோ பிராணவா யுடைநிறுத்திப்
பிடிக்கின் றாரே. 20

உள்ளததை யொடுங்குவிக்குஞ் சமத்து வத்துக் குயர்ந்தகா
ரணமாகுஞ் சுகமுண் டாக்கு, நளஞற்ற வறிவையெழ் ஷொட்டா
தாக்கு நல்லுயிரின நடையென்று நல்லோர் சொல்வா, தெள்ளிய
பல் பொருளறிவை விளக்கு வித்துச் சோந்தவா தனையாலே
செரிப்ப தாகி, விள்ளக்கண் டதுபவிப்ப தானெஞ் சுக்கு மேலிரண்
டா முறபத்தி விளமபக் கேட்பாய். 21

திடமான பாகுனையான் முன்பி னெண்ணந் தீர்த்துபதார்த்
தந்தனைச்சோ வுறக்கைக் கொள்கை, மடமான வாதனையாங்
கடுவே கததால் வல்லியிற்று னேயொன்றை மதித்து நாடி,
யுடனேயவ வருவாயவேற நெண்ண மெல்லா மொழித்திடுமிவ
வாதனையின் வசத்தி லோடித், தொடர்பான புருடனுமாங் கதன்
மெய் யாகித் தோன்றுபொரு ணன்றென்றே துவனடு மாலாம். 22

வாதனையின் வேகத்தின் விவசத தாற்றன் வடிவினைவிட்
டனைத்தினையு மயக்க மாகத, தீதமைபுந் தியிற்காணு மதவ
சத்தாற் றியங்குதலபோ லிமமநத்தைத் தெரியக் கூறி, வேதமுறு
காட்சியெது தானல லாத தியானெனுமபா வனையேது பொருளல்
லாத, தோதுபொரு ளெனுங்கருத்தே ததுவே சித்த முறுபிறவி
சரைமாண முண்டா மிததால். 23

மெசதுறுவன் பரிசயத்தாற் பதார்த்தத் தன்னின் மேவுமொரு
பாகுனையான மிகச்ச லிக்குஞ், சித்தமுள தாற்பிறப்பா திகளு
முண்டார் தீாவதுகொள் வதுவடிவாந் திரளி லொன்று, மிததனை
யும பாலியா தனைதது நீங்கி யெப்போது நின்றதப்போ தெழாது
சித்த, மொததுளவா தனையொழிவா னினையு தீரி லுயர்ந்தவுப
சாந்திதரு முளமாய் வுண்டாம். 24

சுகப்பொருளி லோரிடத்தோர் நினைவு மின்றேற் தனியிதழ்
 சூரியவிண் டன்னி லுள்ள, நிகழ்ச்சியுறத தோன்றுவதெப் படியே
 வள்ளா நெஞ்சுக்கிம் மட்டுருவ மெனநினைப்பே, னுகப்புறுமின்
 பத்தாலும் பொருணமெய் யாலு முன்னுறுபல் பொருணினைவே,
 யுளத்தின் மேனி, மிகப்படர்காண பவைதொழிறகா கடதென்
 றெண்ணும் விண்ணினுநெய யவாக்கெங்ஙன் வினையு முள்ளம். 25

அபாவமே பற்றலபா வம்பா விதத லாய்ந்துண்மைப் பொருள்
 காண்டன் மநமாய் வென்பா, சுபாவமா மனைததையுமுள் ளகற்றிச்
 சீதச் சதைபோலு மிவவிதய நடக்கு மெனனிற, தவாததொழி
 லற்றாலு மந்தச் சித்தந் தன்வடிவி லாததெனச சாற்றுங் கண்
 டாய், குவான்மறுசந் மந்தருவா தனைதுன் னோதோ குலால
 வட்டம் போற்றினிவர் குறைவின் முதந். 26

வறுத்தவிதை யொப்பாகி யின்ப மின்றி மறுசநந மற்றவா
 தனைசேர்ந் துள்ளோ, ரொறுத்தவிடா தீராவந் முத்த ராகு முண்
 மையுரு வடைந்தமந முடையோ ரன்னார், நிறுத்தணர்ஞா
 நக்கரையுற் றவரு மன்னார் நெஞ்சமிலா தவரன்னா நிமல மாகப்,
 பொறுத்தவுட னீங்கிலா காச ரூபம் பொருந்தினரன் னொன்று
 புகல்வ ரன்றே. 27

உயிரினசை வொன்றுவா தனையொன் றாக வுபயமா மரத்தின்
 விதை யிவற்றி னென்று, பயில்வுறமாய்ந் தாலிரண்டு முடனே
 மாயும் பகருறுவா தனைவசததாற் பிராண னோட்ட, முயிரசைவால்
 வாதனையு முண்டா மததா லுள்ளமெனும் விதைக்குவிதை
 முளையொ முங்காம், பயில்வுறுவா தனையுயிரி னசைவி ரண்டும்
 பலவிதநகாண் பவைவித்தாய்ப் படரு மன்றே. 28

ஆதலினாற் காண்பவறறை விடுத லாலே யாருயிரி னசைவுவா
 தனையி ரண்டும், பாதவுமவே ரற்றப்போல் வேரற் றேகும் படரநி
 வே காண்பவற்றின் பயில்வித் தாகுஞ், சேதநந்தோன் றுதெனிற,

காண் பனவு மில்லைச் செறிதைல மில்லாமற் நிலமுண் டாமோ,
பேதமுற வுட்புறங்காண் பனவொன் றில்லைப் பிறம்போற்சங் கற்
பிக்கும் பிறக்கும் போதம். 29

சங்கற்பத் தறிபொருளை யறிவு தன்பாற் றுனேனோக் கிடுங்
கனவிற் றனது சாவு, மங்குத்தே சாந்தரமுந் தன்வ சத்தா லடை
வதுபோ லறிபொருளை யறிவு காணும், பங்கிட்டு முன்னறிந்த
தறியா தேனும் பகரறிவுக் கெதுபததி பாயந்த தததைத, துங்கத்
தம் வருத்தததால் விசார முள்ளோரா துடைப்பதுவே வெம்மாயை
துடைத்த தாகும். 30

அதுதுடையா மாத்திரமே மாமோ கத்தை யடைந்ததா மதுது
டைத்த மாததி ரந்தான், முதுகதியென் றுரைப்பாறி கின்ற
தன்றோ முடிவிலபிறப் பரந்தைதான் முளரிக்கண்ணு, கதுவுறு
சாட் டியமில்லா வறிவி லாமை கடும்பவமில் லாதசுகந காட்டு
மன்றே, சதுரனா யசடனா யாநந் தததைத தவிர்த்தொன்று மறிவ
தறச் சலநந் தீரவாய். 31

அறிபொருளை யறியாத வறிவே மெய்யா மவனீசத் தியமா
மென் றதைத லோடுஞ், செறிசடமற் றறிவிண்மை யெஙங னுண
டாஞ் சித்தின்மை சடமாவ தெஙஙன் றீரு, நெறியிலுரை யென்ற
விரா மனுக்கு மீட்டு நிறைதவன்சொல் வானெங்கு நிகழ்பற்
றின்றி, வெறிதொரிடத் தாறுதலொன் றறித லில்லா வியன்சீவன்
சடமில்லா வறிவி லாமை. 32

அறிபொருளைப் பற்றாத வறிவு பெற்றா லாயிரங்கா ரியஞ்செயி
னுஞ் சடமி லாத, வறிவிண்மை யதுவாகு மறிப வற்றை யற்பமு
முன் ளாகாச மனுகா தென்னி, லறிஞனவ ன்சடமா மறிவி
லாமை யவன்சீவந் முத்தனவ ஞுஞந் தன்பா, லறிதருவா சனை
யொழிவா லொன்று முன்னு தருங்குழவி பூமனறி வெர்த்து
நிற்கும். 33

வேறு.

ஆன்று சடபா வணைநீங்கி யகண்ட வறிவின் மையைப்பெறலா
மொனனு மதனான் மீளவறி வொன்றிற் பறறா தொருவகையாய்
நின்ற பலவா தணைநீங்கி நிருவி கற்ப சமாதியினுற்
றுன்று விண்ணிற் கருநிறம்போற் றொடரா நந்தந் துன்னுறுமால்.

நன்மை யான வதிற்பறறி நாடா வறிவா மியோகிக்குத்
தன்ம யநதா னாதலினுற மனியா நநத மதனுடன்போந
துன்னு நிலபோக் கொலிபரிசுந் தொடாநது மவற்றிற் பற்றாதோன்
வன்மைச் சடனன் றுநந்த மிலனொன் றறியான் மகாசுகத்தன். 35

இந்த நோக்கந் தணைப்பற்றி யீந்த தொழிலோ டிசைசந்தாலும்
வெந்த துயரின் கரையேறி விஞ்சு குணத்தின் கடலாவா
யந்த வுயாசந் மாததிரமிவ வறிவின் விததர் மவ்வறிவு
முந்து சந்மாத திரநின்று முனைக்குந் தேசி லொளிபோல. 36

இடமார சத்துக் கிருவடிவா மேக நாநா விதவடிவாந்
தடமா ரேக மொருவடிவாஞ் சாற்று மிவற்றைப் பிரித்திடக்கேள்
கடமே படமே யுள்ளதெனக் கதாவக் காணும் பாவனைகள்
படருஞ் சத்தாம் ஞபுத்தின் பிரிவாற் பலவா மதுவொன்றே. 37

சுற்றும் விசேட மறவிட்டுச் சந்மாத் திரமாய்ப் பற்றின்றி
யொற்றை வடிவா மகாவடிவா மதுவே சத்தைக் குறும்பதமா
மற்றுங் கால சத்தைகலா சத்தை வதது சத்தையென
வுற்ற சத்தை மூன்றுமொழித தொனராஞ் சந்மாத் திரத்துறுவாய்.

கால சத்தை தன்சத்தை வேறாய்க் கருது தொழில்விடினோர்
சீல நன்றா கியசத்து ஞபி யெனினும் பொருள்சேரா
கோல விவிதப் பதாங்குங் கொள்கை பலபா வணையுண்டா
மூலங் கண்ட தநேகத்துக் கதுநன் றாகு முறையெங்கே. 38

சத்தா சாமா நியமொன்றுந் தனிப்பா விததுப் பரிபூர்ணச
சுததா நநத னுய்த்திசைசக ளெல்லாந் துன்னி நின்றிடுவாய்
சுததா சாமா நியமட்டின கோடி யேதங் கதுதானே
சுத்தா கார மிதனவிததா மதினின் றிதுதான ரேன்றிடுமே. 40

மொழிசத் தாசா மாரியத்தின முடிவி லெண்ண மெல்லாம்போ
யொழிவ தேதங் கதுதானல் லுணாவின் பதமா முதலதுவா
மழிவி லதற்கு விததில்ல யாங்கே யிறந்து விகாரமறத
தழிய வுணர்வு நிலபெறுமப் பதஞ்சாரத் தவாமீண டிடர்சாரார். 41

அதுவே யேது வனைத்திறகு மேது வதனுக் கேதுவில்
யதுவே சார மனைத்திற்குஞ் சார மதனிற் சாரமில்
யதுவாம் பெரிய தாப்பணத்தி லனைததுப் பொருளின் பார்வைகளா
யதுவீ தெனப தெலாந்தோன்று மருகின் மரங்கள்வாவியிற்போல்.

அதுவே யமலஞ் சரையற்ற தல்தாத் துமத்த துவமதுவே
சதுரா வதுவந் துறிலுள்ளன சாற்று முபசாந் தியையடையுந்
திதமா யறிந்தவ வடிவாவாய செந்ம மற்ற பதமபெறுதி
முதலவா வென்ன விராமனும முரியை நோக்கி மொழிகின்றான்.

அன்ன விதைக ளின்னதென வனைத்து முரைததா யநந்தமெனச்
சொன்ன பதமெம் முயற்சியினுற னுன்ன லாகும் விரைவிலென
மன்னு முநிசொல் வான் னுன்ப விதையா மிவற்றின் வகைமேனமே
லென்னென் னுரைத்தே னவற்றவற்றின முயல்வால் விரைவிற்பத
மெய்தும். 44

சத்தா சாமா நியக்கோடி பதத்தே சார்வுந் றொருக்காலே
கொத்தா கியவா தனைபுருட வருத்தத தாற்கோ ளறவிட்டுச்
சொத்தா கியதத துவமுணாந்து தொலையா வடிவா நிலையமிழ்ந்த
வுற்றாய் கணப்போ தென்னினுமக் கணத்தே யுறுமப் பதமடைவாய்.

நிகழ்ச்சத் தாசா மாநியத்தி னுருவா நிலய நேர்தியெனிற
பகரு மதனிற சற்றதிக வருத்தத் தாலப் பதம்பெறுதி
திகழுஞ் சித்தத் துவததிலுறு தியாநஞ் செய்யி லதற்கதிக
மிகவும் வருத்த முறுதலினு லந்தப் பதத்தை மேவுதியால். 46

முந்து வெறிதே யறிபொருளிற் நியாநந் தேதான்ற முகில்வண்ண
விரத வறிவின் சம்பவத்தா லென்று மெங்கு மெய்தாதாற்
ரொருத மான வாதனையை வருந்தித் துடைத்தா யெனிலதனால்
வெந்த வாதி வியாதியெலாம் விராவிற் றுகளா யகன்றிடுமே. 47

முன்னஞ் சொன்ன வருத்தங்கண் முழுதுஞ் செயினும் வேரோடே
சொன்ன மலையைப் பிடுங்கினுந் தொடர்வா தனையை விடலரிதா
லுன்னு மநமெம மட்டொழியா துறுவா தனையம் மட்டழியா
தன்ன படிவா தனையெம்மட் டழியா துளமம் மட்டொழியா. 48

உண்மை ஞாந மெம்மட்டும் வாசா தம்மட் டுளமழியா
திண்மை யுளமெம் மட்டழியா திகழ்த்த துவமம் மட்டெய்தா
தண்மை யுறுவா தனையெம்மட் டழியா தமமட ணைர்வணுகர்
வண்மை யுணர்வெம் மட்டணுகர் வருவா தனையம் மட்டழியா. 49

செறிவா ஞாந மநமாய்வு திரன்வா தனையாய் கிமமூன்றும்
பிறிதாங் கார ணங்கடமைப் பெறுசா தித்தற் கரிதாகும்
நெறியா மதனால் விவேகிகளா னிலைகூர் புருட வருத்தத்ததாற்
பொறியார் போக மயல்தூரப் போக்கி லிவைதாம் பொருந்துவதாம்.

இனைய மூன்றுஞ் சமமாக வியற்றா ரெம்மட் டம்மட்டு
மனைய பதமெய் தாவருட மாயி ரங்கன் சென்றாலும்
வினையில் காலஞ் சமமாக மிகுநா ளியற்றின் மிகப்பலிக்கு
வினைவி லொன்றொன் றுவியற்றி னிலைகூ டாநிட் பலமாகும். 51

நீக்க வியற்றி லிமமூன்று முளத்தின் கட்டெல் லர்மொழிக்குஞ்
நீக்க லாது தாமரைதூல் லையஞ் சிதையிற் சிதையாதோ

தொக்க பிறவித் திரள்கடொழந் தொடர்ந்து வந்த வாதனைதான்
மிக்க கால யோகத்தின் பழக்கத் தல்லால் விடாதென்கும். 52

பிறவா தனையை விடலொக்கும் பிராண வாயுத் தடையென்று
திருமா யறிஞ ரியம்புவராற் றிடமா யதுவுஞ் செயவேண்டு
முறுவா தனையை விடி லுள்ள முள்ள மல்லா மையையடையு
நிறையா ருயிரைத் தடுக்கிலுமா நினக்கே திசையை யதுசெய்வாய். 53

பிராண யாம வனபழக்கம் பேணுங் குருச்சொல் லுபாயங்கள்
விராவா சநம்போ சநமியோகம் விளம்பு மிவற்றா லுயிரொடுங்கு
மிராமா சங்க விவகார மின்மை பவபா லீனயின்மை
யோரா கந்தீ ரிடநோக்க லுரைத்த விவற்றால் வாதனைபோம். 54

பகைவா தனைமாய்ந் திழற்சித்தந் தோன்றப் பவந மொடுங்கிவிடிந்
றொகைதீர துகளந் தரத்துண்டோ சொன்ன பிராண னசைவேது
மிகையா ருள்ளத் தசைவதுவே யதனாற் பிராண விசைத்தடைதான
றகைசோ மதிமான் களுக்கியல்பாய்த் தப்பா தியற்றத் தக்கதுவே.

ஊக நன்மையா லல்லது வெலப்படா துள்ளம்
வேக மத்தமா வங்குசத் தலால்வெலப் படுமோ
வேக போதத்தை யறிதனல் லவருட னெய்தல்
சோக வாதனை விடலுயிர் தோன்றுறா தொடுக்கல். 56

உரைசெய்நால் வகையு நெஞ்சை யொடுக்கும கங்க ளாகும்
புரையிலா விவற்றுக் குள்ள மொடுங்குதல் புயன்ம ழைக்குத்
தரையுறு தூளி போலாஞ் சாற்றும கங்க ளன்றி
விரைவினெஞ் சடர்ப்பார் தீபம் விட்டிரு ளிருளாற் றீர்ப்பார். 57

வலியினால் விரைநதூ கங்க ளன்றியே மறத்தை வெல்வா
ரொலிமதக் களிற்றைக் கஞ்ச விரையதூ லொன்றுற் றேர்ப்பார்

மெலியுமம் மூர்க்க ருள்ளம் வெருவினொந் தறநொய் தாகி
நலியுமென் றொன்று நம்பா நகருற்று வெருளு மான்போல். 58

தவமகந் தீர்த்தந் தேவ வருசசனை தாந மாகி
யவமயக் கத்தா னீணை விலங்குபோ லவததர் வாழ்வர்
பவமுறு மிவற்றை விட்டுப் பரிசுதத பரம போதந
கவரறப் பற்றி யெல்லாக் காதலு நீக்கி நிறபாய. 59

நோக்கும் பொருளற் றறநன்றாய் முதலாய் துனிக்குங் கருத்தற்றுத்
தாக்கு மறிவின் பதமான வொன்றை நாடிச சான்றோனே
வீக்கும் விசார மறவிதயத துறைவாய தொழிலை மேவுகினு
மாக்கஞ் செயவா னலாதபத மடைதி சமமாஞ் சீர்விளங்க. 60

தனது மறத்தை யொருக்காலே விசாரத தாலே சமிய்பித்த
வநகன் பிறவிப் பயன்பெற்றோ னற்ப மெனினு மிதயத்தே
வினவு விசார மெழிலதுதான் விடாது பழகு மியோகததாற்
கநம தாகிப் பலவிதமாங் கப்பா யிரமாயப் பலவாகும். 61

தக்க விசார மெனுமபூத்த தருப்பூ வட்டத தொருதாளாய்த்
துக்க விசாரச சூறைக்காற் றசைத்தற் கரிதாயத துவட்சியிலா
மிக்க நிலையா நிலைபோக்கு விழிதத லுறங்க லுளோமநததிற்
புக்க விசார மில்லாரேற பொன்றி னோரா மெனப்புகல்வா. 62

கெடாத சிறகண் ணனீதான் கிளாமே லவாக ஞடனேதான்
விடாதிவ் வுலகே தியாமாரென் றுறைக்க மெல்ல விசாரிப்பாய்
தடாதுட் பொருடோ வித்தைக்கு விசாரந தானே தனிஞாநங்
கடாவி யறியத் தக்கததிற காணும பாலின் மதுரம்போல். 63

நன்ற ஞாநச் சமநோக்கா னுடம பொருட்குச் சமந்தானே
யொன்றாத் தரிததோன் நீநமுறு னுள்ள மஞ்சான் விவசமுறு
னன்றஞ் சுத்த மபத்தியநஞ் சடுத்த தேனு மவனருந்தி
லின்ற யிமைப்பி விதுநொந்த திறந்த தநங்கண் டதுபோலாம். 64

கரள கரள மொப்பனபாற் கருப்பஞ் சாரே தநதுகரில்
விரவு புந்தி பற்றாமன் மெய்ம்மை யுணர்ந்தோர் சமமாவார்
சிரமங் கரிந்தோர் சிரந்தந்தோர் செறுன ரென்னு ருறவென்னு
ருரவு ஞாநத் தொருநோக்கா லொக்கக் காண்ப ருட்குளிர்த்து. 65

மூட விர்தி யங்கடமை மோக விடய நிலைதன்னி
லோட வொட்டா தூரனரெவவ மொழிநத புந்தி யாற்றடுப்பர்
கேடி லுணமை யறிந்திளட்பற் றுணர்வார தன்னைக் கிட்டாரா
நீடிந் தியங்குள கெடவருந்து நிலச்சிற் றளிரை மானினம்போல். 66

சங்க மடியாப் பொருளுண்டாஞ் சங்க மடியா வாய்த்தாஞ்
சங்க மடியா வாகைசவருஞ் சங்க மடியாப் பிறப்புண்டாஞ்
சங்க மறுத்தல் வீடெனபர் சங்க மறுத்தல் பிறப்பறுத்தல் [வாய்.
சங்க மறுத்துப் பொருள்களினீ தனிச்சீ வனின்முத் தியைப்பெறு

என்ற முறியை யனைத்தைய மென்னும் பனிக்குச் சரஹகாலந்
துன்று கடுங்காற் ரெப்பாயிச் சங்க மேது சொல்லென்ற
வென்றி யிராமற் கவனுரைப்பான மிகுபல பொருள்பா வாபாவத்
தொன்று மகிழ்வு பொருமைகளை யுறுதன் மலிந வாதனையே. 68

சாற்று மலிந வாதனையே சங்க மாஞ்சீ வனின்முததி
தோற்று முடறகு மறுபிறவி யின்றி யின்ப துன்பங்கண்
மாற்றி விசுதத வாதனைதான் மருவுஞ் சீவர் முத்தரலா
லூற்ற மடநெஞ் சினர்பிறவி யுறுவா தனையின் பெயாசங்கம். 69

பிரிய மகுயை யிடராதி பீடி யாம னிறறியெனில்
விரியு மாசை பயங்கோப மிலனாய்ச் சங்கம் விட்டவனீ
கரிய துயரா லினையாது கலந்த சுகத்தான் மகிழாது
புரியு மாசை வசம்போகா திருக்கிற் சங்கம் போக்கினனீ. 70

சம்பத் தாபத் திரண்டினுரீ சமமாய் வந்த ததுசரிக்கி
னம்பற் சங்க முகன்றவனீ நாளுந் திரள்வத் துவற்சமமாய்

லிம்பத் திதயச் சத்துவனும் மேவும் பகுதித் திறமியற்றி
யிம்பர்ச் சங்க மறுத்தின்ப மிசைவா யிராம வெனசொன்னான். 71

ஆகாச கமநாதி அபாவ நிருபணம் முற்றிற்று.

5. உபசாந்திப் பிரகரண முற்றிற்று.

ஆக விருததம்—1301.

6. நிருவாணப் பிரகரணம்.

6—1. புசண்டன் கதை.

மீட்டு முறைப்பான் நிசைகால மறலான் மறைத லறவிளங்கி
யோட்ட மிறதத லடிமுடிவற் றென்றா யறிவு மாததிரமா
நாட்டு பிரம முளவேறென் றில்லை யென்றள் ளேநாடிக்
காட்டு நானென் பதுவிட்டுக் காய மில்லாப் பெரியோனாய். 1

ஏக வருவா யுபசாந்த மோந மெய்தி நின்னுணர்வீற்
சோக மற்ற சுகியாவாய் தொடரஞ் ஞாந நினைவெமமட்
டாகும் பிரம பாவனைமே வாதம் மட்டும் புவிவலையிற்
போக மயலெம் மட்டம்மட் டுளமா தியின்கற் பனைபொருந்தும். 2

மாயை மகஞ்சீவ னென்று மில்லைத் திகழ்பிரம
மொத்த வெனறாய்ப் பெருங்கடல்போ லுக்கண்டு வளரு முத்தமனே
பொத்த வுடலை நானெனலெம் மட்டுக் காணு மிப்பொருளில
வத்து வெனுமபா வனையெம்மட் டம்மட் டுளமா தியின்மயக்கம். 3

எனதி தென்னு மாலெம்மட் டம்மட் டுளமா தியின்மயக்க
மநக வள்ளே முகமாகி யதனன் மும்மை யுலகென்னுங்
கநமி றுருமைய யறிவனலி லோமஞ் செய்யிற் கார்வண்ணு
மநனை முதலார், மடிக்கங்கு ளவனு ளென்றுழ வாராதே. 4

படர்சித் துருவாய்ப் பிரிவிலனும்ப் பாரா வாரப் பற்றிலனும்த்
திடமுற் றுனது கநவடிவை நினைசந கற்பஞ் சேராதே
கடனா வுயிர்கொல் லுறுபகைவன் கருத்தில் வஞ்ச மிலாநட்பிற்
றொடர்பா னவனே யெனக்காணு மவனே கண்டோன் றாய்தாக. 5

வேரி னோடு கரையின்மரம் வீழ்க்கு நதியைப் போண்புஞ்
சீரி லாத மச்சாமுஞ் சிதைத்தோர மகிழ்வு பொருமைகளாற்
சாரு மேத மறுததவராத தனித்தத துவநா லுட்பாவித
தோரு வாகா தலைக்கடித லுதித்த கதிராக குலையொழிததல். 6

பற்றத தருவாக் கியப்பொருளைப் பயிறன் னெஞ்சாற் பாவித்தோர்க்
குற்றுப் புகலசொற் றிரளுள்ளே யொடுங்கும் வெநத நிலநீர்போற்
கற்றுப் பரமப் பொருளுக்கா கண்ணு மறிவைக் கண்டறியார்
வற்றத திரணம போல்வாளாத் திரிவா மரச்செய கையிலெவரும். 7

இனைய யாரு மிநதவறி விறவா திருக்
வினைய மினறி மிகச்சோநதா வீணா செருக்கு மிகுமுரப்பு
முனையின் வினனு னோசையைப்போன மூடாகேடப திறப்பதற்கே
யினையர் வீணுட் கழிப்பதலா லறியா வறிவை யறியாரே. 8

ஆய மூடாக் களித்தபொரு ளளற்றில வீழ்நத பொருளொக்குந்
திய வவசோ டொததவுரை சேனை நோக்கி நாயகுரைத்தன்
மேய மடமா பத்தினிட மெயம்மை புணராக் கெவவாபத
தேய வணுகா திம்மாயை யெழுவ தறிவி லோர்க்கருளால். 9

மெல்லி தாகிக் குளப்படியாம விடேக புந்திக் காமுலக
மல்ல லாகிக் கரைகாணு வாழ மாகு மறிவில்லோக்
கெல்லை யிலதா யறிபொருளா லெண்ணப் படாதாய்ச் சாந்தமுமாய்ச்
சொல்லு மெல்லா மாயநினைவு தோன்றாச் சற்சிற் சுகமுண்டாம். 10

சான்ற வதின்ன ரோற்றிவு தானே விகார வருவாகித்
தோன்றி துண்மை மத்தியமே தூல மென்னுங் கற்பிக்க

மூன்று வகையாயச் சாத்விகரா சத்தா மதமுக் குணமாகு
மூன்று வகையாம பகுதிபல வுயிர்க்கும் பிறவி தருமிதுவே. 11

இதனின் முடிவே பரமபத மியன்முக குணமு மும்மூன்று
விதம தாயொன் பதுகூறாம விரிந்த வவிஞ்சைக் குணவடிவே
சிதறு மிதிற்சத் துவக்கூறு திரண்ட விருடி முரிசிதத
ரதிக நாகா விஞ்சையாக ளண்டா முதலா நல்லுயிர்கள். 12

ஒது மிசசாத விகக்கூற்றி னுறுதா மதமவிஞ் சையர்நாகா
பேத முறுரா சதமாகும பிறந்த முரிவா சிததரெலாந
திதி லாத சததுவமாந தேவா சிவனை முதலோரா
மீத விஞ்சைப பயிலகூற்றி னிடுடையே விஞ்சைத் திறமடைந்த. 13

ில் சதத சததுவமா மவிஞ்சைக் கூறு விஞ்சையெனப்
பேசு மதுவா மிராசதமும பிரிதா மதமு மும்மூன்றாய
வீசு சிருட்டி புடைத்தெனபர் மிருதா மதஞ்சேர் புந்தியர்க்கு
நீசு மாந்தா வரமாதி நிறையஞ் ஞாந வுடல்பெறுமே. 14

எனவோ தலுந்தா வரமாதி யாக்கை மேவி யஞ்ஞாநங்
கநமா யிருப்ப தெந்நெனனக் கரியோன் கேடப முரிசொல்வான்
மநந மினமை தானறறு மநந மற்றுண டில்லையென
வினவு தடத்த மெனுமுருவை மேவி நிற்கு மிவவறிவே. 15

சொன்ன வறிவு தாவரத்திற் றயில்செய் புரியட் டகமுளதா
யின்ன லின்றி யூமைகுரு டென்ன லாகிச் சடம்போலாய்
முன்னு சத்தா மாததிரத்தி னிற்கு மென்ற முரிவரனைப்
பின்னு மிராம னன்பிடுவெடும பேணி யிதுதான் விஞ்விவொன். 16

சததை யொருமை யாயப்போதந் தாவ ரங்க டமினிற்றி
லித்தை முத்தி யெனநினைகே னென்ன முரிவ னிதற்கிசைப்பான்
புத்தி யாலே யிதுநாடிப் பொடியில் பொருளின் காட்சியினு
லொத்த சந்சா ஞாரியத்தை புணர்த லுறுத லுயர்முத்தி. 17

6—1. புசுண்டன் கதை.

கொததா கியவா தனைமுற்றுங் குறிக்கொண் டறிந்து கைவிட்டுச்
சததா சாமா நியவடிவ மாளுற றனிவீ டதுவென்ப [வித்
ரொததா நியரோ சொவியுதா லுணாந்து முணாவொன் றையும்பா
தத்தாற் சதசா மாரியந்தா னாகு மாகு மதுவீடே. 18

துயில யுள்ளே யுறுமந்த மாகும விதைபூ றுமுளைபோற்
பயில்வா தனைகள் சுழுத்தியதாம் படருஞ் செநமம் பலகொடுக்குஞ்
செயிசெய மந முளளிற்று செறிவா தனைக டியிலசுழுத்தி
குயிலுஞ் சடமாந் திறததாலே கொடிய பிறவித் துயரளிக்கும். 19

தாவ ரங்க ளிவையெல்லாஞ் சடமாந் திறமாஞ் சுழுத்தியினை
மேவ லுற்று மேன்மேலும் பிறததற் குரிததாம் விதைகளிலே
பூவு மணணி னுட்கடமும் பொருந்து மதுபோ லங்கவற்றி
லோவ வில்லா வாதனைக னுறுதா வரங்க ளிடைநிற்கும். 20

அகல்வா தனையின் வித்தான் வந்தச் சுழுத்தி வீடளியாய்
புகல்வித தலலா வாதனையே துரியம் பொன்றா வீடளிக்கு
மிகல்வா தனைதீ கடனோய்நஞ் சிறைஞ்சார கோப நேயமிவை
மிகவேண் டாஞ்சற் றுனாலு மிக்க வருததஞ் செய்திடுமே. 21

தடைவா தனையின் விதைசுட்டுச் சததா சாமா நியருப
முடையோ ரானோர்க் குடலிருநது மொழிந்தும் பினைனத் துயரனு
வடைசுற் சத்தி வாதனைவித துருவாந் துயிலே யதற்கியல்பாங் [கா
கடையி லறிவைக் காணுமை யவிஞ்சை யென்பர் கலைவல்லோர். 22

முதற்கூற்றா லயற்கூற றிரண்டு மேருணா
றவிர்ந்து போமட் டஞ்சுட்டுச் சலந மின்றி யொன்றாவாய் [வாற்
நிவந்த பிரம மிதுவல்ல வென்னு மறுதி நீடவிஞ்சை
புவந்த பிரம மிதுவென்னு மறுதி யவிஞ்சை யொழிந்ததுவே. 23

நக்கன் முதலார் தேவர்க்கு நார தாதி யிருடிகட்டு
மிக்க நிமல விதயத்தின் மேவு மறுதி யுனக்குறுகத்
தக்க குமரா வெணுமுரியைச் சங்க ராதி யென்றவிவர்
துக்க மேவா நிசசயமென சொல்வா யென்ன முரிசொல்வான். 24

கிஞ்சி லாகி விரிந்துசகத் திரளாய்க் கிளைத்த விவையெல்லாம்
விஞ்சு பிரம மேயறிவு பிரம மேதி நிபிரமம்
பஞ்ச பூதம் பிரமநாம பிரம நமது பகைபிரமந்
தஞ்ச நட்புக் கிளைபிரமஞ் சங்க ராதி நிச்சயமே. 25

அறிஞாக் குலகா நந்தமய மறியா தவருக் கிடர்மயமாஞ்
செறிந்த விருளா மந்தகர்க்குச் செங்க ணுள்ளோராக் கொளியாகும்
பிறிவில் பிரம மனைத்துமென நாடிற் பிரம மவனையா
நறிய வழுதுண டவனமுத மயததை நண்ணு திரான்ன்றே. 26

எறிபே ரொளிமாத் திராமமல மெவர்க்கு முணாவெங் கணுமுள து
பிறியா வுபசார் தச்சிததுப் பிரம மென்ப ததுபவமா
நெறிபோ மறியா வொருவனைநெஞ் சன்றி நோக்கி லெத்தோற்றஞ்
செறிவா மஃதெங் கணுமுளதாஞ் சித்தாம பிரம மாகின்றேம். 27

சகல சங்கம் பப்பலனாய்ச் சகல வொளிக்கு மொளியாகிச்
சகல மாண கொள்கையுந்தீர் தனிச்சிற் பரத்தை யேத்துகிற்பாஞ்
சகல சங்கம் பழுமற்றுச் சகல சந்தோ டழுமற்றுச்
சகல வாரம் பழுமற்ற தனிச்சிற் பரத்தை யேத்துகிற்பாம். 28

என்னு மறுதி யுடையோரா யெல்லா நினைவு களுமின்றி
முன்னு முண்மைய ராயன்னார் முழுமெய் சாந்தஞ் சமமென்னுந்
துன்னு பதத்தே சுகித்திருப்பர் சமமா நிராசை தொடர்மநத்தோர்
மன்னு புத்தி நிறைதீரர் வாழ்விற் சாவின் மகிழ்ந்தயாரார். 29

எனற முறிய மெய்ஞ்ஞான விநோதத் தாத லிதுவன்றி
நின்ற வுயிரின் மறைபுரலே யாத னிகழ்வா துணைநீங்கி

யொன்று துயர்தீர் துயர்சீவர் முத்த நிருந்த துரையென்று
வென்றி வடிவே லவன்கேட்ப வேத வசிட்டன் விளம்பற்றான். 30

உருகும் பிறவித் துயரறுக்க யோகப் பெயரா மியூகந்தா
னிருமை யுண்டா மெய்ஞ்ஞாந மேக முயிரின் றடையேகம்
வருமிவ விரண்டு மியோகப்போர் மருவு மெனினு முயிர்த்தடைக்கே
பெருக விரித்தா மியோகப்போ பிநாக பாணி யுரைத்ததுவே. 31

யோக மொருவர் கரிதாரு மொருவர் குண்மை யறிவிரிதா
மாக விவற்றின் மெய்ஞ்ஞாந மறைந்தேன் யோக வடைவினிக்கே
னாக வழத நிகருமொரு சரிதை யுரைக்கே னுனெருகான்
மேக ஆர்தி யவையத்தே விண்ணோ முரிவ ருடனிருந்தேன். 32

நிறக்கு நார தாதிகளா னெடுநாள் வாழ்வோர் கதைகேட்டேன்
சிறக்கு மாமே ருவின்வடகீழ்த திக்கிற் பதும் ராகவொளி [டிற்
பிறக்குங கோட்டிற் கற்பகத்தின் நெனபாற பணையிற் பெருங்குட்
புறக்குன் நிருந்த தெனவிருக்கும் புசுண்ட நாமத் தொருகாகம். 33

விதியை நிகரா யிருந்ததுபோல் வெருநா ளியோகி லிருந்தவரார்
முதிய சொர்க்க லோகத்து முன்னும பின்னு மிலதாரு
மதிக வாண னதுகாத லற்ற துயாசீ ருடையதுமா
மதியுள் ளதுசார் தியதிடாதீர் மந்தத்தார் கால மதிததுணரும். 34

என்று தேவ ரவையததி லெவருங் கேட்ப விருகாலா
வன்று புசுண்ட னியல்புணமை யாக வுரைத்த படிக்கேட்டுச்
சென்று காண்டு மெனவிரும்பி மேரு வெற்பிற் சிகரத்தின்
மன்றல கமழ்கற் பகத்திருப்பக கண்டேன் மறரோர் கற்பகம்போல்.

அங்கு மலையின் சாரரொறு முழைக டோறு மளவின்மலர்
தங்கு கொடிக டொறும்பணைக டோறு முறையுந் தடம்பறவை
திங்க ணிறத்த வாய்விரிஞ்சன் மேரோ திமத்தின நிரள்பார்ப்புத்
துங்க மறைகண் மந்திரங்கள் சுவாக்ர காற முடன்சொல்வ. 35

சூயில்கள் கிளிகள் பலபுட்கள் சூகன்போ தித்த சிவஞாநம்
பயிலு மயில்கள் பலகண்டேன் பார வுடற்கா கத்திராநுட்
சயிலம் போலு முயர்வடிவஞ சால நிறைந்த மநமோர
முயிரி னைசவு பிறவாம லுண்ணோக் கொழியாச் சுகமுளதாய். 37

இருந்த வதன்முன் னொனெய்த வெண்ணை மறவந் தெதிர்ந்தென்னைப்
பொருந்து மனவில் வசிட்டனெனப் புந்தி பண்ணிப் பொருக்கென்
திருந்த வந்த நல்வரத்து முரியே யென்று தித்திக்கத [னத்
தருஞ்சங் கற்பத் தான்முனைத்த தடக்கை யாலே மலாதூவி. 38

இருக்க வென்ன வாசநந்தந் திருந்த பின்ன ரினிமையுட
னருக்கி யததை முதலனைதது மளித்தன் பான நல்லுரைகள்
பெருக்க வோதிப் பெரியோய்நின் காட்சி யமுதப் பெருமழையால்
வருக்க முடனா னகங்குளிர்ந்தேன் வழிவந் துடலம் வருந்தினேயே.

உனது பாத தரிசந்தா லுணர்ந்தே நெல்லா நெடுவாண
ளநக ருடனென் னையுநினைத்தீ ராதுபோ னீவந் ததுமறிந்தே
னெனினு நின்சொல் லமுதுண்ண நயந்தே நென்ன வதுகேட்டுப்
புரித மாண நன்னெஞ்சப் புசுண்டன் மனக்கிவ வுரைபுகன்றேன். 40

பறவை யரசே நீயுரைத்த படியே யுணமை நெடுங்கால
மிறவி லாத வுனைக்காண்பா னெய்தி னேனீ யெக்குலத்திற்
பிறவி யுற்றாய் மெய்ப்பொருளைப் பெற்று யெங்கு நெவவளவு
நிறைவி தான வாணுளிவ வுலகி நெறிநீ நினைதிறனென். 41

திர்க்க தரிசி யாமெவனா னீயிவ் வுறையுள் சேர்வுற்ற
யோர்க்க வனைத்து முரையென்ன வியல்பார் புசுண்ட னுரைசெய்யு
மார்க்கு முயர்ந்த சிவன்றிருமுன் னுனை யாயொட டகங்காடி
பார்க்கு நிகரா மேனைமுகம் படைத்த கணங்குள் பலவுண்டால். 42

கலையிற் குளம்பார் குளம்புற்ற தடக்கை யினருந் தியின்முகத்தார்
தொலைவற் றவாபல் கணத்தோடு குழுவா ரகார்போன மார்தர்கண்

மலய லரனமுன் னடஞ்செய்வாரா பூத கணங்கள் வணங்குறுவாரா
சிலையின் சிகைவின் புவிகாடு மயாநந் தேய மிடமானோர். 43

ஹயாநத சயைவிசையை சயநதி யபரா !
யிரததை யோடே யலம்புசையுற் பலையென் றெண்மா மாதர்கடாம்
புரத்தி ஹறுநா யகிகளவா தம்முட் புகன்ற வலம்புசைக்குத்
திரததில் வருவா கருஞ்சண்ட னெனும்போ சேர்ந்த தொருகாகம்.

அட்ட குணச்செல வமும்படைத்த வந்த மாத ரீனவோரு
மிட்ட மாண சிவனேவ வியாருங் கூடி விண்ணிடையே
முட்ட லாத வுச்சவத்தை முயன்று பாநங் கலையுண்டு
நட்ட மிட்டார் பாட்டிசைத்தார களிததார் வெடிக்க நகைசெய்தார்.

அந்த விழாவே நடக்கின்ற காலத தவர்வா கருமனைத்து
மிந்த மரபிற் பாநங்கண் மாந்திக் களிததா ரிவைசெய்தா
ரந்த ரததி னிடையயலே யயன்பேர் மாதின் வாகநங்கள்
சந்த முறுபெட் டோதிமங்கள் சண்ட னெனுங்கா கததோடும். 46

கூடி யாடிக் களித்தந்தக் கோலக் காகத் தினைப்புணர்ந்து
நீடு கருவை யடைந்துமிக நெஞ்சங் களிக்கு மக்காலை
நாடி முயன்ற விழாமுடித்து நக்க ருடைமா தருங்கண்மும்
பாட லாட லொழிந்துமந மகிழ்ந்து தத்தம் பதிக்ககன்றா. 47

அனைய காலக் கருவடைந்த வயன்பேர் மாதி னோதிமங்கள்
வினையி ரமது நாயகிக்கு வினாந்த படிமெய்ப் படவுரைப்ப
வினைய தாகக் கருவுற்றீ ரென்றே ரீரக்கும் வலியிலலீர்
நினைவின் படிபோ யுறையுமென நிறையுங் கருணை யாலுரைத்து. 48

நிருவி கற்ப சமாதியிலே நின்ற டேவி யோதிமங்கள்
கருவின் முதிர்ந்து மாணதவோ டையிலே காலங் களிலீன்று
தருமவ விருபத் தொருவோருந் சண்ட னெனுங்கா கப்புதல்வ
ரருளுந் தாய் சொடுமயன்பே ரணங்கை நெடுந் ளருச்சித்தேம. 49

அணங்கு சமாதி நின்ற மெழுந் தன்பாற் றுணே யருள்செய்ய
வுணங்க லறமுத் தியைப்பெற்றோ முபசாந் தியின லுளங்குளிர்த்தே
மிணங்க லறவே காந்தத்தி லிருக்கு மிடமே தெனக்கேடபான்
குணங்கொள் பிதாவை யலம்புசைபாற் செனறு கூடிக் கும்பிட்டு.

பிரமி யென்னு மணங்கினருட் பெற்றோ முத்தி யேகாந்தப்
பரம சுகத்தி லிருக்குமிடம பகர்வா யென்று யாங்கேட்ப
விரவு தந்தை துயரெல்லா மேவா விடமிக் கற்பகநன்
மரமென் றருள வவற்பணிந்து வந்திங் கிருந்தேம் வருத்தமற. 51

அன்று தொட்டு நான் புரிந்த வறங்க ளெல்லா நின்வடிவா
யின்று பலித்த துயரறிஞ ரிணக்க மென்னு நிறைநிலவு
மன்ற லமுத மயமாக மாறச் சுகமியார்க் களியாது
நன்றி தென்னு முயிர்க்குறுதி நல்லோ ரருளிற் பிறிதுண்டோ.

பரம முணர்ந்தே னென்னினுநின் பார்வை யாலென் பாவமெலாம்
விரைவி லறுதத லாலிநதப் பிறப்பே மிக்க பயனுடைததால்
வரத னேயென் றெனைமீண்டும் பூசை செய்தான் மற்றவனை [ன்.
புரவி தாயுன் னுடன்பிறந்தோ ரொழிந்த வாரென் னுரையென்றே

ஒக்க வுறைந்தே மனைவருமிங் குகங்கள் பலகற் பங்கள்பல
தொக்கு மாய வென்னதுச ருடலக டிராண மெனத்துறந்து
மிக்க பதத்தே யுணர்ந்தோராய வீடு பெற்றோ நெடுவாணுட்
டக்க மகிமை வலிபடைத்துந் தங்கற பணையாற் றுமிறந்தார். 54

என்ற லோடுங் கற்பாந்த மெரிநீர் வாயு வெழும்போதுந்
துன்று தபநா சுடும்போதுந் துஞ்சா திருந்தா யெங்ஙனென
நின்ற புசுண்ட னுரைசெய்யு நெடிய சுகத்தின விவகார
மனறி வீடுமெப் போதப்போ தகல்வ னுனு மிதுதன்னை. 55

தவந ரெல்லாஞ் சுடும்போதிற் சலதா ரணையால் விண்ணுறுவேன்
ஓவடு சித்தமக் காம்மெயியிற் றுன்ற மெனுந்தா ரணையாலே

துவங்கி லாது விண்ணுறுவேன் ரெல்லை ஞால மேருவுட
னுவரி மூடின மாருததா ரணையான் மிதப்பே னுலைவின்றி. 56

பிரள யநதான் வந்ததெனிற பிரமாண் டத்தின் கரையெய்தித்
துரிசி றதது வாநதமெனுந் துகளில் பதத்தே சுழுத்தியெனும்
விரவு மவததை யானிற்பன் மீள வேதாப் படைப்பளவும் [ல்.
பிரமன படைக்கிற் பிரமாண்ட மடைவேன் பறவைப் பெருங்கூட்டி

எனது சங்கற் பததாலே யிரதக் கிரியி னிக்கோட்டிற்
கநகற் பகமிப் படியுண்டாங் கற்பங் கற்பந் தோறுமென
வநக னேதா ரணைகளினீ யழியா திருந்தாய் பலகற்பம்
வினவு பிறயோ கியரெல்லாம் வீரத தென்னோ விளமபென்றேன்.

ஆய புசுண்ட னாதற்குரைக்கு மழிவில் பரமே சுரணியதி
யேய விதனை யாகடப்பா ரெனக்கிப் படியப் படியவர்க்கே
மேய வருவ தொழிப்பரிதான் மிகவு மேதெப் படியாகு
நீய் தவகப் படியென்றே நினைவாய் நியதி யறுதியிதே. 59

என்ற புசுண்டன் றனைஞாந விஞ்ஞா நததை யெய்தியநீ
துன்று யோகந தொடாமநததாற ரெல்லை யிரத மூவுலகி
னின்ற னுளத்திற சித்திரநக ணோநத தேதே தவையெல்லா
மொன்று மொழியா து ரையென்ன வுயாந்த புசுண்ட னுரைசெய்யும்.

கல்லா னிறைந்து மலைமரம்புற் காணு திருந்த திப்புவந்ஞ்
சொல்லா ராண்டு பதினோரா யிரம்பெண்ணீற்றாற் றுன்னியது
நல்லாய வேறே யுகநாலு நண்ணுங் காட்டா னெருங்குற்ற
தல்லா வுகநா லிடமின்றி யசலத திரளாற் செறிந்ததுவே. 61

அகத்தி யனையன் றியிலுகநா லகல்விந் தத்தான் மறைந்ததுமண்
வகுத்த சிருட்டி யொன்றினமது மறையோர் விரும்பச் சூததிரர்க
ளிகழ்ச்சி செய்தா கற்புடைய மகளி ரிசகித தன்செய்தார்
மிகுத்த முநிவ விவைகண்டேன் வேழம் முள்ள விளம்புலனூல். 62

மதிபாற் கரணை முதலோர்கந் பிறப்பு மகவா னுபேந்திரர்கள்
பதியும் பொற்கண் ணன்கவார்த பாரைப் பன்றி பறித்ததுவும்
பிதிர்கற் பங்க டொழும்வேணடிப் பிரிதத் மறையைச செறித்தது
மதிருங் கடலின் மந்தரத்தா லமுத மழைப்பித் ததுமறிவேன்.

மகத்தின் சகத்தி னிவையெல்லாம் வால ரெனினு மறிசுவராற்
சகத்தி லுதித்தோ ருணைமுதலோ தவநா ரதன்பா ரத்துவசன்
மிகுத்த மரிசி புலத்தியனத் திரிவிண ணவர்கோன் சநற்குமா
னுகுத்த மதகுஞ் சாமுகன்வேள் பிருங்கி முதலோ ரோதரியோர்.

அவ்வா றின்னாட் சிருட்டிகளி லடைந்தோர் களிலோ ரெண்ணுண்
மெய்வாய் முறியே யுனபிறவி விளம்பி லெட்டா குவதிதுவா [டோ
மிவ்வா நவவெட் டாமபிறப்பி லெயதி னோமிங் கிருவோரு
முய்வா யெனவன் றுற்றதுபோ லின்று மென்பா லுறறனையால்.

ஒருக்கால் விண்ணி னின்றுதித்தா யொருக்கா னீரி னின்று
தித்தாய், செருக்கான மிலநின ரெருக்காற்செந் தீநின் ரெருக்
கால் வந்தனை, யிருக்கா லொடுமுக் காற்படைப்பி லிம்மன்
மறைந்து மீண்டெடுத்த, தருட்பா லமுதம பன்னிருகாற் கடைந்தா
ரிவையு மறிசுவனாள்.

66

முக்காற் பொற்கண் ணன்கீழே மொய்மா நிலத்தைக் கொண்
டகன்றான், மைக்கார் நிகர்மா லிரேணுகையான் மகவாய் வந்தா
னறுமடங்கு, மிக்கான் மீண்டு கலியுகங்க ணூற்றிற் புத்தன் மெய்
யெடுத்தா, னுக்கார் புரமூன் றினுமுள்ளோ ரொருக்காற் போல
முப்பதின்கால்.

57

தக்க னிருகான் மகமிழந்தான் சசிசே கரனாற் சககரிகுப
புக்க தோல்வி பத்துள்தாய் புராரி யுடனே யருச்சுந்தரு

மிக்க வராகப் பொருட்டாக விளைந்த வெம்போ ரெண்காலாந்
தொக்க யுகங்க டொறும்புருடர் புநதிக் கீடாந் தொல்வேதம். 68

புத்தி வழியே மறையேறிக் குறையும் புவிச்செய் கையுமாங்கே
செத்தி ரங்க ளாமிதுபோற புராணத் திரள்பா டம்பலவா
யத்த மொன்ற முகந்தோறு மமல ராமா யணப்பெயராய்
மெதது புதுமை யாலிலக்கஞ் சுலோகத தறிவு தூலவிளம்பும. 69

ஞாந ராமா யணமிதனை நல்வான் மீகி நவின்றதுபோ
லான பிறரும் பன்னிருகா லமைத்தா பலகா லழிதலின
லீன மில்லா விதற்கிணையா யிரண்டா வதுபா ரதமதனை
மான வியாதன் செய்ததுமுன் மறைய மற்றோ களுமுரைத்தார். 70

அரக்கர் மாளப் பதினொன்ற மவதா ரத்து விராமனெனப்
புரக்கு நெடுமா லிக்காலம் புவியிற் றோன்றும் வசுதேவன்
பரக்கு மணையிற் பதினொரு மடங்கிக் காலம் பயில்குவன
றுரக்கு மிந்தச் சகமயக்கந் தோன்ற தோன்ற வருமொருகால். 71

தோற்ற மென்னு மிம்மயக்கந் துஞ்சா தென்றுஞ் சிற்பரதது
ளாற்ற விருந்து பிறந்திறக்கு மப்பி னுட்சே ரலகளைப்போற்
சாற்று திசைவெற் பாதித்தன் சசிமீன மேருத தாநங்கள்
வேற்று வ்கையாஞ் சிருட்டிதொறு மேலோ யிவையுங் கண்டனனால்.

உகங்க ண்ணு மொன்றுக்கொன் றுசா ரங்க ண்டன்மயக்கு
மகளுசெய முநிவா வென்றூண் மறுதது மொன்றை நாண்வினவிப்
புகன்றேன் விவகா ரத்துடனிப் புவியிற் சரித்து நீகூற்றை
யகன்ற தெங்ங னெனமீட்டு மதற்குப் புகண்ட னறைவுமே. 73

செறிந்த மேலோ ரேவியது செய்வ தறியார்க் குறுபயனே
தறிந்து மெனைநீ வினவியதிங் கறைவன் கேட்டி வாதினைநூற்

பிறிந்தி டாத குற்றங்கண் முத்த மென்னும் பெருமாவை
யெறிந்த பூணு திருக்கினற விதயத் தாரை யமனனுகான். 74

அறுதி மரத்துக் கீரரிவா ளாக்கை வலலிக் கெரிபுழுவா
மறுகு கினற மந்ததுன்ப மருவா தவரை யமனனுகா
னிறுதி யுடலா மரத்தினைச்சூழந் திரங்கு மந்ததிற் றலைவத்து
முறுகு மாசைப் பாம்படரா முதன்மை யோரை யமனனுகான். 75

இராக வெகுளி விடம்பெருக விதயப் புறறி லோபமெனு
மராவற தணுகி விழுங்காத வறிஞர் தம்மை யமனனுகான்
விராவி வேக நீர்சவறி மெய்யாநு கடலில் வடவநலாயப்
பராமல் வெகுளி வேறுத்து பண்பி னோரை யமனனுகான். 76

கழந் மான வெந்திரத்திற் கலந்த திலம்பொன் றுவதென்னக்
கொடிய மதனும் றேயதலுறக் கொள்கை யோரை யமனனுகான்
முடிவில லாத நின்மலமா முததிப் பத்ததே சித்தத்தி
னெடிய துயாதீர் திளைப்பாறு நிலைபெற் றோரை யமனனுகான்

ஓது மிவையாங் குற்றநக ஞழலும் பிறவிக் காரணங்கள்
பேத மின்றி யொன்றான பெரிய மந்ததைத் துயாசெயயா
வாதி வியாதி களிற்றோன்றி யகலா மயக்காற் சலிக்குமிடர்
தீதில் பேத மறவொன்றாஞ் சித்தத் தருகுஞ் செல்லாதே. 78

இதய விண்ணை யிருளாக்கி யிச்சை கோபத் தெழுமெண்ணஞ்
சிதைவில் பேத மறவொன்றாஞ் சித்தத் தருகுஞ் செல்லாதாற்
றுதைதிப் பொருள்க டிசெசொற்க ரொரம பங்க டிக்குணங்க
ஞதய் மான சமமேவி யொன்றா மந்தை யுட்புகரா. 79

மயக்க முபாதி மலமின்றி வாய்மை யாகி மேலிதமாய்த்
துயக்குந் தொழிறீர் பொருள்வசத்தே தொடர் மந்தைச் செயவே
யய்க்கு னெடுஞ் சியல்கி யசுத்த மாகும் பன்மைப்பே [ணடு
யியக்கங் காண்ப் பொருள்வசத்தே யெய்த மந்தைச் செயவேண்டும்]

தனைபுன் ஞுணர்வா ஞுடுதலே சகல விடர்க்கும் போக்கிடமா
முனையொப் பார்கட் கெளிதென்னை யொப்பார்க் கரிதா முயர்முநிவா
வினைகட் கெல்லா மப்பாலா மேலாங் கோடி தனைமேவு
மினைய பதஞ்சா மாரியத்தே யெழும்புந் தியரெங்ங னனமபெறுவார்.

ஞாந நோக்குக் கொப்பனவாய் ஞாந நோக்கி னண்புளதா
மான குணங்கட் கிடையொன்றை யடைந்தே துன்ப மெலாமறுதது
மான நல்வாழ் வினைவளர்த்து மாயா திருக்குங் காரணமா
யீந் மற்ற வுயிர்நோக்க மென்னுங் குணமுற் றனனென்றான. 82

ஒது மளவி லறிந்திருந்து முயிர்நோக் கெனகீ யுரைசெய்த
தேது பகரென் றலும்புசுண்ட னிசைக்கு நீயிங் கெதிர்காணும்
பூத வுடலா மனைநடுவே பொருந்து மிதய புண்டரிகச்
சீத மலரி னுள்ளிரண்டு செறியும் பிராண னபாநனென. 83

தோற்ற முடைத்தாய மேன்மையதாய்த் துன்னும் பவந மிவவிரண்
னாற்ற லுடைய கதியினைப்பின் செல்வ னயாவன் றியிலென்று [டி
மேற்ற விதயாம பரத்திரவி மதியா வனவின் ணிடைபுழல்வ
ஆற்ற முடனே களேபரமா மெந்தி ரங்கொண லொவுவன. 84

நனரா மேலகி ழோடுவன நநவு கநவு சுழுத்திகளி
லொனராஞ் சமரூ பத்தனமுன் னுரைத்த பிராண பான்கள்
பின்ரா திவற்றின் கதியென்றும் பின்செல் வேற்குச சுழுத்தியிலே
நின்ரா னுடைய வாநனைபோ னிகழ்வா தனைக் கனிகினவால். 85

வேறு.

அரவிந்த ஁னையநா லொன்றைக் கூறே ராயிரமிட டதி
லொருகூ றொப்பென் றாலுந், தரமொவ்வா தரச்சிறிதா யுண்டாய
நின்றும் தாக்கியறி வரிதவற்றின கதியின் றன்மை, விராவிந்தப்
பிராணனவிடா தசைவாஞ் சததி மேவியொழி யாதுலவு மேனி
யுள்ளே; திரமின்றிப் புறத்தினுமுங், ளினுமெங் போதுந், திரும்
பாணி மேற்போதன் செய்கை யாதும; 86

மற்றையபா நனுமசைடாஞ் சத்தி மேவி மாறாம லுலவந்
வாகி யத்தி, லுற்றவுட லிற்கீழே யோடா நிற்கு முறுநநவு கநவி
மிவ வுயர்பி ராணன், முறறுறமீன் வதுநன்ற மறிந்தோக் கின்ப
முழுதளிக்கு மிதனியல்பை மொழியக் கேளாய, பெற்றபுறந்
தீராறு விரண்மட் டோடும் பிராணன்மீட் டுடலுறல்பு ரகமாய்ப்
பேசும்.

புறநின்று சாலவுமுள் எடங்க வன்பு பொருந்தாம லபாந்
னுடற் புகுத லெய்தந், திறனென்று மதனையும்பு ரகமாய்க்
செப்புந் தீரவபா நனுமொளித்துப் பிராணன் றானு, மறவுமித
யத்தசைவந் திருக்கு மெம்மட் டம்மட்டுங் குமபகமா மவததை
யாகு, மிறவறுநல் யோகியரீ ததுப விப்ப ரெக்கலையுங் கந்துணர்ந்த
வேதத் தோனே. 88

மருவிதய விண்ணினுந்தன் னிரதத் தோடே வருத்தமறப்
பிராணன்கள் புறநோக் கெய்தல், புரிவுறவுண மேவுமிரே சகந்தா
னாகும் புறநோக்க முறுவாயு பொருந்து மூக்கி, லுருவியத னுன்
யளவாங் கதியை முன்ன முறப்புறப்பூ ரகமாமென் றுரைப்ப
முன்னோர், விரிவுறநா சியினுனிரின நகன்றீ ராறு விரலளவாந்
கதிபுறப்பூ ரகமாம் வேறே. 89

புறத்திலே பிராணனொளித திடவ பாநன் புறப்படா திரு
கப்பூ ரணவ வத்தை, நிறத்தபுறக் கும்பகமா மபாநன் றேற்ற
நிகழ்வுடிவாம் வாயுவினுண் ணோக்கந் தானே, திறத்தபுற ரேசகமா
மிதுவே முத்தி சோவிக்கு நித்தலுஞ்சிந் திக்க லாகு, மறித்தலற
புறனுட்சேர் கும்ப காதி வருகதிகள் விடாதுணர்ந்தோர் மறித்து
வாரார். 90

நாடுபிரா ணபாந னியற்கை யாக நானுரைத்த லிக்கந்.
ஹலி ரண்டும், வீடுதரு வன்விரவும் பகலு மேவ வேண்டுவன்
விண்ணவறிவ் வியாபா ரத்திற், கூடினராய்ப் புறம்போகா னுன்த்

தைக் காப்போர் குறைவில்லை நாளினிலே கூடா நிற்பர், தேடு
மிது பரிசயிப்போர் விடய வேட்கை சேரார்வே தியர்நாய்ததோற்
நீண்டு வாரோ. 91

போகினுநிற் கினுங்கநவு நநவுற் றுலும் பொருந்துநோக் கிது
வானோ பூனா பந்தஞ், சோகமுறார் பேறெல்லாம பெற்ற
தாருஞ் சொன்னவித யக்கமல நினறு தோன்று, மேகுபிரா ணன்
புறத்தே விரலீ ராறி னெல்லையிலே யிறந்திடுமா லபாநன் றுனு,
மாகுபுறத தேவிரலோரா பணனி ரணடி னளவிலுதித னுளக்கமலத்
தடங்கி மாயும். 92

விராவிலரும் புறநின்று மபாந னென்னும் வியன்மதிய மேனி
யெல்லாக குளிர விக்கும், பிராணனெனுஞ் குரியன்றான் கநலா
யுளளே பேசியவிவ வுடற்பாகம் பிறககப் பண்ணு, மிராதுழலு
மபாநனெனு மதியி னுட்சே ரியற்கலைகள் பிராணனெனு மிரவி
யாலே, யுராவிலுநு கப்பட்ட தெககே யந்த வுயர்பதமுற் றுற்
பினனை யொருநோ யுண்டோ. 93

அவவகையே பிராணனெனு மிரவி யுட்சே ரணிகலைகள் பபாந
னெனு மிநது வாலே, வவவிலுநு கப்பட்ட தெககே யந்த வன்
பதமுற் றுற்பினனை வருமோ செநமந, கவவுபிரா ணனைவிழுநக
வபாந னோக்கக் கலந்தவபா நனைவிழுநகப் பிராண னோக்க, வவவி
ரணடி னடுவாக நிற்போ ரென்று மெழுபிறவி யிடர்பினனை
யெய்தா ரன்றே. 94

ஆடுகின்ற பிராணலயத தருகு மேவி யபாநலயத தருகுற்றுப்
பிராண பாக, னாடுபயில் சிற்பரத்தை யேதது கின்றே னுற்றவபா
நனறோற்ற மொழிந்து நிற்க, நீடுபிரா ணனுமிறக்க மூக்கி னுசசி
நேர்விசும்பிற் சிற்பரத்தை நீக்க மில்லே, னுடுமல மொன்றுமறக்
கலைகள் சூழ நாகாதொழும் பதம்பெற்றே னல்ல நோக்கால். 95

எனதுமநம் பிராணசமா தியிலுற் சொன்ன விவவொழுங்கு, னின்மலதத் துவததே யென்றுந், தனியிடர்தீர் நெறியிதுவு மிந்த நோககந் தனைப்பறறிச சென்றதுமேல வருவ தெண்ணே, னனிநிகழ்கா லததியல்பி னன்னு கினறே ஞனிதுபெற நேன பெறுவ திதுவென் மெண்ணேன, முநிவரனே யதனாலே நோயொன் றினறி முடிவறுநீ டியிபெற்றேன் மோக மற்றேன். 96

சுகமுறறோ பாலிருக்கிற் சுகமே சோவன றுயருறறோர் பாலிருக்கி றுயரே சோவன, சுகமுற்று நடபாவே ஞதலாலே தவறுறுநோ யறறுவி தழைத்து வாழ்ந்தே, னுகவுறற வாபத்தி லசையேன சறு முயாசமபத் திறசுகத்தோக் குறுநட் பாவே, னகமறற வதனாலே நோயொன றிலலா வாருயிபெற றிருக்கினறே னைய வென்றான். 97

உன்னருளா விவவாறு முடிவில் வாண ஞற்றேன்மெய்ஞ் ஞானமுநன குறறே னென்ற, வன்னபுசுண டுணப்பகவ னேநீ சொன்ன வாததுமதத் துவததனமை யழகி தம்மா, வினனதறப் புதிதுசெவிக கணியாங் கேட்டா லியாவியவா நன்னலமே பெறுதி யெனறு, மன்னுகதி ருசெயுறு கால மீதால வானுலகம புகுவனீ வாழ்தி யென்றே. 98

விட்டவணின் மெழுந்துநான் விணமேற் போக விடாமலொரு யோசனைவிண மீது வநதான், மட்டறிஞ் சிறறியெனத தடுததேன் வனபால வாலறிஞா தமைப்பிரிதல வருத்த மனறே, சிட்டனை விட் டகனறன்னமுன் னுகத்தே மீணடுந் தரிசித்தே னிரண்டாட பின் செறியு கத்திற், கட்டலிழ்தா ரணிமாபா பிறநதாய் நீயிங் கதைபுசுண்ட வழியெனநீ கருதிக கொள்வாய். 99

6—1. புசுண்டன் கதை முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம்—1400.

6-2. தேவ பூசை கஸ்த்.

தோற்றரவு மாததிரமே யீதிப்போ திப்படியே தோற்று
கின்ற, தூற்றமுற விவருனென் றுடலினையுள் ஞறநினைத லுற்ற
பொயயே, யேற்றநரம் பெலுமபினு லியன்றவுட லினைநானென்
றெண்ணு மோக, மாற்றுதியாற் சங்கறபத தாலியன்ற வடிவுக்
கோர மட்டுண டாமோ.

1

கனவுடலாயத திசைகளிற்போய்ச் சுகவணையிற் கண்டியின்
றுங் கலக்க முற்ற, யுனதெனுமவ வுடலெங்கே யிருக்கின்ற திரா
மனே யுணரநது நோக்காய, நநவின்மனோ ராசசியத்தி லெவ்வுட
லான் மேருவினு நாகர் நாட்டிந், திரமுமருண் டுழலுதிநீ யுனதெனு
மவ வுடலெங்கே சோநத தோதான்.

2

நீண்டகநா நீண்டமந விராச்சியந்தா நீண்டமந மயக்க
மென்றே, யீண்டுபவந தனைநினைவாய தோற்றரவு மாத் திரமா
மிநத ஞாலங், காண்டகவுண டன்றிலது மன்றென்றே வேறநெண
ணங் களைத றானே, யாண்டகையே நனறான காட்சியென மெயஞ்
ஞாந ரறைவ ரன்றே.

3

தீரநா மெப்படியுஞ் செகக்கடவ மெனலறுதி தேக நாசஞ்
சாருநாள் வீணிலே பரதவிக்கு மாறென்றோ சகத்தி லுள்ளோர்
வீரனே யெப்படியுஞ் செரித்தோர்க்குச் சிறிதுசக மேவ வற்றோ
சேருமோர பொருள்களிலே செருக்குகின்ற செருக்கென்றோ செ
ப்பு வாயே.

4

துன்னுபொருள் களில்வேறு கூடுறுழித்துத் தோற்றரவு
மாததி ரத்தே, மன்னுசம மாயுலகைக் காண்டியாற் றோற்றரவு
மாத்தி ரந்தா, னுன்னுமநக் கண்ணுடிக் கழுக்காகு மாதலினு

ஹற்ற தெல்லாம, பினனமற வேமார்த்றித் தோற்றரவில் லாதவனுப்
பெருமை யோனே.

5

எவனுடைய மறப்புறறி விராகமுரி வெனுமபணிக ளியக்க
மிலலை, யவனெனுங்கற பகதருவா லனுகாத தொனறுண்டோ,
வறிவின மிககோய், கவனமற வறிவினுன மத்ததோராயப பல
கலதூல் கல்வி மிககுத, தவமறுகா மமவெருளி நிறைந்தோரே
வேசரிபோற நள்ளாத தககோர்.

6

இப்பிறவி மயக்கமெனு மாழித்தோ சங்கற்ப மென்னு மச்
சைச, செடபமுறத தடைசெயதா லோடாது மறவசசச சிறித
சைநதாற, றுப்புறவார தடுத்தாலுந தடைபடா தறிவுவலி சூகக
ஆக, மெயப்புருட வருத்தங்க டமைக்கொண்டே தடைசெயய
வேண்டு மனதே.

7

நலவறிவு நற்புருடர் குணநன்னூன் மேவியநல் வருத்தத்
தாலே, புல்லிலபொரு ளோரிடததுங் கிடையாது மறமெனனும
பொலலா வனபே, யல்லறரும பயஞ்செய்யுந தீராதையாம பெருஞ்
செலவ மனைத்து மாயக்குங், கொல்லுமிது தனைநீக்கி யேதானு
யஃதாகிக் குறைவு தீர்வாய.

8

மறவன்பே யுறப்பிடித்தாற் சாததிரத்தாற் சுறறத்தான் மாறற்
வொண்ண, வினவுமுதே சிகராலு மீடபரிதா மந்தப்பேய விட்டு
நீங்கிச, சினமினறி யிருக்குமெனின முன்னுரைத்த வகைகளாற
நீர்க்க லாகுங், கரபங்க மிலதாகிடு சிறுகுழியில் விலங்குதனைக்
கறையுயப் பார்போல்.

9

போகமொடு புசிப்பனதாம் புறத்தொழிய வாரியனாட் பூண்டு
வேண்டி, யூகமுற நினைத்தொன்றும் பெருமபொருளாற தன்னுரு
வை யுணர் வேண்டு, மாகவினா லிப்பரம தரிசுநத்தை மாமோக
மறுப்ப தொன்றைச; சேகராசந் திரமௌலி யெனக்குரைத்தா
இன்னக்குரைப்பத் தெளிந்து கேட்பாய்.

உயர்கைலைப் பெருங்கிரியி லுருத்திரனை யருச்சுனைசெய்
தொருகாற கங்கை, யயலுறுசா லையினோற்றுச் சித்தர்கணத்
தொடுமபன்னூ லருத்த நோக்கிப், பபனுறீ ண்டக்கழித்தேன்
பின்பொருகா லாவணிமுற பக்கந தன்னி, வியலுறுமட் டமிதிநத்தி
விராப்போதின் முற்பாதி யிறநத காலே. 11

சுறிதாகிச் சமாதிதவிர் புறநோக்கி வியானிருப்பத் திசைக
னெல்லாம், வறிதாகிக் காட்டசமா தியின்மொள மிருப்பனபோல்
வழக்க மினறி, யெறிவாளால் வெட்டுதற்கா மிருண்மூடி முழை
வரங்க னெங்குந் துன்றி, வெறிதான வப்போதில் விரைவிலெழூர்
தோரொளிமுன் விளங்கக் கண்டேன். 12

வெண்ணிறத்த முகில்கோடி வெண்டிங்கள் கோடியென
விளங்குந் தேசைக், கண்ணகத்தி னோக்கலுமே நந்திமுதல் வரவு
மையாள் கைமேற் கைவைத், தெண்ணறச்சல் கரன்வாலு மாணாக்க
ருடன்விரைவி லெழுந்து பூசை, பணனுதற்கா னவைகொடு
போய்ப் பன்மலர்தூயத் தூரததிற் பணிந்து போற்றி. 13

திங்களினு மிகக்குளிர்ந்து செவவிதாய் நோயெல்லாந் தாக்கப்
பட்ட, வங்கனூற வருணோக்கஞ் செய்தானே வணக்கத்தா லருக்கி
யத்தார், துங்கவுப சாரத்தான் மந்தா நன்மலரின் சோனை
தன்னோ, சங்கரனை யேத்தினே னுமையையுமப் படியேத்தித்
தாளில் வீழ்ந்தேன். 14

நசனியற் கணங்களைபு முமைசேடித் திரள்களைபு மின்ப மாக,
நேசமுட நேந்தியபின் னிறைமதியைக் குளிர்விக்கு நீர்மை
வாக்காந், நேசடையோ னென்னோக்கி, புரைசெய்தான் சாந்தி
யினாற் நீர் வாறி, யாசறநல் லனதருளின் னறிவுகடற் பத்தினிலை
யான் வன்றோ. 15

தடையின்றித் தவமுனக்கு நடந்ததோ சார்வனதாஞ் சார்ந்த வன்றோ, விடயங்க ளிறந்தனவோ வென்றுலகின் காரணமாம் விமலன் கூற, விடையவனை யான்வணங்கி வேண்டுகோ ளாலுரைத் தேன் விண்ணோர் கோவே, யடைவுறநின் னருள்பெற்றார்க் கடை வரிதொன் நிலைப்பயங்க ளருகும் வாரா.

16

சுகத்திலுனைத தாழ்ந்தோரைத தாழாதா ரில்லையுனைச் சராணத் தாழ்ந்த, மகத்துவாவாழ்ந் தனரெககே யதுதேச மதுநாடு மலைய தாகுந், தொகுத்துளமுன் னையிலறத்துக் குறுபலமா மிக்காலத் தொடர மத்துக், குகுத்தமழை யாம்பின்சே ரறத்துக்கு வித்தாகு முன்னை நாடல்.

17

ஞாநவமு தத்துக்கோா நிறைகுடமாந் தீராதையா நன்னி லாவுக், கூனமிலா மதியாமெய் வீட்டுக்கு வழியாகு முன்னை நாட, லானவுனை நாடலெனு மணிதிகழ்சிந் தாமணியை யடை வுற நேயான், நீனமுறு மனைததாபத் தின்றலையை மிதிக்கின் நேன் நேவர் தேவே.

18

என்றுதுதித் தெழிற்கருணை முகமலாந்த முதன்மூலத் திறை வன் நன்னை, மென்றுனைததான் மீட்டிறைஞ்சிக் கேட்டதொரு பொருளுரைக்க விளங்கக் கேளாய், குன்றிலுறை யருட்கடலே நின்னருளா லறிவெல்லாங் குறைவற நேனுக், கொன்றுளது சந்தேக மதனறுதி யருள்வாயென றுரைக்க லுற்றேன்.

19

தீவினையெல் லாமறுத்து மங்கலமெல் லாமுதவுந் தேவ பூசை, யாவதெனக் கேட்டலுமே யருள்செய்வான் நெய்வந்தா னியா தென் றோதிந், கேவலமே யரியல்ல வானல்ல பூதவுடற் கிடைத்த தல்ல, வோவுமந மன்றடியு முடிவுமிலாச் செயப்படா வுணர்வே தெய்வம்.

20

தேகமுதற் பிரிவுகளாய்ச் சீறியனவாம் பொருள்களில்த் தெய்வ முண்டோ, பாகமறப் பணதியற வடிமுடிவற் றுளவுணர்வே

பரம போத, மாகலினு லதுதெய்வ மருச்சித்தம் குரித்தாகு மறிவி
லாத, மூகருக்கு வடிவமுத லருச்சினையே யியல்பென்று மொழியு
மன்றே. 21

செல்வழியோ சனைநடக்க மாட்டாதார் குரோசவழி செல்லு மாபோ
பல்வடிவி லருச்சிப்ப ரறிவில்லா ரறிவுநிலை படையா ரென்று [ந்
சொல்வர்பரா பரமற்ற சிற்றகந மெவவிடதநர் துன்றி நிற்கு
மல்வழியாங் கற்பங்க ளனைத்தினுமா யாததன லதுவே தெய்வம். 22

அறிவுசம பாவனைசந் தோடமெனு மலர்களா லந்தத் தேவாம்
பிறிவரிய வாத்துமதத் துவத்தையரிச் சிப்பதே பெரிய பூசை
குறிவடிவிற பூசனைபூ சனையல்ல வகண்டமெனக் கூறுந் தெய்வம்.
நெறிகொள்புறத் தொழில்களா னேராதிங் கதனாலே நிறையு மின்ப

தெள்ளறிலெல் லாக்கலைக்கு மெட்டாதெல் லாக்கருத்துஞ்
சேர்ந்துண் ணிற்கு, முள்ளதில திரண்டினடு சத்தாசா மாநியமே
யுருவாய் நிற்குந், தள்ளரிய பெருஞ்சததா மாததிரமெய் யாந்தெய்
வந் தானு மீதே, யெள்ளறிய விதுவிகற்ப வடிவாகி லுணர்வுருவை
யிழந்து வேறாம். 24

சடபாவந் தனையொழுங்காந் பாவிக்க நினைவுநிலை சாரும் பின்னை
யிடனோடு காலமுதற் சத்திகளின் மிளிர்ச்சொழ்த் தெய்தப் பட்டு
மடமேவு சீவனம் புநதியா மகங்கரமா மரமா மிந்த
நடமாடு மரத்தனமை யடைந்துபிறப் பிறப்பெல்லா நயந்து பற்றும்.

அங்கத்தே சேர்ந்தனமென் றெண்ணலான் மாமோக வளற்றி லாழும்
பொங்குற்ற துன்பத்தாந் றுன்பமுறக் கீழ்க்கீழே போகுந் துன்பஞ்
சங்கற்ப மாத்திரத்திற் றுன்பமுறுஞ் சங்கற்பந் தலிரந்த மட்டி
லிங்குற்ற துன்பமுறுஞ் சங்கற்ப மேதுன்ப மிலதே லின்பம். 26

தன்னுடைய கிவேகமெனும் பெருங்கர்த்துந் சங்கற்ப
முகிலைத் தள்ளி; மன்னுசர்த் காலத்தினீ வர்நீய்யோ னின்மனைத்

தை மருவா நிற்கு, முன்னுடைய சங்கற்ப மெனுமழக்கை யுன்னு
லே யுனக்கு மாற்றித், துன்னிமிகு தெளிவுற்றுப் பரமநாத் தக்க
லிற் றுளைந்து வாழ்வாய். 27

ஆற்றுமதத் துவஞ்சகல சத்திமா னுமவற்றி னடநத் தாலே
தோற்றுகின்ற பந்தமலீ டெல்லாஞ்செய் திடுஞ்சமமாய்த் தாய்
சித்தாய், வேற்றுருவெல் லாமியற்று மிதனுக்கிச் சாசத்தை
வியோம சததை, சாற்றுகின்ற காலத்தின் சததையிய திசத்தை
தடமா சததை. 28

திடஞாந சத்திதொழிற் சத்திதொழிற் செய்கிற்போன் செய்யாதே
மிடமான சத்தியிவை முதற்பரம சததிகளுக் கெல்ல யில்லை [ஐ
மடமான மிளிர்ச்சத்தி சநநமா ணங்கடரும் வைய மெங்குந்
தடமான மீட்சியெனுஞ் சத்தியாற் பிறப்பிறப்புத் தவிரு மன்றே.

அனைத்தான பூசையினு மங்கத்தைச் சடுதலே யமல மாசும்
வினைத்தேக வுடலைநா நென்னுமது விடுதலே மிருந்த பூசை
யினைத்தான தியானத்தாற் பூசிக்கச் சித்தருவா யிலக்கம் பாறு
கினைத்தாகு மெனவொளிகட் கொளியாமுட் சிற்சுடர்நா நென்று
சேர்க. 31

வேறு.

கரையறு பரமா காசங் கதிததற்ப் பெருத்த கண்டம்
புரையறு மதன்கீ டெல்ல யற்றவிண் பொற்றூட் கஞ்ச
நிரையின் முடிவி நிக்ரு நீண்டற வுயர்ந்த தோள்க
ஞரையுயர் நானா லோக மொளிகொளா யுதங்க ளாமே. 32

வேறு.

ஏண்ணில் கோடி பிரமாண்ட மிதயத் தொருபா லிளைப்பாறும்
வண்ண வொளிகேர் பரவிசம்பின் பாரா பார வடிவிதுவாங்
கண்ணன் பிரமன் சிவன்மகவான் முதல்வா னவரார் கவின்பெறுமி
வண்ணன் வடிவி னுரோகிணர் ளாகு மிந்த வளைத்துயிரும். 33

விவிதா ரம்பம் புரிவனவா யுலகாம் பொறியின் வினைக்கயிருய்த்
தவிரா விச்சை முதற்பலவாஞ் சததி யவன்மே னியிற்றங்கு
மவிரா நின்ற விவன்பரம தேவென் றறிந்தோ ரருச்சிப்போர்
செவிதாஞ் சிங்மாத் திரமாளோ னதுப விதத திகழாந்மா. 33

எவகு முறைவோ னெவராலு மெய்தப் படுவோ னெல்லையறத்
தங்கு பதங்கட் காதார மாவோன் சததா மாத்திரமே
யங்க மாவோன் சகத்திரமே யடைவி னடத்துங் காலத்தைத்
துங்க வாயில காப்பவனு யுடையோன சுதத சுயஞ்சோதி. 34

நயந மூக்குச் செவிதொக்கு நாக்கு மநமாஞ் சததிகளா
லியல்பி லெவகும் விடயங்க ளருநதி யெண்ணங் களுக்கெல்லா
மயல தாகு மெவவிடததும் பரம சிவமென் றகத்தெண்ணி
யுயாதெய் வத்தை விதிநெறியே யோவகு பூசை செயவேண்டும். 35

தன்ன தறிவே வடிவாகித் தயங்கு தேவின் பூசைக்கு
மன்னு முபசா ரங்கனொலா மரபன் றுரு மெப்போது
மினன லன்றிக் குளிரந்தழிவற் றேக மாகி யமுதாகித்
துன்னு தன்போ தத்தாலே தூய பூசை செயலவேண்டும். 36

ரியா துள்ளே பரிசுத்த வுணாவா மறிவே ததுதானே
ரியா தான தியாநமது தானே யியல்பா மருசசூனயாம் [ன்
விழிதோல் செவிநா மூக்கைந்தால் விடயங் கொள்ளிற் றுயில்செயயி
மொழிகூ றிடிவே கிடி லுயிர்க்கின் முற்று முணாவா யிடல்வேண்டும்.

திகழாத் துமதத துவததினுயர் தியாந முபகா ரங்கனொடு
'நிகழ்பூ சூனயா மிவவழியா லன்றிப் பிறிதோா நெறிகளினுற்
புகழ்மெய் யுணாவு கிடையாது புரண தியாந பூசையினை [றும்.
யிகழ்மூ டர்கள்செய யினும்ப தின்மூன் றிமைப்பிற் பசுவீந் துளபே

இயலார் கடவு ளாநதன்னை யிமைநா றளவு பூசிக்கி
லுயமே தத்தி லாயிரமார் பேள மனாரா ழினை பூசை

முயல்வா ரிலக்க மயமேதப் பயனைப் பெறுவர் முறைமையினூற்
பயனூர் பூசை யொருகடிகை பண்ணி லிராச சூயபலம். 39

பாச மின்றி யுள்ளுணர்வைப் பதினைங் கடிகை பூசிக்கி
லிராச சூய விலக்கநிக ரிவவா றெருநா ளருச்சிக்கி
லாசி லாத பரவொளியி லமர லாகு மிதுதானே
யேசில் பரம யோகமிது தானே பரம கிரியையுமே. 40

புறனும் பூசை யிதுவாகும் போதக் கடவு ளுட்பூசை
கிறனாய்க் கேட்பா யெப்போதுந் தேகத் துறையு மித்தேவை
மறவா திந்தப் பாசிவததை வருவோ னிருப்போன் றுயினறெழுவோ
னிறனூர் போக விடயங்கள் புசிப்போன விடுவோ னெனநினைநது.

வெகுவா யடைந்த பொருள்களிலே மேவித் தனது மெய்யுணாவார்
தகுநீர் முழுக்கான் மலமற்றுத தப்பில் போத பூசனையான்
மிருநற் போத விலிங்கத்தை மேவு பூசை செயல்வேண்டும்
பகுதி யில்லா விப்போதம பயிலா திருக்கு மிடமுண்டோ. 42

பெருகு மநத்தின் மநத்திற் பிராணு பாரன் நன்னடுவி
லிருத யங்கந் தரந்தாலு விடையிற் புருவத் திடையின்மூக்
குருவி லுனியின் முப்பத்தா றுற்ற பதத்தி லுள்ளத்தின்
றிருகல் கடந்த மற்றகப்பாற செறியும் போத தேவதையே. 43

என்ன துடலிற் சிற்கதிரா யிலங்கு தெய்வ நானென்னை
யுன்னு மநங்கண் வாக்குக்க ளுடைய சததித் திரளெல்லாம்
பிந்ந மின்றி நாயகனைப் பிரியா மகளீர் போனாளுந்
துன்னு மென்றே யநவரதந் தொடர்பா வனைசெய் திடல்வேண்டும்.

சகத்தை நிவேதித் திடுஞ்சித்த மெனது வாயிற் றனிக்காப்போ
னகத்து வாயிற் பயிலேவ லாளா மெனக்கு நற்சிந்தை
யுவப்பி லுடற்பூண் ஞாநங்க ளுற்ற கரண மொருபத்து
நிகழ்ச்சி யுறுவா யில்களாகு மென்னு மெண்ண நீங்காமல்! 45

அவ்வா றுன விவனவனா னந்த மாகாப் பிரிவற்றுத்
தவவா தெல்லாம் பரிததொன்றாயச சால நிறைந்தெல் லாநிறைவித்
தெவவா யினுமோ சமனாகி யியலா சார மியலொளிகொண்
டொவ்வா தாய்ச்சித் தாயநின்றே நெழியே னென்றே பூசிக்க. 46

அமல விம்மாப் பூசையினு லதிகத் தெளிவை யெய்திடலாஞ்
சுமம தாயெல் லாமான தடம்புந தியினு லுடலறிவு
சுமடென் றப்பா லாஞ்சித்தைப் பெற்ற தொன்றும் றெடர்பாக
விமல மாறோ பூசிக்க வேண்டு மென்பா விடாதென்றும். 47

எட்டா தொன்றை வேண்டுமென விதற்கா யிரங்கா திச்சைவழி
முட்டா வறிவாற பூசுததன் முறைமை யந்ந பாரததாற்
றட்டா துயாநத செலவததாற் சயநா சநமவா கநங்கனினும்
கிட்டா நின்ற சுகமனைததா லறிந்து கிளாபூ சனைசெய்க. 48

ஆதி வியாதி பயினமோக வாரம பததா லனைத்திடரா
னீதி பயிலு மிராச்சியததா னிறையு மிடியால் விசித்திரமாந
திதி நெழில்க ளாமலராற் சிததை யறிநது பூசிக்கக்
கோதில் போக நவைபோகங் கொளனீக் குதலா லருசசிக்க. 49

நிருவி கார பாவனையா னோநத பொருளை யினிதருநதி
யொருவி யிறநத பொருளினையே புறமை யுணாவின் பூசனையாம
வெருவு துன்ப மினபமுதன் மேவு மனைதது முணாவருவாய்க்
கருதல் வேண்டு மழிவறுசிறு கடவுள் பூசை யொழியாதோ. 50

என்று மெல்லா வடிவாலு மெல்லா விடங்க டமமாலுந்
துன்று மெல்லாம பிரமமெனத் துணிநது பூசை செயல்வேண்டு
மனநெ னாமல் விரும்பாம லடைந்த போக மெலாமறிஞர்க் [ல்.
கொன்று சுபாவத தாறுபுசிததற குரிததாறு கடற்கு நதித்திரள்போ

நீச முயர்வா நோக்கங்க ணோந்தா லிறையும் பற்றாமற்
றேச காலத் தொழிற்குரித்தாய்ச் சேரா நின்ற சுபாசபத்தை

யாச விகார மறக்கைக்கொண் டதனாற்

பேசு பரமார்ச் சீனவிதியிற் பெரிது மிவைநற் நிரவியமே. 52

இனைய திரவி யங்களெலா மினிதாஞ் சாந்தி யொன்றா லு
நினபா வனையாற் புளிப்புறைப்பு நிறைந்த கைப்புத் துவர்ப்பனைத்
நினையு மின்றிச் சித்திரமார் தித்திப் பாலே செறிந்தனவா [திந்
யனைய சாந்தி மதுரததா லறவே நிறைந்த தருந்தவனே. 53

தக்க சாந்தி பயிலிரத சததி யாலே பாவிக்கிற்
ரொக்க பொருளாய்க் காண்பதெலாஞ் சுதையா யிமைப்பிற் றாய்மதி
னுக்க விரதம் போலாகு முயர்ந்த சமமாஞ் சாந்தியினான் [யி
மிக்க வறிவா கியுங்கறபோல் விளங்கு முணர்வாற் பாவிக்க. 54

தேச காலத் தொழிலொழுங்காற் சேர்ந்த பொருளின் சுகாசுகத்தின்
வீச மயக்கங் களிஞலே மெய்யிற் கடவு ளருச்சீனசெய்
தாசை யெல்லாம் புந்தியினு லன்றி நிற்பா யுயர்மாயை
நீச மாயை தனைநீக்கு நெடுஞ்சங் கற்ப நஞ்சறுக்கும். 55

கருதி மலத்தான் மலமறுக்குங் காரு வென்ன மாயைதனைப்
பெருமா யையினாற் செறல்வேண்டும் பெரிய மாயை காரணமாய்
பொருளான ருயுங் குருவாக்காற் புகலும் பொருளாய்க் காரணமாய்
மருவு முணாவார் தன்னுருவை வழுவா தளிக்கு முணர்வோர்க்கே.

குர்வ னுபதே சத்தொழுங்கு குறிப்பான் மகன்பான் மிகவளர்ந்து
விரவு மென்னிற் காட்டரிதாய் வெளிநில் லாதா கிலுந்தானே
பரம ரூபம் வெளிநிற்கும் பன்னூற் பொருளாற் குருமொழியாற்
நரவு மரிதாந் தன்னறிவாற் ருனே யறிந்து பெறவேண்டும். 57

ஆசான் மொழியா னூற்பொருளா லன்றிப் பெறவு மரிதாருந்
தேசார் குருதான் மாணக்கன் சிறக்க விம்ம வுருங்குடிற்
பாசா தீதப் பரமெய்தம் பன்னு ணீங்கா விக்கட்ட [பேரல்,
மேசா வுணர்வைத் தரும்பகற்போ தெல்லாத் தொழிலுந் தருவது

சொன்ன நெறியி லறிஞர்திரந் தோழந் தேவார்ச் சனைபுரியி
லென்னை முதலோ தொண்டர்களா லேதத மிக்க பதமடைவ
ருன்னு சுகமில் லாதிருந்து முண்டு போற்றோற் றிடுநதோற்ற
மன்ன தொழிந்து வேறில்ல யரிய தவததிற் பெரியோனே. 59

முந்தைப் பிரம முதலான மொழிகட கெல்லாந் தெரிகின்ற [றித்
தெந்தப் பொருளாங் கதுசிததென் றெண்ணு வாயன னதுதோன
தொந்தித் தறியும பொருள்போலாயத தொடரும் பெயாக்கு முரித்
யந்தக் கரண பாவினயா லகந்தை தனையும் பின்செல்லும். [தாகி

சேரு மிந்த வகந்தைக்குத தேச கால பாவினயாயச்
சாரும் பாங்கித் திரளான சததித் திரளுண டாநதானே
நேரு மிவைகூழ் சறபாவ நிகழ்சி வப்போ பெற்றுடனே
கூரும் புந்தி யெனலாகிக் கோளின மூட ரிடத்திருக்கும். 61

சததங் கிரியை ஞாநமெனுஞ் சததித் திரள்க ஞடன்கூடி
யொத்த கணந்தா னொருகணத்தி லுன்ன றனனை யுண்டாக்கு
மெத்த சங்கற பத்தருவின் விததா மெனன மநமவினயுந்
தொதது புரியட் டகவடிவாஞ் சொல்லுக் கதுபாத திரமென்பர். 62

அன்ன மநதுக் குயாபரம னுலே வடிவாஞ் சத்
யின்ன வளவென பதற்கரிதா மிதுதான் விசம்பு முதலான
துன்னு வடிவங் களைமேவித் தொகுத்த துவங்க டமைசசெய்யு
முன்னு பாழிற் கூளிகள்போன மொழிநத மநவா தனைதோன்றும்.

சுகப்பேர் பெறுமிவ வாதனைதான் றவிரி லழியாச் சாநதியதா
மகப்பா வினயி லிசசுகத்தி லலகைத தேரா நீர்தன்னி
லுகப்பா மறுதி யுள்ளோர்க் ஞபதே சிக்க வெண்ணுதோர்
மிகப்பா விகளாஞ் சீசியென் நிகழ்வா ரவரை மெயுணாந்தோர். 64

பரம முணர்ந்தோர் விவேகியர்க்கே பரம வுபதே சம்பகர்வர்
 திரமின் மயக்கத் திழிந்தோர்க்குச் செப்ப நிணையார் சொப்பநத்தல
 வானே நநவிற கந்நிகைக்கு மகிண னுக்கு மியல்பொக்கும்
 விரத முநியே நீசொன்ன வினாவுக் குணமை விளம்பினமால். 66

இனிதுண் டாகவுனக்கென்பா லேகு வோநா மென்றுமையும்
 புநிதன் றுனும் பரிவாரம் புறத்துச் சூழ விண்ணகன்றான்
 பனிநன் மலராஞ் சலிசொரிந்து பணிந்தே னன்று முதலந்தத
 துனியி னெறியான் மெய்யுணாவைத் தொடர்பார் பூசை செய்கின்
 மென். 66

இன்று மென்றும் பதறும் லியற்று பூசா விதாநத்தார்
 றுன்று கின்ற வாதனைகள் சுமையன் நியிலே சுமக்கின்றே
 னன்று வந்த கிரியைகளோ டாசா ரங்கண் மலராக
 நின்ற பூசை தனிந்குறைவு நிறைவு காணே னிராப்பகலே. 67

கொள்ளு வாணும் கொள்பொருளுங் கூட லுயிர்க்கெல் லாம்பொது
 நள்ளு மந்தக் கூட்டத்தே ஞான யோகிக் கவதாந [வா
 முள்ள தேதவ கதுதானே யுயராந் மாவுக் கருச்சுணையாந்
 தெள்ளு மிந்நோக் காற்சங்கஞ் சேரா மநததார் சகததுறைவாய். 68

இவ்வா றுலக மெனும்பெருங்கா டெய்தி வருந்தா யென்றலுமே
 வெவவா ளிராம னுரைசெய்வான விட்டே னைய மெலாமிகவுந
 தவவா தறியந் பாலவெலா மறிந்தேன் சலியா தருள்பெற்றேன்
 கைவா ரணநே ராசைதனைக் கடிந்தே னென்றி லைசவில்லேன். 69
 பிறவிக் கடலிற் றீராளில பெற்றுப் பிறழ்கற் பினையெல்லா
 மறவிட் டயர்வற் றறவலிதா யறவே தெளிந்தா நத்தத்தை
 யுறவிட் குளிர்த்து நன்றான துள்ள மென்று மெய்ஞ்ஞாநத்
 திறவித் தகனும் வசிட்டனுடன் செப்பி மேலுஞ் செப்புற்றான். 70

6—2. தேவ பூசை கதை முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம்—1470.

6—3. வில்வ பலக் கதை.

நின்னுரை யமுத தாரை நிறைநதுமுள் ளமைவு தோன்றப்
பின்னரும் பூர ணத்தைப் பேசென விராமன் கேட்ப
மன்னுமா முரிவன சொல்வான் வருபொருண முதற்க ணத்தே
யின்னல மாகு மற்றக் கணததவவா றினிமை யாகா. 1

ஈதது பவியா தாரா ரிசசிக்க வினிதாம வததுக்
காதலி யாத போது கைப்புறு மாத லாலே
யாதா மூல மாகு மினிமைக்கிவ வினிமை தானும்
போதுமென் றிடப்போ மிசசை போக்கினு லனைத்தும் போமே. 2

பன்மையா மாசை தீர்க பாவனை யறுக சித்த
மின்மையா யொழிக சங்க மிலாமையா யுன்குச் சொல்வாம்
புன்மைவா தனைபற் றுவுட் கரணத்தாற் புரியுரு செய்கை
வன்மையாற் கலக்கங் கோடி வருகினும் வருத்தஞ் செயயா. 3

ரிப்பினே டிமைப்பிற் சித்தஞ் சகத்தினை விளைத்தொ டுக்கு
மொழித்துவா தனைபி ராண னெடுக்கத்தா லுளத்தை மாய்ப்பா
யிழித்தபே தைமையின் றேற்ற மொடுக்கமா மிரணடி னுலுரு
சுழித்திடு கரும மெல்லாந் தோன்றிடு மொடுங்கு மன்றே. 4

ஆதலாற் குரவ னன்னு லகலகிலாச் செறிவால் வன்பிற்
பேதமை யுளத்தை மாய்ப்பாய் பிராணனைத் தடைசெய் தாலும்
வேதந வசைவு தீர விடுகிலுஞ் சித்தம் போருந்
தீதறு மதுவே மேலாம் பதமெனச் செப்பு மன்றே. 5

தெரிபொரு டரிச நஞ்சேர் கூட்டத்திற் சேர்ந்த விற்பம்
விரிபர மார்த்த மாகு மதற்குமே லினிவே றில்லைப்
புரிதரு பிரம நோக்கா மதனினுற பொன்றுஞ் சித்தம்
வரிசையாஞ் சித்த நாசம் வஞ்சமி லிற்பந் தானே,

தேய்ந்திடல் வளர்த லில்லைத் தெரிவுறு மறைந்து போகா
வாயநதுணர் ஞாரி சித்தஞ் சித்தமன் றதன்பே ருண்மை
யேய்ந்தநா நாதது வத்தோ ட்ந்ரிய மெயதல் சித்தந
தோய்ந்தபோ தத்தாற் செமபு சொன்னமா வதுவே போலாம்.

சித்தெனுந் ததது வந்தான் சித்தமாய்ச் சகத்தி லோகாற்
றெத்திய வினோதஞ் செய்து துரியமா மவத்தை மேவி
ரித்தமாந் துரியா தீத நிலையா மாத லாலே
பித்துறு முலகாய்ப் பன்மை யாயநிறகும பிரம மொன்றே.

முற்றுமாம் பிரம மன்றி மொய்மமந முதல வேறு
யுற்றவை சிறிது மில்லை யுளத்திலோர பணி போல
நிற்றலுந் தோன்று மத்தை யறிகுந் நிகழ்த்து கினறேன்
கற்றவர் வியக்க நனறாய்ப் புதுமையாங் கதைநீ கேட்பாய்.

கோடிமா கோடி கோடி யிலக்கஙகள் கொணட காத
நீடிய வகல மொவவா தகன்றது நெடுமா கற்பம்
வீடிய நாளு முற்று ததுமிகப் பழைய தேனும்
பீடியன் மதிக்கொ முந்திற் பெரிதுமெல வியது மாதோ. 10

கற்பத்திற் பெருங்காற் றுலுங் கலக்குற ததுபே ரண்டத்
துற்பத்தி மூல மாவ தொருவிலவப் பெருங்கா யுண்டு
சொற்பத்து மதன்பாற் றேன்றித் தொலைவுறு பிரமாண் டங்க
ளற்பத்தி லெண்ண வொண்ணு வதனியல் பின்னங் கேளாய். 11

என்றும்பக் குவமாய் நின்று மிறையுமூப் பிடாசெ யாது
நின்றபல் கனியின் சார மனைத்தையு நிறைந்து நிற்குந்
துன்றிய வதன்பான மச்சைக் களவில்லைத் துன்னு மச்சை
யென்றது சிற்சொ ரூபத் தியற்சமத காரந் தானே. 12

சஞ்சல ரூப மாஞ்சிற் சத்தியாஞ் சமக்கா ரத்தாற்
செஞ்செவே சமமாந் தன்பாற் சிர்கண்டான் விரிந்த தோதில்

விஞ்சிய வியோம மீது காலத்தின் விகார மீது
துஞ்சலி னியதி யீது துவள்வுறு தொழிலீ தென்றும். 13

இதுபிர மாண்ட மண்ட மாசையி னொழுங்கீ தென்றும்
விதமுறு வில்வக் காயுள் வியன்சமத் கார மச்சை
யதுலனே யென்ற லோடு மணணலு முரைப்பான் ஞாந
முதல்வரீ வில்வக் காயாய் மொழிந்தது தெரிந்த தன்றே. 14

வில்வக்கா யென்ற தைய பெருஞ்சித்தின் மிகுந்த சத்தை
புலலுற்ற வகங்கா ராதிப் பொருளெலாஞ் சித்தின் மச்சை
சொல்லுற்ற விரண்டா யொன்றாயத தோன்றுசிற்ப்சொருபத துக்கு
மல்லந்தே சிகனே யென்றும் பிரிவிலை மற்றுங் கேளாய். 15

புகலபிர மாண்ட மென்னும பூசணிக் காயுண மச்சை
யகல்வட மேரு வாதி யகிலமு மாண வாபோன்
மிகவுயா சித்தாம் வில்வக் காயினுள் விரிந்த மச்சை
பகர்பிர மாண்ட மாதி புலகங்கள் பலவு மென்றான். 16

6—3. வில்வ பலக் கதை று.

ஆக விருத்தம்—1486.

6—4. சிலைக் கதை.

மீண்டு மோர்கதை விசித்திர வியப்பது வீரரீ கேளென்று
மாதவ

யீண்ட கன்றுவித் தாரங்கண் முடிவின்றி யிலங்குமோர் பெருங்கல்லு
மாண்ட துண்டத் தனிடைவிரி கமலங்கண் மலர்ந்தன வரம்பில்லை. 1

இலைக டம்மிற்றாங் கோத்தன னெருங்கின வெதிர்சில தெரியாத
சிலதெ ரிந்தன மீதுதா ளாயின சிலசில கீழ்த்தாளாய்

நிலைகொண் மூலமில் லாதன சிலவிவற் றிடையெலா நிகழ்சங்கம்
பலதி ரண்டன சக்கா முடிவிலே பண்ணிய பதும்போல். 2

என்ற போதுசா லக்கிரா மப்பெய ரிடத்திலே நெடு மாய
னின்ற குன்றிலே கண்டன னனையதோர் நெடுஞ்சில யெனக்கூறும்
வென்றி வீரனை வசிட்டனு றோக்கியே வெறபுரீ முதற்கண்ட [ன்.
தனறு பேரண்ட நிலைமையுள் ளேயுறை யறிவையே சிலையென்றே

பலவு மொன்றுமெய யாகிய சகங்களுட் பயின்றசித் துயர்கல்லா
நலனு றச்செறிந் திறுகியொன் றுகியே நவின்றசித் சிலையினபா
லுலக சாலங்க ஞறைநதிடும் வானிலே யுறைதரு காறறேபோ
னிலன்வின் கால்கிரி திசையெலா மேவியு நெடுஞ்சில புரையாகா.

செவவி தாங்கலில வரசமுஞ் சங்கமுந் திகிரியு மெனுங்கீற்று
வவவு கின்றதோர் சமுத்தியா மவததையாய் மருவுறு மதுபோலத்
தவவில் சித்தினு ஞுலகங்கண் முழுவதுந் தங்குமால் வேறன்றி
யெவவி டத்திலியா தெப்படி யிருந்ததவ விடத்தின்ப படியென்ப.5

வேறு.

நாநாவாம் பணதிகளுண் ணண்ணுகினு மொருமையே நண்
னுங் கற்போ, லாளுத சகங்கையுள் ளடக்கினும்வேற் றுமைமேவா
தறிவொன் றேயாந, காளுர்பங் கயமெல்லாம் வேறன்றிக் கன்மய
மாந கணக்கே போல, வாளுர்சிற் சொரூபத்தைப் பிரியாத தன்
மயமாம் வைய மெல்லாம். 6

நியமந கயமாகி யுதித்தத்த மித்த துண்
டோ, திரிபுவநங் களுஞ்சித்தி லப்படியே வில்வக்காய செறிந்த
மச்சைப், பரிசினின்முன் னுரைத்ததுபோன் முடிவில்லா விகாரத்
தாற் பரந்த வண்டந, துரிசிலா வறிவினிடைத் துன்னுமால்

பிரமத்தின் சற்பாவ வடிவான பேருலகின் பேத மெல்லாம்;
பரமார்த்த சுழுததியாய்ச் சாந்தமாய்ச் சமமாகிப் பயின்ற சித்தாய்க்,
காமுற்ற தன்னுருவாங் கண்ணாகுந் கல்லிடைத்தா மரைகள்
போலத், திரமற்ற கிருட்டியெலாம் பயனில்லை புடல்களெலாஞ்
சேரா தென்றும். 8

6—4. சிலைக் கதை முற்றிற்று.

ஆக விருததம—1494.

6—5. அருச்சுநன் கதை.

என்னலுமே யறிவதெலா ஹிவுற்றேன் காண்பனவு மெல்லாங்
கண்டே, னுன்னருளா லென்னினுநல் லுணர்வுவளா வுறமிட்டு
மொன்று கேட்கேன், முன்னுலகை யாயிரமட டமைப்பதாய்க்
கண்ணடிபோற் றேன்று கின்ற, முன்னுபுரி யட்டகத்தின் வடி
வேது மொழியென்ன முரிவன் சொல்வான். 1

ஆதிமுடி வின்றியே சகங்களின்வித் தாம்பிரம மடுதத வண்ணம்
பேதமுற மேவுதலுஞ் சீவனா நாமென்று பேதித் தெண்ண
மேதமுற நானென்ற மநமுற மநமாகு மியைநத போதம
போதமுறு நிச்சயத்தாற் புந்தியாம் புலன்களாற் பொறிக ளாகும். 2

காயமெனு நினைவாலே காயமாங் கடநினைவாற் கடம தாகு
மேயசுபா வத்திந்த வடிவுபுரி யட்டகமா மென்பா வீரா [லோடி
தூயவறி னுன்செய்வோன் புசிப்பவன்சான் நென்றன்முதற் றுரிசி
மேயபெயர் சீவனா ற்றிவுபுரி யட்டகமாய் விளம்பு மன்றே. 3

கடியபுரி யட்டகத்தின் வசத்தாலே கநவின்மேற் கநவு பற்றி
நெடியபல பொய்காணு நெறிபோல விச்சகமு நிகழு மன்றே
படியளந்தோ னருளுவதோர் நெறிகேளா யந்நெறியைப் பார்த்தன்
யடிமுடிவில் பதச்சீவந் முத்தனாய்ச் சுகசீவி யாகு மன்றே. [பற்றி

வெருவாம லருச்சுநனாட் கழிப்பதுபோ னாட்கழிப்பாய் வீர
வென்னப், பெருமானே யருச்சுநனெப் போதுதிப்ப னவனுக்குப்
பின்னை காதத, னருளாலெவ வாறுபதே சிப்பதெனக் கேட்டருளு
மண்ண லுக்குத, திருமால்வந் தருசசுநற்கு மேலுணாத்து நெறி
வசிட்டன் செப்ப லுற்றான். 5

உகநாலு முடிவுதொறு முயிரனைத்துரு செற்றவினை யுன்னிக்
கூற்றுத், தகவான தவஞ்செய்யு மொருகாலெட் டாணடுதச வருட
மோகான், மிகுமீரா றுணடொருகா லையாண்டோர் காலோர்கான்
மீண்டே ழாண்டு, துகடரும் பதினாறண் டொருகாலிப் படிப்
பலகாற் றுணிந்து நோற்கும். 6

இப்படியே யமன்றவமபூண டோருயிருங் கொல்லாம லிருந்த போது
மொய்ப்புறுபல லுயிராலும் பெயர்விடமற் றறநெருங்கு மூரி ஞால
மப்படியி னுலந்த விசித்திரமாம் பலபூத மனேக மான
துப்புறுமூ கவகளாற் பூபாரந தொலைவிக்குந் தொனறு தொட்டே.

இவ்வகையே நாலுகமும் பல்லுயிரு முலகமுத லிறந்து போன
வவவகையோ ரெண்ணில்லை யாதித்தன் றந்தநம னந்த வண்ணங்
கைவளாபல் லுயிர்கொன்று கரந்தநா றுறுபாவங் கட்ட ழிப்பா
னெவ்வமறு தவம்பூண்டு பன்னீராண் டேகாந்தத் திருந்த வெல்லை.

அதனாலே சாவில்லாப் பல்லுயிரா லறநெருங்கு மதிபா ரத்தை
யெதனாலே தீர்வடுமனத் திருமாலேச் சரணாக வெய்தும பூமி
மதுகுத னிருவடிவா யவரியிலே யவதரிக்கும் வசுதே வற்குச்
சுதனாகும் வடிவொன்று பாண்டிவுக்குச் சுதனான சொருப மொன்றே.

வாசுதே வப்பெயரு மருச்சுநன மமும்படைத்து வரும்ப் போதில்
வீசுதார திரிதராட் டிரானமைநதர் கிளைஞரோடும் விசயன் மேலே
யேசுபோர் செய்யவருந் தனகிளைஞர் மரணத்துக் கிரங்கிப் பார்த்த
ஞ்சுசரா சநம்வளையா னதுபொருட்டா லுபதேச மருளு மாயேன்.

விசயனெனும் பெயருடறகு விண்டுவெனு ஞாநவுடல் விளம்பு
முண்மை, யிசைவுறக்கே ளநந்தமாய்த தெரிவரிதா யடிமுடிவற்
றிருக்கு முனனை, யசைவறப்பா ரருசுசநா வறிவுருவங் குற்றங்க
ளின்றி நிறகுந், தசையுடலி லொருக்காலும பிறப்புறா யிறப்புறாய்ச்
சத்தாய் நின்றாய். 11

பிறப்பில்லை யிறப்பில்லை யிவனென்ன வடிவில்லைப் பின்புண் டாகா
வறப்பழைதாய் நிததமா யழிகின்ற சரீரத்தி லழியாச் சுற்று [வா
முறப்புரியுந் தொழிலகளை நீ யோயாது சங்கத்தை யொருக்கிச் செய்
யிறப்பில்பிர மார்ப்பணவா சாரமுறிந பிரமமா யிமைப்பி னிற்பாய்.

ஈசனிடத் தெப்பொருளுஞ் சமர்ப்பித்து மிகுமீசன் வடிவ மெய்திப்
பாசமுறு முயிர்க்கெல்லா மீசனாய்ச் சங்கற்பப பற்று மாயத்து
நீசமனாய்ச் சாநதமநத் தினனாகி முநியாயசசந் நியாகி யாகி
யேசறுயோ கியுஞாந வானுமாய் முததியினை யெயது கெனன. 13

சங்கமறுத் திடல்பிரமார்ப் பணமீச ரார்ப்பணமே சந்நி யாசம
பங்கமறு ஞாநமே யோகமே யெனுமிவற்றின் பகிர்ச்சி யாதோ
செங்கணமுகி லேயென்ற விசயனுக்கு மாலருள்வான செநிசுக கற்ப
மங்குறவா தனைகெடவோரா நினைவுமிலா விடமபரம வத்து வென்பர்.

ஏகமெனும் பிரமத்துக் குறுமுத்தி யோகமே யிலங்கு ஞாந [ரோத
மியோகமுமாங் கதுவெனப ருலகமுநா னும்பிரமத் துருவென்
லாகுபிர மார்ப்பணமாங் கருமபலம் விடலசந்நி யாச மாகுஞ்
சோகமுறு சங்கற்ப மறுத்தலே சங்கததைத் துடைத்த தென்பா.

எண்ணமனைத் தினுமீச நெருவனே யென்றிருமை யெண்ணந்
புண்ணியவீ சுரார்பணமா மெனைநாடி யெனக்கன்பாய்ப்.

ர, நண்ணியெனைத் தொழுதென்னைத் துதித்தாயே
ஞனெனுநின் சொருபச் சோதி, யுண்ணிறையும் பரமஞ்சா மானிய
மென் றிரண்டுவடி வுண்டெ னக்கே. 16

சங்காழி பயில்கரத்தை முதலான வங்கஞ்சா மாநி யந்தான்
மங்காம லடிமுடிவற் றென்றாய வடிவுபர வடிவ மாரு
'மிங்கான பிரமமெனப் பரமமென விசைப்பதெலா மிந்த ரூபஞ்
சிங்காம விதுதனை நீ தெளிவளவு நாலுபுயத தேவை யேத்து. 17

அக்கடவுட் பூசையின லறிவுநிறைந் ததனாலப் பதமுஞ் சேர்வை
மிக்கபரமாகியவென்னுருவமுநிற்பிறவிநோய்மீண்டுசோரப் [யாய்த்
பக்கவபி மாநம்போய் மோகம்போய்ச் சங்கம்போய்ப் பரமே மெய்
துக்கசக தொந்தமபோ யாசைபோ யறிவுற்றோர் தொடர்வ ராங்கே. 18

காமமுறு சங்கற்ப மின்றியா ரம்பமெலாங் கலந்து நிற்போர்,
தாமமுறு ஞாநத்தி யாற்கருமங் களைச்சுட்ட சான்றோ ரென்பர்,
சேமமுமேல் வரும்பொருளுஞ் சிந்தையறத் தொந்தமறச் சித்தா
முண்மை, தோமறப்பெற் றெப்போதுந் தோற்றதொழில் வழிநிற்
பாய் துளக்க மின்றி. 19

வீசியவூழி திக்காற்று மேலிடினும் விந்தமலை வெடித்த போதுந்,
தேசிகனூற் கற்பித்த செந்நெறியை மதிமான்க டிறநீபல் செய்யார்,
மாசறு மெய்ஞ் ஞாநமிலா மடமையால் வாதனைமெய் வடிவாய்
நிற்குந், காசறுமெய்ஞ் ஞாநமெனும் பெருங்கடல்கோத் தாலதனுட்
கரைந்து போமே. 20

என்றருளித் திருநெடுமா லிமைப்போது மோநம்போ லிருத்த
லோடும், வென்றியிகு விசயன்மகிழ்ந் துரைசெய்யும் வகைகளாய்

6—6. (ஸ்வப்ந) சத வருத்திரர் கதை. 275

மெய்ம்மை வீரா, கன்றுதுய ரனைததும்போ யெனதுமதி பரம்
பொருளைக் கலந்த தையா, துன்றிரவி காணவிரி கமலம்போ லென
விசயன் சொல்லு மனறே. 21

8—5. அருச்சுநன் கதை முற்றிற்று.

ஆக விருததம்—1515.

6—6. (ஸ்வப்ந)சத வருத்திரர் கதை.

மீட்டுமோர் கதைகே ளென்று வீரற்கு வசிட்டன் சொல்வா
னாட்டுளோர் சந்நி யாசி ஞாநவான் சமாதி யுள்ளோ
னீட்டுறு சமாதி யாலே நிமலா நெஞ்சி னென்றை
மீட்டுற நினையி னப்போ தெய்திரீ ரலையா மாபோல். 1

ஒருபகற் சமாதி நீங்கி யிருந்தன னுயர்ச்சந் நியாசி
கருதிடு மவர்க்குப் பற்றிப் பாச்சுறான காணு மென்று
சுருதியுண் டலகோர் செய்யுந் தொழிலையாம் வீநோத மாக
விருதயத துன்னு வோமென் றெண்ணிய திவன்ற நெஞ்சம். 2

மற்றொரு புருட னானைசவுமாத் திரததான் மீளப்
பற்றியும் பண்டை யோனைத் தானெனப் பாவித் கைக்குப்
பெற்றிலன் காக தாலீ யப்படி பெற்ற வாஞ்சை
புற்றனன் சீவ டன்பே ரொருவனென் றுணர்ந்தான் றன்னை. 3

சித்தமவே ரொருவ னான சீவட னிவ்வா ருதி
புற்றவிக் கநவிற் செய்த நகரிலோர் தெருவின் மேவி
மெத்தநா ளிருந்தா னாங்கே வீநோதப் பந்தை யுண்டு
மத்தனாய் மதுவை யுண்ட மதுயம்போ லுமக்க மூற்றான். 4

கநமுறு கநவில் வேறேர் கலைமறை யவனாக் கண்டான்
மகனிலே பற்றிப் பாச்சன மாததிர மதனான மற்றோர்
சுபத மடைதல் போலாய்ச் சரித்தனன சினனா ளாங்கே
திநமிகு வியாபார ரத்தாற் றேகநொந் துறக்க முற்றான். 5

பாதபம விதையா னுப்போற் பள்ளிகொண் மறையோன் றனபாற்
போதுறு கநவிற் றனனைப் பொருவிலவந் நியனாக் கண்டான்
மேதகு முணவாற் றுஞ்சி மேவிய கநவிற் றன்பாற
பூதலத தாச னாக வவனறனைப் பொலியக் கண்டான். 6

அரசனே ரிரவு துஞ்சி யடைந்தவோர் கநவிற் றனனைச்
சுரமக ளாகக் கண்டான் சுரமகள் சூதப் போரிற்
பரவச மாகத் துஞ்சப் பயில்வுறு கநவிற் றன்பாற
குரமட மானாக் கண்டான் கூறுமான றுயினற தோர்கால். 7

துஞ்சமான பரிச யத்தாற் சூழ்ந்ததோர் கொடியாத் தனபாற்
செஞ்செவே கநவிற் கண்ட தண்ணலே திரியக் கேணு
நெஞ்சறக் கண்ட கேட்ட மறப்பில நிகழ்க நாவிற
வே காணு மாதலாற் சாற்றக் கேளாய். 8

பூவுமென் றளிசுங் காயும் பொலிந்தவக் கொடிதன் காட்டிற்
றேவதை யான வந்தத் தேவிவாழ் வநமாயத தோன்ற
மேவுவித் தெனும வற்றி லங்குர மேனி யொப்பாயத
தாவுறு ஞேய முற்ற தன்னுடை யறிவி னுலே. 9

தன்னுடை வணந்து ரத்தே சார்ந்ததாய்த தன்னுட் கண்டு
மூன்னிய சுழுத்தி யுறற வறிலினான மூடத தன்மை
துன்னுற வதுப விததுச் சுருமபெனத தன்னைக் கண்ட
தன்னவண் டோடைக் கஞ்ச வலயங்கீண் டதனுள் ளான. 10

சடமதி யுயிர்க்கு முள்ளனா சாரந்திடும் வினையாட் டோர்பான்
மடல்வந சதது ளாங்கே வண்டுறை தடத்து வந்தோர்

கடகரி குழப்பி வீசக் கஞ்சமுங் கயமுன் வண்டுந்
தொடர்பொடி யான வந்தத் தும்பியைத் துமபி நோக்கி. 11

அக்கரி யாகத் தனைனக் கண்டது குளப்பன் ளத்திற்
கைக்கரி வீழ்ந்த தந்தக் கரியையோர் வேந்தன் பாகன்
சிக்கெனக் கொடுபோ யாங்கோர் செருவிலே சிதையச் செய்தான்
பக்கவண் டிணக்கத் தாறகைப் பகடுமீண் டளியாய்ற் றனறே. 12

கடுதததோர் களிறுன மீளக் கயத்தொடவ வண்டு துளா
யடுத்தக லத்தி லன்ன வறிவின லன்ன மான
துடுத்தநீ ருலகி லன்ன முலப்பிலா யோரி யெய்தித்
தடுததநீர்க் கயக்கஞ் சததோர் சாரச மான தனறே. 13

அக்குரு கொருகால விண்போ யானபுரத் தானைக் கண்டு
மிக்கசங் காளு னெனறே மெய்ம்மையாய் நினைத்த லோடு
நக்கன துருவ மாகி நயந்தவா வீச னுட்டிற்
றொக்கபல் கணங்க ளோடுஞ் சூக்கமெய்ஞ் சூரநத் தோடும். 14

ஈசனா யியங்கு வான்முன் னியனறன சரிதை யெல்லா
மாசறு புந்தி யாலே மதித்தனன மறைப்பி லாத
தேசவிஞ் சூரந மேனிச் சிவனறனி யிருந்து செபபும்
வீசிய கநவு தூற்றின வியப்பெலாம விளங்க நோக்கி 15

சித்திர மம்ம விர்தச் சகததைமோ கஞ்செய மாயை
மிததையா யிருந்துங் கெட்டேன மெய்ம்மையாங் காநல போல
விததிற மயக்க மாக விப்பெரு மாயைக் காட்டி
லொத்தபல் லிடத்திற் புக்கே யுழனறன னெல்ல யினறி. 16

என்னுள மாத்தி ரத்தி லெழுந்தகற் பினயி னாலே
சிருட்டிக் கேநான் மொழிந்தசீ வடப்பே ரானேன்
சிருட்டி தன்னிற் பெருங்கலை மறையோ னானேன்
முன்னவ னானேன் பின்பு வந்ததோர் சிருட்டி தன்னில். 17

இத்திற னூறு யோநி யெய்தியிங் கீச னானேன்
மெத்திய வாண்டு கங்கன் விருத்திக ளானேகஞ் செனற
வத்தனை பிறப்பும் போய்நா மறிகுவோ மறிந்து நன்றா
யொத்தவா றாக்கி யெல்லா மொருவழிப் படுத்து கிற்போம் 18

என்றுணர்ந் தீசன முன்னே யிருந்தசந் நியாசி தனபாற்
செனறவன் றினையெ முப்பிச் சேதநத தொடுநெஞ் சோடு
மொன்றுறச் செய்த லோடு முணர்ந்தசந் நியாசி தானு
நினறதன் மயக்க மெல்லா நினைவுற நோக்கி னானே. 19

சீவட னாதி யாந்தன் வடிவத்தைச் சிவன்சிந் தித்துத
தாவில்சிற் ககநத் தோர்பாற் சாந்துசீ வடன்வாழ் தேசந்
கேவலந் தானுஞ் சந்நி யாசியுங் கிட்டி யன்னுன
மேவுற மறத்தி னோடு மறிவொடு மேவு வித்தான். 20

மூவரு மறிவு பெற்றோர் முதுபழக் கத்தி னாலே
மாவியப் புற்றுஞ் சற்றும் வியப்பிலார வடிவ மொன்றே
மேவுமூ வடிவ மாணோர் மிகுமுருத் திரனு மறறச்
சீவடன் றானுஞ் சந்நி யாசியுஞ் சேர்ந்து சென்று. 21

வேதியன முதலா யுள்ளோர் பிறப்பிட மெல்லா மேவித்
திறக் கூட்டித் தெய்வ ஞானததாற் றேசு மிக்க
சோதிருத் திரர்க ளாகி யறிவுற்றார் சொன்ன வீசன்
போதிரென் றேவத ததத் மிடங்களிற் போயி னாரே. 22

சீவடன் மறையோ னாதி யாவருஞ் சென்று தத்தம்
பாவைய ரோடும் வாழ்ந்து பாலுற வுடல்போ நாளின்
மேவுருத் திரனைச் சேர்ந்தா ரென்றலும் வீரன் கேளா
வாவிது புதுமை யென்ன வதன்றிறம் வினவ லுற்றான். 23

அங்குச்சீ வடனை யாதி யானவர் சந்நி யாசி
சங்கற்பத் துருவ மானோர் சத்திய மான தெய்வன்

பொங்குற்ற சங்கற் பததின் பொருளெலாம் பொய்யே யன்றே
விங்கிதை விளக்கா யென்ற விராமற்கு வசிட்டன் சொல்வான். 24

எதுவுமுண் டறிவி னுள்ளே யெப்படி யெத்தைக் கண்ட
ததனையப் படிச்சித் தெய்து மனைததுமா தலினால் மெய்யே
யெதுகந விற்காண் கின்ற தெதுசங்கற பத்திற் சேர்ந்த
ததுவங்கே யுண்டெப் போது மப்படி வடிவ மாகும். 25

சங்கற் பததிற கருவுதனிற சார்ந்த பொருளெப் படிசோநத
தங்கப் பொருடான் பரமத்தி னழுந்தும் பழக்க மியோகமெனூந்
துங்கத் திறததல் லதுமெய்யாத் தோன்றா தியோக விஞ்ஞாந
மிங்குப் பெறலாற சிவன்முதலோ ரெங்கு மெல்லாங் காண்கின்ற

மாண பொருளெல்லா மேக ரிட்டர்க் கெளிதெய்தந்
மாந்தென றிசைநோக்கிச் செல்வார் வடக்கெப் படிசோவார்
தொட்ட சங்கற் பததருததஞ் சூழ்வா ரதுவே துன்னுவரான்
முட்டி நமது பயன்வசத்தோர் முன்சேர் பொருளை முன்னாரே.

முன்னு பொருளிற சங்கற்ப முட்டி விரும்பு மொய்ப்புந்தி
யனன பொழுதே கத்துவத்தி லழுந்தா மையினு லவவிரண்டு
மின்ன புந்தி நசிப்பிக்கு மினிநான் விச்சா தானாரு
நா மறையோ னுமென் றுறநோக்க. 28

இதுவே யேகத் துவமதனி லெய்து பேற்றின் றிட்டாந்த
மதுகா ரியசித் தியின்பொருட்டா மாத லாலே கப்பொருளின்
றிதரிட் டையினுற சந்யாசி சீவன் சிவனாய் சிவவடிவா
லுதவு கின்ற சங்கற்பத் துற்ற பொருட்குண் மையைமேவும். 29

தெளிசந் நியாசி சங்கற்பத் தவராஞ் சீவ டன்முதலோர்
களிகொ டத்தம் வேற்றுவகை கண்டா ரீச னுருவத்தால்

விளிவில் சங்கற் பத்துணமை மேவி ஞாதரு சங்கற்பத
தெளிது சேரு நகரடைந்தா ரீசன விஞ்ஞா நத்தாலே.

35

6—6 (ஸ்வப்ந) சத வருத்திரா கதை முற்றிற்று.

ஆக விருததம—1545.

6—7. வேதாள கதை.

சமுத்தி மௌநத தினனாகித் தொடரு மநததி நெழுச்சியற
வழுதது மலக்கற பனைநீக்கி யகண்ட பதத்தி லிருவெனலும்
வழுதது கரண மௌநஞ்சொன மௌநங காட்ட மௌநமௌநச்
செழித்த மூன்றுந் தெளிநதிடமேற சமுத்தி மௌநஞ் செப்பெனன

ஒவின முரிவ ரிருவகையா மொருவன காட்டத் தவனஞ்சு
சீவந முததன மறவனஞ் செய்யுங கிரியை தனிலழுதத
மேவு நினைவுற றிநதியததை மிக்க வலியால வென்றவனைக்
காவன் மனனர் புகழவீரா காட்டத தவன முநியென்பர்.

2

சுகநே ருள்ள படியுணர்நது தனபாற் றனனை நினைத்துலகை
நிகரா கியுமுள ளமைவுற்றே னிமல முத்த னுமிந்த
மிகுநீள சாந்த முசிவரனபான மிக்க மநத்தின மெய்யுருவந்
தகுநீ இருவரம பாவனையே சாறறு மௌநச் சொற்பொருளே.

3

வாக்கு மௌநஞ் சொற்றடையாம வலிந்திந திரிய மடக்குவித்த
ருக்கு கரண மௌநமதாந தனது சேட்டை யெலாமவிடுதல்
வீக்குங காட்ட மௌநமதாம விளங்கு சித்த வியாபா
நீக்க மிலலா மூவகையாய நிகழ்தது மௌந மிவையாகும்.

4

வனபி வியறறு மிம்மூன்று மௌநங் காட்டத தவாக்கியல்பா
முனபி னின்றிப் பிறிவினறி மொயத்த துயரற் றிருக்கின்ற .

வின்ப வறுபூ தியர்க்கெனினு மிலாதாக் கெனினு மிதுதானே
துன்ப மொன்று மணுகாத சுழுத்தி மௌந மெனச்சொல்வர் 5

பனமை மோகத திவவுலகைப் பறநி யுள்ள படியுணர்ந்து
தனமை நிலையா யையமற றானே சுழுத்தி மௌநமதாஞ்
சினம யனேக வறிவுருவாஞ் சிவமே யிடையா வையுமென்னுந்
தொனமை முடிவி னிலதானே சுழுத்தி மௌந மெனச்சொல்வர்.

நின்ற விண்ணுண் டல்லவமா நிகழு மனைதது முளதிலதா
மென்று சமமுஞ் சாநதமுமா யிருத்தல் சுழுத்தி மௌநமதா
மொன்று சுழுத்தி மௌநதா னுபய விதமா மியோகியர்க்குத்
துன்று கின்ற சாங்கியமுந் தூய தான யோகமுமே. 7

தெளிவா ஞாந வுணாவாலே திருமு மேக சமாதியிலு
லளவாஞ் சங்கை யாற்றித்த வவர்சாங் கியயோ கியராகு
முளதாம் பிராணன் முதல்வாயு வுபசாந தியிலு கததாலே
யெளிதா முடிவி லுயர்பநததை யியைநதோ ரியோக யோகியரே

பண்ணப் படாத வுபசாநத பதமே யெவாக்கும் பற்றாகு
மெண்ணத தஞ்சாங் கியரெயது மிடமே யிடமா மியோகியர்க்குந்
கண்ணத் தஞ்சா தனைவிலெழு கடிய பிராணன் மநமிரண்டு
நண்ணப் படுசெய் தொழிநீர நசிக்கி லதுவே பரமபதம். 9

வினவி நோக்கா மையிற்சித்த மெய்போற் றேன்றும் பொய்யேயாங்,
கநவிற் றனது மாணந்தான் காணு நினறு முளதாமோ
வநக வேகப் பொருட்பழக்கத் தழுததம் பிராண னுள்ளடக்கன
மநனை யடக்க லிவைமுத்தி வசநப பொருளாஞ் சுருக்கத்திவ. 10

உரமா மொருமைப் பொருட்பழக்க முயிரி னெடுக்க முளதென்கை
தரமா மொன்று பலிக்குமெனின் மம்மிற றாமுன் றம்பலமாம், [கந்
பரமா முயிரெஞ் சிலதாகிற் பயிலா தெவாக்கும் பாவனைக
புரமா மிவைவான் றாமலந மணமுந் திலமுந் தைலமுன்போல.

ஆதா ராதே யம்போலா மதிலொன் றிறக்கி லயலதும்போ
மோதா நின்ற விலைவமாயி லுயர்ந்த வீடு முதலிடுமான்
மீதா கியதன பரிசயத்தால் வெளியாய் நினைவு போமளவு
மோதா கிலுமோர் தத்துவத்தி லிறுக வேண்டும் பாஹனேயே. 12

நெடுநாட் பழகுஞ் சபாவத்தா னெஞ்சி னெருமை யொன்றுண்டா
முடனே மிகுமித திரளெல்லா மொருங்கிப் போகும் பிறப்பிறப்பி
னிடைமார கருவு போயவிழித்த விகலவே தாள மிசைத்தவிஞத்
தடமார் புயனே கேட்டியெனத் தவமார வசிட்டன் சாற்றிடுவான்.

வந்த வந்தோர் வேதாளம் வேறோர் நாட்டில வெம்பசியால்
வந்து புகுந்தோர் நல்லோனபால வரம்பில பலியேற் றுண்மகிழு
முந்து பசித்தி முடுகிடுனு முன்வந தோக்கு ரிபமின்றி
நிந்தை யின்றிக் கொலபுரியா நெடியோர் நெறியை நீங்குவரோ.

கானின் றந்த வேதாளங் கடுத்திப் பசியா னீதியினு
லான ளுகத் தாற்சநததை யசந மாக்க நகரெய்தித்
தான நிருப னிரவுதிரி சமயத் தவனைத் தானகண்டு
வானி லிடிபோல் வேதாள மன்னற குரைத்த பழகேளாய். 15

மன்னு வென்கைப் பட்டினையால் வானே றனைய வென்னாலே
புனனு ருயிரிற் றனையினியென னுணவா குதியென் றுரைத்தலுமே
நின்னு நெறியா லன்றியெனை நெருங்கிற் றிலநீ நெழுமென்னச்
சொன்னான் மன்னன் வேதாளஞ் சொன்ன மன்னற கெதிரசொல்
[லும். 16]

நீதி யின்றி யுனையடரே நெறியே புரைக்கே னிருபாநீ
தீதி லிரவா ளருக்கெல்லாரு சிறுமை தீர்க்குத் திறத்தனையா
லாத லாவென் குறைதீர்ப்பா யையப் பாடாங் குறைகேட்டு
நாத னேனின் சொற்கொடையா னன்றா நிறைப்பா யெனவுரைக்கும்.

எந்த வெய்யோன் கிரணங்கட் கிந்தப் பிரமாண் டங்களெலாஞ்
சிறதுஞ் சிறிய வணுத்திரளாயத் திகழு மெந்த மாருதத்தி
லந்த மில்லாக் ககநமெனு மணுக்கள் விளங்கு மளவினி
வந்த கநாமேற் கருவுற்று மாருத தெளிவா மொளிவடிவென். 18

அரம்பைத் தண்டு ஞுட்போயு மந்தத் தண்டே டாவதுபோல்
வரம்பி லுளளுள் ளேயெனினு மறறென் ருகா வணுவேது
நிரம்பு மண்டம் விணனுயிரக னிகழுங் கதிாபொற் கிரியனைத்தும்
பரம்பு பரமா ணுக்களெனப் பயின்று நீங்கா வணுவேது 19

அங்க மொன்று மறப்பரம வணுவா மெந்த மாகிரிக்குத்
தங்கு கற்போற் செறிநதொன்றொ சகங்கண் மச்சை யாமென்று
துங்க வேதா ளஞ்சொன்ன சொற்கு நகைத்துச் சுடாமெளவி
யங்க ணாசன் சொன்னவெலா மடையே கேட்டி யிராகவனே. 20

உதித்த விர்தச் சிற்பாது ஞலகா மிவையெல் லாம்விளங்கு
மதித்த விமல விஞ்ஞாந வடிவாம் பரம வாதித்தன [ந்
கதித்த வொளியா மிவவெய்யோன் கதிர்க்கிவ வுலகெல் லாமணுவா
துதித்த விர்த மார்த்தாண்டன் சுடராற் றேன்றி விளங்கிடுமால்.

கால முண்மை விசம்புண்மை கண்ணு யசையு மறிவுண்மை
சால விமல வறிவுண்மை தன்னை முதலா முண்மையெலாஞ்
சிலப் பரமப் பெருங்காற்றிற் சிறுது ளாகித் திகழ்ந்திடுமாற்
கோல மலரின் மணம்போற்றாங் கொண்ட சொரூப சபாவத்தால்.

உலக நாமப் பெருங்கருவி லொன்றின் மேலொன் ருக்கருவு
பலபற் றியுந்தன் வடிவைவிடாப் பயிற்சார தததால் விரிபிரம
மிலகுங் கதவி யுள்ளுள்ளே யிலையே யாகு மியல்பென்ன
லாத வுள்ளுள்ளே யான போது மப்பிரமம். 23

சூக்க மாயெட் டாமையினுற் சொன்ன பரமே பரமாணு
நீக்கு மெல்ல யிலாணையினு னெடியு மேரு முதலனைதகின்

றாக்கு மூல மிதுவாகுந் தடமே ருவையா திகளிதற்கு
நோக்கும் பரமா ணுவைப்போல நுடங்கி விளங்கு நோக்கிடினே.

எட்டா மையினாற் பரவணுவா மிவனே நிறைவாற் பெரியகிரி
தட்டா வவய வங்களுலாந் தரித்து மவையில் லாப்புருடன
முட்டா விஞ்ஞா நததுருவாய முழுது பொருட்கு மிடமாகு
மெட்டா விதற்கு விஞ்ஞாந சார மச்சை யிவையனைததும். 25

இயல்விஞ்ஞாந மாததிரத்தி னிடையே யுலக மிருக்குமென
வுயாமன் னவனோ தலுங்கேளா வுளத்தே தனனை யுணர்வுறறு
மயலில விசாரத தாற்சாநத மநவே தாளந தனியிடம்போயத
துயர்கொள் பசியை மறந்தசையாத் தூய தியாநத திருந்ததுவே.

6—7. வேதாள கதை முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம்—1571.

6—8. பகீரதன் கதை.

அசைவி லாவுட் போதத்தா லனைத்தினு முளத்தை வாங்கி
யிசைவசெய் திச்சை யின்றி யிளைப்பறப் புந்தி யாறி
விசையிலா நெஞ்சா நெஞ்சை விண்ணென விமல மாக்கி
யசைவறு மௌரி யேகன் சாந்தமே வடிவ மாகி. 1

சமனுமா யிதயம் விண்போற் சாலவுந் தெளிந்து நிற்பாய்
நிமலமாம் புந்தி திண்மை நிறைவுற்று மூட மினறி
யமரவந் தனபின செல்லு மாசனும் பகீர தன்போற்
சூமரானே யரிய தேனுங் குறைவறப் பெறலா மென்றான்.

என்றலு மவனை நோக்கி யெம்மந வல்ல பததா
வன்றுகந் கையைக்கொ ணர்ந்தான பகீரத னையர் வென்று

நன்றுணர் வள்ளல் கேட்ப நான்மறை வசிட்டன் சொல்வா
ஞெனுணா பகீர தப்பே ரொரு வனுண டெலகின வேந்தன். 3

மாரில முழுதுங் காப்போன் மணியினும வண்மை மிக்கோன்
சாநலி படியொர முங்நாற சாமபராயப் பாத லததிற
போனதன் கிளையை யெல்லாம் பூமக னுலகி லேற்றித்
திரா கொழிய வைத்தோன் றிங்களயெண கவிகை மன்னன். 4

அன்னவன காளை யான பருவத்தி லவநி தன்னி
னின்னலகூடா நடையா மித்தை நோக்க லுந தனதெண ணத்தி
லுன்னிய வறப மான விசாரததா லுதிதத தந்தோ
மனனிளம பக்கு வத்தின் மநதத்தின் மாசி ரோற்றம. 5

விதியினுற் காநன் மேட்டிற் கொடியென விசாரந் தோன்ற
வதவுமே காந்த மெய்தி யொன்றொடொன் றொவவாக் கூட்டத்
ததிசய வலகின் றன்மை யிதனைப்பாந தகத்திற நோவான்
புதிதிலை யொன்று மென்றும் போனதே புகுது மீட்டும். 6

போகிய பகலே மீளப் போகிய விரவே மீள
வேகிய கொடையே மீள வேகிய விரப்பே மீள
வாகிய வுணவே மீள வாகிய தொழிலே மீள
மோகியா மீள மீள முயலுவா ரொன்றி னுணா. 7

சுவையற வுணங்கு மந்தக் கருமமே சூழா நிற்பர்
நவையற வெததைச் சோந்தா னண்ணுரா தில்லை யெனன
வெவையும்வந் தணுகு மததை யியற்றலே யியல்பாளு செயகை
கவையுறு மற்ற வெல்லாக் கருமமும் விடுகி யாகும். 8

பலபடச செயத செயவார் பாமர ரறிஞர் செயயா
ருலகிய லிதுவென றுள்ளம வெருவின றொருகாற் சென்று
நலனுறு திரித லப்பேர் நற்குரு சாணந் தாழ்ந்து
சல்லுறு பிறவிக் கஞ்சித் தனிததிவை கழற லுறறான்.

பகீரத னுரைப்பா னையா பயில்சரை மரண மோக
மகிலமா மச்சஞ் செய்யு மருந்துயாக் கவதி யேது
திகழ்வுற வருள்வா யென்னத திரிதல னுரைப்பான் மன்னு
நிகழ்வுறு நேயந் தன்னை நிறைவடி வாக நோக்கில். 10

அன்றுபோந் துன்ப மெல்லா மகப்பந்த மனைத்து மாயு
மொன்றலா ஷையம் போரு முறுகரு மங்கண மாயு
நன்றதா நேயந் தானு ஞாநமே வடிவ மாகி
நின்றதற் சொருப மாகு நிகழ்த்திட விதனைக் கேளாய. 11

எங்கணு முளது நித்த மெழுதலத தமிழத லில்லை
யங்கண்மெய் யறிவு சாந்த மமலமச சதங்கு ணங்க
டங்குத லில்லை யீதொன றுளதெனச் சாற்ற லோடும
பங்கமின் முரியை நோக்கிப் பகீரத னுரைக்க லுற்றான். 12

ஒழிந்துள வுடல மாகி யொன்றையுங் காணே னாகி
யிழிந்துள தொழிலக ளெல்லாந் திரமின்றி யேக நின்னான்
மொழிநதுள வறிவே யாகி முட்டற விருப்ப தெவ்வன்
பொழிந்துள கருணை யையா புகலெனப் புகல லுற்றான். 13

திரிதல னுரைப்பான் மன்னு சித்தத்தா னிதய விண்ணில
விரியுஞா நத்தா னேய நிட்டையை மேவும் பின்னா
பெரியதா மனைதது மேனிப் பெருந்தகை யாய சீவன்
பரிபவ மாய சம்மம் பயில்வுற துலகின் மீட்டே. 14

இல்லவ ளில்ல மாகிப் பற்றற லிட்டா னிட்டம்
புல்லிடிற் சமசிற் பாவம் பொருந்துத றனக்குப் பேத
மல்லவா யதன்றன் பாவ நிரந்தா மாத லென்று
மல்லலே காந்தஞ் சோதன் மானிடத் திரினை நீத்தல். 15

ஆற்றம தத்து வத்தி னகல்கிலா ஞாந நிட்டை
பூற்றமா முண்மை ஞாநத துறுபொருட் காட்சி யிந்தத

தோற்றமாங் குறிகள் சேர்தன் ஞாநமாய்ச் செல்வர் சொல்வர்
வேற்றுள வழிகண் முற்றும் விதவஞ் ஞாநந் தானே. 16

ஏதம தாக நானென் மெண்ணுத லிறந்த போது
காதலு முனிவுந் தீர்க்குங் களைகனாயப் பிறவி நோய்க்கு
மேதகு மருந்தா ஞாநம் வெளிப்படு மென்று சொன்ன
சேதந முரிய னுன திரிதலற் கரசன் செப்பும். 17

மலைமிசை மரம்போ னீணை வன்புற விர்த மெயயி
னிலபெற நானென் மெண்ண நீக்குவ தெனங் கென்னத
தலைமைசோ குரவன் சொல்வான் றன்மந வருத்தத் தாலே
தொலைவறு போகத் தெண்ணந் துவக்கறத் துடைதது நீக்கி. 18

விரிவுறு முண்மை மேவில் வினையகங் கார மாறும்
புரிவற விவற்றை யெல்லாம் புந்தியாற் றீர நீக்கித்
துரிசில வின்றி நினறா யென்னினா னென்னுந் தோற்றந்
தெரிகிலா ததுவே நீயாந் தெளிந்ததற் பரமு மஃதே. 19

அனைத்துள விசேட நீங்கி யச்சமற் றேட ணைக்குட்
டினைத்துணைப பற்றற் றின்மை சிக்கெனச் சோநது செல்வம்
வினைப்பகைக் கீந்து நானென் பதுவிட்டு மேனிச் செய்கை
தனைததுறந் தவர்பா லையந் தனையிரந் தெனையும் விட்டு. 20

நிற்பர மாயிவ வாறு நிற்கின்மே லுக்கு மேலாந்
தற்பர நீயே யாதி யென்றவன் சாற்றக் கேட்டு
வெற்படா தோளா னெஞ்சிற் செய்வதாந் தன்மை மேவிப்
பற்பல தன்செய் கைக்கே பகீரத னிற்ப தானுன். 21

சிறிதுநாட் கழிந்த பின்னர் சிறந்ததோர் வேள்வி செய்து
நெறிவளர் செல்வ முற்று நீசமு முயாவு நாடா
வறியரா மறையோர் தெய்வங் கிளைமுதல்வந்தோர்க் கீந்து
பிறிவறு துகிலொன் றன்றிப் பிறிதிலன் மூன்று நாளில். 22

யாவரு மிரங்க யாது மின்மையாந் தனது நாட்டை
மேவரும் பகைவற் கீந்து வேறறு துகிலொன் றுளேன்
றவரு முரியாய் ஞாந முநிக்குணஞ் சார்ந்து தன்ன
தோவறு நாடு நீங்கி யொருவனு யுலாவ லுற்றான்.

23

முகத்திறை பெயராற் கண்டோ ரறிகிலா மூதூர் தோறு
நகத்துயா வநங்க டோறு நண்ணினன் றீர னாகி
யகத்திலே டீணைக ளெல்லா மவிழ்தனன சிறிது நாளி
லிகத்துயா சாந்தி யாறறன னிடத்தினைப் பாறி னானே.

24

படிமுழு துழல்வா னோர்காற பகைவறகுத தானமுன் னீந்த
கடிநகா புககா னெல்லாக் கரணமும வெனறேன் சென்று
மடியிலா வமைச்சா மற்றோர் மனையெலா மைய மேறான்
முடியுடை யிவனை நோக்கி யிரங்கினா முன்பு கண்டோர்.

25

அதிகபூ சனைகள் பண்ணி யாசசெய் தருளு கென்றே
ப்திபெறு பகைவன றானும் பகரவும் பலியே யன்றி
யெதிரொரு திரண மேனா மிசசையற் றிருநது சினனாட்
புதிதிதென் றெவரும் வெம்பப் போயினன் புறத்துத தானே.

26

சாந்தியே வடிவாயப புரதி தளாவினறி யின்ப மெய்திக்
கர்ந்திசேர் தனசொ ருபக் கண்ணி லெல வினோத மேவிப்
போந்திசை யதனில் வநந குருவினைப் புகழ்ந்து சேர்ந்து
தாந்திரி வுற்ற ரனனா சைலத்தில் வநததி னாட்டில்.

27

குருவுமா ணுக்கன றானா குறைவறு சமததை மேவி
யிருவரு நிலைமை யொபபோர் வினோதததா லாக்கை தாங்கிக்
கருவுட லிருந்தென போயென் காமிதத படியு லாவி
யொருமையி லுள்ள வாற்ற லுறைகென வுறைக்க வுன்னி.

28

துன்புற வாரந் ததத சுகத்தினு மத்தி மதது
மீழ்புறார் தநங்கண் மாத ரின்யநிதி யிருநாற் செல்வ

முன்புற விரும்பிச் சித்தா தந்தவை மோக மின்றி
மென்புலொத தொழிந்தா வேறோர் மேதகு நாட்டிற் சென்றார்.29.

மைந்தனில் லாத வந்த மாநகர் மன்ன னாவி
நந்தலு மமைச்ச ரெல்லா நலங்கொண்மன் னவனா ரென்று
சிந்தனை செய்யுங் காலைச் சிறுபலி முரிவ னான
சுந்தர மன்னை நோக்கிச் சுடர்முடி வேந்த னாக்க. 30

பகீரத னரச னாகிப் பலபெருஞ் சேனை சூழ
மகிதலம் புரத்தல் கேட்டு வந்தனர் பணடை நாட்டோ
விகிதமாய் நீமுன் வைத்த வெமமுடை வேந்தன் வீந்தா
னகிலருங் கலைகண் காணே மரசனீ யாதல் வேண்டிம. 31

விருப்பறத தானே வந்த வெறுக்கையை வெறுக்கை நன்றன்
றொருப்படல் வேண்டு மென்றே யுள்ளன்பால் வேண்டக் கண்டு
திருப்பொலி மாரபன் சென்று திண்புலி சேர வாண்டா
னிருப்புழி மௌருஞ் சாந்தி சமமெய்தி யிராக மின்றி. 32

மச்சர மின்றி வந்த தொழிலொன்றின வழியி னின்று
மெச்சிய வியப்பி லாதோன மிருந்தபல் லாண்டு நோற்றுத்
துச்சமி றவததாற் கவகை கொணர்ந்துதொல் பிதாக்க ஞாய
விச்சக மிசையே கீர்த்தி யீறற நிறுத்தி னானே. 33

6—8. பகீரதன் கதை முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம்—1604.

6—9. சிகித் துவசன் கதை.

வகிர்த்துநிமிர் மநமெனனு மாப்பறவை தனைமுன்ன மாற்றி
யோட்டிச், சிகிததுவசன் றனைப்போலச சாந்தனா யன்னிடத்தே

செறிவா யென்னச், சுகித்துணர்வி னின்றுளவச் சிகித்துவச னுறையா சொல்வா யெல்லாந், சுகித்துணர்வு மேன்மேலு நிறைவதா கென் தவன்கேட்பத் தவனுந் சொல்வான். 1

துவாபரமா முகத்துமுத லுண்டானே னேழுமதுத் துஞ்சு மெல்லத, திவாகரனோ மானவதே சததிறைவன சிகித்துவசன செங்கோல் வேந்த, னவாமுதறீக் குணமில்லோ னுதாரமுத னற்கு ணங்க ளினைத்து முள்ளோன், விவாதமது மோநத்தோன் சமதபு மாங் குணநிறைந்தோன் மிகவு நல்லோன். 2

சூடாலை யெனுங்கந்நி சுராட்டிரமன் னவனளித்த தோகை போல்வான், வீடாத நற்குணத்தாற் றனையொப்பா எவனையவன் விவாகுந் செய்தான், வாடாத நினைவொன்றிப் பிறிவினறிச் செய தொழில்கண் மாறுபாடற், நீடான பலகலைக்கும் வல்லவரா யிருவரு மொத் தினிது வாழ்ந்தார். 3

ஈருடலுக் கோருயிபோ லிருவருஞ்சேர்ந் திளமைநல மினிது துய்த்தார், சீருடைய வருடங்க ளிவவகையே யெல்லையறச் செல்ல லோடு, மோருதுதி யிலாவிளமை யுடைந்தகுட நீர்போல வெழுநுப் போக, நீருதுசெந் தாமறைமேற் பனியிடிபோற் சரைவந்து நேர்ந்த தன்றே. 4

கரதலத்து நீரதுபோ னித்தலும்வா னுண்மெல்லக் கழன்று செல்லத், திரண்மழைநாட் சுரைக்கொடிபோற் நீராமா லொன் றுமே தீர்க்க மாக, விரவுசரற் காலத்தி லாற்றுநீர் போலழகு விரைவி லோட்ப், புரமுறுநற் சுகங்களுல்லாந் சிலவிடுத்த சரங் களைப்போற் போயிற் றன்றே. 5

கதலியுறு கருப்போல நிராசையைத்தந் ததுபயன்றீர் காரி யந்தா, னிதமுறவாங் கவர்நினவா ரெததையடைந் துள்ளமீண் டெங்கும் வீழா, ததுமிகநன் றவ்வகையா ன்துகிடையா திம்

மோகத் தழுந்து வார்க்குத், திதமுறவத் தியாத்துமதத துவதுலே
பிறவினோய திர்ப்ப தன்றே. 6

ஆற்றுமதத் துவனாந் மொன்றலு மலதுபிறப் பறதென்
றெணணி, யூற்றமுறு தற்பரரா யதின்மநமா யதிற்சேர்ந்த வுயிராய்
சித்தஞ், சாற்றுமதி னிட்டையரா யதற்கடுத்தோர் சார்வாய்ச்
சான றோர்கள் பூசைக், கேற்றசெய லாற்சிறிது மிடைவிடாப்
பரிசயமா யிரண்டு பேரும. 7

தம்மிற்று முணாந்துளரா யதற்கடுத்த வசாராந் தரித்து
நீனாள், விம்முற்ற மகிழ்ச்சியராய் விளங்கினா பின்பந்த விவேக
மங்கை, யம்மைக்கா நல்லபத வொழுங்கினுற பேரறிஞ் ருளரிச்
செய்த, செம்மைச்சாத திரப்பொருளக டரிக்கலா மளவறிந்து
திருந்தக் கேட்டு. 8

என்றாறு வியாபாரம் வியாபா மில்லாமை யிரண்டு மின்றி,
வெள்ளிதாய விளங்கியநற் புந்தியாற் சூடாலை விசாரிக் கின்ற,
டெள்ளியே தன்னைமுத ளேக்கிநா நென்றெத்தைச் செப்பு
கின்றோ, முள்ளாறு விம்மோக மாருடைய தெவவாறெங் குதித்த
தெத்தால். 9

முதலான வுடல்சடமா மூகமா நானென்று மொழிய லாகா
விதமான கருமனா நேந்தியங்கள் சடமாகி வெவவே ருரு
மதனா னன்றருந் தடியின லோடுகளை யசைக்கு மாபோற்
றிதமாகா மந்தாலே யிவையீரைந் துஞ்சேட்டை செய்யு மன்றே.

செறிதருசங் கற்பமெனுஞ் சத்தியுள தாய்ச்சடமாஞ் சித்தந்
தானு, மெறிகவனாந் கறபோலப் புந்தியினிச் சயத்தாலே யியக்க
மெய்து, மறிவுறுபுந் தியுஞ்சடமா மறுதியிட லேவடிவா யகங்கா
ரததா, நெறியுறுசெய் கையையுறுமாற் பள்ளததா லோடுகி
நீர்க ளேயோல். 11

தீதகங்கா ரஞ்சடமாய்ப் பயனிலியா யவசமாய்ச் சீவ னுலே
சாதமுறு மிதுசிறுவர் மயக்கத்திற் பேய்தோன்றுந் தன்னு
போலா, மோதியசீ வனுந்தொழிலே வடிவாய்க்காற் றருவாதி
யிதய முற்று, மேதகைய சுருமார மாயுள்ளே மற்றொன்றை
மேவி வாழும். 12

ஆற்றுமதத் துவவறிவென் றறிந்தேனீ தறிபொருளா லழுக்கு
மேவா, தேற்றுமென துருவமாயச் சீரணமாஞ் சித்துருவாற்
சீவன் வாழும், தோற்றுபொருள் களின்மயங்குஞ் சித்துருவாற்
சீவன்வாழ் தொடர்ச்சி கூறிந், காற்றதனுண் மணம்போலும்
பள்ளததா னீர்போலங் கருதுங் காலே. 13

பொய்யாகிச் சடமான வறிபொருளின் புணர்ச்சியாற் போத னுப
மையான சடமாகிப் பெருநீருட் கனல்போற்றன் வடிவை விட்டு
மெய்யான சித்துருவ மிப்படியே யறிபொருளை மேவ லாலே
யையோபொய் யாய்ச்சடமா மறிவிரு வறிவிக்க வறிந்த தன்றே. 14

இந்தவறி வெத்தாற்கா ணப்பட்ட தென்னில்வே றேது மில்லை
யந்தமில்கா லத்தாலே யறியவேண் டியதறிந்தே னம்ம வம்மா
முந்துவறி விற்பரப்பை முடிவாக மனங்காண முதல வெல்லாந்
சிந்தனைசெய் யாமையா லுதித்தனவாஞ் சிந்தித்தாற் சேரப் பொய்
[யே. 15

எல்லையிற்பே ரறிவேயிங் குளதிதனைப் பேருண்மை யென்
றுஞ் சொல்வா, ரல்லலுறுங் களங்கமறச் சமமாகி யகங்கரமிஷ்
வடிவ மாகித், தொல்லையொளி யொருக்காலே துலங்குவதாய்
ரித்தபரி சுத்த மாகி, மல்லலுயர் பிரமமெனப் பரமமெனப் பெயர்
பெற்று வழங்கு மன்றே. 16

இவ்வாறு திருந்தோறுந் தன்சொருபத் தேகளிக்கு மிதய
நோக்காற், தவவாத பகுதிநிலை யாயாசை பேர்ய்ச்சங்கஞ் சற்று

மின்றி, யொவ்வாத தொந்தனைபோய்த் தொழிலின்றிப் பற்றுவி
டொன்று மின்றிக், கவவாத வியற்றொழில்செய் துயாபரம்ப
பெரும்பேற்றாற கருதது முற்றி. 17

உள்ளுறுபூ ரணமெய்தி யுவமைக்கப் பாலாகி யொருவ
ராலுந், தெள்ளியள விடவொண்ணா நிலையாந்தன் விவேகத்தின்
செறிப முக்க, வெள்ளமுறத் தன்சொருபம் வெளியாய்மென்
மலர்க்கொடிபோல் விளக்க முற்றா, னெள்ளரிய வபிநவமாம்
பேரொழில்சூ ரிவள்பொலிவை யினிது நோக்கி. 18

கண்டரியா வழகிதென மிகவியந்து சிகித்துவசன் கழற
லுற்றான், பண்டையிள நலமீண்டு படைத்தனைபோ லலங்காரம்
பலபெற்றாயபோ, லண்டரமு தண்டனைபோ லாக்குமுற ிரிய
பத மடைவுற ராய்போன், மண்டுகின்ற வானந்த நிறைந்தனைபோற்
பொலிகின்றாய் மாசி லாளே. 19

போகத்துக் கிரங்காது சாந்தமா யூற்றமாய்ப் பொலிவுண் டாகி
யேகததிற் சமமாய்க்கெம் பிரமா யுனதுமந திருப்ப தென்னே
தேகத்திற் பெறுமழகுஞ் சித்தத்திற் பேரழகுஞ் சேர்ந்த தெநங்
வீகர்ப்பா லுரையென்னக் காதலற்குச் சூடாலை நிகழ்த்த லுற்றான்.

கிஞ்சிலுமின் றிக்கிஞ்சில் வடிவான விதுவிட்டுக் கிஞ்சி
லன்றி, விஞ்சுமொரு வடிவுற்றே னதனாலே சீருடைத்தாய்
விளங்கா நின்றேன், கிஞ்சிலே கிஞ்சிலெனச் சபாவநில யாயுதயங்
கெடுதி யின்றாய், விஞ்சுவதே ததையறிந்தே னதனாலே சீருடைத்
தாய் விளங்கா நின்றேன். 21

அருந்தாமற் றாரிதாம் போகநக ளருந்தினபோ லமைந்தின்
புற்று, வருந்தாமல் விருப்புவெறுப் பிலவதனாற் சீருடைத்தாய்
வாழா நின்றேன், பெருங்கோபம் பற்றிரண்டுஞ் சிறுதொழிற்பாங்கு

கியாறிவாம் பெரிய பெண்கண், மருங்கேசாத் திரநோக்கிற் களிக்
கின்றே னாதனூர்சீ வாழ்வு பெறறேன். 22

கிஞ்சின்மாத் திரமுருவி லாதவுல குக்கெல்லாங் கிளர்தே
வாகி, யெஞ்சலில னென்றென்பா லின்புறுவ னாதனூர்சீ ரெழில்
பெற் றேனான், புஞ்சமுறு மிவையெல்லாம் விட்டனன்வே
றேபொய்யு மெய்யு மாகி, விஞ்சமது முற்றுமடைந் தேனதனூர்
'சீருடைத்தாய் விளங்கா நின்றேன. 23

கண்ணுற்பல் காணத்தாற் கருததாலிங் கெதுகானகே னது
தான் கிஞ்சி, னண்ணும லதற்பிறிதாயக் கிஞ்சிலா தொனதுள்ளே
நன்றாய்க் காண்கேன், பண்ணுன சீரிதெனச் சூடாலை சொன்ன
வறறைப் பற்றிப் பாரா, னெண்ணும னைகத்தவளைச சிகித
துவசன் வேறென்றை யியமப லுற்றான். 24

வஞ்சியிடை யாயிசையா ததுசொன்னாய் சிறியார்போன்
மருளா நின்றாய், விஞ்சுதரா திபாவாழ்வின் மினிர்கின்ற புன்னிலே
மிளிரா நின்றாய், கிஞ்சிலைவிட் டுக்கிஞ்சி லாதடைந்தோர் முன்னிலை
யைக் கிட்டா ரென்னிற், பஞ்சிலடி யாயவர்தா முன்னிலையாய்
விளங்குவதெப் படியே சொல்வாய். 25

அருந்தலுறப் போகத்தா லகமகிழ்ந்தே னென்றதனை யகற்று
கிற்பார், பொருந்துமிடி யினர்போனிர்ப் பாக்கியரா மவரெங்ஙன்
பொலிவார் சொல்வாய், திருந்துறக்காண் பவைகானேம் வேறே
காண் குதுமென்று செப்பு கிற்பா, ரிருந்துரைக்கு மிவவுரையை
விடாமலவர் விளங்குவதெப் படியே சொல்வாய். 26

ஆதலாற் பேதையா ய, 'யா யலைபவளா யநேகஞ் சொல்
லாந், போதநீ கள் யெனவெடிக்க நகைததயலே
போனான் மன்னன், மாதரா ளதற்கிரங்கித தன்னறிவி லிளைப்பாறி,

மகிழா னுகிப், பேதமா யென்னுரையை மன்னனறிந் திலனென்று
பேசுந் றுளே. 27

பின்னருமன் னனுந்தானுந் தலைநாட்போற் பேதமறப் பெரு
நாள் வாழ்ந்தார், துன்னுமமை வாயாசை யொன்றுமிலா திருந்
துஞ்சு டால தானே, யுன்னியு ராகாசந் தனிநடக்க வியற்றுது
மென் றுதுபோ கக்க, ளின்னலற வனைததையும்விட டேகாநதச
சுகாசநத்தி லிருக்கை யெய்தி. 28

பெரியபிரா ணனைநேரே மேனோக்கப் பழகினுள் பெருநா
ளென்னக், கரியமுதில் கேட்டருளி மிகவருந்தி நெடுங்காலங்
கையாண டக்கா, ளரியவிசம் பினினடத்தன் முதலான சித்தி
யெலா மளிக்கத் தக்க, வுரியவழி யெதுசொல்வா யெனக்கேட்ப
வசிட்டமுநி யுரைப்ப தானுன். 29

சோனாஞ் சிகித்துவசன் கதைக்கிடையே வினவுதலாற் செப்பு
கின்றேன், கோமானே பிராணாதி பவநத்தின் பரிசயத்தின்
கொள்கை யாகிச், சாமாறில் லாப்பயன்செய் நெறிகேட்பாய
வாதனைகள் சற்று மின்றிப், போமாறு செய்துளத்தி விதற்கடுதத
வாதனையே பொருந்தி நின்று. 30

குதமுதலாந் துவாரத்தின் சிறுமையாற் றுநமுதற் குறிக்குஞ்
செய்கை, விதவொழுங்காற் போசநத்தாற் சுகாதநத்தாற் சுத்தத்
தான் மிக்க நன்னு, லுதவுபொருட் பாவனையா லதனாசா ரத்தினு
லுயர்ந்தோ சார்வா, லதனையொழிந் தனவெல்லாம விடுத்தலா
லதெதபிரா ணுயா மத்தால. 31

கோவலோ பாதியும்போ கமும்விடுத்த லாற்சிலர்க்குக் குறித்த நாளி
லோவிலாப் பற்றுவி டொழிந்தநாட் கைவசமா யுயிர்க் டாமே
தேவருந் பிள்ளாத லாற்றங்கன் குணமறிந்து சேர்ந்த னோருக்
'கேவலாட்' போலுலகை யாள்விக்கும் வீடளிக்கு மெல்லா நல்கும். 32

ஆந்திரவேட் டனிகையெனரோர் தனிநாடி நாடிகனூ றணுகி
தம், வாயந்தவிசை வீணையுடல் வட்டம்போ னீர்ச்சழிபோல்
வட்ட மேயா, யேய்நதுளதா நங்கனெலா மெய்தலுறு மயனிடத்து
மெறம்பின பாலும், போநதுளபல் லுயிரிடத்தா முடரோறந்
தோன்றியே பொருந்தி நிற்கும். 33

சீதவருத தத்தினும் றயில்பாம்பி னுடல்போற்சிக் கெனவ
னீந்தெப், போதுமசை வுறுங்காற்றா னிலேநிற்குங் கதலியின்மென்
பூப்போ லுள்ளு, மேதகுமெல் லியதாகு மதனூடே யொருசத்தி
விசுத்த மாகி, யேதமறு பரமமாயச் சத்திகட்கெல் லாம்வெற்றி
யெய்த நல்கும். 34

முனிவுறுபெண் பாம்புபோன மூச்செறியு மெப்போது
முகமே லாகு, மரிசமசை வுக்கேது வாமிதய கோசத்தை யடைநத
நாடி, யெனையவுமிந கிதனிடையே கட்டுண்ணுங் குண்டலிநி
யிதனபே ராருந், துனைதலுற உசைகின்ற பரிசவறி வின்கலையாற்
சுதத மாசும். 35

சிந்தனையாற் கலையாகுஞ் சேதநத்தாற சிந்தாகுஞ் சீவ ரத்தாற்
சந்தமுறு சீவனா மநநததான் மநமாகுஞ் சங்கந் பத்தா
வந்தமில்சங் கற்பமாம போதததாற் புந்தியா மகங்கா ரத்தால்
வந்தவகங் காரமா மினையபுரி யட்டகப்போ மருவுந் தானே. 36

குண்டலிநி யெனுஞ்சீவ சத்திமிக நல்லதாய்க் கூடி நிற்கு
மண்டுபிரா னுபாந வடிவமா தலிற்கீழ்மேல் வந்து போகு [மீனந்
மிண்டறமேற் போகிலுமெல் லாமாயப்போ மீளினுமெல் லாமாய்
தண்டலிலாப் புமானேகிச் சாமேவும் பிராணனுமச் சத்தி தானே.

தன்னிடத்தே, யெப்படியும் போக்குவரத் தொழித்திந்தச்
சத்தி நிற்கின், மன்னுயிர்க்கு நோய்வாரா துள்ளுறவே மாருதத்தை
முறுத்த லாலே, யென்னலுமே யாதுவியா திகளிரண்டுந் தோன்று

தலு மிறத்த ருனு, நினனருளா லுரையென்ன விராகவன்கேட்,
டலும்வசிட்ட னிகழ்த்த லுறறன். 38

அங்கத்தின வருத்தத்தை நோயென்பர் வாதனையை யாதி
யென்பா, பங்குற வஞ்ஞாந மூலத்தே யிருந்துணர்விற பாரிப்
போகும், பொங்குற ஞாநமிலா மையிற்பொறிக டமையடக்கப்
போகா வாறறா, நங்குற்ற விதயத்திற சிறுமையற மாலகோபந்,
தழைத்த லாலே. 39.

இதுபெற்றோ மீதில்லை யென்னுமவ தாநத்தா லிறுஞ் 'மோக'
மதுமெத்த வுண்டாக மழைநாளிற செறிபனிபோ லாதி துன்னு
முதிரிசசை வெளியாகி மூர்க்கபா வனைசால முறறும் போதில்
விதியுற தொழிலனறித தீததொழில்கள் செய்தலினுல வியாதி
[யுண்டாம். 40]

பொல்லாத வுணவினாற் பொல்லாத தேசத்திற போகை
தன்னா, பொல்லாத காலவிவ காரத்தாற் செய்தொழில்கள் புரி
பொல் லாப்பாற, பொல்லாத கயவருறு கூட்டத்தாற் பொல்லாத,
பொருளெண் ணத்தாற, பொல்லாத விசசையாற் பொல்லாத,
வெண்ணிக்கை பொருந்த நன்னுல. 41

நாடிகளின் வெளிகணுக்கள் சிறுகுதலாற் பெருகுதலா னற்பி
ராண, னேடிமிகச சிதறலுமே யுடருனுஞ் சிதறுதலை யுறமுற்.
றக்காற, கேடிதென முன்னுரைத்த குற்றங்கள் காரணமாய்க்
கிளர்நோ யுண்டா. நீடியகோ டையுமழையு நதிக்குறைவு நிறைவு
களை நேரு மாபோல். 42

தொல்லையதா கினுமிங்குள் ளனவெனினுஞ் சுபமெனினு
மசுப மேனு, மெல்லையற மிகுந்ததே ததுதன்பா லப்படியே
யிழுத்துக் கொள்ளும், புல்லுரவிய் வகையாகி யாதிவியா திகளைந்து

பூதத் துண்டாஞ், சொல்லியவீவ வாதிக்கடா மிருவகையா யிறக்கு
நெறி சொல்லக் கேட்பாய். 43

மேவியசா மாநியமுஞ் சாரமுமென நிருவகையா மாதி யென
பர், தாவுறுசா மாநியந்தா னுடற்பிணியாஞ் சாரந்தான சநந
மாகுந், கேவலமிவ வுடற்பிணிதான நனக்கடுதத பொருட்
பேற்றூற் கெட்டுப் போகும், பாவனையா மாதிகளில் லாதாகிற்
ரேன்றுபிணி பறந்து போமே. 44

சாரமெனும் பிறவிநோய் தததுவஞா நததன்றிச் சற்றும
போகா, தீரவிது கயிறென்னும் போடததா லன்றியராச் சிதைவ
துண்டோ, பாரமுறு மாதியிற்றேன றுடபிணிமந் திரமருநது பல
துல் கற்ற, கூறிலின் மருத்துவரென நிவவகையாற போமிது
நாங் கூற வேண்டா. 45

யாதியினின் நெவவகையுண் டாம்பிணிமந்
நெவையான் மாளுந், குனறனையா யுரையென்ன விராமனகேட்
டலும்வசிட்டன கூறுகிறபா, னின்றமநங் கலங்குதலு முடல
கலங்கு முடல்கலங்கி னோவந் துற்ற, தொன்றுமறி யாமனோர் வழி
விலங்கித் தீவழியி லோடா நிற்கும். 46

பிறையம்பு படுமான்போன் முறிந்தோடுங் கலக்கத்தாற் பிராண வாயு
நிறைகின்ற சமயின்றிப் பார்த்தோடு நாடிகளு நீலயி னிலலா
வறைகின்ற குசீரணமா யசீரணமா யதிசீரண மாகி யந்
முறைகின்ற வுடலுக்குக் கூற்றமா நாடியுயி ருலலி னாலே. 47

உடலுள்ளே விரோதததா லுறைகின்ற வநநம்வேற் துருவ மாகி
விடலுறா நோயாகு மிவவகையா லாதியினுல் வியாதி புண்டாந்
தொடர்வுற வாதிநகித் திடுமாகில் வியாதிக்களுந் தஞ்சிப் போகும்
கடவதா மந்திரத்தால் வியாதிக்கணீங் கிடுநெறியைக் கழறக் கேட்

எப்படியே கடுக்காய்கள் விரேசநத்தைப் பண்டி
தியல்பி னாலே, யப்படியே பாவனையால் யரலவா திகன்காரி
யங்க ளாக்கு, மெய்ப்படிபுண ணியமாகிசு சுத்தமாங் கிரியையான்
மேலோரா சார்வாற், தப்பின்மநந் தெளிவெயதும் புடம்வைத்த லா
னன்றூந் தமநி யம்போல். 49

சுத்தமுற மநந்தெனியி லுடலிலே யாநந்தந் தோன்றி நிற்கு
மெததுமதி யுதிததக்கா லுலகமெலா நன்றக விளங்கி டாதோ
சத்துவமா மநந்தெனியிற் பிராணவா யுவுமொழுங்கிற் சரித்து லாவு
முயததுளவந நமுநெறியிற் சீரணிக்கு மதனானே யொன்றுந் தோன்
[நா. 50]

ஆதிவியா திகளிரண்டுந் தோன்றியொடுங் கிடுநெறிக ளாறந்
தோ மன்றே, யோதியுண் டலிநிதன தொழுங்கான்முன
னாரைப்புற யோகங் கோய், தீதில்புரி யடடகமென் றெரு
பெயாகொள் சீவனுக்குத திகழ்பி ராண, வாதமெனும் பெயர்பெற்ற
குண்டலிநி மணததுக்கு மலர்போ னிற்கும். 51

புகல்வுறுகுண் டலிநிதனைப் பூரகத்தின் பரிசயத்தாற் பூர்ண
மாக்கித், திகழ்வுறநின் றுலன்று வடமேரு நிகரான திண்மை
யுண்டா, மிகவுடலந் தடிப்பெய்தும் பூரகத்தாற் பிராணனிறை
வுறற மெய்யைப், பகரறிவுமேனோக்கி லொருக்காலே விண்செல்லப்
படர விக்கும். 52

பாம்புபோல் விரைநதுதடி போனியிர்த்து குண்டலிநி படர்ந்து
மேற்போந், தாம்புபோ லுடல்பிணிதத நரம்பெல்லாந் தான்
கவாந்து சரீர மெல்லாந், தேம்புறா உகைமேலே யெழுப்புவிக்குங்
காற்றினாற் செறிந்த பைநாநா, றாம்புகுழ் நீரிடையே யழுத்துகினு
மேறகிளப்புந் தொடர்ச்சி போல. 53

இத்திறனே மிகப்பழகு மியோகத்தா லியோகிகடா மெழுந்து
கொத்திகவ ரிந் திரன்சேர் மிடிபேரல வுலாவுவர்குண்

டலிநி யென்னுஞ், சத்தியது பிரமநா டியிலோடிக் கபாலத்தின்
றனிப்பு றம்போ, யுய்த்துளமே லேவிரலோர் பன்னிரண்டி னெல்லே
யினி லுறுவ தாகி. 54

நாடிகளெல் லாந்தகையு மிரேசகத்தா லொருமுஞர்த்த
நண்ணி நிற்கி, னீடியலிண் சரிப்பவரைக் காணலாம் விஞ்ஞான
நேர்மை யாலே, யூடுறது ரத்தோடும் புந்திவிழி யால்விண்ணி
லுன்றத் தோன்றும், பீடுமநற பொருளுதவுஞ் சித்தர்கணங்
கராவிலே பிறங்கு மாபோல். 55

பன்னிரண்டங் குலத்தின்முகத் திபுறம்போ யிரேசகத்தின்
பழக்கத் தாலே, மன்னுயிர்தா னெழுதுநில நிற்சுமேல் வேற்
றுடில மருவு மென்னச், சொன்னமுநி வணையள்ளல குக்கவழி
செல்கைக்குந் தூல மாய்விண், டன்னைநிறை கைக்குமணுத் துவந்
தூலத் துவமுடற்குத் தருமா றெங்ஙன. 56

அருள்வாயென் றலுமுநிவ னுரைசெய்வா னேகமா யறிவொன்
றேயா, யொருவாத சமமாகிச் சாந்மாய்ச் சுத்தமா யொருபற
நில்லாப், பொருளாய்நுண் மையினமிகவு னுண்மையாய்ப் புலியன்
ரூயப் புவிசே ராதாய், மருவாரின் றுளததுதான் சங்கற்ப முறத்
தனைததான் வகைபாய்ச் செய்யும். 57

பலவுஞ்சூழ் வுறச்சீவ னும்பொய்யே சங்கற்பம் பயின்ம
யக்காற், கலங்குஞ்சீ வனசடமா யிவவுடல்கா னும்பாலர் காணும்
பேய்போற், குலவுமபல் லாயிர்களுமிவ வகையேயெப் படியெத்தைக்
குறிக்கின றார்க, ஞாலகின்க ணப்படியே யதைக்காண்பார் நினை
வின்க ணூற்றத் தாலே. 58

ஊற்றமுறு பாவனையின பரிசயத்தான் மூடர்களு மொன்றை
யொன்றான், மாற்றிவிட மமுதாக்கி யமுதத்தை நஞ்சாக்கி
வருவா நிற்ப, றோற்றமுறுஞ் சத்தியப்ர் வனையாலே யித்தேகந்

தேக மான, தோற்றியவித் தேகமீண் டசததியபா வனையால்விண்
சொழுப மாயப்போம். 59

அணிமாதி குணப்பேற்றின் பாவனையு கங்களுமிவ வடைவே
யாகுந, துணிவாலே யோகத்தின் சித்தியறி வராக்கிதுதான் சுலப
மாகுங், குணியான வணிமாதி குணச்செல்வ மிகப்பழகுங் குறிப்
பாற் பெற்று மணியாழி யுலகெல்லாங் கணத்தில்வின யாடினாண்
மறுவி லாதாள். 60

நாயகனை யிமைப்போது நீங்காதா ணல்லமுதா ஞாநந் தன்னை
யாயயனுக் கநேகவுபா யத்தினு லறிவித்த மனைய மன்னன்
றாயறிவி லிளைப்பாறப் பெற்றிலனமா யோகினியாஞ் சூடா லைக்கு
மேயகுணங் களுமறிந்தா னிலலைப்பா லகாவிஞ்சை மேவா தாப்போ
[ல். 61

தன்னறிவி லிளைப்பாற லிலாமையினு லவனுக்குத் தனது
யோக, நன்னிதியை யுரைத்திலளாற் சூத்திரார்கு யாகநெறி
நலில்வா குணடோ, வென்னலுமே மகத்தான சித்தயோ கிநிவ
ருந்தி யியமப வேபு, மன்னசிகித் துபசனறி ஷுறநிலனேற பிற
ரெங்ங னறிபா ரையா. 62

ஒல்லும்வகை யுரையென்ன விராகவன்கேட் டலும்வசிட்ட
னுத்த ரிப்பா, னல்லவுப தேசந்தா னமபிக்கை மாததிரததை
நனறாயச் செய்த, லெல்லையிலா வறிவுக்குச் சுததமா மகனறிவே
யேது வென்று, சொல்லுதலு மீண்டந்த முரிதனக்கு ராகுநாதன்
சொல்லு கிற்பான். 63

மகனறிவே யேதுவெனிற குருவசந மேதுவாய் வ
தெங்ஙன், மிருமறிவுக் கெனக்கேட்ப வசிட்டனதற குரைசெய்
வான் வந்த வெற்பி, னகல்வநத்தி றொருவேடன் பெருங்குடும்பி
யவனொருநா ளடவி தன்னிற், புகுநெறியிற் பலகையொன றினைக்
கெடுத்துத் தேடினான் புலம்ப லோடும். 64

மூன்றுநா டேடியின் முழுமதிநேர் மணியொன்று முன்னே
கண்டா, னேன்றுபல கறைதேட வேழலகும் பெறுமணியை
யெதிர்த்தான வேடன, ஞானறவுப தேசத்தாற் கல்வியான் ஞாந
முறு மதுவே போல, ஐனறுறவொன் றைக்கருத வொன்று
வெளிப் படுங்குருவி னுபதே சத்தால். 65

நலனுறுபே ரறிவுக்குக் குருவசநங் காரணத்தை நண்ணு
தேனும், பலகறைநன் மணிக்கேது வாளுப்போ லேதுவாய்ப்
பலத்தை நல்கும். குலவுசிகித துவசன்றான் ஞாநமிலா மையின்
மோகங் கூடிச் சாலச், சுலபமுறு தன்செல்வம் பெருங்கனலென்
றெண்ணியே துன்ப முற்றின. 66

அருந்தாநம் பலகொடுத்தான் றவமிகசசெய தானறீர்த்த
மனைத்தாந தோயந்தான், வருந்தாமை யவற்றாலும் பெற்றிலன்பே
ரிடராலே மநநொந் தோர்நா, ளிருந்தானே காந்தத்தின் மடிமேலே
சூடால யிருக்கச் செய்து, பெருநதாப முறுகின்ற துயரொலலா
மவளுக்குப் பேச லுற்றான். 67

ஆண்டவா சினும்புசித்த செல்வத்து மினறுநா னைச
யறறே, னீண்டவநம் புகநயநதேன றுக்கசக மாபத்து நிதிக
ளெல்லா, மாண்டவநத் துறைவோரைத் துயர்செய்யா புவிபொருட்
டான மயங்க வேண்டா, காண்டகுதன் கிளைநாசந் தோன்றது
நாட்டினும்வன காடு நன்றே. 68

பற்றின்றித் தனியிருக்கு மநத்தைப்போற் பணிமதியும் பதுமத்
தோனும், பொற்றிரர்சே ரிந்திரனுஞ் சுகமடையா ராதலிர்கான
போகு மெண்ணக், குறமென விலக்கிலநீ கணவார்நயந் ததுவிலக்
கார் குலத்தின் மாதா, சிற்றிடையா யென்றுரைத்த மன்னனுக்குச்
சூடால செப்ப லுற்றாள். 69

வசந்தநாண் மலர்விளங்குஞ் சரர்காலங் காய்விளங்கு மாபு
போல், விசைந்தநாட் செய்ததொழில் விளங்குமாற் சரையாலே

யாக்கை நைந்தாற், பசைந்தமா லறவநமே போகலா மிளமைநாட்
பான்மை யன்றா, மசைந்திடா தொழிகவெனச் சூடாலை சொல்லி
யதற் கரசன் சொல்வான். 70

தடாதொழிவா யேகாந்த வநம்புகுநதே நிற்பேனான் சறறுந்
படாமூலநீ சிறியையா லுடனவருதற் காகாரீ பாரைத்
தாங்கி, விடாதிருத்தி நனமனையிற் கணவரகன் றுறகுமெப மெலிவு
றாமற், கெடாதளிததல் குலமகளிர் விரதமென நீர்படிவான்
கிளந்து போனான். 71

பகற்பொழுது சென்றதற்பின் சந்திரிய திகள்பண்ணிப் பாவை
யோடுஞ், சுகித்தமளி யெனநிலத்திற் றுயில்வுற்றா னள்ளிரவற்
றுயிலும்வஞ்சி, யகததிருப்ப மெல்லவெழுந் தவளறியா வகையேகி
யறிந்தோர்க் கெல்லா, நகாக்குளுலா மன்னா யாவரையு
நிறுத்திப்போய் நகரை நீத்தான். 72

சடமகலாப் பெருந்திருவே யுனைத்தொழுதே னில்லென்று
தன்னோ டேகி, யடவிபுகுந் தான்றிரமோர் பணனிரண்டிற் பல
கிரியு மாறு நீங்கிப், படர்சநங்கன் செலற்கரிதாய மந்தரவெற்
புக்கருகாம் பழுவம புக்கான, மடலவிழ்பங் கயவாவி மலாப்
பொழில்குழவ்விடத்தில் வசிப்ப தானான். 73

சாலையமைத தான்மூங்கிற றண்டிழைத்தான் கமண்டலமுஞ்
சமைத்தா னக்கு, மாலைபுகங்க் தையுங்கனிகா யமைப்பனபாத திரங்
களுமான றோலுஞ் சோத்தான், மேலையுயர் தவந்தொடங்கிச்
சந்திரிய மமுஞ்செபமும் விடிந்த சாமஞ், சோலைமலா பறித்த
லிரண் டாஞ்சாம மில்வகையே தொழில்க ளாக்கி. 74

கடவுள்பூ சீ சாமநா லாஞ்சாமம். கனிகாய் கொள்
ளல், படரிசுவெல் லா பமர் மிவ்வாறு தவம்புரிந்தான் பகர்ந்த
ர, மடவாலிங் கண்விழித்தர் டன்னருகு

மண்ணைக் காணா, எரிடாமருவி வாழ்வகன்று வறம்புகுந்தா னாச
னென விரங்கி வாடி. 75

பதியொழிந்து கதியிலலைக் குலமகளிர்க் கரசனைநாம் பயிறு
மென்றா, மதிரினைந்து சானரத்தாற புறப்பட்டு வானேகி வானிற்
சித்த, ரதிகமிதோரா மதியெனன முகந்திகழப் போகின்ற ளாங்கே
கண்டாள், கதிர்வடிவா ஞடனிரவிற் றனிப்போமன னனைக்கண்டு
கருது கிற்பாள். 76

இனியிவனசெய் வனவென்னென நெண்ணுதலு மேற்செய்வ
தெல்லாங் கண்டாள், கனிமொழியா டிரும்பினு ளினறிவனை
நாஞ்சேருங் கால மல்லத, துனியறப்பின சோவதே விதிநெறியா
மெனமீண்டு தொலவீ டிறாள், வினவினாக்கு மன்னவனோர்
காரணத்தே கினனென்று விளம்பி யார்க்கும். 77

அரசனெழுந் காற்புவியைத் தனிகாததாள் சமனோக்கா
லனங்கு போலவாள், யரிசையுடன பதினெட்டாண் டகனறுகு
டாலையுநதன மனையில் வாழ்ந்தாள், புரைசெறிகா நகத்திருந்தான்
சிகிததுவச வைனபாளும் போவ தற்கு, விரவியநா ளிதுவென்ன
விருளிலே புறப்பட்டு விண்ணிற போனாள். 78

மாருதத்தின் கழுத்தேறி மறைந்துபோய் மந்தரமா மலையைச்
ளாரமற மணிப்பூண்க ளின்றியே கறுத்துலர்ந்த வங்க
யோருடனின் றதுகண்டா ளறிந்திலண்மா யோகததா
லுணர்ந்து மனைகை, கூருமிடா சிறிதடைந்து தன்னிலே மறத்
தோடு கூற லுறாள். 79

அறியாமை யறக்கொடிதந் தோவந்தோ வதனாலிவ வரச
னெந்தான், பிறியாத ஞாநமும்போ கமும்வீடு மின்றளிப்பேன்
பிறிதொன் றில்லைச், சிறியாண்ம் மனைவியிவ ளென்றிகழா உகை
கேளோர். தேக மேவி, நெறியாக வுணர்ந்துவன்பே னைமைதீரு
நிருபுனின்ருன். 80

பக்குவமா தலினிநத விமலமநத தேயறிவு பற்றி பாயுந், தக்கதிது வென்றெண்ணி யொருசிறிது தியானத்தாற் றுனவே ருகி, மிக்தொரு வேதியன்சே யாயக்கணவன் முற்குதித்தான் விண்ணி னின்று, மக்கணமே யவனோக்கிக் கடிதெழுநதங் கீகார மனைததுஞ் செயதான். 81

பொன்னிறததன் வெண்டாள மாலையன்வெண டுகிலுடை யன் புரிவெண் ணூலோ, னன்னிலததை விடசுசிறிது மேனிற் போன் றனைநோக்கி நடவிங் கென்று, தன்னிடத்தா தநங்கொடுத் தான் சிகித்துவசன் மறையவன்சேய தானு மீண்டு, மன்னியற்கைத் தவமுரியே யுனைத்தொழுதே னென்றுமறு மாற்றஞ் சொல்லி. 82

ஆதநத்தி லிருத்தலுமே மன்னுரைப்பான் கடவுண்மக னான நீதான், போதலினுற் பயனபெற்றே னின்றன்றோ வென்றுபல பூசை பண்ணி, யேதமற விட்டதே வதையென்றே கருதினா னிவனு மந்தப், பூதலமன் னனைநோக்கி நின்குணமும் விநயமுமார் பொருந்து கிற்பார். 83

அதனாலே நீடுழி வாழ்தியா லுபசாந்த மான நெஞ்சால் விதமான கற்பனையற் றரியதவம் வீடுபெற மிகச்செய தாயோ சதவேள்வி வாசவனார் வேந்தனும் பதம்விட்டுத் தவவ நத்தை யிதமாக நினைந்துறைத லசிதார விரதமெனு மியற்கை யொக்கும்.

என்றமறை யவன்றனைப்பார்த் தரசனுரைப் பானிவகென் னியற்கை யெல்லா, நன்றுணர்வுற் றுய்தேவ னாதலா லிதில்வியப்பு நண்ணற் பாற்றா, நின்றனை நீ யார்புதல்வ னின்பெயரென் வருபொருளெ னிகழ்த்து கென்ன, வொன்றுமொழி யாதுணர்ப்பக் கேட்டியென மறையவன்சே யுரைக்க ஓற்றான். 85

நாரதனென் றொருமுநிவன் மெய்ஞ்ஞான விளக்கொப்பா னன்னீர்க் கங்ணகத், தீரமுறு பொற்றலத்திற் சமந்தியிருந் தனைத்

தத் தியாநம் வீட்டோர், நேரமிருப் புழிவினையாட் டொலியொன்று
செவியுறவந் நெறியைப் பார்த்தான், பேரழகி லரம்பைதிலோத்
தமையொப்பார் திரண்டுசில பெண்கள் வந்தார். 86

கங்கையினீர் வினையாட்டிற் களிப்புறுவார் புருடாயல் காணா
வாற்றும், சங்கையறத் துகிலில்லா ரவர்வரத்தைக் கண்மெநந்
தாவி யோடித், துங்கவிவே கந்துறந்து சுகமடைய வுயிரலைந்து
தொடர்ந்து நிற்கும், பங்கமிலா நாரதன்றன் மநநழிவிச் சுக்கிலமும்
பாய்ந்த தன்றே. 87

என்னலுமே நின்மொழியா மின்னமுதா லுளவகுளிர்ந்தே
னெனினும் வேறு, பன்னுமொழி பரம்பொருள்போ லறிவரிதாற்
குவித்துனதுற் பத்தி சொல்வாய், பின்னருயா பரம்பொருளை
வருந்தியுங்கேட் கின்றேன்மேற் பேசு கென்ன, மன்னலுரை
செயக்கேட்டுச் சூடலை யாமறையோன் மைந்தன் சொல்வான். 88

நழுவுமந் மெனுமத்த மதகயத்தை நாரதனார் நல்வி வேகப்
பழுதில்பெருந் தூணிலே நற்புத்தித தோட்டியாற் பற்றிக் கட்டித்
தழுவுபடி கக்குடத்திற் றுதுவைவிட் டான்பாலை சால வார்த்தான்
செழுமதியும பாற்கடலில் வளர்வதுபோற் கருவளர்ந்து சிறந்த தன்
மே. 89

குடநின்று புறப்பட்ட குமாணுக்கு விஞ்சையெனுங் குறைவில்
செல்வப், படலங்க ளுணடாக்கிப் பிதாமகன்பாற் கொடுபோகப்
பதுமத் தோனுங், கடனென்று பேரனுக்கு மெய்ஞ்ஞாநக் கரை
காணக் காட்டி விட்டா, னுடனந்நா ளன்னவனும் குடம்பெறலாற்
கும்பனெனு மொருபோ பெற்றேன். 90

செய்யகலை மகளெனக்குத் தாயாங்கா யத்திரிதான் சிறிய
நாயா, மையில்தூர் வேதமெனுந் தோழருடன் வினையாடி வந்தே
னென்ன, வையவுனைத் தெரிசித்தேன் பெற்றேவென்றும் பேடுறெல்லா

மமையப் பெற்றேன், மெய்யிதுவென் றுன்மன்னன் கும்பனதற்
கிவவாறு விளம்ப லுற்றான். 91

எனையுரைத்தே னுனக்குமுத னீயாரென் செய்கின்ற
யெனக்கு நீயு, முனையுரைப்பா யென்றலுமே மன்னனுரைப் பான்
பிறவிக் குள்ள மஞ்சி, வினையறுகா னகமபுகுந்தேன் சிகித்துவசன்
போநாட்டில் வேந்தாந் தன்மை, தனையிகழ்ந்திங் கிருக்கின்றேன்
பிறவிக்கே விடாமலுளந் தவியா நின்றேன். 92

இப்பரிசே தவத்தொழிற்கு வேண்டினவெல் லாந்தேடி
யியற்றா நின்றனூ, செப்பரிய துயர்விட்டுப் பெருந்துயர்சேர்ந்
தேனமுதந் தீநஞ் சான, தொப்பரியா யென்றலுமே கும்பனுரைப்
பாந்ருவ னுணர்த்து ஞாந, மெய்ப்படவந் தாற்சகமாம் போது
போக் குநகிரியை வினோத மன்றோ. 93

ஞாநமிலா தவர்க்கெல்லாங் கிரியையே கதியாந் கிரியை வேந்தா
னீநமுது வாதனைமாத் திரமபமா தலிற் பலமு மெய்த நல்கு
மானமுது மிருதுவரின் முன் லங்க ளங்ஙனே மாயதல் போல
வுனமுது வாதனைமாயந் தாற்பிரியை யுறுபலமு மொழிந்து போமே.

பலமதனை யொருக்காலும் பலியாத சரவணத்தின் பரிசு
போல, வலமருவா தனைதீர்ந்த கிரியையுமேற் பலந்நனை யளிக்க
மாட்டா, வலகமெலாம் பிரமமெனும் பாவனையா லஞ்ஞாந
மொழிந்து போனான், மலமுறுவா தனேதோன்று காநலினீ ருண்
டென்று மதிப்பா ருண்டோ. 95

வாதனைமாத் திரம்விட்டாந் சரைமாண முறுபிறவி மருவா தான
தீதில்பத முண்டாகும் வாதனையோ டேசோந்த சித்தந் தானே
பேதமையஞ் ஞாநமாம் வாதனைதீர் மந்தானே பிறவா ஞாந
மேதமறு ஞாநத்தா னேயமுணர்ந் தாற்பிறவி யெய்தா தன்றே. 96

ஞாநமிக நன்றென்றே யயன்முதலா நல்லோர்க ணவிலா.
நிற்க, நீநயவா திருந்தனையென் யானாவ் வுலகெங்ங னோந்த
தெங்ஙன், றுனமுற விறக்குமென நினைகிலையென் பேதையாபோற்
றளர்கின் றுயெ, ன்னகுர வரையிறஞ்சிப் பநதமவீ டெப்படி
யென் றறிகி லாயென்.

97

நிறையறிவின் சமமான நோக்கினரைச் சேவித்து நிரந்த
ரித்துப், பொறையுடனே வினாவினான் முத்திபெறு துண்ணறிவு
பொருந்து மென்னா, மறையவனபோ திததலுமே கணகணீர் சொ
ரிநதிரங்கி மன்னன் சொல்வா, னிறையவனே யறப்புதுமை யுன்
னாலே யுணர்வுறறே னேழையேனே.

98

மடமையாற் பெரியவர்தஞ் சேவையைவிட் டுத்தனியே
வந்ததில் வந்தே, னிடர்மேவு பாவமெலா மின்றொழிந்தேன வநத்
தினீ யெய்தி யென்னைக், கடனாக வுணர்த்துதலாற் குருநீயென்
பிதானீயென் காத லோனீ, திடமான மாணுக்க னுய்ததொழுகின்
றேன்கருணை செய்ய வேண்டும்.

99

உதாரமிக வுண்டாகி யுணர்வுற்றாற் றுன்பமெலா மொழிப்ப
தாகிச், சதாசுகமாம் பொருளாக நீயறிந்த தேததனைச் சாற்று
கிற்பாய், பிதாமகனொப் பாயென்ற மன்னனுக்குக் கும்பன்றான்
பேசு கிற்பான், கதாவியெழு மநமொருப்பட் டுணர்தியே லுனக்
குண்மை கழறு கிறபேன்.

100

சொன்னதுகைக் கொள்ளாது விநோதத்தாற் கேட்பவர்க்குச்
சொன்ன வாதத்தை, பன்னியுமோர் பயனாகா திருளிலே விழிக்
குணர்வு பலிப்ப துண்டோ, வென்னலுமன் னவனுரைப்பான்
வேதவிதி யேநீயிவ கிசைத்த வெல்லா, நின்னருளாற் கைக்கொண்டு
கீழ்தியுமே நன்றாக நினைப்பா நிற்பேன்.

101

வேறு.

என்று மன்ன னுரைசெய்ய வெழிலார் கும்ப னுரைசெய்வா
 னென்று மறியாப் பாலகனுக் குரிய தந்தை யுரைப்பதுபோல்
 வென்றி மன்றா நானுனக்கு விளம்பு முரையை வினவாது
 நன்றி தென்றே கேளென்று ஞாநந் தோன்ற நவிலுற்றான். 102

மன்றா வீதோர் கதைகேட்பாய மற்றிக் கதையி னுறுபொருளைப்
 பின்றா னுரைக்கேன் முன்னொளிற் பெரியோ னெருவன் பெருஞ்செ
 பன்றா நின்ற கலுதூல்கள் பலவும் வல்லோன் ஞாநமிலோ [ல்வன்
 னன்றா னுயாசிந் தாமணியை யறவே முயன்று தேடுற்றான். 103

மிக்க வருததத் தாறநீர மேவ வேண்டு மெனுமுயல்வாந்
 தக்க மணிகிட டினவருந்திச் சால முயன்றாக் கேன்கிடையா
 தொக்க சுடாமா மணிதன்முன் றேனறி மதியின விளங்கிடவு
 நக்க மணியைக் கைக்கொள்ளா நாநா விதமாய் நாடுற்றான். 104

சிந்தா மணியன் நிதுவேரோர் சிறுமா மணிசிந் தாமணிதா
 னெந்தா ராய்ந்து வாணுட்போய் துடங்கும் போதல் லால்வருமோ
 நைந்தா லும்பா வியர்க்கெய்தா நல்லோர் சிலாக்கு நண்ணலுந்
 தந்தாம வீனையை நினையாமற் றளர்ந்தாற் கடிதி னெய்திடுமோ.

மனித னானென் றவமற்பம் வல்ல பங்கள் சிறிதில்லத [டுமோ
 துனிசெய் நிர்ப்பாக் கியனெனக்குத் தோன்ற மணிமுன் றேன்றி
 நனியின் னமுந்தே டுதுமென்று நன்மா மணியை யெடுத்திலுந்
 புரித மணியும் போயினதாற் பொல்லா தார்க்கு நலனுறுமோ. 106

மீண்டும் வருந்தித் தேடுற்றான் வெம்பிச் சிலநா ஞழன்றளவே
 யாண்டு மறைந்து சிலசித்த ரவனை நகுவான் காட்டுவிக்கக்
 கீண்ட வனையின் முறியொன்று கிடப்பக் கண்டா னறிவில்லான்
 மாண்ட சிந்தா மணியிதென மகிழ்ந்து வியந்து கைக்கொண்டான்.

வெந்த மணியை மிகப்பேணி மிக்க நிதியெல் லாம்விட்டான்
வந்த மணியெல் லாமளிக்கு மற்ற நிதிக ளென்னென்றே
சிந்தை செய்தா னித்தேசந் தீயோ ருண்டு சுகமில்லை
யிந்த விடந்தீ தெனவரத்தி லிருந்து சுகிப்போ மென்றகன்றான்.

வாழ லாமென் றெண்ணிப்புன் மணியால் வருத்த மெலாமுற்றுத்
தாழ நின்றான் வேறொன்று சாற்றக் கேளாய் புந்திக்குச்
குழ வறிவுண் டாக்குவிக்குந் தொல்லை வந்த வரத்திடையே
வேழ மொன்று கரிகட்டு மேலா மிகவு முயர்ந்ததுவே. 109

வயிரத் தினுநீண் டறக்கூராய் வலிதா கியகோ டிராண்டுளது
பயில்வுற் றிருப்புக் கயிற்றூலே பாகன் பிணிதது விலங்கிட்டான்
செயிர்ப் ப் நியபல் பிணிப்பாலே சிந்தை தளார்து கொம்பிரண்டாற்
குயில்வித துளவன் கட்டெல்லாங் குலைத்த தொருநாற் கழகையி
[லே. 110

விலங்கு முறிந்த பழகண்டான் வேழத் தலைவீழ்ந் துயர்பாகன்
கலங்கி வீழ்ந்தா னவன்வீழக் கண்ட களிறு கருணையினுன்
மலங்க வதஞ்செய் யாதகல் மற்றப் பாகன் மீண்டெழுந்து
சலங்கொண் டேகி யக்களிற்றைத் தானே தேடி யெதிருற்றான்

ஒருகா னிடையே யக்கரியை புற்றான் குளியொன் றுண்டாக்கிச்
சருகாற் கொடியான் மறைவித்தான் றந்தி சிலநா டிரிந்தங்கே
வருகா லையில்வீழ்ந் ததுகுழியில் வந்த பாக னுறப்பிணித்தான்
கருதா நின்ற துயரோடுங் களிறு நின்ற திப்போதும். 112

தனது வீட்டிற் சிறையிருக்குந் தனிமா வலிபோ னின்றகரி
முனமுன் வீழ்ந்த பகைப்பாகன் மூளை சிதறிற் றெனில்வந்து
வரவெங் குழியிற் கட்டுண்டு மயங்க வேண்டா மதுபோல
வினவி நிகழ்கா லத்தான்மேல் வினைநோக் காதார் மெலிகுவரே.

என்ற

'வச னெந்தாய சிந்தா மணியாலும்
தன்னாலும் விளம்பு கதையை விளக்குகென்

6—9. சிகித் துவ்சன் கதை.

நின்ற சும்ப னுரைசெய்வா னெடுதூற் பொருள்கள் பலவுணர்ந்தோ
ன்றி ஞாந மில்லாதோ னன்மா மணிதே டியவகன்றான். 114

என்ன வுரைத்த துணையாநீ யெல்லா நூலுங் கற்றுணாந்து
மன்னு சாந்தி பெற்றிலைவான் மணியென மதுதா னேதென்னி
லுன்ன வஞ்ச மறவெல்லா மொழித லாகுந் துயரனைதநர்
துன்ன லில்லா வதுதேடத் தொடங்கி யரசு துறந்தனையால். 115

மனைபுங் கிளையுந் துறந்திங்ஙன் வந்ததில் வந்தாய் நாடகன்று
யனைய சகலத் தியாகநிறை வாகு மளவி லதனவிகற்ப
நினைவில் வளர்ந்து விண்மூடு நீல முகில்போ லுனைமறைக்க
வினைய சகலத் தியாகமுய ரின்ப மல்ல மகததல்ல. 116

பிறிதொன் றுயாந்த துளத்துதான் பெருநாண் முயன்ற லெய்து
வெறிய விகற்ப மநிறைய மிக்க தியாகம் போயினதாம் [மென
நெறிகொள் சகலத் தியாகம்போய் னினது தவமாம் வளையின்முறி
யறிவில் விகற்ப விழியாற்கண் டதுநன் றென்றே யழுங்குதியால்.

அளவற் றெளிதாஞ் சுகமகற்றி யரிதா யற்ப மாம்பொருளி
லுளமுற் றவரே யுயிர்க்கொலைஞ ருயர்வஞ் சகரென் றுலகுரைக்கும்
வளமிக் குயர்சிற தாமணிநீ வந்த தென்றெண ணியதவத்தாற்
மளாவற் றிலைபெற் றிலையொன்றுந் தந்தி யென்ற தினிக்கேளாய்.

மதமா வென்ற துணையாகும் வைராக் கியமும் விவேகமுமே
யதனீள் கொம்பா முன்குணங்க ளானே மேற்கொண் டுழல்பாகன்
விதமா வுன்னை மெலிவிக்கு மிகுமஞ் ஞாந மதனாலே
சிதறா நின்ற யாந்தைகளாற் செலுத்த மவனாற் கரிபோல. 119

இருப்புக் கயிறும் விலங்குகளு மிச்சா பாச மென்பனவாம்
பெருக்க விவற்றூற் கட்டுண்டாய் பேச மிரும்பின் மிகவன்பா
மிருப்புக் கயிறும் விலங்குகளு மிகுநாட் செல்லிற் றேய்ந்தொழியுஞ்
செருக்கு மாசை மேன்மேல் திடமாய் வள்ளுந் தார்க்கும். 120

மூரிக் கயிறும் விலங்குகளு முறித்த தானை யென்றதுதான்
பாரிச சுகமெல் லாரீமுன பற்றற் றொழித்த படியாகுஞ்
சூரிற் பாகன் வீழ்ந்ததுநின் றறவின மடமை வீழ்ந்ததுவாம்
பேரிச சையைநீக் கிடி.றபினனைப் பிறவி தரும்பே தைமையுண்டேர்?

போக மயலை விரத்தியினுற போக்க நினையி லஞ்ஞாந
மேக நினைந்து வெட்டுமரத திருக்கும் பேயபோ னின்றலையு
மோக மறவே போகங்கண முற்றும் விவேகத் தால்விட்டால்
வேக முறப்போ மஞ்ஞாநம் வெட்டி வீழ்ந்த மரப்பேயபோல். 122

மட்டில் போக மெலாமொழிததான் மடமைத் தொடாச்சி யெல்லாம்
வெட்டி வீழ்ந்த மரநின்று வீழ்ந்து போம்புட் கூடுகள்போற [போடி
கிட்டி வநீ யடைந்தளவே கிளரஞ ஞாநம் வீழ்ந்துளதாற்
றட்டில் சகலத் தியாகமெனுந் தனிவா ளாற்கொன நிலையதனை.

அதனான் மீள முளைத்தெழுந்த வஞ்ஞா நததா லறநொந்தாய்
மதமா வுக்குப் படுகுழியை வகுத்தான பாக னென்றதுதான்
றிதமா வுனக்குத தவததுனபஞ் செறியஞ ஞாநஞ் சோத்தியதாளு
சுதமார குழிமேன் மென்கொடிக டியாகூர் தவஞ்சோ நற்றொழில்
[கள். 124

இவ்வா நின்று மிடர்தவமா மிந்தக் குழியி லுழக்கின்றாய்
வெவவான் வலிமா வலிசிறையாய மிகுபா தலத்தி லிருப்பதுபோற்
றவவா மொழிமென சூடால சாறறு ஞாந மிழ்ந்தனையே
னைவாய் சகலத் தியாகத்தை நழுவி னுயே னவில்கென்ன. 125

வேந்த னுரைப்பான பார்விட்டேன் வீடு விட்டே னிதிவிட்டேன்
காந்தை தனைவிட் டேன்சகல தயாகங் கைவிட் டதுமற்றென்
றேர்ந்து புகலென் றலுங்கும்பன் செப்பு வானீ தேசமுதற
சார்ந்த வெல்லாம் விட்டாலுஞ் சகல தயாக மன்றாகும்.

எல்லாத் தினுயற் துண்ணெக்கவ் விச்சை யெல்லாம் மறவிட்டி
கல்லார்க் குரிய நல்லின்ப நன்னு டென்ன மன்னுடைப்பாள்

மல்லார் புவிவிட் டதுசகல மன்றேல் வநமே யெனக்குளது
கல்லார் றருவா னிறைகாட்டிற் காத லுலுவா தனைவிட்டேன். 127

ரிநான் சகலத தியாகத்தை யெய்தி னேனென றலுங்கும்பன
கனியார் மாமு நெடுமீலயுங் கழன்றாற் சகல மன்றுனக்குத்
துனியார் பற்றுண டனைத்தினுமத துன்பந் துறந்தாற் சுகமென்னப்
புரிதா விதுவு மனருகிற புகல்வே னெனப்பூ பதிபுகலும். 128

கந்தை தண்டு செபமாலே கலைத்தோல் பாண்டங் கமண்டலமுண்
டெந்தை யியற்றை விடுகின்றே னென்று கூட்டி யெரிகொளுத்திச்
சிந்தை களித்து வெற்றுடலாயச சிக்கற் றனன்பற் நிலனென்றே
முந்தை யறிஞன முகனோக்கி மொழிய லுற்றான் சிகித்துவசன். 129

ஆம்ம வம்ம கடவுண்மக னுன வுன லறிவுறறேன்
மம்ம ரொழிந்தேன் கேவலமாய் மலங்க ளறறே னிதுவென்று
விம்மு சங்கற பத்தெய்தா வேறென் றறயா வையும்விட்டேன்
செம்மு பொருளின் நிரளெல்லாந் செநந மளிக்கும் பந்தனையே.

பொருள்க னெம்மட் டெம்மட்டுப் போன தம்மட் டம்மட்டுந்
தெருளு மநந்தான் சுகமடையுளு செயிததே யந்தச் சுகம்பெற்றேன்
மருள்செய் பந்தவ களுமறறேன மாசி லாத திகமபாரு [ன.
யருள்செய் சகல தயாகததை யடைந்தேன் வேறென் னுளவென்றா

கும்ப னுரைப்பான் சகலமும்விட் டிலை நீ யிந்தக் கூத்தாடல்
வம்பு கானென் றலுமன்னன் மதத்தி னினைந்து மீண்டுரைப்பான்
வெம்பு காணப் பாம்புகள்சோ வெள்ளென் பூளு முடலொன்றே
யிம்பர் மீந்த தெனக்கிதனை யின்றே யெளிதின் விடுகின்றேன். 132

காண்டி யென்றோர வரையேறிக் கவிழு மளவி லுயர்கும்ப
னீண்டி தென்னே யிவவுட்டா னென்ன குறைசெய் ததுபேதாய்

மாண்டு பயனென் னிளங்கன்றை வல்லே றடர்ந்து முனிவதுபோற்
 ருண்டி விழுந்து மெய்விடினுஞ் சகல த்யாகி யாகாயே. 133

எத்தா லுடல மசைகின்ற தெதுதான் பிறவி கருமத்தின்
 வித்தாய் நின்ற ததுவிட்டால் வேந்தா வெல்லாம் விட்டனவா
 ரித்தா ரமிதென் றலுமுடலை யசைத்துப் பிறவி நிறைவித்தாய்த்
 தத்தா நின்ற தேததனைத் தவிரு மாறு சொல்லென்ன. 134

இயலார் கும்ப னுரைசெய்வா னெல்லாச் சகமு மிதுவாகி
 வியனா சீவன் பிராணனென மேவு பெயர்கள் பலபெற்றுப்
 பயனார் சடமு மசடமுமன ருகிப் பார்த சித்தத்தை
 யுயர்வோர் சகல மென்றுரைப்ப ருலகு மிதுபந் தமுமிதுவே. 135

சநக கருமங் களின்வித்தாய்த தருவை யசைக்குங் காற்றேபோற்
 றிநமு முடலை யசைப்பதுவுஞ் சித்த மிதனைத் தீர்வதுவே
 யநக சகல த்யாகமதா மதுவே பரம வாரந்தம்
 வினவு பிறவெல் லாமிகவும் வெருவு கின்ற வெந்துயரே. 136

சகல த்யாகந் தனைச்செய்து சாந்த ஞம்மச் சரமின்றிப்
 பகுதி நிலையாற மெளிவுற்றாற் பயின்ற வடிவே ததுநீயாய்
 நிகழு வாயென் றலுமனன னுரைப்பா னீசொன் னெஞ்சுக்குப்
 பநரு முதலாம் வடிவேதெப் படிநான் றீர்ப்ப துரையெனன. 137

மற்றுங் கும்ப னுரைசெய்வான் மரத்துக் குருவம் வாதனையே
 யுற்ற மரமென் றுரைக்குமுரை யுறுவா தனையின் பரியாயங்
 குற்ற மெல்லாங் குவிந்திருக்குங் கூடா நானென் பதுதானே
 செற்ற மரமா மரத்துக்குத் திகழும் விதையாந் தேர்வேந்தே. 138

ஆதியிலுண் டானவித னங்கு ரந்தா னதுபவமெய் யாயறுதி
 யிடுவ தாகி, யோதுமுரு வன்றியிலே யுதிக்கு மத்தை யுரைசெய்வர்
 புந்தியென வுரைத்த விர்த, நீதியுறு புந்தியெனு மங்கு ரத்தி னிறை

வளர்வைக் கொம்பைச்சங் கற்ப மென்பர், பேதமிவை யாதலாற்
சித்தம் புந்தி பெரியமந மென்பதெலாம் பேர்க டாமே. 139

இனையமந மெனும்பொல்லா மரத்தின் கொம்பை யெப்பொழு
தும் வெட்டிவே ரீர்த்து மாய்ப்பாய, வினையுறுவா தனைப்பணைகள்
பலகாய் காய்க்கும் வேதநவா ளாலுள்ளே வெட்டின் மாயு, நினை
வறப்பற் றறமௌர மாகி வந்து நேர்ந்ததுசெய் வரளுள்ளே நெஞ்
சைச் செற்றோ, ரினையமரப பணைவெட்டற் கௌண மென்ப
ரதன்வேரை யறுத்தலே யறநன றென்பா. 140

ஆதலினான் மிகரல்ல நெறியா லேரீ யந்தமந மரத்தின்வே
ரறுத்துச் சுட்டாற், சாதமுறா தென்றலுமே மன்னன் சொல்வான்
றனிமரத்தின் வித்தாகு மகம்பா வதை, மாதவனே சுடக்கனலே
தெனலுங் கும்பன மறுத்துரைப்பா னுனரென் றெண்ணு கின்ற,
போதவிசா ரந்தானே மந்ததின் விததைப் பொறுவிக்குங் கன
லெனவும் பூபன சொல்வான். 141

என்னுடைய புந்தியினு லெண்ணி னேனா னிச்சகநா னல்லமல
வுடனா னல்ல, துன்னுபொறி களுமல்ல மரமு மல்ல தொடர்புந்தி
யல்லவகங் கார மல்ல, வின்னசட மாதலினு லெனலுங் கும்ப
னியையன்றேல் வேறாரீ யியம்பு கென்ன, மன்னனுரைப் பானெல்
லாம் படைத்த ளிதத மாசறுந் மரத்திராமா வடிவ நானே. 142

இந்தவடி வாமெனக்கோ ரேது கானே னிடர்மந்ததா ருவின்
விதையா மகங்கா ரத்தை, யுந்துமவகை யறிகிலே னுந்த வந்த
வோடிவரு மிதனாலுள் ளுடைந்தே னென்ன, வந்தணன்சொல்
வான்மனனா கார ணத்தை யன்றியோர் காரியமுண் டாக மாட்டா,
முநதுமகங் காரகா ரணத்தை நாடி மொழியென்ன மீண்டாசன்
மொழிய் தானான். 143

அகமென்னுங் குற்றத்தின கார ணந்தா னறிவாகு மவவறிவிங்
கடங்கு மாறென், மிகவுங்காண் பவற்றிலறி வெழுத ளாலே டு

கின்றேன் காண்பவற்றை விடுமா நெங்ஙன், புகல்கென்ன மீண்டந்தக் கும்பன் சொல்வான் போதத்தின் காரணநீ புகன்றாற் பினனை, நிகழுங்கா ரணமுமகா ரணமுஞ் சொல்வே னினக்குறா னெனவதற்கு நிருபன் சொல்வான்.

144

புகன்றவுடன் முதற்பொருளுண டாத லாலே போதமுள் தாமவைபொய் யானா லில்லை, யகங்காவே தநமெனனு மந்ததின் வித்து மடங்கிவிடு மெனவதற்குக் கும்பன் சொல்வா, னுகந்தவுட லாதிபுள் தேர்சித னுண்டா முடலாதி பலபொருள்க ளிலாத போதி, னிகழ்ந்தவ றி வெப்படியே நின்ற தென்று நிகழ்த்தென்ன மீண்டந்த நிருபன் சொல்வான்.

145

காசரண முதலங்க முதலாய்ச் செய்யுங் கருமபல முளதாய்க் கை யானுந் காயங், குரவவில தெனுமபடியென் னென்னக் கும்பன் கூறுவான் காணத்ததைக் கூடா தென்னில், விரவியகா ரியந்தானு மிலதா மந்த வேதநமு மயக்கமே மிகும யக்கால், வருவனவெல் லாமிலதா மேது வினறி வருபொருள்பொய் யாங்கயிற்றில் வருநா கம்போல்.

146

என்றலுமே யாதிமுத லுள்ள வேதா வியற்றியபல் படைப் பாரு மிந்த ஞால, நின்றவவ னிதறகுக்கா ரணமல லாத நெறியே தென் றலுங்கும்ப னிகழ்த்து கிறபான், னுனறுகிருட் டியின் முன்பு வெறிதாய்ச் சாந்தந தொடர்பிரம மேயுளதாய்த் துலங்கு மந்த, வொன்னொழிய விரண்டில்லாக் காரணத்தா லுயர்வேதா காரணத்தை யுறனென் றோத.

147

காவலன்பார்த் துயர்பிரமம் வேதா வுக்குக் காரணமன் றோவென்னக் கும்பன் சொல்வான், கேவலமச் சுதமநந்தஞ் சாந்தஞ் சுத்தங் கேடுபிறப் பிடர்தோற்றங் கிட்டா தென்றும், ஏற்றிமுடிவற்றொன்றாய்த் துன்றிய் பகர்வரிதாய் நாடரி

தாய்ப் பரம நிற்குந், தாவரிய வதுவெங்ங னேது வெத்தாற் சமைப்
பவனாய்ப் புசிப்பவனாய்ச் சாரு மாறே. 148

ஆதலினு லீதொன்றுஞ் செய்த தல்ல வடுத்துளவிச் சுகமில்லை
யறிவு மட்டு, மேதகுசங் கற்பிதமே வேதா வாகு மெய்யாக வறி
வன்றி வேறொன் றில்லைச், சேதநமாத திரத்துதித்த சிருட்டி
யந்தச் சேதநமே வடிவென்று செப்ப லாகு, மோதியசெய் வோன்
புசிப்போ னிரண்டு மல்ல னுறுபவந்தீர் பிரமமே யுள்ள வெல்லாம்.

திடமுறசிச் சயிததுள்ளே யருளு நத்தைச் சிதைவித்தா
லஞ்ஞாநஞ் சிதைந்த தேயாம, படர்கருமச் சிதைவினா லன்றி
மோகம் பகர்நிலைமை நழுவாது பகாஞ் ஞாந, மடைவுறததேயந்
திடிற்பழைய நிலைமை நீங்கா வாதிபத மாமதனா லாதி தேவன்,
மடமுறுசிற் சொருபததாற் றன்ம நததாற றானேசித் ததுஞ்
சிருட்டி தநது நல்கும். 150

ஆற்றுமதத் துவமான வதனாற றானே யயனென்று சொல்ப
பட்ட தகில மாகித், தோற்றுமிவை யுபசாந்த சொருப மாகுந்
தோன்றலே யெனவொக்குஞ் சொன்ன வெல்லா, மேற்றனவே
படைப்பவனின் மையினால் வைய மில்லையா மதனாற்பல் பொரு
ளோக் கில்லைத், தேறறுகின்ற விவவகையா லறிநதே னன்றாய்ச்
சிவமானேன் வேறொன்றுந் தெரியக் காணேன். 151

எனைத்தொழுதேன் பல்பொருளோக் கறிவி னாலே யிப்படிப்
பொய் யாய்ததோன்றிற் றிப்போ தததா, னினின்பிலுப சாந்தமாய்
விசம்பி னின்போ னிற்கின்றே னெனநிருப னிகழ்த்த லோடுந்,
தனைத்தருகும் பனுஞ்சொல்வான் நேச காலந் தடந்திசைசிற
தனைத்தொழில்கள் சார்ந்த வெல்லா, மனைததையுங்காண் பதுசுகத்
தைப் பிறித்துக் காண்கை யதுநெடுநா ளிற்சாந்த மாகிப் போகும்.

சாந்தமுற வழிவற்ற பிரம மாங்கே தனிநிற்கு மெனக்கும்பன்
சாற்ற லோடும், வேந்தனறி வுற்றுமித விளங்கி நின்றான் வெம்

மாயைக் குகைநின்று வெளியி லானு, ஞாந்திறமே பணதியறக்
கும்பன் சொன்ன வதுகுறித்துத் தனதாமித் தம்ப தத்தே, காந்தி
யுறச் சேர்ந்தொளித்தான் மநமுங் கண்ணுங் கட்டுரையற் றுனி
றைந்தான் கணத்தி லாங்கே. 153

ஒருமுகூர்த்த மிருந்துணாந்து விழித்த லோடு முயர்கும்ப
னுரைசெய்வா னுளதாய் நன்றாய், நிருமலமாய்ச் சுத்தமாய் மிக
மெத் தென்று நிருவிகற்பங் களுக்கெல்லா நிலய மாகித், திருமிகு
மிப் பதத்திலே சுகமாய்த் துன்பந தீர்த்தனையோ வுள்ளுணர்வு
தெளிவுற் றுயோ, வருமயக்க மொழிந்தனையோ ஞேய நன்ற
யறிந்தனையோ காண்பனகண் டினையோ வென்றான். 154

நரபால னதற்குரைப்பான் பகவ னேனின் னருளாலே பெருஞ்
செல்வ நலத்தான் மிக்குப், பரமாகி யனைத்திற்கு மேலாய் விஞ்சு
பதங்கண்டே னகோவகோ பரம ஞாநந், திரமான பெரும்பெரி
யோர் கூட்டங் கிட்டாத் தெள்ளமுதாய்ப் பேரின்பந் தேங்க
நல்கும், வரமாரின் கூட்டததா லொருகா லத்தும் வாராத நல்லமுது
வரப்பெற் றேனால். 155

அநந்தமா மிவவமுத மெனக்கு முன்னு ளரிதான தென்ன
வெனக் கும்பன் சொல்வான், மநந்தனிலே சாந்தியாய்ப் போகங்
கைத்து வன்பொறிமீண் டுளமடமை மாய்ந்த போதே, புனந்தரு
செங் குசும்பைநீ ரழகுக்குப் போன புடவையிலே நிறமுறல்போற்
புதல்வர் நெஞ்சிற், கனந்தருநற் குருவசநங் கலந்து நன்றங் காய
மலங் களுமரத்தின் காய்கள் போற்போம். 156

உள்ளத்தி லிருமையென வெருமை யென்ன வுன்னுதலஞ்
ஞாநமியை யொழிதன ஞாநந், தென்னுறற கதியுமது தெளிந்து
முத்தி சேர்ந்தனைசித் தமும்விட்டாய் செல்வ னாகித், தள்ளுற்ற
மலரீங்கி மெளநியாகித், தனிநிற்பா டியுன்றலுக்கே துமைபு ணர்ந்

தோர், கொள்ளுற்ற தொழிலெல்லா மநதத தன்றோ கொள்மநமன்
றியினடக்குங் கொள்கை யென்றோ. 157

உரையெனமன னவனகேட்பக் கும்பன் சொல்வா னுள
மென்று சொன்னதுவே றென்று மன்று, கரையறுபல் பவந்
தருவா தனையே யுள்ளங் கண்டதனை யறிந்தாலக் கவலை யில்லை,
வரையறக்கண் டவர்கருமங் களிற்ச ரிக்கும் வாடனைதான் மறுபிறப்
பை வழங்கா தந்தப், புரையநஞ்சத் துவமென்பர் சித்த மென்று
போதயில்லாச் சித்தத்தைப் புகல்வ ரன்றே. 158

ஞாநமநஞ் சத்துவமே யென்று சொல்வர் ஞாநமிலா தார்சித்த
நடையி னிற்ப, ரீனமறு ஞாநிகள்சத துவத்தே நிற்ப ரோதொன்று
சுவர்க்கம்வீ டெல்லா நல்கு, மானவையெல் லாம்விட்டுச் சமமாஞ்
சோதி யானுலே தாகுதியிங் கதுநீ யாகு, மூனமுறு பொருளொன்
றுங் கைக்கொள் ளாம லுள்ளமசை வறநிற்பா புறுதி யாக. 159

நெஞ்சிலா தவர்பிறவி நெடுந்தூ ரமபோ நீணிலத்திற் றாய
ரொன்று நேர்ந்த தல்ல, வஞ்சமந மசைதலிலுண் டான தாகு
மசைவசையா மைகளிரண்டு மயிக்க மாக்கிச், சஞ்சலமாற் றிச்சித்
தாம் படிநில் லென்னத் தரணிபன்சொல் வானயிக்கஞ் சார்வ
தெநுநன், விஞ்சமசை வசையாமை யிரண்டு மொன்றாய விடும்படி
சொல் லெனக்கும்பன் விளம்ப லுற்றான். 160

உவாரிநீர் போலுலகெல் லாமொன் றுன வுணர்வுமாத்
திரமதுதா னுற்ற புத்தி, கவர்வுறுத லாலசையு நிறையு நீர்தான்
கல்லோலத தாலசையுங் கணக்கே போலச், சிவமுணர்வு மாத்திர
மெய்ப் பிரம மாதித் திரள்பெயராய்ப் புகல்பொருளைச் சகமென்
தவமறுபே தையர்காண்ப ரறிவு தானே சற்றசைந்த
சருக்க முண்டாம். 161

உண்டான் சிருட்டிதா னன்றாய்ப் பார்க்கி லொழிந்துபோ
ழ்ந்துதியா யுணரா வாற்றும், கண்டார்கள் கயிற்றிலே பாம்பென் பார்

போற் காட்சியுறுங் கலைதூலாற் கற்றோர் சார்வாற், நண்டாத பரிசு
யத்தாற் சிலகா லத்திற ருவுமந நிம்மலமாய்ச் சசிபோ னிற்கிற்,
பண்டாய வதுபூதி மயமாயத தானே பாக்கியவான் களுக்கிந்தப்
பார்வை தோன்றும். 162

வேறு.

உலகத னுதய நாச முண்மையை யுரைத்தே னித்தை
நலனுறச் செய்து நாடி நழுவுற நயந்த வண்ணம்
விலகலற் றெதிராத வெலலா மெய்ப்பதத் தாக்கி நிற்பாய்
திலகமாளு சொன்ன நாடு சேர்வனான கால மீதே. 163

அயனுல கினும்பொன் னாடுற றங்கெனைக் காணு னென்னிற்
பயமுற முறியு மெநதை நாரதன பரிந்த மைந்த
ருயர்குரு முறியப் பண்ண வொருசற்று மொண்ணு மன்னு
மயலறப் பேத நீக்கி மகிழ்ந்திதை நோக்கி நிற்பாய். 164

போதுநா மெனனக் கும்பன மறைதலும் பூப னெண்ணுஞ்
சீதளா சத்தஞ் சாந்தந தெள்ளமு தூற லொக்கு
மீதொரு பதவி யென்னு ளிருந்தவா மென்னே யென்னே
கோதிலென் சதது வததிற் குளிர்வுறச் செய்த தென்றான். 165

ஆனவா தனைக ளின்றி யசைவற்றுப் பேரா னாகி
மோநமாய் நிருவி கற்ப மாய்ப்பற்று முற்று மற்ற
தாநமே யுழந்திக் கற்போற் றருவைப்போற் சுவர்போ னின்றான்
போனகு டாலை பணடைப் பொற்கொடி வடிவ மெய்தி. 166

அம்பரத் தேகி யந்தப் புரம்புக்கா ளவநி காவ
னம்பர மென்று காத்தா ணடந்தது வருட மூன்று
கும்பஞ்சுக் கணவன் காட்டைக் குறுகியாங் கவனைக் கண்டா
பூம்பமாய் நிருவிப்பத்ப் சமாதியி லிருத்தல் கண்டு. 167

அறிவிப்போ மென்று சிங்க நாதததா லாத்த மட்டிற்
பொறியுற்ற தில்லை மேன்மேற் ரெருந்திவன பூபன் றன்னை
மறியத்தன் னுதலும வீழ்ந்து மறிந்திலன் மற்மென் னென்று
நெறியுக்குங் கும்பன் மேனி நேரிழை நினைப்ப தானான். 168

உததமன் றற்ப தத்தோ டொன்றின் வியப்பி தம்மா
விததனி யுடலைப் பாததா லிதயத்தி னறிவின் விததாஞ்
சுததுவ சேட முண்டேற் றலைவனைப் புணர்வ மெல்லென்
றத்தியால் வாழ்து மன்றே லங்கனை வடிவம் விட்டு. 169

மறுபவ முரூத வண்ண மாசறு பதததைச் சேர்து
மறுதியீ தென்ன வுன்னிப் பரிசத்தால் விழியா லன்ன
னுறுமறி வுக்கு விததா யுற்றசத துவசே டந்தா
நயந் தன்னி லிருந்தது கண்டா ளென்ன. 170

கேட்டலு மிராமன் சொலவான் கினர்மந் தீர மாய்ந்து
காட்டலோட் டம்போற் சுததக் கண்ணிலே கலந்து ளோருக்
கீட்டுசத துவசே டந்தா னெங்கனே யிருக்கு மென்ன
வாட்டமின் ஞாந மிக்க வசிட்டமா முநிவன் சொல்வான். 171

வித்தினுட் பூவுக காயு மேவல்போ லிதயந் தன்னிற்
சித்தின்கா ரணம தான சததுவ சேட நிற்கு
முததனாய் மநமி றந்தான் மொய்யுடல் போகா போகத்
தொததவின் பத்துன் பங்கன் சாரதலற் ரெருமைத் தாகும். 172

ஆதலா லிராம னேயவ வணங்களு ளந்த மெய்விட்
டேதமி லாதி யந்த மின்றிய வறிவி னுட்போய
மேதகு சத்து வஞ்சோ வேந்தனெஞ் சசையப பண்ணித்
தீதிறன் னுடலின் மீளச் சோந்தனன் கூடார் புட்போல். 173

கும்பன்மெய் யாகிப் பூமே விருந்தனன் குழல்போற் பாடத்
தம்பமா யிருந்தோன் மெயயிற் சத்துவ குணஞ்சாரா போதந்
தும்பினேர் பாட்டைக் கேட்டுப் பையப்பையச் சூரி யன்சே
ரம்புயம் போல்வி ரிந்தங் கவன்மந நிலையா யிற்றே. 174

கண்டனன் கும்பன் நன்னைக் களிப்புறு மநத்த னாகித்
தண்டலி லருளா லென்னை வாழ்விப்பான றானே வந்தான்
பண்டையக் குரவ னென்று பரவிநன் மலர்தா யேதத
மண்டல வேந்தன் நன்னை மற்றவ னோக்கிச் சொல்வான். 175

இங்குநின் தகன்ற நாடொட் டின்றள வுன்பாற சித்தம்
பங்கற நின்ற தண்டா பதியுநின் கூட்டம் போல
வங்கித மல்ல வென்ன வண்ணலே வாழ்ந்தே னின்றோற்
றுங்கமா யுற்ற விற்ப சமாதியிற் றுயரந தீர்ந்தேன். 176

நிருவிகற் பத்தி லிற்ப நிறைந்தபொன் னாட்டு மில்லை
யொருமையுற் றதனை மேலி யும்பரி லிம்பா தன்னிற்
றிரிவனென் றரசன் சொல்லக் கும்பனுஞ் செப்பு கிற்பா
னரியவா நந்த வாழ்வி லயர்வெலா மறவாழ்ந் தாயோ. 177

பேதமே வடிவ மான துன்பங்கள் பேதித தாயோ
போதல்போ தினிதாஞ் சங்கற் பத்தினிற் பூண்ட விற்பந்
தீதென வேருளு செற்றுச் சமதரி சநமுற் றுயோ
யாதினும் வீடு பற்றற் றியைந்தசெய் தின்புற் றுயோ. 178

எனலுநின் னருளாற் பங்கிற் றெய்வத்தா லெலாம்விட் டப்பான்
மநநிலை நின்றேன் மாயைக் கரைகண்டேன் வருபே றெல்லாங்
கநமுறப் பெற்றேன் கேட்கக் காணவேண் டுவதொன் றில்லை
யநவா தமுநி னைந்தே னயர்வற்றேன் பிறவி யற்றேன். 179

பயமற்றேன் மோக மற்றேன் பற்றற்றேன் சமமாய் நின்றே
னுயர்வற்றே னெல்லா மாணே னொருசெய லற்றேன் விண்ணு

னியலொத்த தெளிவாய்ச் சாந்த மெய்தினே நென்றான் மோகச்
செயன்முற்றுங் கடந்த சிந்தைச் சிகித்துவ சப்பேர் மன்னன். 180

அவ்வகை யிரண்டு பேரு மாத்தும தத்து வத்தின்
செவ்விய விசாரத் தாலுந தெளிதரு மொழிக ளாலுந்
தவவறு நேய மிக்கோ தம்மிற்ற முணாத லுற்று
வெவவந மோடை குன்று வேறற வெங்கும் வாழ்ந்தார். 181

இயலறி வன்பு செய்கை யிணையற்றோ பற்றும் வீடு
மயலற விட்டுத தென்றற் கசைவுற வடகுன ரெப்பார்
பயிலுட லொருகாற றாளி படாவிபபா ரொருகா னீறு
வியலுற வணிவ ரோகாற சந்தந விரையே சோவா. 182

சிறிதுகா ளுடனே வாழ்ந்து தேமொழி மே. நதை நோக்கிப்
பிறிவுறு கணவன் சாஸ வுதாராய்ப் பீடை யறறான்
செறியெழிக் கீடலை யாகுஞ் செல்வம்பூ மனையு மெல்லாம்
வறியபோ வவமாய்ப் போமான் வாழுக றிலாமை யாலே. 183

இழிவறு ஞாநம் பெற்றோ ரியல்புறத தானே வந்த
தொழிவுற விடுவ ரென்னி லுண்மையை யுணாத தென்னும்
வழிபடு மன்ன னம்பான் மணஞ்செயற் கான தொன்றை
யழிவறு மறிவி னுலிந் கமைத்துமென றுளத்தி லெண்ணி. 184

தலைவனை நோக்கிச் சொல்வான் சதமக னுலகி னின்றோர்
நிலைபெற விழாவுண டாகுகே நேருநா ரதரோ டியானு
முலைவற நின்றல் வேண்டு முயர்விதி வலியார் வெல்வர்
மலைமிசை யிரவி போங்கால் உருவனிவ விரைவி லிங்கே. 185

நீங்கரு முணர்வி னோடு நீயிவ ணிருத்தி யென்றோர்
தேங்கமழ் மலரின் கொததைச் சிகித்துவ சனுக்கு நல்கி
யோங்கினள் விசும்பி லேகி யவன்விழி யுறாத மட்டிற்
ருங்கிய கும்பன் மேனி தவிர்த்துதன் வடிவ மானுள். 186

இந்திர னிருக்கை யேய்ந்த வில்லம்புக் கறியா வண்ண
மந்திர நெறியின் மன்னன் காரிய மாயிற் செயது
சந்திர வதநி மீண்டுங் குமபனூய்த தலைவன் றனபால்
வந்திழி வுற்றுச் சால வாடிய முகத்தள் போலாய். 187

பனிபடர் மதிய மென்னப் பங்கய மென்னச சோம்பி
நனிமுகம் வாடிச் சிந்தை யயர்விலா ணனுந் லோடும்
புரிதநா யகனு நோக்கிப் பொருக்கென வருந்தி யெந்தாய்
துனியுறு கின்றார் போன்றாய் துயரமென துடைத்தி யென்னு. 188

தத்துவ ஞாந முற்றோர் தளர்வுறார் மகிழார கஞ்சப்
பத்திரம பயின்ற நீரிற் பற்றுமோ வென்ற லோடுங்
குத்திர மேனிக் கும்பன் குழம்புறு குழலின் பண்போற்
சித்திர மாக வொன்றைச் சிகித்துவ சனுக்குச் செப்பும். 189

உடலுள வளவுங் கன்மேந் தியத்துட னுறல்செய் யாரேற்
நிடமுறச் சமசித தததே செறிபவ ரறிஞ ரல்லார்
சடர்களே யாவர் தானே சார்வுறு மவத்தை வென்று
விடநினைத் தறிவி லாதார் வீணிலே மெலிந்து நைவர். 190

திலமுள வளவும் போகாத தைலம்போற் தேக மட்டும்
பலபல வவத்தை நீங்கா பற்றற விவற்றைத் தீர்ப்போ
ரலகிலா விண்ணே வாளா லறுப்பவ ரொக்கு மனனா
மலவுட லவததை நீக்கி லதற்கொக்கும் வாழ்வுண் டாமோ. 191

வேறு.

ஒருபான ஞானேந் தியத்துடனு
வருமா னுளதா முடலுக்கு மலரோன் முதலா மெல்லோருந்
தெருள்பான் மையரா யினுந்தேக வவத்தை தீரா தென்றுணர்கை
புகுகா நின்று வழுவாம லறுதி யான விதிநெறியே. 192

கற்ற வறிஞ ரறிவில்லோ ரெல்லாங் காணப் படுபொருளா
யுற்ற படியால் விதிவசத்தே யுறுவா கடலி லுறுநீர்போ
னிர்த்த மறிஞா சமபுநதி நிலையாற் கைகா லசைதலினாற்
பெற்ற வுடலம் விடுமளவும் பெயரா விதியைப் பின்செல்வா. 193

இரங்கித் தேமபி யறிவில்லோ ரின்ப துன்பங் களின்முழங்கித்
குரம்பைத் திரள்க னெடுத்தவற்றாற் குறையா விதியைப் பின்செல்
நிரம்பப் புகன்றெ ஞான்பட்ட ரெறியிற் றுன்பந் தனைக்கேளா [வர்
யரங்கட் குவமை யாந்துன்ப மன்பாக் குரைத்தா லாறாதோ. 194

கொத்தார மலாதந் துனையகன்று குதித்து விண்போய்ப்
பொன்னுலகின், மெய்த்தா தையைசசேர்ந் திரதிரன்முன மேவி
மீண்டிங் குறவெண்ணித், தத்தா விண்ணின் றிழிந்திரவிக் கருகே
கூற்றின் மடகெறியா, விததா சணிகோ வுறவருவா னெழிலிப்
பத்ததி லெகுதலும். 195

கக லுற்ற தூர்வாச னென்னு முரிணை
மாக மட்டி லடிதொழுது மற்று முசிவன் றனைநோக்கி
நீக றுத்த துகிலுடுத்தாய ரெறிதீர் பிறனை விழைபவர்போற்
போக லுற்றா யென்றவெனைப் போத முனிவுற் மம்முசிவன். 196

இதுசொல் லுதலா லிரவுதொறு மெழிலேந் திழையா யீருத்தி
யென, முதுவன் சாப முரைத்தலுமம் மொழிகேட் டிராங்கி
முசிதாளாம், பதுமம் புகழ்ந்து வேண்டுதற்குப் பார்த்தே னிமைப்
பின் முநீமறைந்தா, னதுகண் டொருநாந் திங்கணந்தே னணங்காந்
தன்மை யகலாதே. 197

குருவா னவர்மா தவர்முதலோர் கூட்டங் காணக் கூசாம
லிருள்வாய் மகளா யெவவண்ண மிருப்பே னெனவுஞ் சிகித்துவசன்
வெருவா தொழிநீ புலம்புதலான் மேவு பயனென் விதிவலியால்
வருமே வருக வுடற்கலைலான் மாசி லறிவிற் பற்றாதே. 198

அறிவா லுயர்ந்த நீதுனபத தமிழ்ந்தற் குரித்தோ வறிவற்ற
சிறியா ரன்றோ வுள்ளயாவா ரென்று தேற்றித் தம்மிற்றும்
பிறியா விற்ப துண்பங்கள் பிறிவற் றிருந்தா ரவவளவி [தான்.
னெறியார் கும்பற் கணங்குருவ நோவான போலவெய் யவனொளித

அந்தி வரலு நியமங்க னாற்றி யிருந்தா ரதுகாலே
முந்து மரசன் முகநோக்கி மொழிவான் கும்பன் றளர்ச்சியொடு டுல்
மிந்த வுடல்வீழ் வதுபோன்மே லெழுதல் போனின் நியங்குதல்போ
வந்து பெருநா னெடும்பெணமை மன்றா சென்னை வளைந்ததுவே.

கூந்தல் வளர்கின் றதுபாராய கொங்கை யெழுகின் றதுபாராய
சேர்ந்து வருமே கலைபாராய் செறியு முன்பி னுணடான
காந்தை வடிவா னதுபாராய் காவ லாவென் றிரங்கினனாய்ச்
சாந்த முறுகும் பண்பிருந்தான் றலைவன் றுணங் தளச்சிநுந்தான்.

ஞாந வானீ விதிநெழியை சின்னா யறிந்தா யுறற்பாண்
தான துற்ற விரங்குலையென் தாச னுணைப்ப வுயர்கும்பன்
றுணஞ் சொல்வா னினிச்செயவென் றப்பா விதியை வார்த்துப்பார்
மேனி டுபண்மை யாயிரவு மேவக் கடவே னென்றுரைத்தது. 202

பாய லொன்றி லவ்விரவு பயின்றார் வெறிதே விடியளவின்
மேய பெண்மை தனைவிட்டு மீண்டு குமப வடிவாக
வேய விவவா நிராப்பெண்ணு யிரவு போனாற் கும்பனுமா
யாய கந்தி யழியாம லமாந்தான் சின்னாட் சூடாலே. 203

அன்னாள் கும்ப மேனியளா யரசன் றனைப்பார்த தொருபகலின்
முன்னு நித்த மிராப்பெண்ணை வருமேன் மடவா நியல்பின்றி
யென்னு ளிருப்ப தொருகணவ னெய்த வேண்டு முனையலது
பின்ன ரையுமு வலகினுமியான் பேணே னன்பாற் பெருமையினால்.

மனைவி யாக விவாகத்தால் வரிப்பாய் நிகிக்கெப் போதுமெனை
யினைய தியற்றிற் தீங்குநல மிரண்டு மில்லை யெனலோடு

மனைய விருப்பே நன்றென்ற னரச னதுகேட் டலுங்கும்பன்
புனையு நலத்தா வணிமாதப் புரணை யின்று புரவலனே. 205

திங்க ஞாதிக்குங் காலத்திற் செயக விவாக மெனச்செப்பி
யங்க ணரச னெடுமேவி யணியு மணிப்பூண் சந்தநங்க
டுங்க மலையிற் கொடுவந்து தூயநீர்க் கங்கை தனின்மூழ்கிப் [ற்றி.
பொங்கு நெறியாற் கடவுளர்தென் புலத்தோர் தவத்தோர் கழல்போ

கிரியை யொழியா பல்விரும்பா கிளர்கற பகல் கியவெண்பட்
டுரிய தெனச்சாத் தினாவெய்யோ னுயர்ந்த வெற்பி னிடைச்சென்
பெரிய விந்து தோன்றுதலும் பேச முறைமைக் கிரியைகளா றுன்
லரிய நியமஞ் செய்துமணஞ் செய்தா னரச னப்போது. 207

வேறு.

இவ்வா றுயர்மந் தாவெற் பிடையே மணஞ்செய் திவர்கள்
கவவா வின்பந் துயததுக் கடஞ்சூழ் வநங்க டோறுஞ்
செவவாய மயின்மன் னவனுந் திரிந்தார் திரமும் மூனறில்
வெவவா னரசன் றுயிலும் வேலை தனிற்சூ டாலே. 208

சென்று சென்று மன்னன் நேச சீதிந டாத்தி
யொன்றும் பாய நன்னி லொழியா தவள்போன் மீளு
மன்றன் மதனி கைப்போ மனைவி யான மாது
நினற சிலநா ளிற்பின் னெஞ்சி லொன்றைநி னைப்பான். 209

உற்ற போகங் களிற்பற் றென்ற திவனுக் கென்ற
துற்ற போகங் களிளுந் சோதிப் போமென் றெண்ணிக்
கற்ற மாயை யாலே கைத வமொன்றி னைத்தாட்
சுற்றாந் தேவர் நெருங்கச சுராகோன் வந்தத்திற் றேன்ற. 210

வந்த மகனான் 'றன்னை' மன்னன் கண்டு வ ணங்கி
முந்து பூனைச் செய்து முத்தல்வ நீயிங் கெய்த

வெந்த வறமுன் செய்தே நென்ன விமையோ ரீறையு
மந்த மண்ணே நோக்கி யனபா லிவவா றறைவான். 211

உனது குணத்தி னலத்தா லும்ப ருடனான் வந்தேன
கநக வுலக முமக்கே கடவ தாமங் குள்ளோர்
நினது வரவு நோக்கி நினரூ ரரம்பை முதலோர்
வரச வதந மலர மார்த்தாண டிணைப்போல் வருவாய். 212

கறப மளவு மிருந்து கடவுட் போக மெல்லாஞ்
சிற்ப மன்றித துயக்கச் சீவந் முததி மன்னு
வற்பந் தாழா தடைவா யழைப்பான் வந்தே நென்ற
சொறபங் கிகளைக் கேட்டுத் தூய மன்னன் சொல்வான். 213

அங்குந் துறக்கத் தின்ப மனைத்து மறிவே நெந்தா
யிங்கென் றங்கென் றில்லை யெங்குஞ் சவாக்க மெனக்குப்
பொங்குஞ் சுகமே யெங்கும் பொன்னு டதனல் வேண்டேன்
றங்கும பதமே வென்றே சற்றும் பற்றற றுணைப்ப. 214

மடங்கி யமரா கூட்டம் வந்த வழியே போகத்
தொடங்கு மாயை பலவாற் சோதித் திடவு நெஞ்சு
மடங்கி விடுதல் கண்டு மயலோரா மாயை யாலே
தடங்கண் மயிலுஞ் டாலே தனிச்சோ தனைசெய் தனளே. 215

திங்க ஞ்ஜித்த வளவிற் செபித்திக் கங்கைக் கரையிற்
றுங்க வரச னிருப்பத் தோகை யன்னுள் புறம்போய்க்
கொங்கு மலரா னிறைந்த கோல வமளி யொன்றிற்
றங்கு மொருதூர்த் தனைத்தான் சங்கற் பித்துப் புணர்ந்தாள்.

சந்தி முடித்து மாதைச் சார றேறுந் தேடி
வந்த வழியிற் புணர்ந்து மகிழு மவரை நோக்கிச்
சிற்தை விகற்ப மின்றிச் சித்த மகிழ்ந்தவ கவுரை
முந்த விடைபூ றறநீர் முயங்கு மென்று போனான். 217

போகி மறைந்து முகுராததம் போன பின்ன ரிவனும்
வேகி யாது போனான் விகற்ப மினமை காண்பா
னேகி யமளித் தொடாச்சி யெழிலும் வடிவுந் தோன்ற
யோகி முன்னர் நின்ற ளொதுங்கி நாணி வணங்கி. 218

வேறு.

மதரி கைப்பெயர் மங்கையு மிவவணம் வருந்தி
விதற முற்றனள் போனிற்ப வேந்தனுஞ் சமாதி
யதனை யுற்றிருந் தானறி வுற்றனன் பார்த்துக்
கதம மக்குளிர புந்தியான மெல்லெனக் கழறும். 219

விரைவில் வந்ததென் முயங்குறு மகிணனை விட்டு
நிரைவ ளைக்கையாய் மீண்டுபோ யின்பமே நிறையென்
றுரைசெய் காலையின மதநிகை யுரைசெய்வா ஞாயர்ந்த
புரையி லாதவர் பிழைபல பொறுப்பது புகழே. 220

மாத ராரிய லளவறு பேதமாய் மருளுங்
காத லோவெளி லெண்மடி கருமமொன் றறியா
ராத லாலென தரும்பிழை பொறுத்தரு ளென்னப்
போத பாரகன மதநிகைக் கிவவுரை புகன்றான. 221

வானி லேமர முளைக்கினு முநிவென்கண் வாரா
தான மேலவ ரிகழ்வரென றன்னமே யுன்னை
மேன யந்துபெண் ணெனவிரும் பலனென்று வேந்த
னீன மில்லதோர் சமமுறு பார்வையோ டிருப்ப. 222

கண்டு நின்றஞ் டாலையுங் கருத்தினு னினைவாண்
மண்டி ராகமுங் கோபமும் வேரற மாய்ததான்
மிண்டு போகமுஞ் செல்வமு மேவிடா திவனைத்
திண்டி றற்புயன் ஞாநத்தின் கரைகண்டு சேர்ந்தான். 223

மறைதன் மட்டினி மதநிகை வடிவினை மாற்றி
முறைமை யானகு டாலையாய் முன்னிற்ப னென்னு
வினைவன் முன்புகு டாலையாய்த் தோன்றவு மிவனைப்
பொறையி னின்றவ னோக்கிநல் வியப்பொடு புகலும். 224

வடிவும் வார்த்தையு மொடுக்கமு மற்றுள குணமு
முடிவி லாதகு டாலபோற் றோன்றினை முன்னே
நெடிய கண்ணி நீ யாரென நிருபதி கேட்பக்
கடிம ணஞ்செய்கு டாலநா னெனமற்றுங் கழலும். 225

கும்ப வேடமு மதநிகை வேடமுங் கொடுநா
னம்ப னேயுனை யுணர்த்தினேன் ஞாநத்தி னிலைமை
யிம்பர் மாயையாற சோதின பண்ணினே னிவற்றைக்
கம்ப மின்றிய தியாநததாற் காண்குதி பென்ன. 226

ஞாந யோகமாந் தியாநததா னாபதி நோக்கி
மான ராச்சியந் துறந்தது முதலிவண் வந்து
தான லஞ்செய்கு டாலையாய்த் தோன்றிய தளவா
யீந மின்றியே யாவையு முணர்ந்தன னிருந்து. 227

தியாந நீங்கினன் புளகமே நிறைந்தனன் றிண்டோ
டயாவு மன்புமீ தென்னெனத் தயங்குகு டாலக்
சூயாச லந்தழீஇ நெடிதிருந் தொனறுமேற கடூ
னியாய மன்னவ னாகந்தத் தமிழ்ந்தன னிமிடம். 228

மடியின் மேலந்த வஞ்சியை வைத்தவ னுரைப்பான்
முடிவில பேரிருட் குகைநிகர் மோகநின் றென்னை
நெடிய புந்தியா லுய்த்தனை யுனக்கெவர் நிகரோ
கொடிம ருங்குலா யியற்றுமைக் ழாறுமொன் றுளதோ. 229

வருப வக்கடற் கரையிலாய் நிராசையை மருவுந்
தரும மேயிதற் கென்கைம்மூ றுளதெனச் சாற்றத்

தெரிவை யோதாவா ஞ்ணங்குபல கிரியையிற் றியங்குங்
கருமங் கண்ணே யுயவிக்க நாடினேன கவன்று. 230

நீய் தற்கெனை மேம்பட நிகழ்த்துவ தெனனே
மேய புன்றொழி னினேவுகள் சங்கற்ப விகற்ப
மாய தெத்தனை யவையெலா மகற்றினை யனரே
தூய நாயக வென்னலும வேந்தனுஞ் சொல்வான். 231

ஐய மற்றன ஞ்சையற நேன்பிறி வற்றே
றெய்ய வண்ணையொத தேன்பொருள வடிமாய் துடங்கேன்
செய்ய லாவதோர் ிட்டையுற நேனசித்த மகிழ்ச்சி
வெய்ய துன்பமொன் றிலனிது வதுவென விளங்கேன்.

சோதி மண்டலத் தெழுந்ததாய்ச் சுவரினிற் படாமன்
மீது விஞ்சுதல் குறைதலற றிருப்பதோர் விளக்கங்
தீதி ளாவெனக் குவமையாஞ் சகத்தினைத் தீர்த்து
யாது மேவிவிண் ணிறபதற ிணையொதது நின்றேன். 233

உண்டெ னுந்தன்மை யென்னுரு வேறென்று முரைக்கக்
கண்டி. லேனத னுலெனைக் கருணைசெய் குருநீ
முண்ட கப்பதந் தொழுதன னென்றவன மொழியத
தொண்டை வாயவண் மேற்செயல் சொல்லுதி யென்றான். 234

பற்று வீழலன படிகமேற் பாயொளி யென்ன
நிற்ற நீசொன்ன செய்குவ னெனறன னிருப
னுறற தீதெனிற் பேதைமை யொன்றையு மொழித்து
மற்றை முன்னுள வியற்கையி லிருப்பது வழக்கே. 235

சிறிது காலநா மிவவகை யிருந்துபின் நேகம்
பிறியு நாளந்த நிலையினைப் பெறுதுமா லென்ன
நெறிசெல் வேந்தனு மியைந்தன னேரிழை யெழுந்து
குறிக்கொள் சங்கற்ப விதியினு லிவையிவை கொணர்ந்தாள்.

ஏழு வாரிநீர் மணிக்குடத திவனை நீ ராட்டிக்
கேழு லாமணித தவிசுடைக் கிளாவுற வைத்து
வாழி யெனறன ளளவறு சேனையும் வகுத்தாள்
வேழ வெம்பரித் தேரொடும் வீரரால விளங்க.

237

இனைய வேலையி லிதயமொத தினபமே யியற்று
மனைய தேவிசு டாலையு மரசனு மெழுநது
புனையும் வேழமேற் கொண்டனா பொன்னகா நோக்கி
வினைசெய் நாற்பெரும் படையொடு மகிழ்வுற மீண்டார். 238

புரியை நண்ணலு நகருறு தானெபொம் மென்று
வரிசை யாலெதிர் கொளவிரு தானையும் வயங்கப்
பரிவி னண்ணினா நகர்பதி னாயிரம் வருடந்
தெரிவை யோடிருந் தழிவிலாப் பதம்பின்பு சேர்ந்தான். 239

வள்ள லேயிந்த மரபினுற் றெழில்களின் மருவித
துள்ளு மினபயிற் சாந்தமெப் போதினுந் தொடர்ந்தார்
மெள்ளு போகமும் வீடுமுண் டாமென்று தெளிந்த
வள்ள மாதவ வசிட்டமா முனிவர னுரைத்தான். 240

6—9. சிகித் துவசன் கதை முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம்—1844.

6—10. கசன் கதை.

தெளிலின் மிக்குயர் சிகித்து சன்கதை செப்பின னிவ்வாறே
யளிய நிறியா லருந்துய யனையவ னெறிபோலக்
குளிர்மு கச்சுரர் குருமக
வெளிப்ப டவவ னுணர்ந்துள நெறியினை விளம்புதி யெனக்கேட்

[டான். 1

குருசில் கேட்டலும் வசிட்டனங் குரைசெய்வான் குருமகன்
கசனென்பான், நெரிப தத்தொடு பதப்பொரு டெரிநதுளோன்
நேவாதே சிகன்முன்போய், விரிபி றப்பெனுங் கூட்டினின றயி
ரெனும் வெங்கரி புறம்போகைக், குரிய வாறெது கூறெனக்
கேட்டலு மும்பர்மந் திரிசொலவான, 2

அநத்த மாமக ரங்களுக் குறையுளா யகனறவிப் பவவேலை
கநத்த தோரசுக் கத்தியா கத்தினுற கடக்கலா மென்றோ தத
நததை யாதியாளு சகலமும் விட்டனன் றனியனாய்க் கசன்சென்று
வநத்தின் மேவின னெட்டியாண டிருந்தனன் மறிததவன் பிதாவந்
[தான். 3

வந்த தந்தையை வணங்கியே சகலமு மாற்றியே யெட்டாணடு
சிந்தை யற்றிருந் துநதுயர் தீர்ந்திலே னிமலனே யென்னென்று
நொந்து கூறலுஞ் சகலமு நீக்கென னுவன்னுமீ ளவும்போனான்
தந்தை போனபின் வற்கலை முதலிய சகலமு மறநீத்தான். 4

பாது மாமதி முகிலுடு முதலிய பற்றறு சாற்கால
வாந மொததன்ன் றமியனாய்க் கசன்சென்று வநத்தின்மீ ளவுந்தா
யான வன்றனை யெய்தின னனபினு லடிதொழு தயர்வெய்தி [தை
யான ணிந்துள வற்கலை முதலிய யாவையு மறநீத்தேன். 5

யாது நீத்துமென் பாலினாப் பாறிலே னினிச்செய லேதென்னத்
தாதை கூறுவான் மநத்தையே யுலகெலாஞ் சகலமென் னுரைசெய்வ
ராத லான்மந மகற்றுதல் சகலமு மகற்றுத லதனாலே
கேத நீங்குமென் றகன்றனன் மந்திரி கிளர்கச னிதுசெய்தான். 6

சித்த மேதென நாடின னறிந்திலன் நேகமா திகளெல்லா
சித்த மன்றெனிற் குறைசெயா விதனையான் நீர்த்துமென் பயனெ
சித்த மேதெனச் சுரர்குரு விடத்துறச் சென்றுகேட் டலுமன்னுன
சித்த னாவது நானெனச் செப்புவா சித்ததை யறிவுற்றோர். 7

உயிர்க ளியாவையு முன்னாற நானென வுன்னுபா வனைதானே
செயிர்செய சித்தமென றுரைத்தலு மிங்கிது தீர்ப்பது மிகவன்பாம்
வயிர மாவது தீரவதெவ வகையென மறித்தும் திரிசொலவான்
வெயில்செய் துனபமோர் சிறிதிலை யகங்கரம் விடமிக வெளிதாகும்.

அலர்க சக்குமுன் னிமைக்குமு னகங்கர மகற்றுத லெளிதாகும்
பலவு ரைப்பதென் னேகமா யநநதமாய்ப் பரமசித தேயாகிக் [குஞ்
குலவு சுத்தமாய் விண்ணிலு றுண்ணிதாங் குறைவிலாப் பொருணிற்
சலந மற்றதைப் பாவனை செயதுப சாந்தனா யிடர்தீரவாய். 9

சுத்த மித்தையே யாதலி னகங்கரா தொலைந்துபோ மெய்யான
தத்து வந்தனை நினைதலாற் சித்திலே சாற்றகங் கரமெங்கே
மெத்து நீரிலே புழுதியுங் கலிலே மேவுதோ யமுமுண்டோ
நித்த ரூபத்தை நினைத்திவ னுன்னு நிச்சய மறநிற்பாய். 10

திக்குங் காலமு முதலிய வசத்துறு சிறுவடி வறத்துன்பர்
தொக்க வன்னவற் றுன்மறை யாமலே சூக்கமாய் நொய்தாகி
மிக்க சோதியா யனைத்துமா யொன்றுமாய் மெய்யறி வொன்றேயாந்
தக்க விந்நிலை நில்வென வுரைத்தனன் றலைமையா முபதேசம். 11

சுத்தனா நிலமைபெற் றகங்கரந் தீர்த்தென தென்னு
மன், மேவு முட்பந்தம் வீழ்ந்துபோய்ப் புந்தியில் விகற்பங்க
ளனைத்தும்போய்ப், பாவ முற்றிய கசனிற்ற நிலையினீ பற்றுத
லறநிற்பாய், கேவ லத்திந்த வகங்கரம் பொய்ம்மையாங் கெடுத்தல்
பற் றுதல்வேண்டாம். 12

பொய்ய தாமுற் கொம்பினப் பற்றவும் போக்கவு நினைப்பாரா
ரைய ஷேபர போதலு ரணத்திலே யயலொன்று வருமாறென்

பெய்ய தாகிய வநேகபா வனையினப் பொருந்தல்புன் பிறப்பாகு
மைய மின்றிய வேகபா வனையினி லமுந்துதல் பவந்தீர்தல். 13

6—10. கசன் கதை முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம்—1857.

6—11. மித்தையா புருடன் கதை.

—

இருமையோ டொருமை நீக்கி நின்றதி லெய்தி யின்ப
மருவுவாய் மித்தை யான புருடன்போல் வருந்த வேண்டாங்
குரிசிலே யெனலு மெந்தாய் கூறுபொய்ப் புருட னாலே
நெருபய னின்றித் துன்ப முற்றவ னுலந்த வாறென். 1

ஞானமா மழுதி னாலே நலம்பெற நிறைந்த தேனு
மியானறி வுறவித் தன்மை யியம்பென விராமன் கேட்ப
மானமார் வசிட்டன் சொலவான் வள்ளலே நகைக்கு மூல
மானவிக் கதையான் சொல்வ தறவியப் புளது மன்னே. 2

ஒருதலத் தேகந தத்தி லுறறகு ங்யதத் துண்டாய
மருவுமத் தலத்தி னிற்போன் மாயையெந் திரம யத்தோர்
புருடனுண் டஞ்ஞா நத்தோன் புன்மையா யினமைப் பண்பாய்
மிருதுவாம புந்தி புள்ளோன் கேவல மிகுந்த மூர்க்கன். 3

வானிலே சுருண்டு தோன்று மயிர்ச்சுருண் மருத்த லத்திற்
கானனீ ரொனன வனனான் றேன்றியே கலந்த பாழிற்
சூரிய மலாதொன் றில்ல யாதொன்று தோன்றிற் றங்கே
மானவ வதுவு மன்னான மறவன் வளர்வு மாங்கே. 4

வேறு மாயே யெப்போதும் விளங்குந் தன்மை யவன்காணன்
கூறு வாறோர் தங்கற்பங் கூடி னுன்விண் ணினினைப்பேணி

யூறு படாமல் வைக்குதுமீ துயர்ந்த தேயென் றுளத்துன்னித்
தேறு முவகை யுடன்விண்ணைச் சேமிப் பாறோ வீடமைத்தான். 5

அந்த மனையில் விண்ணிணைவைத் தளிக்கின் றோமென் றதிலாசைப்
பந்த முறலு மவன்வீடு படர்கா லத்தா லழிவெய்தி
யிந்த மருத்தாற் றாங்கமபோ லிருது முடிவால் வருடம்போற்
சிந்தி யொழிய வவன்கண்டு சேண்போ யினதென் றலறுற்றான். 6

நில்லா வீட்டில் விண்ணையோ நீயெங் ககன்ற யொருகணத்தி
லல்லா யாளு யெனவீட்டி னாகா சததுக் கறப்புலம்பிப்
பொல்லா மந்தான மீண்டங்கோர் புதிய கிணறு சமைத்தொருவர்
கொல்லா திதனி லிருத்துமெனக் கூபா காச பானானை. 7

கால மதனாற் கூபந்தான் கழித் லோடுங் கதறுற்றான்
சால வருந்தி மீண்டங்கே தனைக்காப் பதற்கோர் குடம்பண்ணிக்
கோல முடைய தெனமகிழ்ந்து குமபா காச பானாளு
னீல முகிலே யக்குடமு நிகழ்கா லத்தா லுடைநத்துவே. 8

நம்பி நம்பி யடைந்ததெலா நாச மெய்தத் திருவிலியக்
கும்ப விண்ணுக் கழுத்தறபின் குண்ட மொன்றங் கேகெல்லித்
தம்ப மெனறு தறபானாய்ச் சார்ந்தா னந்தக் குழிதீனையுந்
தும்பி கால மழித்துளதாற றுன்னு மிருளைச் சுடர்போல. 9

குண்ட ல்ணனுக் கழுத்தறபின் குலவு நாற்சா ரகங்கட்டி.
மண்டு மருள்கா தறபானாய் வாழ்ந்தா னந்த மனைதீனையு
மண்ட முழுதுங் கொல்கால மழிவு செயய வதற்கழுது
சண்ட பவந னிடைப்பட்ட சருகு போலத் தளர்ந்துலந்தான். 10

தடனார் நாற்சார்க் கழுத்தறபின் றற்காப் பதற்கோர் குதிர்பண்ணி
யிடனா குதிர்புக் கவணிடுப்ப விதுவுங் கால னிறப்பித்தா
னுடனே குதிர்வின் னினுக்கழுதா னென்றோ வீடு குதிர்குண்டங்
குடநாற் சாச மென்பிவற்றாற் குழைவில் காலந் துயருற்றான். 11

விண்ணே வீட்டி வடைத்தவனும் வீட்டில் விண்டான் ருனாகி
புண்ணே வுறற பெருநதுயரா லுழைக்கும் பிழைக்கு மோரொருகா
லெண்ணி நிற்ப திதுபோவ திதுவென் றறியா னிவனென்று
புண்ணி யததின் வடிவானோன புகல் வீரன புகலுற்றான். 12

பொயயா மனிதன் கதையாலென் புகனராய் மாயா புருடனையேன
யையா விவன்வின் காததனனென றறைந்த தேதென் றருள்கென
மெய்யாம் வசிட்ட னுரைசெய்வான மித்தியா புருட னெனறவிவன்
மையா முகிலே சூரியமாம் வானி லெழுந்த வகங்காமே. 13

இந்த வுலகெல் லாமிருக்கு மிந்த விண்ணே ததுநிறைவுற
றந்த மின்றிச் சிருட்டிதனக் காதி தனிற்று னேநிற்கு
மைந்த வதன்பா லகங்கார மருத்திற் பரிசும் வருவதுபோன [ன.
முந்து தோனறித் தனைக்காக்க முயன்றான் வடிவாய் முனையாதோ

கூவங் குண்டங் குடநாற்சார குதிரென் பனவாங் குரம்பைகளை
மேவ நாநா விதமாக விதித்து மீண்டு மீண்டிழந்த
தாவ முற்ற னுடரோறுந் தனைக்காத் தனனென ருகாச
பாவ னைக்கே நிலப்பட்டான பாழே வருந்திப் பதைத்தனனால. 15

விண்ணு னென்றே சேமித்து வீட்டா காச மாதிகளி
னண்ணு மெலிவுற் றிடுமிததை யானபோல் வருந்தா தொழிகமலாக்
கண்ணு விண்ணின் மிகப்பெரிதாய்க் களங்க மறறு துண்ணியதா
யெண்ணு லடங்கா வழிவில்சில மியலாத துமதத் துவந்தானே. 16

அவ்வாத் துமதத் துவங்காண லாமோ வெவர்க்கு மகப்படுமோ
விவ்வா றிருக்க வுடலிறந்தா லிதயா காச மாதகிரததை
வெவ்வா ளாசே நானிறந்தே னென்று மெலிவா விவேகமிலோர்
தவ்வா லிசம்பு கடாதிக்கான் றகர்ந்த போது தணந்திடுமோ. 17

கடம துடைநதால் விண்பிரியா காய மழிந்தா லுயிரழியா
தடவி தாஞ்சிந் மாததிரமாயச் சததாய் விண்ணி னுண்ணியதாயத்
தொடரு மணுவக் கணுவாகுஞ் சொருப மைந்தா நானென்று
படரு மதபூ தியினளவே பயிலு நம்போ எனித்திலதால். 18

யாது மென்று மெவவிடத்து மிறத்தல் பிறத்த லிலதாரு
மோதும் விவர்த்த ரூபத்தா லுலகாய்ப் பிரம மேவளரு
மாத லாலிவ லுலகெல்லா மடியு முடியு நடுவுமறப்
பேத மறப்பா வாபாவம் பிறவாப் பொருளென் றிடர்தீர்வாய். 19

ஆபத் துக்கெல் லாநிலய மரித்த மவச மவிவேகம்
பாவத் துக்கு முதனமடமை பலவித தழிவைப் பற்றியது
தாபத் துக்கோ ரிடமான தகவி லகங்கா ரநதனை
நீபற் றில்லா வறிவாலே நீக்கி லதுவே நிமலநிலை. 20

6—11. யா புருடன் கதை

ஆக விருத்தம்—1877.

6—12. விரதத் திரய கதை.

ஸ்ரீ பிருங்கீச உபாக்யாஸம்.

ஆதலாற் காண்பவற்றி னுண்மைநிலை யிப்படியே யறிவில் வையம்
பேதமாய் வேறொன்றிற் பிறந்ததிலைக் கயிற்றிலராப் பிறப்ப தேபோ
லாதபனில் வேறிலையா தபமென்றே பாவித்தோர்க் காத பந்தான்
பேதமற வாதபனும் பேணுநிரு விகற்பமிது பேசுங் காலே. 1

பொன்னில்வேற் றுண்மயன்று கேழூர மெனினியிற் பொன
றென் றேயா, மின்ன்தே நிருவிகற்ப மென்பரா லீரவிவெயி
லென்று நாடின, மின்னுகதி ரிரவிக்கு வேறுபோ லாங்கண்டாய்

விவித மாகத், துன்னுநா நாத்துவம்விட் டறிவதிலா நல்லறிவிற்
முணிந்து நிற்பாய். 2

சங்கற்ப மெனும்புரண சத்தியினத தற்பாமந தானே தன்னாற்
பொங்குற்ற வாயுவலை வைச்செய்யு மாறுபோற் புரிந்த போது
சங்கற்ப விரியுருவா யயல்போலாய்ச் சகவடிவாய்த தனைததா னாடிப்
பொங்குற்ற மநமாகுரு சங்கற்ப மயமாமிப புலியைக் காண்க. 3

தெரிபொருளென் னுளதல்லப் பொய்யுமல சொற்பதத்தின்
நிரள்போற் றேன்றுந், தெரிபவன்கேட் போனசொலவோன்
பரிசிப்போன மணங்கொள்வோன செல்வோன் மீள்வோன, புரி
வனவெல் லாந்தானே புதிதாகு மலவெல்லாம பொருளென் றோர்
வாய், புரிதருநின் றொழிலெல்லா மலமறுசின் மாத்திரமாம்
பொருளே கண்டாய். 4

மெரும்பெரிய வடிவான பிரமமே யாதலநற் பிறிதொன
நில்லை, வரும்பொருளெல் லாமறிவின் காதையா யிருத்தவிலிவ
வைய மெல்லாங், கரும்புயலே யறிவேயாங் கற்பனைவே நில்லை
யாற் காணப் பட்ட, வரும்பொருள்க டனிலறிவுண் டாதவிஞ்
லறிபொருளா மனைத்து மில்லை. 5

ஆதலினா பந்தம்வீ டெங்குளது வீடிதென வடுத்த பந்த,
மீதெனவெண் ணுவதெல்லாம் வலிந்தகற்றி யபிமாந மிறையு
யின்றித், தீதுதவிர் மௌசியாய்ப் பொறிவென்று மாநமந்
தீர்மேலோனா, யோதியநின் காரியஞ்செய் திராமனே யகங்கரா
மொழிந்து நிற்பாய். 6

மோகத்தில் வருமைய மெல்லாம்போ யறுதிரிலே முற்றும்
பற்றி, மாகத்தன் மாபோகி மகத்தான தியாகியாய் வாழ்தி
யென்ன, மேகத்தை நிகர்வள்ள லிம்முன்று குணங்களெவை
விளம்பா யென்ன, யோகத்தை யுணர்முரிவ னக்குணமுன் னையுந்
தோன்ற ஷரைக்க லுற்றான். 7

மூன்றுகை விரதமெனு மிதுதன்னைப் பிருங்கீசன மோகம்
போக, வேன்றுபரம் பொருளறியும் விருப்பினு லேமகிரி வடகோ
டெய்தி, வான்றுணையாஞ் சங்கரனைத் தொழுதிறைஞ்சி யிப்பிறவி
மயக்கை தோன்றுணர்வி லாறுதலில லாமையினுன்

இச்சகமாம் பழங்குழலி விளைப்பாறி நானறிரிவ தெங்ங னெனறு
மச்சமறு நிச்சயமா மொழுங்கையருள வாயென்று மன்பாற் கேட்ப
நிச்சயமா யானருள்வா னையமெலா மறுத்தறுதி நிலைமை பற்றி
மெச்சியமா கத்தனமா போகிமா தயாகியாய் விடுகை யெனன. 9

செப்பியவம் மாகத்தன மாபோகி மகத்தான தியாகி யெனற
விப்பரிச விளங்கவரு னெனக்கேட்ட பிருங்கீசற் கீசன சொலவான்
வெப்பமுறு மிராகமுனி விற்பமிட ரறம்பாவ மிகுமி வற்றின [ன.
றப்பில்பலா பலமிவற்றில் விருப்பமறச் செயவோனே தனிமா

மோநமுற வகங்கரமு மாநமுமச் சரமும்போய் முடுகி ஊடா,
தீநமிலா தனசெயவோ னென்கணுமன பறச்சாட்சி யெனலா
யிச்சை, தானறவே காரியஞ்செய் வோனவெருட்சி யானத்த
தாக்கு றுதோ, னுனசம னுய்த்தொழிலா விடாசுகங்க ளுதயமுற
தவனமா கத்தன. 11

சநந்தின் மாணத்தி லுதயத்தி லததமநந் தனினே ராகி,
மநமொத்தோன் மாகத்த னெனத்தெளிவாய மாபோகி மாபு
கூற்றி, சினமுற்றென் றினீக்கா னெனமைவிரும் பான்பகுதி
சோத துய்ப்போன், வினவுற்ற மாபோகி யிவனபெருமை மீளவு
நாம்' விளம்பக் கேளாய். 12

மிகவெருவ லானந்த மில்லவாய் மயக்கமே விளைப்ப தான,
சுகமிடர்கள் புசித்தவற்றூற் கலங்காதோன் சராமணந் தொடரு
டாபத், தகலாசு மிடிக்குநன் றெனப்புசிப்போன் புளிப்புக்கைப்

பழற்சி யுப்புப், பகர்நிறைவு குறைவுசம மாயப்புசிப்பேனன் மாபோ
கிப் பாணமை யோனே. 13

உப்பினியல் பெனநனமை தீமையிரண டிலுஞ்சமமா யொத்து
நிறபோன், றுப்புறுமா பேரகியா மகத்தான தியாகிகுணஞ் சொல்
லக் கேளாய், தப்பிலறம் பாஹிடா சுகமரணஞ் சநமொலாஞ்
சேரத் தள்ளுந், செப்பமுள புந்தியுளோன் மகத்தான தியாகி
யெனத் தெளிந்து கொள்வாய். 14

அனைத்தாசை யனைததைய

யாவுந, நினைத்தானு மேவாத புந்தியோன றனைனமக
தயாகி யென்ப, ரெனைத்தான வரமபாவ மநநநத் தொழிலிதயத்
தெல்லாந் தீரநதோன, வினைத்தாய பிருககீசா மகத்தான தியாகி
யென வினம்பு மன்றே. 15

தெரிபவற்றி லெண்ணமாய்கீ காணுமினை

திரள்க ளெல்லாந், கரிசறநன் றுய்விட்டோன் மகத்தான தியாகி
யெனக் கருணை யீச, னுரியபிருந கீசனுக்கு முன்னுளோ தின
னிந்த வுயர்ந்த நோக்கைப், பரிசயமுந் றுப்பிடித்துத் துயரொழிவா
யுலகளிக்கும் பதுமக் கண்ணு 16

நித்தமுறு முதயமுள தாதியா குவதநந்த நிமல மேக

மத்தகைய பிரமமே யுள துவிகற பத்தெண்ண மயலொன் றில்லை
யித்திரமென் றேபாவித் தழுக்கிலனாயச் சுகமேவி யியற்றுஞ் செய்
சுததலீம லச்சாந்த முறவெல்லா மேவுவாய் சுத்த வீரா. [கை

திங்கிடர்தீர் பிரமமாய்க் கற்பினையெல் லாமேவிச் செய்கைக் கொன்
யோங்கியவித் தாய்ப்பரம ரூபமாய்ப் பெரிதாகி யுயர்ம் கத்தாய் [ரூ
வீங்கியபா வனையெல்லா றிறைவதாய் மெய்ஞ்ஞாந வீரா கிஞ்சி
லீங்கிலதென் றுரைப்பதா மாகாய் மேததவே யெனறு முண்டால்.

அந்நியமா வோரிடத்தி விதுகிஞ்சி லெனவென்று மசத்துஞ்
சத்துந், துன்னலுற தெனனுள்ளே திடநிலையா யகங்காரந்
துடைத்து நிற்பா, யுன்னுள்ளே முகமாகிப் புறத்தின்வரு வன
வெல்லா மொருங்கு செய்து, பின்னுதொழி விடாமேவா துருவ
மிலா வகந்தையைநீ பிரிய வெனறான். 19

6—12. விரதத் திரய கதை முற்றிற்று.

ஆக விருததம்—1896.

6—13. இட்சுவாகு கதை.

தரும மெல்லா முணர்முனியே சாற்று மகங்கா சப்பெயரை
மருவு மநந்தன் வடிவிருக்க மாய்ந்தா லந்த வுண்மைக்குப்
பெருகு குறியே துறையெனவெம் பெருமான் கேட்ப முறியுரைப்பா
னுருவ மிருக்க மகமிறந்த வுண்மைக் குள்ள குறிகேளாய். 1

அழுந்து வசத்தி லிருப்போனை யம்பு யத்தி னீர்போல
வெழுந்த லோப மோகமுத லெக்குற் றமுமவன புறநலியா
முழுந்து முதிதை முதற்குணங்கண் முகத்தி லழகாய்ச் சிறி தகலா
விழுந்து பாவ மெல்லாம்போ மிகுவா தனைக்கட் டறுமெல்ல. 2

வேகந் தேயு முலோபகுண மெலியுங் காம வினையடங்கு
மோகம் போயெங் கொளித்திடுமோ முடுகிக் கிளரா தைம்பொறிகள்
சோகந் தாலி யடராது சுகமு மேலிட் டெழமாட்டா
தாகந் தீரக் குளிர்துள்ளே சமந்தோன் றிடுமா லெவ்விடத்தும். 3

துன்ப மின்ப மெலாமுகத்திற் றோன்று மெனினுந் தோன்றிடுக
வன்பி லவைநெஞ் சினையலியா மநமே யிறக்கில வாறோரு
மன்பி னையப்பர் நலனுண்டா மாங்கே சமமா மதியுதிக்கு
மென்பு குளிருஞ் சாந்தியெழி லெய்துந் தடைதீர் பெருமையுறம். 4

6—13. இட்சுவாகு கதை.

பணித லொளிர்த னெய்மையுறும் பழுதி லமல வடிவுண்டாம்
பிணியில் பெரியோர் குடுமபம்பற பெரிதாய்ப் புதுமைத் தானுலந்
தணிவில் பாவா பாவத்தாம் நள்ளுற ருலு மினபமிடர்
கணித மெனினுஞ் செயமாட்டா கருணைத் தடங்கட் கருங்காரோ. 5

புந்திப் பார்வைக் கெட்டுவதாய்ப் புகலா பததெல் லாமிறந்த
விந்தப் பொருளை மோகத்தர லெய்தா தவாசீ சீயிழிந்தோர்
தொந்தஞ் சிரகா லப்பறறும் றேன்று துயரா மணிகள்செறி
பந்தப் பிறவிக் கடல்கடக்கும் பான்மை நயந்தோர் நெறிகேளாய். 6

ஊனார் பிறவிக் கடல்கடப்போர்க் குரிய விளைப்பா றுதலெய்த
நானு சிந்தச் சகமெங்ங னுடும் பரம றாராகு
மாறா விடய போகத்தா லாவ தென்னோ வென்னுமதி
தானும் பரம வுபாயமெனச் சாறறுங் கண்டாய் சற்குணனே. 7

ஈற்ற முனது குலமுதல்வ னிக்கு வாகு வெனுமன்ன
ஹற்ற லுயர்வீ டடைவுற்ற வடைவு கேளா யருள்வேந்தன்
றேற்ற முடைய தன்புவந் தொல்லை நெறியி னடத்திடுநா
ஶுற்ற முடைய வுளத்தாலே யொருவன் றானே யிருந்துணர்வான்.

சரைசா வின்ப துன்பங்க டளர்மோ கங்கண் மயக்கங்கள்
வரையா நிலையாக் காண்பனவு மட்டி லாத சகதீதுக்குப்
புரைதீர் மூல மேதென்று புரிந்து நினைந்தான் பூபால
னுரைசா ருலகின் மூலத்தை யுன்னா கின்று முணர்ந்திலனால். 9

அபனாட் டினும்வந் தடைவுற்ற வாதி மதுவாம் பகவனைக்கண்
டியலாற் பூசித் தருட்செல்வா வின்று நீயிங் கெளிதெய்தி
முயல்வா லளித்த நினனருளான் மோகந் தீர்ந்து நிலநிற்கும்
பயனா லென்னை யருளென்று பாவி யாச னுரைசெய்வான். 10

எங்கு நின்று வந்துளதிச் சிருட்டி யிதற்கெப் படியிருவ
மங்கு றுலக மெம்மட்டு மற்று முடைய தெதுகால

மிங்கீ தெதனா லெனவுணர்த்தி யேறிக் குரைந்த விப்பிறவிப்
பொங்கு மயக்கை வலையகலும் புட்போ னீங்கும் உகைபுகலவாய், 11

என்ற லோடு மறப்புதிநா மெண்ணில் காலத தோடேநீ
துன்று விவேக விசாலத்தாற் சொன்ன வினுவே விதிப்பொருளைப்
பொன்று விக்கு மெனறுமதுப் புகலவாண சிறிதாக் காணுமிவை
யொன்று மிலலைக் கததர்ப்ப லூபோன மருப்பூ மியிற்சலம்போல்.

4ல கரணங் கருக்கெட்டாக் கிளாவா னிலுஞ்சற் ருயமுடிவி
லெஞ்ச லிலதா மழிவின்றி யிருந்த தென்று மாநமாவாம
விஞ்ச மந்தப் பெருங்கண்ண டியிலே நேய விரிவிடய
பஞ்ச பூத சிருட்டியெலாம பத்தி பாய்ந்து விளங்கிடுமால். 13

பிரமத் தினவா யொளியுருவாய்ப் பிறநது பிறங்குஞ் சத்திகடாம்
விரவிப் பிரமாண டத்தினது மேனி யாகி நின்றசில
வரவு ளுலபூ தத்திரளி னுருவ மாகி நின்றசில
சுரர்பொற் பதியாய் நின்றசில தோன்று சகத்தி னிலையிதுவே. 14

பந்த மில்லை வீழில்லைப் படர்தீர் பிரம மேயுளதா
மந்த வைக்ய மில்லையிரண் டில்லை யறிவே வளர்ந்தெழுந்த
சிந்து தாங்கப் பங்கததாற் நிகழு கின்ற நீர்போல
வந்த மிலலர வறிவுருவே விளங்கு மயலொன றிலதாகும். 15

பந்த முத்தி நினைவுகளைப் பயிலா தோட்டி யுன்வசமாய்
முந்து பிறவிப் பயமெல்லா முற்று மொழிதது நிலைநிற்பா
யந்த நீசங் கறபநினை வடைந்தாற சிர்மாத திரவறிவு
வந்து சீவத் துவமடைந்த வாரி யலையா வதுபோல. 16

ஆதி காலத தெழுந்தபவத் தனைய சீவ ருழல்கின்ற
ரோது மின்ப துன்பமயக் குளததுக் கொழிய *வுனக்கில்லை

மீது தெரியா விராகுமதி மேவித் தெரிதல் போலவது
பூதி யளவா முயிரகாணும பொருளாற காண்ப படுமனமே. 17

கலைக ளாலுங் குருவாலுங் காண்டற் கரிய பரன்றானே
தலைமை யான சாத்திகளுசேர் தனபுந் தியினுற நன்னுலே
நிலையில் வெளியா நெறிபோவா நெறிசோ காட்சி களிற்புநதி
செலவு பறறில் லாததுபோற நெவ்வாங் காணங் களைக்காண்பாய்.

இனைய கரணங் களைப்பறற லிகழ்த லிரண்டு மியல்பல்ல
வினைசெ யுடல முதற்பொருளகண மேவு மியல்பின் மேவிடுக
வனைய பொருள்கள் புந்தியினு லகல நீக்கி யதிசீதம
புனைபுட் கரணத் தினனுகெய் போதும பரம மயமாவாய். 19

உடன நென்னும் புந்திபிறப புற்ற கட்டா மொருக்காலு
மிடாதீர் வீடு விருப்புறுவோர்க் கியல்பன் றுரு மிப்புந்தி
திடமாங் கினுந் மாததிரமு மில்லாச் சிநமாத திரவடிவன்
றடவா னிலுநா னனுநெனனுஞ் சமமாம புநதி பிறப்பறுக்கும். 20

தெளியு நீரி லுட்புறமபு செறியும் வெயில்போற பொருளனைத்தி
லொளிகொ ளாநமா நின்றிடுமா லுருவ மெல்லா முடபுகுந்து [டுமா
ஓவளிசெய் பணிக டொறுமபொன்னின் விசித்தி ரம்போல் விளங்கி
லளிய வஃதல லாவுருவா மாந்மா வுடைய சகமாதி. 21

நாச வடவைக் கனல்படர நடுக்கஞ் செய்யுங் காலமெனு
மூசு கடலிற் சுகத்திரளா முடுகு நதிகள் பல்லுயிராம்
வீச தரங்கத் தொடுபாய்ந்து நிறையா தந்த டேவிலையபு
மாச மறஞ்செய் யகத்தியனா மாந்மா வென்று மகத்துணர்வாய். 22

தான் லாதாய் முன்சொன்ன சகத்தின் றிரளா யுடலமுத
லான பொருளின் சாலத்தை யாந்மா வென்பத றததள்ளி

ஞாந சற்பா வந்தன்னை நனிமேற் கொண்டு மறைந்தோளு
யீந மில்லா மதிவெந்தே யிச்சை யான படிநிற்பாய். 23

தநங்க னூடே துயின்மகவைத் தாய்தான் மறந்து மிகத்தேடி
மநங்கன் றுதல்போற் சராமரண மருவா தம்மை யறியாமற்
செநங்கன் சலித்துக் கெட்டேனான் செறியு நாத ரிலாதவனு
னநங்கொன் காயம் போமளவி லழிந்தே னுவா வென்றழுவார். 24

வாரி யசைந்த வசைவில்பல வடிவா மதுபோற் சங்கற்ப
நேரி னாலே சுற்பிரம நெடிது விரியுஞ் சங்கற்ப
பார களங்க மறவிட்டுப் படர்ந்த வறவை யாந்மாவிற்
நீர நிறுத்திச் சந்தேகத் திறங்க ளெல்லாந் தீர்த்தோனாய். 25

அலைவி லலையா துயர்பரம வாந்மாப் போல நிலைநின்று
நிலைகொள் சுகியா யிவவரசு நெடிது புரப்பாய நிருபதியே
தலைமை யாந்மா தன்னிடத்தே தன்ன தான வசைவுகளாந் [ல்.
ஹேலைவி லாத விளையாட்டைத் தொடர்பிற் செய்யும் பாலரைப்போ

அழிக்குந் தன்சத் தியினாற்பின் னழித்துத் தன்பா லமர்த்திடுமா
லிழிக்கும் பந்த முறுஞ்சத்தி யிதற்குத் தன்பா லெழுந்தானே
பழிக்கும் பந்த மெப்படியோ பற்றற் றகலு ம்ப்படியே
ிக்குஞ் சத்தி தானேவந் துதய மாரு மிவனுக்கே. 27

மதியோ டிராவி கதிராவந் மணிக ளிற்சே ரொளிகளைப்போன்
முதிரு மரங்கள் கனியிலையை முதலா யினபோ லருவிகளிற்
பிதிருந் துளிகள் போற்சாலப் பிறங்கும் பிரமத் திடைதோன்றுங்
குகிகொள் புந்தி முதலாகக் கற்பி தஞ்சே ரிச்சகமே. 28

அதுதா னறியார்க் கிடர்நல்கி யதுவே யதுவல் லாததுபோற்
றிதமாய் நிற்கு மிம்மாயை சித்தி ரந்தா னம்புத்தேம்
பொதுவா யங்க மத்தினையும் புணர்ந்து பிறிவற் றிருக்கவுந்தா
னிதமா யுயிரை யுயிர்காணு திருக்க மயக்கு மியாழையுமே. 29

6—13. இட்சுவாகு கதை

பரம விண்ணே சகமெல்லா மென்று பாவித் தாசையறிந்
பிரம கவச னின்பமுள பேரியோ னொரு நானென்னும்
பொருளை நீக்கி நினைவின்மை வடிவா நினைவாற் பொருளனைத்த
முருவ மில்லை நிராலம்ப முணர்வு சாந்த மெனநினைவாய். 30

இதுவே நன்றி தன்மென்னு மிதுவே விததா மிடரொழுங்குக்
கதுதான் சமமா மங்கியில்வெந் தமிழ்தா விடருக் கவசாமென்
பொதுவா நலந்தீங் கெனுமபேத மபாவ மென்னும் பொருவாளால்
விதமாம் புருட வருத்தத்தான் மெல்ல மந்தில் ஷெட்டுதியால். 31

நினைவான் முடிக்குங் கருமமெனு நீண்ட பெரிய உனகாடு
தனைநீ நினைவின் மையினாலே தடிந்து பரம பதமேவி
வீனைதீ ருனது விவேகத்தை மேவி யென்று நிலைநிற்பாய்
அனைதா ரிக்கு வாகுவெனும் புகழா னிறைந்த பூபதியே. 32

உலகின் பாப்பை யுள்ளாக்கி யுன்னு நினைவுக் கப்பாலாய்க்
கலக மடவா பொருளென்னுங் காத னமுவி நானென்னுங்
குலவு மிருள்போய் விவேகநிலை கூடு மவனே பராநந்த
மிலக வடைந்தோ னெடுங்கால மிவனே துன்ப மில்லாதோன். 33

சாந்த னாகிச் சமநிலையாய்ச் சால நொய்தா யறிவுருவை
வேந்த னேசந் ததநினைவா யென்று மதுமீன் றிரைசெய்வா
னாய்ந்த தூலா னல்லோரா லறிவை வளர்க்க வேண்டுமுத
லேய்ந்த யோகத் தினுக்குமுதற் பூமி யிதுயோ கிக்குநவம். 34

அயர்வில் விசார மிரண்டாகு மசங்க பாவ மூன்றாகும்
பயிலு நாலாம் விலாபிரியே படர்வா தனையைப் பற்றறுக்கு
மயர்வில் சுத்த நல்லறிவின் மயவா நந்த வடிவைந்தான்
துயில்சாக் கிரம்பா திகளில்லாத் தொடர்ச்சி வளின்முத் தியுமிதுவே.

அறிவி லாமை வடிவாகி யகலா நந்த மொன்றாலுள்
செறியும் வடிவாய்ச் சுழுத்தியைப்போற் றிகழு மாறு முயற்புயி

பிறிவில் சமமா யறநொயதாயப் பெரிது நன்றாய்ச் சாந்தமதாய்
வெறிய துரியங் கேவலமாம் வீடே யேழாம் வியன்பூமி. 36

மன்னு விடயம் விடுதலினால வாழு கிவவே ழாம்பூமி
தன்னை நிருவா ணத்துருவாய்ச் சான்ற துரியா தீதபத
மென்ன வரைத்தார் சிலாவேறே யிவவே ழுவததை களின்முன்னஞ்
சொன்ன வவத்தை யொருமுனறுந் தொடாசாக் கிரமாக் கருதுவ
[தாம். 37

சுகங்கள் கருவிற் றேற்றாவாந் தன்மை நாலா வதுகருவா
நிகழா நந்த மொன்றூ லு நெருங்கு வடிவ மைந்தென்று
புகன்ற வவத்தை சுழுத்தியதாம போத மின்மை கடிவாகித
திகழ்ந்த வாரா மவத்தையினை சிறந்த துரிய மெனலாகும். 38

தரியா மருவாக் கெட்டரிதாயத தனதே சுண்மை வடிவான
துரியா தீதப் பதவவத்தை தூய வேழா முயர்பூமி
பிரியா துள்ளே வசமான பிரததி யாகா ரத்தானே
தெரியா தாகிக் கான்கின்ற திரள்க ளினைத்தும் பேரமாகில். 39

ஆந்த மகாசத் தையினாலே யவனே முத்த னையமிலே
வந்த போக சுகதுக்க வகையாற் றுக்கா தறநிறைந்த
புந்தி யுள்ள யாங்மாவிற் பொருந்தி மகிழ்ந்து நிற்குமெனி
லிந்த மனித னிலைதானே யிங்கே தோன்று முயர்முத்தி. 40

பொங்கு தொழின்மே வினன்சாந்தன் புகல்வீட் டெறையோன் சந்யா
யங்க முள்ளோன் சரீரமிலோ மவனே முநியாகு [சி
மெங்கு மிறவே னுயிரவாழே முளனு மலனிவனே
தங்கு நான்கிஞ் சிலுமிலனென் றுன்னித் தீரன் நளர்வணுகான். 41

ஃக ஞானசரோபற் றுள்ள மமதை யகங்கார
கீமன்ற வொன்று மிலனென்றே யெண்ணித் தீர னிடரணுகான்.

யன்று குணமூன் நிலன்சகைசா விலனாள் சுததன் றாவறிஞ
னின்ற சாநதன் சமாசனா னென்று நினைத்தோன் றுயரணுகான்.

திரண றுனிகள் விசுமபிரவி தேவ ராகா நாரிடத்தில்
விரியு மறிவே நானென்று விளங்குந் தீரன் மெலிவணுகான்
புரியுங் குறுக்கு மேல்கீழென போதப் பெருமை யுலாவியதென்
றரிதி னநந்த விசாரஞ்செய ததனை யறிந்தோ னழிவிலலோன். 43

திரவா சனையோ டெப்பொருள்க ளதுப விக்கச சோந்துளவோ
துரிசி லதுவே சுசுருசெய்யுளு சுசுமே தளிக்கு மதுவினாவில்
வெருவு காலத் தானசிக்கு மதனும் றன்பம் விளைபொருட்டாம்
பெரிய சுசுதுக் கங்களுக்குப் பிரிவற நிருக்கை பிரசிதநம். 44

நிருவா சனையி னானா னோடா சனையி னானா
பொருளதா னடையி னதனாலே யினப துனபம பொருந்தாவாம்
வருமபோ திரண்டு மொனாருக வந்து விளங்குந் சுசுதுக்க
மருகா நின்ற நாசத்தி லவைக ளிரண்டு மடங்கிடுமால். 45

புந்தி தணிந்த வாசனையாற் புரிகா ரியமீண் டங்குரியா
வெந்த விதையி னுடல்கரண முதல வெவவே ருயவிரிந்து
நந்து கரும காரணங்க ணாட்டு மொருவன் செய்வோன்றன்
முந்து புசிப்போன் ருனெவனே முன்வந் தடைவ னவவிடத்தே.

பாவிப் பனயா வையினுமுளம் பற்றா துயாந்தோன் ராகையின்
தேவீற் குளிர்த்து நிறைநதொளிராவன் செய்ய கதிரோன றன்கதிரி
பூவிற் றொழிலி னுலைந்துழலும் பொத்த வுடலா மிலவுதனை [ன்
மேவு தொழிற்பஞ் சோடிப்போ ஞாநக் காறாநல விரைந்தொருபால்.

எண்ண மெல்லாம் பழகாமை யாலே பிறக்கும் பிறப்போர்க்குக்
கண்ண தான விஞ்ஞாநக் கலைதா னொருகாற் ரோன்றிடினும்
பண்ணு நல்ல கழனிதனிற் பயின்ற வித்துப் பலிப்பதுபோற்
றிண்ண மாண வன்பாலே யிகவும் வளஞ்ஞுச் சிறப்பாக. 46

முழுது வடிவ மாயொன்ற மாந்மா முழுது சத்தியினுந்
கெழுமு நதிய லுவரிகளிற் கீலா லம்போ னின்றொளிரு
மொழிவி னினைவின் பரப்பிலதா யொன்றஞ் சற்பா வந்தன்னிற்
மழுவு கூறு மாத்திரமா யுணாவாய் சகல சகங்கிலையும். 49

என்று மதுமீண் டுரைசெய்வா னியைந்த புலன்போ கத்தாசை
நின்ற தெமமட் டம்மட்டு நிகழ்சி வப்பேர் பெறுமாந்மா
வொன்று மவிவே கத்தாலவ வாசை யுண்டாந தன்னாலே
யன்று நிருபா விவேகத்தா லந்த வாசை யழிவெய்தும். 50

காத லென்று போமன்று கலந்த சீவத திறம்விட்டுத்
திதி லாத பரப்பிரமத் திறத்தை யாந்மா சேர்ந்திடுமாந்
கேத மாக மேனினுந் கீழே யெய்துங் கீழ்நின்று
மேத மில்லா மேலேசென் றெய்து நெடுநா ளிவ்வாந்மா. 51

கநமார் பிறவிப் பெரும்பூட்டைக் கருத்தாங் கயிற்றிற் கடமாகே
லெனநீ திதற்கு நானென்றே யிறுகும் பிராந்தி விவகாந்
நனிமோ கத்திற் செறிபவரியா ரந்த நவைசேர் வஞ்சகரே
தனிலேன் மன்னு கீழ்நின்றுங் கீழே சரிக்கத தக்கவரே. 52

இதற்கு நானீ தெனக்கவன்மற் றிவனா னுனென் றிடுமோக
விதத்தை யுயர்புந் தியினாலே விட்டோர் மேற்கு மேற்செல்வோர்
திதத்த னொளிகு ராந்மாவைச் சிறிதுந் தாழா துறப்பற்றி
யுதித்த சகத்தைத் தற்புண வருவ மாக நோக்குதியால். 53

என்றிப் படிதன் சிததுருவ மிரண்டற் றுள்ளே தனித்தோன்று
மன்றிப் பவம்போய்ப் பரமேச னாக லாகு மயன்சிவன்மால்
வென்றிக் குலிசத் தவன்முதலோர் செய்த வெல்லா மெய்ம்மையினு
லொன்றிச் செறிசித் தருவுடைநான் செய்கின் றேனென் றுணர்
[றுவாய். 54

யாதி யாதெப் பொழுதெதிர்த்த தவ்ற்றி லென்னே சொலப்பட்ட
தோது மனையெயல் லாந்தடைநீ ருணர்வின் விலாச மேநன்றார்

தீதி லறிவு மாத்திரமார் திறனாய்க் காலச் செயம்பண்ணிக் [ரோ.
கோதின் மந்த்தோ டிருப்பவனசோ குறைவில் சுகத்தோ டெதுநிக

இல்ல தன்முண் டல்லவறி வில்லா வருவி லறிவுருவ
மல்ல வாந்ம் வருவமல வயலன் றலக மெனநினவாய்
சொல்லு மிந்தச் சொருபமுறத் தொடர்ந்த பருதி போயிறக்கும்
புல்லு தேசங் காலமல புறத்தோர் நிலையன் றுயர்முத்தி. 56

அகங்கா ரத்தி னகமெனனு மோக மழிந்தாற் பாவனையா
மிகும்பேர் பெற்ற பகுதியந்த மேவு மிதுவே வீடாகுந் [பம்
தொகுஞ்சாத திரத்தின் பொருணினைவிற் றுவன்வு நாநா விதவின்
புருங்கா வியவேட் கையுமனைத்து விகற்பத் துயரும பொருந்தாமல்.

அன்னன் சமமா யழிவில்லா வாந்மா வாய்நின் நின்பமுறு
மென்னு கினுமொன் றுடுப்பவளு யென்னு கினுமொன் றுண்பவளு
புன்ன தெங்கா கினுமொருபா லுறங்கு வோளு யாங்கவனே
பொன்னா பூமி முழுதாளும் பூபா லனைப்போற் பொலிவுறுமால். 58

வருணச் சிரம வாசார வழிநீ னடத்து நடைநீங்கி
யருகா வுலகின் வலையகன்றோ னருங்கு டகன்ற கேசரிபோ
னிருபா வுரைகட் கெட்டரியோ னேடிப் பிறக்கு நிலைந்ததோ
னொருசோ பையைச்சேர்ந் தவன்மழைபோ யொளித்த காளில்
[விண்டலம்போல். 59

தெளிவு கெம்பீ ராங்கன்கிரி சேர்ந்த பெரிய சூனைபோல்வன்
கனிகொள் பரம சுகச்சுவையாந் தன்பாற் றுனே கலங்காம
லெளிது சுகிப்பன் கருமபல மெல்லாம் விட்டோ னழிவின்றி[கான்.
யொளிநு நிறைவோ னிருவினவே றென்றுந் தாக்கா றென்றனு

பத்தி பாய்ந்துட் பற்றாத பளிங்கு போலக் கருமபலம்
பத்தி பாய்ந்துட் பற்றாதோன் பலநீண் மனித ருடனுறைந்தும்

பத்தி யாலர்ச் சித்தாலும பகையா லுடலை யரிந்தாலும
பத்தி பாச்ச லுற்றதுபோற் பயிலும் மகிழ்வு துயரறியான். 61

துதிகள் கடவு ளோமகக டொட்பூச் சியன்பூ சைகளில்லோன்
விதிசெய் நீதி யாசார மேவப் படுவோன் மேவாதோ
னெதிருந் தன்ன லுலகோக னிறையும் வெருவா வகையிருப்போ
னுதித மான வுலகத்தி லொன்றால் வெருவா துறைகிற்போன். 62

பற்று முனிவு பயஞ்சுகநகள் பயிலா னெனினும் பயின்றிடினுஞ்
சொற்ற வெவாக்கும் பிரமேயந் தொடரா னெனினு நன்பாலர்
பெற்ற பிரமே யததுறினும பெரிய மந்ததோன் காசியிற்சா
வுற்ற பொழுது நாயக்கறிப்போ ருழைசா வுறினு முறும்பதங்கேன்.

ஞாந மடைந்த பொழுதிலிவ னல்லீ டெற்றோன் நமமிறந்தோ
னீந மான வகம்பாவப பிராந்தி யன்றோ விடர்பந்த
மான வீடா வதுமடமை யந்த காரங் கெடலன்றோ
மாந மிருநத விவனெயதின் மனிதர் பூசை செயவேண்டும். 64

போற்ற வணங்கப் பூசிக்கப் புகழ் வருந்திப் போய்க்காண
வாறற வுரியோ னெவனவன்வன் பிறவி யறுப்போர்க் கநவரதஞ்
சாற்று மகத்தாற் நீராதததாற் றவத்தாற் றுநத தாற்கிட்டா
ஆற்ற வறிவாற் பிறவியறுத துயாந்தோன் பததி தரும்பயனே. 65

புரிந்திவ வாறு கற்பித்துப் பகவன் மதுவாம் பேருடையோன்
விரிஞ்சன் மனது நகரத்தைப் புக்கா னிக்கு வாகுவெனும
விரிந்த புகழ்மன னனுமந்த விழியே பற்றி னிலைநின்றான்
வரிந்த கழற்கா லிராமவென வசிட்ட முனிவ னருள்செய்தான். 66

3-13 இட்குவாகு கதை முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம்—1962.

6—14. * (மான்) வேடன் கதை.

இந்தவா நிருக்கிற் சீவந முததனா யினிய தான
புந்திசே ரிவனுந கேது புதுமையா மதிச யந்தா
னநதமில் பரததைக் கண்டோகக் கதிகனே யென்று கேட்ட
சந்தர விராமற் கந்தத தொனமறை வசிட்டன சொல்வான. 1

ஒப்பறு ஞாநி புந்தி யொன்றிலே யதிச யிக்குங்
தப்பற நிறைந்து சாந்த ஞயவன றனபா னிற்குஞ்
செப்புமந் திரங்க ணேன்பு தந்திரஞ் சித்தி யானோர்
கைப்படு விண்போக் காதி கருமத்திற புதுமை யெனனே. 2

உலகாய் விரிந்த விவராலு மொழுங்கால் விரிந்த வருததத்தாற்
பலமா மணிமா தியும்பண்ணப் படுமா தலினா றணையறிந்தோர்க்
கிலதா மிவர்க்கோர் விசேடமுள திழிநத மூடப் புந்திகளபோ
லலனா குவனெங் கணுமாசை யறவா விவனெஞ் சமலமதாம். 3

குறிதீர் வடிவாய்ப் பிறப்பிறப்பிற் கொடுநீள் கால மயக்கறலாற
பிறியா விற்பத தறிஞனுக்குப் பேசங் குறியிவ வளவனறே
வெறிகூ ராசை சிநமோகம் விதந முலோப மாபததுச்
நாளுமெனச் செப்பி வசிட்டன் மீண்டுரைப்பான். 4

ஃயா னொருவன் றன்னுடைய மகிமை கடந்து சூததிராய்
முறைதீர் வதுபோற் சீவனென முளைததா னீசன சிருட்டிதொறு
நிறைநீ டுயிர்க ளளவின்றி நிகழு மூலச் சித்தசைவாற் [ம்.
றுறைதோ நகை தான றேன்றிமொற ரெடாகா ரணமிங் கிலதாகு

*வட மொழியில், “முநி வியாதன் கதை” என வழங்குவா.

† நிபுணம்—நிர்விகாரம், அல்லது-அததியந்தம்.

ஈச னிடைநின் றுற்பவமா யெழுந்த வுயிர்க டாஞ்செய்த
வீச கருமங் களிஞலே மேன்மேற் பிறவி களைமேவுந்
தேச முடையாய் காரியகர ரணத்தின செய்தி யிதுவாகு
மேசு பிறவி கருமமெனு மிரண்டி னுக்கு மிப்படியே.

6

பரம மதனி லகாரணத்தாற் பரந்த வுயிரெல் லாமுண்டாம்
விரவு மதற்பின் பவர்க்கெல்லா மிகத்தாஞ் செய்த கருமங்க
ஞரிய சுகதுக் கங்கடமக் குறுகா ரணமாந் தனையறியாப்
பிரமந் தனிற்சேர் சங்கற்பம் பேசு கருமங் களின்மூலம்.

7

பந்த நிதாநஞ் சங்கற்ப மன்றோ வதுநீ பற்றறுப்பாய்
முந்து சங்கற் பந்தவிாந்தான முததி யதுவா மதுதனைனப்
புநதி யதனா பரிசயிப்பாய் பொருளும் பொருள்கொள் பவனுமுறின்
மைந்த மெள்ள வெப்போது மறவா தொழிப்பாய் சங்கற்பம்.

8

கொள்ளும் பொருளா கவும்வேண்டா கொள்வோன் வடிவா கவும்வே
வெள்ளுங் கருததெல் லாரீக்கி யெதுசே டித்த ததுவாவாய் [ண்டா
நள்ளும் பொருளொன் றினையிந்த நாமும் பொறிக னுறிலாங்கே
தெள்ளும் பற்றுள் ளதுபந்தஞ் சிறக்கும் பற்றில் லதுமுத்தி.

9

அற்ப முனக்கொன் றினிதாகி லதனாற் பிறப்பி லகப்பட்டாய்
பொற்ப வுனக்கொன் றினுமினிமை பூண தென்னிற் பிறப்பகன்றாய்
நிற்ப நடப்பப் பொருட்டிரளி னினக்குத திரண முதலாகத்
தற்ப முறுபொன் முடிவாகச் சற்று மினிமை யுறவேண்டாம்.

10

பற்றி லாதென் னெண்ணுதியென் பண்ணு நின்
ஐற்ற செய்வோன் புசிப்போனன் றுபசாந் தியனீ மதிமாண்டோன்
மற்று நல்லோர் சென்றபொருட் கிரங்கார் வருவ மதித்தெண்ணர்
முறறு நிகழ்கா லப்பொருளை முறையா லெய்திக் கைக்கொள்வார்.

மதமா மோக மையன்முதன் மறத்திற் பிணித்த கயிறுகளாந்
திதமா மறத்தை மறத்தாலே சேகித் திடலா மறிவோரா

விதமா நெடுங்கூர் விவேகத்தா லிரும்பா லிரும்பை யறுப்பதுபோல்
விதமா மறத்தை மறத்தாலே வீய்ப்பாய் பிறவி மயக்கறவே. 12

அழுக்கை யழுக்காற் கழுவுவர்கொ லம்பை யமபாற் றடைசெயவர்
வழுக்கு நஞ்சை யெதிராஞ்சான மாற்று கிற்பா மதியுடையோ
ரொழுக்க முறுமூன் றுளசீவர்க் குபயந் தூல சூக்கமென
விழுக்க மாமொன் றுயர்பரமா மிதுசோந் தந்த விரண்டொழிப்பாய்.

மேக மனையாய் கைகாலகண் மேவு மிந்த வுடரூனே
போக முண்ணச் சீவனுக்குப் பொருந்து தூல வருவாகும்
பாக மருவு சங்கற்ப மயமாயப் பவபா வனைபண்ணுஞ்
சோக மறஞ்சீ வனுக்குருவாஞ் சூக்க வாகி வாகியமே 14

மெய்யாய் மூல மீறின்றி விகற்ப மறுசுந் மாத்திரமே
மொய்யார் சீவன பாவடிவா மூன்றா குவது முண்டகமபோற்
கையாய் சுத்த துரியபதங் கண்டா யிதுவே யிதிலமுந்தி
மையார் முதற்சொல் வடிவிரண்டு மாற்றி யவைநா னெனவேண்டா.

என்னு முநியை யிராமனும்பார்த் தெந்தாய் நநவு கநாச்சுழுத்தி
துன்னு மதுவா யினமூன்றிற் றேன்றா ததுவாந் துரியத்தை
யுன்னி விசேட முறவுரைப்பா யுயர்ந்த முநிரா யகவெனன
மன்னு மமுத மழைபோலும் வாக்கால் வசிட்ட முநியருள்வான். 16

அகமென் பதுமென் னுததுவு முளது மிலது மறவிட்டு
நிகழுஞ் சமமாய்ப் பற்றறத்தன் னிலைக்கே நின்ற றுரியமதாந்
தகுதன் னிலையாய்ச் சமமாகிச் சகத்தின் றெழிற்குச் சான்றாகி
புகல்சீ வனின்முத் தியுமாகிப் பொருகற் பனைதீர் நிலைதுரியம். 17

இதுதா னநவு கநவல்ல விடர்சங் கற்ப மிலாமையினாற்
பொதுவாஞ் சுழுத்தி தானன்று போத மின்மை தீர்தலினா
சதரா விர்தச் சகன்றாய்த் தனது நிலைக்கே சமித்திறக்கு
முதுஞா நிகட்கிங் கிதுதுரிய மூடர்க் குலகந் திரநிலையாம். 18

யானா மெண்ணை மறிற்சமந்தா நெய்திச சித்த மொருக்காலு
 மாணா வினசெய யாதபடி யாக்கிற னுரிய நிலநிறகு
 ஞாநா தீத னுங்கிழவோ நென்னு ஞாந நனிமேவ
 மேனா ணடந்த தொருசரிதை கேட்பாய மேதை களிநமிக் கோய்.

பெரிய வடவி யொன்றையோர் பெரிய முனிவன் மகாமௌநம்
 புரியு நிலையோ னவன்றையோர் பொருவில வேடன வந்தனுகி
 யெரியு மென்கைக் கண்படநொந் திங்கோர நவவி யோடியதாற
 மெரிய வடிவென ககனறதெனச் செப்பு முனிவ வெனக்கேட்டான்.

கேட்ட கிராதன் றனையந்தக் கேடின் முனிபார்த தினியோனே
 காட்டி லுறையோரா சமநிலைமைக் கண்ண முனிவர் கணநாங்க
 ணட்டு விவகா ரமபுரியு நலையாந கார மாகிலநாங் [ரே.
 கூட்டு பொறியின ரொழிலெல்லாங் கொள்ளு மநஞ்செய் குவதன

அதனா லகங்கா ரததுருவா மநத மஃசிச சயமாகத்
 திதமாய நழுவி நெடுநாளாந் செறிசாக் கிரசொப் பநசமுததிப்
 பதமா மவைபொன் றையுமறியேம் பரம துரிய நிலையானேம
 விதமாய்க் காணப் படுபொருள்கள் விமல துரியத திலவெனறான். 22

தீதின் முனிவ னுரைப்பொருளக டெரியா வேட னுங்ககன்ற
 னுத்த லாற்கே டுரியததுக் கயலோர் நிலையு முளதன்ற
 லேத மான விகற்பமெலா மிறந்த வறிவே துரியமதா
 மீத லாதிந் கயலொன்று மில்லைக் கண்டா யிராகவனே. 23

கண்ட நகவு கோரமதாந் கநவு சாந்த மெனப்பெயராந்
 கொண்ட சுமுததி மூடமதாந் கூறு மிமமூன நவத்தைகளும்
 விண்ட மநததின் வடிவாகும் விளம்பு மிம்மூன றையும்விட்டாந்
 மண்டு மநம்போ மநமிநந்தாற சத்தா யொன்றாந் சமநிலையாம். 24

அந்த நிலையே யோகிகடா மரிதிற் சாதித் தடைகின்றார்
 வெந்த துயர்செய் சங்கற்ப விகற்ப மில்லாத் துரியத்தே

6. நிருவாணப் பிரகரண இதோபதேசம். 357

மைந்த நிலையா யிடர்தீர்வாய் மகத்தா யுயர்ந்த முனிவராய்ப்
பந்த மிலராய்ப் பேதமறும் பழையோர் விடாதிப் பதததுறைஊர்.

6—14. (மான்) வேடன் கதை முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம்—1987.

6. நிருவாணப் பிரகரண இதோபதேசம்.

ஞாந சப்த பூமிகை.

—

எனைத்து ஞாந நன்னுலி னியம்பு மறுதி யாதென்னி
லனைத்துங் கருவு காண்பதுவே யன்றோ வலிஞ்சை யிங்கிலை
வினைத்திண் கவலை செய்கின்ற வெய்ய மாயை தானில்லை
தினைத்துன் பழுமற றுபசாந்தத் திறமா கினுவே திகழ்பிரமம்.

சாந்த மாகிச் சிதம்பரமாய்ச் சமமாய் நொய்தா யாந்மாவா
யெந்து சததி யளவிலதா யிடம்பேர் பிரம மெனுமிதற்கே
சேர்ந்த பலரிச் சயம்பண்ணிச் சிலர்பா மென்பர் பரமேசன
வாய்ந்த வருவ மென்பாசிலர் மாலிஞ் ஞாந மென்பாசிலர். 2

எல்லா நீக்கி மகாமௌநத் திருப்பாய் நிருவா ணத்தினனாய்ப்
பொல்லா மநம்போய்ச் சித்தம்போய்ப் புந்தி போய்ததா னென்பது
சொல்லா ஆமை குருடுசெவி டொத்துத் தூய வான்மாலி [போய்ச்
னில்லா யுள்ளே முகமாகி நிதத நொய்தாய் நிறைமதியாய். 3

நவலிற் சுழுத்தி நிலமேலி நன்றி யெல்லா முள்ளகற்றித்
தனதிச் சையிலவந் ததுபுறததே சமைப்பாய் சித்த முண்டாகை
கனதுக் கமதாஞ் சித்தமறிந் கந்தத் சுகமாஞ் சித்தத்தை
யுனதுட் படுத்தி யுணர்விண்மை யாலே யொழிப்பா யுணர்வுருவாய். 4

சோக நன்மை தீமைகளைச் சூழ்வுந் நிருந்துஞ் சமமாகிப்
பாக மின்றிக் கற்போலப் படிந்து நிற்பாய் பலபிறவி
மோக மகல மவவளவு முயலுந் தனது முயற்சியினு
ஞக மனையாய் சுகதுக்க நடுவுள் ளதுநீ நாடலையாய்.

5

இந்த வளவார் தன்முயற்சி யிடர்தீர் முடிவில் பதமளிக்குஞ்
சிந்து கலைக ணிறைமதிபோற் சீத வழுதே யுண்ணிறைய
வந்த வறிவன் சுகமடைவ னகில வுலகின் பொருட்சார
முந்த வறிந்து செயற்செய்யா தவனாய் முத்தி யெய்திடுமே.

6

யோக பூமி யேழுக்கு முறுசெய் தொழில்க ளெவ்வண்ண
மாக விர்தப் பூமிகளை யடைந்த யோகிக் கெதுகுறிகண்
மோக மில்லா யுரையென்ன முகிவ னிராமற குரைசெயவான்
போக வசஞ்செல் பவன்மீண்டோ னெனது புருட ரிருவகையாம்.

7

சுவாக்க முததி களைவிரும்பித் தொடரு மவர்தங் குறிகேளா
யுவக்கும் வீடே யெவ்வளவிற் துலக ணடையே யுயர்ந்ததென
கிவக்கு மறுதி யாற்செயவோ னெடுமபோ கத்திற் செல்பவனா
மெவர்க்கும் விவேக முறுபிறவி யெய்தற் கரிய வியல்பினதே.

8

எறியுந் கடலி னுகத்தனையி லாமைக் கழுததுப் புகுவதுபோற்
பொறிவெம் பிறவி யநேகத்தாற புருடன் விவேகி யெனப்பிறந்து
முறியும் பிறவிப் பயனிலதிம் மோக மமையுஞ் செய்தொழிலார்
செறிவ தென்னே யிவறருலே திங்க ளெல்லாஞ் சென்றிடுமால்.

9

தொழிலின் மிகுதி யற்றுயர்ந்து துயர்தீ ரல்தே தென்றுள்ளே
யழிவி லறுதி யுள்ளோனே யடங்கத் திரும்பு மவனாகுங்
கழிவின் மயுலபோய்ப் பவக்கலைக் கடப்ப தெவ்வா றெனவுன்னு
மொழிவில் விசாரத் தால்விரததி யுள்ளே யுறுவ னாள்வேண்டா.

10

உதார மான தொழில்களிலே முயன்று ஞாந முண்மகிழ்வன்
கடாவு கின்ற கிராமியுமாந் கருமச் சமூகிற் குச்சரிப்பன்

6. நிருவாணப் பிரகரண இ்தோபதேசம். 359

விதாந கருமங் களைச்செய்வன் விளம்பான் செய்த கருமங்கள்
பதாதி யுலகோர் வெருவாத படிமெத தென்ற தொழில்புரிவன். 11

ஐய ராக்கஞ் சுவனெனறுஞ் செறியும் பேரக வேட்கையுற
னேய நயமாய் மெத்தென்று நிபுண மாகி யிடம்பொழுதுக்
கேய வுரைக ஞ்ரைசெய்வா னிவ்வா றுன விவன்றானே
யாய பொழுது முதற்பூமி யான வொன்றை யடைந்தவனே. 12

ஒக்க மூன்று கரணத்தா லுயாரல லோரைப் பின்செல்வன்
மிக்க நன்னூ லெங்கனும்போய் விரும்பிக் கொணர்நது பரிசயிப்பன்
றொக்க சநக மறுப்பதற்குத் துணிந்திவ விசாரம் படைத்தவனே
தக்க பூமி யறிந்தோளுந் தருமா ரியனா மறவனே. 13

இருளில் விசார மெனுநாமத் திரண்டாம் பூமி யெய்தினனாளு
சுருதிமிருதி நல்லொழுக்கந் தொடர்தா ரணைநற நியாநங்கண
மருவு கருமங் களைக்கேட்பான் மாசில் விருத்திப் பொருணிகழ்த்தும்
பெருகு புகழ்சோ பண்டிதரிற் பெரியோர் தம்மை யினிதடைந்து.

செறியும் பதார்த்தப் பிரிவறிந்து செய்யுந் தவீருங் காரிங்கக
ளறிவன் செல்வ மானமனைக் கதிபன் மனையை யறிவதுபோன்
மறியு மதமாச் சரியமபி மாந முலோப மோகமெலாம் [போல்,
வெறிது புறத்தெய் தினுஞ்சிறிதாய் விடுவன பாம்பு தோலவிடல

மதியிவ் வாறுள் ளவனுலால் வணங்கு குருவா னல்லோரா
லதிகங் குய்யப் பொருளனைத்தி னறுதி யறிவ எனதற்பின்னர்
முதிர்பற் றின்மை யெனப்பெயரா முந்து மற்றைப் பூமிதனைப்
புதிதா மலரின் மெல்லண்போற் பொருந்தி நிற்பன் பொலிந்தவனே.

உள்ள படியே தூற்பொருளி னொழுக்கந் திரமாய்க் கைக்கொண்டு
தள்ளின் முரிவ ரிடந்தோறுந் தளர்வொன் றில்லா மெயஞ்ஞாநத
தெள்ளு கதையி னொழுங்குகளாற் நீர்க்க வாணு ளதுகழிப்பன்
பள்ளி கொளவு யிருப்பதற்கும் படர்ந்த பாரை யிடமாவன். 17

பாயு மநமா நியநலத்தாற் பறறு விற்பஞ் சமமாகித்
தோயு மடவி களிலுலவித் தொக்க காலஞ் செலவிடுவ
ஒயு நன்னூற பரிசயத்தா லறங்கன் செயலான் மானிடருக்
கேயு மிர்தப் பொருடேணுக்க மிலங்கு முள்ள படியாக. 18

உற்ற மூன்றாம பூமியைச்சேர்ந் துணர்ந்தோன் றானே யதுபவிக்கும்
பற்றி லாமை யிருவகையாம் பகுத்து நாமிங் குரைசெயக்கேண்
முற்று சாமா நியமொன்று முதிர்நத சேட்ட மொன்றாகு
மற்றிவ விரண்டு மோரொன்றி விரண்டு வகையா மதுகுலத்தோய்.

பொருள்கடமிறசெய் பவனலவேன் புசிப்போ னல்லேன நெளிவோ
குருவு மலவே னெனப்பற்றில் குணமாளு சாமா நியவிரத்தி [னுங்
பருகு துனப மின்பமெலாம் பண்டை வினையால வருமன்றே
யருள்செய் கடவுள் வசநதானு மமைப்போ னுத லெனக்கெங்கே.

கொல்வ தான பெருநோயாங் கொடிய போகப் பரப்பெல்லாஞ்
செலவ மெல்லா மாபததுக் கிடமாளு செத்தல் பிறப்பதற்கா
மொல்வ தான நற்புநதிக் குளள கவலை நெடுநோயாஞ்
சொல்வ ஞால மெலங்காலன் றெலைக்க முயலும் விடாதெனறே.

பண்ட மனைத்தின பறறற பகாபா வீனயுள் ஞறவுண்டாங்
கொண்ட வுயர்வாக் கியப்பொருளைக் குறிப்பா லமுநது மநத்தோர்க்
கண்ட விதுசா மாநியமாங் கவாபற் றில்லா விநநெறியா [குக்
லண்டு பெரியோர் கூட்டரவா லறிவி லாதோர் நீக்கத்தால. 22

தானு முணர்வி னுட்டெளிவாற் றக்க புருட வருத்தத்தா
லானு நன்னூற பரிசயத்தா லங்கை நெலவி தோனறுதல்போ
லானார் பிறவிப் பெருங்கடலி னுயர்கா ரணமாம் பெரியகரை
தேனா லவங்கன் மணிமாபா தெளியக் காணப் பெருந்திடமாய். 23

செய்வா னுனன் றீசன்றான் செய்வா னாலதென் பழவினைதா
னிலவா றுன சொற்பொருளி னெண்ண மெல்லா நிச்சயமாய்க்

6. நிருவாணப் பிரகரண இதோபதேசம். 361.

கவலா ததிதூ ரததகற்றிக் கலந்த சாந்த மோநநிலை
பெயவான் கருணை முகிலேமுன் பேசு சேட்டப் பற்றினமை. 24

அகத்திற் புறத்தன மெலகழி லாசை க6. -- காட்ட
சகத்திற் பொருளிற் பொருளல்லா நவற்றிற் சடத்திற் நனியறிவற்
பகுத்துக் கருதா துபசாந்தம் பயின்று நினைவற் றொளியற்று
மிகுத்துப் பிறப்பற் றடிமுடிவின் மேனமை சேட்டப் பற்றினமை.

மகிழ்வாம் வாச மதுரமுடன் வருநற் றொழிலாந் தளிர்மேவித்
தகவா மந்ததா ணுனிசேர்ந்து கடையா முள்ளு நிறைந்தறிவா
மிஞ்மோர் கமல மடைந்துட்சோ விசார விரவி யான்மலாந்து
புகாமுன் றுயிப் பூமிதனைப் பலமாய்ப் பலிக்கும் பற்றினமை.

மோக மிலலா தவர்செறிவான் முதுநல் லறத்தின் சமுகத்தாற்
காக தாலீ யம்போலக் கருத்தி லுதிக்கு முதலான
யோக பூமி யுதித்தலுமே யுள்ளே யமுத முனையொப்பா
மேக விவேக நீர்பாச்சி யிதுகாத் தளிக்கப் படுமுயன்றே. 27

விடுதி யாலே தழைக்குமிது விசாரத் தாலவ் விடுதிதனை
வடுவி லுழவார் நென்முனையோல் வருந்தி வளர்க்க நாடோறு
மொடிவின் மறுபூ மிக்கிந்த வொன்றே சநந பூமியென
முடிவில் வெளியா மதிவிரண்டா மூன்றாம் பூமி தனைப்பெறலாம். 28

சேட்ட மெனச்சொல் பற்றினமை சேர்ந்தான் மூன்றாம் பூமியதா
மீட்டு புருடன் சங்கற்ப வெண்ண மொன்று மில்லென்னக்
கேட்ட குமா றுரைசெய்வான் கீழாக் குலத்தோ ணுணாவிலலோன்
பூட்டு தொழிலோன் பொல்லாதோன் புகன்ற யோக மிலலாதோன்.

அவனுக் கெங்கு நெயுண்டா மறைந்த நன்மை யிதுகிற்க
விவண முயர்பூ மியிலொன்றை யிரண்டை மூன்றாம் வேறெனறமை

கவர்வுற் றடைந்தோ னுயிர்மாய்ந்தார் கலந்து மேவுந் கதியேது
தவறிற் பெரியோ யுரையென்னச் சான்ற வசிட்ட னுரைசெய்வான்.

மூட னாகிப் பலகுற்ற மூடு மவனுக் கநேகமென
நீடு பிறப்பா முதற்பூமி நேரு மட்டும் பிறப்பகலா
நாடு மிதுவன் றியிற்காக தாலீ யம்போ னல்லநெறி
கூடு மெனினு மதனாலே குறைவி னிராசை யதுபிறக்கும். 31

அன்றி நல்லோர் கூட்டரவா லுடுத்த விராக மதுபிறக்கு
மொன்று ிராசை யுறுபோதே யோக பூமி யுறற்பா
துன்று மதனாற் பிறப்பகலுந் தொகுதுற் பொருளின் சுருக்கமிதா
நின்ற யோக பூமிபுட னிதந மடைந்தோர் நெறிகேளாய். 32

யோக பூமி யம்சம்விடா துறலாற் பழைய தீவினையோ
மரக விமாந மதற்பின்பு வந்து கொடுபோய் வாகவார்வாழ்
நாக முதலா முயர்பதியி னன்மே ருவின்னும் பொழின்முழையிற்
போக மடவா ரொடுங்கூடிப் புணர்ந்து சிந்தை களிகூர்வன். 33

அருந்து போக மாய்தலினு ளளவில் பண்டை யிருவினையும்
பொருந்த மாயு மப்போது புலியிற் பிறப்பர் யோகிகடாந்
திருந்து செல்வந் குணஞ்சுத்தஞ் சிறந்த நல்லோர் மனைப்பிறந்து
வருநதி முன்னம் பழகுதலால் வருவா யோக நெறியிற்பர். 34

விதமாஞ் சகததைச் சாக்கிரத்தின் மிகப்போ தஞ்சேர் புந்தியினாற்
பொதுவாய் நோக்கு மதனாலிப் பூமி மூன்றுஞ் சாக்கிரமா
மதுவே தனிக்கே வலமியோகிக் காரி யப்பேர் பெறுதிறமா
மிதனா லிவனே யுய்த்தவனென் றேத்தத் தோன்று மறிவிலர்க்கும்.

செயலி னுரிய மிகச்செய்வோன் செய்யத் தகாத செய்யாதோ
னியல்பி னொழுக்கந் தனினிற்போ னியாவ னவனே யாரியனா
முயலு மொழுக்க தூற்சித்த முந்து நிலைமை விவகாரம்
புயலி னிறத்தோ யுள்ளபடி பொருந்து மவனே யாரியனும். 36

முதலா மியோக பூமியிலே முளைக்கு மிரண்டா வதின்மலருந்
ததையு மூன்று வதிற்பலிக்குந தனியா ரியனாந் திறமியோகி
யிதனி லிறந்தா நெடுங்கால மிருந்து சுதத சங்கறபத
துதவு போகந களையருந்தி யோகி யாய்மீண் டுபலிப்பான். 37

மூன்று பூமிப் பரிசயத்தான மூடத் தன்மை யிறந்துழியே
யான்ற ஞானோ தயமுண்டா யாதி யந்த மறவிரிந்து
பூன்ற மதிய னுதயம்போற பொலியு மததிற போதமுற
வூன்று யோகத் துடன்சேர்ந்த வுள்ள முடைய யோகிக்கே. 38

சமம தாகச் சொப்பமம்போற் சகததி லனைதது நோக்கிடுவ
ரமா நாலாம் பூமிதனை யடைந்தோர் முதறபூ மிகணமூன்றுங்
குமா னேசாக் கிரமாகுந கூறு நாலா உதுகநவாம்
'விமல சித்தஞ் சாற்காஸ மேக சாலம் போலிறக்கும். 39

சிறக்குஞ் சம்பா வந்தானே சேட மாக நின்றிடுவா
பறக்குஞ் சித்த மிறத்தலினுற் படர்ந்த விகறப மெலாந்தோனா
வுறக்குஞ் சுழுத்திப் பதமென்ன வுரைக்கு மைந்தாம் பூமியிற்போய்
நிறக்கும் விசேட மனைத்துமற நிற்ப னென்று நிலைமட்டில். 40

இருமை யென்னு மிருன்போயுள் னெறியா நின்ற பேருணர்வோ
னருமை யான சுழுத்திநில யாகி நிற்ப னநவாதம்
பொருவி னுண்ணோக் குடனிற்பன் புறத்திற் றொழிலிற் புரிந்தேபு
மொருமை யுபசார் தத்தாலே யுறக்க மிகுந்தோன் போற்றெரிவன.

அழுந்து துரிய மெனுநாமத் தாரும் பூமி யடைந்தொழுங்கி
னெழுந்து பலவா தனையிலனா யிப்பூ மியிலே பரிசயிப்ப
னுழைந்து நானென் பதுமென்னு ததுவு முளது மில்லாதுங்
கழிந்து வெறிதே நினவிலனாய்க் காணா னிருமை யொருமைகளை.

செறியு முடிச்சு மையமும்போய்ச் சேவந் முத்த சுபாவத்தால்
வெறுதி லீடன் தியும்வீடு விளைந்தோ வியத்தின் விளக்கொப்பான்

பிறிவில் விண்ணில் வெறுங்குடம்போற பிறிது புறனுட் சூரியமா
யெறியுங் கடலி கடம்போ லெங்கும் புறனுண் ணிறைந்திருப்
[பன. 43]

இவனே யுளதாய்ச் சிறிதாங்கே யிவனே சிறிது மிலனாவன
மவற வார்டு பூமியிலே தனிரின் மேழாம் பூமிதனை
யவனே யடைவ னுடலினறி யடையு முததி யதுவாகுங்
கவர்சார் தமுமே மொழிக்கெட்டாக் கநபூ மிகளி நெல்லையிதாம்.

குலவு முடநீர் முததியெனக் கூறு மேழாம் பூமிதனைச்
சிலாநற சிவமென் றுரைசெய்வர் சிலாகு நியமென் றுரைசெயவ
நிலகு பொருளென் றுரைப்பாசில நியைந்த கால மெனபாசிலர்
விலகு பகுதி யெனபாசிலர் டெவவே ருக விசாரித்து. 45

ஆயலோ ராந்ம் விகற்பத்தோ ரவதா நந்தீர் பேதத்தோ
நியல்பா விதுவென் றறிவிக்க வெட்டா விதனை மிகவருந்தி
முயல்வா ராகி யறிவிப்பர் மொழிந்த பூமி யிவையேழு
மயநீர் நிலையாற் பரிசயிக்கில் வருத்தஞ் சிறிதும் வாராதே. 46

மிகவு மதத்து மதம்பொழிந்து மெத்தென் றினிதா நடை
யுடைத்தாய்ப், புகர்கொ டுதிக்கை துணிபதறிப் பொருகோட்
டிணைசங் கிணைகிராம, பகடுண் டநர்த்தம் பண்ணுமது படுக்கப்
படுமே லப்பொழுதே, சுகமாய் விரைவி னரர்கடப்பர் சொன்ன
பூமிப் பாப்பெல்லாம். 47

வழியுங் கடமாக் களிறதனை வன்பாற் கொல்லா திருப்பளவு
மிழியுந் துயரார் போர்க்களத்தி லெவனே சுபட னாமென்ன
மொழியுந் தவனை நீசொன்ன மூரிக் களிறே தமார்க்களமே
தழியும் படியே துறைவிட்டே தருள்வா யென்ற னருண்மூர்த்தி.

இராக வர்க்கு முநிசொலவா னீதுண் டாக வெனல்வடிவாய்ச்
சோக விச்சை யெனப்பெயர்கொள சொரிமா மத்தத வெங்களிறு
தேக மென்னும பெருங்காட்டிற றிரளாஞ் செருக்கு மிகச்செய்யும்
வேக மத்தத விரதியமாம் வெங்கன றுகளை யுடைத்தாகும். 49

இனிது நாவா லுரைசெய்யு மிதய மென்னுங் காட்டுறையும்
பனிவல் வினைக்கோ டிரண்டுளவாம் பலவா தனையா மதஞ்சொரியு
மரிச மெங்கும படர்வடிவா மறிவில பிறவி நோக்கங்கண்
முனிவி லடுபோப் பூமிகளா மூரி யிச்சை மதகளிறே. 50

வெற்றித திறமுந தோலவிகளு மேன்மே னலகி யிச்சையெனுஞ்
செறறக் களிறு தீநாகளாஞ் சீயத திரளைச் சங்கரிக்கு
நிற்றத தொழில்வா தனைபாவ நெஞ்ச மதிசங் கற்பங்கன்
பற்றும் பிறவு மிதனபெயராய்ப் பண்ட மாய்நெஞ்சுள்ளிருக்கும். 51

நிலைமை யென்னு முயர்கணையா னிறைந்த வலியால் விநோதத்தாற்
றொலவில் பொருளியா வையுமாகித் துன்னி யொன்று மிச்சைதனை
யுலவி லெல்லா வகையாலு மியோகி வெவ்வ துத்தமமா
மலைவோ டிதுண டாகவென லகத்தே தழைக்கி லதுகேளாய். 52

பேசு மிதுதா னிற்பளவும் பிறப்பா நச்சு விடுசிகைதா
ஞ்ச மடையா திராகவனே ஞாநச் சுருக்க மிதுகேளாய்
பாச முறவீ துண்டாக வென்று படரு மநந்தானே
யேசு பிறவி யிம்மநத்தி னிறவே முத்தி யிவவளயே. 53

மருளு மயறீர் விமலன்பால் வடித்துத் தெளிந்த வுபதேசந்
தருதல் கண்ண டியினபுற்த்திற் றைலத துளிபோ லிளைப்பாறுந்
தெருளு முணர்வா லிம்மோகந் தீர்ந்திவ விச்சை யங்குரமா
யருவ மநங்கிஞ் சிலுந்தோன்ற துணர்வி லாமை மாத்திரததால். 54

ஊறு வளர்த்தந் தருமிச்சை யொருகால் வரினு மப்போதே
யாறு விடயத் துணர்வின்மை யான யதன லறுத்திடுவாய்

கூறா மிச்சை பலவடிவாய்க் கோத்த தெனினு மிவவுடலின்
மாறா தான வாதனையை மாற்றா திராது வுணர்வினவை. 55

தள்ளு முடிவின் றியினித்தைச் சவத்தின் றிரனை விருப்பறல்போற
றெள்ளும் பிரத்தி யாகாரத் திறத்தி னாலே வாதனையை
நள்ளு மிச்சை மாத்திரமாய் நயவா திருக்கு மப்போதே
யுள்ளு வெறிதே யிருப்பதுவே யுணர்வி லாமை யுறுமுயற்சி. 56

எனநீ தென்னு மறிவுதனை யிடாகற் பினையென் றுரைசெய்வார்
கநமா மறிவின் பாவனையாற் காண்ப தெல்லாங் கையகவி
லநகா திபனே கற்பனைக ளற்ற தென்ற ருயர்நல்லோர்
மநமா நினைவே சங்கற்ப மநததி னினைவற் றதுசிவமே. 57

எட்டி யறிந்த தறியாத திரண்டும் பாவிப் பதுநினைவாம்
எட்ட மரம்போ லிவைவிரண்டிற் றற்று நீனைவு தனைமறந்து
மிடுமியா வையும்விரைவின் மறந்து சானற மதியுடைத்தாய்த்
முறத்தோன் முதலில்லாத் திறத்தோ னுகி நிலநிறபாய். 58

கேளா நின்ற னிவனென்ன வொருவன் கிட்டா மையினாலே
தோளா லுயரக் கையெடுத்துத் தோன்ற நின்று சொல்கின்றோ
மீளா தான வசங்கற்பம் விமல மான பரமபதம்
வாளா வள்ளே பாலிக்க மாட்டா ரதனை யென்னம்மா. 59

செறிபார் முழுதான் புவன்பதமுந் திரண மென்னப் பரமபதம்
வெறிதே யிருக்கு மிருப்பினுன் மேவு மன்றே பேருர்க்கு
நெறிபோம் பதிகன் மனக்கிருநா ணினையா திருக்க நடப்பதுபோற்
பொறிகூர் தனது தொழினடக்கும் பூண வாளா விருந்திடவே. 60

இங்குப் பன்னும் பலவாடெ னியும்பு சுருக்க மிதுகேளாய்
சங்கற் பந்தான் பவந்தஞ் சங்கற் பந்திற் ததுமுத்தி

6. கிருவாணப் பிரகரண இ்தோபதேசம். 367

பங்கற் றெல்லே யழிவிலேவு பவமற் றுறு மறிவுருவே
துங்கச் சகங்க ளெனநோக்கிச் சுகமெப் படியப் படி நிற்பாய். 61

஁ய்யா நிலையா முபசாந்த யோக மென்ப துணர்வின்மை
கழியா யோக நிலையினனாய்க் கவாபற் றெழுத்துத தொழில்செய்வா
யிழியா தியற்றப் படாவுள்ள மிறந்த யோக முணர்வின்மை
வழியான் மிகவு மதின்மயமாய் வல்லே நிற்பாய் மகிழ்ந்தபடி. 62

எனக்கீ தென்னு முணர்வுடைமை யிடர்விட் டகலா துணர்வின்மை
யநர்த்த மில்லா வீடளிக்கு மாகை யேதின கதுசெய்வாய்
சரிப்பில் சிவமென கணுமுளது சாந்தஞ் சுபஞ்சித் தருவென்னுங்
கந்தத் வந்த வொருநிலேவே கருமத் தியாக மிராகவனே. 63

என்னு வசிட்ட முநிராமற் கிசைத்தா னென்று வாந்மீகி
சொன்ன னூறு யிரங்கிரந்தத் தொகையாற் பரத்து வாசனுக்குப்
பின்னா எதிலா ருயிரத்தைப் பிரித்தா னிவவா றுலகுய்யப்
பன்னா மறைதேர் காந்மீர பண்டி தப்போ பரமருகு. 64

சாத்தி ரத்திற் பெரியதிது தடவகா வியத்திற் பெரியதிது
மாத்தி ரத்தின் மெய்ஞ்ஞாந வழியாற் பெரிய திதுஞாந
நேததி ரத்திற் பெரியோர்க்கு நிதிபோற் பெரிய திதுகதிரோன்
கோத்தி ரப்பொற் பரத்திரத்திற் குதித்த வழுதாம் வாசிட்டம். 65

மலரோன் வாழி நாமாது வாழி வசிட்ட முநிவாழி
யுலகா ளிராமன் மிகவாழி யுயர்வார் மீக முநிவாழி
நலமார் பரத்து வாசமுநி னானும் வாழி வாசிட்டம்
பலமா வாழி காந்மீர பண்டி தப்போ முநிவாழி. 66

தேமென் மலரோன் பதம்புகழ்வோ தெளிந்த வசிட்டன் பதம்பா
விராமன் கமலப் பதத்துதிக்கோ வியல்வார் மீகிப் பதமேத்தோவோ
பாமன் கீர்த்திப் பரத்துவசன் பதமே பழிச்சோ வாசிட்ட
நாமம் பெறுதூற் பதம்வியக்கோ நான்சேர் பதத்தை நன்மென்கோ,

பாம மேனி வசிட்டமுதி பச்சை மேனி யிராமற்குப்
 யிராம ஞாந முணாவித்த பெருவா சிட்ட நன்னுலத்
 திராம தாகக் கற்பளவே சீவந் முத்திப் பதஞ்சேர்வ
 ருராம தாக்வுள்ளுணர்வோ ருறுபே மெவந னுரைப்பதுவே. 68

நிருவாணப் பிரகரண இதோபதேசம் முற்றிற்று.

6. நிருவாணப் பிரகரண முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம்—2055.

சற்குருவே நம:

ஞாந வாசிட்டம்

முற்றுப் பெற்றது.

